

नमो नमो निम्मल दंसणस्स

आगमश्रुताणि (सटीकं)

भागः - ७

शुद्ध

: संशोधक सम्पादकश्च :

मुनि दीपरत्नसागर

बालब्रह्मचारी श्री नेमिनाथाय नमः
नमो नमो निम्मल दंसणस्स
श्री आनंद-क्षमा ललित-सुशील-सुधर्मसागर गुरुभ्योनमः

आगम सुत्ताणि (सटीकं)

भागः-८

विपाकश्रुताङ्गसूत्रं,
औपपातिकउपाङ्गसूत्रं,
राजप्रश्नीयउपाङ्गसूत्रं

:- संशोधकः सम्पादकश्चः :-

मुनि दीपरत्नसागर

ता. १४/४/२०००

रविवार २०५६

चैत्र सुद ११

४५- आगम सुत्ताणि-सटीकं
मूल्य रु. ११०००/-

卐 आगम श्रुत प्रकाशन 卐

:- संपर्क स्थल :-

“आगम आराधना केन्द्र” शीतलनाथ सोसायटी विभाग-१,
फ्लेट नं-१३, ४-थी मंडिल, ब्हायसेन्टर, खानपुर,
अहमदाबाद (गुजरात)

विपाकश्रुताङ्गसूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
	श्रुतस्कन्धः-१			श्रुतस्कन्धः-२	
१-१०	अध्ययनं-१ मृगापुत्रः	५	३५-३७	अध्ययनं-१ सुबाहुः	५९
-१७	अध्ययनं-२ उञ्जितकः	१८	-३८	अध्ययनं-२ भद्रनन्दी	६४
-२३	अध्ययनं-३ अभगृसेनः	२७	-३९	अध्ययनं-३ सुजातः	६४
-२६	अध्ययनं-४ शकटः	३६	-४०	अध्ययनं-४ मुवासवः	६५
-२८	अध्ययनं-५ बृहस्पतिदत्तः	३९	-४१	अध्ययनं-५ जिनदासः	६५
-३०	अध्ययनं-६ नन्दिवर्धनः	४१	-४२	अध्ययनं-६ धनवती	६५
-३१	अध्ययनं-७ उम्बरदत्तः	४४	-४३	अध्ययनं-७ महाबलः	६५
-३२	अध्ययनं-८ सौर्यदत्तः	४९	-४४	अध्ययनं-८ भद्रनन्दी	६५
-३३	अध्ययनं-९ देवदत्तः	५२	-४५	अध्ययनं-९ महाचंद्रः	६६
-३४	अध्ययनं-१० अंजू	५७	-४७	अध्ययनं-१० वरदत्तः	६६

औपपातिकउपाङ्गसूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
१-४३	समवसरण-पदं चम्पानगरी, पूर्णभद्रचैत्यं, वनखण्डः, अशोकवृक्षः, शिलापट्टं, महावीरस्य अन्नेयासी, स्थवीरवर्णनं, तपभेदाः देवानां आगमनं आगारधर्मं इत्यादिः	६७	४४-४७	उपपात-पदं गौतम गणधरः, अंबड- परिव्राजकः, देवउपपात- विषयक वर्णनम् केवली समुद्रघातः, सिद्धजीव, सिद्धशीला सिद्धजीवस्थसौख्यं- लक्षण-दृष्टिः इत्यादि	१५४

राजप्रश्नीयउपाङ्गसूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
१-४:७	सूर्याभदेव प्रकरणं आमलकल्पानगरी, सूर्याभदेवस्य विमानसभा- पर्षदा, भगवद् वन्दनं, दिव्यविमानविकुर्वणा, नृत्यं, सिद्धायतनः एवं जिन प्रतिमाधिकारः	११३	४८-८५	प्रदेशिराजन्-प्रकरणं सूर्यकान्तादेवो, श्रावस्तीनगरी, केशीकुमारस्य धर्मदेशना, प्रदेशी राजस्य- केशीकुमार सार्द्धं धर्म-वार्ता, प्रदेशीराजस्य समाधिमरणं, सूर्याभविमाने उत्पत्ति	३१६

समाविष्टाः आगमाः

- (१) विपाकश्रुताङ्गसूत्रम्
- (२) औपपातिकउपाङ्गसूत्रम्
- (३) राजप्रश्नीयउपाङ्गसूत्रम्

આર્થિક અનુદાતા

-પ.પૂ. માલવભુષણ તપસ્વી આચાર્યદેવ શ્રી નવરત્નસાગર સૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી લાલભાઈ દેવચંદ શાહ તરફથી - નકલ એક.

-પ.પૂ. સરળ સ્વભાવી-શ્રીમદ્ ભગવતીસૂત્ર વ્યાખ્યાન પદ્મ આચાર્યદેવ શ્રી નરદેવસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા પૂજ્યશ્રીના શિષ્યરત્ન તપસ્વી ગણિવચશ્રી ચંદ્રકીર્તિસાગરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી પુરુષાદાનીય પાર્શ્વનાથ શ્વે. મૂર્તિ. જેન સંઘ, દેવકીનંદન સોસાયટી, અમદાવાદ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. શાસન પ્રભાવક-ક્રિયારાગી આચાર્યદેવશ્રી વિજય ભચકચંદ્ર સૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી એક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજ શ્રી સર્વોદય સાગરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી-“અચલગચ્છાધિપતિ પ.પૂ.આ.ભ.શ્રી ગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના શિષ્યરત્ન પ.પૂ. મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રરત્નસાગરજી મ.ની ૧૯મી અઢાઇ નિમિત્તે-શ્રી ચારિત્રરત્ન ડા.ચે.ટ્રસ્ટ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. યૈયાવૃત્ત્યકારિકા સાધ્વી શ્રી મલયાશ્રીજી મ.સા.ના શિષ્યા વ્યવહાર વિચક્ષણા પૂ. સાધ્વી શ્રી હિતજ્ઞાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી જેન આરાધના મંદિર-“જ્ઞાનખાતા” તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સૌમ્યમૂર્તિ સાધ્વીશ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી પ.પૂ. ગુરુમાતા-વાત્સલ્યમૂર્તિ સા.શ્રી રત્નત્રયાશ્રીજી મ.ની પંચમી પુન્યતિથિ નિમિત્તે શ્રીમતી લીલમબેન પ્રાણલાલ પી. દામાણી તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સ્વનામધન્યા સા. શ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી તથા તેઓના શિષ્યા સા.શ્રી સમજ્ઞાશ્રીજીની પ્રેરણાથી-૨૦૫૩ના ચશસ્વી ચાતુર્માસ નિમિત્તે શ્રી પાર્શ્વપદ્માવતી જેન સંઘ, પારૂલનગર, અમદાવાદ તરફથી નકલ બે.

-પ.પૂ. રત્નત્રયારાધકા સાધ્વીશ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી તથા તેઓશ્રીના શિષ્યા સા. શ્રી સમજ્ઞાશ્રીજીની પ્રેરણાથી સંવત ૨૦૫૪ના નિર્મળ આરાધનામય ચાતુર્માસની સ્મૃતિમાં-ઘાટલોડિયા (પાવાપુરી) જેન શ્વે. મૂર્તિ. સંઘ, અમદાવાદ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સાધ્વી શ્રી રત્નગયાશ્રીજી મ.ના પરમ વિનેયા સા.શ્રી સોમ્યગુણાશ્રીજીની પ્રેરણાથી તેઓના સંસારીભાઈશ્રી ઘન્દ્રવદનભાઈ દામાણીના અનુમોદનીય પુરુષાર્થથી “આગમ દીપ-સંપુટ”ના બદલામાં પ્રાપ્ત રકમમાંથી-નકલ ચાર.

-પ.પૂ. પ્રશમરસનિમગ્ના સાધ્વીશ્રી પ્રશમશીલાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી-સમ્મેતશિખર તિર્થોદ્ધારિકા પ.પૂ. સાધ્વીશ્રી રંજનશ્રીજી મ.સા.ના શિષ્યા અપ્રતિમ વૈયાવૃત્ત્યકારિકા સા.શ્રી મલયાશ્રીજી તત્ શિષ્યા સા. શ્રી નરેન્દ્રશ્રીજી-તત્ શિષ્યા સા. શ્રી પ્રગુણાશ્રીજી મ.ના. આત્મશ્રેયાર્થ-અરિહંત ટાવર, જેન સંઘ, મુંબઈ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવશ્રી ના સમુદાયવર્તી પ.પૂજ્ય વૈયાવૃત્ત્યકારિકા સા.શ્રી મલયાશ્રીજી મ.ના શિષ્યા પૂ.સા. શ્રી કેવલ્યશ્રીજી મ.ના શિષ્યા પૂ.સા.શ્રી ભવ્યાનંદશ્રીજી મ.સા.ના સુશિષ્યા મિષ્ટભાષી સાધ્વીશ્રી પૂર્ણપ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.સા. તથા તેમના વિનિત શિષ્યા સા. શ્રી પૂર્ણદર્શિતાશ્રીજી તથા સા. પૂર્ણનંદીતાશ્રીજીની પ્રેરણાથી-સર્વોદય પાર્શ્વનાથ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ, મુલુન્ડ મુંબઈ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. વૈયાવૃત્ત્યકારિકા સાધ્વીશ્રી મલયાશ્રીજી મ.ના પ્રશિષ્યા સા. શ્રી ભવ્યાનંદશ્રીજીમ.ના સુવિનિતા સા.શ્રી કલ્પપ્રજ્ઞાશ્રીજી તથા કોકીલકંઠી સા. શ્રી કેરવપ્રજ્ઞાશ્રીજી ની પ્રેરણાથી -મેદુલ સોસાયટી, આરાધનાભવન, સુભાષનગર, વડોદરાની બહેનો તરફથી નકલ એક

-શ્રી વિશાશ્રીમાળી તપગચ્છજ્ઞાતિ-જ્ઞાનખાતું, જેન પાઠશાળા, જામનગર તરફથી નકલ બે.

-શ્રી મંગળ પારંખનો ખાંચો-જેન શ્રે. મૂર્તિ. સંઘ, અમદાવાદ. તરફથી રબરના ચાતુર્માસ નિમિત્તે નકલ બે.

- શ્રી આકોટા જેન સંઘ, વડોદરાની બહેનો તરફથી નકલ એક.

-શ્રીમતી નયનાબેન રમેશચંદ્ર શાહ, વડોદરાની પ્રેરણાથી આગમોના સેટના બદલામાં પ્રાપ્ત રકમમાંથી નકલ પાંચ.

શેષ સર્વે રકમ “અમારા”આજ પર્યન્ત પ્રકાશનોના
બદલામાં પ્રાપ્ત થયેલી છે.

नमो नमो निम्नल दंसगस्त
पंचम गणधर श्री सुधर्मास्वामिने नमः

१३ राजप्रश्नीय-उपाङ्गसूत्रं

स टी कं

द्वितीयं उपाङ्ग सूत्रम्

(मूलम् + श्री मलयगिरि आचार्य चिरचिता वृत्तिः)

- ॥ १ ॥ प्रणमत वीरजिनेश्वरचरणयुगं परपाटलच्छायम् ।
अधरीकृतनतवासवमुकुटस्थितरलरुचिचक्रम् ॥
- ॥ २ ॥ राजप्रश्नीयमहं विवृणोमि यथाऽऽगमं गुरुनियोगात् ।
तत्र च शक्तिमशक्तिं गुरवो जानन्ति का चिन्ता ॥

अथ कस्मादिदमुपाङ्गं राजप्रश्नीयाभिधानमिति ? , उच्यते, इह प्रदेशिनामा राजा भगवतः केशिकुमारश्रमणस्य समीपे यान् जीवविषयान् प्रश्नानकार्षीत्, यानि च तस्मै केशिकुमारश्रमणो गणभृत् व्याकरणानि व्याकृतवान्, यच्च व्याकरणसम्यक्परिणनिभावतो बोधिमासाद्य मरणान्ते शुभानुशययोगतः प्रथमे सौधर्मनान्नि नाकलोके विमानामाधिपत्येनाधितिष्ठत्, यथा च विमानाधिपत्यप्राप्त्यनन्तरं सम्यगवधिज्ञानायोगतः प्रथमे सौधर्मनान्नि नाकलोके विमानमाधिपत्येनाधितिष्ठत्, यथा च विमानाधिपत्यप्राप्त्यनन्तरं सम्यगवधिज्ञानाभोगतः श्रीमद्वर्धमानस्वामिनं भगवन्तमालोक्य भक्त्यतिशयपरीतचेताः सवेस्वसामग्रीसमेत इहावतीर्य भगवतः पुरतो द्वात्रिंशद्विधि नाट्यमनरीनृत्यत् ।

नर्त्तित्वा च यथाऽऽपुष्कं दिवि सुखमनुभूय ततश्च्युत्वा यत्र समागत्य मुक्तिपदभवापस्याति, तदेतत्सर्वमस्मिन्नुपाङ्गेऽभिधेयं, परं सकलवक्तव्यतामूलं राजप्रश्नीय इति-राजप्रश्नेषु भवं राजप्रश्नीयं । अथ कस्याङ्गस्येदमुपाङ्गं ? , उच्यते, सूत्रकृताङ्गस्य कथं तदुपाङ्गतेति चेत्, उच्यते, सूत्रकृते ह्यङ्गे अशीत्यधिकं शतं क्रियावादिनां, चतुरशीतिरक्रियावादिनां, सप्तषष्टिरज्ञानिकानां, द्वात्रिंशद्वैतनयिकानां, सर्वसङ्ख्यया त्रीणि शतानि त्रिषष्ट्यधिकानि पाखण्डिकशतानि प्रतिक्षिप्य स्वसमयः स्थाप्यते, उक्तं च नन्द्यध्ययने-१ “सुयंगडे णं असीयसयं किरिआवाईणं चतुरासीई अकिरियावाईणं सत्तडी अन्नाणियवाईणं बत्तीसा वेणइयवाईणं तिण्हं तेवट्टाणं पासंडियसयाणं नियूहं किच्चा ससमए ठाविज्जई ति, प्रदेशी च राजा पूर्वमक्रिया वादिमतभावितमना आसीत्, अक्रियावादिमतमेव चावलम्ब्य जीवविषयान् प्रश्नानकरोत्, केशिकुमारश्रमणश्च गणधारी सूत्रकृताङ्गसूचितमक्रियावादिमतप्रक्षेपमुपजीव्य व्याकरणानि व्याकार्षीत् ।

ततो यान्येव सूत्रकृताङ्गसूचितानि केशिकुमारश्रमणेन व्याकरणानि व्याकृतानि तान्येवात्र

सविस्तरमुक्तानीति सूत्रकृताङ्गतिविशेषप्रकटनादिदमुपाङ्गं सूत्रकृताङ्गस्येति ।

एतद्वक्तव्यतां च भगवता वर्द्धमानस्वामिन गौतमाय साक्षादभिहिता, तत्र यस्यां नगर्या येन प्रक्रमेणाभ्यदीयत तदेतत्सर्वमभित्सुरिदमाह—

सूर्याभदेवः प्रकरणं

मू. (१) ते णं काले णं ते णं समए णं आमलकप्या नामं नयरी होत्था, रिद्धत्थिमिसमिद्धा जाव पासा दीया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा ।

वृ. 'ते णं काले णं ते णं' इति प्राकृतशैलीवशात्तस्मिन्निति द्रष्टव्यं, अस्यायमर्थो—यस्मिन्काले भगवान् वर्द्धमानस्वामी स्वयं विहरति स्म तस्मिन्निति, 'णं'मिति वाक्यालङ्कारे, दृष्टश्चान्यत्रापि णंशब्दो वाक्यालङ्कारार्थो यथा—'इमा णं पुढवी' इत्यादाविति, 'काले' अधिकृताव-सर्पिणीचतुर्ष्विभागरूपे, अत्रापि णंशब्दो वाक्यालङ्कृतौ ।

'ते णं समए णं' समयोऽवसर' वाची, तथा च लोके वक्तारो—नाद्याथेतस्य वक्तव्यस्य समयो वर्तते । किमुक्तं भवति ?—नाद्याथेतस्य वक्तव्यस्यावसरो वर्तते इति, तस्मिन्निति यस्मिन् समये भगवान् सूर्याभदेववक्तव्यतामचकथत् तस्मिन् समये आमलकल्पा नाम नगरी अभवत्, नन्विदानीमपि सा नगरी वर्तते दतः कथमुक्तमभवदिति ? , उच्यते वक्ष्यमाणवर्णक- ग्रन्थोक्त-विभूतिसमन्विता तदैवा भवत्, न तु विवक्षितोपाङ्गविधानकाले, तदपि कथमवसेयमिति चेत्, उच्यते अयं कालः अवसर्पिणी, अवसर्पिण्यां च प्रतिक्षणं शुभा भावा हानिमुपगच्छन्ति, एतच्च सुप्रतीतं जिनवचनवेदिनामतोऽभवदित्युच्यमानं न विरोधमभाक् ।

सम्प्रत्यस्या नगर्यावर्णकमाह— 'रिद्धत्थिमियसमिद्धा जाव पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा' इति ऋद्धा—भवनैः पौरजनैश्चातीव वृद्धिमुपागता, 'ऋषिवृद्धा'विति वचनात्, स्तिमिता—स्वचक्रपरचक्रतस्करडमरादिसमुत्थभयकल्लोलमालाविवर्जिता, समृद्धा—धन-धान्यादिविभूतियुक्ता, ततः पदत्रयस्य विशेषणसमासः, यावच्छब्देन 'पमुइयजणजाणवया' प्रमुदिताः—प्रमोदवन्तः प्रमोदहेस्तवतूनां तत्र सद्भावान्, जनानगरीवास्तव्यलोकाः जानपदाः—जनपदभवास्तत्र प्रयोजनवशादायाताः सन्तो यत्र सा प्रमुदितजनजानपदा, 'आइण्णजणमणूसा' मनुष्यजनैकराकीर्णा, प्राकृतत्वात्पदव्यत्ययः, 'हलसयसहस्ससंकिट्टविगिट्टलट्टपन्नत्तसउसीमा' हलानां शतैः सहस्रैश्च सङ्कृष्टा विलिखिता विकृष्टाः नगर्या दूरवर्तिनी भावः, लष्टा—मनोज्ञा प्राज्ञैः छेकैरात्ता प्राज्ञात्ता, छेकपुरुषपरिकर्मितेति भावः ।

सेतुसीमा कुल्याजलसेक्यक्षेत्रसीमा यस्याः सा हलशतसहस्रसङ्कृष्टविकृष्टलष्टप्राज्ञा-ससेतुसीमा, 'कुक्कडसंडेयगामपउरा' कुक्कडसम्पात्या ग्रामाः सर्वासु दक्षु विदिक्षु च प्रचुरा यस्याः सा कुक्कडसण्डेयग्रामप्रचुराः, 'गोमहिसगवेलगप्पभूया' गावो—बलीवर्दा महिषाः—प्रतीता गावः—श्रीगव्य एडकाः—उरप्रास्ते प्रभूता यस्यां सा तथा, 'आयारवन्तचेइयजुवइविसिड्डसन्निविट्टबहुला' आकारवन्ति—सुन्दराकाराणि चैत्यानि युवतीनां च पण्यतरुणीनामिति भावः, विशिष्टानि सन्निविष्टानि, सन्निवेशपाटका इति भावः, बहुलानि—बहूनि यस्यां सा तथा, 'उक्कोडियगाय-गंठिभेदत्करखंडरकखरहिया' उत्कोटा—लक्षा तथा चरन्ति उत्कोटिकास्तर्गात्रभेदैः—

शरीरविनाशकारिभिर्ग्रन्थिभेदैः ग्रन्थिच्छेदैः तस्करैः खण्डरक्षैः—दण्डपाशिकै रहिता, अनेन तत्रोपद्रवकारिणामभावमाह, 'क्षेमा' अशिवाभावात्, 'निरवद्वा' राजादिकृतोपद्रवाभावात्, 'सुमिक्षा' भिक्षुकाणां भिक्षायाः सुलभत्वात्, 'विसत्यसुहावासा' विश्वस्तो—निर्भयः सुखमावासो लोकानां यस्यां सा तथा ।

'अनेककोडिकोडुंबियाइण्णनिव्वुत्तसुहा' अनेककोटीभिः—अनेककोटिसङ्ख्याकैः कौटुम्बिकैराकीर्णानिरवृत्ता सन्तुष्टजनयोगात् शुभा शुभवस्तूपेतत्वात्, ततः पदर्यस्य कर्मधारयः, "नडनडुजल्लमल्लमुड्डियवेलंबगकहगपवकलासकआइकखयलंखमंखतूणइल्लतुंबवीणिय अनेगतालाचराणुचरिया" नटा—नाटयितारो, नर्तका ये नृत्यन्ति, जल्ला—राज्ञः स्तोत्रपाठकाः, मुल्लाः प्रतीता मीष्टिका—मल्ला एव ये मुष्टिभिः प्रहरन्ति, विडम्बकाः—विदूषकाः कथकाः—प्रतीताः प्लवका—ये उत्पल्वन्ते नद्यादिकं वा तरन्ति, लासका—ये रासकन् गायन्ति, जयशब्दप्रयोक्तारो वा भाण्डा इत्यर्थः, आख्यायिका—ये सुभाशुभमाख्यान्ति लङ्ख्या—महावंशाग्रखेलका मङ्खाः—चित्रफलकहस्ता भिक्षुकाः, 'तूणइल्ला' तूणाभिधानवाद्यविशेषवन्तः तुम्बवीणिकाः—तुम्बवीणावादका,

अनेके च ये तालाचराः—तालादानेन प्रेक्षाकारिणः, एतैः सर्वैरनुचरिता—आसेविता या सा तथा, "आरामुज्जाण अगडतलागदीहियवप्पिणिगुणोववेया" आरामा यत्र माधवीलतागृहादिषु दम्पत्यादीन्यागत्य रमन्ते, उद्यानामि—पुष्पादिमदृक्षसङ्कुलान्युत्सवादी बहुजनभोग्यानि अगडत्ति—अवटाः कूपास्तकाडानि—प्रतीतानि दीर्घिकाः—सारिण्यः, विष्पिणित्ति—केदाराः, एते गुणोपपेता—रम्यतादिगुणोपपेता यस्यां सा तथा, 'उब्बिद्धविउल्लगं मीरखातफलिहा' उब्बिद्धं—उण्डं विउल्लं—विस्तीर्णगम्भीरम्—अलब्धमध्यं खातम्—उपरिविस्तीर्णमधः सङ्कुचितं परिखा च—अध उपरि च समखातरूपा यस्यां सा तथा, 'चक्कगयमुसंढिओरोहसयग्धिजमलकवाडघणुप्यवेसा' चक्रणि—प्रहरणविशेषरूपाणि गदाः—प्रहरणविशेषाः मुषण्ढयोऽप्येवंरूपा अवरोधः—प्रतोली-द्वारेष्वन्तःप्राकारः सम्भाव्यते, शतमध्ये महायष्यटो महासिला वा याः पातिताः शतानि पुरुषाणां छन्ति यमलानि—समस्थितद्रव्यरूपाणि यानि कपाटानि धनानि च—निश्छिद्राणि तैर्दुश्प्रवेश या सा तथा ।

'धणुकुडिलवंकपागारपरिखित्ता' धनुकुडिलं—कुटिलं धनुस्ततोऽपि वक्रेण प्राकारेण परिक्षिप्ता या सा तथा, 'कविसीसयवडुरइयसंठियविरायमाण्णा' कपिशीर्षकैर्वृत्तरचितसंस्थितैः—वर्तुलकृतसंस्थानैर्विराजमाना—शोभमाना या सा तथा, 'अट्टालयचरियदारगोपुरतोरणउ-न्नयसुविभत्तरायमग्गा' अट्टालकाः—प्राकारोपरिमृत्याश्रयविशेषाः चरिका—अष्टहस्तप्रमाणो मार्गः द्वाराणि—भवनदेवकुलादीनां गोपुराणि—प्राकारद्वारामि तोराणानि च उन्नतानि—उच्चानि यस्यां सा तथा, सुविभक्ता—विविक्ता राजमार्गा यस्यां सा तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः, 'छेया-यरियरइयददफलिहइंदकीला' छेकेन—निपुणेनाचार्येण—शिल्पोपाध्याये रचितो दृढो बलवान् परिधः—अर्गला—वणिकपथानां हट्टमार्गाणा वणिजां च क्षेत्रं—स्थानं सा विवणिवणिकक्षेत्रं तथा शिल्पिभिः कुम्भप्रकारादिभिर्निवृत्तैः—सुखिभिः शुभैः—स्वस्वकर्मकुशलैराकीर्णम्, प्राकृतत्वाच्च सूतैः—अन्यथा पदोपन्यासः ।

ततः पूर्वपदे नकर्मधारयः, 'सिंघाडगति यच उक्कचरघरपणियापणविविहवसुपरिमंडिया' शृङ्गाटकत्रिकचतुष्कचत्वरैः पणितानि—क्रयाणकानि तन्नधानेषु आपणेषु यानि विवधानि वसनि—द्रवाणि तैश्च परिमण्डिता, शृङ्गाटकं—त्रिकोणं स्थानं, त्रिकं—यत्र रथ्यात्रयं मिलति, चतुष्कं—रथ्याचतुष्कमीलनात्मकं, चत्वरं—बहुरथ्यापातस्थानं, 'सुरम्मा' सुरम्मा—अतिरम्मा, 'नरवइपविइन्नमहवइपहा' नरपतिना—राज्ञा प्रविकीर्णांगमनागमनाभ्यां व्याप्तो महीपति-पथो—राजमार्गो यस्यां सा तथा, 'अनेगवरतुरगमत्तकुंजररहपहकरसीयसंदमाणीआइण्ण-जाणजोगा' अनेकैर्वतरतुरगाणां मत्तकुंजराणां रथानां च पहकरैः—सङ्घातैः तथा शिबिकाभिः स्यदमानीभियनैर्युयैश्चाकीर्णा—व्याप्ता या सा तथा, आकीर्णाशब्दस्य मध्यनिपातः प्राकृतत्वात्, तत्र शिबिकाः—कूटाकारेणाच्छादिता जम्पानविशेषाः स्यन्दमानिकाः पुरुषप्रमाणा जम्पानविशेषा यानानि—शकटादीनि युग्यानि—गोळविषयप्रसिद्धानि द्विहस्तप्रमाणानि वेदिकोपशोभितानि जम्पानान्येव, 'विमउलनवनलिणसोमियजला' विमुकुलैः—विकसितैर्नैर्निलिनैः—समलैः शोभितानि जलानि यस्यां सा तथा, 'पंडुरवरभवनपतिपहिया उत्ताणयनयणपिच्छणिज्जा' इति सुगमं ।

'पासाइया' इत्यादि, प्रासादेषु भवा प्रासादीया, प्रासादबहुला इत्यर्थ, अत एव दर्शनीया द्रष्टुं योग्या, प्रासादानामतिरमणीयत्वात्, तथा अभिद्रष्टुं प्रतिप्रत्येकमभिमुखतीव चेतोहारित्वात् रूपम्—आकारो यस्यां—सा अभिरूपा, एतदेव व्याचष्टे—प्रतिरूपा, प्रतिविशिष्टम्—असाधारण्य रूपम्—आकारो यस्यां सा प्रतिरूपा ।

मू. (२) तीसेणं आमलकप्पाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभा अंबसालवने नामं चेइए होत्था, पोरणे जाव पडिरूवे ।

वृ. 'तीसेणं'मित्यादि, तस्यां णमिति पूर्ववत् आमलकल्पायां नगर्यां वहि उत्तरपौरस्त्ये—उत्तरपूर्वार्थे ईशाणकोणे इत्यर्थः, दिग्भागे 'अम्बसालवने' इति आग्नेः शालैश्चातिप्रचुरतयोपलक्षितं यद्वनं तदाग्रशालवनं तद्योगाच्चैत्यमपि आम्रशालवनं, चित्तेः लेप्यादिचयनस्य भावः कर्म वा चैत्यं तच्च इह संज्ञाशब्दत्वात् देवताप्रतिबिम्बे प्रसिद्धं ततस्तदाश्रयभूतं यद्वेवनाया गृहं तदप्युपचारात् चैत्यं, तच्चेह व्यन्तरायतनं द्रष्टव्यं, न तु भगवतामर्हतामायतनं, 'होत्थ'ति अभवन् तच्च किंविशिष्टमित्याहचिरातीते पुराणे यावच्छब्दकरणात् 'सद्दिए कत्तिए नाए स्ठत्ते सज्जए' इत्याद्यौपपातिकग्रन्थप्रसिद्धवर्णकपरिग्रहः ।

एवंरूपं च चैत्यवर्णकमुक्त्वा वनखण्डवक्तव्यता वक्तव्या, सा चैवं—'सेणं अंबसालवने चेइए एगेणं मइया वनसंडेणं सव्वओ समंता संपरिक्खित्ते, से णं नसंडे किण्हामासे इत्यादि यावत्पासाइए दरिसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे' तत्र प्रसादीयं—कृष्णावभासत्वादिना गुणेन मनःप्रसाद-हेतुत्वाद्दर्शनीयं चक्षुरानन्दहेतुत्वात्, अभिरूपप्रतिरूपशब्दार्थं प्राग्वत्, तत उक्तं—'जाव पडिरूवे'

मू. (३) असोयवरपायवपुढविशिलावइयवत्तव्वया उववातियगमेणं नेया ॥

वृ. अशोकवरपादपस्य पृथिवीशिलापट्टकस्य च वक्तव्यता औपपातिकग्रन्थानुसारेण ज्ञेया, सा चैवं—'तस्स णं वनसंडस्स बहुमज्जदेसभाए इत्थ णं महं एगे असोगवग्पायवे पन्नत्ते जाव पडिरूवे, से णं असोगवरपायवे अत्रेहिं बहूहिं तिलएहिं जाव नंदिरुक्खेहिं सव्वओ समंता संपरिकाखित्ते, ते णं तिलगा जाव नन्दीरुक्खा कुसविकुसविसुद्धरुक्खमूला मूलमंतो कंदमंतो

जाव पडिरूवा, तेणं तिलगा जाव नंदिरूक्खा अत्राहिं बहूहिं पउमलयाहिं नागलयां असोगलयाहिं चंपगलयाहिं चूयलयाहिं वनलयाहिं वासंतिय लयाहिं अइमुत्तयलयाहिं कुंदलयाहिं सामलयाहिं सब्वतो समंता संपरिखित्ता ।

ताओ णं पउमलयाओ जाव सामलयाओ निच्चं कुसुमियाओ जाव पडिरूवाओ, तस्स णं असोगवरपायवस्स उवरिं बहवे अइडुमंगलगा पन्नत्ता, तंजहा—सोथ्थियं सिरिवच्छ नंदियावत्त वद्धमाणग भद्दासन कलस मच्छदप्पणा सव्वरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा घट्टा मट्टा नीरया निम्मला निप्पंका निक्ककडच्छाया सप्पभा समिरीया सउज्जोया पासादीया दरसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा ।

तस्स णं असोगवरपायवस्स उवरिं बहवे किण्हचामरज्झया नीलचामरज्झया लोहियचा-
मरज्झया हालद्वचामरज्झया सुक्खिच्चामरज्झया अच्छा सण्हा लण्हा रूपपट्टा वड्डामयदंडा
जलयामलगंधिया सुरम्माम पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा,

तस्स णं असोगवरपायवस्स उवरिं बहवे छत्ताइत्ता पडागाइपडागा घंडाजुयला
चामरजुयला उप्पलहत्थगा पउमहत्थगा कुमुयहत्थगा नलिनहत्थगा सुभगहत्थगा सोगंधियहत्थगा
पोंडरियहत्थगा महापोंडरियहत्थगा सयपत्तहत्थगा सहस्सपत्तहत्थगा सव्वरयणामया अच्छा
जाव पडिरूवा । तस्स णं असोगवरपायवस्स हेट्टा एत्थ णं महं एगे पुढविस्सिलापट्टए पन्नत्ते
इसिखंधासमल्लीणे विकखंभायामसुप्पमाणे किण्हे अंजणगधणकुवलयहलधरकोसेज्जसरिस-
आगासकेसकज्जलकक्कयणइंदनीलअयसिकुसुमप्पगासे भिगंजणभंगभेयरिड्ढगगुलियगवलाइरेगे
ममरनिकुरुंबभूते जंबूफलअसणकुसुमसणंबंधणनीलुप्पलपत्तणिगरमरगयासासगणयम-
कीयसिवन्ननिद्धे घने अज्झुसिरे रूवगपडिरूवगदरिसणिज्जे आयंसगतलोवमेसुरम्मे सीहासणसंठिते
सुरूवेमुत्ताजालखईयंतकम्मे आइणगरूयवूरनवनीय-तूलफासे सव्वरयणामए अच्छे जाव पडिरूवे
इति, अस्य व्याख्या 'तस्स णमिति' पूर्ववत् वन-खण्डस्य बहुमध्यदेशभागे 'अत्र' एतस्मिन् प्रदेशे
महान् एको।शोकवरपादपः प्रसीस्तीर्थकरगणधरैः, स च किम्भूत इत्याह— 'जाव पडिरूवे' अत्र
यावच्छब्देन ग्रन्थान्तरप्रसिद्धं विशेषणजातं सूचितं, तच्चैदं—'दुरुग्गयकन्दमूलवट्टलड्डसंधिअसिलिद्धे
धणमसिणसिणिद्धअणुपुव्विसुजायणिरुवह- तोव्विद्धपवरखंधी अनेगणरपवरभुयअगेज्जे
कुसुमभरसमोणमंतपत्तलविसालसाले महुकरिभमरणगुमुगुमाइयणिलितउड्डंतसस्सिरीए
नानासउणगणमिहुणसुमहुरकण्ण- सुहपलत्तसदमहुरे कुसुविकुसविसुद्धरुकखमूले पासाइए
दरिसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे'

'अत्र दूरमुत्-प्राबल्येन गतं कन्दस्याधस्तात् मूलं यस्य स दूरोद्गतकन्दमूलस्तथा वृत्तभावेन
परिणत एवं नाम सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च शाखाभि प्रशाखाभिश्च प्रसृतो यथा वर्तुलः प्रतिभासते
इति, तथा लघाः—मनोज्ञाः सन्धयः—शाखा गता यस्य स लघसन्धिस्तथा अश्लिष्टः—अन्यैः पादपैः
सहासम्पृक्तो, विविक्त इत्यर्थः, ततो विशेषणसमासः, स च पदद्वयमीलनेनावसेयो, बहूनां
पदानां विशेषणसमासानभ्युपगमात्, तथा धनो—निविडो मसृणः—कोमलत्वक् न कर्कशस्पर्श,
स्निग्धः—शुभकान्ति, आनुपूर्व्या—मलादिपरिपाट्या सुष्ठु जन्मदोषरहितं यथा भवति एवं जात
आनुपूर्वीसुजातः, तथा निरपहत—उपदेहिकाद्युपद्रवरहित उद्विद्धः—उच्चः प्रवरः—प्रधानः स्कन्धो

यस्य स धनमसृणान्निग्धानुपूर्वीसुजातनिरुपहतोद्विद्धप्रवरस्कन्धः, तथा अनेकस्य नरस्य—मनुषस्य ये प्रवराः—प्रलम्बा भुजाः—बाहवस्तैरग्राह्यः अपरिसेयोऽनेकनप्रवरभुजाग्राह्यः, अनेकपुरुष-व्यामैरप्यप्रतिमेयस्थील्य इत्यर्थः ।

तथा कुसुमभरेण—पुष्पसम्भारेण सम्—ईषदवनन्त्यः पत्रसमृद्धाः 'पत्तसमिद्धंति खंधपित्त-लमि'ति वचनात् विशाला—विस्तीर्णा शालाः—शाखा यस्य स कुसुमभरसमवनमत्पत्रलविशाल-शालः, तथा मधुकरणीं भ्रमराणां च ये गणा 'गुमगुमायिता' गुमगुमायन्ति सम्, कर्मकर्तृत्वात्कर्त्तरि क्तप्रत्ययो, गुमगुमेति शब्दं कृतवन्तः सन्त इत्यर्थो, निलीयमानाः—आश्रयन्त उड्डीयमानं—तत्रत्यासत्रामाकाशे परिभ्रमन्तस्तैः सश्रीको मधुकरीभ्रमरगणगुमगुमयितनिलीयमानोड्यमान-सश्रीकः, तथा नानाजीतायनां शकुनगणानां यानि मिथुनानि—स्त्रीपुंसयुग्मानि तेषां प्रमोदवशतो यानि परस्परसुमधुराण्यत एव कर्णसुखानि—कर्णसुखदायकानि प्रलप्तानि—भाषणानि, शकुनगणानां हि स्वेच्छया क्रडतां प्रमोदभरवशतो यानि भाषणानि तानि प्रलप्तानीति प्रसिद्धानि ततः 'पलत्ते' त्युक्तं ।

तेषां यः शब्दो—ध्वनिस्तेन मधुरो नानाशकुनगणमिथुनसुमधुरकर्णसुखप्रलप्तशब्दमधुरः, तथा कुशा—दर्भादयो विकुशा—वल्बजादयाः तैर्विशुद्धं—रहितं वृक्षस्य—सकलस्याशोकपादपस्य, इह मूलं शाखादीनामपि आदिमो भागो लक्षणया प्रीच्यते, यथा शाखामुलमिदं प्रशाखामुलमिद-मित्यादि, ततः सकलाशोकपादपसत्कमूलप्रतिपत्तये वृक्षग्रहणं, मूलं यस्य स कुशविकुशविशुद्ध-वृक्षत्रमूलो, यश्चैवंविधः स द्रष्टृणां चित्तसन्धोपाय भवति, तत आह प्रासादीयः— प्रासादाय—चित्तसन्तोषाय हितस्तदुत्पादकत्वात् प्रासादीय अत एव दर्शनीयो—द्रष्टुं योग्यः, कम्मादिन्याह— 'अभिरूपो' द्रष्टारं २ प्रत्यभिमुखं न कन्धचिद्विरागहेतू रूपम्—आकारो यस्यासावभिरूपः, एवंरूपोऽपि कुतः ।

इत्याह—प्रतिरूपः—प्रतिविशिष्टं सकलजगदसाधारणं रूपं यस्य स प्रतिरूपः ।

'से णं असो गवरपायवे' इत्यादि 'जाव नंदिरुक्खेहिं' इत्यत्र यावच्छब्दकरणात्, 'लउएहिं छतोवगेहिं सिरीसेहिं सत्तवण्णेह लोद्धेहिं दधिवन्नेहिं चंदणेहिं अञ्जुनेहिं नीवेहिं कयंबेहिं फणसेहिं दाडिमेहिं सालेहिं तमालेहिं पियालेहिं पियंगूहिं रायरुक्खेहिं नंदीरुक्खेहिं' इति परिग्रहः, एते च लवकच्छत्रो पगशिरीषसप्तपर्णदधिपर्णलुब्धकधवचन्दनार्जुननीपकदम्बफनसदाडिम-तालतमालप्रियालप्रियङ्गुलरजवृक्षनन्दिवृक्षाः प्रायः सुप्रसिद्धाः, 'ते णं तिलगा जाव नंदिरुक्खा कुसुविकुसे' त्यादि ते तिलका यावन्नंदिवृक्षाः कुशविकुशविशुद्धवृक्षमूलाः, अत्र व्याख्या पूर्ववत्, 'मूलवन्तः' मूलानि प्रभूतानि दूरावगाढानि च सन्त्येषमिति मूलवन्तः, कन्त एषामस्तीति कन्दवतन्तः, यावच्छब्दकरणात् सन्धिमन्तो तयामन्तो सालमन्तो पवालमन्तो पत्तमन्तो पुष्पमन्तो फलमन्तो वीयमन्तो अनुपुव्विसुजायरुड्लवइभावपरिणया एगखंधा अनेगसाहप्पसाहविडिमा अनेगनर-वामसुप्पसारिय अगिज्झधणविपुलवइखंधा अच्छिदपत्ता अविरलपत्ता अवाईइपत्ता अनईणपत्ता निव्वुयजरढंपंडुपत्ता नवहरियभिसंतपत्तभारंधयारंगभीरदरिसणिज्जा उवनिग्गयनवतरुणपत्तपल्लवा कोमलउज्जलचलंतकिसलयसुकुमालपवालसोभियवरंकुरग्गसिहरा ।

निच्चं कुसुमिया निच्चं मउलिया निच्चं लवइया निच्चं थवइया निच्चं गुलइया निच्चं गोच्छिया

निम्नं जमलिया निम्नं जुयलिया निम्नं नमिया निम्नं पणमिया निम्नं कुसुमियमउलियलव-
इयथवइयगुलइयगुच्छियजमलियजुयलियविणमियपणमियसुविभत्तपिडिमंजरिवडिसयधरा
सुकवरहिणमणसङ्कलागाकोइलकोरुगकभिंमारक कौंडलकजीवंजीवकनंदीमुखकविलपिंगल-
खगकारंडवचक्कवाककलहंससार सणेगसउणगणमिहुणविरइयसद्धेइयमहुरसरणाइया सुरम्मा
सुपिंडियदरियभरममहुरियरिपहकरपरिल्लवमत्तछप्पयकुसुमासवलोलमहुरगुमगुमंतगुंजुंतदेसभाग्गा
अब्भिरपुप्फफला बाहिरपत्तोच्छण्णा पत्तेहि य पुप्फेहि य उच्छननपलिच्छिन्ना निरोगका साउफला
अकंटका नानाविहगुच्छगुम्ममंडवगसोहियाविचित्तसुहुकेउपभूया वाविपुखरिणिदीहयासु य
सुनिवेसियरम्मजालधरगा पिडिमनीहारिमसुगंधिसुहसुभिमणहरं च महया गंधद्धाणु मुंचंता
सुहसेउकेतुबहुला अनेगसगडजाणजुग्गगिच्छिथिल्लिसीयसंदमानिपडिमोयगा पासाइया दरिसणिज्जा
अभिरूवा पडिरूवा' इति परिग्रहः ।

अस्य व्याख्या—इह मूलानि सुप्रतीतानि यानि कन्दस्याध प्रसरन्ति, कन्दास्तेषां मूला-
नामुपरिवर्तिनस्ते अपि प्रतीताः, खन्धः—थुडं त्वक्—छल्ली शालाः—शाखाः प्रवालः—पल्लवाङ्कुरः
पत्रपुष्पफलबीजानि सुप्रसिद्धानि, सर्वत्रातिशयेन कचिद् भूमि वा मतुप्रत्ययः, 'अनुपुव्वसुजाय-
रुचिलवट्टभावपरिणया' इति आनुपूर्व्या—मूलादिपरिपाट्या सुहु जाता आनुपूर्वीसुजाता रुचिराः—
स्निग्धतया देदीप्यमानच्छविमन्तः, तथा वृत्तभावेन परिणता वृत्तभावपरिणताः, किमुक्तं भवति

एवं नाम सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च शाखाभि प्रशाखाभिश्च प्रसृता यथा वर्तुलाः संजाता
इति, आनुपूर्वसुजाताश्च ते रुचिराश्च आनुपूर्वीसुजातरुचिरास्ते च ते वृत्तभावपरिणताश्च आनुपूर्वी-
सुजातरुचिरवृत्तभावपरिणताः ते तथा, तिलकादयः पादपाः प्रत्येकमेकस्कन्धाः, प्राकृते चास्य
स्रत्वमिति 'एगखंधा' इति सूत्रपाठः, तथा अनेकाभि शाकाभि प्रशाखाभिश्च मध्यभागे वितपो—
विस्तारो येषां ते तथा, तिर्यग् बाहुद्वयं प्रसारणप्रमाणो व्यामः, व्यामीयन्ते—परिच्छिद्यन्ते रज्जाद्यनेनेति
व्यामः, बहुलवचनात् 'करणे कचिदि' ति डप्रत्ययः, अनेकैर्नरव्यामैः—पुरुषव्यामैः सुप्रसारितैरग्राह्यः
अप्रमेयो घनो—निबिडो विपुला—विस्तीर्णो वृक्षः—स्कन्धो येषां ते अनेकनरव्याम-सुप्रसारिताग्राह्यध-
नविपुलवृत्तस्कन्धाः, तथा अच्छिद्राणि पत्राणि येषां ते अच्छिद्रपत्राः, किमुक्तं भवति ?—न
तेषां पत्रेषु वातदोषतोः कालदोषतो वा गड्डिरिकादिरितरुपजातो येन तेषु पत्रेषु छिद्राण्यभविष्य-
न्त्रित्यच्छिद्रपत्राः अथमा एवं नामान्योऽन्यं शाखाप्रशाकानुप्रवेशात्पत्राणि पत्राणामुपरि जातानि
येन मनाग्यपान्तरालरूपं छिद्रं नोपलक्ष्यते इति ।

तथा चाह—'अविरलपत्ता' इति, अत्र हेतौ प्रथमा, ततोऽयमर्थः—यतः अविरलपत्रा
अतोऽच्छिद्रपत्राः, अविरलपत्रा इति कुत इत्याह—अवातीनपत्रा वातीनानि वातोपहतानि, वातेन
पातिनानीत्यर्थः, न वातीनानि अवातीनानि पत्राणि येषां ते तथा, किमुक्तं भवति? न प्रवलेन
खरपरुषेण वातेन तेषां पत्राणि भूमौ निपात्यन्ते, ततोऽवातीनपत्रत्वादविरलपत्रा इति अच्छिद्रपत्रा
इति, अच्छिद्रपत्रा इत्यत्र प्रथमव्याख्यानपक्षमधिकृत्य हेतुमाह—'अणईइपत्ता' न विद्यते इति—
गड्डिरिकादिरूपा येषां तान्यतीतिनि अतीतीनि पत्राणि येषां ते अतीतपत्राः, अतीतिपत्रत्वा-
च्चाच्छिद्रपत्राः, 'निद्धयजरढपंडुपत्ता' इति निद्धूतानि—अपनीतानि जरठानि पाण्डुपत्राणियेभ्यस्ते
निद्धूतजरठपाण्डुपत्राः, किमुक्तं भवति ?

यानि वृक्षस्थानि जरठानि पाण्डुपत्राणि वातेन निर्द्धून भूमौ पातितानि भूमेरपि च प्रायो निर्द्धूय निर्द्धूयान्यत्रापसारितानीति, 'नवहरियभिसंतपत्तभारंध्यारगभीरदरिसाणिञ्जा' इति नवेन-प्रत्यग्रेण हरितेन-नीलेन भासमानेन स्निग्धत्वेन वा दीप्यमानेन पत्रभारेण-दलसञ्चयेन योजातोऽन्धकारस्तेन गम्भीरा-अलब्धमध्यभागाः सन्तो दर्शनीया नवहरितभासमान-पत्रभारान्धकारगम्भीरदर्शनीयाः, तथा उपविनिर्गतैः निरन्तरविनिर्गतिरिति भावः, नवतरुण-पत्रपल्लवैस्तथा कोमलैः-मनोजैरुज्वलैः-शुद्धेश्वलदिर्भईषत्कम्पमानैः किशलयैः-अवस्था- विशेषोपेतैः पल्लविशेषैस्तथा सुकुमारैः प्रवालेः-पल्लवाङ्कुरैः शोभितानि वराङ्कुराणि-वराङ्कुरोपेतानि अग्रशिखराणि येषां ते उपनविनिर्गतनवतरुणपत्रपल्लवकोमलोज्वलचलत्किशलयसुकुमालप्रवाल-शोभितवराङ्कुराग्रशिखराः इहाङ्कुरप्रवालयोः कालकृतावस्थाविशेषाद्विशेषो भावनीयः ।

तथानित्यं-सर्वकालं षट्स्वपि ऋतुषु इत्यर्थ, 'कुसुमिताः' कुसुमानि इहाङ्कुरप्रवालयोः कालकृतावस्थाविशेषाद्विशेषो भावनीयः । तथानित्यं-सर्वकालं षट्स्वपि ऋतुषु इत्यर्थ, 'कुसुमिताः' कुसुमानि पुष्पाणि सञ्जातान्येषा-मिति कुसुमिताः, तारकादिदर्शनादितप्रत्ययः, 'निम्बं मालइया' इति नित्यं सर्वकालं मुकुलितानि, मुकुलानि नाम कुडमलानि कलिका इत्यर्थः, 'निम्बं लवइया' इति पल्लविताः, नित्यं 'थवइया' इति स्तबकिताः स्तबकभारवन्त इत्यर्थः, नित्यं 'गुलइया' इति गुल्मिताः स्तबकगुल्मौ गुच्छविशेषौ, नित्यं 'गोच्छिता' गोच्छवन्तः, नित्यं 'जमलिता' यमलं नाम समानजातीययोर्युगम् तत् सञ्जातमेषा-मिति यमलिताः, नित्यं युगलिता युगलं-सजातीय-विजातीयरोद्धन्द्य तदेषां सञ्जातमिति युगलिताः, तथा नित्यं-सर्वकालं फलभरेण विनताः-ईषन्नताः, तथा नित्यं महता फलभरेण प्रकर्षणातिदूरं नताः प्रणताः, तथा नित्यं-सर्वकालं सुविभक्तः-सुविच्छित्तिकः प्रतिविशिष्टो मञ्जरीरूपो योऽवतंस-कस्तद्धरास्तद्धारिणः ।

एवं सर्वोऽपि कुसुमितत्वादिको धर्म एकैकस्य वृक्षस्योक्तः, साम्प्रतं केषाञ्चिद्वृक्षाणां सकलकुसुमितत्वादिधर्मप्रतिपादनार्थमाह- 'निम्बं कुसुमियमउयलयेत्यादि' किमुक्तं भवति-केचित्कुसुमिताद्येकैकगुणयुक्ताः केचित्समस्तकुसुमितादिगुणयुक्ता इति, अत एव कुसुमियमालइ-यमउयलयेत्यादिपदेषु कर्मधारयः, तथा शुकबर्हिणमदनशालिकाकोकिलाकोरककोभव-भिङ्गारक-कोण्डकलजीवन्तीजीवकनन्दीमुखकपिलपिङ्गलाक्षकारण्डवचक्रवाककलहंससारसाङ्गानामनेकेषां शकुनगणानां मिथुनैः-स्त्रीपुंसयुक्तैर्यद्विचरितम्-इतस्ततो गमनं यच्च शब्दोन्नितिकं-अन्नतशब्दकं मधुरस्वरं च नादितं-लपितं येषु ते तथा, अत एव सुरभ्याः सुष्ठुरमणीयाः, अत्र शुकाः-कीराः, बर्हिणो-मयूराः, मदनशालिकाः शारिकाः, कोकिलाः-पिकाः, चक्रवाककलहंससारसाः प्रतीताः, शेषास्तु जीवविशेषा लोकतो वेदितव्याः, तता सम्पिण्डिताः एकत्र पिण्डीभूताः ध्माः-मदोन्मत्तया दर्पाध्माता भ्रमरमधुकरीणां पहकराः-सङ्घाताः 'पहकर ओरोह संघाया' इति देशीनाममाला-वचनात् यत्र ते सम्पिण्डितध्मभ्रमरमधुकरीपहकराः ।

तथा परिलीयमानाः-अन्यत आगत्याश्रयन्तो मत्ताः षट्पदाः कुसुमासवल्लोलाः-किञ्जल्कपानलम्पटा मधुरं गुमगुमायमाना गुञ्जन्तश्च-शब्दविशेषं च विदधाना देशभागेषु येषां ते परिलीयमानमत्तषट्पदकुसुमासवल्लोलमधुरगुमगुमायमानगुञ्जदेशभागाः, गमकत्वादेवमपि

समासः, ततो भूयः पूर्वपदेन विशेषणसमासः, तथा अभ्यन्तराणि अभ्यन्तरभागवर्तीनि पुष्पाणि च फलानि च पुष्पफलानि येषां ते तथा, 'बाहिरपत्तोच्छत्रा इति' बहिस्तः पत्रैश्छत्रा—व्याप्ता बहिपत्रच्छत्राः, तथा पत्रैश्च पुष्पैश्च अवच्छन्नपरिच्छत्राः—अत्यन्तमाच्छादिताः, तथा नीरोगकाः रोगवर्जिता अकण्टककाः—कण्टकरहिताः, न तेषां प्रत्यासन्ना बबूलादिवृक्षाः सन्तीति भावः, तथा स्वादूनि फलानि येषां ते स्वादुफलाः, तथा स्निग्धानि फलानि येषां ते स्निग्धफलाः ।

तथा प्रत्यासन्नैर्नानाविधैः—नानाप्रकारैर्गुच्छैः—वृन्ताकीप्रभृतिभिर्गुल्मैः—नवमालिकादिभिर्मण्डपकैः शोभिता नानाविधगुच्छगुल्ममण्डपकशोभिताः, तथा विचित्रैः—नानाप्रकारैः शुभैः—मण्डनभूतैः केतुभि—ध्वजैर्बहुला—व्याप्ता विचित्रशुभकेतुबहुला—, तथा 'वाविपुक्खरिणीदिहियासुय सुनिवेशियरम्मजालधरगा' वाप्यश्चतुरस्रकारास्ता एव वृत्ताः पुष्करिण्यः, यदिवा पुष्कराणि वर्तन्ते यासु ताः पुष्करिण्यः, दीर्घिका—ऋजुसारिण्यः, वापीषु पुष्करिणीषु दीर्घिकासु च सुष्ठु निवेशितानि रम्याणि जालगृहकाणि येषु ते वापीपुष्करिणीदीर्घिकासु सुनिवेशितरम्यजालगृहकाः, तथा पिडिमा—पिण्डिता सती निर्हारिमा—दूरं विनिर्गच्छन्ती पिण्डिमनिर्हारिमा तां सुगन्धिं सुगन्धिकं शुभसुरभिभ्यो गन्धान्तरभ्यः सकाशात् मनोहरा शुभसुरभिमनोहरा तां च ।

'महया' इति प्राकृतत्वात् द्वितीयार्थे तृतीया, महतीमित्यर्थ, गन्धघ्राणि यावद्भिर्गन्धपुल्लैर्गन्धविषये गन्धघ्राणिरुपजायते तावती गन्धपुद्गलसंहतिरुपचारात् गन्धघ्राणिरित्युच्यते, तां निरन्तरं मुञ्चन्तः, तथा 'सुहसेउकेउबहुला' इति शुभाः—प्रधाना इति सेतवो—मार्गा आलवालपाल्यो वा केतवो—ध्वजा बहुला वहवो येषां ते तथा, 'अनेगरहसगडजाणजुग्गगिळ्थिळ्थिसिवियसंदमाणियपडिमोयणा' इति, रथा द्विविधा—क्रिडारथाः सङ्ग्रामरथाश्च, शकटानि प्रतीतानि, यानानि—सामान्यतः शेषाणि वाहनानि युग्यानि—गोल्लविषयप्रसिद्धानि द्विहस्तप्रमाणानि वेदिकोपशोभितानि जम्पानानि शिबिकाः—कूटाकारेणाच्छादिता जम्पानविशेषाः स्थन्दमानिकाः पुरुषप्रमाणजम्पानविशेषाः, अनेकेषां रथशकटादीनां मध्येऽतिविस्तीर्णत्वात्, प्रतिमोचनं येषु तत्तथा, 'पासादीया' इत्यादिपदचतुष्टं प्राग्वत् ।

'तेणं तिलगा' इत्यादि पाठसिद्धं, नवरं 'नागलयाहिं' ति नागाः—द्रुमविशेषाः 'वणलयाहिं' ति वना अपि द्रुमविशेषाः, द्रुमाणां च लतात्वमेकशाखाकानां द्रष्टव्यं, ये हि द्रुमा ऊर्ध्वगतैकशाखान तु दिग्विदिकप्रसृतबहुशाखास्ते लता इति प्रसिद्धाः, 'निच्चं कुसुमियाओ जाव पडिरूवाओ' इत्यत्र यावच्छब्दकरणात् 'निच्चं कुसुमियाओ निच्चं मालइयाओ निच्चं लवइयाओ निच्चं थवइयाओ निच्चं गुच्छियाओ निच्चं गुम्मियाओ निच्चं जमलियाओ निच्चं जुयलियाओ निच्चं विणमियाओ निच्चं पणमियाओ सुविभत्तपडिमंजरिर्वडिंसगधरीओ निच्चं कुसुमियलइयथवइयलवइयगुम्मियजमलियजुयलियगुच्छियविणमयपणमियसुविभत्तपडिमंजरिर्वडिंसगधरीओ संपिण्डियदरियभमरमहुयरिपहकरपरिल्लेतमत्तछप्पकुसुमासवलोलमहुरगुमगुमेंतगुंजंतदेसभागाओ पासाइयाओ दरिसणिज्जाओ अभिरूवाओ पडिरूवाओ इति' एतच्च समस्तं प्राग्वत् व्याख्येयं, तस्य 'ण'मिति प्राग्वत्, अशोकवरपादपस्य उपरि बहूनि अद्यवद्यैर्मङ्गलकानि प्रज्ञप्तानि ।

तद्यथा—स्वस्तिकः श्रीवृक्षो 'नंदिवावत्ते' इति नन्दावत्तः क्वचिद् नन्दावत्त इति पाठः, तत्र नन्दावर्त्त इति शब्दसंस्कारः, वर्द्धमानकं—शरावसम्पुटं भद्रासनं कलशो मत्स्ययुगमं दर्पणः,

एतानि चाद्यावपि मङ्गलकानि सर्वरत्नमयानि अच्छानि-आकाशस्फटिकवदतीव स्वच्छानि श्लक्ष्णानि-श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिष्पन्नानि श्लक्ष्ण (तन्तु) निष्पन्नपटवद् लण्हानि-मसृणानि घुण्टितपटवद् 'घट्टाई'ति घृष्टानीव घृष्टानि खरशाणया पाषाणप्रतिमावात् 'मट्टाई'ति मृष्टानीव मृष्टानि, सुकुमारशाणया पाषाणप्रतिमेव, अत एव नीरजांसि-स्वाभाविकरजोरहितत्वात्, निर्मलानि-आगन्तुकमलाभावात्, निष्पङ्कानि-कलङ्कविकलानि कर्दमरहितानि वा निष्कङ्कटा-निष्कवचानिरावरणा निरुपघातेति भावार्थ छया-दीप्तिर्येषां तानि निष्कङ्कटच्छायानि 'सप्रमाणि' स्वरूपतः प्रभावन्ति 'समरीचीनि' बहिर्विनिर्गताकिरणजालानि, अत एव सोद्योतानि-बहिर्व्यवस्थितवस्तुस्तोमप्रकाशकराणि 'पासाइया' इत्यादिपचतुष्टयव्याख्या पूर्ववत्

'तस्स णमि'त्यादि, तस्य 'ण'मिति प्राग्वत्, अशोकवरपादपस्योपरि बहवः कृष्णचामरध्वजाः, चामराणि च ध्वजाश्च चामरध्वजाः कृष्णाश्च ते चामरध्वजाश्च कृष्णचामरध्वजाः, एवं नीलचामरध्वजाः, लोहितचामरध्वजाः, हारिद्रचामरध्वजा, शुक्लचामरध्वजाः, एते च कथम्भूता इत्याह-अच्छाः-स्फटिकवदतिनिर्मलाः, श्लक्ष्णाः-श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिष्पन्नाः, 'रूपपट्टा' इति रूप्यो-रूप्यमयो वज्रमयस्य दण्डस्योपरि पट्टो येषां ते रूप्यपट्टाः 'विरदण्डा' इति वज्रो-वज्ररत्नमयोदण्डो रूप्यपट्टमध्यवर्ती येषां ते वज्रदण्डाः, तथा जलजानामिव-जलजकुसुमानां पद्मादीनामिवामलो गन्धो येषां ते जलजामलगन्धकाः अत एव सुरम्याः-अतिशयेन रमणीयाः पासाइया' इत्यादि पूर्ववत्, तस्स णमिति प्राग्वत्, अशोकवरपादपस्योपरि बहूनि छत्रातिच्छत्राणि छत्रात्-लोकप्रसिद्धादेकसङ्ख्याकादीशायीनि छत्राणि उपर्यधोभागेन द्विसङ्ख्यानि त्रिसङ्ख्यानि वा छत्राणि छत्रातिच्छत्राणि ।

तथा बहवयः 'पडागाइपडागा' इति पताकाभ्यो लोकप्रसिद्धाभ्योऽतिशायिन्यः पताकाः पताकातिपाताकाः बहूनि तेष्वेव छत्तारितच्छत्रादिषु घण्टायुगलानि चामरयुगलानि, तथा तत्र तत्र प्रदेशे उत्पलहस्तकाः-उत्पलाख्या जलजकुसुमसङ्घातविशेषाः, एवं पद्महस्तकाः कुमुदहस्तकाः नलिनहस्तकाः सुभगहस्तका सौगन्धिकहस्तकाः पुण्डरीकहस्तका महापुण्डरीकहस्तकाः शतपत्रहस्तकाः सहस्रपत्रहस्तकाः सुभगहस्तकाः उत्पलं-गर्दमकं पद्मं-सूर्यविकाशि पङ्कजं मुकुदं कैरवं नलिन्म ईषद्रक्तं पद्मं सुभगं-पद्मविशेषः सौगन्धिकं-कल्हारं पुण्डरीकं-श्वेताम्बुजं तदेवातिविशालं महापुण्डरीकं शतपत्रसहस्रपत्रे पत्रसङ्ख्याविशेषावच्छिन्नौ पद्मविशेषौ ।

एते च छत्रातिच्छत्रादयः सर्वेऽपि सर्वरत्नमयाः-सर्वात्मना रत्नमयाः 'अच्छा सण्हा' इत्यादि विशेषणजातं पूर्ववत्, 'तस्स ण'मित्यादि, तस्य 'ण'मिति प्राग्वत् अशोकवरपादपस्याघस्तात्, 'एत्थ ण'मिति असोकवरपादपस्य यदधो अत्र 'ण'मिति पूर्ववत् एको महान् पृथ्वीशिलापट्टकः प्रज्ञप्तः, कथम्भूत इत्याह-'ईसिखंधो समल्लीणे' इत्यादि, इह स्कन्धः स्थुडमित्युच्यते, तस्याशोकवरपादपस्य यत् स्थुडं तत् ईषद्-मनाक् सम्यग् लीनस्तदासन्न इत्यर्थः, 'विक्खम्भायासमुप्पमाणे' इति, विष्कम्भेनायामेन च शोभन्म-औचित्यानतिवर्ति प्रमाणं यस्य स विष्कम्भायासमुप्पमाणः ।

कृष्णः, कृष्णत्वमेव निरूपयति-'अंजणधणकुवलयहलहरकोसेअसरिसो' अअनको-वनस्पतिविशेषः धनो-मेघः कुवलयं-नीलोत्पलं हलधरकौशेयं बलदेववस्त्रं तैः सध्दशः-समानवर्णः, 'आगासकेसकजलककयणइंदनीलअयसिकुसुमप्पगासे' आकाशं धूलीमेघादिविरहितं, केशाः-

शिरसिजाः, कञ्जलं-प्रतीतं, कर्कतनेन्द्रनीलौ-मणिविशेषौ अतसीकुसुमं प्रसिद्धमेतेषामिव प्रकाशो-दीप्तिर्यस्य स तथा, 'भिर्गजगभंगभेयरिद्वगनीलगुलियगवलादरेगे' इति भङ्गः-चतुरिन्द्रियः पक्षिविशेषः अञ्जनं-सौवीराञ्जनं तस्य भङ्गेन विच्छित्या भेदः-छेदोऽञ्जनभङ्गभेदो रिष्ठको-रत्नविशेषः नीलगुटिकाः-प्रतीताः, गवलं-माहिषं शृङ्गं तेष्योऽपि कृष्णत्वेनातिरेको यस्य स तथा, ।

'भमरनिकुरम्बभूए' इति अत्र भूतशब्द औपम्यवाची, यथाऽयं लाटदेशः सुरलोकभूतः, सुरलोकोपम इत्यर्थः, ततोऽयमर्थः-भ्रमरनिकुरुम्बोपमः, 'जंबुफलअसणकुसुमबंधणीलुप्ल-पत्तनिकरमरगयआसासगनयणकीयासिवन्ने' जम्बूफलानि प्रतीतानि, असनकुसुमबन्धनं-असनपुष्पवृत्तं नीलोत्पलपत्रनिकरो मरकतमणि प्रतीः, आसासको-बीयकाभिधानो वृक्षः, नयनकीको-नेत्रध्वताराः, असि-खड्गंतेषामिववर्णो यस्य स तथा, स्निग्धोनतुरुक्षः धनो-निविडो न तु कोष्ठक इव ध्यशुषिरः 'अञ्जुसिरे' इति श्लक्ष्णशुषिररहितः, 'रुवगपडिरुवगदरिसणिजे' इति रूपकाणां यानि तत्र सङ्क्रान्तानि प्रतिबिम्बानि तैः दर्शनीयो रूपकप्रति-रूपकदर्शनीयः ।

आदर्शतलोपमः आदर्शो-दर्पणस्तस्य तलं तेन समतयोपमा यस्य स आदर्शतलोपमः, सुष्ठु मनांसि रमयतीति सुरभ्यः 'कृद्धुल'मिति वचनात् कर्त्तरि यप्रत्ययः, 'सिंहासणसंठिए' इति सिंहासनस्येव संस्थितं संस्थान यस्य स सिंहासनसंस्थितः, अत एव सुरुपः शोभनं रूपम्-आकारो यस्य स सुरुपः, इतश्च सुरुपो यत आह-'मुक्ताजालखड्यंतकम्भे' मुक्ताजालानि-मुक्ताफलसमूहाः खचितानि अन्तर्मसु-प्रान्तप्रदेशेषु यस्य स मुक्ताजालखचितान्तकर्मा, 'आइणगरुयबूरनवनीयतूलफासे' आजिनकं-चर्ममयं वस्त्र रूतं-प्रतीतं बूरो-वनस्पतिविशेषः नवनीतं-भ्रक्षणं तूलं-अर्कतूलं तैळामिव कोमल तथा स्पर्शो यस्य स आजिनकरूतबूरनवनीततूलस्पर्श, 'सव्वरयणामए' इत्यादिविशेषणकदम्बकं प्राग्वत् ।

मू. (४) सेओ राया धारिणी देवी, सामी समोसढे, परिसा निग्गया, जाव राया पञ्जुवासइ वृ. "सेओ राया धारिणी देवी जाव समोसरणं समत्त'मिति तस्यां आमलकल्पायां नगर्यां श्वेतो नाम राजा, तस्य समस्तान्तः-पुरप्रधाना भार्या सकलगुणधारिणी धारिणीनामा देवी, 'जेवा समोसरणं समत्त'मिति यावच्छब्दकरणाद्राजवर्णको देवीवर्णकः समवसरणं चौपपातिकानुसारेण तावद्वक्तव्यं यावत्समवसरणं समाप्तं ।

तच्चैवं-तद्यत्तं आमलकम्पाए नयरीए सेओ नाम राजा होत्था, महयाहिमवंतमहंतम-लयमंदरमहिंदसारे अच्चंतविसुद्धरायकुलवंसप्पसूए निरंतरं रायलक्खणविराइयंगमंगे बहुजणबहुमाणपुइए सब्वगुणसमिद्धे खत्तिए मुइए मुद्धाभिसित्ते माउपिउसुजाए दय(व्व)पत्ते सीमंकरे सीमंधरे खेमंकरे खेमंधरे मणुस्सिदे जनवयपिया जनवयपाले जनवयपुरोहिए सेउकरे केउकरे नरपवरे पुरिसवरे पुरिससीहे पुरिसवग्धे पुरिसआसीविसे पुरिसवरपोंडरीए पुरिसवरगंधहत्थी अइहे दित्ते वित्ते विच्छिन्नविपुलभवणसयनासनजाणवाहणाइन्ने बहुधण-बहुजायरुवरजए आओगपओगसंपउत्ते विच्छड्डिय पउरमत्तपाणे बहुदासीदासगोमहिसगवेलप्पभुए पडिपुन्नजंतकोसक्रेद्वागाराउइधरे बहुदुब्बलपच्चामित्ते ओहयकंटयं मलियकंटयं उद्धियकंटयं अप्पडिकंटयं ओहयसत्तुं निहयसत्तुं मलियसत्तुं उद्धियसत्तुं निजियसत्तुं पराइयसत्तुं ववगय-

दुम्बिक्खदोसमारिभयविष्णुमुक्क खेमं सिवं सुभिक्खं पसंतडिंबडमरं रञ्जं पसासेमाणे विहरइ ।
 तस्स णं सेयोरन्तो धारिणीनामं देवी होत्था, सुकुमालपाणिपाया अहीनपडिपुन्न-
 पंचिदियसरीरा लक्खणवंजणगुणोववेया माणुम्माणपमाणपडिपुण्णसुजायसव्वंगसुंदरंगा ससि-
 सोमागारकंतपियदंसणा सुरुवा करयलपरिमियपसत्थतिवलिबलियमज्झा कुंडलुल्लिहिय (वीण)
 गंडलेहा कोमुइयरयणियरविमलपडिपुन्नसोमवयणा सिंगारागारचारूवेसा संगयगसह-
 सियभणियचिड्डियविलासललियसंलावन्उणजुत्तोवयारकुसला सुंदरथणजघनवयणकरचर-
 णनयनायण्णविलासकलिया सेएण रन्ना सद्धिं अनुरता अविरत्ता इट्ठे सद्धफरिसे रसरूवगंधे
 पंचविहे माणुस्सएकामभोगे पच्चणुभवमामा विहरइ' एष राजदेवीवर्णकः ।

अस्य व्याख्या—'महाहिमवंतेति' महाहिमवान् हैमवतस्य क्षेत्रयोत्तरतः सीमाकारी
 वर्षधरपर्वतः मलयः—पर्वतविशेषः सुप्रतीतो मन्दरो—मेरुमहेन्द्रः—शक्रदिको देवराजस्तद्वत सारः—
 प्रधानो महाहिभवन्महामलयमन्दरमहेन्द्रसारः, तथा अत्यन्तविशुद्धे राजकुलवंशे प्रसूतोऽत्यन्त-
 विशुद्धराजकुलवंशप्रसूतः, तथा 'निरन्तरं रायलकखमविराइयंगमंगे' इति निरन्तरम्—अपलक्षण-
 व्यवधानाभावेन राजलक्षणेः—राज्यसूचकैर्लक्षणैर्विराजितानि अङ्गमङ्गानि—अङ्गप्रत्यङ्गानि यस्य
 स निरन्तरराजलक्षमविराजिताङ्गमङ्गः, तथा बहुभिर्जनैः बहुमानेन—अन्तरङ्गप्रतीत्या पूजितो
 बुजनबहुमानपूजितः, कस्मादित्याह ।

'सव्वगुणसमिद्धे' सर्वै शौर्योपशमादिभिर्गुणैः समृद्धः—स्फूर्तिः—सर्वगुणसमृद्धः ततो
 बहुजनबहुमानपूजितो, गुणवस्तुप्रायः सर्वेषामपि बहुमानसम्भवात्, तथा 'खत्तिये' इति क्षत्रस्यापत्यं
 क्षत्रियः 'क्षत्रादिय' इति इयप्रत्ययः, अनेन नवमाष्टमादिनन्दवत् राजकुलप्रसूतोऽपि न हीनजातीयः,
 किन्तु उत्तमजातीय इत्यावेदितं, तथा 'मुदितः' सर्वकालं हर्षवान्, प्रत्यनीकोपद्रवासम्भवात्,
 तदसम्भवस्व प्रत्यनीकानामेवाभावात्, तथा चाह—'मुद्धाभिसित्ते' प्रायः सर्वैरपि प्रत्यन्तराजैः
 प्रतापमसहमानैर्नान्यथाऽस्माकं गतिरिति परिभाष्य सूद्धिभि मस्तकैरभिषिक्तः—पूजितो
 मूर्धाभिषिक्तः, तथा मातृपितृभ्यां सुजातो मातृपितृसुजातः, अनेन समस्तगर्भाधानप्रभृति-
 सम्भविदोषविकल इत्यावेदितः, तथा दया(द्रव्य)प्राप्तः स्वभावतः सुद्धजीवद्रव्यत्वाद् ।

तथा सेवागतानामपूर्वापूर्वन्नृपाणां सीमां—मर्यादां करोति यथा एवं वर्तितव्यमेवं नेति
 सीमङ्करः, तथा पूर्वपुरुषपरम्परायातां स्वदेशप्रवर्तमानां सीमां—मर्यादां धारयति—पालयति न
 तु विलुम्पतीति सीमन्धरः, तता क्षेमं—वशवर्तिनां उपद्रवाभावं करोति क्षेमङ्करः चौरादिसंहारात्
 तथा तत् धारयति आरक्षकनियोजनात् क्षेमन्धरः, अत एव मनुष्येन्द्र, तथा जनपदस्य पितेव
 जनपदपिता, कथं पितेवेत्यत आह—'जनपदपालः' जनपदं पालयतीति जनपदपालः, ततो भवति
 जनपदस्य पितेव, तथा जनपदस्य शान्तिकरितया पुरोहित इह जनपदपुरोहितः, तथा सेतुः—मार्गस्तं
 करोतीती सेतुकरः, मार्गदिशक इति भावः, केतुः—चिह्नं तत्करोतीति केतुकरः, अद्भुतसंविधान-
 कारीति भावः, तथा नरेषु मनुष्येषु मध्ये प्रवरो—नरप्रवरः स च सामान्यमनुष्यापेक्षयापि स्यादत आह—

'पुरिसवरे' पुरुषेषु—पुरुषाभिमानानेषु मध्ये वरः—प्रधान उत्तमपौरुषोपेतत्वादिति
 पुरुषवरः, यतः पुरुषः सिंह इवासिमल्लतया पुरुषसिंहः, तथा पुरुषो व्याघ्र इव शूरतया पुरुषव्याघ्रः,
 पुरुष आसीविष इव दोषविनाशनशीलतया पुरुषासीविषः पुरुषः वरपुण्डरीकमिवोत्तमतया

भुवनसरोवरभूषकत्वात् पुरुषवरपुण्डरीकः, पुरुषः वरगन्धहस्तीव परानसहमानान् प्रतीति पुरुषवरगन्धहस्ती ततो भवति पुरुषवरः, तथा आढ्यः—समृद्धो दीप्तः शरीरत्वचा देदीप्यमानत्वात् धृतो वा दप्सारिमानमर्दनशीलत्वात् अत एव वित्तो—जगत्प्रतीतो, यदुक्तमाढ्य इति तदेव सावस्तिरमुपदर्शयति—‘विच्छिन्ने’त्यादि, विस्तीर्णानि विस्तारवन्ति विपुलानि—प्रभूतानि भवनानि—गृहाणि शयनानि आसनानि च प्रतीतानि यानानि—रथादीनि वाहनानि—अशवादीनि एतैराकीर्णो—व्याप्तो युक्तो विस्तीर्णविपुलभवनशयनासनयावाहनाकीर्णः।

तथा बहुधनं बहुजातरूपं—सुवर्णं रजतं च—रूपं यस्य स बहुधनबहुजातरूपरजतः, तथा आयोगप्रयोगसम्प्रयुक्तः—आवाहनविसर्जनकुशलः, तथा विच्छर्दितं—तथाविध-विशिष्टो-प्रकाराकारितया विसृष्टमुकुरिटकादिषु प्रचुरं भक्तपानं यस्मिन् राज्यमनुशासति स विच्छर्दित-प्रचुरभक्तपानः, अनेन पुण्याधिकतया न तस्मिन् राज्यमनुशासति दुर्भिक्षमभूदिति कथितं, तथा बहूनां दासीनां दासानां गवां—बलीवर्दानां महिषाणां गवां—स्त्रीगवानां एडकानां च प्रभुः बहुदासीदासगोमहिषगवेलगप्रभुः, ततः स्वार्थिकप्रत्ययविधानात् प्रभुकः, तथा परिपूर्णाणि—भूतानि यन्त्रकोशकोष्ठागाराणि यन्त्रगृहाणि कोशगृहाणि—भाण्डागाराणि कोष्ठगृहाणि—धान्यानां कोष्ठागाराणि गृहाणि इति भावः, आयुधगृहाणि च यस्य स प्रतिपूर्णयन्त्रकोशकोष्ठागारायुधगृहः

तथा बलं शारीरिकं मानसिकं च यस्यास्ति स बलवान्, दुर्बलप्रत्ययमित्रो, दुर्बलानाम-कारणवत्सल इति भावः, एवंभूतः सन् राज्यं प्रशासत् विहरति—अवतिष्ठते इति योगः, कथम्भूत राज्यमित्याह—अपहतकण्टकं, इह देशोपद्रवकारिणश्चरटाः कण्टकाः ते अपहता अवकाशाना-सादनेन स्थगिता यस्मिन् तत् अपहतकण्टकं, तथा मलिताः— उपद्रवं कुर्वाणा मानस्लानिमाषादिताः कण्टका यत्र तन्मलितकण्टकं, तथा उद्ध ताः स्वदेशत्याजनेन जीवितत्याजनेन वा कण्टका यत्र तत् उद्ध तकण्टकं, तथा न विद्यते प्रतिमल्लः कण्टको यत्र तदप्रतिमल्लकण्टकं, तथा ‘ओहयसतुं’ इति प्रत्यनीकाः राजानः शत्रवस्ते अपहताः स्वावकाशमलभमानीकृता यत्र तत् अपहतशत्रु तथा निहताः—रणाङ्गणे पातिताः शत्रवो यत्र तन्निहतशत्रु।

तथा मलिताः तद्गतसैन्यत्रासापादनतो मानस्लानिमाषादिताः शत्रवो यत्र तत् मलिनशत्रु, तथा स्वातन्त्र्यव्यावनेन स्वदेशव्यावनेन जीवितव्यावनेन वा उद्ध ताः शत्रवो यत्र तत् उद्धृतशत्रु, एतदेव विशेषणद्वयेन व्याचष्टे—निर्जितशत्रु, पराजितशत्रु, तथा व्यपगतं दुर्भिक्षं दोषो मारिश्च यत्र तत् व्यपगतदुर्भिक्षदोषमारि तथा भयेन स्वदेशीत्येन परचक्रकृतेन वा विप्रमुक्तं, अत एव क्षेमं—निरुपद्रवं शिवं—शान्तं सुमिक्षं शोभना—शुभाभिक्षा दर्शनानां दीनानाथादीनां च यत्र तत् सुभिक्षं, तता प्रशान्तानि डिम्बानि—विघ्ना इमराणि—राजकुमारादिकृतविकृतविड्वरा यत्र तत्रशान्तडिम्बमरं। देवीवर्णकं—‘सुकुमालपाणिपाया’ इति सुकुमारौ पाणी पादौ च यस्याः सा सुकुमारपाणिपादा, तथा अनानि अन्यूनानि स्वरूपतः प्रतिपूर्णाणि लक्षणतः पञ्चापीन्द्रियाणि यस्मिन् तथाविधं शरीरं यस्याः सा अहीनप्रतिपूर्णपञ्चेन्द्रियशरीरा, तथा लक्षणानि—स्वस्तिकचक्र-दीनि व्यञ्जनानि—मषीतिलकादीनि गुणाः—सौभाग्यादयस्यैरुपपेता लक्षणव्यञ्जनगुणोपपेता, उप अप इत इतिशब्दत्रयस्थाने ‘पृषोदरादय’ इत्यपाकारस्य लोपे उपपेता इति द्रष्टव्यं, ‘माणुम्माण-पमाणपडिपुण्णसुजायसव्वंगसुंदरंगी’ इति तत्र मानं—जलद्रोणप्रमाणता, कथमिति चेत।

उच्यते, जलस्यातिभृते कुण्डे पुरुषे स्त्रियां वा निवेशितायां यज्जलं निस्सरति तद्यदि द्रोणप्रमाणं भवति तदा पुरुषः स्त्री वा मानप्राप्त उच्यते, तथा उन्मानं—अर्द्धभारप्रमाणता, सा चैवं—तुलायामा-रोपितः पुरुषः स्त्री वा यद्यर्द्धभारं लति तदा स उन्मानप्राप्तोऽभिधीयते, प्रमाणं—स्वाङ्गुलेनाद्योत्तर-शतोच्छ्रयिता, ततो मानोन्मानप्रमाणैः प्रतिपूर्णाणि—अन्यूनानि सुजातानि जन्मदोषरहितानि—अरौद्राकारं कान्तं—कमनीयं प्रियं—द्रष्टव्यमानन्दोत्पादकं दर्शनं—रूपं यस्याः सा शशिसोमाकार-कान्तप्रियदर्शना, अत एव सुरूपा, तथा करतलपरिमितो—मुष्टिग्राह्यः प्रशस्तलक्षणोपेतस्त्रिवलीको बलिवयोपेतो रेखात्रयोपेतो बलिको—बलवान् मध्योमध्यभागो यस्याः सा करतलपरिमित-प्रशस्तत्रिवलीक बलिकमध्या ।

तथा कुण्डलाभ्या उल्लिखिता—घृष्टा गण्डलेखा—कपोलविरचितमृगमदादिरेखा यस्याः सा कुण्डलोल्लिखितगण्डलेखा, 'कोमुईयरयणियरविमलपडिपुन्नसोमवयणा' कौमुदी—कार्तिकी-पौर्णमासी तस्यां रजनिकरः—चंद्रमास्तद्वद्विमलं—निर्मलं प्रतिपूर्णम्—अन्यूनानि रिक्तमानं सौम्यम्—अरौद्राकारं वदनं यस्याः सा तथा, शृङ्गारस्य रसविशेषस्यागारमिवागारं, अथवा शृङ्गारो-मण्डनभूषणाटोपस्तद्वधान आकारः—आकृतिर्यस्याः सा तथा, चारु वेषो—नेपथ्यं यस्याः सा तथा, ततः कर्मधारयः, शृङ्गारागारचारुवेषा, तथा सङ्गता ये गतहसितभणितचेष्टितविलासललित-संलापनिपुणयुक्तोपचारकुशला, तत्र सङ्गतं नासङ्गतं गतं यदगुस्तथा तद्गृहस्थैवान्तर्गमनं न तु बहि स्वेच्छाचारितया सङ्गतं हसितं—यत्करपोलविकाशमात्रसूचितं न त्वद्दृष्टहासादि 'हसियं कपोलकहकहिय' मिति वचनात् ।,

सङ्गतं भणितं यत्समागते प्रयोजने नर्मभाणितिपरिहारेण विवक्षितार्थमात्रप्रतिपादनं सङ्गतं चेष्टितं यत्कुचजघनाद्यवयवाच्छादनपरतयोपवेशनशयनोत्थानादि सङ्गतो विलासः स्वकुलौचित्येन शृङ्गारादिकरणं, तथा सुन्दरं स्तनजघनवदनकरचरणनयनलावण्यविलासैः कलिता, अत्र विलासः—स्थानासनगमनादिरूपश्चेष्टाविशेषः, उक्तं च—

॥ १ ॥

“स्थानासनगमनानां, हस्तध्रूनेवकर्मणां चैव ।

उत्पद्यते विशेषो यः श्लिष्टोऽसौ विलासः स्यात् ॥”

—अन्ये त्वाहुः—विलासो नेत्रजो विकारः, तथा चोक्तं—

॥ १ ॥

“हावो मुखविकारः स्यात्, भावश्चित्तसमुद्भवः ।

विलासो नेत्रजो ज्ञेयो, विभ्रमो भ्रूसमुद्भवः ॥”

ते णं कालेणं ते णं समएणं समणे भगवं महावीरे जाव चउतीसबुद्धवयणाइसेससंपत्ते पणतीसच्चवयणातिसेससंपत्ते आगासगएणं चक्रेणं आगासगतेणं छत्तेणं आगासगयाहिं सेयचामराहिं आगासफालिहमएणं सपायपीढेण सीहासणेण पुरतो धम्मज्झएणं पगद्धिज्जमाणेणं चउदसहिं समणसाहस्सीहिं छत्तीसाए अज्जियासहस्सीहिं सद्धिं सम्परिवुडे पुच्चाणुपुच्चिं चरमाणे गामाणुगामं दुइज्जमाणे सुहं सुहेणं विहरमाणे जेणेव आमलकप्पा नयरी जेणेव वनसंडे जेणेव असोगवरपायवे जेणेव पुढविसिलापट्टे तेणेव उवागच्छइ, २ ता अहापडिरूवं उगहं उग्गिण्हित्ता असोगरपायवस्स अह पुढविसिलापट्टांसि पुरत्याभिमुहे संपलिअंकनिसन्ने संजमेणं तवसा अप्याणं भावेमाणे विहरति” ।

इदं सुगमं, नवं 'जाव चोत्तीसाए' इत्यत्र यावच्छब्दकरणात् 'आइकरे तित्थगरे' इत्यादिकः समस्तोऽपि औपपातिकग्रन्थप्रसिद्धो भगवद्वर्णको वाच्यः, स चातिगरीयानिति न लिख्यते, केवलमौपपातिकग्रन्थादवसेयः, 'चोत्तीसाए बुद्धवयणातिसेससंपत्ते' चतुस्त्रिंशद् बुद्धानां-भगवतामर्हतां वचनप्रमुखाः 'सर्वस्वभाषा, नुगतं वचनं धर्मावबोधकर' मित्यादिना उक्तस्वरूपा ये अतिशेषा—अतिशयास्तान् प्राप्तश्चतुस्त्रिंशद्बुद्धवचनातिशेषसम्प्राप्तः, इह वचनातिशेषस्योपादानमत्यन्तोप-कारितया प्राधान्यख्यापनार्थम्, अन्यता देहवैमल्यादयस्ते पठयन्ते, तथा (चाह)

॥ १ ॥

देहं विमलसुगन्धं आमयपस्सेयवज्जियं अरयं ।

रुहिरं गोकखीरामं निव्विस्सं पंडुरं मंस ॥ मित्यादि ।

'पणतीसाए सच्चवयणातिसेससंपत्ते' पञ्चत्रिंशत् ये सत्यवचनस्यातिशेषा—अतिशयास्तान् सम्प्राप्तः पञ्चत्रिंशद्वचनातिशेषसम्प्राप्तः, ते चामी सत्यवचनतिशेषाः संस्कारवत्त्वं १ उदात्तत्वं २ उपचारोपेतत्वं ३ गम्भीरशब्दत्वं ४ अनुनादित्वं ५ दक्षिणत्वं ६ उपनीतरागत्वं ७ महार्थत्वं ८ अव्याहृतपौर्वापर्यत्वं ९ शिष्टत्वं १० असन्दिग्धत्वं ११ अपहृतान्योत्तरत्वं १२ हृदयग्राहित्वं १३ देशकालयुतत्वं १४ तत्वानुरूपत्वं १५ अप्रकीर्णप्रसृतत्वं १६ अन्योऽन्यगृहीतत्वं १७ अभिजातत्वं १८ अतिस्निग्धमधुरत्वं १९ अपरमर्मवेधित्वं २० अर्थधर्माभ्यासानपेतत्वं २१ उदारत्वं २२ परनिन्दात्मोत्कर्षविप्रमुक्तत्वं २३ उपगतश्लाघत्वं २४ अनपनीतत्वं २५ उत्पादिताविच्छिन्न-कौतूहलत्वं २६ अद्भुतत्वं २७ अनतिविलम्बित्वं २८ विभ्रविक्षेपकिलिकिचितादिवियुक्तत्वं २९ अनेकजातिसंश्रयाद्विचित्रत्वं ३० आहितविशेषत्वं ३१ साकारत्वं ३२ सत्वपरिगृहीतत्वं ३३ अपरिखेदितत्वं ३४ अव्युच्छेदित्वं ३५ चेति, ।

तत्र संस्कारवत्त्वं सकृतादिलक्षणयुक्तत्वं, उदात्तत्वं उच्चैर्वृत्तिता उपचारोपेतत्वम्—अग्रास्यता, गम्भीरशब्दत्वं मेघस्येव, अनुनादिता प्रतिरवोपेतत्वं, दक्षिणत्वं सरलता, उपनीतरागत्वं—उत्पादिता श्रोतृजन स्वविषयबहुमानता, एते सप्त शब्दापेक्षा अतिशयाः, अत उद्धृत्यार्थाश्रयाः, तत्र महार्थत्वं—परिपुष्टार्थाभिधायिता, अव्याहृतपौर्वापर्यत्वं—पूर्वापर-वाक्याविरोधः, शिष्टत्वं वक्तुः शिष्टत्वसूचनात्, असन्दिग्धत्वं परिस्फुटार्थप्रतिपादनात्, अपद्रुता-न्योत्तरत्वं—परदूषमाविषयता, हृदयग्राहित्वं—दुर्गमस्याप्यर्थस्य परहृदये प्रवेशकरणं, देशकालाव्य-तीतत्वं प्रस्तावोचितता, तत्वानुरूपत्वं—विवक्षितवस्तुस्वरूपानुसारिता, अप्रकीर्णप्रसृतत्वं—सम्बन्धाकारपरिमितता, अन्योऽन्यप्रगृहीतत्वं—पदानां वाक्यानां वा परस्परसापेक्षता, अभिजातत्वं—यथाविवक्षितार्थाभिदानशीलता, अतिस्निग्धमधुरत्वं—बुभुक्षितस्य धृतगुडादिवत्परमसुखकारिता ।

अपरमर्मवेधत्वं—परमर्मानुद्घाटनशीलता, अर्थधर्माभ्यासानपेतत्वं—अर्थधर्मप्रतिबद्धता, उदारत्वं—अतिविशिष्टगुणगुणयुक्तता अतुच्छार्थप्रतिपादकता वा, परनिन्दात्मोत्कर्षविप्रयुक्तत्वं प्रतीतं, उपगतश्लाघत्वं उक्तगुणयोगतः पराश्लाघता, अनुपनीतत्वं—कारककालवचनलिङ्गादिव्यत्ययरूपवचनदोषापेतता, उत्पादिताविच्छिन्नकौतूहलत्वं श्रोतृणां स्वविषये उत्पादितं—जनितमविच्छिन्नं कौतूहलं—कौतुकं येन तत्तथा तद्भावस्तत्त्वं श्रोतृषु स्वविषयाद्भुतविस्मयाकारितेति भावः, अद्भुतत्वमनतिविलम्बित्वं च प्रतीतं, विभ्रमविक्षेपकिलिकि-

श्रितादिवियुक्तत्वमिति-विभ्रमो-वक्तुर्भ्रान्तमनस्कता विक्षेपो-वक्तुरेवाभिधेयार्थप्रत्यनासक्त-
ताकिलिकिश्रितं-रोषभयलोभादिभावानां युगपदसकृत्करणं आदिशब्दान्मनोदोषान्तरपरिग्रहः
तैर्वियुक्तं यत्तत्तथा तद्भावस्तत्त्वं ।

अनेकजातिसंश्रयाद्विचित्रत्वं-सर्वभाषानुयायितया चित्ररूपता, आहितविशेषत्वं
शेषपुरुषवचनापेक्षया शिष्येषूत्यादितमतिविशेषता, साकारत्वं-विच्छिन्नपदवाक्यता,
सत्वपरिगृहीतत्वम्-ओजस्विता, अमरिखेदित्वम्-अनायाससम्भवात्, अव्यवच्छेदित्वं
विवक्षितार्थसम्यक्सिद्धिं यावद्विच्छिन्नवचनप्रमेयतेति । 'आगासफालियामएणं' आकाश-
स्फटिकं-यदाकाशवत् अतिस्वच्छफटिकं तन्मयेन 'धम्मज्झएणं'ति धर्मचक्रवर्तित्वसूचकेन
केतुवना महेन्द्रध्वजेनेत्यर्थः ।

तथा 'पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे' इति पूर्वानुपूर्व्या क्रमेणेत्यर्थं चरन्-सञ्चरन्, एतदेवाह-
'गामाणुगामं दूइज्जमाणे' इति ग्रामश्चानुग्रामश्च-विवक्षितग्रामादनन्तरं ग्रामो ग्रामानुगामं, तत्
द्रवन् गच्छन्, एकस्मादनन्तरं ग्राममनुल्लङ्घयन् इत्यर्थः, अनेनाप्रतिबद्धविहारिता ख्यापिता,
तत्रायौत्सुक्याभावमाह-'सुहंसुहेणंविहरमाणे' सुखंसुखेन-शरीरखेदामावेन संयमबाधाविरहेण
च ग्रामादिषु विहरन्-अवतिष्ठमानो 'जेणेव'ति प्राकृतत्वात्सप्तम्यर्थं तृतीया यस्मिन्नेव देशे
आमलकल्या नगरी यस्मिन्नेव च प्रदेशे वनखण्डो यस्मिन्नेव देशे सोऽनन्तरोक्तस्वरूपः शिलापट्टकः

'तेणामेवे'ति तस्मिन्नेव देशे उपागच्छति, उपागत्य च पृथिवीशिलापट्टके पूर्वाभिमुखः,
तीर्थकृतो हि भगवन्तः सदा समवसरणे पृथिवीशिलापट्टके वा देशनायै पूर्वाभिमुखा अवतिष्ठन्ते
संपर्यङ्कनिषण्णाः, संयमने तपसा चात्मानं भावयन् विहरन् आस्ते ॥ ततः वर्षात्रिंशो वाच्यः,
स चैवं-तएणं आमलकप्पानयरीए सिंघाडगतिचउक्कचच्चरचउम्मुहमहापहेसु बहुजणो अन्नमन्नं
एवमाइकखइ एवं भासेइ एवं पन्नेवेइ एवं परूवेइ ।

एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे जाव आगासगएणं छत्तेणं जाव संजमेणं
तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति, तं महाफलं खलु देवाणुप्पियाणं तहारूवाणं अरहंताणं
नामगोयस्सवि सवणयाए किमंग पुण अभिगमनवंदननमंसणपडिपुच्छणपञ्जुवासणयाए ?, तं
सेयं खलु एगस्सवि आयरियस्स धम्मियस्स सुवयणस्स सवणयाए, किमंग पुन विउलस्स अट्टस्स
गहणयाए ?, तं गच्छामो णं देवाणुप्पिया ! समणं भगवं महावीरं वंदामो नमंसामो सक्कारेमो
सम्माणेमो कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं पञ्जुवासेमो, एवं तं इहभवे परभवे य हियाए आणुगामियत्ताए
भविस्सइ, तएणं आमलकप्पाए नयरीए बहवेउग्गा भोगा' इत्याद्यौपपातिकग्रन्थोक्तं सर्वमवसातव्यं
यावत् समग्राऽपि राजप्रभृतिका परिषत्पर्युपासीना अवतिष्ठते ।

मू. (५) ते णं काले णं ते णं समए णं सूरियाभे देवे सोहम्मे कप्पे सूरियामे विमाणे सभाए
सुहम्माए सूरियाभंसि सिंहासणांसि चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं चउहिं अग्गमहिंसीहिं सपरिवाराहिं
तहिं परिसाहिं सत्ताहिं अनियाहिं सत्ताहिं अनियाहिवईहिं सोलसहिं आयरक्खदेवसाहसीहिं अत्रेहि
य बहूहिं सूरियाभविमाणवासीहिं वेमाणिएहिं देवेहिं देवीहि य सद्धिं संपरिवुडे महयाऽ-
ऽहयनट्टगीयवाइयतंतीलतालतुडियघणमुईगपडुप्पवादियरवेणं दिव्वाइं भोगभोगाईं भुंजमाणे
विहरति । इमं च णं केवलकप्पं जुंबुदीवं दीवं विउलेणं ओहिणा आभोएमाणे २ पासति ।

वृ. 'तेणं काले ण'मित्यादि, ते इति प्राकृतशैलीवशात्तस्मिन्निति द्रष्टव्यं, यस्मिन्काले भगवन् वद्धमानस्वामी साक्षाद्विहरति तस्मिन्काले 'ते णं समए णं' ति तस्मिन् समये यस्मिन्नवसरे भगवान्नामप्रशालवने दैत्ये देशनां कृत्वोपरतस्तस्मिन्नवसरे इति भावः, सूर्याभो नाम्ना देवो, नामशब्दो ह्याव्ययरूपोऽप्यस्ति, ततो विभक्तिलोपः, ततो सौधर्माख्ये कल्पे यत्सूर्याभनामकं विमानं तस्मिन्, या सभा सुधर्माभिधा तस्यां यत्सूर्याभिधानं सिंहासनं तत्रोपविष्टः सन्निति गम्यते, 'चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं' इति समाद्युने ति विभवादौ भवाः सामानिकाः, अध्यात्मादित्वादिकण, विमानाधिपतिः सूर्याभदेवसदृशद्युतिविभवादिका देवा इत्यर्थः ।

ते च मातृपितृगुरुपाध्यायमहत्तरतत्सूर्याभदेवस्य पूजनीयाः, केवलविमानाधिपतित्वहीना इति सूर्याभं देवं स्वामिनं प्रतिपन्नाः, तेषां सहस्राणि सामानिकसहस्राणि तश्चतुर्भिः, प्राकृतत्वाच्च सूत्रे सकारस्य दीर्घत्वं स्त्रीत्वं, च, 'चतसृभिरग्रमहिषीभिः' इह कृताभिषेका देवी महिषीत्युच्यते, सा च स्वपरिवारभूतानां सर्वासामपि देवीनामग्रे इत्यग्राः, अग्राश्च ता महिष्यश्च अग्रमहिष्यस्ताभिश्चतसृभिः, कथम्भूताभिरित्याह—'सपरिवाराभि' परिवारः सह यासां ताः सपरिवारास्ताभिः, परिवारश्चैकैकस्या देव्यः सहस्र २ देवीनां, तथा तिसृभिः पर्षद्भिः, तिस्रे हि विमानाधिपतेः सर्वस्यापि पर्षदः । तद्यथा—अभ्यन्तरा मध्या बाह्या च, तत्र या वयस्यमण्डलीकस्थानीया परममित्रसंहतिसदृशी सा अभ्यन्तरपर्षद, तथा सहापर्यालोचितं स्वल्पमपि प्रयोजनं न विदधाति, अभ्यन्तरपर्षदा सह पर्यालोचितं यस्यै निवेद्यते यथेदमस्माकं पर्यालोचितं सम्मतमागतं युष्माकमपीदं सम्मतं किंवा नेति सा मध्यमा, यस्याः पुनरभ्यन्तरपर्षदा सह पर्यालोचितं मध्यमया च सह ढ्ढीकृतं यस्यै करणायैव निरूप्यते यथेदं क्रयतामिति सा बाह्या, तथा 'सत्तहिं अणिएहिं' इति अनीकानि—सैन्यानि, तानि च सप्त, तद्यथा ।

हयानीकं गजानीकं रथानीकं पदात्यनीकं तृषमानीकं गन्धर्वानीकं गन्धर्वानीकं नाट्यानीकं, तत्राद्यानि पञ्चानीकानि सङ्ग्रामाय कल्पन्ते, गन्धर्वनाट्यानीके पुनरुपभोगाय, तैः सप्तभिरनीकैः, अनीकानि स्वस्याधिपतिव्यतिरेकेण न सम्यक् प्रयोजने समागते सत्युपकल्पन्ते ततः सप्तानीकाधिपतयोऽपि तस्य वेदितव्याः, तथा चाह—'सत्तहिं अनियाहिर्वईहिं,' तथा 'षोडशभिरात्मरक्षदेवसहस्र' रिति विमानाधिपतेः सूर्याभस्य देवस्यात्मानं रक्षयन्तीत्यात्मरक्षा, 'कर्मणोऽणि' त्यण् प्रत्ययः, ते च शिरस्राणकल्पाः यता हि शिरस्राणं शिरस्याविद्धं प्राणरक्षकं भवति तथा तेऽप्यात्मरक्षका गृहीतधनुर्दण्डादिप्रहरमाः समन्ततः पृष्ठतः पाश्र्ठाऽऽग्रतश्चावस्थायिनो विमानाधिपतेः सूर्याभस्य देवस्य प्राणरक्षकाः, देवानामपायाभावात् तेषां तथाग्रहणपुरस्सरमवस्थानं निरर्थकमिति चेत्, न स्थितमात्रपरिपालनहेतुत्वात् प्रकर्षहेतुत्वाच्च ।

तथा हि ते समन्ततः सर्वासु दिक्षु गृहीतप्रहरणा ऊर्द्धस्थिता अवतिष्ठपानाः स्वनायकशरीर-रक्षणपरायणाः स्वनायकैकनिषण्णदृष्टयः परेषामसहमानानां क्षोममापादयन्तो जनयन्ति स्वनायकस्य परां प्रीतिमिति, एते च नियतसङ्ख्याकाः सूर्याभस्य देवस्य परिवारभूता देवा उक्ताः, ये तु तस्मिन् सूर्याभे विमाने पौरजनपदस्थानीया ये त्वाभियोग्याः—दासकल्पास्तेऽतिभूयांसः आस्थानमण्डल्यामपि चानियतसङ्ख्याका इतितेषां सामान्यत उपादानमाह—'अत्रेहिं बहुहिं

सूरियाभविमानवासीहिं देवेहिं देवीहि य सद्धिं संपरिवुडे' एतैः सामानिकप्रभृतिभि साद्धं संपरिवृतः—सम्यग्नायकैकचित्पाराधनपरतया परिवृतः, 'महयाऽऽहये'त्यादि, महतारवेणेति योगः 'आहया' इति आख्यानकप्रतिबद्धानीति वृद्धाः, अथवा अहतानि—अव्याहतानि, अक्षतानीति भावः ।

नाट्यगीतवादीतानि च तन्त्री—वीणा तला—हस्ततालाः कंसिकाः तुटितानि—शेषतूर्याणि, तथा घनो—घनसदृशो ध्वनिसाधर्मत्वात् यो मृदङ्गो मर्दलः पटुना—दक्षपुरुषेण प्रवादितः, तत् एतेषां पदानां द्वन्द्वः, तेषां यो रवस्तेन, दिव्यान्—दिवि भवान्—अतिप्रधानानित्यर्थ, 'भोगभोगाई' इति भोगार्हा ये भोगाः—शब्दादयस्यान्, सूत्रे नपुंसकता प्राकृतत्वात्, प्राकृते हि लिङ्गव्यभिचारः यदाह पाणिनि स्वप्राकृतलक्षणे—'लिङ्गं व्यभिचार्यपी'ति, भुञ्जानो 'विहरति' आस्ते, न केवलमास्ते किंत्विमं—प्रत्यक्षतया उपलभ्यमानं 'केवलकल्पं' ईषदपरिसमाप्तं केवलं—केवलज्ञानं केवलकल्पं, परिपूर्णतया केवलसदृशमिति भावः ।

जम्बू रत्नमय्या उत्तरकुरुवासिन्या उपलक्षितो द्वीपो जम्बूद्वीपस्तं जम्बूद्वीपाभिधानं द्वीपं 'विपुलेन' विस्तीर्णनावधिना, तस्य हि सूर्याभस्य देवस्यावधिरधः प्रथमा पृथिवीं यावत्तिर्यक् असङ्ख्येयान् द्वीपसमुद्रानिति भवति विस्तीर्णस्तेनाभोगयन्—परिभावयन् पश्यति, अनेन सत्यप्यवधौ यदि तं ज्ञेयविषयमाभोगं न करोति तदा न किञ्चिदपि तेन जानाति पश्यति वेत्यावेदितं

मू. (५-वर्तते) तत्थ समणं भगवं महावीरं जंबुद्वीवे भारहे वासे आमलकप्याए नयरीए बहिया अंबसालवने वेइए अहापडिरूवं उग्गहं उग्गिण्हिता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणं पासति, पासिता हट्टतुडचित्तमानंदिए नंदिए पीइमणे परमसोमणस्सिए हरिसवसविसप्पमाणहियए विकसिय- वरकमलणयणे पयलियवरकडगतुडियके उरमउडकुंडलहारविरायंतरइयवच्छे पालंबपलंब- माणघोलंतभूसणघरे ससंममं तुरियचवलं सुरवरे (जाव) (सीहासणाओ अब्भुइइ २ ता पायपीढाओ पच्चोरुहति, २ ता एगसाडियं उत्तरासंगं करेति, २ ता सत्तइपयाइं तित्थयराभिमुहे अनुगच्छति, २ ता वामं जाणुं अंचेति, २ ता दाहिणं जाणुं धरणितलंसि णिहट्टु तिक्खुत्तो मुदाणं धरणितलंसि निवेसेइ निवेसिता ईसिं पच्चुन्नमइ, ईसिं पच्चन्नमइत्ता करतलपरिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं वयासी—

नमोऽत्यु णं अरिहंताणं भगवंताणं आदिगराणं तित्थगराणं सयंसंबुद्धाणं पुरिसोत्तमाणं पुरिससीहाणं पुरिसवरपुंडरयाणं पुरिसवरगंधहत्थीणं लोगुत्तमाणं लोगनाहाणं लोगहिआणं लोगपईवाणं लोगपज्जोयगराणं अभयदयाणं चक्खुदयाणं मग्गदयाणं जीवदयाणं सरणदयाणं बोहिदयाणं धम्मदयाणं धम्मदेसयाणं धम्मनायगाणं धम्मसारहीणं धम्मवरचाउरंतकक्कवट्ठीणं अप्पडिहयवरनाणदंसणधराणं वियट्ठउमणं जिणाणं जावयाणं तिन्नाणं तारायाणं बुद्धाणं बोहयाणं मुत्ताणं मोयगाणं सव्वन्नूणं सव्वदरसीणं सिवमयलमरुयमनंतमकखयभव्वाबाह- मपुनरावत्तं सिद्धिगइनामधेयं ठाणं संपत्ताणं ।

नमोऽत्यु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स जाव संपाविउकामस्स, वंदाभिणं भंगवन्तं तत्थगयं इह गते) पासइ मे भगवं तत्थ गते इहगतंतिकट्टु वंदति णमंसति वंदित्ता नमंसित्ता सीहासणवरगए पुव्वाभिमुहं सन्निसन्ने ।

वृ. 'तत्र' तस्मिन्विपुलेनावधिना जम्बूद्वीपविषये दशनि प्रवर्तमाने सति 'श्रमणं' श्राम्यति—
तपस्यति नानाविधमिति श्रमणः, भगः—समग्रैश्वर्यादिलक्षणः, उक्तं च—

॥ १ ॥

‘ऐश्वर्यस्य समग्रस्य, रूपस्य यशसः श्रियः ।

धर्मस्याथ प्रयत्नस्य, षण्णां भग इतीङ्गना ॥’

भगोऽस्यास्तीति भगवान् भगवन्तं 'सुर वीर विक्रन्तौ' वीरयति—कषायान् प्रति विक्रमति
स्मेति वीरः महांश्चासौ वीरश्च महावीरस्तं, जम्बूद्वीपे भारते वर्षे आमलकल्पायां नगर्यां बहिराग्रशाल-
वने चैत्ये अशोकवरपादपस्याथः पृथिवीशिलापट्टके सम्पर्कनिष्पन्नं श्रमणगणसमृद्धिसंपरिवृत
प्रतिरूपमवग्रहं गृहीत्वा संयमेन तपसा आत्मानं भावयन्तं पश्यति, दृष्ट्वा च—‘हडतुडुमानंदिए’
इति, हृष्टतुष्टोऽतीवतुष्ट इति भावः, अथवा हृष्टो नाम विस्मयमापन्नो, यथा—अहो भगवानास्ते
इति, तुष्टः—सन्तोषं कृतवान्, या—मव्यमभूत् यन्मया भगवानालोकितः, तोषवशादेव चित्तमान-
न्दितं—स्फीतीभूतं 'टु नदि समृद्धावि'ति वचना, यस्य स चित्तानन्दितः, सुखादिदर्शनात्पाक्षिको
निष्ठान्तस्य परनिपातः, मकारः प्राकृतत्वाद्लाक्षणिकस्ततः पदत्रयस्य पदद्वय मीलने कर्मधारयः

‘पीडमणे इति’ प्रीतिर्मनसि यस्यासौ प्रीतिमनाः, भगवति बहुमानपरायण इति भावः,
ततः क्रमेण बहुमानोत्कर्षवशात् ‘परमसोमनस्सिए’ इति शोभनं मनो यस्य स सुमनास्तस्य भावः
सौमनस्यं परमं च तत्सौमनस्यं च परमसौमनस्यं तत्सजातमस्येति परमसौमनस्यितः, एतदेव
व्यकीकुर्वनाह—‘हरिवसवसविसम्पमाणहियए’ हर्षवशेन विसम्पत्—विस्तारयायि हृदयं यस्य
स हर्षवशविसम्पद्दयः हर्षवशादेव ‘वियसियवरकमलनयणे’ विकसिते वरकमलवत् नयने
यस्य स तथा, हर्षवशादेव शरीरोद्धर्षेण ‘पयलियवरकडगुडियकेउरमउडकुंडले’ति प्रचलितानि
वराणि कटकानि—कलाचिकारभारणानि त्रुटितानि—बाहुरक्षकाः केउराणि—बाह्याभरण-
गतुयकेउरमउडकुंडलेति प्रचलितानि वराणि कटकानि—कलाचिकाभरणानि त्रुटितानि बाहुरक्षकाः
केउराणि—बाह्याभरणविशेषरूपाणि मुकुटो मौलिभूषणं कुण्डले कर्णाभरणे यस्य स
प्रचलितवरकटकत्रुटितकेयूरमुकुटकुण्डलः ।

तथा हारेण विराजमानेन रचितं—शोभितं वक्षो यस्य स हारविराजमानरचितवक्षाः, ततः
पूर्वपदेन कर्मधारयः समासः, तथा प्रलम्बते इति प्रलम्बः—पदकस्तं प्रलम्बमानं—आभरणविशेषं
घोलन्ति च भूषणानि धरन्तीति प्रलम्बप्रलम्बमानघोलद्भूषणधरः, सूत्रे च प्लम्बमानपदस्य विशेष्या-
त्परतो निपातः प्राकृतत्वात्, हर्षवशादेव ‘ससंभमं’ संभ्रम इह विवक्षितक्रयाया बहुमानपूर्विका
प्रवृत्ति सह सम्भ्रमो यस्य वन्दनस्य नमनस्य वा तत्सम्भ्रमं, क्रयाविशेषणेतत्, त्वरितं—शीघ्रं
पद्मोरुहति २ ता पाउया ओमुयइ ओमुयइत्ता तित्ययराभिमुहे सत्तडुपयाई अनुगच्छइ अनुगच्छित्ता
वामं जाणु अंचेइ (उफत्पाटयति) दाहिणं जाणु धरमितलंसि निहडु तिखुत्तो मुद्धाणं धरणितलंसि
निमेइ निमित्ता (निवेसेइ २ ता) ।

ईसिं पच्चुन्नमइ पच्चुन्नमित्ता कडियतुडियथंभियभुयाओ साहरइ साहरित्ता करयलपरिग्गहियं
दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कडु एवं वयासी—नमोऽत्युं णं अरिहंताणं भगवंताणं जाव
ठाणं संपत्ताणं, नमोऽत्युं णं समणस्स भगवओ महावीरस्स आदिगरस्स तित्ययरस्स जाव संपाविउ-
कामस्स, वंदामि ण भगवंतं तत्थगयं इह गए इति परिग्रहः पश्यति मां स भगवान् तत्र गत इह

गतमिति कृत्वा वन्दते स्तौति नमस्यति कायेन मनसा च वन्दिताव् नमस्यित्वा च भूयः सिंहासनवरं गतो गत्वा च पूर्वाभिमुखं सन्निषण्णः ।

शू. (६) तएणं तस्स सुरियाभस्स इमे एतारूवे अब्बत्थिते विंत्तिते मनोगते संकप्पे समुपज्जित्था वृ. 'तएणं तस्से' त्यादि, 'ततो' निषदनानन्तरं 'तस्य' सूर्याभदेवस्य अयमेतद्रूपः सङ्कल्पः समुदपघत, कथम्भूत इत्याह—'मनोगतः' मनसि गतो—व्यवस्थितो, नाद्यापि वचसा प्रकाशित स्वरूप इति भावः, पुनः कथम्भूत इत्याह—आध्यात्मिकः आत्मन्यद्यध्यात्मं तत्र भव आध्यात्मिकः, आत्मविषय इति भावः, सङ्कल्पश्च द्विधा भवति—कश्चिद् ध्यानात्मकः अपरश्चिन्तात्मकः, तत्रायं चिन्तात्मक इति प्रतिपादनार्थमाह—चिन्तितः चिन्ता सजाताऽस्येति चिन्तितः, चिन्तात्मक इति भावः, सोऽपि कश्चिदभिलाषात्मको भवति कश्चिदन्यथा, तत्रयमभिषात्मकः, तथा चाह—प्रार्थितं प्रार्थनं प्रार्थो णिजन्तत्वात् अलप्रत्ययः, प्रार्थ सजातोऽस्येति प्रार्थितः, अभिलाषात्मक इति भावः, किंस्वरूप इत्याह—

शू. (६-वर्तते) सेयं मे खलु समणे भगवं महावीरं जंबूद्वीवे दीवे भारहे वासे आमलकप्पानयरीए बहिया अंबसालवने चेइए अहापडिरुवं उग्गहं उग्गिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति ।

तं महाफलं खलु तहारूवाणं भगवंताणं नामगोयस्सवि सवणयाए किमंग पुन अहिगमनवंदनमंसणपडिपुच्छणपज्जुवासणयाए ?, एगस्सवि आयरियस्स धम्मियस्स सुवयणस्स सवणयाए ?, किमंग पुण विउलस्स अट्टस्स गहणयाए ।

तं गच्छामि णं समणं भगवं महावीरं वंदामि नमंसाभि सक्कारेमि सम्माणेमि कल्लाणं मंगलं चेतियं देवयं पज्जुवासाभि, एयं मे पेच्चा हियाए सुहाए खमाए निस्सेसाए आनुगामियत्ताए भविस्सत्तित्तिक्कड्डु एवं संपेहेइ, एवं संपेहिता आभिओगे देवे सदावेइ २ ता एवं वयासी —

वृ. 'सेयं खलु' इत्यादि, श्रेयः 'खलु' निश्चितं 'मे' मम श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दितुं कायेन मनसा च प्रणन्तुं सत्कारयितुं कुसुमाञ्जलिमोचनेन पूजयितुं सम्मानयितुम्—उचितप्रतिपत्ति-भिराराधयितुं कल्याणं कल्याणकारित्वात् मङ्गलं दुरितोपशमकारित्वात् दैवतं—दैवं त्रैलोक्याधिपतित्वात् चैत्यं सुप्रशस्तमनोहेतुत्वात् पर्युपासितुं—सेवितुम् 'इतिकृत्वा' इतिहेतोः ।

एवं यथा वक्ष्यमाणं तथा 'सम्प्रेक्षते' बुद्ध्या परिभावयति, संप्रेक्षेय च आभियोगिकान्—आभिमुख्येन योजनं अभियोगः—प्रेथ्यकर्मसु व्यापार्यमाणत्वं अभियोगेन जीवन्तीत्याभियोगिकाः 'वेतनादेर्जीवन्ती' ति इकणप्रत्ययः, आभियोगिकाः—स्वकर्मकरास्तान् शब्दापयति आकारयति शब्दापयित्वा च तेषां सम्मुखमेवमवादीत् ।

शू. (७) एवं खु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरं जंबूद्वीवे दीवे भारहे वासे आमलकप्पाए नयरीए बहिया अंबसालवने चेइए अहापडिरुवं उग्गहं उग्गिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ।

वृ. एवं खलु देवानां प्रियाः इत्यादि सुगमं, नवरं देवानां प्रियाः—ऋजवः प्राज्ञाः

शू. (७-वर्तते) तं गच्छह णं तुमे देवाणुप्पिया ! जंबूद्वीवं दीवं भारहं वासं आमलकप्पं नयरिं अंबसालवनं चेइयं समणं भगवं महावीरं तिखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेह करेत्ता वंदह

नमंसह वंदित्ता नमंसित्ता साइं साइं नामगोयाइं साहेह साहिता समणस्स भगवओ महावीरस्स (सव्वओ समंता) जोयणपरिमंडलं -

-जंकिंचि त णं वा पत्तं वा कड्डं वा सक्करं वा असुइं अचोक्खं वा पूइअं दुब्बिगंधं सव्वं आहुणिय आहुणिय एगंते एडेह एडेत्ता नचोच्चगं नाइमड्डियं पविरलपप्फुसियं रयरेंणुविणासणं दिव्वं सुरभिगंधोदयवासं वसह वासित्ता निहयरयं नड्डरयं भड्डरयं उवसंतरयं पसंतरयं करेह करित्ता जलथलयभासुरप्पभूयस्स बिंठड्डाइस्स दसद्धवणस्स कुसुमस्स जाणुस्सेहपमाममित्तं ओहिं वासं वासह वासित्ता ।

कालागुरुपवरकुंदुरुकुरुकुरुधवमधमधंतगंधुद्धूयाभिरामं सुगंधवरगंधियं गंधवड्डिभूतं दिव्वं सुरवराभिगमणजोग्गं करेह कारवेह करित्ता य कारवेत्ता य खिप्पामेव (मम) एयमाणत्तियं पच्चप्पिण्ह ।

वृ. 'तं गच्छह णमि'त्यादि, यस्मादेवं भगवान् विहरन् वर्तते तत्-तस्माद्देवानां प्रिया ! यूयंगच्छत जम्बूद्वीपं २ तत्रापि भारतं वर्षं तत्राप्यामलकल्पां नगरीं तत्राप्याप्रशालवनं चैत्यं श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः-त्रीन वारान् आदक्षिणप्रदक्षिणं कुरुत, आदक्षिणाद् दक्षिणहस्तादारभ्यप्रदक्षिणः-परितो भ्राम्यतो दक्षिण आदक्षिणप्रदक्षिणस्तं कुरुत, कृत्वा च वन्दध्वं नमस्यत, वन्दित्वा नमस्यित्वा च साइं साइंति स्वानि २ आत्मीयानि २ नामगोत्राणि, गोत्रम्-अन्वर्थस्तेन युक्तानि नामानि नामगोत्राणि, राजदन्तादिदर्शनात्रामशब्दस्य पूर्वनिपातः, सादयत-कथयत, कथयित्वा च श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य सर्व्वतः-सर्व्वासु दिक्षु समन्ततः सर्वासु विदिक्षु योजन परिमण्डलं-परिमाण्डल्येन योजनप्रमाणं यत् क्षेत्रं तत्र यत् 'तृणं' किलिश्चादि काष्ठं वा काष्ठशकलं वा पत्रं वा निम्बाऽश्वत्थादिपत्रजातं कचवरं वा-श्लक्ष्णतुणधूल्यादिपुअकूपं, कथम्भूतमित्याह -

'अशुचि' अशुचिसमन्वितमचोक्षम्-अपवित्रं पूयितं-कुथितमत एव दुरभिगन्धं तत्संवर्तक-वातविकुर्वणेनाहत्याहत्य एकान्ते-योजनपरिमण्डलात्क्षेत्राद्द्वीयसि देशे 'एडयत' अपनयत एडयित्वा च नात्युदकं नाप्यतिमृत्तिकं यथा भवति एवं सुरभिगन्धोदकवर्षं वर्षं, कथम्भूतमित्याह-दिव्यं-प्रधानं सुरभिगन्धोपेतत्वात्, पुनः कथम्भूतमित्याह-'पविरलपप्फुसिय'मितित प्रकर्षेण यावद्रेणवः स्थगिता भवन्ति तावन्मात्रेणोत्कर्षेणेति भावः, स्पर्शनानि प्रस्पृष्टानि प्रविरलानि घनभावे कर्दमसम्भवात् प्रस्पृष्टानि-प्रकर्षवन्ति स्पर्शनानि मन्दस्पर्शनसम्भवे रेणुस्थगनासम्भवात् यस्मिन्वर्षे तत्रविरलप्रस्पृष्टं, अत एव 'रयरेंणुविणासणं' श्लक्ष्णतरा रेणुपुद्गला-रजः त एव स्थूला रेणवः, रजांसि च रेणवश्च रजोरेणवस्तेषां विनाशनं ।

एवम्भूतं च सुरभिगन्धोदकं वर्षं वर्षित्वा योजनपरिमण्डलं क्षेत्रं निहतरजः कुरुतेति योगः, निहतरजो भूय उत्थानासम्भवात् यत्र तन्निहतरजः, तत्र निहतत्वं रजसः क्षणमात्रमुत्थानाभावेनापि सम्भवति तत आह-नधरजः नष्टं सर्वथाऽद्दश्यीभतं रजो यत्र तन्नधरजः, तथा भ्रष्टं-वातोद्धूततया योजनमात्रात् क्षेत्रात् दूरतः पलायितं रजो यस्मात्तद् भ्रष्टरजः, एतदेव एकार्थिकद्वयेन प्रकटयति-उपशान्तरजः प्रशान्तरजः कुरुत, कृत्वा च कुसुमस्य जातावेकवचनं कुसुमजातस्य जानूत्सेधप्रमाण-मात्रमोधेन-सामान्येन सर्वत्र योजनपरिमण्डले क्षेत्रे वर्षं वर्षत, किंविशिष्टस्य कुसुमस्येत्याह-

‘जलथलयमासुरपभूयस्स’ जलजं च स्थलजं च जलस्थलजं जलजं पद्मादि स्थलजं विचकिलादि भास्वरं—दीप्यमानं प्रभूतं—अतिप्रचुरं, ततः कर्मधारयः ,

भास्वरं च तल्लभूतं च भास्वरप्रभूतं जलजलस्थलजं च तत् भास्वरप्रभूतं च जलज-स्थलजभास्वरप्रभूतं तस्य, पुनः कथम्भूतस्येत्याह—‘विट्टाडस्स’ वृत्तेन—अधोवर्तिना तिष्ठतीत्येवंशीलं वृत्तस्थायि तस्य वृत्तस्तायिनः, वृत्तमधोभागे उपरि पत्राणीत्येवस्थानशीलस्येत्यर्थः, ‘दसद्धवन्नस्स’ दशानामर्द्धं पञ्च दशार्द्धं वर्ण्णा यस्य तद दशार्द्धवर्णं तस्य पञ्चवर्णस्येति भावः, इत्थम्भूतस्य च कुसुमजातस्य वर्षं वर्षित्वा ततः योजनपरि मण्डलं क्षेत्रं दिव्यं—प्रधानं सुरवराभिगमनयोग्यं कुरुत, कथम्भूतं सत् कृत्वा सुरवराभिगमनयोग्यं कुरुतेत्यत आह—

‘कालागुरुपवारकुन्दुरुकुरुकधूमवधमघंतगंधुद्धुयाभिरामं’ कालागुरु प्रसिद्धः प्रवरः—प्रधानः कुन्दुरुक—चीडा तुरुक—सिल्हकं कालागुरुश्च प्रवरकुन्दुरुकतुरुक च कालागुरुप्रवर-कुन्दुरुकतुरुकतेषां धूपस्यो मधमधायानो गन्धः उद्धृतः—इतस्ततो विप्रसृतस्तेनाभिरामं—रमणीयं कालागुरुप्रवरकुन्दुरुकतुरुकधूमपमधमधायमानगन्धोद्धृताभिरामं तथा शोभनं गन्धो येषां ते सुगन्धास्ते च ते वरगन्धाश्च—वासाः सुगन्धवरगन्धास्तेषां गन्धः सोऽस्यास्तीति सुगन्धवरगन्धिकं ‘अतोऽनेकस्वरादिति’ इकप्रत्ययः, अत एव गन्धवर्तिभूतं, सौरभ्यातिशयात् गन्धगुटिकाकारमिति भावः, न केवलं स्वयं कुरुत किन्त्वन्यैरपि कारयत्, कृत्वा च कारयित्वा च एतां ममाज्ञासिकां क्षिप्रमेव—शीघ्रमेव प्रत्यर्पयत, यथोक्तकार्यसम्पादनेन सफला कृतवा नवेदयत ।

मू. (८) तए णं ते आभियोगिया देवा सूरियाभेमं देवेणं एवं वुत्ता समाणा हड्डुडु जाव हियया करयलपरिग्गहियं (दसनहं) सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु व देवो तहत्ति आणाए विनएणं वयणं पडिसुणंति, एवं देवो तहत्ति आणाए विनएणं वयणं पडिसुणंता उत्तरपुरच्छिमं दिसिभागं अवक्कमंति, उत्तरपुरच्छिमं दिसिभागं अवक्कमिता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २ ता संखेज्जाइं जोयणाइं दंडं निस्सरन्ति तं जहा—

रयणाणं व यराणं वेरुलियाणं लोहियक्खाणं मसारगल्लाणं हंसगम्भाणं पुग्गलाणं सोगंधियाणं जोइरसाणं अंजणपुलगाणं अंजणाणं रयणाणं जायरूवाणं अंकाणं फलिहाणं रिद्धाणं अहाबायरे पुग्गले सपरिसाडंति अहा ता अहासुहुमे पुग्गले परियायंति २ ता दोच्चंपि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २ ता उत्तरवेउव्वियाइं रूवाइं विउव्वंति २ ता ताए उक्किट्ठाए (पसत्थाए) तुरियाए चवलाए चंडाए जयणाए सिग्घाए उद्धुयाए दिव्वाए देवगइए तिरियमसंखेज्जाणं विसमुद्दाणं मज्झं मज्झेणं वीईवयमाणे २ जेणेव जंबुद्दीवे २ —

—जेणेव भारहे वासे जेणेव आमलकप्पा नयरी जेणेव अंबसालवणे चेतिए जेणेव समणे महावीरे तेणेव उवागच्छंति, तेणेव उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आत्थहिणपयाहिणं करंति २ ता वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता एवं वदासि—अहं णं भंते ! सूरियाभस्स देवस्स आभियोगा देवा देवाणुप्पियाणं वंदामो नमंसामो सक्कारेमो सम्माणेमो कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं पञ्जुवासामो ।

वृ. ‘तए णमि’ त्यादि, ततो णमिति पूर्ववत् ते आभियोगिका देवाः सूर्याभिन देवेन एवमुक्ताः सन्तो ‘हड्डुडु जाव हियया’ इति, अत्र यावच्छब्दकरणात् ‘हड्डुडुचित्तमाणंदिया पीडमणा परमसोम-

नस्सिया हरिसवसविसम्पमाणहियया' इति द्रष्टव्यं, 'करयलपरिग्गहिय'मित्यादि, द्वयोर्हस्त-
योरन्योऽन्यान्तरिताङ्गुलिकयोः सम्पुटरूपतया यदेकत्र मीलनं सा अञ्जलिस्तां करतलाभ्यां
परिगृहीता-निष्पादिता करतलपरिगृहीता तां दशनखा यस्यां एकैकस्मिन् हस्ते नखपञ्चकसम्भवात्
दशनखातां तथा आवर्त्तमानवर्त्तः शिरस्यावर्त्तो यस्याः सा शिरस्यावर्त्ता 'कण्ठेकाल
उरसिलोमे' त्यादिवत् अलुक् समासः, ताम्, अत एवाह -

मस्तके कृत्वा विनयेन वचनं सूर्याभस्य देवस्य प्रतिशृण्वन्ति-अभ्युपगच्छन्ति, कथम्भूतेन
विनयेनेत्याह- 'एवं देवो तहत्ति आणाए' इति हे देव ! 'एवं' यथैव यूयमादिशत तथैवाज्ञया-
भवदादेशेन कुर्म इत्येवंरूपेण, देवो इत्यत्रौकार आमन्त्रणे प्राकृतलक्षणवशात्, यथा 'अञ्जो'
इत्यत्र, प्रतिश्रुत्य वचनं 'उत्तरपुरच्छिम्' उत्तरपूर्वदिग्मागं, ईशानकोणमित्यर्थः, तस्यात्यन्तप्रशस्त-
त्वात्, अपक्रमन्ति-गच्छन्ति, अपक्रम्य च वैक्रियसमुद्घातेन-वैक्रियकरणाय प्रयत्नविशेषेण
समोहनन्ति-समवहन्यन्ते समवहता भवन्तीत्यर्थः, समवहताश्चात्मप्रदेशातन् दूरतो विक्षिपन्ति,
तथा चाह- 'संखेज्जाणि जोयणाणि दंडं निस्सरन्ति' दण्ड इव दण्डः-ऊर्ध्वाध आयतः शरीरबाहृत्यो
जीवप्रदेशसमूहस्तं शरीराद्धि सङ्ख्येयानि योजनानि यावत्रिसृजन्ति निष्काशयन्ति निसृज्य
तताविधान पुद्गलानाददते, एतदेव दर्शयति, तद्यथा -

रत्नानां कर्कतनादीनां १ वज्राणां २ वैडूर्याणां ३ लोहिताक्षाणां ४ मसारगल्लाणं ५ हंसगर्भाणां
६ पुद्गलानां ७ सुगन्धिकानां ८ ज्योतीरसानां ९ अञ्जनपुलकानां १० अञ्जनानां ११ रजतानां
१२ जातरूपाणां १३ अङ्कानां १४ स्फटिकानां १५ रिष्ठानां १६ योग्यान् यथाबादरान्-असारान्
पुद्गलान् परिशातयन्ति यथासूक्ष्मान् सारान् पुद्गलान् पर्याददते पर्यादाय चिकीर्षितरूपनिर्माणार्थं
द्वितीयमपि वारं वैक्रियसमुद्घातेन समवहन्यन्ते, समवहत्य च यथोक्तानां रत्नादीनामयोग्यान्
यथाबादरान् पुद्गलान् परिशातयन्ति यथासूक्ष्मानाददते आदाय च ईप्सितानि उत्तरवैक्रियाणि
विकुर्वन्ति, ननु रत्नादीनां प्रायोग्याः पुद्गला औदारिका उत्तरवैक्रयरूपयोग्याश्च पुद्गला ग्राह्या
वैक्रियास्ततः कथमेवं युक्तमिति ?

उच्यते, इह रत्नादिग्रहणं सारतामात्रप्रतिपादनार्थं, ततो रत्नादीनामिवेति द्रष्टव्यमिति न
कश्चिद्दोषः, अथवा औदारिका अपि तैः गृहीताः सन्तो वैक्रयतया परिणमन्ते, पुद्गलानां तत्तत्सा-
मग्रीवशात् (तथा) तथापरिणमनस्वभावत्वादतोऽपि न कश्चिद्दोषः, तत एवमुत्तरवैक्रियाणि
रूपाणि कृत्वा तथा देवजनप्रसिद्धया उत्कृष्टया प्रशस्तविहायोगतिनामोदयात् प्रशस्तया शीघ्रसञ्चर-
णात् 'त्वरितया' त्वरा सञ्जाता अस्या इति त्वरिता तथा प्रदेशान्तरक्रभणवती चपला तथा क्रोधाविष्ट-
स्येव श्रमासंवेदनाद् चण्डेव चण्डा तथा निरन्तरं शीघ्रत्वगुणयोगात् शीघ्रा तथा शीघ्रया परमोत्कृष्ट-
वेगपरिणामोपेता जवना तथा वातोद्धृतस्य दिगन्तव्यापिनो रजस इव या गति ।

सा उद्धृता तथा दिव्यया-दिवि देवलोके भवा दिव्या ताय देवगत्या तिर्यगसङ्ख्येयानां
द्वीपसमुद्राणां मध्यमध्येन, मध्येनेत्यर्थं, गृहंगृहेण मध्यमध्येन पदंपदेन सुखंपुखेनेत्यादयः
शब्दाश्चिरन्तनव्याकरणेषु सुसाधवः प्रतिपादिता इति नायमप्रयोगः, अवपतन्त्योऽवपतन्तः,
समागच्छन्ति इति भावः, पूर्वान् पूर्वान् द्वीपसमुद्रान् व्यतिक्रमन्तो व्यतिक्रमन्तः, उल्लङ्घयन्त इत्यर्थः,
शेषं सुगमं यावत् -

मू. (९) देवाइ समणे भगवं महावीरे देवा एवं वदासी-पोराणमेयं देवा ! जीयमेयं देवा ! किञ्चमेयं देवा ! करणिज्जमेयं देवा ! आइज्जमेयं देवा ! अब्भणुण्णायमेयं देवा !

जण्णं भवणवइवाणमंतरजोइसियवेमाणिया देवा अरहंते भगवंते वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता तओ साइं साइं णामधांसाइं साधिति तं पोराणमेयं देवा ! जाव अब्भणुण्णायमेयं देवा ! !

वृ. 'देवाइ समणे' त्यादि, देवादियोगात् देवादि श्रमणो भगवान् महावीरस्तान् देवानेवम-वादीत्-पुराणेषु भवं पौराणमेतत्कर्म भो देवाः !, चिरन्तनैरपि देवैः कृतमिदं चिरन्तनान् तीर्थङ्करान् प्रतीति तात्पर्यार्थ, जीवमेतद्-वन्दनादिकं तीर्थकृद्भयो भो देवा !, यतोऽभ्यनुज्ञातमेतत् सर्वैरपि तीर्थकृद्भिर्भो देवास्ततः कर्त्तव्यमेतद् युष्माकं भो देवाः !, एतदेव व्याघटे-रणीयमेतद् भो देवाः !, आचीर्णमेतत्-कल्पभूतमेतद् भो देवाः !, किं तदित्याह -

'जन्न'मित्यादि, यत् 'णमि'ति पूर्ववत् भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्कवैमानिका देवा अर्हंतो भगवतो वन्दन्ते नमस्यन्ति, वन्दित्वा नमस्यित्वा च पश्चात्त्वानि २-आत्मीयानि २ नामगोत्राणि कथयन्ति, ततो युष्माकमपि भो देवाः ! पौराणमेतत् यावदाचीर्णमेतदिति ।।

मू. (१०) तए णं ते आभिओगिया देवा समणेणं भगवया महावीरेणं एवं वुत्ता समाणा हट्ट जाव हियया समणं भगवं वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता उत्तरपुरत्थिच्छिमं दिसीभागं अवक्कमंति अवक्कमित्ता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २ ता संखेज्जाइं जोयणाइं दंडं निस्सरंति, तंजहा -

रयणाणं जाव रिट्ठाणं अहाबायरे पोग्गले परिसाडंति अहाबायरे २ ता दोच्चंपि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २ ता संवट्टवाए विउव्वति,

से जहनामए भइयदारए सिया तरुणे जुगवं बलवं अप्पायंके थिरग्गहत्थे पडिपुन्नपाणि पायपिडंतरोरु परिणए धननियियवट्टवलिय (वलियवट्ट) खंधं चम्मेट्टगदुघणमुट्टियसमाहयगत्ते उरस्सबलसमन्नागए तलजमलजुयल बाहू लंघणपयणजइण- पमट्टणसमत्थे ।

छेए दक्खे पट्टे कुसले मेहावी निउणसिप्पोवगए एणं महं दंडसंपुच्छणिं वा सलागाहत्थगं वा वेमुसलाइयं वा गहाय रायंगमं वा रायंतेपुरं वा देवकुलं वा सभं वा पवं वा आरामं वा उज्जाणं वा अतुरियमचवलमसंभंते निरंतरं सुनिउणं सब्वतो समंता संपभज्जेज्जा, एवामेव तेऽवि सूरियाभस्स देवस्स आभिओगिया देवा संवट्टवाए विउव्वंति, संवट्टवाए २ ता -

समणस्स भगवओ महावीरस्स सब्वतो समंता जोयणपरिमण्डलं जं किंचि तणं वा पत्तं वा तहेव सब्वं आहुणिय २ एणंते एडेंति एणंते २ ता खिप्पामेव उवसमंति, खिप्पा २ ता दोच्चंपि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति, दोच्चंपि २ ता अब्भवहलए विउव्वंति अब्भ ० २ ता से जहनामए भइगदारए सिया तरुणे जाव सिप्पोवगए एवं महं एगवारगं वा दगथालगं वा दगकलसगं वा दगकुंभगं वा आरामं वा जाव पवं वा अतुरिय जाव सब्वतो समंता आवरिसेज्जा, एवामेव तेऽवि सूरियाभस्स देवस्स आभियोगिया देवा अब्भवहलए विउव्वंति अब्भ २ ता खिप्पामेव पयणुतणा-यंति २ यित्ता खिप्पामेव विज्जुयायंति २ ता -

समणस्स भगवओ महावीरस्स सब्वओ समंता जोयणपरिमण्डलं नच्चोदगं नातिमट्टियं तं

पविरलपप्फुसियं रयरेणुविणासणं दिव्वं सुरभिगंधोदग (वासं) वासंति वासेत्ता निहयरयं नड्डरयं भड्डरयं उवसंतरयं पसंतरयं करेति, २ ता खिप्पामेव उवसामंति २ ता तच्चंपि वेउच्चियसमुग्घाएणं समोहणांति २ ता पुप्फवद्दलए विउव्वंति, से जहानामए मालागारदारए सिया तरुणे जावसिप्पोवगए एगं महं पुप्फपडलंगं वा पुप्फचंगेरियं वा पुप्फछजियं वा गहाय रायंगणं वा जाव सव्वतो समंता कयग्गाहगहियकरयलपब्भद्वविष्णुमुक्केणं दसद्धवन्नेणं कुसुमेणं मुक्कपुप्फपुंजोवयारकलितं करेज्जा एवामेव ते सूरियाभस्स देवस्स आभिओगिया देवा पुप्फवद्दलए विउव्वंति २ ता खिप्पामेव पयणुतणायंति खिप्पा २ ता जाव जोयणपरिमण्डलं जलथलयभासुरप्पभूयस्स बिंटट्टाइस्स दसद्धवन्नकुसुमस्स जाणुस्सेहपमाणमेत्ति ओहिवासं वासंति वासित्ता कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्क-घूवमघमघंतंगंधुदुयाभिरामं सुगंधवरगंधियं गंधवट्टिभूतं दिव्वं सुरवराभिगमणजोगं करंति कारयंति करेत्ता य कारवेत्ता य खिप्पामेव उवसामंति २ ता -

—जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छंति तेणेव उवागच्छित्ता समणं भगवं महावीरं तिक्खुतो जाव वंदित्ता नमंस्सित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियातो अंबसालवनातो चेइयाओ पडिनिक्खमंति पडिनिक्खमित्ता ताए उक्किट्टाए जाव वीइवयमाणे २ जेणेव सोहम्मे कप्पे जेणेव सूरियामे विमाणे जेणेव सभा सुहम्मा जेणेव सुरियाभे देवे तेणेव उवागच्छंति २ ता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कड्डु जएणं विजएणं वद्धावेत्ति २ ता तमाणत्तियं पच्चप्पिणंति ॥

वृ. 'तएणमित्यादि' सुगमं, यावत् 'से जहनामए भइयदारए सिया' इत्यादि, स वक्ष्यमाण-गुणो यथानामकोऽनिर्दिष्टनामकः कश्चिद्भूतिकदारकः—भृतिकं करोति भृतिकः—कर्मकरः तस्य दारको भृतिकदारकः स्यात्, किंविशिष्ट इत्याह—तरुणः प्रवर्द्धमानवयाः एव भवति ततः किमनेन विशेषमेन?, न, आसन्नमृत्योः प्रवर्द्धमानवयस्त्वाभावात्, न ह्यासन्नमृत्यु प्रवर्द्धमानवया भवति, न च तस्य विशिष्टसामर्थ्यसम्भवः, आसन्नमृत्युत्वादेव, विशिष्टसामर्थ्य-प्रतिपादनार्थश्चैवं आरम्भस्त-तोऽर्थवद्धिशेषणं, अन्ये तु व्याचक्षते—इह यद्रव्यं विशिष्टवर्मादिगुणोपेत-भविनवं च तत्तरुणमिति लोके प्रसिद्धं, यथा तरुणिदमश्वत्थ पत्रमिति, ततः स भृतिकदारकस्तरुण इति, किमुक्तं भवति

अभिनवो विशिष्टवर्णादिगुणोपेतश्चेति, बलं—सामर्थ्यं तद् यस्यास्तीति बलवान्, तथा युगं—सुषमदुष्ममादिकालः स स्वन रूपेण यस्यास्ति न दोषदुष्टः स युगवान्, किमुक्तं भवति?—कालोपद्रवोऽपि सामर्थ्यविघ्नहेतुः स चास्य नास्तीति प्रतिपत्यर्थमेताद्विशेषणं, युवा-यौवनस्थः, युवावस्थायां हि बलातिशय इत्येतदुपादानं, 'अप्पायंके' इति अल्पशब्दोऽभाववाची, अल्पः—सर्वथा अविद्यमान आतङ्को—ज्वरादिर्यस्य सोऽल्पातङ्कः स्थिरोऽग्रहस्तो यस्य स स्थिराग्रहस्तः, 'दढपाणिपायपिहंतरोरुपरिणए' इति ध्द्वानि—अतिनिविडचयापन्नानि पाणिपादपृष्ठा-न्तरोरुणि परिणतानि यस्य स ध्द्वपाणिपादपृष्ठा-न्तरोरुपरिणतः, सुखादिदर्शनात् पाक्षिकः क्तान्तस्य परनिपातः, तथा घनम्—अतिशयेन निचिती—निविडतरचयमा-पन्नौ बलिताविव वलितौ वृत्तौ स्कन्धौ यस्य स धननिचितवलितवृत्तस्कन्धः ।

'चम्मेद्दगदुघणमुट्टियसमाहयगते' इति चर्मैष्टकेन द्रघमेणन मुष्टिकया च मुष्टया समाहृत्य २ ये निचितीकृतगात्रास्ते चर्मैष्टकद्रुघणमुष्टिकसमाहतनिचितगात्रास्तेषामिव गात्रं यस्य स

चर्मैकद्रुघणमुष्टिकसमाहतनिचितगात्राः, 'उरस्सबलसमण्णागए' इति उरसि भवं उरस्यं तच्च तद्वलं च उरस्यबलं तत्समन्वा गतः—समनुप्राप्तः उरस्यबलसमन्वागतः आन्तर्रोत्साहवीर्ययुक्त इति भावः, 'तलजमलयुगलवाहू' तली—तालवृक्षीतयोर्मलयुगलं समश्रेणीकं युगलं तलयमलयुगलं तदतिसरलौ पीवरौ च बाहु यस्य स तलयमलयुगलबाहुः 'लंघमपवणजइणपमद्वणसमत्थे' इति लङ्घने—अतिक्रमणे प्लवने—मनाक् पृथुतरविक्रमवति गमने जवने—अतिशीघ्रगतौ प्रमर्दने कठिन-स्यापि वस्तुनश्रूण्णनकरणे समर्थं लङ्घनप्लवनजननवप्रमर्दनसमर्थः ।

क्वचित् 'लंघणपवणजइणवायामणसमत्थे' इति पाठः, तत्र व्यायामने—व्यायामकरणे इति व्याख्येयं, छेको—द्वासप्ततिकलापण्डितो, दक्षः—कार्याणामविलम्बितकारी प्रधो—वाग्मी कुशलः—सम्यक्क्रियापरिज्ञानवान् मेघावी परस्पराव्याहृतः—पूर्वापरानुसन्धानदक्षः, अत एव 'निपुणसिप्पोवगए' इति निपुणः तथा भवति एवं शिल्पं—क्रियासु कौशलं उपगतः—प्राप्तो निपुणशिल्पोपगतः एकं महान्तं शिलाकाहस्तक—सरित्पणादिशलाकासमुदायं सरित्पणादिशला-कामयीं सम्मार्जनीमित्यर्थः, वाशब्दो विकल्पार्थो, 'दंडसंपुच्छणिं वा' इति दण्डयुक्ता सम्पुच्छनी—सन्मार्जनी दण्डसम्पुच्छनी तां वा 'वेणुसिलागिगं वा' इति वेणुः—वंशस्तस्य शलाका वेणुशलाका-स्ताभिर्निवृत्ता वेणुशलाकाकी—वेणुशलाकामयी सम्मार्जनी तां वा गृहीत्वा राजाङ्गणं राजान्तःपुरं वा देवकुलं वा 'सभां वा' सन्तो भान्त्यस्यामिति सभा—ग्रामप्रधानानां नगरप्रधानानां यथासुख-मवस्थानहेतुर्मण्डपिका तां वा ।

'प्रपां वा' पानीयशालां 'आरामं वेति' आगत्यागत्य भोगपुरुषा वरतरुणीभि सह यत्र रमन्ते—क्रिडन्ति स आरामो नगरान्नातिदूरवर्ती क्रिडाश्रयः तरुखण्डः तं 'उज्जाणं वेति' ऊर्ध्वं विलम्बितानि प्रयोजनाभावात् यानानि यत्र तदुद्यानं—नगरात्प्रत्यासन्नवर्ती यानवाहनक्रिडा-गृहाद्याश्रयस्तरुखण्डः, तथा अत्वरितमचपलमसम्भ्रान्तं, त्वरायां चापल्ये सम्भ्रमे वा सम्यक्चवराद्यपगमासम्भवात्, निरन्तरं न त्वपान्तरालमोचनेन, सुनिपुणं श्लक्ष्णस्याप्यचोक्षस्याप-सारणेन, सर्वतः—सर्वासु दिक्षु विदिक्षु समन्ततः—समास्त्येन सम्प्रमार्जयेत्, 'एवमेवे' त्यादि, सुगमं यावत् 'खिप्पामेव पञ्चवसमंती' त्यादि, एकान्ते तृणकाद्याद्यपनीय क्षिप्रमेव—शीघ्रमेव प्रत्युपशाम्यन्ति प्रत्येकं ते आभियोगिका देवाः 'उपशाम्यन्ति' संवर्त्तकवायुविकुर्वण्णाश्रिवर्त्तन्ते, संवर्त्तकवात-विकुर्वणमुपसंहरन्तीति भावः, ततो 'दोच्चं पि वेउच्चियसमुग्धाएणं समोहणंति' संवर्त्तकवातवि-कुर्वमार्थीह यद्वेलाद्वयमपि वैक्रयसमुद्घातेन समवहननं तत्किलैकं इदं त्वअर्वादलकविकुर्वणार्थं द्वितीयमत उक्तं—द्वितीयमपि वारं वैक्रयसमुद्घातेन समवहन्यन्ते (जन्ति), समवहत्य चाअर्वादल-कानि विकुर्वन्ति, वाः—पानीयं तस्य दलानि वार्दलानि तान्येव वार्दलकानि मेघा इत्यर्थं, अपो बिभ्रतीति अब्भ्राणि—मेघाः, अब्भ्राणि सन्त्यस्मिन्निति 'अभ्रादिभ्य' इति मत्वर्थीयोऽप्रत्ययः, आकाशमित्यर्थं, अब्भ्रे वार्दलकानि अब्भ्रवार्दलकानि तानि विकुर्वन्ति, आकासे मेघानि विकुर्वन्तीत्यर्थः ।

'से जहानामए भइगदारगे सिया' इत्यादि पूर्ववत् 'निउणसिप्पोवगए एगं महमि' त्यादि, स यथानामको भृतिकदारक एकं महान्तं 'दकवारकं वा' भृतिकामयभाजनविशेषं दगकुंभगं वा 'ति दकघटं दकस्थालकं वा—कंसादियमयमुकदमृतं भाजनं दककलसं वा—उदकभृत भङ्गारं

‘आरिसिञ्जा’ इति आवर्षेत् आ-समन्तात्सिञ्चेत्, ‘खिप्पामेव पतणतणायंति’ अनुकरणवचनमेतत् प्रकर्षेण स्तनितं कुर्वन्तीत्यर्थः, ‘पविञ्जुयाइंति’ति प्रकर्षेण विद्युतं विदधति, ‘पुष्पवद्दलए विउब्बंति’ पुष्पवृष्टियोग्यानि वार्दलिकानि पुष्पवार्दलिकानि-पुष्पवर्षुकान् मेघान् विकुर्वन्तीति भावः ।

‘एवं महं पुष्पछज्जियं वा’ एकां महतीं छाद्यते-उपरि स्थग्यते इति छाद्या छाद्यैव छाधिका पुष्पैर्भृता छाधिका पुष्पछाधिका तां वा पटलकानि-प्रतीतानि, ‘कयग्गाहगहियकरयलप-ब्बड्ढवि (प्प)मुक्कणं’ ति इह मैथुनसंरम्भे यत् युवतेः केशेषु ग्रहणं स कचग्रहस्तेन गृहीतं कचग्रहगृहीतं तथा करतलाद्धि (प्र) मुक्तं सत्प्रभ्रष्टं करतलप्रभ्रष्टवि (प्र) मुक्तं, प्राकृतत्वात्पदव्यत्ययस्ततो विशेषण-समासः, तेन, शेषं सुगमं यावत् ‘जएणं विजएणं वद्धावेति’ जयेन विजयेन वर्द्धापयन्ति, जयतु देवैत्येवं वर्द्धापयन्तीत्यर्थः, तत्र जयः-परैरनभिभूयमानता प्रतापवृद्धिश्च विजयस्तु-परेषामसहम-नानामभिभवोत्पादः, वर्द्धापयित्वा च तां पूर्वोक्ताभाज्ञातिकां प्रत्यर्पयन्ति, आदिष्टाकार्यसम्पादनेन निवेदयन्तीत्यर्थः ॥

श्लो. (११) तए णं से सूरियाभे देवे तेसिं आभियोगियाणं देवाणं अंतिए एयमड्डं सोच्चा निसम्म हड्डतुड्ड जाव हियए पायत्ताणियाहिवइं देवं सद्दावेति सद्दावेत्ता एवं वदासी-खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! सूरियाभे विमाणे सभाए सुहम्माए मेघोघरसियगंभीरमहुरसइं जोयणपरिमंडलं सुसरघंठं तिक्खुत्तो उल्लालेमाने २ महया २ सद्देणं उग्घोसेमाणे २ एवं वयासी -

आणवेति णं भो सूरियाभे देवे गच्छति णं भो सूरियाभे देवे जंबूद्वीवे दीवे भारहे वासे आमलकप्पाए नयरीए अंबसालवने वेतिते समणं भगवं महावीरं अभिवंदए, तुब्भेऽवि णं भो देवाणुप्पिया ! सव्विड्ढीए जाव नातियरवेणं नियगपरिवाल सद्धिं संपरिवुडा सातिं २ जाणविमा-णाइं दुरुद्धा समाणा अकालपरिहीणं चेव सूरियाभस्स देवस्स अंतियं पाउब्भवह ।

वृ. ‘तए णमि’त्यादि, ततो ‘नामिति’ पूर्ववत् स सूर्याभो देवस्तेषां ‘आभियोगाणं’ति आ-समन्तादाभिमुख्येन युज्यन्ते-प्रेष्यकर्मसु व्यापार्यन्ते इत्याभियोग्या आभियोगिका इत्यर्थः, तेषामाभियोग्यानां देवानामन्तिके समीपे एनम्-अनन्तरोक्तमर्थं ‘श्रुत्वा’ श्रवणविषयं कृत्वा श्रवणानन्तरं च निशम्य-परिभाव्य ‘हड्डतुड्डजावहियए’ इति यावच्छब्दकरणात् ‘हड्डतुड्डचित्त-मानंदिए पीइणणे परमसोमणस्सिए हरिसवसविसप्पमाणहियए’ इति द्रष्टव्यं, पदात्यनीकाधिपतिं देवं शब्दयति, शब्दयित्वा एवमवादीत् ।

क्षिप्रमेव भो देवानां प्रिय ! समायां सुधर्माया-सुधर्माभिधानायां ‘मेघोघरसियगंभीरमहुरसइ’ मिति मेघानामोघः-सङ्घातो मेघौघस्तस्य रसितं गर्जितं तद्द्वद्गम्भीरो मधुरश्च शब्दो यस्याः सा मेघौघरसितगम्भीरमधुरशब्दा तां ‘जोयणपरिमंडलं’ ति योजनं-योजनप्रमाणं परिमण्डलं-गुणप्रधानोऽयं निर्देशः पारिमण्डल्यं यस्याः सा योजनपरिमण्डला तां सुस्वरां-सुरवराभिधाना घण्टामुलालयन् २ ताडयन् ताडयन्नित्र्यः, महता २ शब्देन उद्घोषयन्-उद्घोषणां कुर्वन् एवं वदति-आज्ञापयति भोः सूर्याभो देवो गच्छति भोः सूर्याभो देवो जम्बूद्वीपं भारतं वर्षं आमलकल्पां नगरीमाभ्रशालवनं चैत्यं यथा (तत्र) श्रमणं भगवं महावीरं वन्दितुं, तत्-तस्मात् ।

‘तुब्भेऽवि णमि’ति यूयमाप ‘णमि’ति पूर्ववद्, देवानां प्रियाः ! पूर्ववद सर्वद्धर्या-परिवारादिकया सर्वद्युत्यायथाशक्तिविस्फारितेन समस्तेन शरीरतेजसा सर्वबलेन-समस्तेन

हस्त्यादिसैन्येन सर्वसमुदायेन—स्वस्वाभियोग्यादिसमस्तपरिवारेण, सर्वादरेण समस्तया-
वच्छक्तिकुलनेन सर्वविभूत्या—सर्वया अभ्यन्तरवैक्रियकरमादिबाह्यरलादिसम्पदा सर्वाविभूषया
यावच्छक्तिस्फारोदारशृङ्गारकरणेन सव्यसंभरणेति सर्वोत्कृष्टेन संप्रभेन, सर्वोत्कृष्टसम्भ्रमो नामेह
स्वनायकविषयबुभानख्यापनपरा स्वनायकोपदिष्टकार्यसम्पादनाय यावच्छक्तित्वरितत्वरिता
प्रवृत्ति, 'सव्यपुष्पवत्यगंधमल्लालंकारेण' अत्र गन्धावासाः माल्यानि—पुष्पदामानि अलङ्कारा-
आभरणविशेषाः, ततः समाहारो द्वन्द्वस्ततः सर्वशब्देन सह विशेषणसमासः ।

'सव्यदिव्यतुडियसदृसंनिनाएणमि'ति सर्वाणि च तानि दिव्यत्रुटितानि च सर्वादिव्यत्रुटितानि
तेषां शब्दाः सर्वादिव्यत्रुटितशब्दाः तेषामेकत्र मीलनेन यः सङ्गतेन नितरां नादो—महान् घोषः
सर्वत्रुटितदिव्यशब्दसन्निनादस्तेन, इह अल्पेष्वपि सर्वशब्दो दृष्टो यथा 'अनेन सर्वपीतं धृत'मिति,
तत आह—'महता इड्डीए' इत्यादि महत्या यावच्छ्रित्तुलितया ऋद्धया परिवारादिकया, एवं
'महता जूर्ईए' इत्याद्यपि भावनीयं, तथा महतां—स्फूर्तिमतां वराणां—प्रदानानां तुडितानां—
आतोद्यानां यमकसमकम्—एककालं पटुभिपुरुषैः प्रवादितानां यो रवस्तेन, एतदेव विशेषेणाचष्टे
संखणवपडहमेरिझल्लरिखरमुहिहुडुक्कुरवमुडुंगदंदुभिनिग्धोसनाइतरवेण' शङ्कः—प्रतीतः,
पणवो भाण्डानां, पडहः प्रतीतः भेरी—ढक्काझल्लरी—चर्मावनद्धा विस्तीर्णां वलयाकारा खरमुही—
काहला हुडुक्क—प्रतीता महाप्रमाणो मर्दलो मुरजः स एव लघुमृदङ्गो दुन्दुभि—भेर्याकारा सङ्कटमुखी
एतेषां द्वन्द्वस्तासां निर्घोषो—महान् ध्वानो नादितं च—घण्टायामिव वादनोत्तरकालभावी
सततध्वनिस्तल्लक्षणो यो रवस्तेन, 'नियगपरिवार सञ्चिं संपरिवुडा' इति निजकः—परिवाररीत्या
परिवृताः सम्परिवृताः, 'अकालपरिहीणं चेवे'ति परिहानि—परिहीनं कालस्य परिहीनं कालविलम्ब
इति भावः न विद्यते कालपरिहीनं यत्र प्रादुर्भवेने तदकालपरिहीनं, क्रियाविशेषणमेतत्, 'अंतिए
पाउब्मवह' अन्तिके—समीपे प्रादुर्भवत, समागच्छतेति भावः ॥

मू. (१२) तए णं से पायत्ताणियाहिवती देवे सूरियाभेणं देवेणं एवं वुत्ते समाणे
हट्टुतुट्टजावहियाए एवं देवा ! तहत्ति आणाए विनएणं वयणं पडिसुणेति, पडि २ ता जेणेव
सूरियामे विमाने जेणेव सभा सुहम्मा जेणेव मेघोघरसियगंभीरमहुरसद्दा जोयणपरिमंडला सुस्सरा
घंटा तेणेव उवागच्छति २ ता तं मेघोघरसितगंभीरमहुरसद्दं जोयणपरिमंडलं सुसरं घंटं तिखुत्तो
उल्लालेति ।

तए णं तीसे मेघोघरसितगंभीरमहुरसद्दाते जोयणपरिमंडलाते सुसरते घंटाए तिक्खुत्तो
उल्लालियाए समाणीए से सूरियामे विमाणे पासायविमाननिक्खुडावडियसद्दघंटापडिसुयास-
यसहस्ससंकुले जाए यावि होत्था ।

तए णं ते सूरियाभविमाणवासिणं बहूणं वेमामियाणं देवाण य देवीण य एगंतरइ-
पसत्तनिच्चप्पमत्तविसयसुहमुच्छियाणं सुसरघंटारवविउलबोल (तुरियचवल) पडिबोहणे कए
समाणे घोसणकोउहलादित्रकत्रएगगचित्तउवउत्तमाणसाणं से पायत्तानीयाहिवई देवे तंसि
घंटारवंसि निसंतपसंतंसि महया महया सद्देषं उग्घोसेमाणे उग्घोसेमाणे एवं वदासी —

हंतं सुणंतु भवंतो सूरियाभविमाणवासिणो बहवे वेमाणिया देवा य देवीओ य !
सूरियाभविमाणवडणो वयणं हियसुहत्थं आणवणियं भो ! सूरियाभे देवे गच्छइ णं भो सूरियाभे

देवे जंबूद्वीवं २ भारहं वासं आमलकपर्पं नयरीं अंबसालवनं चेइयं समणं भगवं महावीरं अभिवंदए,
तंतुम्भेऽविणं देवाणुप्पिया ! सच्चिद्दीए अकालपरिहीणा चेव सूरियामस्स देवस्स अंतियंपाउम्भवह
वृ. 'तए णसे' इत्यादि 'जावपडिसुणित्ता' इति, अत्र यावच्छब्दकरणात् 'करयलपरिगगहियं
दसनहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं देवा ! तहत्ति आणाए विनएणं वयणं पडिसुणेइ' ति
द्रष्टव्यं, 'तिक्खुत्तो उल्लालेइ' ति त्रिकृत्वः—त्रीन् वारान् उल्लालयति—ताडयति, ततो 'ण' मिति
वाक्यालङ्कारे तस्यां मेघीघरसितगम्भीरमधुरशब्दायां योजनपरिमण्डलायां सुस्वराभिधानायां
घण्टायां त्रिकृत्वस्ताडितायां सत्यां यत् सूर्याभविमानं (तत्र) तत्रासादनिष्कृतेषु च ये आपतिताः
शब्दाः शब्दवर्गणापुद्गलास्तेभ्यः समुच्छलितानि यानि घण्टाप्रतिश्रुताशतसहस्राणि—घण्टाप्रति-
शब्दलक्षाणि तैः सङ्कुलमपि जातमभूत्, किमुक्तं भवति ।

घण्टायां महता प्रयत्नेन ताडितायां ये विनिर्गताः शब्दपुद्गलास्तत्रातिघातवशतः सर्वासु
दिक्षु विदिक्षु च दिव्यानुभावतः समुच्छलितैः प्रतिशब्दैः सकलमपि विमानमेकयोजनलक्षमानमपि
वधिरितमजायत इति ॥ एतेन द्वादशभ्यो योजनेभ्यः समागतः शब्दः श्रोत्रग्राह्यो भवति, न
परतः, ततः कथमेकत्र ताडितायां घण्टायां सर्वत्र तच्छब्दश्रुतिरूपजायते ? इति यच्चोद्यते
तदपाकृतमवसेयं, सर्वत्र दिव्यानुभावतः तथारूपप्रतिशब्दोच्छलने यथोक्तोपासम्भवात् ।

'तए णमि' त्यादि, ततो 'णमि' ति पूर्ववत् तेषां सूर्याभदेवविमानवासिनां बहूनां
वैमानिकदेवानां देवीनां च एकान्तेन सर्वात्मना रतौ—रमणे प्रसक्ता एकान्तरतिप्रसक्ता अत
एव नित्यं—सर्वकालं प्रमत्ता नित्यप्रमत्, कस्मादिति चेदत आह—'विसयसुहमुच्छियात्ति'
विषयसुखेषु मूर्च्छिता—अध्युपपन्ना विषयसुखमनित्यं—सर्वकालं प्रमत्ता निद्रमत्ताः, कस्मादिति
चेदत आह—'विसयसुहमुच्छियत्ति' विषयसुखेषु मूर्च्छिता—अध्युपपन्ना विषयसुखमूर्च्छिता
अध्युपपन्नास्ततो नित्यप्रमत्ताः ततः पदत्रयस्य पदव्यमीलनेन विशेषणसमासः, तेषां
'सुसरघंटा रवविउलबोलतुरियचवलपडिबोहणे' इति सुस्वराभिधानाया घण्टाया रवस्य यः सर्वासु
दिक्षु विदिक्षु च प्रतिशब्दोच्छलनेन विपुलः—सकलविमानव्यापितया विस्तीर्णो बोलः—
कोलाहलस्तेन त्वरितं—शीघ्रं चपलं—आकुलं प्रतिबोधने कृते सति 'घोसणकोउहलादिन्नकत्र-
एगग्गचित्तउवउत्तमाणसाणमिति' कीदृग् नाम घोषणं भविष्यतीत्येवं घोषणे कुतूहलेन दत्तौ
कर्णो यैस्ते घोषणकुतूहलदत्तकर्णाः ।

तथा एकाग्रं—घोषणाश्रवणैकविषयं चित्तं येषां ते एकाग्रचिताः, एकाग्रचित्तत्वेऽपि
कदाचिदनुपयोगः स्यादत आह—उपयोक्तुमानसाः, ततः पूर्वपदेन विशेषणसमासस्तेषां,
पदात्यनीकाधिपतिर्देवस्तास्मिन् घण्टारवे 'निसंतपसंतंसी' ति नितरां शान्तो निशान्तः—अत्यन्त-
मन्दीभूतस्ततः प्रकर्षणं—सर्वात्मना शान्त प्रशान्तः ततश्छिन्नप्ररूढ इत्यादाविव विशेषणसमास-
स्तस्मिन् महता २ शब्देन उदघोषयन्नेवमवादीत्—'हन्त सुणंतु' इत्यादि, हन्तेति हर्षे उक्तं च—

'हन्त हर्षेऽनकम्पायामि' त्यादि, हर्षश्च स्वाभिनाऽऽदिष्टत्वात् श्रीमन्महावीरपादवन्दनार्थं
च प्रस्थानसमारम्भात्, शृण्वन्तु भवन्तो बहवः सूर्याभविमानवासिनो वैमानिकदेवा देव्यश्च,
सूर्याभविमानपतेर्वचनं हितसुखार्थं हितार्थं सुखार्थं चेत्यर्थं, तत्र हितं जन्मान्तरेऽपि कल्याणावहं
तथाविधकुशलं, सुखं तस्मिन् भवे निरपद्रवता, आज्ञापयति भो देवानां प्रियाः ! सूर्याभो देवो

यथा गच्छति भोः ! सूर्याभो देवो ! 'जम्बूद्वीपं द्वीपमि'त्यादि तदेव यावदन्तिके प्रादुर्भवति ॥

मू. (१३) तए णं ते सूरियाभविमानवासिणो बहवे वेमाणिया देवा देवीओ य पाय-
त्ताणियाहिवइस्स देवस्स अंतिए एयमइं सोच्चा निसम्म हइतुइ जावहियया अप्पेगइया वंदणवत्तियाए
अप्पेगइया पूयणवत्तियाए अप्पेगइया सक्कारवत्तियाए एवं संमाणवत्तियाए कोउहलवत्तियाए ।

अप्पे० अशुयाइं सुमिस्सामो सुयाइं अइाइं हेऊइं पसिणाइं कारणाइं वागरणाइं पुच्छिस्सामो,
अप्पेगइया सूरियाभस्स देवस्स वयणमणुयत्तमाणा अप्पेगतिया अन्नमन्नमणुयत्तमाणा अप्पेगइया
जिनभत्तिरागेणं अप्पेगइया धम्मोत्ति अप्पेगइया जीयमेयंति कहु सव्विइदीए जाव अकालपरिहीणा
चेव सूरियाभस्स देवस्स अंतियं पाउब्भवंति ।

बृ. 'तए णं ते' इत्यादि, ततस्ते सूर्याभविमानवासिनो बहवो वैमानिका देवा देव्यश्च
पदात्यनीकाधिपतेर्देवस्य समीपे एनम्—अनन्तरोक्तमर्थं श्रुत्वा 'निसम्म हइ तुइ जाव हियया'
इति यावत्करणात् 'हइतुइचित्तमाणंदिया पीइमणा परमसोमणसिस्था हरिसवसविसप्पमाणाहियया'
इति परिग्रहः, 'अप्पेगइया वंदणवत्तियाए' इति अपि सम्भावनायामेककाः—केचन वन्दनप्रत्ययं
वन्दनम्—अभिवादनं प्रशस्तकायवागमनः प्रवृत्तिरूपं तत्रत्ययं तत् मया भगवतः श्रीमन्महावीरस्य
कर्तव्यमित्येवंनिमित्तम् ।

अप्येककाः पूजनप्रत्ययं पूजनं—गन्धमाल्यादिभि समभ्यर्चनं अप्येककाः सत्कारप्रत्ययं
सत्कारः—स्तुत्यादिगुणोन्नतिकरं अप्येककाः सन्मानो—मानसः प्रीतिविशेषः, अप्येककाः
कुतूहलजिनभक्तिरागेण—कुतूहलेन—कौतुकेन कीदृशो भगवान् सर्वज्ञः सर्वदर्शी श्रीमन्महावीर
इत्येवंरूपेण यो जिने—भगवती वर्द्धमानस्वामिनि भक्तिरागो—कुतूहलेन—कौतुकेन कीदृशो भगवान्
सर्वज्ञः सर्वदर्शी श्रीमन्महावीर इत्येवंरूपेण यो जिने—भगवति वर्द्धमानस्वामिनि भक्तिरागो—
भक्तिपूर्वकोऽनुरागस्तेन अप्येके सूर्याभस्य वचन्म—आज्ञामनुवर्तमानाः अप्येककाः अश्रुतानि—
पूर्वमनाकर्णितानि स्वर्गमोक्षप्रसाधकानि वचांसि श्रोष्याम इति बुद्ध्या अप्येककाः श्रुतानि—
पूर्वमाकर्णितानि यानि शक्तितानि जातानि तानि इदानीं निशक्तितानि करिष्याम इति बुद्ध्या अप्येकका
जीतमेतत्—कल्पएष इतिकृत्वा, 'सव्विइदीए' इत्यादि प्राग्वत् ।

मू. (१४) तए णं से सूरियाभे देवे ते सूरियाभविमानवासिणो बहवे वेमाणिया देवा य
देवीओ य अकालपरिहीणा चेव अंतियं पाउभवमाणे पासति पासित्ता हइतुइ जाव हियए
आभिओगियं देवं सद्दावेति आभिओ० २ सद्दावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया!
अनेगसंभसयसंनिविइं लीलड्डियसालभंजियागं ईहामियउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिंनर-
रुरुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तं खंभुगयवरवइरवेइया परिगयाभिरामं
विज्जाहरजमलजुयजंतजुत्तंपिच्चं—

—अच्चीसहस्समालिणीयं रुवगसहस्सकलियं मिसमाणं चक्खखुल्लोयणलेसं सुहफासं
सस्सिरीयरुवं घंटावलचिलियमहुरमणहरसरं सुहं कंतं दरिसणिज्जं निउणो चियमिसिमिसिंतमणिर-
यणघंटियाजालपरिकखित्तं जोयणसयसहस्सविच्छिण्णं दिच्चं गमणसज्जं सिग्घगमणं नाम दिच्चं
जाणं विउव्वाहि, विउव्वित्ता खिप्पामेव एयमाणत्तियं पच्चप्पिणाहि ।

मू. (१५) तए णं से आभिओगिए देवे सूरियामेणं देवेणं एवं वुत्ते समाणे हइे जाव हियए

करयलपरिगहियं जाव पडिसुणै जाव पडिसुणेता उत्रपुरच्छिमं विसीभागं अवक्कमति अवक्कमिता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणइ २ ता संखेज्जाइं जोयणाइं जाव अहाबायरे पोग्गले २ ता अहासुहुमे पोग्गले परियाएइ २ ता दोच्चपि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणिता अनेगखंभसयसन्नविट्ठं जाव दिव्वं जाणविमाणं विउव्विउं पवत्ते यावि होत्था ।

तएणंसे आभिओगिए देवे तस्स दिव्वस्स जाणविमानस्स तिविसिं तओ तिसोवाणपडिरूवए विउव्वति, तंजहा—पुरच्छिमेणं दाहिणेणं उत्तरेणं, तेसिं तिसोवाणपडिरूवगाणं इमे एयारूवे वन्नावासे पण्णत्ते, तंजहा—वइरामया निम्भा रिट्ठामया पतिट्ठाना वेरुलियामया खंभा सुवण्णरुप्पमया फलगा लोहि तकखमइयाओ सूइओ वयरामया संघी णाणामणिमया अवलंबणा अवलंबणबाहाओ य पासादीया जाव पडिरूवा ।

तेसि णं तिसोवाणपडिरूवगाणं पुरओ तोरणे विउव्वति, तोरणा नानामणिमएसु थंभेसु उववनिविट्ठसंनिविट्ठविविहमुत्तंरोवचिया विविहतारारूवोवचिया (ईहामियउसमतुरगनरमगरविहगवालगकिंनररुरुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्ता खंभुग्गय वइरवेइयापरिगताभिरामा विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्ताविव अच्चीसहस्समालिणीया रूवगसहस्सकलिया भिसमाणा भिम्भिसमाणा चखुक्कोलयणलेसा सुहफासा सत्सिरीयरूवा पासाइया) जाव पडिरूवा ।

बृ. 'तए णमि' त्यादि 'अनेगखंभसयसन्नविट्ठ'मिति अनेकेषु स्तम्भशतेषु सन्नविट्ठं, 'लीलद्वियसालिभंजियाग'मिति लीलयास्थिता लीलास्थिताः, अनेन तासां पुत्तलिकानां सौभाग्यमावेदयति, लीलास्थिताः शालभञ्जिकाःपुत्तलिका यत्र तत्तथा 'ईहामियउसमतुरगनरमगरविहगवालगकुंजररुरुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तिमि'ति ईहामृगा—वृका व्यालाः—स्वापदभुजङ्गा ईहामृगऋषभतुरगनरमगरविहगव्यालकिन्नररुरुसरभचमरकुंजरवनलतापद्मलतानां भक्त्याविच्छित्वा चित्रम् आलेखो यत्र तत्तथा, तथा स्तम्भोद्गतया—स्तम्भोपरिवर्तन्या वज्ररत्नमय्या वेदिकया परिगतं सत् यदभिरामं ततस्तम्भोद्गवज्रेदिकापरिगताभिरामं, 'विज्जाहरजमलजुगलजंतजुत्तंपिव' इति विद्याधरयोर्यद् यमलयुगलं—समश्रेणीकृद्द्वन्द्वं विद्याधरयमलयुगलं तच्च तद् यन्त्रं च—

सञ्जरिण्णुपुरुषप्रतिमाद्वयरूपं तेन युक्तं तदेव तथा, अर्चिषां—किरणानां सहेमालिनीयं—परिचारणीयं अर्चिसहस्रमालिनीयं, तथा रूपकसहस्रकलितं, 'भिसमाणांति' दीप्यमानं 'भिम्भिसमानम्' अतिशयेन देदीप्यमानं, 'चक्षुस्त्रोयणलेसंति' चक्षु कर्त—लोकने लिसतीव—दर्शनीयत्वातिशयात् श्लिष्यतीव यत्र तत्तथा, 'सुहफासंति' शुभः—कोमलः स्पर्शो स्य तत्तथा, सश्रीकानि सशोभाकानि रूपाणि—रूपकाणि यत्र तत् सश्रीकरूपं, 'घण्टावलिलियमहुरमणहरसर'मिति घण्टावलेः—घण्टापङ्केर्वातवशेन चलितायाः—कम्पितायाः मधुरः—श्रोत्रप्रियो मनोहरो—मनोनिर्वृतिकरः स्वरो यत्र तत्तथा, चलितशब्दस्य विशेष्यात्परनिपातः प्राकृतत्वात्, 'शुभं' यथोदितवस्तुलक्षणोपेतत्वात् 'कान्तं' कमनीयं, अत एव दर्शनीयं, तथा 'निउणोचियमिसिमिसितमणिरयणधंटियाजालपरिकखित्त' मिति निपुणक्रयमुचितानि—खचितानि 'भिसिमिसित'ति देदीप्यमानानि मणिरत्नानि यत्र तत्तथा तेन ।

कथंभूतेन ? घण्टिकाजालेन—क्षुद्रघण्टिकासमूहेन परिसामस्त्येन क्षिप्तं—व्याप्तं यत्तत्तथा,

योजनशतसहस्रविस्तीर्णं-योजनलक्षविस्तारं 'दिव्यं' प्रधानं 'गमनसज्जं' गमनप्रवणं शीघ्रगमन-
नामधेयं 'जाणविमाणं' यानरूपं-वाहनरूपं विमानं यानविमानं, शेषं प्राग्वत् । 'तस्स ण' मित्यादि,
तस्स णमिति पूर्ववत् दिव्यस्य यानविमानस्य 'तिदिसिं' इति तिस्र दिशः समाहृतास्त्रिदिकू तस्मिन्
त्रिदिशि, तत्र 'तिसोवाणपडिरूवए' इति त्रीणि एकैकस्यां दिशि एकैकस्य भावात् तिसोपानप्रति-
रूपकाणि प्रतिविशिष्टं रूपं येषां तानि प्रतिरूपकाणि त्रयाणां सोपानानां समाहारस्त्विदं सोपानं
त्रिसोपानानि च तानि प्रतिरूपकाणि चेति विशेषणसमासः, विशेषमस्यात्र परनिपातः प्राकृतत्वात्
'तेसि णमि' त्यादि, तेषां च तिसोपानप्रतिरूपकाणामयमेतद्रूपो-वक्ष्यमाणस्वरूपो 'वर्णा-
वासो' वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा- 'वज्रमया' वज्ररत्नमया 'नेमी' नेमिभूमिका तत्र ऊर्ध्वं
निर्गच्छन्तः प्रदेशाः रिष्टरन्तमयानि प्रतिष्ठानानिनिष्ठानानि तिसोपानमूलप्रदेशाः वैदूर्यमयाः स्तम्भाः
सुवर्णरूपमयानि फलकानि-त्रिसोपानाङ्गभूतानि, लोहिताक्षय्यः सूचयः-फलकद्वय-सम्बन्ध-
विघटनाभावहेतुपादुकास्थानीयाः 'वज्रमया' वज्ररत्नपूरिताः 'सन्धयः' फलकद्वया-पान्तराल-
प्रदेशाः नानामणिमयानि अवलम्बन्ते इति अवलम्बानि-अवतरतामुत्तरतां चालम्ब-नहेतुभूता
अवलम्बन्बाहातो विनिर्गताः केचिदवयवाः, 'अवलम्बणवाहाओ य' ति अवलम्बनवाहाश्च
नानामणिमय्यः, अवलम्बनबाहानाम उभयोः पार्श्वयोरवलम्बनाश्रयभूता भित्तयः, 'पासाइयाओ'
इत्यादि पदचतुष्टयं प्राग्वत् ।

'तेसि ण' मित्यादि, तेषां 'णमि' ति वाक्यालङ्कारे तिसोपानप्रतिरूपकाणां पुरतः प्रत्येकं
तोरणं प्रज्ञप्तं, तेषां च तोरणानामयमेतद्रूपो वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-तोरणा
नानामणिमया इति, कचिदेवं पाः- 'तेसि णं तिसोवाणपडिरूवगाणं पुरतो तोरमे विउव्वइ तोरणा
नानामणिमया' इत्यादि, मणयः-चन्द्रकान्ताद्याः, विविधमणिमयानि तोरणानि नानामणिमयेषु
स्तम्भेषु उपनिविष्टानि-समीप्येन स्थितानि, तानि च कदाचिच्चलानि अथवा अपदपतितानि
वाऽऽशङ्क्येरन् तत आह-सम्यक्-निश्चलतया अपदपरिहारेण च निविष्टानि, ततो विशेषण-
समासः, उपनिविष्टसन्निविष्टानि, 'विविहमुत्तंतरो वचियाइं' इतित विविधा विविधवि-
च्छित्तिकलिता मुक्ता-मुक्ताफलानि 'अन्तरे' ति अन्तराशब्दोऽगृहीत-वीप्योऽपि सामर्थ्याद्विप्सां
गमयति, अन्तरा रूपोपचितानि यावता तत्र तानि तथा ।

'विविहतारोवचियाइं' विविधैस्तारारूपैः-तारिकारूपैरुपचितानि, तोरणेषु हि शोभायं
तारिका निबध्यन्ते इति प्रतीतं लोकेऽपीति विविधतारारूपोपचितानि 'जाव पडिरूवा' इति
यावत्करणात् 'ईहामिगउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिंनररुसरभचमरकुंजरवणलयपउम-
लयभत्तिचिन्ता खंभुग्गयवइरवेइयापरिगयाभिरामा विज्जाहरअमलजुगलजंतजुत्ताविव' एवं नाम
स्तम्भद्वयसन्निविष्टानि तोरणानि व्यवस्थितानि यथा विद्याधरमलययुगलयन्त्रयुक्तानीव प्रतिभासते
इति, 'अच्चीसहस्समालणीया रूवपसहस्सकलिया भिसिमामा भिम्भिसमाणा चकखुल्लोयणलेसा
सुहफासा ससिरीयरूवा पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा' इति परिग्रहः, क्वचिदेतत्सा- क्षालि-
खितमपि दृश्यते ।

मू. (१५-वर्तते) तेसि णं तोरणाणं उप्पि अड्डुमंगलगा पन्नत्ता, तंजहा-सोत्थियसि-
रिवच्छनंदिवावत्तवद्धमाणगमद्दासणकलसमच्छदप्पणा (जाव पडिरूवा) तेसिं णं तोरणाणं उप्पि

बहवे किण्वचामरज्झए जाव सुक्कलचामरज्झए अच्छे सण्हे रुपपट्टे वडरामयदंडे जलयामलगंधिए रम्मे पासदीए दरिसणिज्जे अभिरुवे पडिरुवे विउव्वति ।

तेसि णं तोरणणं उप्पिं बहवे छत्तातिच्छत्ते घंटा जुगले पडागाइपडागे उप्पहत्यए कुमुदन-नलिनसुभगसोगंधियपोंडरीयमहापोंडरीयसतपत्तसहस्सपत्तहत्यए सव्वरयणामए अच्छे जाव पडिरुवे विउव्वति । तए णं से आभिओगिए देवे तस्स दिव्वस्स जाणविमानस्स अंतो बहुसमरमणिज्जं भूमिभागं विउव्वति ।

वृ. 'तेसि तोरणणं उप्पिमि' त्यादि सुगमं, नवरं 'जाव पडिरुवा' इति यावच्छब्दकरणात् 'घट्टा मट्टा नीरया निम्मला निपंका निक्ककडच्छाया समिरीया सउज्जोया पासाइया दरिसणिज्जा अभिरुवा' इति द्रष्टव्यं । 'तेसि णमि' त्यादि, तेषां तोरणानामुपरि बहवः कृष्णचामरयुक्ता ध्वजाः कृष्णचामरध्वजाः, एवं बहवो नीलचामरध्वजाः, लोहितचामरध्वजाः, हरितचामरध्वजाः, शुक्लचामरध्वजाः, कथम्भूता एते सर्वेऽपीत्यत आह—अच्छा—आकाशस्फटिकवदतिनिर्मलाः श्लक्ष्णाः—श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिर्मापिताः 'रुपट्टा' इति रूथो—रूपमयो वज्रमयस्य दण्डस्योपरि पट्टो येषां ते रूप्यपट्टाः 'वडरदंडा' इति वज्रो—वज्ररत्नमयो दण्डो रूप्यपट्टमध्यवर्ती येषां ते वज्रदण्डाः, तथा जलजानामिव जलजकुसुमानां पद्मादीनामिवामलो न तु कुद्रव्यगन्धसम्मिश्रो यो गन्धः स जलजामलगन्धः स विद्यते तेषां ते जलजामलगन्धिकाः, अत एव सुरम्याः 'प्रासादीया' इत्यादिविशेषणचतुष्टयं प्राग्वत् ।

'तेसि ण'मित्यादि, तेषां तोरणानामुपरि बहूनि छत्रातिच्छत्राणि—छत्रात्—लोकप्रसिद्धात् एकसङ्ख्याकात् अतिशायीनि छत्राणि उपर्यधोभावेन द्विसङ्ख्याकानि त्रिसङ्ख्याकानि वा छत्रातिच्छत्राणि, बाह्यपताकाभ्यो लोकप्रसिद्धाभ्योऽतिशायिन्यो दीर्घत्वेन विस्तारेण च पताकाः पताकातिपताकाः, बहूनि घण्टायुगलानि, बहूनि चामरयुगलानि, बहव उत्पलहरताः—उत्पलाख्यजलजकुसुमसमूहविशेषाः, एवं बहवः पद्महस्तकाः नलिनहस्तकाः सुभगहस्तकाः सौगन्धिकहस्तकाः शतपत्रहस्तकाः सहस्रपत्रहस्तकाः, पद्मादिविभागव्याख्यानं प्राग्वत् ।

एते च छत्रातिच्छत्रादयः सर्वेऽपि रत्नमया अच्छा आकाशस्फटिकवदतिनिर्मला यावत्करणात् 'सण्हा लण्हा घट्टा मट्टा नीरया निम्मला निपंका निक्ककडच्छाया सप्पमा समिरीया सउज्जोया पासाइया दरिसणिज्जा अभिरुवा' इति परिग्रहः । 'तस्स णमि' त्यादि, तरस णमिति पूर्ववत् दिव्यस्ययानविमानस्य अन्तः—मध्ये बहुसमः सन् रमणीयो बहुरमणीयो भूमिभागः प्रज्ञप्तः, किंविशिष्ट इत्याह—

मू. (१५-वर्तते) से जहानामए आलिङ्गपुकखे ति वा मुडंगपुकखे इ वा सरतले इ वा करतले इ वा चंद-मंडले इ वा सूरमंडले इ वा आयंसमंडले इ वा उरब्भचम्मे इ वा वराहचम्मे इ वा सीहचम्मे इ वा वण्णचम्मे इ वा मिगचम्मे इ वा दीवियचम्मे इ अनेगसंकुलीगसहस्सवितए नानाविहपंचवत्तेहिं मणीहिं उवसोभिते आवडपच्चावडसोढिपसेढिसोत्थिय पूसमाणग मच्छंडगमगरंडगजारामाराफुल्लावलिवपउमपत्तसागरतरंग- वसंतलयपउमलयभत्तिचितेहिं सच्छाएहिं सप्पभेहिं समरीइएहिं सउज्जोएहिं नानाविहपंचवण्णेहिं मणीहिं उवसोभिएहिं तंजहा

किण्हेहिं नीलेहिं लोहिएहिं हालिदेहिं सुक्ल्लेहिं, तत्थ णं जे ते किण्हा मणी तेसिणं मणीणं इमे एतारूवे वन्नावासे पन्नत्ते, से जहानामए जीमूतए इ वा अंजणे इ वा खंजणे इ वा कज्जले इ वा गवले इ वा गवलगुलिया इ वा भमरे इ वा भमरावलिया इ वा भमरपतंगसारे ति वा जंबूफले ति वा अद्दारिद्वे इ वा परहुते इ वा गए इ वा गयकलभे इ वा किण्हसप्पे इ वा किण्हकसेरे इ वा आगासथिग्गले इ वा किण्हासोए इ वा किण्हकणवीरे इ वा किण्हबंधुजीवे इ वा, भवे एयारूवे सिया ? नो इण्ढे समद्वे, (ओवम्मं समणाउसो !) ते णं किण्हा मणीइत्तो इड्डतराए चेवं कंततराए चेव मणामतराए चेव मणुण्णतराए चेव वण्णेणं पन्नत्ता ।

तत्थ णं जे ते नीला मणी तेसि णं मणीणं इमे एयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते, ।

से जहानामए भगेइ वा भिगपत्तइ वा सुएइ वा युसापिच्छ इ वा चास इ वा चासीपच्छ इ वा नाली इ वा नीलीभेदे इ वा नलीगुलिया इ वा सामा इ वा उच्चन्तेइ वा वणराती इ वा हलधरवसणे इ वा मोरग्गीवा इ वा अयसिकुसुमे इ वा बाणकुसुमे इ वा अंजणकेसियाकुसुमे इ वा नीलुप्पले इ वा नीलासोगे इ वा नीलबंधुजीवे इ वा नीलकणवीरे इ वा, भवेयारूवे सिया ? नो इण्ढे समद्वे ते णं नीला मणी एत्तो इड्डतराए चेव जाव वन्नेणं पन्नत्ता । तत्थ णं जे ते लोहियगा मणी तेसि णं मणीणं इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते ।

से जहानामए उरम्भरुहिरे इ वा ससरुहिरे इ वा नररुहिरे इ वा वराहरुहिरे इ वा (महिसरुहिरे इ वा) बालिंदगोवे इ वा बालदिवाकरे इ वा संझम्भरागे इ वा गुंजद्धरागे इ वा जासुअणकुसुमे इ वा किंसुयकुसुमे इ वा पालियायकुसुमे इ वा जाइहिंगुलए ति वा सिलप्पवाले ति वा पवालअंकुरे इ वा लोहियकखमणी इ वा लकखारसगे ति वा किमिरागकंबले ति वा चीणपिड्डरासी ति वा रत्तुप्पले इ वा रत्तासोगे ति वा रत्तकणवीरे ति वा रत्तबंधुजीवेति वा भवेयारूवे सिया ?, नो इण्ढे समद्वे ते णं लोहिया मणी इत्तो इड्डतराए चेव जाव वण्णेणं पं० ।

तत्थ णं जे ते हालिदा मणी तेसिणं मणीणं इमेयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते— से जहानामए चंपे ति वा चंपछली ति वा (चंपगभए इ वा) हल्लिदा इ वा हालिदाभेदे ति वा हल्लिदगुलिया ति वा हरियालिया वा हरियालभेदे ति वा हरियालगुलिया ति वा चिउरे इ वा चिउरंगराते ति वा वरकणगे इ वा वरकणगनिधसे इ वा (सुवण्णसिप्पाए ति वा) वरपुरिसवसणे ति वा अल्लकीकुसुमे ति वा चपाकुसुमे इ वा कुहंडियाकुसुमे इ वा तडवडाकुसुमे इ वा घोसेडियाकुसुमे इ वा सुवम्मकुसुमे इ वा सुहिरण्णकुसुमे ति वा कोरंटवरमल्लदामे ति वा बीयो (यकुसुमे) इ वा पीयासोगे ति वा पीयकणवीरे ति वा पीयबंधुजीवे ति वा, भवेयारूवे सिया ?, नो इण्ढे समद्वे, ते णं हालिदा मणी एत्तो इड्डतराए चेव जाव वण्णेणं पन्नत्ता ।

तत्थ णं जे ते सुक्किल्ला मणी तेसिणं मणीणं इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते ।

से जहानामए अंके ति संखे ति वा चंदे ति वा कुंदे ति वा दंते इ वा (कुमुदोदकदयरय-दहिधणगोक्खीरपूर) हंसावली इ वा कोंचावली ति वा हारावली ति वा चंदावली ति वा सारतिय-बलाहए ति वा धंतधोरुप्पट्टे इ वा सालिपिड्डरासी ति वा कुंदपुष्करासी ति वा कुमुदरासी ति वा सुक्कच्छिवाडी ति वा पिहुणभिजिया ति वा भिसे ति वा मुणालिया ति वा गयदंते ति वा लवंगदलए ति वा पोंडरियदलए ति वा सेयासोगे ति वा सेयकणवीरे ति वा सेयबन्धुजीवे ति वा,

भवैयारूवे सिया ?, नो इण्डे समडे ।

ते णं सुक्खिळा मणी एत्तो इइतराए चेव जाव वन्नेणं पन्नत्ता ।

बृ. से जहानामए इत्यादि, तत्सकललोकप्रसिद्धं 'यथे' ति ध्वान्तोपदर्शने 'नामे' ति शिष्या-मन्त्रणे, 'ए' इति वाक्यालङ्कारे, 'आलिङ्गपुकखरे इ वे' ति आलिङ्गो-मुरजनामा वाद्यविशेषः तस्य पुष्करं-चर्मपुटं तत्किलात्यन्तसममिति तेनोपमा क्रयते, इतिशब्दाः सर्वेऽपि स्वस्वोपमा-भूतवस्तुपरिसमाप्तिद्योतकाः, वाशब्दाः समुच्चये, मृदङ्गो लोकप्रतीतो मर्दलसतस्य पुष्करं मृदङ्गपुष्करं 'परिपूर्णं' पानीयेन भृतं तडाकं सरस्तस्य तलम्-उपरितनो भागः सरस्तलं, करतलं प्रतीतं, चन्द्रमण्डलं सूर्यमण्डलं च यद्यपि तत्त्वं वृत्त्या उत्तानीकृतार्द्धकपित्याकारं पीठप्रासादापेक्षया वृत्तालेखमिति तद्गतो दृश्यमानो भागो न समतलस्तथापि प्रतिभासते समतल इति तदुपादानं, आदर्शमण्डलं सुप्रसिद्धं, 'उरब्मचम्मे इ वे' त्यादि ।

अत्र सर्वत्रापि 'अनेगसंकुकीलसहस्सवितते' इति विशेषणयोगः, उरब्भः-ऊरणः, वृषभव-राहसिंहव्याघ्रच्छगलाः प्रतीताः द्वीपी-चित्रकः, एतेषां प्रत्येकं चर्म अनेकैः शङ्कूप्रमाणैः कीलक-सहस्र, महद्भिर्हि कीलकैस्ताडितं प्रायो मध्ये क्षामं भवति, तथारूपताडासम्भवात् अतः शङ्कूप्रहणं, 'विततं' विततीकृतं ताडितमिति भावः, यथाऽत्यन्तं बहुसमं भवति तथा तस्यापि यानविमा-स्यान्तर्बहुसमो भूमिभागः, पुनः कथम्भूत इत्याह- 'नानाविहपंचवन्नेहिं मणीहिं उवसोभिते' नानाविधाः-जातिभेदान्नानाप्रकारा ये पञ्चवर्णा मणयस्तैरुपशोभितः, कथम्भूतैरित्याह-

'आवडे' इत्यादि । आवर्त्तादीन मणीनां लक्षणानि, तत्रावर्त्तः प्रतीतः एकस्यावर्त्तस्य प्रत्यभिमुख आवर्त्तः प्रत्यावर्त्तः श्रेणि-तथाविधबिन्दुजा पङ्क्तिस्तस्याश्च श्रेणेर्या च निर्गता अन्या श्रेणि सा प्रश्रेणिः स्वस्तिकः प्रतीतः सौवस्तिकपुष्पमाणवौ लक्षणविशेषौ लोकाद्यत्येतव्यौ वर्द्धमानकं-शरावसम्पुटं मत्स्यकाण्डकमकरकाण्डके प्रतीते 'जारमारैति' लक्षणविशेषौ सम्यग्मणि-लक्षणवेदिनो लोका- द्वेदितव्यौ, पुष्पावलिपद्मपत्रसागरतरङ्गवासन्तीलतापद्मलताः सुप्रतीताः तासां भक्त्याः विच्छित्या चित्रम्-आलेखे येषु ते आवर्त्तप्रत्यावर्त्तश्रेणियप्रश्रेणिस्वस्तिकसौवस्तिक-पुष्पमाणववर्द्धमान-कमत्त्याण्डकमकराण्डकजारमारपुष्पावलिपद्मपत्रसागरतरङ्गवासन्तीलता-पद्मलताभक्ति-चित्रास्तैः, किमुक्तं भवति ?

आवर्त्तादिलक्षणोपेतैः, तथा सच्छायैः सती-शोभना छाया-निर्मलत्वरूपा येषां ते सच्छायाः, तथा सती-शोभना प्रभा-कान्तिर्येषां ते सद्यभाः तैः, 'समरीइएहिं' इति समरीचिकैः-बहिर्वि-निर्गतकिरणजालसहितैः सोद्योतैः-बहिव्यवस्थितप्रत्यासन्नवस्तुस्तोमप्रकाशकरोद्योतसहितैः एवम्भूतैर्नाजातीयैः पञ्चवर्णर्मणिभिरुपशोभितः, तानेव पञ्चवर्णानाह 'तंजहा-कण्हेहिं' इत्यादि सुगमं, 'तथ णमि' त्यादि, 'तत्र' तेषां पञ्चवर्णानां मणीनां मध्ये 'णमि' ति वाक्यालङ्कारे, ये ते कृष्णा मणयः, ते कृष्णमणय इत्येव सिद्धे ये इति वचनं भाषाक्रमार्थं ।

तेषां 'णमि' ति पूर्ववत्, अयम्-अनन्तरमुद्दिश्यमान एतद्रूपः-अनन्तरमेव वक्ष्यमाणस्वरूपो वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा- 'से जहानामए' इत्यादि, स यथा नाम 'जीमूत' इति जीमूतो बलाहकः, स चेह प्रावृट्प्रारम्भसमये जलमृतो वेदितव्यः, तस्यैव प्रायोऽतिकालिमसम्भवात्, इतिशब्द उपमाभूतवस्तुनामपरिसमाप्तिद्योतकः, वाशब्द उपमान्तरापेक्षया समुच्चये, एवं सर्वत्र,

अञ्जनं—सौवीराञ्जनं रत्नविशेषो वा, खञ्जनं—दीपमल्लिकामलः, कञ्जलं—दीपशिखापतितं, मषी—तदेव कञ्जलं ताम्रभाजनादिषु सामग्रीविशेषेण घोलितं मसीगुलिका—घोलितकञ्जलगुडिका, क्वचित् 'मसी इति वा मसीगुलिया' इति न दृश्यते ।

'गवलं' माहिषं शुङ्गं तदपि चोपरितनत्वग्भागापसारेण द्रष्टव्यं, तत्रैव विशिष्टस्य कालिप्रः सम्भवात्, तथा तस्यैव माहिषशुङ्गनिविडतरसारनिर्वर्तिता गुटिका गवलगुटिका भ्रमरः—प्रतीतः भ्रमरावली— भ्रमर पङ्क्ति भ्रमरपतङ्गसारः—भ्रमरपक्षान्तर्गतो विशिष्टकालिमोपचितप्रदेशः, जम्बूफलं प्रतीतं, आर्द्रारिष्ठकःकोमलः काकः, परपुष्ट कोकिलः, गजो गजकलभश्च प्रतीतः, कृष्णसर्प— कृष्णवर्णसर्पजातिविशेषः, कृष्णकेशरः—कृष्णबकुलः 'आकाशधिग्गलं' शरदिमेघविनिर्मुक्तमा- काशखण्डं, तद्धि कृष्णमतीव प्रतिभातीति तदुपादानं, कृष्णाशोककृष्ण-कणवीरककृष्णबन्धुजीवाः अशोककणवरिबन्धुजीववृक्षभेदाः, अशोकादयो हि पञ्चवर्णा भवन्ति ततः शेषवर्णाव्युदासार्यं कृष्णग्रहणं, एवावत्युक्ते त्वरावानिव शिष्यः पृच्छति 'भवे एयारूवे' इति भवेत् मणीनां कृष्णो वर्ण 'एतद्रूपो' भीमूतादिरूप ? , सूरिराह—

नायमर्थः समर्थः नायमर्थ उपपन्नो, यदुत—एवम्भूतः कृष्णो वर्णो मणीनामिति, यद्येवं तर्हि किमर्थं जीमूतादीनां दृष्टान्तत्वेनोपादानमत आह—औपम्यम्—उपमामात्रमेतत् उदितं हे श्रमण आयुष्मन् !, यावता पुनस्ते कृष्णा मणय 'इतो' जीमूतादेरिष्टतरका एव—कृष्णेन वर्णेन अभीप्सित- तरका एव, तत्र किञ्चिदकान्तमपि केषाञ्चिदिष्टतमं भवति ततोऽकान्तताव्यवच्छित्य- र्थमाह—'कान्ततरका एव' अतिस्निग्धमनोहारिकालिमोपचिततया जीमूतादेः कमनीयतरकाः, अत एव मनोज्ञतरका एव—मनसा ज्ञायते—अनुकूलतया स्वप्रवृत्तिविषयीक्रयते इति मनोज्ञमनोऽ-नुकूलं ततः प्रकर्षविवक्षायां तरप्रत्ययः, तत्र मनोज्ञतरमपि किञ्चिमन्मध्यमं भवेत्, ततः सर्वोत्कर्षप्रतिपादनार्थमाह—'मन आपतरका एव' द्रष्टृणां मनसि आप्नुवन्ति—आत्मवशतां नयन्तीति मनआपास्ततः प्रकर्षविवक्षायां तरप्रत्ययः, प्राकृतत्वाच्च पकारस्य मकारे मणामतरा इति भवति

तथा 'तत्थ णमि' त्यादि, तत्र तेषां मणीनां मध्ये ये ते नीला मणयस्तेषामयमेतद्रूपो वर्णावासो वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा—'से जहानामए' इत्यादि स यथ नाम भृङ्गः—कीटविशेषः पक्षमलः 'भृङ्गपत्रं' तस्यैव भृङ्गाभिधानस्य कीटविशेषस्य पक्षमः, शुकः—कीरः, शुकपिच्छं—शुकस्य पत्रं, चाषः—पक्षिविशेषः, 'चाषपिच्छं' चाषपक्षः, नीलीप्रतीता, नीलीभेदो—नीलीच्छेदः, नीलीगुलिका—गुलिकाद्रव्यगुटीका, श्यामाको—धान्यविशेषः, 'उच्चंतगो' दन्तरागः, वनराजी प्रतीता, हलधरो—बलदेवस्तस्य वसनं हलधरवसनं, तच्च किल नीलं भवति सदैव यथास्वभावताय, हलधरस्य नीलवस्त्रपरिधानात्, मयूरग्रीवापारापतग्रीवाअतसीकुसुमबाणवृक्षकुसुमानि प्रतीतानि, इत् ऊर्द्धं क्वचित् 'इंदनीले इ वा महानीले इ वा मरगते इ वा' इति दृश्यते तत्रेन्द्रीनलमहानीलमरकता रत्न- विशेषाः प्रतीताः, अञ्जनकेशिका—वनस्पतिविशेषस्तस्य कुसुममञ्जनकेशिकाकुसुमं, नीलोत्पलं—कुवलयं, नीलाशोककणवीरनीलबन्धुजीवाअसोकादिवृक्षविशेषाः, 'भवेयारूवे' इत्यादि प्राग्बद् व्याख्येयं ।

तथा 'तत्थ णमि' त्यादि, 'तत्र' तेषां मणीनां मध्ये ये ते लोहिता मणयस्तेषामयमेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तः, तद्यथा—'से जहानामए' इत्यादि, तद्यथा नाम शशकरुधिरं उरभ्रः—ऊरणस्तस्य

रुधिरं, वराहःसूकरस्तस्य रुधिरं, मनुष्यरुधिरं महिषरुधिरं च प्रतीतं, एतानि हि किल शेषरुधिरेश्चो लोहितवर्णोत्कटानि भवन्ति तत एतेषामुपादानं, बालेन्द्रगोपकः—सद्योजातेनद्रगोपकः स हि प्रवृद्धः सत्रिषत्याण्डुरो रक्तो भवति ततो बालग्रहणं, इन्द्रगोपकः—प्रथमप्रावृटकालभावी कीट-विशेषः, बालदिवाकरः—प्रथममुद्गच्छन्सूर्य, सन्ध्याभ्ररागो—वर्षासु सन्ध्यासमयभावी अभ्ररागः, गुञ्जा—लोकप्रतीता तस्यार्द्धं रागो गुञ्जार्द्धरागः, गुञ्जाया हि अर्द्धमतिरक्तं भवति अर्द्धं चातिकृष्णमिति गुञ्जार्द्धग्रहणं, जपाकुसुमकिंसुककुसुमपारिजातकुसुमजात्यहिङ्गुला लोकप्रसिद्धाः, शिलाप्रवालं—प्रवालनामा रत्नविशेषः प्रवालाङ्कुरः—तस्यैव रत्नविशेषस्य प्रवालस्याङ्कुरः, स हि तत्रथमोद्गतत्वेनात्यन्तरक्तो भवति ततस्तदुपादानं, लोहिताक्षमणिर्नाम रत्नविशेषः, लाक्षारसकृमिरागरक्तकम्बलचीनपिष्टराशिरक्तोत्पलरक्ताशोककणवीररक्तबन्धुजीवाः प्रतीताः, 'भवेयारूवे' इत्यादि प्राग्वत् ।

'तस्य णमि'त्यादि, 'तत्र' तेषां मणीनां मध्ये ये हरिद्रा मणयस्तेषामेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तः, तद्यथा 'से जहानामए' इत्यादि, स यथानाम चम्पकः समामान्यतः सुवर्णचम्पको वृक्षः, चम्पकच्छल्ली—सुवर्णचम्पकत्वक्, चम्पकभेदः—सुवर्णचम्पकच्छेदः, हरिद्रा प्रतीता, हरिद्राभेदो—हरिद्राच्छेदः, हरिद्रागुटिका—हरिद्रासारनिर्वर्तिता गुटिका, हरितालिका—पृथिवीविकाररूपा प्रतीता हरितालिकाभेदो—हरितालिकाच्छेदः, हरितालिकागुटिका—हरितालिकासारनिर्वर्तिता गुलिका, चिकुरो—रागद्रव्यविशेषः, चिकुराङ्गरागः—चिकुरसंयोगनिर्मितो वस्त्रादौ रागः, वरकनकस्य—जात्यसुवर्णस्य यः कषपट्टकेनिघर्ष स वरकनकनिघर्ष वरपुरुषोः वासुदेवस्तस्य वसनं वरपुरुषवसनं, तन्न किल पीतमेव भवतीति तदुपादानं, अल्लकीकुसुमं लोकतोऽवसेयं, चम्पककुसुमं—सुवर्णचम्पकपुष्पं कूष्माण्डीकुसुमं—पुष्पफलीकुसुमं, कोरण्टकः—पुष्पजातिविशेषः तस्य दाम कोरण्टकदाम तडवडा—आउली तस्याः कुसुमं तडवडाकुसुमं, घोशातकीकुसुमं सुवर्णयूथिकाकुसुमं च प्रतीतं च प्रतीतं, सुहिरण्यका—वनस्पतिविशेषस्तस्याः कुसुमं सुहिरण्यकाकुसुमं, बीयको वृक्षः प्रतीतः तस्य कुसुमं बीयककुसुमं, पीताशोकपीतकणवीरपीतबन्धु जीवाः प्रतीताः, 'भवेयारूवे' त्यादि प्राग्वत् । 'तस्य णमि'त्यादि ।

'तत्र' तेषां मणीनां मध्ये ये शुक्ला मणयस्तेषामयमेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तः, तद्यथा 'से जहानामए' इत्यादि, सयथानाम 'अङ्गो' रत्नविशेषः, शङ्खचन्द्र (दतकुन्द) कुमुदोदकोदकरजोदधिधनगोक्षीरपूरकोञ्चावलिहारावलिहंसावलिबलाकावलयः प्रतीताः, चन्द्रावली—तडागादिषु जलमध्यप्रतिबिम्बितचन्द्रप्रडिक्ता, 'सारइयबलाहगेइति वा' शारदिकः—शारत्कालभावी बहालको—मेघः, 'घन्तघोयरुष्पपट्टे इ वेति' ध्यातः—अग्निसम्पर्केण निर्मलीकृतो घौतः—भूतिखरण्डित-हस्तसंतर्जनेन अतिनिशितीकृतो यो रूष्यपट्टो—रजतपत्रकं स ध्यातघौतरूष्यपट्टः, अन्ये तु व्याचक्षते—ध्यातेन—अग्निसंयोगेन यो घौतःशोधितो रूष्यपट्टः स ध्यातघौतरूष्यपट्टः, शालिपिष्ट-राशि—शालिक्षोदपुञ्जः, कन्दपुष्पराशि कुमुदराशिश्च प्रतीतः, 'सुकुछेवाडिया इ वे' ति छेवाडिनाम वल्लादिफलिका सा च कचिद्देशविशेषे शुष्का सती अतीव शुक्ला भवति ततस्तदुपादानं, 'पेहुणमिजिया इ वेति' पेहुणं—मयूरपिच्छं तन्मध्यवर्तिनी पेहुणमिजिका सा चातिशुक्लेति तदुपन्यासः, 'विसं' पद्मनीकन्दः, 'मृणालं' पद्मतन्तुगजदन्तलवङ्गदलपुण्डरीकदलश्वेता—शोकश्वे-

कणवीरश्वेतबन्धुजीवाः प्रतीताः, 'भवेयारूवे सिया' इत्यादि प्राग्वत् ।

तदेवमुक्तं वर्णस्वरूपं, सम्प्रति गन्धस्वरूपं प्रतिपादनार्थमाह—

मू. (१५-वर्तते) तेसि णं मणीणं इमेयारूवे गंधे पन्नते, से जहानामए कोट्टपुडाण वा तगरपुडाण वा एलापुडाण वा चोयपुडाण वा चंपापुडाण वा दमणा पुडाण वा कुंकुमपुडाण वा चंदनपुडाण वा उसीरपुडाण वा मरुआपुडाण वा जातिपुडाण वा जूहियापुडाण वा मल्लियापुडाण वा ण्हाणम- ल्लियापुडाण वा केतगिपुडाण वा पाडलिपुडाण वा नोमालियापुडाण वा —

—अगुरुपुडाण वा लवंगपुडाण वा कम्पूरपुडाण वा वासपुडाण वा अणुवायंसि वा ओभिज्ज-
माणण वा कोट्टिज्जमाणण वा भंजिज्जमाणण वा उक्करिज्जमाणण वा विक्करिज्जमाणण वा
परिभुज्जमाणण वा पिमाइज्जमाणण वा भंडाओ वा भंडं साहरिज्जमाणण वा ओराला मणुण्णा
मनहरा धाणमणनिव्वुतिकरा सव्वतो समंता गंदा अभिनिस्सवति ।

भवेयारूवे, सिया ?, नो इमट्टे समट्टे, ते णं मणी एत्तो इड्डतराए चैव गंधेणं पन्नता ।

बु. 'तेसि णमि' त्यादि, तेषां मणीनामयमेतद्रूपो गन्धः प्रज्ञप्तः, तद्यथा—'से जहानामए'
इत्यादि, प्राकृतत्वात् 'से' इति बहुवचनार्थं प्रतिपत्तव्यः, ते यथा नाम गन्धा अभिनिर्गच्छन्तीति
सम्बन्धः, कोष्ठं—गन्धद्रव्यं तस्य पुटाः कोष्ठपुटास्तेषां, वाशब्दाः सर्वत्रापि समुच्चये, इह एकस्य
पुटस्य प्रायो न तादृशो गन्ध आयाति, द्रव्यस्याल्पत्वात्, ततो बहुवचनं, तगरमपि गन्धद्रव्यं,
एलाः प्रतीताः, चोयं—गन्धद्रव्यं चम्पकदमनककुङ्कुमचन्दनोशीरमरुकजातीयूथिकामल्लिकास्ना-
नमल्लिकाकेतकीपाटलीनवमालिकाऽगुरुलवङ्गकुसुमवासकपूर्वराणि प्रतीतानि, नवरमुशीरं-
वीरणीमूलं स्नानमल्लिका—स्नानयोग्यो मल्लिकाविशेषः, एतेषां पुटानामनुवाते—आधायक-
विवक्षितपुरुषाणानुकूले वाते वाति सति उद्भिद्यमानानामुद्घाट्यमानानां वाशब्दः सर्वत्रापि
समुच्चये 'कुट्टिज्जमाणण वा' इति इह पुटैः परिमितानि यानि कोष्ठादीनि गन्धद्रव्याणि तान्यपि
परिमेये परिमाणोपचारात् कोष्ठपुटादीनीत्युच्यन्ते तेषां कुट्टयमानानाम्—उदूखले खुद्यमानानां
'भंजिज्जमाणण वा' इति श्लक्ष्णखण्डीक्रियमाणानां एतच्च विशेषणद्वयं कोष्ठादिद्रव्याणामवसेयं,
तेषामेव प्रायः कुट्टन श्लक्ष्णखण्डीकरणसम्भवात्, न तु यूथिकादीनां ।

'उक्किरिज्जमाणण वा' इति क्षुरिकादिभिः कोष्ठादिपुटानां कोष्ठादिद्रव्याणां वा उत्कीर्यमाणानां
'विक्करिज्जमाणण वा' इ विकीर्यमाणानामितस्ततो विप्रकीर्यमाणानां 'परिभुज्जमाणण वा'
परिभोगाय उपयुज्यमानानां, क्वचित् 'परिभाइज्जमाणण वा' इति विकीर्यमाणानामितस्ततो
विप्रकीर्यमाणानां 'परिभुज्जमाणण वा' परिभोगाय उपयुज्यमानानां, क्वचित् 'परिभाइज्जमाणण
वा' इति पाठस्तत्र परिभाइज्जमाणानं संह्रियमाणानां उदाराः—स्फारास्ते चामनोज्ञा अपि स्युरत
आह—मनोज्ञा—मनोऽनुकूलाः तच्च मनोज्ञत्वं कुत इत्याह—मनोहराः—मनो हरन्ति—आत्मवशं
नयन्तीति मनोहराः, इतस्तत विप्रकीर्यमाणेन मनोहरत्वं, कुतः ? इत्याह ।

घ्राणमनोनिर्वृतिकराः, एवंभूताः सर्वतः—सर्वासु दिक्षु समन्ततः—सामस्येन गन्धा अभिनि-
स्सरन्ति, जिघ्रतामभिमुखं निस्सरन्ति, क्वचित् 'अभिनिस्सवन्तीति' पाठः, तत्रापि स एवार्थो
नरमभितः स्रवन्तीति शब्दसंस्कार, एवमुक्ते शिष्यः पृच्छति—'भवेयारूवे सिया' स्यादेतत् यथा
भवेद् एतद्रूपस्तेषां मणीनां गन्धः ?, सुरिराह—'नो इणट्टे समट्टे' इत्यादि प्राग्वत् ।

मू. (१५-वर्तते) तेसि णं मणीणं इमेयारूवे फासे पन्नत्ते, से जहानामए आइणेति वा रूपेति वा बूरे इ वा नवनी ए इ वा हंसगम्भतूलिया इ वा सिरीसकुसुमनिचये इ वा बालकुसुमपत्ररासीति वा, भवेयारूवे सिया ?, नो इणट्टे समट्टे, ते णं मणी एत्तो इड्डतराए चैव जाव फासेणं पन्नत्ता

बृ. 'तेसि णमि' त्यादि, तेषां 'णमि' ति प्राग्बन्मणीनामयमेतद्रूपः स्पर्शप्रज्ञप्तः, तद्यथा—'से जहानामए' इत्यादि, तद्यथा अजिनकं-चर्ममयं वस्त्रं रुतं-प्रतीतं बूरो-वनस्पतिविशेषः नवनीतं-प्रक्षमं हंसगर्भतूलीशरीषकुसुमनिचयाश्च प्रतीताः, 'बालकुमुदपत्ररासी इव' इति बालानि-अचिरकालजातानि यानि कुमुदपत्राणि तेषां राशिर्बालकुमुदपत्रराशि, कचिद् 'बालकुसुमपत्रराशि' इति पाठः, 'भवे एयारूवे' इत्यादि प्राग्वत् ।

मू. (१५-वर्तते) तए णं से आभियोगिए देवे तस्स दिव्वस्स जाणविमानस्स बहुमज्झदेसभागे एत्थ णं महं पिच्छाघरमंडवं विउव्वइ अनेगखंभसयसंनिविट्ठं अब्भुग्गयसुकयवरवइयातोरणखचियउज्जलबहुम्मसमसुविभततदेसभाइए । ईहामियउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिन्नररुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तं कंचणमणिरयणथूभियागं नानाविहपंचवण्णघंटापडागिरिंमंडियग्गसिहरं चवलं मरीतिकवयं विणिम्मयंतं काउल्लोइयमहियं गोसीस रत्तचंदणददरदिन्नपंचगुलितलं चउवियचंदनकलसं चंदनघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागं ।

आसत्तोसत्तविउलवट्टवग्धारियमल्लदामकलावं पंचवण्णसरससुरभि मुक्कपुप्फपुंजोवयारकलियं कालागुरुपवरकुंदरुक्कतुरुक्कधूममधमधंतगंडुद्धुयाभिरामं सुगंधवरंगंधियं गंधवट्टिभूतं दिव्वं तुडियसद्दसंपणाइयं अच्छरगणसंधविकिण्णं पासाइयं दरिसणिज्जं जाव पडिरूवं । तस्स णं पिच्छाघरमंडवस्स बहुसमरणणिज्जभूमिभागं विउव्वति जाव मणीणं फासो ।

तस्स णं पेच्छाघरमंडवस्स उल्लोयं विउव्वति पउमलयभत्तिचित्तं जाव पडिरूवं । तस्स णं बहुसमरणज्जस्स भूमिभागस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महं एगं वइरामयं अक्खाडगं विउव्वति तस्स णं अक्खाडयस्स बहुमज्झदेसभागे एत्थ णं महेगं मणिपेढियं विउव्वति अट्टजोयणाइं आयामविक्खंभेणं चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वं मणिमयं अच्छं सण्हं जाव पडिरूवं ।

तीसे णं नणिपेढियाए उवरि एय णं महेगं सिंहासनं विउव्वइ, तस्स णं सीहासनस्स इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते-तवणिज्जमया चक्कला रययामया सीहा सोवण्णिया पाया नाना- मणिमयाइं पायसीसगाइं जंबूणयमयाइं गत्ताइं वइरामया संघी नानामणिमये वेस्से ।

से णं सीहासने इहामियउसभदुरगनरमगरविहगवालगकिन्नररुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तं (सं) सारसारोवचियमणिरयणपायवीढे अच्छरगमिउम-सूरगणवतयकुसंतलिम्बकेसरपच्चत्युयाभिरामे सुविरइयरयत्ताणे उवचियखोमदुगुल्लपट्टपडिच्छायणे रत्तंसुअसंबुए सुरम्मे आइणगरूय बूयनवनीयतूलफासे मउए पासाइए ४ ।

बृ. 'तए णमि' त्यादि, ततः स आभियोगिको देवस्तस्य दिव्यस्य यानविमानस्य बहुमध्यदेशभागे अत्र महद्रेक्षागृहण्डपं विकुर्वीति, कथम्भूतमित्याह-अनेकस्तम्भशतसन्निविष्टं तथा अभ्युदगता-अत्युत्कटा सुकृता-सुष्टुनिष्पादिता वरवेदिकानि तोरणानि वररचिताः शालभञ्जिका-श्च यत्र तदभ्युदगतसुकृतवरवेदिकातोरणवररचितशालभञ्जिकाकं, तथा सुश्लिष्टा विशिष्टा लष्टसंस्थिताः-मनोज्ञसंस्थानाः प्रशस्ताः-प्रशस्तवास्तुलक्षणोपेता वैडूर्यविमलस्तम्भा-

वैडूर्यरत्नमया विमलाः स्तम्भा यत्र तत् सुश्लिष्टविशिष्टसंस्थितप्रशस्तवैडूर्यविमलस्तम्भ, तथा नाना मणयः खचित्ता यत्र भूमिभागे स नानामणिखचितः सुखादिदर्शनात् क्तान्तस्य पाक्षिकः परनिपातः नाणामणिखचित उज्वलो बहुसमः—अत्यन्तसमः सुविभक्त भूमिभागो यत्र तत् नानामणिखचितो ज्वलबहुसमसुविभक्तभूमिभागं, तथा इहामृगा—वृकाः ऋषभतुरगनरम-गरविहगाः प्रतीताः व्यालाः—स्वापदभुजगाः किंनरा—व्यन्तरविशेषाः रुरवो—मृगाः सरभाः आटव्या महाकायाः पशवः चमरा—आटव्यागावः कुजरा—दन्तिनः वनलता—अशोकादिलताः पद्मलताः—पद्मिन्यः

एतासां भक्त्या—विच्छित्या चित्रम्—आलेखो यत्र तदिहामृगऋषभतुरगनरमकरविह-गव्यालकिन्नररुरसरभचमरकुअरवनलतापद्मलताभक्तिचित्रं, तथा स्तम्भोद्गतया—स्तम्भोपरिवर्तिन्या वज्ररत्नमय्या वैदिकया परिगतं सद् यदभिरामं तत् स्तम्भोद्गतवज्रवेदि-कापरिगताभिरामं, तथा स्तम्भोद्गतया—स्तम्भोपरिवर्तिन्या वज्ररत्नमय्या वैदिकया परिगतं सद् यदभिरामं तत् स्तम्भोद्गतवज्रवेदिकापरिगताभिरामं, 'विज्राहरजमलजुगलजन्तजुत्तं पिव अघ्नीसहस्समालिणीय' मिति विद्या धरन्तीति विद्याधरा—विशिष्टविद्याशक्तिमन्तः तेषां यमलयुगला नि—समानशीलानि दूनद्वानि तेषां यन्त्राणि—प्रपञ्चाविशेषास्तैर्युक्तमिव अर्चिषां—मणिरत्नप्रभाज्वा-लानां सहस्रमालनीयं—परिचारणीयं, किमुक्तं भवति ।

एवं नाम अत्यद्भुतैर्मणिरत्नप्रभाजालैराकलितमिव भाति यथा नूनमिदं न स्वाभाविकं, किन्तु विशिष्टविद्याशक्तिमुत्पुरुषप्रपञ्चप्रभावितामिति, 'रुवगसहस्सकलितं भिसिमाणं भिम्भिस-माणं चकखुल्लोयणलेसं सुहफासं सस्सिरीयरुव' मिति प्राग्वत्, कचिदेतन्न दृश्यते, 'कञ्चण-मणिरयणथूभियाग' मिति काञ्चनं च मणयश्च रत्नानि च काञ्चनमणिरत्नानि तेषां—तन्मयी स्तूपिका—शिखरं यस्य तत्तथा नानाविधाभि—नानाप्रकाराभि पञ्चवर्णाभिर्घण्टाभि पताकाभिश्च परि—सामस्त्येन मण्डितमग्रं—शिखरं यस्य तन्नानाविधपञ्चवर्णघण्टापताकापरिमाण्डिताग्रशिखरं, चपलं—चञ्चलं चिकचिकीयमानत्वात् मरीचिकवचं—किरणजालपरिक्षेपं विनिर्मुञ्चत् 'लाउल्लोइयमहिय' मिति लाइयं नाम—यद्भूमेर्गोमयादिनोपलेपनं उल्लोइयं—कुडयानां मालस्य च सेटि कादिभि स्मृष्टीकरणं लाउल्लोइयाभ्यामिव महितं—पूजितं लाउल्लोइयमहियं ।

तथा गोशीर्षेण—गोशीर्षनामकचन्दनेन ददरेण—बहलेन चपेटाकारेण वा दत्ताः पञ्चाङ्गुलयस्तला—हस्तका यत्र तद्गोशीर्षरक्तचन्दनददरदत्तपञ्चाङ्गुलितलं, तथा उपचिता—निवेशिताः चन्दनकलशा—मङ्गलकलशा यत्र तदुपचितचन्दनकलशं, 'चंदनघडसुकयतोरण-पडिदुवारदेसभागमिति' चन्दनघटैः—चन्दनकलशैः सुकृतानि सुधु कृतानि शोभितानीति तात्पर्यार्थं, यानि तोरणानि तानि चन्दनघटसुकृतानि तानि तोरणानि प्रति द्वारकेशभागं—द्वारदेशभागे यत्र तत् चन्दनघटसुकृततोरणप्रतिद्वारदेशभागं, तथा 'आसतोत्सत्तविपुलवड्वग्धारियमल्लदाम-कलाव' मिति आ—अवाङ् अघोभूमौ लग्न इत्यर्थः, उत्सक्तं—ऊर्ध्वसक्तं उल्लोतले उपरि सम्बद्ध इत्यर्थः विपुलो—विस्तीर्णो वृत्तो—वर्तुलः वग्धाग्ये इति—प्रलम्बितो माल्यदामकलापः—पुष्पमाला-समूहो यत्र तदासक्तोत्सक्तविपुलवृत्तप्रलम्बितमाल्यदामकलापं ।

तथा पञ्चवर्णन सरसेन—सच्छायेन सुरभिणा मुक्तेन—क्षिप्तेन पुष्पपुञ्जलक्षणेनोपचारेण—पूजया कलितं पञ्चवर्णसरसरभिमुक्तपुष्पपुञ्जोपचारकलितं, 'कालागुरुपरकन्दुरुकतुरुकध्रुव-

मधमघंतगन्धुद्भुयाभिरामं सुगंधवरगंधियं गंधवट्टिभूय' मिति प्राग्वत्, तथा अप्सरोगाणानां सङ्घः—समुदायस्तेन सम्यग्—रमणीयतया विकीर्ण—व्याप्तमप्सरोगणसङ्घविकीर्ण, तथा दिव्यानां त्रुटितानाम आतोद्यानां—वेणुवीणामृदङ्गादीनां ये शब्दास्तैः सम्प्रणादितं—सम्यक्—श्रोत्रमनोहारितया प्रकर्षेण नादितं—शब्दवद् दिव्यत्रुटितशब्दसम्प्रणादितं, 'अच्छं जाव पडिरुव'मिति यावच्छब्दकरणात् 'अच्छं सण्हं मड्डं नीरयं निम्मलं निप्पकं निक्ककडच्छायं सप्पमं समिरियं सउज्जोयं फासाइयं दरिसणिञ्जं अभिरुवं पडिरुव' मिति द्रष्टव्यं, एतच्च प्राग्वद्याख्येयं ।

'तस्स णमि'त्यादि, तस्य 'णमि'ति प्राग्वत् प्रेक्षागृहमण्डपस्यान्तः—मध्ये बहुसमरणीयं भूमिभागं विकुर्वन्ति, तद्यथा—आलिंगपुष्करमिति वेत्यादि, तदेव तावद्भक्तव्यं यामन्मणिस्पर्शसूत्र-पर्यन्तः, तथा चाह—'जावमणीणं फासो' इति । 'तस्स णमि'त्यादि, तस्य णमिति पूर्ववत् प्रेक्षागृह-मण्डपस्य उल्लोकम्—उपरिभागं विकुर्वन्ति पद्मलताभक्तिचित्रं 'जाव पडिरुवमि' ति, यावच्छब्दकरणात् 'अच्छं सण्ह' मित्यादिविशेषणकदम्बकपरिग्रहः ।

'तस्स णमि' त्यादि, तस्य—बहुसमरणीयस्य भूमिभागस्य बहुमद्यदेशभागे अत्र 'ण'मिति पूर्ववत् एकं महान्तं वज्रमयमक्षपाटं विकुर्वन्ति, तस्य चाक्षपाटकस्य बहुमध्यदेशभागे तत्रैकां महतीं मणिपीठिकां विकुर्वन्ति, अष्टौ योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहुल्येन—उच्चैस्त्वेनेति भावः, कथंभूतां तां विकुर्वन्तीत्यत आह 'सर्वमणिमयीं' सर्वात्मना मणिमयीं यावत्करणादच्छामिद्यादिविशेषसमुहपरिग्रहः, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपर्यत्र महदेकं सिंहासनं विकुर्वन्ति, तस्य च सिंहासनस्यायमेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तः, तद्यथाःतपनीयमयाः चकला रजतमयाः सिंहास्तैरुपशोभितं सिंहासनमुच्यते, सौवर्णिकाः—सुवर्णमयाः पादाः नानामणिमयानि पादशीर्षकाणि—पादानामुपरितना अवयवविशेषाः, जम्बूनदमयानि गत्राणि वज्रमया—वज्ररत्नापूरिताः सन्धयो—गात्राणां सन्धिमेलाः नानामणिमयं वेद्यं—तज्जातः ।

'सेणं सीहासण इत्यादि' तत् सिंहासनमीहामृगऋषभतुरगनरमकरव्यालककिन्नररुसर-भयरमरवनलतापद्मलताभक्ति चित्रं '(सं) सारसारोवचियमणिरयणपायपीठ'मिति (सं) सारसारैः—प्रधानैः—प्रधानैः मणिरलैरुपचितेन पादपीठेन सह यत्तत्तथा, प्राकृतत्वाच्च पदोपन्यास-व्यत्ययः 'अच्छरयमउमसूरगनवतयकुसन्तलिम्बकेशरपच्चत्युयारिभिरामे इति' अस्तरकम्—आच्छादकं मृदु यस्य मसूरकस्य तदस्तरकमृदु, विशेषणस्य परनिपातः प्राकृतत्वात्, नवा त्वक् येषां ते नवत्वचः कुशान्ताः दर्भपर्यन्ता नवत्वचश्च ते कुशान्ताश्च नवत्वक्कुशान्ताः—प्रत्यग्रत्वग-दर्भपर्यन्तरूपाणि लिम्बानि—कोमलानि नमनशीलानि च केशराणि मध्ये यस्य मसूरकस्य तत् नवत्वक्कुशान्तलिम्बकेशरम् आस्तरकमृदुना मसूरकेण नवत्वक्कुशान्तलिम्बकेशरेण प्रत्यवस्तुतम्—आच्छादितं सत् यदभिरामं तत्तथा, शान्तलिम्बकेशरम् आस्तरकमृदुना मसूरकेण नवत्वक्कुशान्त-लिम्बकेशरेण प्रत्यवस्तुतम्—आच्छादितं सत् यदभिरामं तत्तथा—,

विशेषणपूर्वापरनिपातो यादृच्छिकः प्राकृतत्वात्, 'आईणगरुअबूरनवणीयतूलफासे' इति पूर्ववत्, तथा 'सुविरइयरयत्ताणे' तथा सुष्ठु विरचितं सुविरचितं रजमृगमुपरि यस्य तत्सुविरचि-तरजस्त्राणं, 'उवचियखोमियदुगुल्लपट्टपडिच्छयण'मिति, उपचितं—परिकर्मितं यत्क्षीमं दुकूलं—कार्पासिकं वस्त्रं परिच्छादनं रजमृगस्योपरि द्वितीयमच्छादनं यस्य तत्तथा, तत् उपरि 'रत्तंसुयसंवुडे'

इति रक्तांशु केन—अतिरममीयेन रक्तेन वज्रण संवृतम्—आछादितमत एव सुरम्भं, 'पासाइए दरिसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे' इति प्राग्वत् ॥

मू. (१५—वर्तते) तस्स ण सिंहासनस्स उवरि एत्थ णं महंगं विउव्वंति, संखंक (संख) कुंददगरयअमयमहियफेणपुंजसंनिगासंसव्वरयणामयं अच्चं सण्हं पासादीयं दरिसणिज्जं अभिरूवं पडिरूवं तस्स णं सीहासनस्स उवरिं विजयदूसस्स य बहुमज्जदेसभागे एत्थ णं (महं एगं) वयरामयं अंकुसं विउव्वंति, तस्सिं च णं वयरामयंसि अंकुसंसि कुंभिके मुत्तादामं विउव्वंति ।

से णं कुंभिके मुत्तादामे अन्नेहिं चउहिं अद्धकुंभिकहिं मुत्तादामेहिं तदद्दुच्चत्तपमाणेहिं सव्वओ समंता संपरिखित्ते । ते णं दामा तवणिज्जलंबूसगा सुवण्णपयरगमंडियग्गा नाणनमणिरयणविविहहारद्धहारउवसोभियसमुदाया ईसिं अनमन्नसंपत्ता वाएहिं पुव्वावरदाहियुत्तरागएहिं मंदाय मंदाय एइज्जमामाणिं २ पलंबमाणाणि २ पज्जंजं (पज्जंझं) माणाणि २ उरालेण मणुत्तेणं मणहरेणं कण्णमणिव्युतिकरेणं सद्देणं ते पएसे सव्वओ समंता आपुरेमाणा सिरीए अतीव २ उवसोभेमाणा चिट्ठंति ।

तए णं से आभिओगिए देवे तस्स सिंहासनस्स अवरुत्तरेणं उत्तरेणं उत्तरपुरच्छिमेणं एत्त णं सूरिआभस्स देवस्स चउण्हं सामानियसाहस्सीणं चत्तारि भद्दासणसाहस्सीओ विउव्वइ, तस्स णं सीहासनस्स पुरच्छिमेणं एत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स चउण्हं अग्गमहिस्सीणं सपरिवाराणं चत्तारि भद्दासणसाहस्सीओ विउव्वइ ।

तस्स णं सीहासनस्स दाहिणपुरच्छिमेणं एत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स अब्भिरपरिसाए अट्टण्हं देसाहस्सीणं अट्ट भद्दासणसाहस्सीओ विउव्वइ, एवं दाहिणेणं मज्झिमपरिसाए दसण्हं देवसाहस्सीणं दस भद्दासणसाहस्सीओ विउव्वति दाहिणपच्चत्थिमेणं बाहिरपरिसाए बारसण्हं देवसाहस्सीणं बारस भद्दासणसाहस्सीओ विउव्वति पच्चत्थिमेणं सत्तण्हं अनियाहिवतीणं सत्त भद्दासणे विउव्वति । तस्स णं सीहासनस्स चउदिसिएत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स सोलसण्हं आयरक्खदेवसाह- स्सीणं सोलस भद्दासणसाहस्सीओ विउव्वति, तंजहा पुरच्छिमेणं चत्तारि साहस्सीओ दाहिणेणं चत्तारि साहस्सीओ पच्चत्थिमे णं चत्तारि साह० उत्तरेणं चत्तारि साह० ।

तस्स दिव्वस्स जाणविमामस्स इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते, से जहानामए अइरुग्गयस्स वा हेमंतियबालियसूरियस्स वा खयरिंगाण वा रत्तिं पज्जलियाण वा जावाकुसुमवणस्स वा किंसुयवणस्स वा पारियायवणस्स वा सव्वतो समंता सुंकुसुमियस्स, भवेयारूवे सिया ?, नो इणट्ठे समट्ठे, तस्स णं दिव्वस्स जाणविमाणस्स एत्तो इट्ठतराए चेव जाव वण्णेणं पन्नत्ते, गंधो य फासो य जहा मणीणं ।

तए णं आभिओगिए देवे दिव्वं जाणविमानं विउव्वइ २ ता जेणेव सुरियामे देवे तेणेव उवागच्छइ २ ता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं पच्चप्पिंति ॥

वृ. 'तस्स णमि'त्यादि, तस्य सिंहासनस्योपर्युल्लोके 'अत्र' अस्मिन् स्थाने महदेकं विजयदूष्यं—वस्त्रविशेषः, आह च जीवाभिगममूलटीकाकृत्—'विजयदूष्यं' वस्त्रविशेष' इति, तं विकुर्वन्ति—स्वशक्त्या निष्पादयन्ति, कथम्भूतमित्याह—'शङ्खकुन्ददकरजोऽमृतमथितकेन-पुञ्जसन्निकाशं' शङ्खः प्रतीतः, कुन्देति—कुन्दकुसुमं दकरजः—उदककणाः अमृतस्य—क्षीरोदधिज-

लस्य मथितस्य यः फेनपुञ्जो-डण्डीरोत्करः तत्सन्निकाशं-तत्समप्रभं, पुनः कथम्भूतमित्याह-
‘सव्वरयणामयं’ सर्त्सना रत्नमयं ‘अच्छं सण्हं पासाइयमि’ त्यादिविशेषणजालं प्राग्वत् ।

‘तत्स णमि’ त्यादि, तस्य सिंहासनस्योपरि तस्य विजयदूष्यस्य बहुमध्यदेशभागेऽत्र महान्तमेकं वज्रमयं-वज्ररत्नमयमङ्कुशम्-अङ्कुशाकारं मुक्तादामावलम्बनांश्रयं विकुर्वन्ति, तस्मिंश्च वज्रमयेऽङ्कुशे महदेकं कुम्भाग्रं-मगधदेशप्रसिद्धं कुम्भपरिमाणं मुक्तादाम विकुर्वन्ति ‘से णमि’ त्यादि, तत्कुम्भाग्रं मुक्तादाम अन्यैश्चतुर्भिः कुम्भाग्रैः-कुम्भपरिमाणै-मुक्तादामभिस्तदर्धोच्चत्वप्रमाणमात्रैः ‘सर्वतः’ सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सामस्येन सम्परिक्षिप्तं-व्याप्तं । ‘ते णं दामा’ इत्यादि, तानि पञ्चापि दामानि “तवणिज्जलंबूसगा तपनीयमया लम्बूसगा-आभरण-विशेषरूपा (पाः सुवर्णप्रतरकाःसुवर्णपत्राणि तैः मण्डितं-शोभितं अग्रं-अग्रभागो येषां तानि तथा अ) ग्रभागे येषां प्लम्बमानानां तानि तथा, ‘नानामणिरत्नैः’ नानामणिरत्नमयैर्विविधैः-विचित्रैर्हरैरर्द्धहरैश्चोपशोभितः सामस्येनोपशोभितः समुदायो येषां तानि तथा ।

तथा ईषत्-मानाक् अन्योऽन्यं-परस्परं असंप्राप्तानि-असंलग्नानि पूर्वापरदक्षिणोत्तरगतैः (वातैः) मन्दाय मन्दाय इति-मनंद मन्दं ‘एज्जमानानि’ कम्पमानानि ‘भृशाभीण्याविच्छेदे द्विः प्राक्तमवादे’ रित्यविच्छेदे द्विर्वचनं यथा पचन्ति पचन्तीत्यत्र, एवमुत्तरत्रापि, ईषत्कम्पनवशादेव प्रकर्षत इतस्ततो मनाक् चलनेन लम्बमानानि २ ततः परस्परं सम्पर्कवशतः ‘पेज्जमाणा पेज्जमाणा’ इति शब्दायमानानि २ उदारेण स्फारेण शब्देनेति योगः, स च स्फारशब्दो मनःप्रति-कूलोऽपि भवति तत आह-‘मनोज्जेन’ मनोऽनुकूलेन, तच्च मनोऽनुकूलत्वं लेशतो स्यादत आह-‘मनोहरेण’ मनांसि श्रोतॄणां हरति-एकान्तेनात्मवशं नयतीति मनोहरो ‘लिहादेराकृतिगण-त्वादच प्रत्ययः’, तेन, तदपि मनोहरत्वं कुत इत्याह-

‘कर्णमनोनिवृत्तिकरेम’ ‘निमित्तकारणहेतुषु सर्वासां विभक्तीनां प्रायो दर्शन’मिति वचनात् हेतौ तृतीया, ततोऽयमर्थः-प्रतिश्रोतु कर्णयोर्मनसश्च निवृत्तिकरः-सुखोत्पादकस्ततो मनोहरस्ते-नेत्यभूतेन शब्देन तान् प्रत्यसन्नान् प्रदेशान् सर्वतो-दिक्षु समन्ततो-विदिक्षु आपूरयन्ति २, शत्रन्तस्य स्यादाविदं रूपं, अत एव श्रिया-शोभया अतीवोपशोभमानानि २ तिष्ठन्ति । ‘तए णमि’ त्यादि, ततः स आभियोगिको देवस्तस्य सिंहासनस्यापरोत्तरेण, वायव्ये कोणे इत्यर्थः, उत्तरेण-उत्तरस्यां ‘उत्तरपुरच्छिमेण’ ईशान्यां ‘अत्र’ एतासु तिसृषु दिक्षु सूर्याभस्य देवस्य चतुर्णां सामानिकसहस्राणां योग्यानि चत्वारि भद्रासनसहस्राणि विकुर्वन्ति, पूर्वस्यां चतसृणामग्रमहिषीणां सपरिवाराणां चत्वारि भद्रासनसहस्राणि दक्षिणपूर्वस्यामभ्यन्तरपर्वदोऽद्यानां देवसहस्राणां योग्यानि अष्टौ भद्रासनसहस्राणि दक्षिणस्यां मध्यमपर्वदो दशानां देवसहस्राणां योग्यानि दश भद्रासनसहस्राणि, दक्षिणापरस्यां नैऋतकोणे इत्यर्थः बाह्यपर्वदो द्वादशानां देवसहस्राणां द्वादश भद्रासनसहस्राणि पश्चिमायां सप्तानामनीकाधिपतीनां सप्त भद्रासनानि विकुर्वन्ति ।

तदनन्तरं तस्य सिंहासनस्य चतसृषु दिक्षु अत्र सामानिकादिदेवभद्रासनानां पृष्ठतः सूर्याभस्य देवस्य सम्बन्धिनां षोडशानामात्मरक्षकदेवसहस्राणां योग्यानि षोडश भद्रासनसहस्राणि विकुर्वन्ति, तद्यथा-चत्वारि भद्रासनसहस्राणि पूर्वस्यां चत्वारि दक्षिणतश्चत्वारि पश्चिमायां चत्वारि उत्तरतः सर्वसङ्ख्यया सप्ताधिकानि चतुःपञ्चाशत्सहस्राणि ५४००७ भद्रासनानां विकुर्वन्ति ।

‘तस्स णं दिव्वस्से’ त्यादि, तस्य ‘णमि’ति पूर्ववत् दिव्यस्य यानविमानस्यायम्—अनन्तरं वक्ष्यमाणस्वरूपो वर्णावासो—वर्णकनिवेशः प्रज्ञासः, तद्यथा—‘से जहानामए’ इत्यादि, स यथानाम अचिरोद्गतस्य—क्षणमात्रमुद्गतस्य ‘हैमन्तिकस्य’ शिशिरकालभाविनो बालसूर्यस्य स ह्यत्यन्त-मारक्तो भवति दीप्यमानश्चेत्युपादानं, वाशब्दाः सर्वेऽपि समुच्चये, खादिराङ्गराणि वा ‘रत्ति’मिति सप्तम्यर्थे वितया प्राकृतत्वात् यथा—‘उय विणयमत्तिल्ले पूरेमसिसिरे दहे गए सूरे कत्तो रत्ति सुद्धे नियसद्धा सउणयाणमि’ त्यत्र ।

ततोऽयमर्थः—रात्री प्रज्वलितानां जपाकुसुमवनस्य वा किंशुकवनस्य वा पारिजातवनस्य वा सर्वतः—सर्वासु दिक्षु समन्ततः—सामस्त्येन ‘सङ्कुसुमितस्य’ सम्यक् कुसुमितस्य, अत्रान्तरे शिष्यः पृच्छति—याध्गरूप एतेषां वर्णः ‘भवयारूवे सिया’ इति स्यात्—कथञ्चिद् भवेदेतद्रूपस्तस्य दिव्यस्य यानविमानस्य वर्णः ? । सूरिराह—‘नो इण्डे समडे, तस्स णं दिव्वस्स जाणविमानस्स एत्तो इडुतराए चेव कंततरागे चेव मणुन्नतरागे चेव मणामतरागे चेव वण्णे पन्नत्ते’ इति प्राग्वत् व्याख्येयम् ।

‘गंधो फासो जहा मणीण’मिति गन्धः स्पर्श यथा प्राग् मणीनामुक्तस्तथा वक्तव्यः, स चैवं—‘तस्स णं दिव्वस्स जाणविमाणस्स इमे एयारूवे गंधे पन्नत्ते, तंजहा—से जहानामए कोट्टुपुडाण वा एगरपुडाण वा’ इत्यादि ।

‘तए णं से आभिओगिए देवे’ इत्यादि, यावत्करणात् ‘करयलपरिग्गहियं दसनहंसिरसावत्तं मत्थए अंजिलिं कट्टु जएणं विजएणं वद्धावेइ वद्धावित्ता एयमाणत्तियमि’ति द्रष्टव्यम् ॥

मू. (१६) तए णं से सूरिओभे देवे आभिओगस्स देवस्स अंतिए एयमट्टं सोद्धा निसम्भ हट्ट जाव हियए दिव्वं जिणिंदाभिगमणजोग्गं उत्तरवेउव्वियरूवं विउव्वति २ ता चउहिं अग्ग-महिसीहिं सपरिवाराहिं दोहिं अणीएहिं, तंजहा—गंधव्वणीएण य नट्टानीएण य सद्धिं संपरिवुडे तं दिव्वं जाणविमानं अणुयपयाहिणीकरेमाणे २ पुरच्छिमिल्लेणं तिसोमाणपडिरूवएणं दुरुहित्ता जेणेव सिंहासने तेणेव उवागच्छइ २ ता सीहासनवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निसन्ने ।

तए णं तस्स सूरिआभस्स देवस्स चत्तारि सामानियसाहस्सीओ तं दिव्वं जाणविमानं अणुपयाहिणीकरेमाणा उत्तरिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवएणं दुरुहंति दुरुहिता पत्तेयं २ पुव्वणत्थेहिं भद्दासणेहिं निसीयंति, अवसेसा देवा य देवीओ य तं दिव्वं जाणविमानजाव दाहिणिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवएणं दुरुहंति २ ता पत्तेयं २ पुव्वणत्थेहिं भद्दासणेहिं निसीयंति ।

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स तं दिव्वं जाणविमाणं दुरुढस्स समाणस्स अट्टडमंगलगा पुरतो अहाणुपुव्वीए संपत्थिता, तंजहा—सत्थियसिरिवच्छ जाव दप्पणा ।

तयानंतरं च णं पुन्नकलसभिंणार दिव्वा य छत्तपडाया सचामरा दंसणरतिया आलोय-दरिसणिज्जा वाउद्धुयविजयवेजयंतीपडागा ऊसिया गगनतलमणुलिहंती पुरतो अहानुपुव्वीए संपत्थिया । तयानंतरं च णं वेरुलियभिसंतविमलदंडं पलंबकोरंटमल्लदामोवसोभितं चंदमंडलनिमं ससुस्सियं विमलमायवत्तं पवरसीहासणं च मणिरयणभत्तिचित्तं सपायपीढं सपाउयाजोयसमाउत्तं बहुकिंकरामरपरिग्गहियं पुरतो अहाणुपुव्वीए संपत्थियं ।

तयानंतरं च णं वड्ढामयवट्टलट्टसंठियसुसिलिट्टपरिधट्टमड्डसुपतिट्टिए विसिट्टे

अनेगवरपंचवणकुडभीसहस्युस्सिए (परिमंयाभिरामे) वाहुयविजयवेजयंतीपडागच्छत्तातिच्छ-
त्तकलिते तुंगे गगनतलमणुलिहंतसिहरे जोअणसहस्समूसिए महत्तिमहालए महिंदज्झए पुरतो
अहाणुपुव्वीए संपत्थिए । तयानंतरं च णं सुरुवणेवत्थपरिकच्छिया सुसज्जा सव्वालंकारभूसिया
महया भडचडगहपहगरेणं पंचअणीयाहिर्वईणो पुरतो अहानुपुव्विए संपत्थिया ।

तयानंतरं च णं बहवे आभिओगिया देवा देवीओ य सएहिं २ रुवेहिं सएहिं २ विसेसेहिं
सएहिं २ विदेहिं सएहिं २ नेज्जाएहिं सएहिं २ नेवत्थेहिं पुरतो अहाणुपुव्वीए संपत्थिया) तयानंतरं
च णं सुरियाभविमाणवासिणो बहवे वेमाणिया देवा य देवीओ य सव्विड्डीए जाव रुवेणं सुरियाभं
देवं पुरतो पासतो य मग्गतो य समनुगच्छंति ॥

वृ. 'तएणं से सेरूयाभेदेवे' इत्यादि, दिव्यं—प्रधानंजिनेन्द्रस्य—भगवतो वर्त्तमानस्वामिनोऽ-
भिगमनाय—अभिमुखं गमनाय योग्यम्—उचितं जिनेन्द्राभिगमनयोग्यमुत्तरवैक्यं रूपं विकुर्व्वीति,
विकुर्व्वित्वा चतसृभिरग्रमहिषीभिः सपरिवाराभिर्द्वाभ्यामनीकाभ्यां, तद्यथा—गन्धर्वानीकेन
नाट्यानीकेन च, सान्द्रं, तत्र सहभावः स्वस्वाभिभावमन्तरेणापि दृष्टो, यथा समानगुणविभव-
योर्द्वयोर्मित्रयोः, अतः स्वस्वाभिभावप्रकटनार्थमाह—'संपरिवुडे' सम्यगाराधकभावं बिभ्राणैः
परिवृतः—सम्परिवृतः तत्तदिव्यं यानावमानमनुप्रदक्षिणी कुर्वन्—पूर्वतोरणानुकूल्येन प्रदक्षिणीकुर्वन्
पूर्वेण तोरणेनानुप्रविशति—स्विहासनानुकूलं प्रविशति, प्रविशन् पूर्वेण 'त्रिसोपानप्रतिरूपकेण'
प्रतिविशिष्टरूपेण त्रिसोपानेन तद् यानविमानं 'दुरुहइ'ति आरोहति, आरुह्य च 'जेणेव'ति
यस्मिन्नेव देशे तस्य मणिपीठिकाया उपरि सिंहासनं तत्रोपागच्छति, उपागत्य च सिंहासनवरगतः
सन् पूर्वाभिमुखः 'सन्निषण्णः' सम्यक्—सकलसेवकजनचमत्कारकारिण्या उपवेशनस्थित्योपविष्टः

'तए णमि'त्यादि, ततस्तस्य सूर्याभस्य देवस्य चत्वारि सामानिकदेवसहस्राणि तद् दिव्य
यानविमानमनुप्रदक्षिणीकुर्व्वन्ति, उत्तरेण त्रिसोपानप्रतिरूपकेणारोहन्ति, 'पुव्वनवत्थेहिं' इत्यादि,
अत्र सम्प्रम्यर्थं तृतीया, पूर्वन्यत्तेषु भद्रासनेषु निषीदन्ति, अवशेषाः—अभ्यन्तरपर्वदादयो देवा
देव्यश्च दक्षिणेन त्रिसोपानप्रतिरूपकेणारोहन्ति, आरुह्य च स्वेषु भद्रासनेषु निषीदन्ति ।

'तए णमि'त्यादि, ततस्तस्य सूर्याभस्य देवस्य तद् दिव्यं यानविमानमारूढस्य पुरतोऽष्टाष्ट-
मङ्गलकानि यथानुपूर्व्या—वक्ष्यमाणपाठक्रमेणेत्यर्थः, सम्प्रस्थितानि, तद्यथा—'सोत्थियसिरिवच्छे'-
त्यादि, पूर्वं स्वस्तिकः तदनन्तरं श्रीवत्सस्तदनन्तरं पूर्णकलशभृङ्गारदिव्यातपत्रपताकाः सचामराः,
कथम्भूताः ? इत्याह—'दर्शनरतिका' दर्शने—अवलोकने रतिर्यासु ता दर्शनरतिकाः, इह दर्शनर-
तिकमपि किञ्चिदालोकदर्शनीयं न भवत्यमङ्गलत्वात् यथा गर्भवती युवतिः, अत आह—आलोके—
बहि प्रस्थानसमयभाविनि दर्शनीया—द्रष्टुं योग्या मङ्गल्यत्वात्, अन्ये त्वाहुः—आलोके दर्शनीया
न पुनरत्युच्चा आलोकदर्शनीया, तथा वातोद्भुता विजयसुचिका वैजयन्तीति विजयवैजयन्ती च
उत्सुता—ऊर्ध्वीकृता गगनतलम्—अम्बरतलमनुलिखन्ती—भिलङ्घयन्ती 'पुरतो' यथानुपूर्व्या
सम्प्रस्थिता ।

'तयानंतरं च णमि'त्यादि, तदनन्तरं 'वेरुलियभिसंतविमलदंड'मिति 'वैडूर्यो' वैडूर्यरत्नमयो
भिसंतो—दीप्यमानो विमलोनिर्मलो दण्डो यस्य तत्तथा 'पलंबकोरंटमल्लदामोवसोहिय'मिति,
प्रलम्बते इति प्रलम्बि तेन—प्रलम्बमानेन कोरण्टमाल्यदान्ना—कोरण्टपुष्पमालयोपशोभितं

प्रलम्बकोरण्टमाल्यदामोपशोभितं चन्द्रमण्डलनिभं दीप्तया शोभया वर्तुलतया चन्द्रमण्डलाकारं समुत्सृतं सम्यगूर्ध्वीकृतं विमलमातपत्र तथा प्रवरं सिंहासनं मणिरत्नैः भक्त्या-विच्छित्या चित्रं यत् तन्मणिरतन्भक्तिचित्रं, सह पादपीठं यस्य तत्सपादपीठं, तथा 'सपाउयाजोगसमाजुत्त'मिति, पादुकायोगः-पादुकाद्वितयं तस्य समायोजनं समायुक्तं सह पादुकायोगसमायुक्तं यस्य तत्तथा 'बहुकिङ्करामरपरिगृहियमि'ति बहुभि किङ्करैः-किङ्करकल्पैरमरैः परिगृहीतं 'पुरतो' यथानुपूर्व्या सम्प्रस्थितं ।

तदनन्तरं 'वइरामयवइलडुसंठियसुसिलिडुपरिघडुमडुसुपडुडिण'त्ति, वज्रमयो-वज्ररत्नमयः तथा वृत्तं-वर्तुलं लष्टं-मनोज्ञं संस्थितं-संस्थानमाकारो यस्य स वृत्तलष्टसंस्थितः तथा सुश्लिष्टः-शुश्लेषापत्रावयवो मसृण इत्यर्थः परिघृष्ट इव परिघृष्टः खरशानया पाषाणप्रतिमावत् मृष्ट इव मृष्टः सुकुमारशाणया पाषाणप्रतिमेव सुप्रतिष्ठितो न तु तिर्यक्पतिततया वक्रः तत् एतेषां पदानां पदद्वयमीलनेन कर्मधारयः, अत एव शेषध्वजेष्वो विशिष्टः अतिशायी, तथा अनेकानि-अनेक-सङ्ख्याकानि वराणि-प्रधानानि पञ्चवर्णानि कुडभीसहस्राणि उत्सृतानि यत्र सोऽनेकवर-पञ्चवर्णकुडभीसहस्रोत्सृतः, क्तान्तस्य परनिपातो सुखादिदर्शनात्, वातोद्भूतविजयवैजयन्तीप-ताकाच्छत्रातिच्छत्रकलितः, तुङ्गः-अत्युच्चो योजनसहस्रप्रमाणोच्छ्रयत्वात्, तथा गगनतलम्-अम्बरतलमनुलिखत् शिखरम्-अग्रभागो अस्य स तथा योजनसहस्रमुत्सृतः अत एव 'महमहाल' इति ।

अतिशयेन महान् महेन्द्रध्वजः 'पुरतो' यथानुपूर्व्या सम्प्रस्थितः । तदनन्तरं 'सुरूवनेवत्य-परिकच्छिया' इति, सुरूपं नेपथ्यं परिकक्षितं-परिगृहीतं यैस्ते तथा, तथा सुधु-अतिशयेन सज्जाः-परिपूर्णा स्वसामग्रीसमायुक्ततया प्रगुणीभूताः-सर्वालङ्कारविभूषिताः 'महता भडचडगर-पहकरेण'ति महता-अतिशयेन भटचटकरपहकरेणचटकरप्रधानभटसमूहेन पञ्चानीकानि पञ्चानीकाधिपतयः 'पुरतो' यथाऽनुपूर्व्या सम्प्रस्थिताः । तदनन्तरं च सूर्याभविमानवासिनो बहवो वैमानिका देवा देव्यश्च सर्वर्ध्या यावत्करणात् 'सव्वजुईए सव्वबलेण'मित्यादि परिग्रहः, सूर्याभं देवं पुरतः पाशर्वतो मार्गतः-पृष्ठतः समनुगच्छति ।

मू. (१७) तए णं से सूरियाभे देवे तेणं पंचानीयपरिखितेणं वइरामयवइलडुसंठिएण जाव जोयणसहस्रसमूसिएणं महतिमहालतेणं महिंदज्जाएणं पुरतो कडिडज्जाणेणं चउहिं सामानिय-सहस्रैहिं जाव सोलसहिं आयरक्खदेवसाहस्सीहिं अत्रेहि य बहूहिं सूरियाभविमाणवासीहिं वेमाणिएहिं देवेहिं देवीहि य सद्धिं संपरिवुडे सव्विडिए जाव रवेणं -

-सोधम्मस्स कप्पस्स मज्झमज्जेणं तं दिव्वं देविडिं दिव्वं देवजुतिं दिव्वं देवानुभावं उवदंसेमाणे २ पडिजागरेमाणे २ जेणेव सोहम्मकप्पस्स उत्तरिल्ले निज्जाणमग्गे तेणेव उवागच्छति, २ जोयणसयसाहस्सितेहिं विग्गहेहिं ओवयमामे वीतवयमाणे ताए उक्कट्टाए जाव तिरियमसंखिज्जाणं दीवसमुद्दाणं मज्झमज्जेणं वीइवयमाणे २ -

-जेणेव नंदीसरवरदीवे जेणेव दाहिणपुरच्छिमिल्ले रतिकरपव्वते तेणेव उवागच्छति २ ता तं दिव्वं देविडिं जाव दिव्वं देवानुभावं पडिसाहरेमाणे २ पडिसंखेवेमाणे २ जेणेव जंबूदीवे २ जेणेव भारहे वासे जेणेव आमलकप्पा नयरी जेणेव अंबलासवणे चेइए जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता -

—समणं भगवं महावीरं तेणं दिव्वेणं जाणविमाणेणं तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ २ ता समणस्स भगवतो महावीरस्स उत्तरपुरच्छिमे दिसिभागे तं दिव्वं जाणविमाणं ईसिं चउरंगुलसंपत्तं धरणितलंसि ठवेइ ठविता चउहिं अग्गमहिसीहिं सपरिवाराहिं दोहि अनीयाहिं तंजहा गंधव्वाणिएण य नट्टाणिएण य सद्धिं संपरिवुडे ताओ दिव्वाओ जाणविमाणाओ पुरच्छिमिल्लेणं तिसोवाण- पडिरूवएणं पच्चोरुहति ।

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स चत्तारि सामाणियसाहस्सीओ ताओ दिव्वाओ जाणविमाणाओ उत्तरिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवएणं पच्चोरुहति, अवसेसा देवा य देवीओ य ताओ दिव्वाओ जाणविमाणाओ दाहिणिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवएणं पच्चोरुहति ।

तए णं से सूरियामे देवे चउहिं अग्गमहिसीहिं जाव सोलसहिं आयरक्खदेवसाहस्सीहिं अन्नेहिं य बहूहिं सूरियाभविमाणवासीहिं वेमाणिएहिं देवेहिं देवीहिं य सद्धिं संपरिवुडे सव्विहीए जाव नाइयरवेणं जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छति २ ता समणं भगवं महावीरं तिखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेति २ ता वंदति नमंसति वंदिता नमंसिता एवं वयासी —

अहं णं भंते ! सूरियाभे देवे देवाणुप्पियाणं वंदामि नमंसामि जाव पज्जुवासामि ।

वृ. 'तएण' मित्यादि ततः स सूर्याभो देवः तेन पञ्चानीकपरिक्षिप्तेन यथोक्तविशेषणविशिष्टेन महेन्द्रध्वजेन पुरतः प्रकृष्यमाणेन चतुर्भि सामानिकसहस्रश्वतसृभि सपरिवाराभिरग्रमहिषीभि- स्तिसृभि पर्षद्भि सप्तभिरनीकाधिपतिभि षोडशभिरात्मरक्षदेवसहस्रैरन्यैश्च बहुभि सूर्याभवि मानावासिभिवैमानिकैर्देवैर्देवीभिश्च सार्द्धं सम्परिवृतः सर्वद्ध्या सर्वघुत्या

यावत्करणात्—'सव्वबलेणं सव्वसमुदएणं सव्वादरेण सव्वविभूसाए सव्वविभूइए सव्वसंभ- मेणं सव्वपुप्फवत्थगंधमल्लालंकारेणं सव्वदिव्वतुडियसद्दसन्निनाएणं हया इइढीए महया जुइए महया बलेणं महया समुदएणं महया वरतुडियजमगसमयपडुप्पवाइयरवेणं संखपणवपडहभेरिइ- ल्लरिखरमुहिहुइक्कमुमुइंगदुंदुंभिनिग्घोसननाइयरवेणं' मिति परिगृह्यते ।

सौधर्मस्य कल्पस्य मध्येन तां दिव्यां देवद्धिं दिव्यां देवधुतिं दिव्यां देवानुभूतिं 'कालेमाणे २' इति उपलालयन् २ लीलया उपभुञ्जान् इति भावः, येनैव सौधर्मस्य कल्पस्योत्तराहो निर्याण- मार्गो—निर्गमनमार्गस्तेनैव प्राश्वेनोपागच्छति, 'ताए उक्किहाए' इत्यादि पूर्ववद्यावत् दिव्यया देवगत्या योजनशतसहस्रकैः—योजनलक्षप्रमाणैर्विग्रहैः—क्रमैरवपतन्—अधस्तादवतरन् व्यतिव्रजंश्च—गच्छंश्च तिर्यग् असह्येयानां द्वीपसमुद्राणां मध्यंमध्येन 'जेणेव'ति नन्दीश्वरो द्वीपः यस्मिन् प्रदेशे यस्मिन्नेव च प्रदेशे तस्मिन्नन्दीश्वरे द्वीपे दक्षिणपूर्व—आग्नेयकोणवर्ती रतिकरनामा पर्वतस्तस्मिन्नुपागच्छति, —

—उपागत्य च तां दिव्यां देवद्धिं यावद् दिव्यं देवानुभावं शनैः २ प्रतिसंहरन् २ एतदेव पर्यायेण व्याचष्टे—प्रतिसङ्घिपन् २ यस्मिन् प्रदेशे जम्बूद्वीपो नाम द्वीपः तत्र च जम्बूद्वीपे यस्मिन् प्रदेशे भारतवर्षं तस्मिन्श्च भारतवर्षे यस्मिन् प्रदेशे आमलकल्पा नगरी तस्याश्चाऽऽमलकल्पापाया नगर्या बहिर्यस्मिन्प्रदेशे आम्रशालवनं चैत्यं तस्मिन्श्च चैत्ये यस्मिन् प्रदेशे मणो भगवान् महावीरः 'तेणेव'ति तत्रोपागच्छति, सर्वत्र तृतीया सप्तयर्थे द्रष्टव्या प्राकृतत्वात्, उपागत्य च श्रमणं भगवन्तं महावीरं तेन—प्रागुक्तस्वरूपेण दिव्येन यानविमानेन सह त्रिकृत्वः—त्रीन् वारान् आदक्षिण-

प्रदक्षिणीकरोति,

आदक्षिणप्रदक्षिणीकृत्य च श्रमण भगवतो महावीरस्यापेक्षया य उत्तरूप्रोव दिग्मागस्त-
पक्रामति—गच्छति अपक्रम्य च तद् दिव्यं यानविमानमीषद् एतदेव प्रकटयति—चतुरङ्गलं,
चतुर्भिरङ्गलैरित्यर्थ असम्प्राप्तं सत् धरणीतले स्थापयति स्थापयित्वा चतसृभिरग्रमहिषीभिः
सपरिवाराभि द्वाभ्यामनीकाभ्या तद्यथा—गन्धर्वानीकेन नाट्यानीकेन च सार्द्धं सम्परिवृतस्तस्माद्
दिव्यात् यानविमानात् पूर्वेण त्रिसोपानप्रतिरूपकेण प्रत्यवतरति, चत्वारि सामानिकदेव-
सहस्राण्युत्तरेण, शेषा दक्षिणेन 'तए णमि' त्यादि, 'वंदामि नमंसाभि जाव पञ्जुवासामी' त्यत्र
यावच्छब्दकरणात् 'सङ्कारेमि सम्माणेमि कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं पञ्जुवासेमि' इति परिग्रहः, ।

मू. (१८) सूरियाभाति समणे भगवं महावीरे सूरियाभं देवं एवं वयासी पोरणमेयं सूरियाम्मा
जीयमेयं सूरियाभा ! किच्चमेयं सूरियाभा ! करणिज्जमेयं सूरियाभा ! आइन्नमेयं सूरि- याभा !
अब्भणुण्णायमेयं सूरियाभा ! जे णं भवणवइयाणमंतरजोइसवेमाणिया देवा अरहंते भगवंते
वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता तओ पच्छा साइं साइं नामगोत्ताइं साहंति, तं पोरणमेयं
सूरियाभा ! जाव अब्भणुण्णायमेयं सूरियाभा ! !

वृ. ततः 'सूरियाभाइ' इत्यादि, सूरियाभात् आदिः—मुख्यः पर्युपासकतया यस्य स सूर्याभादि
श्रमण भगवान् महावीरस्तं सूर्याभं देवमेवमवादीत्—'पोरणमेयमि' त्यादि प्राग्वत् ।

मू. (१९) तए णं से सूरियाभे देवे समणेणं भगवया महावीरेणं एवं वुत्ते समाणे हइ जाव
समणं भगवं महावीरं वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता नच्चासन्ने नातिदूरे सुस्सूसमाणे नमंसमाणे
अभिमुहे विनएणं पंजलिउडे पञ्जुवासति ॥

वृ. 'नच्चासन्ने' इत्यादि, नात्यासन्नः—नातिनिकटोऽवग्रहपरिहारात् नात्यासन्ने वा स्थाने
वर्तमान इति गम्यम् 'नाइदूरे' इति न—नैवातिदूरः—अतिविप्रकृष्टोऽनौचित्यपरिहारात् नातिदूरे
वा 'सुस्सूसमाणे' इति भगवद्वचनानि श्रोतुमिच्छन् 'अभिमुहे' इति अभि—भगवन्तं लक्ष्यीकृत्य
मुखमस्येति अभिमुख, भगवतः सम्मुख इत्यर्थ, विनयेन हेतुना 'पंजलिउडे' इति प्रकृष्टः—प्रधानो
ललाटतटघटितत्वेन अञ्जलि—हस्तन्यासविशेषः कृतो येन स प्राञ्जलिकृतः, सुखादिदर्शनात्
क्तान्तस्थ परनिपातः, पर्युपास्ते—सेवते ।

मू. (२०) तए णं समणे भगवं महावीरे सूरियाभस्स देवस्स तीसे य महतिमहालियाए
परिसाए जाव परिसा जामेव दिसिं पाउब्भूया तामेव दिसिं पडिगया ।

वृ. ततः श्रमणो भगवान् महावीरः सूर्याभस्य देवस्य श्वेतस्य राज्ञो धारणीप्रमुखानां च
देवीनां तस्याश्च 'महइमहालिताए' इति अतिशयेन महत्या 'इसिपरिसाए' इति ऋषयः—
त्रिकालदर्शिनस्तोषां पर्वत् तस्याः, अवध्यादिजिनपर्वद इत्यर्थः, मुनिपर्वदोयथोक्तानुष्ठाना-
नुष्ठायिसाधुपर्वदः 'जतिपरिसाए' इति यतन्ते उत्तरगुणेषु विशेषत इति यततो—
विचित्रद्रव्याद्यभिग्राहाद्युषेताः साधवस्तेषां पर्वदो यतिपर्वदः, 'विदुपरिसाए' इति विद्वत्परिषदः—
अनेकविज्ञानपर्वदो देवपर्वदः इक्ष्वाकुपर्वदः क्षत्रियपर्वदः कौरव्यपर्वदः कथम्भूताया इत्याह ।

'अनेगसयाए' इति अनेकानि पुरुषाणां शतानि सङ्ख्यया यस्यां सा अनेकशता तस्याः
'अनेगवंदाए' इति अनेकानि वृन्दानि यस्याः सा तथा तस्याः, 'अनेगसयवंदपरिवाराए' इति

अनेकशतानि—अनेकशतसङ्ख्यानि वृन्दानि परिवारो यस्याः सा तथा तस्याः, 'महतिमहालियाए परिसाए' अतिशयेन महत्या पर्षदः 'ओहबले' इति ओघेन—प्रवाहेण बलं यस्य, न तु कथयतो बलहानिरुपजायते इति भावः ।

'एवं जहा उववाइए तथा भाणियव्वमि'ति, एवं यथा औपपातिके ग्रन्थे तथा वक्तव्यं, तद्यैवं—'अइबले महाबले अपरिमियबलवीरियतेयमाहप्पकंतिजुत्ते सारदनवधणियमहुर-गंभीरकुंचनिग्घोसुदुंभुभिस्सरे उरेवित्थडाए कंठेवट्टियेए सिरेसमावन्नाए अगरलाए अमम्मणाए फुडविसयमहुरगंभीरगाहिगाए सव्वक्खरसन्निवाइयाए गिराए सव्वभासाणुगाभिणीए सव्व-संसयविमोयणीए अपुणरुत्ताए सरस्सईए जोयणनीहारिणा सरेणं अद्धमागहाए भासाए भासइ अरिहाधम्मं परिकहेइ, तंजहा—अत्थि लोए अत्थि अलोए अत्थि जीवे अत्थि अजीवेत्यादि, तावत् यावत् तए णं सा महइमहालिया मणुस्सपरिसा ।

मू. (२१) तए णं से सूरियाभे देवे समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हइतुइ जाव ह्यहियेए उट्ठाए उट्ठेति उट्ठित्ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी —

अहन्नं भंते ! सूरियाभे देवे किं भवसिद्धिं अभावसिद्धते ? सम्मदिट्ठी मिच्छदिट्ठी ? परित्तंसंसारिते अनंतसंसारिए ? सुलभवोहिं दुलभवोहिं ? आराहते विराहते ? चरिमे अचरिमे ? , सूरियामाइ समणे भगवं महावीरे सूरियाभं देवं एवं वदासी ।

सूरियाभा ! तुभं णं भवसिद्धिं नो अभावसिद्धिते जाव चरिमे नो अचरिमे ।

बु. समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हइतुइ समणं भगवं महावीरं तिव्वुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ करित्ता वंदइ नमंसइ २ त्ता एवं वयासी—सुयक्खाए णं भंते निग्गंथे पावयणे, नत्थि णं केइ समणे माहणे वा एरिसं धम्ममाइक्खित्तए, एवं वइत्ता जामेव दिसिं पाउब्भूता तामेव दिसिं पडिगया ।

तए णं सेए सराया समणस्स भगवतो महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हइतुइचित्तमानंदिए जाव हरिसवसविसप्पमाणाहियेए समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता पसिणाइं पुच्छइ पुच्छित्ता अट्ठाइं परियाएइ परियाइत्ता उट्ठाए उट्ठेइ उट्ठित्ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ एवं वयासी—सुयक्खाए णं भंते ! निग्गंथे पावयणे साव एरिसं धम्ममाइक्खित्तए, एवं वइत्ता हत्थिं दुरुहइं दुरुहित्ता समणस्स भगवतो महावीरस्स अंतियाओ अंबसालवनाओ चेइयाओ पडिनिकखमइ पडिनिकखमिन्ता जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगते' इति, इदं च प्रायः सकलमपि सुगमं नवरं यामेव दिशमवलम्ब्य, किमुक्तं भवति ? यतो दिशः सकाशात् प्रादुर्भूतः—समवसरणे समागतस्तामेव दिशं प्रतिगतः ।

सम्प्रति सूर्याभो देवो धर्मदिशनाश्रवणतो जातप्रभूतरसंसारविरागः स्वविषयं भव्यत्वादिकं पिपृच्छिषुर्यत्करोति तदाह—'तए णमि'त्यादि, 'भवासिद्धिं'इति । भवैः सिद्धिर्यस्यासौ भवसिद्धिको, भव्य इत्यर्थः, तद्विपरीतोऽभवसिद्धिकः, अभव्य इत्यर्थ, भव्योऽपि कश्चिन्मिथ्यादृष्टिर्भवति कश्चित्समयं दृष्टिस्तत आत्मनः सग्यगदृष्टित्वनिश्चयाय पृच्छति—

सम्यग्दृष्टिको मिथ्यादृष्टिकः, सम्यग्दृष्टिरपि कश्चित्परिमितसंसारो भवति कश्चिद-परिमितसंसारः, उपशमश्रेणिशिरःप्राप्तानामपि केषाञ्चिदनन्तसंसारभावाद्, अतः पृच्छति—परीत्त-संसारोकिऽ-नन्तसंसारिकः?, परीत्तः—परिमितः स चासौ संसारश्च परीत्तसंसारः, परीत्तसंसा-रिक्तोऽपि कश्चित् सुलभबोधिको भवति यथा शालिभद्रादिकः, कश्चिदुर्लभबोधिको यथा पुरोहितपुत्रजीवः, ततः पृच्छति सुलभा बोधि—भवान्तरे जिनधर्मप्राप्तिर्यस्यासौ सुलभबोधिकः, एवं दुर्लभबोधिकः, सुलभबोधिकोऽपि कश्चिद्बोधिं लब्ध्वा विराधयति ततः पृच्छति—आराधयति—सम्यक् पालयति बोधिमित्याराधकः, तद्विपरीतो विराधकः, आराधकोऽपि कश्चित्तद्भवमोक्षगामी न भवति । ततः पृच्छति—चरमोऽचरमो वा?, चरमोऽनन्तरभावी भवो यस्यासौ चरमः ।

‘अग्नादिभ्य’ इति मत्वर्थीयोऽप्रत्ययस्तद्विपरीतोऽचरमः, एवमुक्ते सूर्याभादि श्रमणो भगवान् महावीरस्तं सूर्याभं देवमेवमवादीत्—भोः सूर्याभ ! त्वं भवसिद्धिको नाभवसिद्धिकः, यावत्करणात् ‘सम्मद्दिष्टी नो मिच्छादिष्टी परित्तसंसारिए नो अनन्तसंसारिए सुल्लभबोहिए नो दुल्लभबोहिए आराहए नो विराहए’ इति परिग्रहः ।

मू. (२२) तए णं से सूरियाभे देवे समणेणं भगवया महावीरेणं एवं वुत्ते समणे हइतुइ चित्तमानंदिए परमसोमनस्से समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति २ एवं वदासी —

तुब्भे णं भंते ! सव्वं जाणह सव्वं पासह (सव्वओ जाणह सव्वओ पासह) सव्वं कालं जाणह सव्वं कालं पासह सव्वे भावे जाणह सव्वे भावे पासह जाणंति णं देवाणुप्पिया मम पुब्बिं वा पच्छा वा ममेयरूवं दिव्वं देविहं दिव्वं देवजुइं दिव्वं देवानुभागं लब्धं पत्तं अभिसमणागयंति तं इच्छामि णं देवाणुप्पियाणं भत्तिपुव्वगं गोयमातियाणं समणाणं निग्गंथाणं दिव्वं देविइं दिव्वं देवजुइं दिव्वं देवानुभावं दिव्वं बत्तीसतिबद्धं नट्टविहिं उवदंसित्तए ।

बू. तुब्भे णं भंते ! तुब्भे इति यूयं णमिति वाक्यालङ्कारे भदन्त ! सर्वं केवलवेदसा जानीथ सर्वं केवलदर्शनेन पश्यथ, अनेन द्रव्यपरिग्रहः, तत्र सर्वशब्दो देशकात्स्न्येऽपि वर्तते यथा अस्य सर्वस्यापि ग्रामस्यायमधिपतिरिति सचराचरविषयज्ञानदर्शनप्रतिपादनार्थमाह—‘सव्वतो जाणह सव्वओ पासह’ सर्वतः—सर्वत्र दिक्षु ऊर्ध्वमध्ये लोकेऽलोके चेति भावः, जानीथ पश्यथ च, अनेन क्षेत्रपरिग्रहः, तत्र सर्वद्रव्यसर्वक्षेत्रविषयं वार्त्तमानिकमात्रमपि ज्ञानं दर्शनं वा सम्भाव्येत ततः सकलकालविषयज्ञानदर्शनप्रतिपादनार्थमाह—सर्वकालम्—अतीतमनागतं वर्त्तमानं च जानीथ पश्यथ, एतेन कालपरिग्रहः, तत्र कश्चित् सर्वद्रव्यसर्वक्षेत्रसर्वकालविषयमपि ज्ञानं सर्वपर्यायविषयं न सम्भावयेत् यथा मीमांसकादि अत आह—सर्वान् भावान्—पर्यायान् प्रतिद्रव्यामात्मीयान् परकी-यांश्च केवलवेदसा जानीथ केवलदर्शनेन पश्यथ, अथ भावा दर्शनविषया न भवन्ति ततः कथमुक्तं

‘सव्वे भावे पासह’ इति?, नैष दोषः, उल्ललितरूपतया हि ते भावा दर्शनविषया न भवन्ति, अनुल्ललितरूपतया तु ते भवन्त्येव, तथा चोक्त—‘निर्विशेषं विशेषाणां, ग्रहो दर्शनमुच्यते,’ इति, ततो ‘जाणंति णं’ मिति पूर्ववत् देवानां प्रियाः पूर्वमपि अनन्तरमुपदर्श्यमान-नाट्यविधेः पश्चादपि च उपदर्श्यमाननाट्यविधेः, उत्तरकालं मम एतद्रूपां दिव्यां देवर्द्धिं दिव्यां देवद्युतिं दिव्यं देवानुभावं लब्धं देशान्तरगतमपि किञ्चिद्भवति तत आह—प्राप्तं, प्राप्तमपि किञ्चिदन्तरायवशादनात्सवशं भवति तत आह—अभिसमन्वागतं, तत ‘इच्छामि णमि’ त्यादि,

इच्छामि षमिति पूर्ववत् देवानां प्रियाणां पुरतो भक्तिपूर्वकं—बहुमानपुरस्सरं गौतमादीनां श्रमणानां निग्रन्थानां दिव्यां देवर्द्धिं दिव्यां देवद्युतिं दिव्यं देवानुभावमुपदर्शयितुं द्वात्रिंशद्विधं—द्वात्रिंशत्प्रकारं नाट्यावध—नाट्यविधानमुपदर्शयितुमिति ।

मू. (२३) तए षमणे भगवं महावीरं सूरियाभेणं देवेणं एवं वुत्ते समाणे सूरियाभस्स देवस्स एयमडुं नो आढाति नो परियाणति तुसिणीए संचिड्ढति ।

तए षं से सूरियाभे देवे षमणं भगवं महावीरं दोच्चंपि एवं वयासी—तुब्भे षं भंते ! सव्वं जाणह जाव उवदंसित्तए तिकड्डु षमणं भगवं महावीरं तिखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ २ वंदति नमंसति २ ता उत्तरपुरच्छिमं दिसीभागं अतिक्रमति २ ता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणति २ ता संखिज्जाइं जोयणाइं दंडं निस्सरति २ ता अहाबायरे ० २ अहासुहुमे ० २ दोच्चंपि विउव्वियसमुग्घाएणं जाव बहुसमरमणिज्जं भूमिभागं विउव्वति ।

से जहानामए आलिंगपुक्खरे वा जाव मणीणं फासो, तस्स षं बहुसमरमणिज्जस्स भूमिभागस्स बहुमज्झदेसभागे पिच्छाघरमंडवं विउव्वति, अनेगखंभसयसंनिविडुं वण्णतो बहुसमरमणिज्जभूमिभागं विउव्वइ उल्लोयं अक्खाडगं मणिपेढियं च विउव्वति ।

तीसे षं मणिपेढियाए उवरि सीहासणं सपरिवारं जाव दामा चिड्ढति ।

तए षं से सूरियामे देवे षमणस्स भगवतो महावीरस्स आलोए पणामं करेति २ ता अणुजाणउ मे भगवतिकड्डु सीहासनवरगए तित्थयराभिमुहे सन्निसन्ने । तए षं से सूरियाभे देवे तप्पढमयाए नानामणिकणगरयणविमलमहनिहनिउणोवचियमसिमिसितविरतियमहाभरणकडगतुडिवयवरभूसणुज्जलं पीवरं पलंबं दाहिणं भुयं पसारेति ।

तओ षं सरिसयाणं सरित्तयाणं सरिव्वयाणं सरिसलावण्णरुवजोवनगुणोववेयाणं एगाभरणवसणगहियणिज्जोआणं दुहतोसंवलियग्गणियत्थाणं आविड्ढतिलयामेलाणं पिण्डुगेवेज्जकंचुयाणं उप्पीलियचित्तपट्टपरियरसफेणकावत्तरइयसंगय पलंबवत्थंतचित्तचिल्ललगनियसणाणं एगावलिकंठरइयसोमंतवच्छपरिहत्थभूसणाणं अडुसयं नट्टसज्जाणं देवकुमारारणं निगच्छति ।

तयानंतरं च षं नानामणि जाव पीवरं पलंबं वामं भुयं पसारेति, तओ षं सरिसयाणं सरित्तयाणं सरिव्वतीणं सरिसलावण्णरुवजोव्वणगुणोववेयाणं एगाभरणवसणगहियनिज्जोयाणं दुहतोसंवलियग्गणियत्थीणं आविड्ढतिलयामेलाणं पिण्डुगेवेज्जकंचुतीणं नानामणिरयणभूसणविराइयंगमंगाणं चंदाननानं चंदद्धसमनिलाडाणं चंदाहियसोमदंसणाणं उक्का इव उज्जोवेमाणीणं सिंगारागारचारुवेसाणं हिसियभणियविड्ढियविलाससललियसंलावनिउणजुतोवयारकुसलाणं गहियाउज्जाणं अडुसयं नट्टसज्जाणं देवकुमारियाणं निगच्छइ ।

तए षं से सूरियामे देवे अडुसयं संखाणं विउव्वति अडुसयं संखवायाणं विउव्वइ अडुसयं सिंगां विउव्वइ अडुसयं सिंगवायाणं विउव्वइ अडुसयं संखियाणं विउव्वइ अडुसयं संखियवायाणं विउव्वइ अडुसयं खरमुहीणं विउव्वइ अडुसयं खरमुहिवाइयाणं विउव्वइ अडुसयं पेयाणं विउव्वति अडुसयं पेयावायगाणं अडुसयं पीरपीरियाणं विउव्वइ एवमाइयाइं एगूणपन्नं आउज्जविहाणाइं विउव्वइ २ ता तए षं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीयाओ य सद्दावेति ।

तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीयो य सूरियाभेणं देवेणं सद्भाविया समाणा हड्ड जाव जेणेव सूरियाभे देवे तेणेव उवागच्छंति तेणेव २ ता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं जाव वद्धावित्ता एवं वयासी—संदिसंतु णं देवाणुप्पिया ! जं अन्हेंहिं कायव्वं ।

तए णं से सूरियाभे देवे ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य एवं वयासी—गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेह करित्ता वंदह नमंसह वंदित्ता नमंसितता गोयमाइयाणं समणाणं निग्गंथाणं तं दिव्वं देवेइंढ दिव्वं देवजुत्तिं दिव्वं दिव्वानुभावं दिव्वं बत्तीसइबद्धं नड्डविहिं उवदंसेह उवदंसित्ता खिप्पामेव एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह ।

तए णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारियो य सूरियाभेणं देवेणं एवं वुत्ता समाणा हड्डजाव करयल जाव पडिसुणंति २ जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छंति २ समणं भगवं महावीरं जाव नमंसित्ता जेणेव गोयमादिया समाणा निग्गंथा तेणेव उवागच्छंति ।

तए णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारियो समामेव समोसरणं करेति, समा २ ता समामेव पंतिओ बंधंति, समामेव पंतिओ बंधित्ता समामेव पंतिओ नमंसंति समामेव २ सित्ता समामेव पंतीओ अवनमंति २ ता समामेव उन्नमंति २ एवं सहितामेव ओनमंति एवं सहितामेव उन्नमंति सहियामेव उन्नमित्ता थिमियामेव ओनमंति २ एवं सहितामेव ओनमंति एवं सहितामेव उन्नमंति सहियामेव उन्नमित्ता थिमियामेव ओनमंति थिमियामेव उन्नमन्ति संगयामेव ओनमंति संगयामेव उन्नमंति २ ता समामेव पसरंति २ ता समामेव आउज्जविहाणाइं गेण्हंति समामेव पवाएसु पगाइंसु पणच्चिसु, किं ते ?

उरेण मंदं सिरेण तारं कंठेण वितारं तिविहं तिसमयरेयगरइयं गुंजावक्कुकुहरोवगूढं रत्तं तिठाणकरणसुद्धं सकुहरगुंजंतवंसंतंतीलताललयगहसुसंपउत्तं महुरं समं सलिलियं मनोहरं मिउरिभियपयसंचारं सुरइ सुणइ वरचारुरूवं दिव्वं णट्टसज्जं गेयं पगीया वि होत्था, किं ते ?

उद्धमंताणं सखाणं सिंगाणं संखियाणं खरमुहीणं पेयाणं परपिरियाणं आहंमंताणं पणवाणं पडहामं अप्फालिज्जमाण्णाणं भंभाणं होरंमाणं तालिज्जंताणं भेरीणं झल्लरीणं दंदुहीणं आलिवंताणं (मुरयाणं) मुइंगाणं नंदीमुइंगाणं उत्तालिज्जंताणं आलिंगाणं कुंतुंवाणं गोमुहीणं महत्ताणं मुच्छिज्जंताणं वीणाणं विपंचीणं वल्लकीणं कुट्टिज्जंताणं महंतीणं कच्छमीणं वित्तवीणाणं सारिज्जंताणं बद्धीसाणं सुघोसाणं नंदिघोसाणे फुट्टिज्जंतीणं भामरीणं छब्भामरीणं परिवायणीणं छिप्पंतीणं तूणाणं तूंबवीणाणं —आमोडिज्जंताणं कुंभाणं नउलाणं अच्छिज्जंतीणं मुगुंदाणं हुडुक्कीणं विचिक्कीणं वाइज्जंताणं करडाणं डिंडिमाणं किणियाणं कडंबाणं वाइज्जंताणं इद्दरगाणं दद्दरिगाणं कुंतुंवाणं कलसियाणं मडुयाणं आवडिज्जंताणं तलाणं तालाणं कंसतालाणं घट्टिज्जंताणं रिगिरिसियाणं लत्तियाणं मगरियाणं सुसुमारियाणं फूमिज्जंताणं वंसाणं वेलूणं वालीणं परिल्लीणं बद्धगाणं, —

तए णं से दिव्वे गीए दिव्वे नट्टे दिव्वे वाइए एवं अब्भुए सिंगारे उराले मणुन्ने मनहरे गीते मनहरे नट्टे मनहरे वातिए उप्पिजलभूते कहकहभूते दिव्वे देवरमणे पवततेयावि होत्था, तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य समणस्स भगवओ महावीरस्स सोत्थियसिरिवच्छंणं दियावत्तवद्धमाणगभद्दासकलसमच्छदप्पणमंगल्लभत्तिचित्तं नाम दिव्वं नड्डविधिं उवदंसेति ।

बृ. 'तए णमि'त्यादि, ततः श्रमणो भगवान् महावीरः सूर्याभेण देवेन एवमुक्तः सन् सूर्याभस्य देवस्यै नमम्— अनन्तरोदितमर्थं नाद्रियते—न तदर्थकरणायादरपरो भवति, नापि परिजानाति—अनुमन्यते, स्वते वीतरागत्वात् गौतमादीनां च नाट्यविधेः स्वाध्यायादिविधातकारित्वात्, केवलं तूष्णीकोऽवतिष्ठते, एवं द्वितीयमपि वारं, तृतीयमपि वारमुक्तः सन् भगवानेवमवतिष्ठति 'तए णमि'त्यादि, ततः पारिणामिक्या बुद्ध्या तत्त्वमवगम्य मौनमेव भगवत उचितं न पुनः किमपि वक्तुं, केवलं मया भक्तिरात्मीयोपदर्शनीयेति प्रमोदातिशयतो जातपुलकः सन् सूर्याभो देवः श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते—स्तौति नमस्यति—कायेन वन्दित्वा नमस्यित्वा च 'उत्तरपुरच्छिमं दिसीभागमि'त्यादि सुगमं, नवरं बहुसमभूमिवर्णनप्रेक्षागृहमण्डपवर्णनमणिपीठिकासिंहासनतदुपर्युल्लोचाङ्कुशमुक्तादामवर्णनानि च प्राग्वद् भावनीयानि ।

'तए णमि'त्यादि, ततः सूर्याभो देवस्तीर्थङ्करस्य भगवतः आलोके प्रणामं करोति, कृत्वा चानुजानुत भगवान् मामित्यनुज्ञापनां कृत्वा सिंहासनवरगतः सन् तीर्थकराभिमुखः सन्निषण्णः 'तए णमि'त्यादि, ततः सूर्याभो देवः 'तत्प्रथमतया' तस्य—नाट्यविधेः प्रथमतायां दक्षिणं भुजं प्रसारयति, कथम्भूतमित्याह—'नानामणिकणगरयणविमलमहारिहनिपुणोवचियमिसिमिसंति-विरड्यमहाभरणकडगतुडियवरभूसणुज्जलं' इति नानाविधानि मणिकनकरलानि येषु तानि नानामणिकनकरलानि, मणयो नानाविधाश्चन्द्रकान्तादयः कनकानि नानाविधानि नानवर्णतया रलानि नानाविधानि कर्कतनादीनि, तथा विमलानि—निर्मलानि तथा महान्तमुपभोक्तारमर्हन्ति यदिवा महम्—उत्सवं क्षणमर्हन्तीति महार्हाणि तथा निपुणं—निपुणबुद्धिगम्यं यथा भवति एवं 'ओविया' इति परिकर्मितानि 'मिसिमिसंति' दीप्यमानानि विरचितानि महाभरणानि यानि कटकानि कलाचिकाभरणानि तुटितानि—बाहुरक्षका अन्नयानि च यानि वरभूषणानि तैरुज्वलं—भास्वरं तथा पीवरं—स्थूलं प्रलम्बं—दीर्घं ।

'तए णमि'त्यादि, ततः—तस्माद् दक्षिणभुजात् अष्टशतम्—अष्टाधिकं शतं देवकुमाराणां निर्गच्छति, कथम्भूतानामित्याह—सदृशानां, समानाकाराणामित्यर्थः, तत्राकारेण कस्यचित् सदृशोऽपि वर्णतः सदृशो न भवति ततः सदृगवर्णत्वकप्रतिपादनार्थमाह—'सरित्तयाण'मिति, सदृशी—सदृग् वर्णत्वक् येषां ते तथा, सदृकत्वगपि कश्चित् वयसा विसदृशः सम्भाव्येत तत आह—'सरिच्चयाण' सदृक्—समानं वयो येषां ते तथा तेषां 'सरिसलावण्यरूवोव्वणगुणोववेयाण'मिति सदृशेन लावण्येन—लवणिम्ना अतिसुभगया शरिरिक्तान्येति भावः, रूपेण—आकृत्या यौवनेन—यौवनिकया गुणैः—दक्षत्वप्रियंवदत्वादिभिरुपपेताः सदृशलावण्यरूपयौवनगुणोपपेतास्तेषां, 'एगाभरणवसनगहियनिजोगाणमि'ति एकः—समानः आभरणवसनादि—आभरणवसनलक्षणो गृहीतो नियोगः—उपकरणमर्थान्नाट्योपकरणं यैस्ते तथा तेषां ।

'दुहओ संवेळियग्गनियत्थाणं'ति द्विधातो—द्वयोः पाश्वर्योः संवेळितानि संवृत्तानि अग्राणि यस्य तद् द्विधातः संवेळिताग्रं न्यस्तं सामध्यार्दुत्तरीयं यैस्ते तथा तेषां तथा उष्पीलियचित्तपट्टपरियरस फेणगावत्तरड्यसंगयपलंबवत्थंतचित्तचिल्ललगनियंसणाण'मिति, उत्पीडितः—अत्यन्ता-बद्धश्चित्रपट्टो—विचित्रवर्णपट्टरूपः परिकरो यैस्ते तथा यस्मिन्नावर्त्तने फेनविनिर्गमो भवति स सफेनकावर्त्त उच्यते ततः सफेनकावर्त्तनं रचिता सङ्गता—नाट्यविधावुपपन्नाः प्रलम्बा वस्त्रं यस्य

निवसनस्य तत्तथा तत् चित्रं—चित्रवर्णचिल्ललगं—देदीप्यमानं निवसनं—परिधानं येषां ते तथा, ततः पूर्वपदेन विशेषणसमासस्तेषां, 'एगावलिकंठरइय-सोभंतव-च्छपरिहृत्यभूस-गाण'मिति, एकावलियां कण्ठेरचिता तथा शोभमानं वक्षो येषां ते तथा, परिहृत्यशब्दो देश्यः परिपूर्णवाचकः, षडिहृत्यानि—पूर्णानि भूषणानि येषां ते तथा, ततः पूर्वपदेन कर्मधारयस्तेषां, 'नट्टसज्जाणं' नृत्ये सज्जाः— प्रगुणीभू तानृत्यसज्जास्तेषां ।

तदनन्तरं च यथोक्ताविशेषणविशिष्टं वामं भुजं प्रसारयति, तस्माद्—वामभुजात् अष्टशतं देवकुमारिकाणां विनिर्गच्छति, कथम्भूतमित्याह—'सरिसयाणं सरित्तयाणं सरिव्वयाणं सरिसलावण्णरूवजोव्वणगुणोववेयाणं एगाभरणवसणगहियनिज्जोईणं दुहतीसंवेल्लियग्गनियत्थ-णमि'ति पूर्ववत् 'आविद्धतिलयामेलाणं' आविद्धस्तिलक आमेलश्च—शेखरको यकामिस्ता आविद्धतिलकामेलास्तासां 'पिणद्धगेवेज्जकञ्चुकाणं'मिति, पिणद्धं ग्रैवेयकं—ग्रीवाभरमं कञ्चुकश्च यकामिस्तास्तथा तासां, 'नानामणिकणगरयणभूसणविराइयंगमंगीण'मिति, नानाविधानि मणिकनकरत्नानि येषु भूषणेषु तानि नानामणिकनकरत्नानि तैर्नानामणिकनकरत्नैर्भूषणैर्विराजितान्यङ्गमङ्गानि—अङ्गप्रत्यङ्गानि यासां तास्तथा तासां, 'चंदाननाणं चन्दद्धसमनिडालाणं चन्दाहियसोमदंसणाणं उक्काइव उज्जोवेमाणीण'मिति सुगमं 'सिङ्गारागारचारुवेसाणं हसियभणियचिद्धियविलाससललियसंलावणिउणजुतोवयारकुसलाणं गहियाउज्जाणं नट्टसज्जाण'मिति पूर्ववत्

'तए णं से सूरियाभे देवे' इत्यादि, ततः (स) सूर्याभो देवोऽष्टशतं शङ्खानां विकुर्वति, अष्टशतं शङ्खवादकानाम् १, अष्टशतं शृङ्गाणामष्टशतं शृङ्गवादकानां २ अष्टशतं शङ्खिकानां अष्टशतं शङ्खिकावादकानां २, इव्वःशङ्को जात्यन्तरात्मकः शङ्खिका, तस्या हि स्वरो मनाक् तीक्ष्णो भवति, न तु शङ्खवदतिगम्भीरः, तथा अष्टशतं खरमुखीनां—काहलानां अष्टशतं खरमुखीवादकानाम् ३, अष्टशतं पेयाना, पेया नाम महती काहला, अष्टशतं पेयावादकानां ४, अष्टशतं पीरिपीरिकाणां कोलिकपुटावनद्धमुखवाद्यविशेषरूपाणामष्टशतं पीरिपीरिवादकानां ५ अष्टशतं पणवानां, पणवो—माण्डपटहो लघुपटहो वा अष्टशतं होरम्भाणां, होरम्भा—महाढक अष्टशतं होरम्भावादकानां ९ अष्टशतं भेरीणां—ढककृतिवाद्यविशेषरूपाणामष्टशतं भेरीवादकानां १० अष्टशतं झल्लरीणां झल्लरीनाम—चर्मावनद्धा विस्तीर्णवलयाकारा अष्टशतं झल्लरीवादकानां ११ अष्टशतं दुन्दुभीनाम-ष्टशतं दुन्दुभिवादकानां दुन्दुभिर्मैर्याकारा सङ्कटमुखी देवातोद्यविशेषः १२

अष्टशतं मुरुजानां महाप्रमाणो मर्दलो मुरुजः अष्टशतं मुरुजवादकानां १३ अष्टशतं मृदङ्कोऽष्टशतं मृदङ्गवादकानां १४ अष्टशतं नन्दीमृदङ्गानां नन्दीमृदङ्गो नाम एकतः सङ्कीर्णोऽन्यत्र विस्तृतो मुरजविशेषः, अष्टशतं नन्दीमृदङ्गवादकानां १५ अष्टशतमालिङ्गानां आलिङ्गो—मुरजवाद्यविशेष एवाष्टशतमालिङ्गवादकानां १६ अष्टशतं कुस्तुम्बानां कुस्तुम्बः—चर्मावनद्धपुटो वाद्यविशेषः अष्टशतं कुस्तुम्बवादकानां १७ अष्टशतं गोमुखीनां, गोमुखी लोकतोऽवसेया, अष्टशतं गोमुखीवादकानां १८ अष्टशतं मर्हलानां, मर्हलः—उभयतः समः, अष्टशतं मर्दलवादकानां १९ अष्टशतं विपञ्चीनां, विपञ्ची—त्रितन्त्री वीणा, अष्टशतं विपञ्चीवादकानां २०, अष्टशतं वल्लकीनां, वल्लकी—सामान्यतो वीणा, अष्टशतं वल्लकीवादकानां २१ अष्टशतं भ्रामरीणामष्टशतं भ्रामरीवादकानां २२ अष्टशतं षडभ्रामरीणामष्टशतं षडभ्रामरीवादकानां २३ अष्टशतं परिवादिनीनां परिवादिनी—

सप्ततन्त्री वीणा अष्टशतं परिवादीनीवादकानां २४ ।

अष्टशतं वव्वीसानामष्टशतं वव्वीसावादकानां २५ अष्टशतं सुघोषाणामष्टशतं सुघोषा-
वादकानां २६ अष्टशतं नन्दिघोषाणामष्टशतं नन्दिघोषवादकानां २७ अष्टशतं महतीनां, महती-
शततन्त्रिका वीणा अष्टशतं महतीवादकानां २८ अष्टशतं कच्छमीनामष्टशतं कच्छभीवादकानां
२९ अष्टशतं चित्रवीणानां अष्टशतं चित्रवीणावादकानां ३० अष्टशतमामोदानामष्टशतं आमोदवाद-
कानां ३१ अष्टशतं झञ्जानामष्टशतं झञ्जावादकानां ३२ अष्टशतं नकुलानां अष्टशतं नकुलवाद-
कानां ३३ अष्टशतं तूणानामष्टशतं तूणावादकानां ३४ अष्टशतं तुम्बवीणानां तुम्बयुक्ता वीणा
या तुम्बवीणा अद्यकल्पप्रसिद्धा अष्टशतं तुम्बवीणावादकानां ३५ अष्टशतं मुकुन्दानां, मुकुन्दो-
मुरुजवाद्यविशेषो योऽतिलीनं प्रायो वाद्यते अष्टशतं मुकुन्दवादकानां ३६ ।

अष्टशतं हुडुक्कानामष्टशतं हुडुक्कावादकानां हुडुक्का प्रतीता ३७, अष्टशतं चिवि (विचि)
क्कनामष्टशतं चिवि (विचि)क्कवादकानां ३८, अष्टशतं करटीनामष्टशतं करटीवादकानां, करटी
प्रतीता ३९ अष्टशतं डिण्डिमानामष्टशतं डिण्डिमवादकानां, प्रथमप्रस्तावनास्तबकः पण- वविशेषः
डिण्डिमः ४०, अष्टशतं किणितानामष्टशतं किणितवादकानां ४१ अष्टशतं कडवानाम- षशतं
कडवावादकानां, कडवा-करटिका ४२, अष्टशतं दर्दरकाणामष्टशतं दर्दरवाकानां, दर्दरकः
प्रतीतः ४३, अष्टशतं दर्दरिकाणामष्टशतं दर्दरिकावादकानां लघुदर्दरको दर्दरिका ४४ अष्टशतं
कुस्तुम्बराणामष्टशतं कुस्तुम्बरवादकानां ४५ अष्टशतं कलशिकानामष्टशतं कलशिकावादकानां
४६, अष्टशतं कलशानमिष्टशतं कलशवीदकानां ४७, अष्टशतं तालानामष्टशतं तालवादकानां ४८ ।

अष्टशतं कास्यतालानामष्टशतं कांस्यतोलवादिक्कानां ४९,

अष्टशतं रिंगिसकानामष्टशतं रिंगिसिकावादकानां ५०, अष्टशतमङ्गरिकाणाम-
ष्टशतमङ्गरिकावादकानां ५१, अष्टशतं शिशुमा- रिकाणामष्टशतं शिशुमारिकावादकानां ५२,
अष्टशतं वंशानामष्टशतं वंशवादकानां ५३ अष्टशतं बालीनामष्टशतं बालीवादकानां,
बाली-तूणविशेषः, स हि मुखे दत्त्वा वाद्यते ५४, अष्टशतं वेणूनामष्टशतं वेणुवादकानां ५५,
अष्टशतं परिलीनामष्टशतं परिलीवादकानां ५६, अष्टशतं बद्धकानामष्टशतं बद्धकवादकानां,
बद्धकस्तूणविशेषः ५७ ।

अव्याख्यायास्तु भेदा लोकतः प्रत्येतव्याः, एवमादीनि बहन्त्यातोद्यानि आतोद्यवादकांश्च
विकुर्वति, सर्वसङ्ख्यया तु मूलभेदापेक्षयाऽऽतोद्यभेदा एकोनपञ्चाशत्, शेषास्तु भेदा एतेष्वेवान्त-
र्भवन्ति, यथा वंशातोद्यविधाने बालीवेणुपरिलीवव्वगा इति । 'एवमाइयाइं एगुणपन्नं आतोद्भव-
हाणाइंविउव्वइ' इति, विकुर्वित्वा च तान् स्वयं विकुर्वितान् देवकुमारान् देवकुमारिकाश्च शब्दयति,
ते च शब्दिता हृष्टतुष्टानन्दितचिताः सूर्याभसमीपमागच्छन्ति, आगत्य न करतलपरिगृहीतं दशनखं
शिरसावर्त्तं च मस्तकेऽञ्जलिं कृत् जयेन विजयेन वर्द्धापयित्वा एवमवादिषुः--सन्दिशन्तु देवानां
प्रिया यदस्माभि कर्त्तव्यं, ततः स सूर्याभो देवस्तान् बहून् देवकुमारान् देवकुमारिकाश्च एवमवा-
दीत्-गच्छत यूयं देवानां प्रियाः श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्व आदक्षिणप्रदक्षिणं कुरुत कृत्वा
च वन्दध्वं नमस्यत वन्दित्वा नमस्यित्वा गौतमादीनां श्रमणानां निर्ग्रन्थानां तां देवजनप्रसिद्धां
दिव्यां देवर्द्धिं दिव्यां देवद्युतिं दिव्यं देवानुभावं दिव्यं द्वात्रिंशद्विधं नाट्यविधिमुपदर्शयत ।

उपदर्शय चैतामाज्ञसिकां क्षिप्रमेव प्रत्यर्पयत । 'तए णमि' त्यादि, ततस्ते बहवो देवकुमारा देवकुमारिकाश्च सूर्याभिन देवेन एवमुक्ताः सन्तो हृष्टा यावन्नतिशुष्वन्ति, अभ्युपगच्छन्तीत्यर्थः, प्रतिश्रुत्य च यत्र श्रमणो भगवान्महावीरस्तत्रोपागच्छति उपागत्य च श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्व आदक्षिणप्रदक्षिणीकुर्वन्ति कृत्वा च वन्दन्ते नमस्यन्ति वन्दित्वानमस्यित्वा च यस्मिन्प्रदेशे गौतमादयः श्रमणास्तत्र समकालमेव—एककालमेव समवसरन्ति, मिलन्तीत्यर्थः, समवसृत्य च समकमेव—एककालमेव अवनमन्ति—अधो नीचा भवन्ति, अवनम्य च समकमेव उन्नमन्ति, ऊर्ध्वमवतिष्ठन्ते इति भावः ।

तदनन्तरं चैवं क्रमेण सहितं सङ्गतं स्तिमितं चावनमनमुन्नमनं च वाच्यम्, अमीषां च सहितादीनां भेदः सम्यक्काशलोपेतनाटयोपाध्यायादेवागन्तव्यः, ततः स्तिमितं समयमुन्नमय समकमेव प्रसरन्ति, प्रसृत्य च मसकमेव यथायोगमातोद्यविधानानि गृह्णन्ति, गृहीत्वा च समकमेव प्रवादितवन्तः समकमेव प्रगीतवन्तः समकमेव प्रनर्तितवन्तः, 'किन्ते' इत्यादि किञ्च ते देवकुमारा देवकुमारिकाश्च एवं प्रगीता अप्यभवन्निति योगः, कथमित्याह—'उरेण मंद'मित, सर्वत्र सप्तम्यर्थे तृतीया, उरसि मन्दं यथा भवति एवं प्रगीताः, 'शिरेण तारं कण्ठेन वितार'मिति शिरसि कण्ठे च तारं अतशयेन यथावलक्षणोपेतं, किमुक्तं भवति ? उरसि प्रथमतो गीतमुत्क्षिप्यते उत्क्षेपकाले च गीतं मन्दं भवति, 'आदिमिउमारमंता' इति वचनात्, अन्यथा गीतगुणक्षतेः, तत उक्तं 'उरसि मन्द'मिति, ततो गायतां मूर्द्धानमभिधन् स्वर उच्चैरतरो भवति, स्थानकं च द्वितीयं तृतीयं वा समधिरोहति ।

ततः शिरसि तारमित्युक्तं, शिरसश्च प्रतिनिवृत्तः सन् स्वरः कण्ठे घुलति घुलंश्चातिमधुरो भवति ततः कण्ठे वितारमित्युक्तं तिविहंति समयरेयगरइयमिति, 'गुंजावंककुहरोवगूढं' गुञ्जं गुञ्जा गुञ्जाप्रधानानि यानि अवक्राणि—शब्दमार्गाप्रतिकूलानि कुहराणि तेषूपगूढं गुञ्जाऽ-वक्रकहरोपगूढं, किमुक्तं भवति ?—तेषां देवकुमाराणां देवकुमारिकाणां च तस्मिन् प्रेक्षागृहमण्डपे गायता गीतं तेषु प्रेक्षागृहमण्डपसक्तेष्वन्येषु च कुहरेषु स्वानुरूपानि प्रतिशब्दसहप्राण्युत्पापयद्वर्तते इति, 'रक्तमि'ति रक्तं इह यत् येगरागानुरक्तेन गीतं गीयते तत् रक्तमिति तद्विदां प्रसिद्धां, 'तिट्टाणकरणसुध'मिति त्रीणि स्थानानि—उरःप्रभृतीनि तेषु करणेन—क्रियया शुद्धं त्रिस्थान-करणशुद्धं, तद्यथा—उरःशुद्धं कण्ठशुद्धं शिरोविशुद्धं च, तत्र यदि उरसि स्वरः स्वभूमिकानुसारेण विशालो भवति तत उरोविशुद्धं स एव यदि कण्ठे वर्तितो भवति अस्फुटितश्च ततः कण्ठविशुद्धं यदि पुनः शिरः प्राप्तः सन् सानुनासिको भवति ततः शिरोविशुद्धं, यदि वा यत उरःकण्ठशिरोभि श्लेष्मणा अव्याकुलितैर्विशुद्धैर्गीयते तत उरःकण्ठशिरोविशुद्धत्वात्त्रिस्थानकरणविशुद्धं, तथा सकुहरो गुञ्जं यो वंशो ये च तन्त्रीतलताललयग्रहास्तेषु सुष्ठु—अतिशयेन सम्प्रयुक्तं सकुहरगुञ्जं श-तन्त्रीतलताललयग्रहसुसम्प्रयुक्तं, किमुक्तं भवति ?

सकुहरे वंशे गुञ्जति तन्त्र्यां च वाद्यमानायां यद्वंशतन्त्रीस्वरेणाविरुद्धं तत् सकुहरगुञ्जं श-तन्त्रीसुसम्प्रयुक्तं, तथा परस्परहतहस्ततलस्वरानुवर्ति यत् यत् तलसुसम्प्रयुक्तं, यत् मुरजकं शि-कादीनामातोद्यानामहतानां यो ध्वनि पादोत्क्षेपो यश्च नृत्यतां नर्तिकापादोत्क्षेपस्तेन समं तत् तालसुसम्प्रयुक्तं, तथा शृङ्गमयो दारूमयो दन्मयो वा योऽङ्गुलिको शिकस्तेनाहतायास्तन्वयाः

स्वरप्रकारो लयस्तमनुसरन् गेयलयसुसम्प्रयुक्त, तथा यः प्रथमं वंशतन्त्रयादिभि स्वरो गृहीतस्त-
नमार्गानुसारि ग्रहसुसम्प्रयुक्तं, तथा 'महुरि'ति मधुरस्वरेण गीयमानं, मधुरं कोकिलारुतवत्,
तथा 'सममि'ति तलवंशस्वरादिसमनुगतं समं 'सललियं'ति यत्स्वरघोलनाप्रकारेण ललतीव
तत् सह ललितेन—ललनेन वर्तते इति सललितं, यदि वा इति यत् श्रोत्रेन्द्रियस्य शब्दस्पर्शनमतीव
सूक्ष्ममुत्पादयति सुकुमारमिव च प्रतिभासते तत्सललितमिति, अत एव मनोहरं, पुनः कथम्भूत-
मित्याह—'मउरिभितपदसञ्चारं' तत्र मृदुर्मृदुनास्वरेण युक्तो न निष्ठुरेण तथा यत्र स्वरोऽक्षरेषु
घोलनास्वरविशेषेषु च सञ्चारन् रङ्गतीव प्रतिभासते(स)पदसञ्चारो रिभित उच्यते ।

मृदुरिभितः पदेषु गेयनिबद्धेषु संचारो यत्र गेये तन्मृदुरिभितपदसञ्चारं, तथा 'सुरइ' इति
शोभना रतिर्यस्मिन् श्रोतृणां ततः सुरति तथा शोभना नतिर्नामोऽवसानो यस्मिन् तत् सुनति
तथा वरं—प्रधानं चारु—विशिष्टचङ्किमोपेतं रूपं—स्वरूपं यस्य तद्वरचारुरूपं दिव्यं प्रधानं नृतसञ्जं
गेयं प्रगीता अप्यभवन्, 'किं ते' इत्यादि, किञ्च ते देवकुमारा देवकुमारिकाश्च प्रगीतवन्तः प्रनर्त्ति-
तवन्तश्च 'उद्धुमंताणं संखाणमि'त्यादि, अत्र सर्वत्रापि षष्ठी सप्तम्यर्थे, ततोऽयमर्थो—यथा-
योगमुदध्याममानादिषु शङ्खादिषु, इह शङ्खशृङ्गशङ्खिकाखरमुहीपेयापिरिपिरिकाणां वानमुद्धयानमिति
प्रसिद्धं, प्रणवपटहानामामोटनं भंभाहोरम्भाणामास्फालनं भेरीझल्लरीदुन्दुभीनां ताडनं
मुरजमृदङ्गनन्दीमृदङ्गानामालपनं ।

आलिङ्गकुस्तुम्बगोमुखीमर्दलानामुत्तालनं वीणाविपञ्चीवल्लकीनां मूर्च्छनं भ्रामरीषड-
भ्रामरीपरिवादनीनां स्यन्दनं वध्वासा (वव्वीसा) सुघोषनन्दिघोषाणां सारणं महतीकच्छपीचित्र-
वीणानां कुट्टनं आमोदझञ्जानकुलानामामोटनं तुम्बतूणवीणानां स्पर्शनं मुकुन्दहुडुक्का-
विचिक्काकडबानां मूर्च्छनं करटाडिडिमकिणिककडबानां वादनं दर्दरदर्दरिकाकुस्तुम्ब-
रुकलसिकामडुकानामुत्ताडनं तलतालकंतालानामाताडनं रिङ्गिसिकालतिकामकरिकाशिशुमारि-
काणां घट्टनं वंशवेणुवालीपिरलीपिरलीबध्धगानां फुंकनमत उक्तं 'उद्धुमंताणं संखाण'मित्यादि,
'तए णं से दिव्वे गीए' इत्यादि, यत एव प्रगीतवन्त इत्यादि, ततो णमिति पूर्ववत् तदिव्यं गीतं
दिव्यं वादितं दिव्यं नृत्तमभवदितियोगः, दिव्यं नाम प्रधानं, 'एवमब्भुए गीए' इत्यादि, 'अब्भुए
गीए अब्भुए वाइए अब्भुए नट्टे' अद्भुतं—आश्चर्यकारि 'सिंगारे वाइए सिंगारे नट्टे' सिंगारं—शृङ्गारं
शृङ्गाररसोपेतत्वात् ।

अथवा शृङ्गारं नाम लङ्कृतमुच्यते, तत्र यदन्यान्यविशेषकरमेनालङ्कृतमिव गीतं वादनं
नृत्तं वा तत् शृङ्गारमिति, 'उरले गीए उराले वाइए उराले नट्टे' उदारं—स्फारं परिपूर्णगुणोपेतत्वात्,
नतु कचिदपि हीनं, 'मणुण्णे गीए मणुण्णे वाइए मणुण्णे नट्टे' मनोज्ञं—मनोऽनुकूलं द्रष्टृणां श्रोतृणां
च मनोनिर्वृत्तिकरमिति भावः, तच्च मनोनिर्वृत्तिकरत्वं सामान्यतोऽपि स्यात् अतः प्रकर्षविशेष-
प्रतिपानार्थमाह—'मनहर' इति, 'मनहरे गीए मनहरे वाइए मनहरे नट्टे' मनो हरति—आत्मवशं
नयति तद्विदामप्यतिचमत्कारकारितयेति मनोहरम्, एतदेवाह—'उप्पिञ्जलभूते' उप्पिञ्जलम्—
आकुलकं उत्पिञ्जलभूते आकुलके भूते, किमुक्तं भवति ।

महर्द्धिकदेवानामप्यतिशायितया परमक्षोभोत्पादकत्वेन सकलदेवासुरमनुजसमुहचि-
त्ताक्षेपकारीति, 'कहकहभूते' इति कहकहेत्यनुकरणं, कहकहेति भूतं—प्राप्तं कहकहभूतं, किमुक्तं

भवति ? निरन्तरं तद्धिदेषदर्शनतः समुच्छलितप्रमोदभरपरवशसकलदिकृचकवालवर्त्तिप्रिक्षक-
जनकृतप्रशंसावचनबोलकोलाहलव्याकुलीभूतामिति, अत एव दिव्यं देवरमणमपि देवानामपि
रमणं—क्रीडनं प्रवृत्तमभूत् । 'तए णं ते बहवे दुवकुमारा य' इत्यादि, ततस्ते बहवो देवकुमारा
देवकुमारिकाश्च श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य पुरतो गीतमादिश्रमणानां स्वस्तिकश्रीवत्सनन्धाय-
वर्त्तवर्द्धमानकभद्रासनकलशमत्स्यदर्पणरूपाणामथानां भङ्गलकानां भक्त्या—विच्छित्या
चित्रम्—आलेखनमाकारभिधानं वा यस्मिन् स स्वस्तिकश्रीवत्सनन्धायवर्त्तवर्द्धमानकभद्रासनकल-
शमत्स्यदर्पणमङ्गलभक्तिचित्रः ।

एवं सर्वत्रापि व्युत्पत्तिमात्रं यथायोगं परिभावनीयं, सम्यग्भावना तु कर्तुं न शक्यते,
यतोऽमीषां नाट्यविधीनां सम्यक् स्वरूपप्रतिपादनं पूर्वान्तगते नाट्यविधिप्राभूते, तद्ब्रह्मदानीं
व्यवच्छिन्नमिति प्रथमं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयति,

शू. (२४) तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य सममेव समोसरणं करेति २ ता
तं चेव भाणियव्वं जाव दिव्वे देवरमणे पवत्तेयावि होत्था, तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ
य समणस्स भगवओ महावीरस्स आवडपच्चावडसेट्ठिगसेट्ठिसोत्थियसोवत्थिय- पूसमाणग-
मच्छंडमगरंडजारापाराफुल्लावलिपउमपत्तसागरतरंगवसंतलतापउमलय भत्तिचित्तं नाम दिव्वं
नट्टविहिं उवदंसेति ।

एवं च एकेकियाए नट्टविहीए समोसरणादीया एसा वत्तव्वया जाव दिव्वे देवरमणे पवत्तेयि
यावि होत्था । तए णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारियाओ य समणस्स भगवतो महावीरस्स
ईहामिहउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिंनररुसरभचमरकुंजरवमलयपउमलयभत्तिचित्तं नामं
दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति ३ ।

—एगतो वक्कं दुहओ वक्कं (एगतो खुहं दुहओ खुहं) एगो चक्कवालं दुहओ चक्कवालं
चक्कच्चक्कवालं ४ नामं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति चंदावलिपविभत्तिं च बलियावलिपविभत्तिं च
हंसावलिपविभत्तिं च सुरावलिपविभत्तिं च एगावलिपविभत्तिं तारावलिपविभत्तिं च मुत्तावलि-
पविभत्तिं च कणगावलिपविभत्तिं च रयणावलिपविभत्तिं च णामं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति ५ ।

—चंदुग्गमनपविभत्तिं सुरुग्गमणपविभत्तं च उग्गमनुग्गमणपविभत्तिं च नामं दिव्वं नट्टविहिं
उवदंसेति ६ चंदागमणपविभत्तिं च सुरागमणपविभत्तिं च आगमनागमनपविभत्तिं च नामं दिव्वं
नट्टविहिं उवदंसेति ७ चंदावरणपविभत्तिं च सुरावरणपविभत्तिं च नामं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति ८ ।

—चंदत्थमनपविभत्तिं च सूरत्थमणपविभत्तिं च अत्थमणऽत्थमणपविभत्तिं नाम दिव्वं नट्टविहिं
उवदंसेति ९ चंदमंडलपविभत्तिं च सूरमंडलपविभत्तिं च नागमंडलपविभत्तिं च जक्खमंडल-
पविभत्तिं च भूतमंडलपविभत्तिं च (रक्खस० महोरग० गंधव्व० मंडलपविभत्तिं च) मंडलपविभत्तिं
माणं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति १० उसभललियवक्कंतं सीहललियवक्कंतं हयविलंबियं गयविलंबियं
मत्तहयविलसियं मत्तगयविलसियं दुयविलंबियं नामं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति ११ ।

—सागरपविभत्तिं च नागरपविभत्तिं च सागरनागरपविभत्तिं च नामं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति
१२ नंदापविभत्तिं च चंपापविभत्तिं च नंदाचंपापविभत्तिं च । मं दिव्वं नट्टविहिं १३ मच्छंडा-
पविभत्तिं च मयरंडापविभत्तिं च जारापविभत्तिं च मारापविभत्तिं च मच्चंडामयरंडाजारापविभत्तिं

च नामं दिव्यं नट्टविहिं उवदंसेति १४ कत्तिककारपविभत्तिं च खत्तिखकारपविभत्तिं च गत्ति-
गकारपविभत्तिं च घत्तिघकारपविभत्तिं च डत्तिडकारपविभत्तिं च ककारखकारगकारघ-
कारङकारपविभत्तिं च नामं दिव्यं नट्टविहं उवदंसेति १५ ।

—एवं चकारवग्गोवि १६ टकारवग्गोवि १७ तकारवग्गोवि १८ पकारवग्गोवि १९
असयपल्लवपविभत्तिं च अंबपल्लवपविभत्तिं च जंबूपल्लवपविभत्तिं च कोसंबपल्लवपविभत्तिं च
पल्लव २ पविभत्तिं च नामं दिव्यं नट्टविहं उवदंसेति २० पउमलयापविभत्तिं च जाव सामलयाप-
विभत्तिं च लयालयापविभत्तिं च नामं दिव्यं नट्टविहं उवदंसेति २१ ।

—दुयनामं नट्टविहं उवदंसेति २२ विलंबियं नामं नट्टविहिं २३ दुयिलंबियं नामं नट्टविहिं
२४ अंचियं २५ रिभियं २६ अंचियरिभियं २७ आरभडं २८ भसोलं २९ आरभडभसोलं ३०
उप्ययनिवयपत्तं संकुचियं पसारियं रया रइयभंतसंभंतणामं दिव्यं नट्टविहिं उवदंसेति ३१ ।

—तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीयाओ य समामेव समोसरणं करेति जाव दिव्वे
देवरमणे पवत्ते यावि होत्था तए णं ते बहवे दुवकुमारा य देवकुमारीओ य समणस्स भगवओ
महावीरस्स पुव्वभवचरियनिबद्धं च (देवलोयचरियनिबद्धं च) चवणचरियनिबद्धं च संहरण-
चरियनिबद्धं च जम्मणचरियनिबद्धं च अभिसेअचरियनिबद्धं च बालभावचरियनिबद्धं च
जोव्वणचरियनिबद्धं च कामभोगचरियनिबद्धं च निकखमणचरियनिबद्धं च तवचरणचरियनिबद्धं
च (नाणुप्पायचरियनिबद्धं च) तित्थपवत्तणचरियनिव्वरिनिव्वाणचरियनिबद्धं च चरिमचरिय-
निबद्धं च नामं दिव्यं नट्टविहिं उवदंसेति ३२ ।

तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीयाओ य चउव्विहं वाइत्तं वाएति, तंजहा—तत्तं
विततं घणं झुसिरं, तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य चउव्विहं गेयं गायंति, तंजहा—
उक्खित्तं पायत्तं मंदायं रोइयावसाणं च ।

तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारियाओ य चउव्विहं नट्टविहिं उवदंसेति, तंजहा-
अंचियं रिभियं आरभडं भसोलं च, तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारियाओ य चउव्विहं
अभिनयं अभिनयेति, तंजहा—दिङ्गितियं पाडितियं समांतोवणिवाइयं अंतोमज्झावसाणियं ।

तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारियाओ य गोयमादियाणं समणाणं निग्गंथाणं
दिव्यं देविडिंढ दिव्यं देवजुत्तिं दिव्यं देवाणुभागं दिव्यं बत्तीसइबद्धं नाडयं उवदंसित्ता समणं
भगवं महावीरं तिखुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ २ त्ता वंदंति नमंसंति वंदित्ता नमंसित्ता जेणेव
सूरियाभे देवे तेणेव उवागच्छन्ति तेणेव उवागच्छित्ता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं
मत्थए अंजलिं कट्टु जएणं विजएणं वद्धावेति २ त्ता एवमाणत्तियं पच्चप्पिणांति ।

बृ. ततो द्वितीयं नाट्यविधिमुपदशयितुकामा भूयोऽपि प्रागुक्तप्रकारेण समकं
समवसरणादिकं कुर्वन्ति, तथा चाह—‘तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य समकमेव
समोसरणं करेति’ इत्यादि प्रागुक्तं तदेव तावद्भक्तव्यं यावत् ‘दिव्वे देवरमणे पयत्ते यावि होत्था’ इति ।

‘तए णमि’ त्यादि, ततस्ते बहवो देवकुमारा देवकुमारिकाश्च श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य
पुरतो गौतमादीनां श्रमणानां आवर्त्तप्रत्यावर्त्तश्रेणिप्रश्रेणिस्वरितकपुष्पमाणवकवर्द्धमान-
कमत्स्याडकमकराण्डकजारमारपुष्पावलिपद्मपत्रसागरतरङ्गवासन्ती लापद्मलताभक्तिचित्रं नाम

द्वितीयं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति २ ।

तदनन्तरं तृतीयं नाट्यविधिमुपदर्शयितुं भूयस्तथैव समवसरणादिकं कुर्वन्ति, एवं समवसरणादिकणविधिरेकैकस्मिन्नाट्यविधौ प्रत्येकं २ तावद्वक्तव्यो यावद्देवरमणे पवत्ते यावि त्था इति तत ईहामृगऋषभतुरगनरमकरविहगव्यालकिन्नररुसरभचमरकुञ्जरवनलता-पद्मलताभक्तिचित्रं ना तृतीयं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ३, तदनन्तरं भूयोऽपि समवसर-णादिविधिकरणान्तरमेकतो चक्रं-एकतश्चक्रवालं द्विधातश्चक्रवालं चक्रार्द्धचक्रवालं नाम चतुर्थं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ४ ।

तदनन्तरमुक्तविधिपुरस्सरं चन्द्रवलिप्रविभक्ति सूर्यावलिप्रविभक्ति वलयावलिप्रविभक्ति हंसावलिप्रविभक्ति एकावलिप्रविभक्ति तारावलिप्रविभक्ति मुक्तावलिप्रविभक्ति कनकाव-लिप्रविभक्ति रत्नावलिप्रविभक्त्यभिनयात्मकमावलिप्रविभक्ति नाम पञ्चमं नाट्यविधि-मुपदर्शयन्ति ५ तदनन्तरमुक्तक्रमेण चन्द्रोद्गमप्रविभक्तिसूर्योद्गमप्रविभक्तियुक्तमुद्गमनोद्ग-मनप्रविभक्तिं नाम षष्ठं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ६ तत् उक्तप्रकारेण चन्द्रगमनप्रविभक्तिसूर्यागमन-प्रविभक्तियुक्तमावरणावरणप्रविभक्तिनामकमष्टमं नाट्यविधिं ८ ।

तत उक्तक्रमेणैव चन्द्रास्तमयनप्रविभक्तिसूर्यास्तमयनप्रविभक्तियुक्तमस्तमयन-प्रविभक्तिनामकं नवमं नाट्यविधिं ९ तत उक्तप्रकारेण चन्द्रमण्डलप्रविभक्तिसूर्यमण्ड-लप्रविभक्तिनाममण्डलप्रविभक्तियक्षमण्डलप्रविभक्ति भूतमण्डलप्रविभक्तियुक्तं मण्डल-प्रविभक्तिनामकं दशमं दिव्यं नाट्यविधिं १० तदनन्तरं उक्तक्रमेण ऋषभमण्डलप्रविभक्ति-सिंहमण्डलप्रविभक्तिहयविलम्बितगजविलम्बितहयविलसितगजविलसितमत्तहयविलसितमत्तगजविल-सितमत्तहयविलंबितमत्तगजविलंबितं विलंबिताभिनयं द्रुतविलम्बितं नाम एकादशं नाट्यविधिं ११ तदनन्तरं सागरप्रविभक्तिनागरप्रविभक्तिअभिनयात्मकं सागरनागरप्रविभक्तिनाम द्वादशं नाट्यविधिं १२ ।

ततो नन्दाप्रविभक्ति चम्पाप्रविभक्तयात्मकं नन्दाचम्पाप्रिभक्तिनाम त्रयोदशं नाट्यविधिं १३ ततो मत्स्याण्डकप्रविभक्तिमकराण्डकप्रविभक्तिजारप्रविभक्तिमारप्रविभक्तियुक्त मत्स्याण्डकमकराण्डकजारमारप्रविभक्तिनाम चतुर्दशं नाट्यविधिं १४ तदनन्तरं क्रमेण क इति ककारप्रविभक्ति, ख इति खकारप्रवि० ग इति गकारप्र० घ इति घकारप्र० ङ इति ङकार-प्रविभक्तिरित्येवं क्रमभाविककारादिप्रविभक्तिअभिनयात्मकं ककारखकारगकारघकार-ङकारप्रविभक्तिनामकं पञ्चदशं दिव्यं नाट्यविधिं १५ ।

एवं चकारछकारजकारझकारञकारप्रविभक्तिक नामकं षोडशं दिव्यं नाट्यविधिं १६ टकारठकारडकारढकारणकारप्रविभक्तिनामकं सप्तदशं दिव्यं नाट्यविधिं १७ तकारथकारद-कारधकारनकारप्रविभक्तिनामकं अष्टादशं नाट्यविधिं १८ पकारफकारवकारभकारमकार-प्रविभक्तिनामकमेकोविंशतितमं दिव्यं नाट्यविधिं १९ ततोऽशोकपल्लवप्रविभक्त्याप्रप-ल्लवप्रविभक्तिजम्बूपल्लवप्रविभक्ति कोशम्बपल्लवप्रतिभक्त्यभिनयात्मकं पल्लप्रविभक्ति नामकं विंशतीतम दिव्यं नाट्यविधिं २० । तदनन्तरं पद्मलताप्रविभक्तिनागलताप्रविभक्ति अशोक-लताप्रविभक्ति चम्पकलताप्रविभक्तिचूलताप्रविभक्तिनामकमेकोविंशतितमं दिव्यं नाट्यविधिं

२१ तदनन्तरं द्रुतं नाम द्वाविंशतितमं २५ रिभितं नाम षड्विंशतितमं २६ अश्वितरिभितनाम सप्तविंशतितमं २७ आरभटं नाम अष्टाविंशतितमं २८ भसोलं नाम एकोनत्रिंशति(त्त)मं २९ आरभटभसोलं नाम त्रिसप्तमं ३० तदनन्तरमुत्पातिपातप्रसक्तं सङ्कुचितप्रसारितरेवकरचितं भ्रान्तसम्भ्रान्तं नाम एकत्रिंशत्तमं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ३१ ।

तदनन्तरं च श्रमणस्य भगवतो महावीर्यं चरमपूर्वमनुष्यभक्चरमच्यवनचरमगर्भसंहरणचरभरतक्षेत्रावसर्पिणीतीर्थकरजन्माभिषेकचरमवालभाचरमयौवनचरमकामभोगचरमनिष्क्रमणचरमतपश्चरणचरमज्ञानोत्पादचरमतीरथप्रवर्तनचरमपरिनिर्णनबद्धं चरमनिबद्धं नाम द्वात्रिंशत्तमं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ३२ ।

तदनन्तरं बहवो देवकुमारा देवकुमारिकाश्च नाट्यविधिपरिसमाप्तिमङ्गलभूतं चतुर्विधं वादित्रं वादयन्ति, तद्यथा—ततं—मृदङ्गपडहादि विततं—वीणादि धनं—कंसिकादि सुषिरं—शङ्काहलादि, तदनन्तरं चतुर्विधं गीतं गायन्ति, तद्यथा—उत्क्षिप्तं प्रथमतः समारभ्यमाणं पादान्तं पादवृद्धं वृद्धादिचतुर्भंगरूपपादबद्धमितिभावः, 'मन्दाय' मिति मध्यभागे मूर्च्छनादिगुणपेततया मन्दं मन्दं घोलनात्मकं रोचितावसानमिति—रोचितं यथोक्तलक्षणोपेततया भावितं सत्यापितामितियावत् अवसानं यस्य तद्रोचितावसानं ।

'तए ण'मित्यादि, ततश्चतुर्विधं नर्तनविधिमुपदर्शयन्ति, तद्यथा—'अश्वित'मित्यादि, 'तएण'मित्यादि, ततश्चतुर्विधमाभिनयमभिनयन्ति, तद्यथा—दार्ष्टान्तिकं प्रात्यन्तिकं सामान्यतो विनिपातं लोकमध्यावसानिकमिति, एते नर्तनविधयोऽभिनयविधयश्च नाट्यकुशलेभ्यो वेदितव्याः 'तए णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारीओ' इत्यादि उपसंहारसूत्रं सुगमं ।

मू. (२५) तए णं से सूरियाभे देवे तं दिव्यं देविङ्घिं दिव्यं देवजुइं दिव्यं देवानुभावं पडिसाहरइ पडिसाहरेत्ता खणेणं जाते एगे एगभूए तए णं से सूरियाभे देवे समणं भगवं महावीरं तिक्कुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ वंदति नमंसति वंदित्ता नमंसित्ता नियगपरिवालसद्धिं संपरिवुडे तमेव दिव्यं जाणविमाणं दुरुहति जामेव दिसिं पाउब्भऊयआ तामेव दिसिं पडिगया ।

वृ. नवरं 'एगभूए' इति एकभूतः अनेकीभूयैकत्वं प्राप्त इत्यर्थः, 'नियगपरियाल सद्धिं संपरिवुडे' इति, निजकपरिवारेण सार्द्धं संपरिवृतः ।

मू. (२६) भंतेति भयवं गोयमे समणं भगवं महावीरं वंदति नमंसति २ एवं वयासी—सूरियाभस्स णं भंते ! देवस्स एसा दिव्वा देविङ्घी दिव्वा देवजुत्ती दिव्वे देवानुभावे कहिं गते कहिं अनुप विडे ?, गो० ! सरीरं गते सरीरं अनुपविडे ।

से केणट्टेणं भंते ! एवं वुच्चइ ?—सरीरं गते सरीरं अनुपविडे ?, गो० ! से जहानामए कूडागारसाला सिया दुहतो लिता दुहतो गुत्ता गुत्तदुवारा निवाया निवायगंभीरा, तीसे णं कूडागारसालाते अदूरसामंते एत्थ णं महेगे जनसमूहे चिड्ढति, ।

तए णं से जनसमूहे एगं महं अब्भवद्दलगं वा वासवद्दलगं वा महावायं वा इज्जमाणं पासति २ तातं कूडागारसालं अंतो अनुपविसित्ता णं चिड्ढइ, से तेणट्टेणं गोयमा ! एवं वुच्चति—सरीरं अनुपविडे ।

वृ. भदन्तेत्यामन्त्रणपुरस्सरं भगवान् गौतमः श्रमणं भगवन्तं महावीरं वदन्ते नमस्यति

वन्दित्वा नमस्यित्वा 'एवं' वक्ष्यमाणप्रकारेणावादीत्, पुस्तकान्तरे त्विदं वाचनान्तरं दृश्यते, 'तेर्ण कालेणंतेर्णं समएणं समणस्स भगवओ महावीरस्स जिट्ठे अंतेवासी' इत्यादि, अस्य व्याख्या- तस्मिन् काले तस्मिन् समये णंशब्दो वाक्यालङ्कार्थ, श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य 'ज्येष्ठ' इति प्रथमोऽन्तेवासी-शिष्यः, अनेन पदद्वयेन तस्य सकलसङ्घापितिवत्त्वावेदयति, इन्द्रभूतिरिति मातापितृकृतं नामधेयं नामेति प्राकृतत्वात् विभक्तिपरिणामेन नान्तेति द्रष्टव्यं, एवमन्यत्रापि यथायोगं भावनीयम्, अन्तेवासी च किल विवक्षायां श्रावकोऽपि स्यादतस्तदाशङ्क्यवच्छेदार्थमाह

'अनगारः' न विद्यते अगारं-गृहमस्येत्यनगारः, अयं च विगीतगोत्रोऽपि सम्भाव्येतात् आह-गौतमो गोत्रेण गौतमाह्वयगोत्रसमन्वित इत्यर्थ, अयं च तत्कालोचितदेहपरिमाणापेक्षया न्यूनाधिकदेहोऽपि स्यादत आह-सप्तोत्सेधः-सप्तहस्त प्रमाणशरीरोच्छ्रायः, अयं चेत्यभूतो लक्षणहीनोऽपि शङ्कयेतात्स्तदाशङ्कानुपनोदार्थमाह-'समचउरंसंठाणसंठिए' इति, समाः-शरीरलक्षणशास्त्रोक्तप्रमाणाविसंवादिन्यश्चतस्रोऽस्रयो यस्य तत् समचतुरस्र अस्रयस्त्विह चतुर्दिग्विभागोपलक्षिताः शरीरावयवा द्रष्टव्याः ।

अन्ये त्वाहुः-समा-अन्यूनाधिकाश्चतस्रोऽप्यस्रयो तत्र तत् समचतुरस्र तच्च तत् संस्थानं च, संस्थानम्-आकारः तच्च, वामदक्षिणजान्वोरन्तरं आसनस्य ललाटोपरिभागस्य चान्तरं वामस्कन्धस्य दक्षिणजानुनश्चान्तरमिति, अपरे त्वाहुः-विस्तारोत्सेधयोः समत्वात् समचतुरस्र तच्च तत्संस्थानं च २, संस्थानम्-आकारस्तेन संस्थितो-व्यवस्थितो यः स तथा 'जावउट्टाए उट्टेइ' इति यावत्करणात् 'वज्जरिसहसंघयणे कणगपुलगनिघसपण्णोरे उग्गतवे दित्ततवे महातवे उराले घोरे घोरगुणे घोरतवस्सी घोरबंभचेरवासी उच्चूढसरीसे संखितविपुलतेयलेसे चउदसपुव्वी चउनाणोवए सव्वक्खरसन्निवाई समणस्स भगवतो महावीरस्स अदूरसामन्ते उट्टंजाणु अहोसिरे झाणकोट्टोवगए संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ।

तए णं से भगवं गोयमे जायसट्ठे जायसंसए जायकोउहल्ले उप्पन्नसइट्ठे उप्पन्नसंसए उप्पन्नकोउहल्ले संजायसट्ठे संजायसंसए संजायकोउहल्ले समुप्पन्नसट्ठे समुप्पन्नसंसए समुप्पन्नकोउहल्ले उट्टाए उट्टेइ' इति द्रष्टव्यं, तत्र नाराचमुभयतो मर्कटबन्धः ऋषभस्तदुपरि वेष्टनपट्टः कीलिका अस्थित्रयस्यापि भेदकमस्थि एवंपं संहननं यस्य स तथा, तता कनकस्य- सुवर्णस्य यः पुलको-लवस्तस्य यो निकपः-कषपट्टके रेखारूपस्तथा पद्मग्रहणेन पद्मकेस- राण्युच्यन्ते अवयवे समुदायोपचारात् यथा देवदत्तस्य हस्ताग्ररूपोऽवयवोऽपि देवदत्तः, तथा च देवदत्तस्य हस्ताग्रं स्पृष्टा लोकोवदति-स्पृष्टो मया देवदत्त इति ।

कनकपुलकनिकषवत् पद्मवच्च यो गौरः स कनकपुलकनिकषपद्मगौरः, अथवा कनकस्य यः पुलको-द्रवत्वे सति बिन्दुस्य निकषो वर्णतः स दृशः कनकपुलकनिकपः, तथा पद्मवत्-पद्मकेसरवत् यो गौरः स पद्मगौरः, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयसमासः, अयं च विशिष्टचरणरहितोऽपि शङ्कयेत तत आह-'उग्गतवे' इति, उग्रम्-अधृष्यं तपः-अनशनादि यस्य स तथा, यदन्येन प्राकृतेन पुंसा न शक्यते चिन्तयितुमपि मनस तद्विधेन तपसा युक्त इत्यर्थ, तथा दीप्तं-जाज्वल्यमान दहन इव कर्मवनगहनदहनसमर्थतया ज्वलितं तपो-धर्मध्यानादि यस्य स तथा, 'तत्ततवे' इति तप्तं तपो येन स तप्ततपाः, एवं हि तेन तपस्तप्तं येन सर्वाण्यपि अशुभानि कर्माणि

भस्मसात् कृतानीति 'महातवे' इति महान्—प्रशस्तमाशंसादोषरहितत्वात् तपो यस्य स महातपाः, तथा 'उरहाले' इति, उदारः—प्रधानः अथवा उरालो—भीष्मः उग्रादिविशिष्टतपःकरणतः पार्श्वस्थानामल्पसत्वानामतिप्रभानक इति भावः ।

तथा घोरो—निर्घृणः परीषहेन्द्रियादिरिपुगणविनाशनमधिकृत्य निर्दय इतियावत्, तथा घोरा—अन्यैर्दुरनुचरा गुणा मूलगुणादयो यस्य स घोरगुणः, तथा घोरैस्तपोभिस्तपस्वी घोरतपस्वी, 'घोरबंभचेरवासी' इति घोरं—दारुणमल्पसत्वैर्दुरनुचरत्वात् ब्रह्मचर्यं यत् तत्र वस्तुं शीलं यस्य स तथा, 'उच्छूढशरीरे' इति उच्छूढम्—उज्झितमिवोज्झितं संस्कारपरित्यागात् शरीरं येन स उच्छूढशरीरः, 'संखितविउलतेउलेसे' इति सङ्क्षिप्ता—शरीरान्तर्गतत्वेन ह्रस्वतां गता विपुला—विस्तीर्णा अनेकयोजनप्रमाणक्षेत्राश्रितवस्तुदहनसमर्थत्वात् तेजोलेथ्या—विशिष्टतपोजन्य-लब्धिविशेषप्रभवातेजोज्वाला यस्य स तथा, 'चउदसपुष्वी' इति चतुर्दशपूर्वाणि विधत्ते यस्य तेनैव तेषां रचितत्वात् असौ चतुर्दशपूर्वी, अनेन तस्य श्रुतकेवलतामाह, स चावधिज्ञानादिविकलोऽपि स्यादत आह—

'चउनाणोवगए' मतिश्रुतावधिमनःपर्यायज्ञानचतुष्टयसमन्वितः, उक्तविशेषणद्वय-युक्तोऽपि कश्चिन्न समग्रश्रुतविषयव्यापिज्ञानो भवति चतुर्दशपूर्वीविदामपि षट्स्थानपतितत्वेन श्रवणादत आह—'सर्वाक्षरसन्निपाती' अक्षराणां सन्निपाताः—संयोगाः अक्षरसन्निपाताः सर्वे च ते अक्षरसन्निपाताश्च सर्वाक्षरसन्निपातास्ते यस्य ज्ञेयाः स तथा, किमुक्तं भवति?—या काचित् जगति पदानुपूर्वी वाक्यानुपूर्वी वा संभवति ताः सर्वा अपि जानातीति, एवंगुणविशिष्टो भगवान् विनयराशिरिव साक्षादितिकृत्वा शिष्टाचारत्वाच्च श्रमणस्य भगवतो महावीरस्यादूरसामन्ते विहरतीति योगः, तत् दूरं—विष्कृष्टं सामन्तं—सन्निकृष्टं तद्व्यतिषेधाददूरसामन्तं ततो नातिदूरे नातिनिकटे इत्यर्थः, किंविशिष्टः सन् तत्र विहरतीत्यत आह—

'ऊड्डंजाण अहोसिरे' ऊर्ध्वं जानुनी यस्यासावूर्ध्वजानुः अधःशिरा नोर्ध्वं तिर्यग्वा विक्षिप्तदृष्टिः किन्तु नियतभूभागनियमितदृष्टिरित्यर्थः, 'ज्ञानकोडोवगए' इति ध्यानं—धर्मध्यानं शुक्लध्यानं च तदेव कोष्ठः कुशूलो ध्यानकोष्ठस्तमुपगतो ध्यानकोष्ठपगतो, यथा हि कोष्ठके धान्यं प्रक्षिप्तम्बिप्रसृतं भवति एवं भगवानपि ध्यानतोऽविप्रकीर्णोन्द्रियान्तःकरणवृत्तिरित्यर्थः, 'संयमेन' पक्षाश्रवनिरोदिलक्षणेन तपसा अनशनादिना चशब्दोऽत्र समुच्चयार्थो लुप्तो द्रष्टव्यः, संयम-तपोग्रहणमनयोः प्रधानमोक्षाङ्गताख्यापनार्थं, प्राधान्यं संयमस्य नवकर्मानुपादानहेतुत्वेन तपसश्च पुराणकर्मनिर्जराहेतुत्वेन, तथाहि—अभिनवकर्मानुपादानात् पुराणकर्मक्षपणाच्च जायते सकलकर्मक्षयलक्षणो मोक्षस्ततो भवति संयमतपसोर्मोक्षं प्रति प्राधान्यमिति 'अप्पाणं भावेमाणे विहरति' इति, आत्मानं वासयन् तिष्ठति ।

'तएण' मित्वादि, ततो ध्यानकोष्ठोपगतविहरणादनन्तरं 'ण'मिति वाक्यालङ्कारे स भगवान् गौतमो 'जातसङ्गे' इत्यादि, जातश्रद्धादिविशेषणविशिष्टः सन् उत्तिष्ठतीति योगः, तत्र जाता—प्रवृत्ता श्रद्धा—इच्छा वक्ष्यमाणार्थत्वावगमं प्रति यस्यासौ जातश्रद्धः तथा जातः संशयो यस्य स जातसंशयः, संशयो नाम अनवधारितार्थं ज्ञानं, स चैवं—इत्तं नामास्य दिव्या देवर्द्धिर्विस्तृता अभवत् इदानीं सा क्व गतेति, तथा 'जायकुतूहले' इति जातं कुतूहलं यस्य स जातकुतूहलः, जातौत्सुक्य

इत्यर्थः, तता कथममुमर्थं भगवान् प्ररूपयिष्यति इति, तथा 'उप्पन्नसङ्घे' उत्पन्ना प्रागभूता सती भूता श्रद्धा यस्यासौ उत्पन्नश्रद्धः अथ जातश्रद्ध इत्येतदेवास्तु किमर्थमुत्पन्नश्रद्ध इति, प्रवृत्तश्रद्ध-त्वेनैवोत्पन्नश्रद्धत्वस्य लब्धत्वा, न हि अनुत्पन्ना श्रद्धा प्रवर्तते इति, अत्रोच्यते, हेतुत्वप्रदर्शनार्थं, तथाहि—

कथं प्रवृत्तश्रद्धः ?, उच्यते, यत उत्पन्नश्रद्धः, इति हेतुत्वदर्शनं चोपपन्नं, तस्य काव्यालङ्कारत्वात् यथा 'प्रवृत्तदीपामप्रवृत्तभास्करां, प्रकाशचन्द्रां बुबुधे विभावरी' मियन्न, अत्र हि यद्यपि प्रवृत्तिदीपादित्वादेवाप्रवृत्त भास्करत्वमुपगतं तथाप्यप्रवृत्तभास्करत्वं प्रवृत्तदीपत्वादेहेतुत-योपन्यस्तमिति सम्यक्, 'उप्पन्नसङ्घे उप्पन्नसंसये' इति प्राग्वत्, तथा 'संजायसङ्घे' इत्यादि पदषट्कं प्राग्वत्, नवरमिह संशब्दः प्रकर्षादिवचनो वेदितव्यः, 'उड्ढाए उड्ढेइ'त्ति उत्थानमुत्था—ऊर्द्धवर्तनं तथा उत्तिष्ठति, इह 'उड्ढेइ' इत्युक्ते क्रियारम्भमात्रमपि प्रतीयेत यथा वक्तुमुत्तिष्ठते ततस्तद्वयव-च्छेदार्थमुत्थायेत्युक्तं उत्थाया उत्थाय 'जेणेवे' त्यादि यस्मिन् दिग्भागे श्रमणो भगवान् महावीरो वर्तते 'तेणेवे' ति तस्मिन्नेव दिग्भागे उपागच्छति, उपागत्य च श्रमणं त्रिकृत्वः—त्रिवारान् आदक्षिण-प्रदक्षिणीकरोति, आदक्षिणप्रदक्षिणीकृत्य च वन्दते नमस्यति वन्दित्वा नमस्सियत्वा एवमवादीत्। 'सूरियाभस्स णं भंते!' इत्यादि, 'कहिंणए' इति क गतः ?, तत्र गमनमन्तरप्रवेशाभावेऽपि षष्ठं यथा भित्तौ गतो धूलिरिति, एषोऽपि दिवयानुभावो यद्येवं कचिन्नत्यासन्ने प्रदेशे गतः स्यात्ततो षश्येत न चासौ षश्यते, ततो भूयः पृच्छति—'कहं अणुपविट्ठे' इति कानुप्रविष्टः ? क्वान्तर्लीन इति भावः ।

भगवानाह—गौतमः शरीरं गतः शरीरमनुप्रविष्टः पुनः पृच्छति—'से केणट्ठेण' मित्यादि, अथ केनार्थेन केन हेतुना भदन्त ! एवमुच्यते—शरीरं गतः शरीरमनुप्रविष्टः ?, भगवानाह—गौतम 'से जहानामए' इत्यादि, कूटस्येव—पर्वतशिखरस्येवाकारो यस्याः सा कूटाकारा, यस्या उपरि आच्छादनं शिखराकारं सा कूटाकारेति भावः, कूटाकारा चासौ शाला च कूटाकारशाला, यदिवा कूटाकारेण शिखराकृत्योपलक्षिता शाला कूटाकारशाला स्यात्, 'दुहतो लित्ता' इति बहिरन्तश्च गोमयादिना लिता गुप्ता—बहिप्रकारावृता गुप्तद्वारा द्वारस्थगनात् यदिवा गुप्ता गुप्तद्वारा—केषाञ्चित् द्वाराणां स्थगितत्वात् केषाञ्चिन्नास्थगितत्वादिति निविता—वायोरप्रवेशात् किल महद् गृहं निवातं प्रायो न भवति तत आह—निवातगम्भीरा—निवाता सती गम्भीरा निवातगम्भीरा, निवाता सती विशाला इत्यर्थः, ततस्तस्याः कूटाकारशालाया अदूरसामन्ते—नातिदूरे निकटे वा प्रदेशे महान् एकोऽन्यतरो जनसमूहस्तिष्ठति ।

स च एकं महत् अग्ररूपं बार्दलं अग्रबार्दलं, दाराभिपातरहितं सम्भाव्यवर्षं बार्दलमित्यर्थः, वर्षप्रधानं बार्दलकं वर्षबार्दलकं वर्षं कुर्वन्तं बादलकं महावातं वा 'एज्जमाणं' मिति आयान्तं—आगच्छन्तं पश्यति, षट्त्वा च तं 'कूडागारसालं' द्वितीया षष्ठ्यर्थे तस्याः कूटाकारशालाया अनन्तरं ततोऽनुप्रविश्यतिष्ठति, एवं सूर्याभस्यापि देवस्य सा तता विशाला दिव्या देवर्धिर्दिव्या देवत्युतिर्दिव्यो देवानुभावः शरीरमनुप्रविष्टः 'से केणट्ठेणं' मित्यादि, अनेन प्रकारेण गौतम ! एवमुच्यते—'सूरियाभस्से' त्यादि, भूयो गौतमः पृच्छति—

भू. (२७) कहि ण भंते ! सूरियाभस्स देवस्स सूरिया नामं विमाने पज्जते ?, गोयमा !

जंबूद्वीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स दाहिणेण इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए बहुसमरमणिज्जातो भूमिभागाती उट्ठं चंदिमसूरियगहगणक्खचत्रारूवाणं बहूइं जोयणाइं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं जोयणसहस्साइं बहूइं जोयणसयसहस्साइं बहूइंओ जोयणकोडीओ बहूइंओ जोयणसयसह-सस्कोडीओ उट्ठं दूरं वीतीवइत्ता एत्थ णं ।

सोहम्मे कप्पे नामं कप्पे पन्नत्ते पाईणपडीणआयते उदीणदाहिणविच्छिण्णे अद्धचंद-संठाणसंठिते अच्चिमालिभासरासिवष्णामे असंखेज्जाओ जोयणकोडकोडीओ आयामविक्खंभेणं असंखेज्जाओ जोयणकोडाकोडीओ परिक्खेवेणं इत्थ णं सोहम्माणं देवाणं बत्तीसं विमाणावास-सयसहस्साइं भवतंतीति मक्खायं, ते णं विमाणं सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा ।

तेसिणं विमाणाणं बहुमज्झदेसभाए पंच वडिसया पंच तंजहा १ असोगवडिसते २ सत्तवन्नवडिसते ३ चंपकवडिसते ४ चूयवडिसते ५ मज्जे सोहम्मवडिसए, ते णं वडिसगा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा, तस्स णं सोहम्मवडिसगस्स महाविमानस्स पुरच्छिमेणं तिरियमसंखेज्जाइं जोयणसयसहस्साइं वीईवइत्ता एत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स सूरियाभे नामं विमाणे पन्नत्ते, अद्धत्तेरस जोयणसयसहस्साइं आयामविक्खंभेणं गुणयालीसं च सयसहस्साइं बावन्नं च सहस्साइं अद्ध य अडयाले जोयणसते परिक्खेवेणं, से णं एगेणं पागारेणं सव्वओ समंता संपरिखिते,

से णं पागारे तित्रि जोयणसयाइं उट्ठं उच्चत्तेणं मूले एगं जोयणसयं विक्खंभेणं मज्जे पन्नासं जोयणाइं विक्खंभेणं उप्पि पणवीसं जोयणाइं विक्खंभेणं मूले विच्छिन्ने मज्जे संखित्ते उप्पि तनुए गोपुच्छसंठाणसंठिए सव्वकणगामए अच्छे जाव पडिरूवे, से णं पागारे नाना(मणि)विहपंचवत्तेहिं कविसीसएहिं उवसोभिते, तंजहा-किण्हेहिं नीलेहिं लोहितेहिं हालिदेहिं सुक्खिदेहिं कविसीसएहिं, ते णं कविसीसगा एगं जोयणं आयामेणं अद्धजोयणं विक्खंभेणं देसूणं जोयणं उट्ठं उच्चत्तेणं सव्वमणि(रयणा) मया अच्छा जाव पडिरूवा ।

सूरियाभस्स णं विमाणस्स एगमेगाए बाहाए दारसहस्सं २ भवतीति मक्खायं, ते णं दारा पंचजोयणसयाइं उट्ठं उच्चत्तेणं अड्ढाइज्जाइं जोयणसयाइं विक्खंभेणं तावइयं चैव पवेसेणं सेया वरकणगधूभियागा ईहामियउसमतुरगणरमगरविहगवालगाकिन्नररुरुसम्मचमर-कुंजरवणलय-पउमलयभत्तिचित्ता खंभुग्गयवग्गयरेवइया परिगयाभिगमा विज्जाहरजमलजुयल-जंतजुत्तंपिव अच्चीसहस्समालिणीया रूवगसहस्सकलिया भिसमाणा भिब्भिसमाणा चक्खुल्लोयण-लेसा सुहफासा ससिरीयरूवा वन्नो दाराणं तेसिं होइ, तंजहा -

वइरामया निम्मा रिट्ठामया पइट्ठाना वेरुलियमया सूइखंमा जायरुवोवचियपवर-पंचवन्नमणिरयणकोट्टिमतला हंसगम्भमया एलुया गोमेज्जमया इंदकीला लोहियक्खमतीतो दारचेडीओ जोईरसमया उत्तरंगा लोहियक्खमईओ सूईओ वयरामया संधी नानामणिमया समुग्गया वयरामया अग्गला अग्गलपासाया रययामयाओ आवत्तणपेढीयाओ अंकुत्तरपासगा निरंतरियघण-कवाडा भितीसु चैव मित्तिगुलिता छप्पन्ना तिन्नि होति गोमाणसिया तइया नानामणिरयण-वालरूवगलोलद्धिअसालभंजियागा वयरामया कुट्टा रययामया उत्सेहा ।

सव्वतवणिज्जमया उल्लोया नानामणिरयणजालपंजरमणिवंसगलोहियक्खपडिवंसगर-
ययभोमा अंकांमया पक्खा पक्खवाहाओ जोइरसामया वंसा वंसकवेळुयाओ रयणामयाओ
पट्टियाओ जायरुवमईओ ओहाडणीओ वइरामईओ उवरिपुच्छणाओ सव्वसेयरययामयाच्छायणे
अंकांमया कणगकूडतवणिज्जधूमियागा सेया संखतलविमलनिम्मलदधिधणगोखीर-
फेरययणिगरप्पयासा तिलगरयणद्धचंदचित्ता नानामणिदामालंकिया अंतो बहिं च सण्हा
तवणिज्जवालुयापत्थडा सुहफासा सस्सिरीयरुवा पासाईया दरिसणिज्जा अभिरुवा पडिरुवा ।

बृ. कत्रसूर्याभस्य देवस्य सूर्याभं विमानं प्रज्ञप्तं ?, भगवानाह—गौतमः अस्मिन् जम्बूद्वीपे
यो मन्दरः पर्वतरतस्य दक्षिणतोऽस्या रत्नप्रभायाः पृथिव्या बहुसमरमणीयात् भूमिभागादूर्ध्वं
चन्द्रसूर्यग्रहणगनक्षत्रताररूपाणामपि पुरतो बहूनि योजनानि बहूनि योजनशतानि ततो बुद्ध्या
बहुबहुतरोत्पवनेन बहूनि योजनसह साय्वमेव बहूनि योजनशतसहस्राणि एवामेव च
बहीर्योजनकोटीरमेव च बहीर्योजनकोटीकोटीरूर्ध्वं दूरमुत्पलुत्य अत्र—सार्द्धं ज्युप्रमाणे प्रदेशे सौधर्मो
नाम कल्पः प्रज्ञप्तः, स च प्राचीनापाचीनायतः पूर्वापरायतः इत्यर्थः, उदग्दक्षिणविस्तीर्ण, अर्द्धचन्द्र-
संस्थानसंस्थितो, द्वौ हि सौधर्मेशानदेवलोको समुदितौ परिपूर्णचन्द्रमण्डलसंस्थानसंस्थितौ,
तयोश्च मेरोर्दक्षिणवर्तीसौधर्मकल्प उत्तरवर्ती ईशानकल्पः ततो भवति सौधर्मकल्पः
चन्द्रसंस्थानसंस्थितः, 'अग्निमाली' इति अर्चीषि—किरणानि तेषां माला अर्द्धिमाला सा अस्यास्तीति
अर्द्धिमाली किरणमालासङ्कुल इत्यर्थः ।

असङ्ख्येययोजनकोटीकोटीः 'आयामविवखंभेणं'ति आयामश्च विष्कम्भश्चायामविष्कम्भं
समाहारो द्वन्द्वरतेन, आयामेन च विष्कम्भेन चेत्यर्थः, असङ्ख्येया योजनकोटीकोट्यः
'परिआयामश्च विष्कम्भश्चायामविष्कम्भं समाहारो द्वन्द्वरतेन, आयामेन च विष्कम्भेन चेत्यर्थः,
असङ्ख्येया योजन-कोटीकोट्यः 'परिक्खेवेणं' परिधिना 'सव्वरयणामए' इति सर्वात्मना रत्नमयः
'जाव पडिरुवे' इति यावत्करणात् 'अच्छे सण्हे घट्टे मट्टे' इत्यादिविशेषणकदम्बकपरिग्रहः, 'तत्प
ण' मित्यादि, तत्र सौधर्मं कल्पे द्वात्रिंशत् विमानशतसहस्राणि भवन्ति त्याख्यातं मया शेषैश्च
तीर्थकृ-दिभः ।

'तेणं विमाणे' त्यादि, तानि विमानानि सूत्रे पुस्त्वं प्राकृतत्वात् सर्वरत्नमयानि—सामस्येन
रत्नमयानि 'अच्छानि' आकाशस्फटिकवदतिनिर्मलानि अत्रापि यावत्करणात् 'सण्हा लण्हा
घट्टा मट्टा नीरया' इत्यादि विशेषणजातं द्रष्टव्यं, तच्च प्रागेवानेकशो व्याख्यातं 'तेसिण' मित्यादि,
तेषां विमानानां बहुमध्यदेशभागे त्रयोदशप्रस्तटे सर्वत्रापि विमानवतं सकानां स्वस्वकल्पचर-
मप्रस्तटवित्वात् पञ्चावतंसकाः—पञ्च विमानावतंसकाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा—अशोकावतंसकः—
अशोकावतंसकनामा, स च पूर्वस्यां दिशि, ततो दक्षिणस्यां सप्तपर्णावतंसकः पश्चिमायां चम्पकाव-
सतंसकः उत्तरस्यां चूतावतंसकः मध्ये सौधर्मावतंसकः, ते च पञ्चापि विमानावतंसकाः सर्वरत्नमया
'अच्छाजाव पडिरुवा' इति यावत्करणादत्रापि सण्हा लण्हा घट्टा मट्टा' इत्यादि विशेषणजातमव-गन्तव्यम्

अस्य च सौधर्मावतंसकस्य पूर्वस्यां दिशि तिर्यक् असङ्ख्येयानियोजनशतसहस्राणि
व्यतिब्रज्य—अतिक्रम्यात्र सूर्याभस्य देवस्य सूर्याभं नाम विमानं प्रज्ञप्तं, अर्द्धं त्रयोदशं येषां तानि
अर्द्धत्रयोदशानि, सार्द्धानि द्वादशेत्यर्थः, योजनशतसहस्राण्यायामविष्कम्भेन, एकोनचत्वारिंशत्

योजनशतसहस्राणि द्विपञ्चाशत्सहस्राणि अष्टौ च योजनशतानि अष्टचत्वारिंशदधिकानि ३९५२८४८ किञ्चिद्विशेषाधिकानि 'परिक्षेपेण' परिधिना, इदं च परक्षेपपरिमाण 'विक्रमं भवगवदहगुणकरणी वट्टस्स परिरओ होइ' इति करणवशात् स्वयमानेतव, सुगमत्वात् । 'से णं एगेण' मित्यादि, तद्विमानकमेकेन प्राकारेण सर्वतः—सर्वासु दिक्षु समहोइ' इति करणवशात् स्वयमानेतव, सुगम-त्वात् । 'से णं एगेण' मित्यादि, तद्विमानमेकेन प्रकारेण सर्वतः—सर्वासु दिक्षु समनन्ततः—सामस्येन परिक्षिप्तं ।

'से णं पागारे' इत्यादि, स प्राकारः त्रीणि योजनशतानि ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन मूले एवं योजनशतं विष्कम्भेण मध्यभागे पञ्चाशत्, मूलादारभ्य मध्यभागं यावत् योजने योजने योजनत्रिभागस्य विष्कम्भतमुटितत्वात्, उपरि—मस्तके पञ्चविंशतियोजनानि विष्कम्भेण, मध्यभागादारभ्योपरित-नमस्तकं यावत् योजने योजने योजनषड्भागस्य विष्कम्भतो हीयमानतया लभ्यमानत्वात्, अत एव मूले विस्तीर्णो मध्ये संक्षिप्तः, पञ्चाशतो योजनानां त्रुटितत्वात्, उपरि तनुकः पञ्चविंशतियोजन- मात्रविरतारात्मकत्वात्, अत एव गोपुच्छसंस्थानसंस्थितः, 'सव्वरयणामए अच्छे' इत्यादि विशेषणजातं प्राग्वत् ।

'से ण पागारे' इत्यादि, स प्राकारो 'नानाविहपंचवत्रेहिं' इति नानाविधानि च तानि पञ्चवर्णानि च नानाविधपञ्चवर्णानि तैः, नानाविधत्वं च पञ्चवर्णपिक्षया द्रष्टव्यं कृष्णादिवर्णतार-तम्यापेक्षया वा, पञ्चवर्णत्वमेव प्रकटयति— 'कणहेहिं' इत्यादि, 'ते णं कविसीसगा' इत्यादि, तानि कपिशीर्षकाणि प्रत्येकं योजनमेकमायामतो—दैर्घ्येणार्द्धं योजनं विष्कम्भेण देशोनयोजन-मुच्चैस्त्वेन 'सव्वरयणामया' इत्यादि विशेषणजातं प्राग्वत् ।

'सूरियाभस्स ण' मित्यादि, एकैकस्यां बाहायां द्वारसहस्रमिति सर्वसङ्ख्यया चत्वारि द्वारसहस्राणि, तानि च द्वाराणि प्रत्येकं पञ्चयोजनशतान्यूर्ध्वं उच्चैस्त्वेन अर्द्धतृतीयानि योजनशतानि विष्कम्भतः 'तावइयं चेवे' ति अर्द्धतृतीयान्येव योजनशतानि प्रवेशतः 'सेया' इत्यादि, तानि च द्वाराणि सर्वाण्युपरि श्वेतानि—श्वेतवर्णोपेतानि बाहुल्येनाङ्गरलमयत्वात् 'वरकणगधूभियागा' इति वरकनका—वरकनकमयी स्तूपिका—शिखरं येषां तानि तथा, 'ईहामिगउसभतुरगनरमगर-विहगवालगकिन्नररुरुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तचित्ता खंभुग्गयवरवयवेइयापरिगया-भिराणा विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्ताविव अच्चीसहस्समालिणीया रुवगसहस्सकलिया भिसमाणा भिम्भिसमाणा चक्खुल्लोयणलेसा सुहफासा सस्सिरीयरूवा' इति विशेषणजातं यानविमानव-द्भावनीयं, 'वन्नो दाराणं तेसिं होइ' इति तेषां द्वाराणां वर्ण—स्वरूपं व्यावर्णनमयं भवति, तमेव कथयति—

'तंजहे त्यादि, तद्यथा—'वइरामया निम्मा' इति नेमा नाम द्राणां भूमिभागादूर्द्धं निष्क्रमन्तः प्रदेसास्ते सर्वे वज्रमया—वज्ररलमयाः, वज्रशब्दस्य दीर्घत्वं प्राकृतत्वात्, एवमन्यमात्रापि द्रष्टव्यं, 'रिडामया पइड्डाणा' रिष्ठमया—रिष्ठरलमयानि प्रतिष्ठानानि मूलपादाः 'वेरुलियमया खंभा' इति वैडूर्यरलमयाः स्तम्भाः जायरूवोवचियपवरपंचवन्न (वर) मणिरयणकुट्टिमतला जातरूपेण सुवर्णेन उपचितैः—युक्तैः प्रवरैः—प्रधानैः पञ्चवर्णमणिभि—चन्द्रकान्तादिभि रलैः—कर्कतनादिभि कुट्टिमतलं—वद्धभूमितलं येषां ते तथा 'हंसगब्भमया एलुया' हंसगर्भमया—हंसगर्भाख्यरलमया

एलुका-देहल्यः 'गोमेज्जमया इंदकीला' इति गोमेज्जकरलमया इन्द्रकीलाः, 'लोहियक्खमईओ' लोहिताक्षरलमय्यः चेडाओ' इति द्वारशाखा 'जोइरसमया उत्तरंगा' इति द्वारस्योपरि तिर्यग्बवस्थित-मुत्तरङ्गं तानि ज्योतीरसमयानि-ज्योतीरसाख्यरलात्मकानि 'लोहियक्खमईओ' लोहिताक्षमय्यो लोहिताक्षरलाधिकाः सूचयः फलकद्वयसम्बन्धविघटनाभावहेतुः पादुकास्थानीयाः 'वइरामया संधी' वज्रमयाः सन्धयः सन्धिमेलाः फलकानां, किमुक्तं भवति ।

वज्ररत्नपूरिताः फलकानां सन्धयः, 'नानामणिमया समुग्गया' इति समुद्का इव समुद्गकाः- शूचिकागृहाणि तानि नानामणिमयानि 'वयरामया अग्गला अग्गलपासाया' अर्गलाः-प्रतीताः अर्गलाप्रासादा यत्रार्गला नियम्यन्ते, आह च जीवाभिगममूलटीकाकारः- "अर्गलाप्रासादो यत्रार्गला नियम्यन्ते इति" एते द्वये अपि वज्ररत्नमय्यौ 'रययामयाओ आवत्तणपेढियाओ' इति आवर्तनपीठिका नाम यत्रेन्द्रकीलको भवति, उक्तञ्च किजयद्वारचिन्तायां जीवाभिगमसूलटीकाकारेण- "आवर्तनपीठिका यत्रेन्द्रकीलको भवतीति 'अंकुत्तरपासगा' इति अङ्का-अङ्करत्नमया उत्तरपाश्वर्येषां द्वारामां तानि अङ्कोत्तरपाश्वर्यकाणि 'निरंतरियघणकवाडा' इति निर्गता अन्तरिका-लघ्वन्तररूपा येषां ते निरन्तरिका अत एव घना निरन्तरिका घनाः कपाटा येषां द्वाराणां तानि निरन्तरिकघनकपाटानि 'भित्तिमु चेव मित्तिगुलिया छप्पन्ना तित्ति हौति' इति तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पाश्वर्ययोः भित्तिषुभित्तिगताः भित्तिगुलिका-पीठकस्थानीयाः तिस्रः षट्पञ्चाशद्व्यमाणा भवन्ति 'गोमाणसिया (सज्जा) तइया' इति गोमनस्यः शय्या 'तइया' इति तावन्मात्राः षट्पञ्चाशत्त्रिकसङ्ख्याका इत्यर्थः ।

'नानामणिरयणवालरुवगलीलद्वियेसालमंजियागा' इति इदं द्वारविशेषणमवे, नानामणिरत्नानि-नानामणिरत्नमयानि व्यालरूपकाणि लीलास्थितशालमञ्जिकाश्च-लीलास्थितपुत्तलिका येषु तानि तथा 'वयरामया कूडा रययामया उस्सेहा' इति कूडो-माडभाग उच्छ्रयः-शिखरं, आह च जीवाभिगममूलटीकाकृत- 'कूडो माडभाग उच्छ्रयः शिखर' मिति, नवरमत्र शिखराणि तेषामेव माडभागानां सम्बन्धीनि वेदितव्यानि, द्वारशिखराणामुक्तत्वात् वक्ष्यमाणत्वाच्च, 'सव्वतवणिज्जमया उल्लोया' उल्लोका-उपरिभागाः सर्वतपनीयमयाः-सर्वात्मना तपनीयरूपसुवर्णविशेषमयाः 'नानामणिरयणजालपंजरमणिबंसगलोहियवखपडिबंसगर-ययभोमा' इति मणयो-मणिमया वंशा येषु तानि मणिमयवंशकानि लोहिताख्यानि-लोहिताख्यमयाः प्रतिवंशा येषु तानि लोहिताख्यप्रतिवंशकानि रजता-रजतमयी भूमिर्येषां तानि रजतभूमानि प्राकृतत्वात्समासान्तः मणिवंशकानि लोहिताख्यप्रतिवंशकानि रजता-रजतमयी भूमिर्येषां तानि रजतभूमानि प्राकृतत्वात्समासान्तः मणिवंशकानि लोहिताख्यप्रतिवंशकानि रजतभूमानि नानामणिरत्नानि-नानामणिरत्नमयानि जालपञ्जराणिगवाक्षापरपर्यायाणि येषु तानि तथा, पदानामनन्वयोपनिपातः प्राकृतत्वात् ।

'अंका मया पक्खा पवखवाहाओ' इति अङ्को-रत्नविशेषस्तमन्मयाः पक्षास्तदेकदेशभूताः पक्षवाहवोऽपि तदेकदेशभूता एवाङ्कमय्यः, आह च जीवाभिगममूलटीकाकृत-"अङ्कमयाः-पक्षास्तदेकदेशभूता एवं पक्षवाहवोऽपि द्रष्टव्या" इति, 'जोइरसामया वंसा वंसकवेलुका य' इति ज्योतीरसं नामं रत्नं तन्मया वंशाः-महान्तः पृष्ठवंशा 'वंसकवेलुया य' इति महतां पृष्ठवंशाना-

मुभयतस्तिर्यक् स्थाप्यमाना वंशाः कवेल्लुकानि प्रतीतानि 'रययामईओ पट्टिआओ' इति रजतमय्यः पट्टिका-वंशानामुपरि कम्बास्थानीयाः 'जायरुवमईओ ओहाडणीयो' जातरूपं-सुवर्णविशेष-स्तन्मय्यः 'ओहाडणीओ' अवघाटिन्यः आच्छादनहेतुकम्बोपरिस्थायमान महाप्रमाणी-कलिञ्चस्थानीयाः 'वयरामईओ उवरिं पुञ्जणाओ' इति वज्रमय्यो-वज्ररत्नात्मिका अवघाटनी- नामुपरि पुञ्जन्यो-निविडतराच्छादनहेतुश्लक्ष्णतरतृणविशेषस्थानीयाः उक्तं च जीवाभिगम-मूलटीकाकारेण ।

"ओहाडणाग्रहणं महत्क्षुल्लकं च पुञ्जना इति" 'सव्वसेयरययामयाच्छायणे' इति सर्वश्वेतं रजतमयं पुञ्जनीनामुपरि कवेल्लुकानामध आच्छादनं 'अङ्कमयकणगकूडतवणिज्जथूभियागा' अङ्कमयानि बाहुल्येनाङ्करत्नमयानि पक्ष २ बाह्यादीनामङ्करत्नात्मकत्वात् कनकानि-कनकमयानि कूटानि-महान्ति शिखराणि येषां तानी कनककूटानि तप नीयानि-तपनीयस्तूपिकानि, ततः पदत्रयस्यापि कर्मधारयः, एतेन यत् प्राक् सामान्येन उल्लिखितं 'सेयावरकमगथूभियागा' इति तदेव प्रपञ्चतो भावितमिति, सम्प्रति तदेव श्वेतत्वमुपसंहारव्याजेन भूय उपदर्शयति-सेया-श्वेतानि, श्वेतत्वमेवोपमया द्रढयति ।

'संखतलविमलनिम्मलदधिघणगोखीरफेणरययनिगरप्पगासा' इति विगतं मलं विमलं यत् शङ्कतलं-शङ्कस्योपरितनो भागो यश्च निर्मलो दधिधनः-धनीभूतं दधि गोक्षीरफेनो रजतनिकरश्च तद्वत् प्रकाशः-प्रतिभासो येषां तानि तथा 'तिलगरयणद्धचंदचित्ता' इति तिलकरत्नानि-पुण्डविशे, स्तैरर्द्धचन्द्रैश्च चित्राणि-नानारूपाणि तिलकरत्नार्द्धचन्द्रचित्राण, क्वचित् 'संखतल-विमलनिम्मलदधिघणगोखीरफेणरययनियरप्पगासद्धचंदचित्ताई' इति पाठः, तत्र पूर्ववत् पृथक् पृथक् व्युत्पत्तिं कृत्वा पश्चात् पदद्वयस्य २ कर्मधारयः ।

'नानामणिदामालंकिया' इति नानामणयो-नानामणिमयानि दामानि-मालास्तैरल-ङ्कृतानि नानामणिदामालङ्कृतानि अन्तर्बहिश्च श्लक्ष्णानि-श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिर्मापितानि 'तवणिज्जावालयपथडा' इति तपनीयाः-तपनीयमय्यो या बालुकाः-सिकतास्तासां प्रस्तटः-प्रस्तरो येषु तानि तथा 'सुहफासा' इति सुखः-सुखहेतुः स्पर्शो येषु तानि सुखस्पर्शानि सश्रीकरूपाणि प्रासादीयानीत्यादि प्राग्वत् ।

मू. (२८) तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ निसीहियाए सोलस २ चंदनकलसपरिवा-डीओ पन्नत्ताओ, ते णं चंदनकलसा वरकमलपड्डाणा सुरभिवरवारिपडिपुना चंदेनकयचच्चागा आविद्धकंठेगुणा पउमुप्पलपिहाणा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा महया २ इंदकुंभसमाणा पन्नत्ता समणाउसो!, तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ णसीहियाए सोलस २ नागदंतपरिवाडीओ पन्नत्ताओ ।

ते णं नागदंता मुत्ताजालंत रुसियहेमजालगवकखजालखिंखिणी (घंटा) जालपरिखित्ता अब्भुग्गया अभिनिसिद्धा तिरियसुसंपग्गहिया अहेपन्नगद्धरू पन्नगद्धसंठाणसंठिया सव्ववयरामया अच्छा जाव पडिरूवा महया महया गयदंतसमाणा पन्नता समणाउसो ! ।

तेसु णं नागदंतएसु बहवे किण्हसुत्तबद्धवट्टवट्टवघारितमल्लदामकलावा नील० लोहित० हालिद्व० सुक्किलसुत्तवट्टवघारितमल्लदामकलावा, ते णं दामा तवणिज्जलंबूसगा सुवन्नयरमंडियगा

जाव कन्नमणनिव्वुत्तिकेणं सद्देणं ते पदसे सव्वओ समंता आपूरेमाणा २ सिरीए अईव २ उवसोभेमाणा चिद्धंति ।

तेसिणं नागदंताणं उवरिं अन्नाओ सोलस सोलस नागदंतपरिवाडीओ पं०, तेणं नागदंता तं चेव जाव महता २ गयदंतसमाणा पन्नत्ता समणाउसो ! तेसु णं नागदंतएसु बहवे रययामया सिक्का पन्नत्ता, तेसु णं रययामएसु सिक्काएसु बहवे वेरुलियामईओ घूवघडीओ पं०, ताओ णं घूवघडीओ कालगुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूवमधमधंतगंधुद्धुयाभिरामाओ सुगंधवरगंधियातो गंधवट्टिभूयाओ ओरालेणं मणुन्नेणं मनहरेणं घाणमणनिव्वुइकरेणं गंधेणं ते पदेसे सव्वओ समंता जाव चिद्धंति ।

तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ निसीहियाए सोलस सोलस सालभंजियापरिवाडीओ पन्नत्ताओ, ताओ णं सालभंजियाओ लीलट्टियाओ सुपइट्टियाओ सुअलंकियाओ नानाविहरागवसणाओ नानामल्लपिणद्धाओ मुट्टिगिञ्जसुमज्जाओ आमेलगजमलजुयलवट्टियअब्भुन्नयपीणरइयसंठियपीवरपओहराओ रत्तावंगाओ असियकेसीओ मिउविसयपसत्थलक्खणसंवेल्लियग्गसिरयाओ ।

ईसिं असोगवरपायवसमुट्टियाओ वामहत्थग्गहियग्गसालाओ ईसिं अद्धच्छिकडक्खचिट्टिएणं लूसमाणीओ विव चक्खुल्लोयणलेसेहिं अन्नमन्नं खेज्जमाणिओ (विव) पुढविपरिणामाओ सासयभावमुवगयाओ चन्दाननाओ चंदविलासिणीओ चंदद्धसमणिडालाओ चंदाहियसोमदंसणाओ उक्क (विव उज्जोवेमाणाओ) विज्जुघणमिरियसूरदिप्पंततेयअहिययरसन्निकासाओ सिंगारागारचारुवेसाओ पासा वेमाणाओ) विज्जुघणमिरियसूरदिप्पंततेयअहिययरसन्निकासाओ सिंगारागारचारुवेसाओ पासा० दरसि० (पडि० अभि०) चिद्धंति ।

बृ. तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकाभावेन 'दुहतो' इति द्विघातो द्विप्रकारायां नैषेधिकायां, नैषेधिकीनिषीदनस्थानं, आह च जीवाभिगममूलटीकाकृत—'नैषेधिकी निषीदनस्थान'मिति, प्रत्येकं षोडश २ (कलश) परिपाटयः प्रज्ञप्ताः, ते च चन्दनकलशा 'वरकमलपइट्टाणा' इति वरं—प्रधानं यत्कमलं तत् प्रतिष्ठानम्—आधारो येषां ते वरकमलप्रतिष्ठानाः, तथा सुरभिवरवारिप्रतिपूर्णाश्चन्दनकृतचर्चाकाः—चन्दनकृतोपरागाः 'आविद्धकण्ठेगुणा' इति आविद्धः—आरोपितः कण्ठेगुणोः रक्तसूत्ररूपो येषां ते आविद्धकण्ठेगुणाः, कण्ठेकालवत् सप्तम्या अलुक, 'पउमुप्पलपिहाणा' इति पद्ममुत्पलं च यथायोगं पिधानं येषां ते पद्मोत्पलपिधानाः 'सव्वरयणा मया अच्चा सण्हा लण्हा' इत्यादि यावत् ।

'पडिख्खगा' इति विशेषणकदम्बकं प्राग्वत् 'महया' इति अतिशयेन महान्तः कुम्भानामिन्द्र इन्द्रकुम्भो राजदन्तादिदर्शनादिन्द्रशब्दस्य पूर्वनिपातः महंश्चासौ इन्द्रकुम्भश्च तस्य समाना महेंद्रकुम्भसमानाः—महाकलशप्रमाणाः प्रज्ञप्ता हे श्रमण ! हे आयुष्मन् । 'तेसिणं दाराणं'मिति तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभावेन या द्विधा नैषेधिकी तस्यां प्रत्येकं षोडश षोडश नागदन्तपरिपाटयः प्रज्ञप्ताः, नागदन्ता—अङ्कुटकाः, ते च नागदन्ता 'मुत्तजालंत-रुसियहेमजालगवक्खजालखिंखिणि(घंटा)जालपरिखित्ता' इति मुक्ताजालानामन्तरेषु यानि उत्सृतानि—लम्बमानानि हेमजालानि—सुवर्णमयदामसमूहा यानि च गवाक्षजालानिग-

वाक्षाकृतिरलविशेषमालासमूहा यानि च किङ्किणिघटाजालानि—क्षुत्रघण्टासमूहास्तैः परित्रिप्ताः—सर्वतो व्याप्ताः ‘अभ्युग्या’ इति अभिमुखमुद्गताः अग्रिमभागे मनाक् उन्नता इति भावः ‘अभिनिसिद्धा’ इति अभिमुखं बहिर्भागाभिमुखं निस्पृष्टा निर्गता अभिनस्पृष्टाः ‘तिरिय-सुसंपरिगहिया’ इति तिर्यक् भित्तिप्रदेशैः सुष्ठु—अतिशयेन सम्यक्—मनागप्यचलनेन परिगृहीताः सुसम्परिगृहीताः, ‘अहेपन्नगद्धरूवा’ इति अधः—एतदेव व्याचष्टे—‘पन्नगार्द्धसंस्थान-संस्थिता’ अधःपन्नगार्द्धसंस्थानाः ‘सव्ववयरामया’ सर्वात्मना वज्रमया ‘अच्छा सण्हा’ इत्यारभ्य ‘जाव पडिरूवा’ इति विशेषणजातं प्राग्वत् ।

‘महया’ इति अतिशयेन महान्तो गजदन्तसमाना—गजदन्ताकाराः प्रज्ञप्ता हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ! ‘तेसु णं नागदंतएसु बहवे किण्हसुतवद्धा’ तेषु नागदन्केषु बहवः कृष्णमूत्रवद्धा ‘वग्घरिय’ इति अवलम्बिता माल्यदामकलापाः—पुष्पमालासमूहा बहवो नीलसूत्रावलम्बिता-माल्यदामकापा एवं लोहितहारिद्रशुक्लसूत्रवद्धा अपि वाच्याः । ‘ते णं दामा’ इत्यादि, तानि दामानि ‘तवणिज्जलंबूसगा’ इति तपनीयः—तपनीयमयो लम्बूसगो—दान्नामग्रिमभागे मण्डनविशेषो येषां तानि तथा, जाव लंबूसकानि, ‘सुवन्नपयरगसंडिया’ इति पार्श्वतः सामस्त्येन सुवर्णप्रतरेण—सुवर्णपत्रकेणमण्डितानि सुवर्णप्रतरमाण्डितानि ।

‘नानाविहमणिरयणविविहहारउवसोहियसमुदया’ इति नानारूपाणां मणीनां रत्नानां च विविधा—विचित्रवर्णा हारा—अष्टादशसरिका अर्द्धहारा—नवसरिकास्तैरुपशोभितः समुदायो येषां तानि तथा ‘जाव सिरीए अईव २ उवसोभेमाणा चिडंति’ इति अत्र यावत्करणादेवं परिपूर्ण पाठो द्रष्टव्यः ‘ईसिमण्णोणमसंपत्ता पुच्चावरदाहिणुतरागएहिं वाएहिं मंदायं मंदायं एड्जमाणा पड्जमाणा पलंबमाणा पडंजमाणा ओरालेण मणुण्णेणं मणहरेणं कण्णमणनिव्वुइकरेणं सद्देणं ते पएसे सव्वओ समंता आपूरेमाणा २ सिरीए अईव २ उवसोभेमाणा चिडंति’ एतच्च प्रागेव यानविमानवर्णने व्याख्यातमिति न भूयो व्याख्यायते ।

‘तेसि णं नागदंताण’मित्यादि, तेषां नागदन्तानामुपरि प्रत्येकमन्याः षोडश षोडश नागदन्तपरिपाटयः प्रज्ञप्ताः ते च नागदन्ता यावत्करणात् ‘मुत्तजालंत रुसियहेमजाल-ववखजालसिखिणिघंटाजालपरिखित्ता’ इत्यादि प्रागुक्तं सर्वं द्रष्टव्यं यावत् गजदन्तसमानाः प्रज्ञप्ता हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ! ‘तेसु णं नागदंतएसु’ । इत्यादि, तेषु नागदन्तकुपे बहूनि रजतमयानि सिक्ककानि प्रज्ञप्तानि, तेषु वररजतमयेषु सिक्ककेषु बहवो—बहूयो वैडूर्यमय्य—वैडूर्यरत्नात्मिका घूपघटिकाः ‘कालागुरुपवरकंकुदुरुक्कतुरुक्कधूममघमघंते’ त्यादि प्रगाव्त नवरं ‘घाणमणनिव्वुइ-करेण’मिति घ्राणेन्द्रियमनोनिर्वृतिकरेण ।

‘तेसि णं’मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभावेन द्विघातो—द्विप्रकारायां नैषेधिक्यां षोडश षोडश शालभञ्जिकापरिपाटयः प्रज्ञप्ताः, ताश्च शालभञ्जिका लीलया—ललिताङ्गनिवेशरूपया स्थिता लीलास्थिताः, ‘सुपइड्वियाओ’ इति सुमनोज्ञतया प्रतिष्ठिताः सुप्रतिष्ठिताः ‘सुअलंकियाओ’ सुष्ठु—अतिशयेन रमणीयतया अलङ्कृताः स्वलङ्कृताः ‘नानाविहरागवसणाओ’ इति नानाविधोनानाप्रकारो रागो येषां तानि नानविधरागामि तानि वसनानि—वस्त्राणि यासां तास्तथा ‘नानामल्लपिनद्धाओ’ इति नानारूपाणि माल्यानि—पुष्पाणि

पिनद्धानि—आविद्धानि यासां ता नानामाल्यपिनद्धाः, क्तान्तस्य परनिपातः सुखादिदर्शनात्, 'मुद्गिगिञ्जसुमज्जाओ' इति मुद्गिग्राह्यं सुष्ठु—शोभनं मध्य—मध्यभागे यासां तास्तथा, 'आमेलग-जमलजुगलवद्वियअब्भुन्नयपीणरइयसंठियपीवरपओहराओ' पीनं—पीवरं रचितं संस्थितं—संस्थानं यकाम्यां तौ पीनरचितसंस्थानी आमेलकः—आपीडः शेखरक इत्यर्थः ।

तस्य यमलयुगलं—समश्रेणिकं यद्युगलं तद्वत् वर्तितौ—वद्धस्वभावावुपचितकठिनभाव-विति भावः अभ्युन्नतौ पीनरचितसंस्थानौ च पयोधरौ यासां तास्तथा, 'रत्तावंगाओ' इति रक्तोऽ-पाङ्गो—नयनोपान्तरूपो यासां तास्तथा, 'असियकेसिओ' इति असिताः—कृष्णाः केशा यासां ता असितकेश्यः, एतदेव सविशेषमाचष्टे—'मिउविसयपसत्थलक्खणसंवेद्धियग्गसरियाओ' मृदवः—कोमला विशदा—निर्मलाः प्रशस्तानि—शोभनानि अस्फुटिताग्रत्वप्रभृतीनि लक्षणानि येषां ते प्रशस्तलक्षणाः 'संवेद्धितं' संवृतमग्रं येषां ते संवेद्धिताग्राः शिरोजाः—केशा यासां ता मृदुविशद-प्रशस्तलक्षणसंवेद्धिताग्रशिरोजाः, 'ईसिं असोमवरपायवसमुद्धियाओ' ईषत्—मनाक् अशोक-वरपादवे समुपस्थिताः—आश्रिता ईषदशोकवरपादपसमुपस्थितास्तथा 'वामहत्थग्गहियग्ग-सालाओ' वामहस्तेन गृहीतमग्रं शालायाः—शाखायाः अर्धादशोकपादपस्य यकाभिस्ता वामहस्तगृहीताग्रशालाः ।

'ईसिं अद्धच्छिकडक्खचिद्धिणं लूसमाणीओ विवे'ति ईषत्—मनाक् अर्द्ध—तिर्यक् वलितमक्षि येषु कटाक्षरूपेण चेष्टितेषु तैर्मुष्णन्त्य इव सुरजनाना मनांसि 'चक्खुल्लोयणलेसेहिं य अन्नमन्नं खिज्जमाणीओ विव' 'अन्योऽन्यं परस्परं चक्षुषां लोकनेन—आलोकनेन येलशाः—संश्लेषसैः खद्यमान इव, किमुक्तं भवति ?—एवंनामानस्ति (म)र्यं वलिताक्षिकटाक्षैः परस्परमवलोकमाना अवतिष्ठन्ति यथा नूनं परस्परं सौभाग्यासहनतस्तिर्यग्वलिताक्षिकटाक्षैः परस्परं खिद्यन्ति इवेति, 'पुढविपरिणामाओ' इति पृथिवीपरिणामरूपाः शाश्वतभावमुपगता विमानवत् ।

'चंदाननाओ' इति चन्द्र इवाननं—मुखं यासां तास्तथा 'चंदविलासिणीओ' इति चन्द्रवत् मनोहरं विलसन्तीत्येवंशीलाश्चन्द्रविलासिन्यः 'चंदद्धसमनिडालाओ' इति चन्द्रार्द्धसमम्—अष्टमीचन्द्रसमानं ललाटं यासां तास्तथा 'चंदाहियसोमदंसणाओ' इति चन्द्रादपि अधिकं सोमं—सुभगकान्तिमत् दर्शनम्—आकारो यासां तास्तथा उल्का इव उद्योतमानाः 'विज्जुघणमरिचिसूरदिप्यं ततेयअहिययरसन्निकासातो' इति विद्युतो ये घना—बहलतरा मरीचयस्तेभ्यो यच्च सूर्यस्य दीप्यमानं दीप्तं—तैजस्तस्मादपि अधिकतरः सन्निकाशः—प्रकाशो यासां तास्तथा, 'सिंगारागारचारुवेसाओ पासाइयाओ दरिसणिज्जाओ पडिरूवाओ अभिरूवाओ चिट्ठंति' इति प्राग्वत् ॥

मू. (२९) तैसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ निसीहियाए सोलस सोलस जालकडगपरिवाडीओ पन्नत्ता, ते णं जालकडगा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा । तैसि णं दाराणं उभओ पासे दुहाओ निसीहियाए सोलस सोलस घंटापरिवाडीओ पन्नत्ता, तासि णं घंटाण इमेयारूवे वज्जावासे पन्नत्ते, तंजहा —

जंबूणयामईओ घंटाओ वयरामयाओ लालाओ नानामणिमया घंटापासा तवणिज्जाम-इयाओ संखलाओ रययामयाओ रज्जूतो, ताओ णं घंटाओ ओहस्सराओ मेहस्सराओ सीहस्सराओ दुंदुहिस्सराओ कुंघस्सराओ नंदिस्सराओ नंदिघोसाओ मंजुस्सराओ मंजुघोसाओ सुस्सराओ

सुस्सरनिग्घोसाओ उरालेणं मणुत्रेणं मणहरेणं कत्रमणनिव्वुइकरेणं सदेणं ते पदेसे सव्वओ समंता आपूरेमाणीओ २ जाव चिट्ठंति ॥

तेसिणं दाराणं उभओ पासे दुहओ निसीहियाए सोलिस सोलस वणमालापरिवाडीओ पन्नत्ताओ, ताओ णं वणमालाओ नानामणियमयदुमलयकिसलयपल्लवसमाउलाओ छप्पयपरिभुज्जमाणा सोहंतसस्सिरीयाओ पासाईयाओ ४ ।

तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ निसीहियाए सोलस २ पगंठगा पन्नत्ता, ते णं पगंठगा अह्हाइज्जाइं जोयणसयाइं आयामविक्खंभेणं पणवीसं जोयणसयं बाहल्लेणं सव्ववयरामया अच्छा जाव पडिरूवा ।

तेसि णं पगंठगाणं उवरिं पत्तेयं २ पासायवडेंसगा पन्नत्ता, ते णं पासायवडेंसगा अह्हाइज्जाइं जोयणसयाइं उहं उच्चत्तेणं पणविसं जोयणसयं विक्खंभेणं अब्भुगयमूसिअपहसिया इव विविहमणिरयणभत्तिचित्ता वाउद्धुयविजयवेजयंतपडागछत्ताइछत्तकलिया तुंगा गगणतलमणुलिहंतसिहरा जालंतरयणपंजरम्मिलियव्व मणिकणगधूभियागा वियसियसयवत्तपोंडरीया तिलगरयणद्धचंदचित्ता णाणामणिदामालंकेया अंतो बहिं च सण्हा तवणिज्जवालुयापत्थडा सुहफासा सस्सिरीयरूवा पासादीया दरिसणिज्जा जाव दामा उवरिं पगंठगाणं झया छत्ताइछत्ता ।

तेसि णं दाराणं उभओ पासे सोसलस सोलस तोरणा पन्नत्ता, नानामणिमया नानामणिमएसु खंभेसु उवणिविट्ठसन्निचिडा जाव पउमहत्यगा, तेसि णं तोरणाणं पुरओ दोदो सालभजियाओ पन्नत्ताओ, जहा हेट्ठा तहेव तेसि णं तोरणाणं पुरओ नागदंता पन्नत्ता जहा हेट्ठा जाव दामा, तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो ह्यसंघाडा गयसंघाडा नरसंघाडा किन्नरसंघाडा किंपुरिससंघाडा महोरगसंघाडा गंधव्वसंघाडा उसभसंघाडा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा, एवं वीही पंतीओ मिहुणाइं ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो पउमलयाओ जाव सामलयाओ निच्चं कुसुमियाओ सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवाओ । तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो अक्खय (दिसा) सोवत्थिया पन्नत्ता, सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा, तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो चंदनकलसा प० ते णं चंदनकलसा वरकमलपडिइणा तदेव । तेसि णं तोरणाणं पुरतो दोदो भिंगारा प०, ते णं भिंगारा वरकमलपडिइणा जाव महया मत्तगरुमहाकितिसमाणा पन्नत्ता समणा - उसो ! ।

तेसि णं तेरणाणं पुरओ दो दो आयंसा पन्नत्ता, तेसि णं आयंसाणं इमेयारूवे वन्नावासे पन्नत्ते, तंजहा-तवणिज्जमया पगंठया वेरुलियमया सुरया वइरामया दोवारंगा नानामणिमया मंडला अणुग्घसितनिम्माते छायाते समणुबद्धा चंदमंडलपडिनिकासा महया अद्धकायसमाणा पन्नत्ता समणाउसो ! ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो वइरनाभयाला पं० अच्छतिच्छडियसालितंदुलहसंदिट्ठपडिपुत्रा इव चिट्ठंति सव्वजंबूणयमया जाव पडिरूवा महया महया रहचक्कवालसमाणा पं० समणाउसो तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो पांतीओ, ताओ णं पाईओ अच्छोदगपरिह्थाओ नानामणिपंचवन्नस्स फलहरियगस्स बहुपडिपुत्राओ विव चिट्ठंति सव्वरयणामईओ अच्छा जाव पडिरूवाओ महया महया गोकलिंजरचक्कसमाणीओ पन्नत्ताओ समणाउसो ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो सुपइद्वा पन्नत्ता नानाविहभंडविरइया इव चिद्धंति सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा । तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो मणगुलियाओ पन्नत्ताओ, तासि णं मणगुलियासु बहवे सुवन्नरूपमया फलगा पन्नत्ता, तेसु णं सुवन्नरूपमएसु फलगेसु बहवे वयगगया नागदंतया पन्नत्ता ।

तेसु णं वयरामएसु नागदंतएसु बहवे वयरामया सिक्का पन्नत्ता, तेसु णं वयरामएसु सिक्केसु किण्हसुत्तसिक्कगवच्छिता नीलसुत्तसिक्कगवच्छिया लोहियसुत्तसिक्कगवच्छिया हालिद्दसुत्तसिक्कगवच्छिया सुकलसुत्तसिक्कगवच्छिया बहवे वायकरगा पन्नत्ता सव्वे वेरुलियमया अच्छा जाव पडिरूवा ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो चित्ता रयणकरंडगा पं० से जहानामए रत्तो चाउरंतचक्कवट्टिस्स चित्ते रयणकरंडए वेरुलियमणिफलहपडलपच्चोयडे साते पहाते ते पतेसे सव्वतो समंता ओभासति उज्जोवेति तवति भासति एवमेव तेवि चित्ता रयणकरंडगा साते पभाते ते पएसे सव्वओ समंता ओभासंति उज्जोवेति तवंति पगासंति ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो हयकंठा गयकंठा नरकंठा किन्नरकंठा किंपुरिसकंठा महोरगकंठा गंधव्वकंठा उसभकंठा सव्ववयरामया अच्छा जाव पडिरूवा, तेसु णं हयकंठाएसु जाव उसभकंठाएसु दो दो पुष्पचंगेरीओ (मल्लचंगेरीओ) चुन्नचंगेरीओ (गंधचंगेरीओ) वत्थचंगेरीओ आभरणचंगेरीओ सिद्धत्थचंगेरीओ लोमहत्थचंगेरीओ पन्नत्ताओ सव्वरयणामयाओ अच्छाओ जाव पडिरूवाओ, तासु णं पुष्पचंगेरीआसु जाव लोमहत्थचंगेरीसु दो दो पुष्पपडगाइं जाव लोमहत्थपडलगाइं सव्वरयणामयाइं अच्छाइं जाव पडिरूवाइ ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो सीहासणा पन्नत्ता, तेसि णं सीहासणाणं वन्नओ जाव दामा, तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो रूपमया छत्ता पन्नत्ता, ते णं छत्ता वेरुलियविमलदंडा जंबूणयकन्निया वडरसंधी मुत्ताजालपरिगया अट्टसहस्सरकंचणसलागा दट्टरमलयसुगंधी सव्वोउयसुरभी सीयलच्छाया मंगलभत्तिचित्ता चंदागारोवमा ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो चामराओ पन्नत्ताओ, ताओ णं चामराओ (चंदप्पभवेरुलियवरानामणिरयमखचियचित्तदंडाओ) नानामणिकणगरयणविमलमहरिहतवणिज्जुजलवित्तदंडाओ वल्लियाओ संखंककुंदगरयअभयमहियेफणपुंजसन्निगासातो सुहुमरययदीहवालातो सव्वरयणामयाओ अच्छाओ जाव पडिरूवाओ ।

तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो तेल्लसमुग्गा कोड्डसमुग्गा पत्तसमुग्गा चोयगस० तगरस० एलास० हरियालस० हिंगलयस० मनोसिलास० अंजण० सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा

बु. 'तेसि ण' मित्यादि तेषां द्वाराणा प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभावेन या द्विधा नैषेधिकी तस्यां षोडश षोडश जालकटकाः प्रज्ञप्ताः, जालकटको-जालककीर्णो रम्यसंस्थनः प्रदेशविशेषः, ते च जालकटकाः 'सव्वरयणामया अच्छा सण्हा जाव पडिरूवा' इति प्राग्बन्त ।

'तेसि ण' मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोर्दिधातो नैषेधिक्यां षोडश घण्टापरिपाटयः प्रज्ञप्ताः, तासां च घण्टानामयमेतदरूपो वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-जम्बूनदमय्यो घण्टा वज्रमय्यो लालाः नानामणिमया घण्टापाशवाः तपनीयमय्यः शृङ्खला

यासु ता अवलम्बितास्तिष्ठन्ति रजतमव्यो रज्जवः 'ताओ णं घंटाओ' इत्यादि, ताश्च घण्टा ओघेन-प्रवाहेण स्वरो यासां ता ओघस्वरा मेघस्येवातिदीर्घ स्वरो यासां ता मेघस्वराः हंसस्येव मधुरः स्वरो यासां ता हंसस्वराः, एवं क्रौञ्चास्वराः सिंहस्येव च प्रभूतेश्चव्यापी स्वरो यासां ताः सिंहस्वराः एवं दुन्दुभिस्वरा द्वादशविधतूर्यसङ्घातो नन्दि नन्दिस्वराः नन्दिवत् घोषो-ह्लादो यासां ता नन्दिघोषाः मञ्जू-प्रियः स्वरो यासां ता मञ्जूस्वरा, एवं मञ्जूघोषाः, किं बहुना ?, सुस्वराः सुस्वरघोषाः, 'उरालेण'मित्यादि प्राग्वत् ।

'तेसि ण'मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोः द्विघातो नैषेधिक्यां षोडश २ वनमालापरिपाटयः प्रज्ञप्ताः, ताश्च वनमाला नानाद्रुमाणां नानालतानां च यानि किशलयानि ये च पल्लवास्तैः समाकुलाः-सम्मिश्राः 'छप्पयपरिभुज्जमाणा सोभन्तसस्सिरीया' इति षट्पदैः परिभुज्यमानाः सत्यः शोभमानाः षट्षदपरिभुज्यमानशोभमानाः अत एव सश्रीकाः 'पासाईया' इत्यादि पदचतुष्टं प्राग्वत् ।

'तेसि णं दाराण'मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभावेन या द्विधा नैषेधिकी तस्यां षोडस २ प्रकण्ठकाः प्रज्ञप्ताः, प्रकण्ठको नाम पीठविशेषः, आह च जीवाभिगममूलटीकाकारः- 'प्रकण्ठी पीठविशेषा'विति, ते च प्रकण्ठकाः प्रत्येकमर्द्धतृतीयानि योजनशतान्यायामविष्कम्भाभ्यां पञ्चविंशि-पञ्चविंशत्यधिकं योजनशतं 'बाहल्येन' पिण्डभावेन 'सञ्चवयरामया' इति सर्वात्मना ते प्रकण्ठकाः वज्रमयावज्ररलमया, 'अच्छा सण्हा' इत्यादि विशेषणजातं प्राग्वत् ।

तेसि णं पंगंठाण मित्यादि, तेषां प्रकण्ठकानां उपरि प्रत्येकं प्रत्येकं-इह एकं प्रति प्रत्येकमित्याभिमुख्ये वर्तमानः प्रतिशब्दः समस्यते, ततो वीप्साविवक्षायां द्विर्वचनं, प्रासादावतंसकाः प्रज्ञप्ताः, प्रासादावतंसका नाम प्रासादविशेषाः, उक्तं च जीवाभिगममूलटीकायां- 'प्रासादावतंसकौःप्रासादविशेषा'विति, ते च प्रासादवतंसकं अर्धतृतीयानि योजनशतानि ऊर्ध्वम् उच्चैस्तेव पञ्चविंशं योजनशतं विष्कम्भेन, 'अब्भुण्णयमूयपहसियाविव' अभ्युद्गता-आभिमुख्येन सर्वतो विनिर्गता उत्सृताः-प्रबलतया सर्वासु दिक्षु प्रसृता या प्रभा तथा सिता इव-बद्धा इव तिष्ठन्तीति गम्यते, अन्यथा कथमिव ते अभ्युद्गता निरालम्बाः तिष्ठन्तीति भावः ।

'विविहमणिरयणभक्तिचित्ता' विविधाः अनेकप्रकारा ये मणयः-चन्द्रकान्तादयो यानि च रत्नानि-कर्कतनादीनि तेषां भक्तिभि-विच्छित्तिविशेषैश्चित्रा-नानारूपाः आश्चर्यवन्तो वा वानानाविधमणिरलभक्तिचित्राः, 'वाउद्धुयविजयवेजयंतीपडागछताइछत्तकलिया' वातोद्धूता-वायुकम्पिता विजयः-अभ्युदयस्तसूचिका वैजयन्त्यभिधाना याः पताका अथवा विजया इति वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका उच्यन्ते तत्प्रधाना वैजयन्त्यो विजयवैजयन्त्यः, पाकास्ता एष विजयवर्जिता छत्रातिछत्राणि-उपर्युपरिस्थितान्यातपत्राणितैः कलिता वातोद्धूतविजयवैजयन्ती पताकाछत्रातिछत्रकलिताः, तुङ्गो-उच्चा उच्चैस्त्वेनार्द्धतृतीययोजनशतप्रमाणत्वात् अत एव 'गगनतलमनुलिहंतसिहरा' इति गगनतलं-अम्बरतलम् अनुलिखन्ति-अभिलङ्घयन्ति शिखराणि येषां ते तथा, जालानि जालकानि तानि भवनभित्तिषु लोके प्रतितानि, तदन्तेषु विशिष्टशोभानिमित्तं रत्नानि येषु ते जालान्तररत्नाः, सूत्रे चात्र विभक्तिलोपः प्राकृतत्वात् ।

तथा पञ्जरात् उन्मीलिता इव—बहिष्कृतमत्यन्तमविनष्टच्छायत्वात् शोभते एवं तेऽपि प्रासादावतंसका इति भावः, तथा मणिकनकानि—मणिकनकमय्यः स्तूपिकाः—शिखराणि येषां ते मणिकनकस्तूपिकाः, तथा विकसितानि यानि शतपत्राणि पुण्डरीकाणि च द्वारादौ प्रतिकृतित्वेन स्थितानि तिलकरत्नानि भित्वादिषु पुण्ड्रविशेषा अर्द्धचन्द्राश्च द्वारादिषु तैश्चित्राः—तथा नानारूपा आश्चर्यभूता वा विकसितशतपत्रपुण्डरीकतिलकरत्नार्द्धचन्द्रचित्राः, तथा नाना—अनेकरूपाणि यानि मणिदामानि—मणिमयपुष्पमालास्तैरलङ्कृतानि—शोभितानि नानामणिदामालङ्कृतानि

तथा अन्तर्बहिश्च श्लक्षणा—मसृणाः, तथा तपनीयं—सुवर्णविशेषस्तन्मय्या वालुकायाः प्रस्तटः—प्रस्तारो येषु ते तपनीयवालुकाप्रस्तटाः ‘सुहफासा सस्सिरीयरूवा पासाईया’ इत्यादि प्राग्वत्तेषां च प्रासादावतंसकान्तमन्तर्भमिवर्णनमुपर्यल्लोकवर्णनं सिंहासनवर्णनमुपरिविजय-दूप्यवर्णनं वज्राङ्कृशवर्णनं मुक्तादामवर्णनं च यथा प्राक् यानविमाने भावितं तथा भावनीयं । ‘तेसि ण’मित्यादि, षां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभावेन या द्विधा नैषेधिकी तस्या षोडश षोडश तोरणानि प्रज्ञप्तानि, तानि च तोरमानि नानामणिमयानीत्यादि तोरणवर्णनं यानविमानमिव निरवशेषं भावनीयं, ‘तेसि णं तोरणानां पुरतो’ इत्यादि, तेषां तोरणानां पुरतः प्रत्येकं द्वे द्वे शालभञ्जिके, शालभञ्जिकावर्णनं प्राग्वत् ।

‘तेसि ण’मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ नागदन्तकौ प्रज्ञप्तौ, तेषां च नागदन्तकानां वर्णनं यथाऽघस्तादनन्तरमुक्तं तथा वक्तव्यं, नवरमत्रोपरि नागदन्तका न वक्तव्या अभावात्, ‘तेसि ण’मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ हयसङ्घाटौ, सङ्घाटशब्दो युग्मवाची यथा साधुसङ्घाट इत्यत्र, ततो द्वे द्वे हययुग्मे इत्यर्थः, एवं गजनरकिन्नकिंपुरुषमहोरगगन्धर्ववृषभसङ्घाटा अपि वाच्याः, एते च कथम्भूता! ? इत्याह—‘सव्वरयणामया अच्छा सण्हा’ इत्यादि प्राग्वत्, यथा चामीषां हयादीनामथानां सङ्घाटा उक्तास्तथा पङ्क्तयोऽपि वीथयोऽपि मिथुनकानि च वाच्यानि, तत्र सङ्घाटाः समानलिङ्गयुग्मरूपा पुष्पावकीर्णकाश्च एकदिगव्यवस्थिताः श्रेणिपङ्क्तिरुभयोः पार्श्वयोरेकैकश्रेणिभावेन यत् श्रेणिद्वयं सा वीथि स्त्रीपुरुषयुग्मं मिथुनकं ‘तेसि ण’मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे पद्मलते यावत्करणात् द्वे द्वे नागलते द्वे द्वे अशोकलते द्वे द्वे चम्पकलते द्वे द्वे चूतलते द्वे द्वे वासन्तीलते द्वे द्वे कुन्दलते द्वे द्वे अतिमुक्तलते इति परिगृह्यते, द्वे द्वे श्यामलते, ताश्च कथम्भूता इत्याह—

‘निच्चं कुसुमियाओ’ इत्यादि यावत्करणात् ‘निच्चं मउलियाओ निच्चं लवइयाओ निच्चं थवइयाओ निच्चं गुच्छियाओ निच्चं जमलियाओ निच्चं विनमियाओ निच्चं पणमियाओ निच्चं सुविभत्तपिण्डमअरिवाडेंसगधराओ निच्चं कुसुमियमउलियलवइयथवइयगुलइयगोच्छियविण-मियपणमयसुविभत्तपडिमअरिवाडेंसगधरीओ’ इति परिगृह्यते, अस्य व्याख्यानं प्राग्वत्, पुनः कथम्भूता इत्याह—‘सव्वरयणामया जाव पडिरूवा’ इति, अत्रापि यावत्करणात् ‘अच्छा सण्हा’ इत्यादिविशेषणसमूहपरिग्रहः, स च प्राग्वद्भावनीयः ।

‘तेसि ण’मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतः प्रत्येकं द्वौ द्वौ दिक्सौवस्तिकौ—दिक्प्रोक्षकौ ते च सर्वे जाम्बूनदमयाः, क्वचित्पाठः ‘सव्वरयणामया अच्छा’ इत्यादि, प्राग्वत् ‘तेसि ण’मित्यादि

द्वौ द्वौ चन्दनकलशौ प्रज्ञातौ, वर्णकः चन्दनकलशानां 'वरकमलपद्मिणा' इत्यादिरूपः सर्वप्राक्तनो वक्तव्यः, 'तेसि ण'मित्यादि द्वौ द्वौ भृङ्गारी, तेषामपि कलशानामिव वर्णको वक्तव्यो, नवरं पर्यन्ते 'महयामत्तगयमहामुहागिइसमाणा पन्नता समणाउसो !' इति वक्तव्यं 'मत्तगयमहा-मुहागिइसमाणा' इति मत्तो य गजस्तस्य महत्-अतिविशालं यत् मुखं तायाकृति-आकारस्तत्समानाः-तत्सदृशाः प्रज्ञाताः, 'तेसि ण'मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वावादशकौ प्रज्ञातौ, तेषां चादर्शकानामयमेतद्रूपो वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञातः, तद्यथा-तपनीयमयाः प्रकण्ठकाः-पीठविशेषाः, अङ्कमयानि-अङ्करत्नमयानि मंडलानि यत्र प्रतिबिंबसम्भूति 'अनोघसियनिम्मलाए' इति अवघर्षणमवघर्षितं भावे क्तप्रत्ययः तस्य निर्मलता-अवघर्षितनिर्मलता भूत्यादिना निर्मार्जनमित्यर्थः अवघर्षितस्याभावोऽनवघर्षिता तेन निर्मला अनवघर्षितनिर्मला अनवघर्षितनिर्मलया छायया समनुबद्धा-युक्ताः 'चन्दमण्डलपडिनिकासा' इति चन्द्रमण्डलसदृशाः 'महया महया' अतिशयेन महान्तोऽर्द्धकायसमानाः-कायान्द्वरमाणाः प्रज्ञाता हे श्रमण हे आयुष्मन् ! -

'तेसि ण'मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे वज्रनाभे-वज्रमयो नाभिर्ययोस्ते वज्रनाभे स्थाले प्रज्ञाते तानि च स्थालानि तिष्ठन्ति, 'अच्छत्तिच्छडियतंदुलनहसंदडुडिपुत्रा इव चिद्धंति' 'अच्छा' निर्मलाः शुद्धाः स्फटिकवत् त्रिच्छटिताः-त्रीन वारान् छटिताः अत एव 'नखसन्दष्टाः' नखाः-नखिकाः सन्दष्टा मुशलादिभिः छटिता येषां ते तथा सुखादिदर्शनात् क्तान्तस्य परनिपातः अच्छैस्त्रिच्छटितैः शालितण्डुलैर्नखसन्दष्टैः परिपूर्णाः, पृथ्वीपरिणामरूपाणि तानि तथा केवलमेवसाकारणीत्युपमा, तथा चाह--'सव्वजम्बूणयमया' सर्वात्मना जम्बूनदमयानि 'अच्छा सण्हा' इत्यादि प्राग्वत् 'महया महया' इति अतिशयेन महान्ति रथचक्रसमानानि प्रज्ञातानि हे श्रमणः हे आयुष्मन् ! ।

'तेसि ण'मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे 'पाईओ' इति पात्र्यौ प्रज्ञाते, ताश्च पात्र्यः 'सच्छोदगपडिहत्थाओ' इति स्वच्छपानीयपरिपूर्णा 'नानाविहस्स फलहरियस्स बहुपडिपुत्राविवे'ति अत्र षष्ठी तृतीयार्थे 'बहु पडिपुत्रे'ति चैकवचनं प्राकृततत्वात्, नानाविधैः फलहरितैर्हरित-फलैर्बहु-प्रभूतं प्रतिपूर्णा इव तिष्ठन्ति न खलु तानि फलानि किं तु तथारूपाः शाश्वतभावमुपागताः पृथ्वीपरिणाममास्ततः उपमानमिति, 'सव्वरयणामईओ' इत्यादि प्राग्वत्, 'महये'ति अतिशयेन महत्यो गोकलिअगचक्रसमानाः प्रज्ञाताः हे श्रमण हे आयुष्मन् ! -

'तेसि ण'मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ सुप्रतिष्ठकौ-आधारविशेषौ प्रज्ञातौ, ते च सुप्रतिष्ठकाः सुसर्वौषधिप्रतिपूर्णा नानाविधैः पञ्चवर्णैः प्रसाधनमाण्डैश्च बहुपरिपूर्णा इव तिष्ठन्ति, उपमाभावना प्राग्वत्, 'सव्वरयणामईओ' इत्यादि तथैव, 'तेसि ण'मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे मनोगुलिका नाम पीठिका, उक्तं ख जीवाभिगममूलटीकायां--'मनोगुलाकि नाम पीठिके'ति, ताश्च मनोगुलिकाः सर्वात्मना वैदूर्यमय्यो 'अच्छा' इत्यादि प्राग्वत् । 'तासु णं मनोगुलियासु बहवे' इत्यादि तासु मनोगुलिकासु सुवर्णमयानि रूच्यमयानि च फलकानि प्रज्ञातानि, तेषु सुवर्णरूपमयेषु फलकेषु बहवो वज्रमया नागदन्तकाः-अङ्कुटकाः (सिवकेषु) तेषु च नागदन्तकेषु बहूनि रजतमयानि सिक्ककानि प्रज्ञातानि, तेषु च रजतमयेषु बहवो वातकरका-

जलशून्याः करका प्रज्ञसाः, तद्यथा—‘किण्हसुते’त्यादि गवच्छं—आच्छादनं गवच्छा सञ्जाता एष्विति गवच्छिकाः ताः कृष्णसूत्रैः—कृष्णसूत्रमयैर्गवच्छिकै (तै)रिति गम्यते, सिक्ककेषु गवच्छिताः कृष्णसूत्रसिक्कगवच्छिता एवं नीलसूत्रसिक्कगवच्छिता इत्याद्यपि भावनीयं, ते च वातकरकाः शर्वालना वैडूर्यमया ‘अच्छा’ इत्यादि प्राग्वत् ।

‘तेसि ण’मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ चित्रौ—आश्चर्यभूतौ रत्नकरण्डकौ प्रज्ञप्तौ ‘से जहानामए’ इत्यादि, स यथा नाम राज्ञश्चतुरन्तचक्रवर्तिनः—चतुर्षु पूर्वापरदक्षिणोत्तररूपेषु अन्तेषु—पृथिवीपर्यन्तेषु चक्रेण वर्तितुं शीलं यस्य तस्यैव चित्रः—आश्चर्यभूतो नानामणिमयत्वेन नानावर्णो वा ‘वेरुलियनाणामणिफलियपडलपच्चोयडे’ इति बाहुल्येन वैडूर्यमणिमयः ‘फलहपडलपच्चोयडे’ इति स्फटिकपटलाबच्छादतः ‘साए पभाए’ इत्यादि स यथा राज्ञश्चतुरन्तचक्रवर्तिनः प्रत्यासन्नान् प्रदेशान् सर्वतः सर्वासु दिक्षु समन्ततः—सामस्येन अवभासयति एतदेव पर्यात्रयेण व्याचष्टे—उद्योतयति तापयति प्रभासयति ‘एवमेवे’त्यादि सुगमं ‘तेसि णं तोरणण’ मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वा द्वौ हयकण्ठप्रमाणौ रत्नविशेषौ एवं गजनरकिन्नरकिंपुरुषमहोरग-गन्धर्ववृषभकण्ठा अपि वाच्याः, उक्तं, च जीवाभिगममूलटीकाकारेण—“हयकण्ठौ—हयकण्ठ-प्रमाणौ रत्नविशेषौ एवं सर्वेऽपि कण्ठा वाच्या” इति, तथा चाह—‘सव्वरयणामया’ इति, सर्वे रत्नमया—रत्नविशेषरूपा ‘अच्छा’ इत्यादि प्राग्वत् ।

‘तेसि ण’मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ पुष्पचङ्गेर्यौ प्रज्ञप्ते एवं माल्यचूर्णगन्ध-वस्त्राभरणसिद्धार्थकलोमहस्तकचङ्गेर्योऽपि वक्तव्याः, एताश्च सर्वा अपि सर्वालना रत्नमया ‘अच्छा’ इत्यादि प्राग्वत्, एवं पुष्पादीनामथानां पटलकान्यपि द्विद्विसङ्ख्याकानि वाच्यानि, ‘तेसि णं तोरणण’ मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे सिंहासने प्रज्ञप्ते, तेषां च सिंहासनानां वर्णकः प्रागुक्तो निरवशेषो वक्तव्यः, ‘तेसि ण’मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे छेत्र रूप्यमयं प्रज्ञप्ते, तानि च छत्राणि वैडूर्यमयविमलदण्डानि जाम्बूनदकणिकानि वज्रसन्धीनि वज्ररत्नापूरित-दण्डशलाकासन्धीनि मुक्ताजालपरिगतानि अथै सहस्रणि—अष्टसहस्रसङ्ख्या वरकाञ्चनशलाका-वरकाञ्चनमय्यः शलाका येषुतानि—

तथा दद्वरमलय सुगंधि सव्वोउयसुरभिसीयलछाया इति दद्वरः—चीवरावनद्धं-कुण्डिकादिभाजनमुखं तेनगालितास्तत्र पक्खा ये मलय इति—मलयोद्भवं श्रीखण्डं तत्सम्बधिनः सुगन्धा ये गन्धवासास्तद्वत् सर्वेषु ऋतुषु सुरभि शीतला च छाया येषां तानि तथा, ‘मंगलभत्तिचित्ता’ अथानां स्वस्तिकादीनां मङ्गलानां भक्त्या—विच्छित्या चित्रम्—आलेखो येषां तानि तथा ‘चंदागारोवमा’ चन्द्राकारः—चन्द्राकृति सा उपमा येषां तानि तथा, चन्द्रमण्डलवत् वृत्तानीति भावः, ‘तेसि ण’मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे चामरे प्रज्ञप्ते तानि च चामराणि ‘चंदप्पभवेरुलियवयरनाणामणिरयणखचित्तचिन्दंडाओ’ इति चन्द्रप्रभः—चन्द्रकान्तो वज्रं वैडूर्यं च प्रतीतं चन्द्रपरभवज्रवैडूर्याणि शेषाणि च नानाणिरत्नानि खचितानि येषु ते तथा एवंरूपाश्चित्रा ।

नानाकारा दण्डा येषां चामराणां तानि तथा, ‘सुहमरययदीहवालाओ’ इति सूक्ष्मा रजतमया दीर्घा वाला येषां तानि तथा, ‘शंखंककुंददगरयअभयमहियफेणपुंजसन्निकासाओ’ इति ‘शङ्खः’ प्रतीतः अङ्को—रत्नविशेषः ‘कुंदे’ति कुन्दपुष्पं दकरज—उदककणाः अमृतमथितफेणुजः—क्षीरोद-

जलमथनसमुत्थः फेनपुञ्जस्तेषामवि सन्निकाशः—प्रभा येषां तानि तथा, 'अच्छा' इत्यादि प्राग्बत्
'तेसि णं तोरणान्' मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ तैलसमुद्गकौ—
सुगन्धितैलाधारविशेषां, उक्तं च जीवाभिगममूलटीकाकारेण— 'तैलसमुद्गकौ—सुगन्धितैलाधारौ'
एवं कोष्ठादिसमुद्गका अपि वाच्याः, अत्र सङ्ग्रहणिगाथा—

तिल्ले कोड्ड समुग्गे पत्ते चोए य तगर एला य ।

हरियाले हिं गुलए मणोसिला अंजणसमुग्गा ॥ १ ॥

'सव्वरचणामया' इति एते सर्वेऽपि सर्वात्मना रत्नमया 'अच्छा' इत्यादि प्राग्बत् ।

मू. (३०) सूरियाभे णं विमाणे एगमेगे दारे अट्टसयं चक्रज्झयाणं अट्टसयं मिगज्झयाणं
गरुडज्झयाणं छत्तज्झयाणं पिच्छज्झयाणं सउणिज्झयाणं सहिज्झयाणं उसभज्झयाणं अट्टसयं
सेयाणं चउविसाणाणं नागवरकेज्जणं एवमेव सपुव्वावरेणं सूरियाभे विमाने एगमेगे दारे असीयं
केउसहस्सं भवतीति मक्खायं, सूरियाभे विमाने पन्नद्धिं पन्नद्धिं भोमा पन्नत्ता, तेसि णं भोमाणं
भूमिभागा उल्लोया य भाणियव्वा, तेसि णं भमाणं च बहुमज्जदेसभागे पत्तेयं पत्तेयं सीहासने,
सीहासनवन्नतो सपरिवारो, अवसेसेसु भोमेषु पत्तेयं पत्तेयं भद्रासणा पन्नत्ता ।

तेसि णं दाराणं उत्तमागारा सोलसविहेहिं रयणेहिं उवसोमिया, तंजहा—रयणेहिं जाव
रिट्ठेहिं, तेसि णं दाराणं उप्पिं अट्टमंगलगा सज्झया जा छत्तातिछत्ता, एवमेव सपुव्वावरेणं सूरियाभे
विमाणे चत्तारि दारसहस्सा भवतीतिमक्खायं, असोगवने सत्तिवने चंपगवने चूयगवने, सूरिया-
भस्स विमानस्स चउद्विंसिं पंच जोयनसयाइं अबाहाए चत्तारि वनसंडा पन्नत्ता, तंजहा ।

पुरच्छिमेणं असोगवने दाहिणेणं सत्तवन्नवने पच्चत्थिमेणं चंपगवने उत्तरेणं चूयगवने, ते
णं वनखंडा साइरेगाइं अद्धतेरस जोयणसयसहस्साइं आयामेणं पंच जोयणसयाइं विक्खंभेणं
पत्तेयं पत्तेयं पागारपरिखित्ता किण्हा किण्हाभासा वनखंडवन्नओ ।

बू. "सूरियाभे णं विमाणे एगमेगे दारे अट्टसयं चक्रज्झयाण मित्यादि, तस्मिन् सूर्याभे
विमाने एकैकस्मिन् द्वारे अष्टाधिकं शतं चक्रध्वजानां—चक्रलेखरूपचिह्नोपेतानां ध्वजानामेव
मृगगरुडरुद्धछत्रपिच्छशकुनिसिंहवृषभचतुर्दन्तहस्तिध्वजाना मपि प्रत्येकमष्टशतमष्टशतं वक्तव्यं
'एवमेव सपुव्वावरेण' एवमेव—अनेनैव प्रकारेण सपूर्वापरेण—सह पूर्वं अपरैश्च वर्तते इति
सपूर्वापरं—सङ्ख्यानं तन सूर्याभे विमाने एकैकस्मिन् द्वारे अशीतमशीतं—अशीत्यधिकं २ केतुसहस्रं
भवतीत्याख्यातं मया अन्यैश्च तीर्थकृद्भिः ।

'तेसि णं'मित्यादि, तेषां द्वाराणां सम्बन्धीनि प्रत्येकं पञ्चषष्टि २ भौमानि—विशिष्टानि
स्थानानि प्रज्ञप्तानि, तेषां च भूमानां भूमिभागा उल्लोकाश्च यानविमानवद्वक्तव्याः, तेषां च भौमाना
बहुमध्यदेशभागे यानि त्रयस्त्रिंशत्तमानि भौमानि तेषां बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं प्रत्येकं सूर्याभेदेवयोग्यं
सिंहासनं तेषां च सिंहासनाना वर्णकोऽपरोत्तरोत्तरपूर्वादिषु सामानिकादिदेवयोग्यानि भद्रासनानि
च क्रमेण यानविमानवद्वक्तव्यानि शेषेषु च भौमेषु प्रत्येकमेकैकं सिंहासनं परिवाररहितं ।

'तेसि णं'मित्यादि, तेषां द्वाराणां उत्तमा आकारा—उपरितना आकारा उत्तरंगादिरूपाः
क्वचित् 'उवरिमागारा' इत्येव पाठः, षोडशविधै रत्नैरुपशोभितास्तद्यथा—'रयणेहिं जाव रिट्ठेहिं'
इति रत्नैः सामान्यतः कर्कतनादिभिर्वावत्करणात् वज्रैः २ वैडूर्यै ३ लोहिताक्षैः ४ मसारगल्लैः ५

हंसगर्भं ६ पुलकैः ७ सौगन्धिकैः ८ ज्योतीरसैः ९ अङ्कैः १० अञ्जैः ११ रजतैः १२ अञ्जनपुलकैः १३ जातारूपैः १४ स्फटिकैरितित परिग्रहः १५ षोडशै रितैः १६ 'तेसि ण'मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुपरि अष्टौ अष्टौ स्वस्तिकादीनि मङ्गलकानि इत्यादि यानविमानतोरणवत्तावद्वाच्यं यावद् बहवः सहस्रपत्रहस्तका इति, अत ऊर्ध्वं केषुचित् पुस्तकान्तरेष्वेवं पाठः 'एवमेव सपुष्पावरेणं सूरियाभे विमाणे चत्तारि दारसहससा भवन्तीति मक्खाय'मिति सुगमं ।

'सूरियाभस्स ण'मित्यादि सूर्याभस्य विमानस्य चतुर्दिशं-चतस्र दिशः समाहृताश्चतुर्दिक् तस्मिन् चतुर्दिशि चतसृषु दिक्षु पञ्च पञ्च योजनशतानि 'अहाबाए' इति बाधनं बाध आक्रमणमित्यर्थः न बाधा अबाधा-अनाक्रमणं तस्यामबाधायां कृत्वेति गम्यते, अपान्तरालं मुक्त्वेति भावः, चत्वारो वनखण्डाः प्रज्ञप्ताः, अनेकजातीयानामतुतमानां महीरुहां समूहो वनखण्डः, उक्तञ्च जीवाभिगमचूर्णी- 'अनेगजाईहिं उत्तमेहिं रुक्खेहिं वनसंडं' इति, 'तद्यथे'त्यादिना तानेव वनखण्डान् नामतो दिग्भेदतश्च दर्शयति, अशोकवृक्षप्रधानं वनमशोकवनमेवं सप्तपर्णवनं चम्पकवनं चूतवनमपि भावनीयं, 'पुरच्छिमेण' मित्यादि पाठसिद्धं, अत्र सङ्ग्रहणिगाथा-

॥ १ ॥ 'पुष्पेण असोगवनं दाहिणतो हइ सत्तिवण्णवनं ।
अवरेणं चंपकवनं चूयवनं उत्तरे पासे ॥'

'तेण'मित्यादि, ते च वनखण्डाः सातिरेकानि अर्द्धत्रयोदशानि-साद्धानि द्वादश योजन-शतसहस्रणि (आयामतः) पञ्चयोजनशतानि विष्कम्भतः प्रत्येकं २ प्राकारपरिक्षिप्ताः, पुनः कथंभू- तास्ते वनखण्डा ? इत्याह-'किण्हा किण्होभासा जाव पडिमोयणा सुरम्मा' इति यावत्करणादेवं परिपूर्णं पाठः सूचितो-नीला नीलोभासा हरिया हरियोभासा सीया सीयोभासा निद्धा निद्धोभासा तिब्वा तिब्वोभासा किण्हा किण्हच्छाया नीला नीलच्छाया हरिया हरियच्छाया सीया सीयच्छाया निद्धा निद्धच्छाया घणकडियकडिणच्छाया रम्मा महामेहनिकुरुंबभूया ।

ते णं पायवा मूलमंतो कंदमंतो खंधमंतो तयमंतो पवालमंतो पत्तमंतो पुष्पमंतो बीयमंतो फलमंतो अनुपुष्पसुजायरुइलवट्टपरिणया एगखंधा अनेगसाहप्पसाहविडिमा अनेगनरवामप्प-सारियअगेज्झघणविपुलवट्टखंधी अच्छिपत्ता अविरलपत्ता अवाइणपत्ता अनीइयपत्ता निद्धुयज-रट्ठपंडुपत्ता नवहरियभिसंतपत्तभारंधयारंगंभीरदरिसणिज्जा उवनिग्गयवरतरुणपत्तपल्लवकोमल-उज्जलचलंत किसलयकुसुमपवालल्लवकुरग्गसिहरा निच्चं कुसुमिया निच्चं मउलिया निच्चं लवइया निच्चं थवइया निच्चं गुलइया निच्चं गोच्छिया निच्चं जमलिया निच्चं जुयलिया निच्चं विणमिया पणमिया निच्चं कुसुमियउलियलवइयथवइयगुलइयगोच्छियजमलियजुवलियजुवलियविणमिय-पणमियसुविभत्तपडिमंजरिवडंसयधरा सुयबरहिणमयणसलागाकोइलकोरकभिगारककोडल-जीवंजीवकनंदीमुखकबिंजलपिंजलक्खगकारं डचक्कावागकलहंससारसअनेगसउणमिहु-वियरियसइइयम हुरसरनाइयसंपिडियदरियभमरमहुयरिमहकरपरिलेंतछप्पयुसुमासवलोल-महुरगुमगुमतगुंजंतदे सभागा अब्भितरपुष्पफलवाहिरपत्तोच्छन्ना पुतेहि य पुप्पेहि य उवच्छत्र-पलिच्छन्ना नीरोगका मउफासु अकंटगा नानाविहगुच्छुग्गम्मंडवगोवसहिया विचित्तसुहुकेउभूया वाविपुक्खरणिदीहियासु य सुनिवेसियरम्मजालधरगा पिंडिमनिहारिमसुगंधिसुसुरभीमनहरं च गंधद्धणिं मुयंता सुहेकेऊ केउबहुला अनेगसगडरहजाणजुग्गगिच्छिथिल्लसीयसंदमाणीपडिमोयणा

सुरम्मा इति' अस्य व्याख्या ।

इह प्रायो वृक्षाणां मध्यमे वयसि वर्तमानानि पत्राणि कृष्णानि भवन्ति ततस्तद्योगात् वनखण्डा अपि कृष्णाः, न चोपचारमात्रात् कृष्णा इति व्यपदिश्यन्ते किन्तु तथा प्रतिभासनात्, तथा चाह—'कृष्णावभासा' यावति भागे कृष्णावभासपत्राणि सन्ति तावति भागे ते वनखण्डाः कृष्णा अवभासन्ते, ततः कृष्णोऽवभासो येषां ते कृष्णावभासा इति, तता हरितत्वमतिक्रान्तानि कृष्णात्वमसंप्राप्तानि पत्राणि नीलानि तद्योगाद्वनखण्डा अपि नीलाः, न चैतदुपचारमात्रेणोच्यते किन्तु तथावभासात्, तथा चाह नीलावभासाः, समासः प्राग्वत्, यौवने तान्येव पत्राणि किसलयत्वं रक्तत्वं चातिक्रान्तानि ईषत् हरितालाभानि पाण्डूनि सन्ति हरितानीति व्यपदिश्यन्ते, ततस्तद्योगात् वनखण्डा अपि हरिताः, न चैतदुपचारमात्रादुच्यते, किन्तु तथाप्रतिभासात्, तथा चाह—हरितावभासाः, तथा बाल्यादतिक्रान्तानि वृक्षाणां पत्राणि शीतानि भवन्ति ततस्तद्योगादनखण्डा अपि शीता इत्युक्ताः, न च न ते गुणतस्तथा किन्तु तथैव, तथा चाह—शीतावभासाः, अधोभागवर्तिनां वैमानिकदेवानां देवीनां तद्योगशीतवातसंस्पर्शतः ते शीता वनखण्डा अवभासन्ते इति ।

तथा एते कृष्णनीलहरितवर्णा यथा स्वस्मिन् स्वरूपे अत्यक्ते स्निग्धा भष्यन्ते तीव्राश्च ततः तद्योगात् वनखण्डा अपि स्निग्धाः तीव्राश्च इत्युक्ताः, न चैतदुपचारमात्रं किन्तु तथावभासोऽप्यस्ति तत उक्तं—स्निग्धावभासास्तीव्रावभासा इति, इहावभास भ्रान्तोऽपि भवति यथा मरुमरीचिकासु जलावभासस्ततो नावभासमात्रोपदर्शनेन यथावस्थितं वरतुस्वरूपं वर्णितं भवति किन्तु ततास्वरूपप्रतिपादनेन, ततः कृष्णत्वादीनां तथास्वरूपप्रतिपादनार्थमनुवादपुरस्सरं विशेषणान्तरमाह—'किण्हा किण्हाच्छाया' इत्यादि ।

कृष्णा वनखण्डः, कुत इत्याह—कृष्णच्छायाः 'निमित्तकारणहेतुषु सर्वासां विभक्तीनां प्रायोदर्शनं' मिति वचनात् हेतौ प्रथमा, ततोऽयमर्थः—यस्मात् कृष्णा छाया—आकरः सर्वाविसंवादि-तया तेषां तस्मात् कृष्णाः, एतदुक्तं भवति—सर्वाविसंवादितया तत्र कृष्ण आकार उपलभ्यते, न च भ्रान्तावभाससंपादितसत्ताकः सर्वाविसंवादी भवति, ततस्तत्त्ववृत्त्या ते कृष्णा न भ्रान्तावभास-मात्रव्यवस्थापिता इति, एवं नीला नीलच्छाया इत्याद्यपि भावनीयं, नवरं शीताः शीतच्छाया इत्यत्र छायाशब्द आतपप्रतिपक्षवस्तुवाची द्रष्टव्यः ।

'घनकडितडियच्छाया' इति इह शरीरस्य मध्यभागे कटिस्ततोऽन्यस्यापि मध्यभागः कटिरिव कटिरित्युच्यते, कटिस्तटमिव कटितटं घना—अन्योऽन्यशाखाप्रशाखानुप्रदेशतो निविडा कडितटे—मध्यभागे छाया येषां ते तथा, मध्यभागे निविडतरच्छाया इत्यर्थ, अत एव रम्यो—रमणीयः तथा महान् जलभारावनतप्रावृटकालभावी यो मेघनिकुरुम्बो—मेघसमूहस्तं भूता—गुणैः प्राप्ता महामेघनिकुरुम्बभूताः, महामेघवृन्दोपमा इत्यर्थः ।

'ते णं पायवा' इत्यादि, अशोकवरपादपरिवारभूतपरागुक्ततिलकादिवृक्षवर्णनवत् परिभावनीयं, नवरं 'सुयबरहिणमयणसलागा' इत्यादि विशेषणमत्रोपमया भावनीयं 'अनेगसगडर-हजाणे' त्यादि तदाकारभावतः ॥

मू. (३१) तेसिं णं वनसंडाणं अंतो बहुसमरमणिज्जा भूमिभागा, से जहा नामए

आलिंगपुक्खरेति वा जाव नानाविहपंचवण्णेहिं मणीहि य तणेहि य उवसोभिया, तेसि णं गंधो फासो नेयव्वो जहक्कमं ।

तेसि णं भंते ! तणाण य मणीण य पुव्वावरदाहिणुत्तरातेहिं वातेहिं मंदाणं एइयाणं वेइयाणं कंपियाणं चालियाणं कंदियाणं, घट्टियाणं खोभियाणं उदीरियाणं केरिसए सद्दे भवति ?, गोयमा ! ।

से जहानामए सीयाए वा संदमाणीए वा रहस्स वा सच्छत्तस्स सज्झयस्स सघंटस्स सपडागस्स सत्तोरणवरस्स सनंदिघोसस्स सखिंखिणिहेमजालपरिखित्तस्स हेवयचित्तिणिसकणगणि-जुत्तदारुयास्स संपिनद्धचक्कमंडल घुरागस्स कालायससुकयणेमिजंतकम्मस्स आइण्णवरतुर-गसुसंपउत्तस्स कुसलणरच्छेयसार हि सुसंपगगहियस्स सरसयबत्तीसतोणपरिमंडियस्स सकंकडा-वयंसगस्स सचावसरपहरणा वरणभरियजुज्झसज्जस्स रायंगणंसि वा रायंतैउरंसि वा रम्मंसि वा मणिकुट्टिमतलंसि अभिक्खणं अभिघट्टिज्जमाणस्स वा नियट्टिज्जमाणस्स वा ओरालमणोण्णा कण्णम निव्वुइकरा सद्दा सब्बओ समंता अभिनिस्सवंति, भवेयारूवे सिया ?, नो इणट्ठेसममट्ठे ।

से जहानामए वेयालीयवीणाए उत्तरमंदामुच्छियाए अंके सुपइइयाए कुसलनरनारिस-संपरिग्गहियाते चंदनकोणपरियट्टियाए पुव्वत्तावरत्तकालसमंयसि नंदायं वेइयाए पवेइयाए चालियाए घट्टियाए खोभियाए उदीरियाए ओराला मणुन्ना मनहरा कण्णमणनिव्वुइकरा सद्दा सब्बओ समंता अभिनिस्सवंति, भवेयारूवे सिया ?, नो इणट्ठे समट्ठे ।

से जहानामए किन्नराण वा किंपुरिसाण वा महोरगाण वा गंधव्वाण वा भद्दसालवनगयाणं वा नंदनवनगयाणं वा सोमनसवनगयाणं वा पंडगवनगयाणं वा हिमवंतगच्छंगयमलयमंदर-गिरिगहासमन्नागयाण वा एगओ सत्रिहियाणं समागयाणं सत्रिसन्नाणं समुवविट्ठाणं पमुइय-पक्कलियाणं गीयरइगंधव्वहसियमणाणं गज्जं पज्जं कत्थं गेयं पायबद्धं उक्खित्तायपयत्तायं मंदायं रोइयावसाणं सत्तसरसमन्नागयं छदोसविप्पमुक्कं -

—एकारसालंकारं अट्टगुणे ववेयं गुजंतवंसकुहरोवगूढं रत्तं तिट्ठाणकरणसुद्धं सहकरगुजंत-वंसतंतीतललयगहसुसंपउत्तं महुरं समं सुललयमणोहरं मउयरिभियपयसंचारं सुणतिं वरचारुरूवं दिव्वं नट्टं सज्जं गेयं पगीयाणं, भवेयारूवे सिया ?, हंता सिया ।

बू. 'तेसि णं वनसंडाण' मित्यादि, तेषां वनखण्डानामन्तः—मध्ये बहुसमरमणया भूमिभागाः प्रज्ञप्ताः, तेषां च भूमिभागानां 'से जहा नामए 'आलिंगपुवखरे इ वा' इत्यादि वर्णनं प्रागुक्तं तावद्वाच्यं यावन्मणीनां स्पर्शा, नवरमत्र तृणान्यपि वक्तव्यानि, तानि चैवं—'नानाविहपंच-वण्णाहि मणीहि य तणेहि य उवसोभिया, तंजहा—किण्हेहि य नीलेहि य जाव सुक्किले, तत्थ णं जे ते कण्हा तणा य मणी य तेसि णं अयमेयारूवे वन्नावासे पन्नते, से जहानामए जीमूतेइ वा' इत्यादि सम्प्रति तेषां मणीनां तृणानां च वातेरितानां शब्दस्वरूपप्रतिपादनार्थमाह -

'तेसि णं भंते ! तणाण य मणीय य' इत्यादि, तेषां णमिति पूर्ववत् मदन्त !—परमकल्याण-योगिन् तृणानां पूर्वापरदक्षिणोत्तरगतैवर्तितर्मन्दायंति मन्दं मन्दं एजितानां कम्पितानां व्येजि-तानां—विशेषतः कम्पितानां, एतदेव पर्यायशब्देन व्याचष्टे—कम्पितानां चालितानां—इतस्ततो मनाक् विक्षिप्तानां, एतदेव पर्यायेण व्याचष्टे—स्पन्दितानां, तथा घट्टितानां परस्परं संघर्षयुक्तानां,

कथं घट्टिता इत्याह—क्षोभितानां, स्वस्थानाद्यालमपि कुत इत्याह—उदीरितानामुत्—प्राबल्येन प्रेरितानां, कीदृशः शब्दः प्रज्ञप्तः ?, भगवानाह—

‘गोयमे’ त्यादि, गौतम ! स यथानामकः शिविकाया वा स्यन्दमानिकाया वा रथस्य वा, तत्र सिबिया जम्पानविशेषरूपा उपरिच्छादिता कोष्ठकारा, तथा दीर्घो जम्पानविशेषः पुरुष-स्वप्रमाणावकाशदा या स्यन्दमानिका, अनयोश्च शब्दः पुरुषोत्पाटितयोः क्षुद्रहेमघण्टिकादिचलन-वशतो वेदितव्यः, रथश्चेह संग्रामरथः प्रत्येयोऽग्रेतनविशेषणानामन्यथाऽसंभवात्, तस्य च फलकवेदिका यस्मिन् काले ये पुरुषास्तदपेक्षया ततिप्रमाणाऽवसेया, तस्य च रथस्य विशेष-णान्यभिधत्ते

‘सष्ठत्तस्स’ इत्यादि, सच्छत्रस्य सध्वजस्य सघण्टाकस्य—उभयपाश्र्वावलम्बिमहा-प्रमाणघण्टोपेतस्य सपताकरय सह तोरणवरं—प्रधानतोरणं यस्य ससतोरणवरस्तस्य, सह नन्दीघोषो—द्वादशतूर्यनिनादो यस्य स सन्दिघोषस्तरय, तथा सह किङ्किण्यः—क्षुद्रघण्टा येषामिति सकिङ्किणीकानि, हेमजालानि—यानि हेममथदामसमूहास्तैः सर्वासु दिक्षु पर्यन्तेषु—बहिप्रदेशेषु परिक्षित्तो—व्याप्तस्तस्य, तथा हैमवतं—हिमवत्पर्यवर्तभावि चित्रं—विचित्रमनोहारिविशेषोपेतं तितिशतरुसंबन्धि कनकविच्युरितं दारु—काष्ठं यस्य सहैमवतचित्रतैनिकशकनकनिर्युक्तदारुक-स्तस्य, सूत्रे च द्वितीयः ककारः स्वार्थिकः पूर्वस्य च दीर्घत्वं प्राकृतत्वात् ।

तथा सुष्टु—अतिशयेन सम्यक् पिनद्धं बद्धमरकमण्डलं धूश्च यस्य स सुसंपिनद्धार-कमंडलधूःकस्तस्य, तथा कालायसेन—लोहेन सुष्टु—अतिशयेन कृतं नेमैः—बाह्यपरिधेयन्त्रस्य च—अरकोपरिफलकचक्रवालस्य कर्म यस्मिन् स कालायसकृतनेमियन्त्रकर्मा तस्य, तथा आकीर्णा—गुणैर्व्यापता ये वराः—प्रधानास्तुरगास्ते सुष्टु—अतिशयेन सम्यक् प्रयुक्ता—योजिता यस्मिन् स आकीर्णवरतुरगभुसंप्रयुक्तः तस्य, प्राकृतत्वात् बहुव्रीहावपि क्तान्तस्य परनिपातः, तथा सारथिकर्मणि ये कुशला नरास्तेषां मध्ये अतिशयेन छेको—दक्षः सारथिस्तेन सुष्टुसम्यक् परिगृहीतस्य ।

तथा ‘सरसयबत्तीसतोणपरिमंडियस्स’ इति शराणां शतं प्रत्येकं येषु तानि शरशतानि तानि च तानि द्वात्रिंशत् तूणानि तैर्मण्डितः शरशतद्वात्रिंशत्तूणमण्डितः, किमुक्तं भवति ?—एवं नाम तानि द्वात्रिंशत् शरशतभृतानि तूणानि रथस्य सर्वतः पर्यन्तेष्ववलम्बितानि यथा तानि संग्रामायोपकल्पितस्यातीव मण्डनाय भवन्तीति, तथा कण्टकः—कवचं सह कण्टको यस्य स सकण्टकः सकण्टोऽवतंसः—शेखरो यस्य स सकण्टावतंसस्तस्य, तथा सह चापं येषां ते सचाया ये शरा यानि च कुन्तभस्त्रिसुसण्डिप्रभृतीनि नानाप्रकाराणि प्रहरणानि यानि च कवचकण्टक-प्रमुखानि आवरणानि तैर्भृतः—परिपूर्ण, तथा योधानां युद्धं तत्रिमित्तं सद्यः—प्रगुणीभूतो यः स योधयुद्धसञ्जरततः पूर्वपदेन सह विशेषणसमासः तस्य, इत्थंभूतस्य राजाङ्गणे वा अन्तःपुरे वा रथे वा मणिकुट्टिमतले—मणिबद्धभूमितले अभीक्ष्णमभीक्ष्णं कुडिमतलप्रदेशे वा ।

‘अभिघट्टिञ्जमाणस्से’ति अभिखच्यमानस्य वेगेन गच्छतो ये उदारा मनोज्ञा कर्णमनोनि-वृत्तिकराः सर्वतः समन्तात् जीवाभिगममूलटीकायामपि ‘उष्पिथं’ श्वासुयुक्तमिति, तथा उत्—प्राबल्येन अतितामलमस्थानतालं वा उत्तालं, श्लक्ष्णस्वरेण काकस्वरं, सानुनासिकं अनुनासि-

काविनिर्गतस्वरानुगतिमिति भावः, तथा 'अद्भुगुणीयवेय' मिति अष्टभिर्गुणैरुपेतमष्टगुणोपेतं, ते चाष्टावमी गुणाः--पूर्णं रक्तमलङ्कृतं व्यक्तमविधुष्टं मधुरं समं सललितं च, तथा चोक्तम्-

॥ १ ॥

“पुणं रत्तं च अलंकियं च वर्त्तं सहेव अविधुष्टं ।

मधुरं समं सललियं अद्भु गुणा ह्येति गेयस्स ॥”

तत्र यत् स्वरकलाभि परिपूर्णं गीयते तत्पूर्णं, गेयरागानुरक्तेन यत् गीयते तत् रक्तं, अन्योऽन्यस्वरविशेषकरणेन यदलङ्कृतमिव गीयते तदलङ्कृतं, अक्षरस्वरस्फुटकरमतो व्यक्तं, विस्वरं क्रोशतीव विधुष्टं न तथा अविधुष्टं, मधुरस्वरेण गीयमानं मधुरं क्रौकिलारुवत्, तालवंशस्वरादिसमनुगतं समं, तथा यत् स्वरघोलनाप्रकारेण ललतीव तत् सह ललितेन-ललनेन वर्त्तत इति सललितं, यदिवा यत् श्रोत्रेन्द्रियस्य शब्दस्य स्पर्शनमतीव सूक्ष्ममुत्पादयति सुकुमारमिव च प्रतिभासते तत् सललितं ।

इदानीमेतेषामेवाद्यानां मध्ये कियतो गुणान् अन्यच्च प्रतिपिपादयिषुरिदमाह- 'रत्तं तिद्वाण-करणं सुद्धं' तत् 'कुहरगुंजतवंसतंतीतलताललयद्दसुसंपउत्तं मधुरं समं सललियं मणोहरं मउयरि-भियपयसंचारं सुरइं सुनतिं वरचारुरूवं दिव्वं नद्धं सज्जं गेयं पगीयाण'मिति यथा प्राक् नाट्यविधौ व्याख्यातं तथा भावनीयं 'जारिसए सद्दे हवइ' प्रगीतानां-गातुमारब्धवतां यादृशः शब्दोऽतिमनोहरो भवति-स्यात्-कथंचिद्भवेदेतद्भूपस्तेषां तृणानां मणीनां च शब्दः ?, एवमुक्ते भगवानाह-गोतमस्योदेवंभूतः शब्दः ॥

मू. (३२) तेसि णं वनसंडाणं तत्थ तत्थ तहिं देसे देसे बहूओ खुड्डाखुड्डियातो वावीयाओ पुक्खरिणीओ दीहियाओ गुंजालियाओ सरपंतिआओ बिलपंतियाओ अच्छाओ सण्हाओ रययाम-यकूलाओ समतीरातो रयरामयपासाणातो तवणिज्जतलाओ सुवण्णसुब्भरययवालुयाओ वेरुलिय-मणिफालियपडलपच्चोयडा सुओयारसुउत्ताराओ नानामणिसुबद्धाओ चउक्कोणाओ अनुपुव्व-सुजातगंभीरसीयलजलाओ संछन्नपत्तभिसमुणालाओ ।

बहुउप्यलकुमुयनल्लिणसुभगसो गंधियपोडीरयसयवत्सहस्सपत्तकेसरफुल्लोवचियाओ छप्पयपरिभुज्जमाणकमलाओ अच्छविमलसलिलपुन्नाओ अप्पेगइयाओ आसवोयगाओ अप्पेगइ-याओ खोरीयगाओ अप्पेगइयाओ घओयगाओ अप्पेगइयाओ खीरोयगाओ अप्पेगइआओ खारोयगाओ अप्पेगितियातो उयगरसेण पन्त्ताओ पासादीयाओ दरिसणिज्जाओ अभिरूवाओ पडिरूवाओ तासि णं वावीणं जाव बिलपंतीणं पत्तेयं २ चउद्धिसिंचत्तारि तिसोपाणपडिरूवगा पन्त्ता ।

तेसि णं तिसोपाणपडिरूवगाणं वन्नओ, तोरणाणं झया छत्ताइछत्ता य नेयव्वा, तासु णं खुड्डाखुड्डियासु वावीसु जाव बिलपंतियासु तत्थ २ देसे बहवे उप्पायपव्वयगा नियइपव्वययगा जगइपव्वया दारुइज्जपव्वयगा दगमंडवा दगनालगा दगमंचगा उसड्डा खुड्डुखुड्डुगा अंदोलगा पक्खंदोलगा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा ।

तेसु णं उप्पायपव्वएसु जाव पक्खंदोलएसु बहूइं हंसासणाइं कोचासणाइं गरुत्तासणाइं उण्णयासणाइं पणयासणाइं दीहासणाइं पक्खासणाइं भद्दासणाइं उसभासणाइं सीहासणाइं पउमासणाइं दिसासोवत्थियाइं सव्वरयणामयाइं अच्छाइं जाव पडिरूवाइं ।

तेसु णं वनसंडेसु तत्थ तत्थ तहिं तहिं देसे देसे बहवे आलियधरगा मालियधरगा कयलियधरगा लयाधरगा अच्छणधरगा पिच्छणधरगा मंडनधरगा पसाहमधरगा गब्भधरगा मोहनधरगा सालधरगा जालधरगा कित्तधरगा कुसुमधरगा गंधधरगा आयंसधरगा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा तेसु णं आलियधरगेसु जाव गंधव्व० । तहिं २ धरएसु बहुइं हंसासण जाव दिसासोवत्थिआसणाइं सव्वरयणामयाइं जाव पडिरूवाइं ।

तेसु णं वनसंडेसु तत्थ तत्थ देसे २ तहिं २ बहवे जातिमंडवगा जूहियमंडवगा नवमालियमंडवगा वासंतिमंडवगा सूरमलियमंडवगा दहिवासुयमंडवगा तंबोलियमंडवगा मुदियामंडवगा नागलियामंडवगा अतिमुत्तयलियामंडवगा आप्फोवगामालुयामंडवगा अच्छा सव्वरयणामया जाव पडिरूवाओ ।

तेसु णं जालिमंडवएसु जाव मायामंडवएसु बहवे पुढविसिलापट्टगा हंसासणसंठिया जाव दिसासोवत्थियासणसंठिया अन्नेय बहवे मंसलघुडविसिद्धसंठाणसंठिया पुढविसिलापट्टगा पन्नत्ता समणाउओ !, आईणगरूयवूरनवनीयतूलफासा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा

तत्थ ण बहवे वेमाणिया देवा य देवीओ य आसयंति सयंति चिद्धंति निसीयंति तुयद्धंति हसंति रमंति ललंति कीलंति किद्धंति मोहंति पुरा पोरणाणं सुचिण्णाण सुपडिक्कंताण सुभाण कडाण कम्मम कल्लाण कल्लाण फलविद्यायं पच्चणुत्त्वममाणा विहरंति ।

बृ. 'तेसि णं वनसंडाण'मित्यादि, तेषां 'ण'मिति वाक्यालङ्कारे वनखण्डानां मध्ये तत्र तत्र देशे 'तत्र तत्रे'ति तस्यैव देशस्य तत्र तत्र एकदेशे 'बहूई' इति बह्वयः 'खुड्ढाखुड्ढियाओ' इति क्षुल्लिकाक्षुल्लिका लघवो लघवो इत्यर्थः, वाप्यश्चतुरस्र पुक्खरिण्यो वृत्ताकारा अथवा पुष्कराणि विद्यंते यासु ताः पुष्करिण्यो दीर्घिका-ऋज्व्यो नद्यः वक्र नद्यो गुआलिकाः, बहूनि केवलकेवलानि पुष्पावकीर्णकानि सरांसि एकपडत्तया व्यवस्थितानि सरःपडिक्तः सललितास्ता बहव्यः सरः पडिक्तयः तथा येषु सरःसु पडिक्तया व्यवस्थितेषु कूपोदकं प्रणालिकया संचरति सा सरःपडिक्तः ता बहव्यः सरःसरःपडिक्तयः, तता बिलानीव बिलानि-कूपास्तेषां पडिक्तयो बिलपडिक्तयः, एताश्च सर्वा अपि कथंभूता इत्याह -

अच्छाः-स्फटिकवद्बहिर्निर्मलप्रदेशाः श्लक्ष्णाः-श्लक्ष्णपुद्गलनिष्पादितबहि प्रदेशाः श्लक्ष्णदलनिष्पन्नपटवत्, तथा रजतमयं-रूप्यमयं कूलं यासां ता रजतमयकूलाः, तथा समं न गर्ताभावात् विषमं तीरं-तीरवर्तिजलापूरितं स्थानं यासां ताः समतीराः, तथा वज्रमयाः पाषाणा यासां ता वज्रयपाषाणाः, तथा तपनीयं-हेमविशेषः तपनीयमयं तलं यासां तास्तपनीयतलाः, तथा "सुवण्णसुञ्जरयवालुयाउ" इति सुवर्ण-पीतकान्ति हेम सुब्बं-रूप्यविशेषः रजतं-प्रतीतं तन्मया वालुका यासु ताः सुवर्णसुब्बरजतवालुकाः, 'वेरुलियमणिफलहपडलपच्चोयडाओ' इति वैडूर्यमणिमयानि स्फटिकपटलमयानि च प्रत्यवतटानि-तटसमोपवर्तिनः अत्यनुत्तप्रदेशा यासां ता वैडूर्यमणिस्फटिकपटलप्रत्यवतटाः, 'सुओयारसुउत्तारउ' इति सुखेनावतारो-जलमध्ये प्रवेशनं यासु ताः सुखावताराः तथा सुखेन उत्तारो-जलमध्याद्बहिर्निर्गमनं यासु ताः सुखोत्तारास्ततः पूर्वपदेन विशेषणसमासः ।

'नानामणित्थसुबद्धाउ' इति नानामणिभि-नानाप्रकारैर्मणिभिस्तीर्थानि सुबद्धानि यासां

ता नानामणितीर्थसुबद्धाः, अत्र बहुव्रीहावपि क्तान्तस्य परनिपातः सुखादिदर्शनाद् प्राकृत-
शैलीवशाद्वा 'चउक्रोणाउ' इति चत्वारः कोणा यासां ताश्चतुःकोणाः, एतच्च विशेषणं वापीः
कूपांश्च प्रति द्रष्टव्यं, तेषामेव चतुष्कोणत्वसंभवात् न शेषाणां, तथा आनुपूर्व्येण-क्रमेण नीचैस्तरा-
भारूपेण सुष्ठु-अतिशयेन यो जातवप्रः-केदारो जलस्थानं तत्र गम्भीरं-अलब्धस्ताधं शीतलं
जलं यासु ता आनुपूर्व्यसुजातवप्रगम्भीरशीतलजलाः, 'संछन्नपत्रभिसमुणालाउ' इति संछन्नानि-
जलेनान्तरितानि पत्रभिसमृणालानि यासु ताः संछन्नपत्रभिसमृणालाः, इह विसमृणालसाहचर्यात्
पत्राणि पद्मिनीपत्राणि द्रष्टव्यानि, बिसानि-कन्दाः मृणालानि-पद्मनालाः -

तथा बहुभिरुत्पलकुमुदनलिनसुभगसौगन्धिकपुण्डरीकशतपत्रसहस्रपत्रैः केसरैः-केसर-
प्रधानैः फुल्लैः-विकसितैरुपचिता बहूत्पलकुमुदनलिनसुभगसौगन्धिकपुण्डरीकशत-
पत्रसहस्रपत्रकेसरफुल्लेपचिताः, तथा षट्पदैः भ्रमरैः परिभुज्यमानकमलाः, तथा अच्छेन-स्वरूपतः
स्फटिकवत् शुद्धेन विमलेन-आगन्तुकमलरहितेन सलिलेन पूर्णा अच्छविमलसलिलपूर्णा, तथा
पडिहत्या-अतिरेकिता अतिप्रभूता इत्यर्थः 'पडिहत्यमुद्धुमायं अतिरिययं जाणमाउण्ण' मिति
वचनात्, उदाहरणं चात्र-

॥ १ ॥

‘घणपडिहत्य गयणं सराइ नवसलिलउद्धुमायाइं ।

अइरेइयं मह उण चिंताए मण तुहं विरहे ॥’ इति ।

भ्रमन्तो मत्स्यकच्छपा यत्र ताः परिहत्याभ्रमनमत्स्यकच्छपाः, तथा अनेकैः शकुनिमिथुनकैः
प्रविचरिता-इतस्ततो गमनेन सर्वतो व्याप्ताः अनेकशकुनिमिथुनकप्रविचरितास्ततः पूर्वपदेन
विशेषणसमासः, एता वाप्यादयः सरस्सरःपङ्क्तिपर्यन्ताः 'प्रत्येकं प्रत्येकं' प्रति प्रत्येकमत्रामिमुद्धे
प्रतिशब्दस्ततो वीप्साविवक्षायां पश्चात्प्रत्येकशब्दस्य द्विर्वचनमिति, पद्मवरवेदिकया परिक्षिताः,
प्रत्येकं प्रत्येकं वनखण्डपरिक्षिताः, 'अप्येगइयाउ' इत्यादि, अपिर्बाढार्थे बाढमेककाः-काश्चन
वाप्यादय आसवमिव-चन्द्रहासादिपरमासवमिव उदकं यासां ता आसवोदकाः, अथेकका
वारुणस्य-वारुणसमुद्धस्येव उदकं यासां ता वारुणोदकाः, अथेककाःक्षीरमिव उदकं यासां ताः
क्षीरोदकाः, अथेकका धृतमिव उदकं यासां ता धृतोदकाः, अथेककाः क्षोद इव-इक्षुरस इव
उदकं यासां ताः क्षोदोदकाः, अथेककाः स्वाभाविन उदकरसेन प्रज्ञासाः, 'पासाइया' इत्यादि
विशेषणचतुष्टयं प्राग्वत् ।

'तासि ण'मित्यादि, तासां क्षुल्लिकानां वापीनां यावद्बिलपङ्क्तीनामिति यावत्शब्दात्
पुष्करिण्यादिपरिग्रहः, प्रत्येकं चतुर्दिशि चत्वारि एकैकस्यां दिशि एकैकस्य भावात् त्रिसोपान-
प्रतिरूपकाणि-प्रतिविशिष्टरूपाणि त्रिसोपानानि, त्रयाणां सोपानानां समाहारस्त्रिसोपानं, तानि
प्रज्ञप्तानि, तेषां च त्रिसोपानप्रतिरूपकाणामयं-वक्ष्यमाण-एतद्रूपः-अनन्तरं वक्ष्यमाणस्वरूपो
वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तस्तद्यथा वज्ररत्नमया वंग्ण इत्यादि प्राग्वत् ।

'तेसि णं' तेषां त्रिसोपानप्रतिरूपकाणां प्रत्येकं तोरणानि प्रज्ञप्तानि, तोरणवर्णकस्तु निरवशष
यानविमानवद्भावनीयो यावत् बहवः सहस्रपत्रहस्तका इति, 'तासि णं'मित्यादि, तासां क्षुल्लिका-
क्षुल्लिकानां यावद् बिलपङ्क्तीनां, अत्रापि यावच्छब्दात् पुष्करिण्यादिपरिग्रहः, तत्र तत्र देशे
तस्यैव देशस्य तत्र तत्र एकदेशे बहव उत्पत्तिपर्वता यत्रागत्य बहवः सूर्याभिविमानवासिनो

वैमानिका देवा देव्यश्च विचित्रक्रीडानिमित्तं वैक्रीयशरीरमारचयन्ति, 'नियइपव्वया' इति नियत्या-
नैयत्येन व्यवस्थिताः पर्वता नियतिपर्वताः, क्वचित् 'निययपव्वया' इति पाठः, तत्र नियताः—सदा
भोग्यत्वेनावस्थिताः पर्वतानियतपर्वताः, यत्र सूर्याभिविमानवासिनो वैमानिका देवा देव्यश्च भवधार-
णीयेनैव वैक्रीयशरीरेण सदा रममाणा अवतिष्ठन्ते इति भावः, 'जगईपव्वया' इति जगतीपर्वतकाः
पर्वतविशेषाः, दारुपर्वतका—दारुनिर्मापिता इव पर्वतकाः, 'दगमंडवा' इति दकमण्डपाः—
स्फाटिकाः मंडपाः ।

उक्तं च जीवाभिगममूलटीकायां—'दगमण्डपाः—स्फाटिका मण्डपा' इति, एवं दकम-
ण्डपाः दकमालका दकप्रासादाः, एते च दकमण्डपादयः केचित् 'उसड्ढा' इति उत्सृता उच्चा
इत्यर्थः, केचित् 'खुड्ढा खुड्ढ'त्ति क्षुल्लकाः क्षुल्लका इति, तथा अन्दोलकाः पक्ष्यन्दोलकाश्च, इह
यत्रागत्य मनुष्या आत्मानमन्दोलयन्ति तेऽन्दोलका इति लोके प्रसिद्धाः, यतुर तु पक्षिण
आगत्यात्मानमन्दोयन्ति ते पक्ष्यन्दोलकाः, तत्र अन्दोलकाः पक्ष्यन्दोलकाश्च तेषु वनखण्डेषु तत्र
२ प्रदेशे देवक्रीडायोग्या बहवः सन्ति, एते च उत्पातपर्वतादयः कथंभूता? इत्याह—'सर्वरत्नमयाः'
सर्वात्मना रत्नमयाः, अच्छा सण्हा इत्यादि विशेषणकदम्बकं प्राग्वत् ।

'तेसुण'मित्यादि, तेषु उत्पातपर्वतेषु यावत्पक्ष्यन्दोलकेषु, यावत्करणात्रियतिपर्वतकादि-
परिग्रहः, बहूनि हंसासनादीनि आसनानि, तत्र येषामासनानामधो भागे हंसा व्यवस्थिता यथा
सिंहासने सिंहाः तानि हंसासनानि, एवं क्रोञ्चासनानि गरुडासनानि च भावनीयानि, उन्नतास-
नानि—उच्चासनानि प्रणतासनानि—निम्नासनानि दीर्घासनानि—शय्यारूपाणि भद्रासनानि येषामधो
भागे पीठिकाबन्धः पक्ष्यासनानि येषामधो भागे नानास्वरूपाः पक्षिणः, एवं मकरासनानि
सिंहासनानि च च भावनीयानि, पद्मासनानि—पद्माकाराणि आसनानि, 'दिसासोवत्थियासणाणि'
येषामधो भागे दिक्सौवस्तिका आलिखिताः सन्ति, अत्र यथाक्रममासनानां संग्रहणिगाथा ।

॥ १ ॥

'हंसे कोंचे गरुडे उण्णय पणए य दीह भद्दे य ।

पक्खे मयरे पउमे सीह दिसासोत्थि बारसमे ॥

इति, तानि सर्वाण्यपि कथंभूतानित्यत आह—'सव्वरयणामयाई'त्यादि प्राग्वत् । 'तेसि
ण'मित्यदि, तेषु वनखण्डेषु मध्ये तत्र २ प्रदेशे तस्यैव देशस्य तत्र तत्र एकदेशे बहूनि 'आलिगृहकाणि'
आलि—वनस्पतिविशेषः तन्मयानि गृहकाणि आलिगृहकाणि, मालिरपि वनस्पतिविशेषः तन्मयानि
गृहकाणि मालिगृहकाणि, कदलीगृहकाणि लतागृहकाणि च प्रतीतानि, 'अच्छणघरकाणि' इति
अवस्थानगृहकाणि येषु यदा तदा वा आगत्य सुखासिकया अवतिष्ठन्ति, प्रेक्षणकगृहाण यत्रागत्य
प्रेक्षणकानि विदधति निरीक्षन्ते च, मज्जनगृहकाणि यत्रागत्य स्वेच्छया मज्जनकं कुर्वन्ति ।

'प्रसाधनगृहकाणि' यत्रागत्य स्वं परं च मण्डयन्ति 'गर्भगृहकाणि' गर्भहाकाराणि 'मोहन-
घराइ'न्ति मोहनं—मैथुनसेवा 'रिमियं मोहनरयाइ' इति नाममालावचनात् तद्विधानानि गृहकाणि
मोहनगृहकाणि, वासभवनानीति भावः, शालागृहकाणि—पट्टशालाप्रधानानि, जालगृहकाणि—
गवाक्षयुक्तानि गृहकाणि, कुसुमगृहकाणि—कुसुमप्रकरोपचितानि गृहकाणि, चित्रगृहकाणि—
चित्रप्रधानानि गृहकाणि गन्धर्वगृहकाणि—गीतनृत्ययोग्यानि गृहकाणि आदर्शगृहकाणि—
आदर्शमयानीव गृहकाणि, एतानि च कथंभूतानित्यत आह—'सव्वरयणामया' इत्यादि विशेषण-

कदम्बकं प्राग्वत् ।

‘तेसि ण’मित्यादि, तेषु आलिगृहकेषु यावदादर्शगृहकेषु, अत्र यावदशब्दात् मालिगृह-
कादिपरिग्रहः, ‘बहूनि हंसासनानि’ इत्यादि प्राग्वत् । ‘तेसि ण’मित्यादि, तेषु वनखण्डेषु तत्र
तत्र देशे तस्यैव देशस्य तत्र तत्र एकदेशे बहवो जातिमण्डपका यूथिकामण्डपका मल्लिकामण्डपका
नवमालिकमण्डपका वासंतीमण्डपका दधिवासुकामण्डपकाः, दधिवासुका-वनस्पतिविशेष-
स्तन्मया मण्डपका दधिवासुकामण्डपकाः, सूरुल्लिरपि वनस्पतिविशेषः तन्मया मण्डपकाः, २,
ताम्बूली-नागवल्लीन्मया मण्डपकास्तांबूलीमण्डपकाः, नागो-द्रुमविशेषः, स एव लता नागलता,
इह यस्य तिर्यक् तयाविधा शाखा प्रशाखा वा न प्रसृता सा लतेत्यभिधीयते नागलतामयामण्डपका
नागलतामण्डपकाः, अतिमुक्तमण्डपकाः, ‘अफोया’ इति वनस्पतिविशेषस्तन्मया मण्डपका
अफोयामण्डपकाः, मालुका-एकास्थिकफला वृक्षविशेषास्तुघक्ता मण्डपका मालुकामण्डपकाः,
एते च कथंभूता इत्याह-‘सव्वरयणामया’ इत्यादि प्राग्वत् ।

‘तेसि ण’मित्यादि, तेषु जातिमण्डपकेषु यावन्मालुमण्डपकेषु जावदशब्दात् यूथिकामण्डप-
कादिपरिग्रहः, बहवः शिलापट्टकाः परज्ञप्तास्तघथा-अप्येगइया हंसासणसंठिया अप्येगइया
गरुडासणसंठिया अप्येगइया उण्णयासणसंठिया अप्येगइया पणयासणसंठिया अप्येगइया
दीहासणसंठिया अप्येगइया भद्दासणसंठिया अप्येगइया पक्खा० अप्प आर्यसासणसंठिया अप्येग-
इया उसभासणसंठिया अप्येगइया सिहासणसंठिया अप्येगइया पउमासणसंठिया’ इति परिग्रहः,
अन्ये च बहवः शिलापट्टका यानि विशिष्टचिह्नानि विशिष्टनामानि च वराणि-प्रदानानि शयनानि
आसनानि च तद्वत् संस्थिता वरशयनासनविशिष्टसंस्थानसंस्थिताः, क्वचित् ‘मांसलसुघट्ट-
विसिद्धसंठाणसंठिया’ इति पाठः, तत्रान्ते च बहवः शिलापट्टकाः मांसलाः अकठिना इत्यर्थः
सुघृष्टा अतिशयेन मसृणा इतिभावः विशिष्टसंस्थानसंस्थिताश्चेति, ‘आईणगरूप बूरनवनीयतूल-
फासमउया सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा’ इति प्राग्वत् ।

तत्र तेषु उत्पादपर्वतादिगतहंसासनादिषु यावन्नानारूपसंस्थानसंस्थितपृथ्वीशिलापट्टकेषु
णमिति पूर्ववत् बहवः सूर्याभविमानवासिनो देवा देव्यश्च यथासुखभासते शेरते-दीर्घकायप्रसारणेन
वर्तन्ते न तु निद्रां कुर्वन्ति, तेषां देवयोनिकत्वेन निद्राया अभावात्, तिष्ठन्ति-ऊर्ध्वस्थानेन वर्तन्ते
निषीदन्ति-उपविशन्ति तुयइति-त्वर्त्तनं कुर्वन्ति, वामपार्श्वतः परावृत्य दक्षिणपार्श्वेनावतिष्ठन्ति
दक्षिणपार्श्वतो वा परावृत्य वामपार्श्वेनेति भावः, रमन्ते-रतिमाबध्नन्ति ललन्ति-मनईप्सितं
यथा भवति तथा वर्त्तन्ति इति भावः, क्रीटन्ति-यथासुखमितस्ततो गमनविनोदेन गीतनृत्यादिविनोदेन
वा तिष्ठन्ति मोहन्ति मैथुनसेवां कुर्वन्ति इत्येवं ‘पुरापोराणाण’ मित्यादि पुरा-पूर्वं प्राग्भवे इति
भावः कृतानां कर्मणामिति योगः, अत एव पौराणानां सुचीर्णानां-सुचरितानां, इह सुच रतजनितं
कर्मापि कार्ये कारणोपचारात् सुचरितं, ततोऽयं भावार्थः विशिष्टतथाविधधर्मानुष्ठानविषया-
प्रमादकरणक्षान्यादिसुचरितजनितानामिति, तथा सुपराक्रान्तानां, अत्रापि कार्ये कारणोपचारात्
सुपराक्रान्तिजनितानि सुपराक्रान्तानि इत्युक्तं, किमुक्तं भवति ?

सकलसत्वमैत्रीसत्यभाषणपरद्वयानपहारसुशीलादिरूपसुपराक्रमजनितानामिति, अत
एव शुभानां शुभफलानां, इह किञ्चिदशुभफलमपि इन्द्रियमतिविपर्यासात् शुभफलं प्रतिभासते

ततस्तादृशिकशुभत्वप्रतिपत्यर्थमस्यैव पर्यायशब्दमाह—कल्याणानां, तत्त्ववृत्त्या तथाविध-
विशिष्टफलादायिनां, अथवा कल्याणानां अनर्थोपशमकारिणां कल्याणरूपं फलविपाकं
'पद्मणुभ्रवमाणा' प्रत्येकमनुभवन्तो विहरन्ति आसते ।

मू. (३३) तैसि णं वनसंडाणं बहुमज्झदेसभाए पत्तेयं२ पासायवडंसगा पन्नत्ता, ते णं
पासायवडंसगा पंचजोयणसयाइं उहं उच्चत्तेणं अट्टाइज्जाइं जोयणसयाइं विक्खंभेणं
अब्भुग्गयमूसियपहसिया इव तहेव बहुसमरमणिज्जभूमिभागो उल्लोओ सीहासनं सपरिवारं, तत्थ
णं चत्तारि देवा महिद्धिया जाव पलिओमद्धितीया परिवसंति, तंजहा—असोए सत्तपन्ने चंपए चूए
सूरियाभस्स णं देवविमानस्स अंतो बहुसमरमणिजे भूमिभागे पन्नत्ते, तंजहा— वनसंडविहूणे
जाव बहवे वेमाणिया देवा देवीओ य आसयंति जाव विहरंति, तस्स णं बहुसमर- मणिज्जस्स
भूमिभागस्स बहुमज्झदेसे एत्थ णं महेगे उचगारियालयणे पन्नत्ते ।

एणं जोयणसयसहस्सं आयामविक्खंभेणं तिण्णिमि जोयणसयसहस्साइं सोस सहस्साइं दोन्नि
य सत्तावीसं जोयणसए तिन्नि य कोसे अट्टावीसं च घनुसयं तेरस य अंगुलाइं अद्धंगुलं च किचि-
विसेसूणं परिकखेवेणं, जोयणबाहल्लेणं, सव्वजंबूनयामए अच्छे जाव पडिरूवे ॥

वृ. तैसि णं'मित्यादि, तेषां वनखण्डानां बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं प्रत्येकं प्रासादवतंसका
इति, अवतंसक इव—शेखरक इवावतंसकः प्रासादानामवतंसक इव प्रासादावतंसकः प्रासादविशेष
इति भावः, ते च प्रासादावतंसकाः पञ्च योजनशतान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन अर्द्धतृतीयानि योजनशतानि
विष्कम्भतः, तेषां च 'अब्भुग्गयमूसियपहसियाविव' इत्यादिविशेषणजातं प्राग्वत्, भूमिवर्णनं
उल्लोकवर्णनं सपरिवारं च प्राग्वत्, 'तत्थ णं'मित्यादि, तत्र—तेषु वनखण्डेषु प्रत्येकमेकैकदिग्भावेन
चत्वारो देवा महर्द्धिका यावत्करणात् 'महज्जुइया महाबला महासुक्खा महानुभावा' इति परिग्रहः,
पल्योपमस्थितिकाः परिवसन्ति, तद्यथ—'असोए' इत्यादि, अशोकवने अशोकः सप्तपर्णवने सप्तपर्ण
चंपकवने चंपकश्चूतवने चूतः' ।

'ते णं' मित्यादि, ते अशोकादयो देवाः स्वकीयस्य वनखण्डस्य स्वकीयस्य प्रासादाव-
तंसकस्य, सूत्र बहुवचनं प्राकृतत्वात्, प्राकृते हि वचनव्यत्ययोऽपि भवतीति, स्वस्वकीयानां
सामानिकदेवानां स्वासां स्वासामग्रमहिषीणां सपरिवारां स्वासां स्वासां परिषदां स्वेषां स्वेषामनीकानां
स्वेषां स्वेषामनीकाधिपतीनां स्वेषां स्वेषामात्मरक्षाणां 'आहेवचचं पोरेवच्चं' इत्यादि प्राग्वत्,
'सूरियाभस्स णं'मित्यादि, सूर्याभस्य विमानस्यान्तः—मध्यभागे बहुसमरमयी भूमिभागः प्रज्ञप्तः,
तस्य —'

'सेजहानामए आलिंणपुक्खरेइ वा' इत्यादि यानविमान इव वर्णनं तावद्वाच्यं यावन्मणीनां
स्पर्शः, तस्य बहुसमरमणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागे अत्र सुमद्धत् एकं उपकारिकालयनं
प्रज्ञप्तं, विमानाधिपतिसत्कप्रासादावतंसकादीन् उपकरोति—उपष्टभ्नात्युकारिका, विमाना-
धिपतिसत्कप्रासादावतंसकादीनां पाटिका, अन्यत्र त्वियगुपकार्योपकारिकेति प्रसिद्धा, उक्तं
च—'गृहस्थानं स्मृतं राज्ञामुपकार्योपकारिके'ति, उपकारिकालयनमिव उपकारिकालयनं,
तत् एकं योजनशतसहस्रमायामवष्कम्भाभ्यां त्रीणि योजनशतसहस्राणि षोडश सहस्राणि द्वे
योजनशते सप्तविंशत्यधिके अष्टाविंशं धनुःशतं त्रयोदश अङ्गुलान्यर्द्धाङ्गुलं परिक्षेपतः, इदं च

परिक्षेपप्रमाणं जबूद्धीपपरिक्षेपप्रमाणवत् क्षेत्रसमासटीकातः परिभावनीयम् ॥

श्रू. (३४) से णं एगाए पउमवरवेइयाए एगेण य वनसंडेण य सहतो समंता संपरिखित्ते, सा णं पउमवरवेइया अद्धजोयणं उहं उच्चत्तेणं पंचधनुसयाइं विक्खंभेणं उवकारियलेणसमा परिक्खेवेणं ।

तीसे णं पउमवरवेइयाए इमेयारुवे वन्नावासे पन्नत्ते, तंजहा-वयरामया निम्मा रिट्टामया पतिट्टाणा वेरुलियामया खंभा सुवण्णरुप्यमया फलगा लोहियक्खमइओ सूईओ नानामणिमया कडेवरा नानामणिमया कडेवरसंघाडगा नानामणिमया रूवा नानामणिमया रूवसंघाडगा अंका मया पक्खबाहा जोइरसामया वंसा वंसकवेलुगा रइयामइओ पट्टियाओ जातरूवमई ओहाडणी वइरामया उवरिपुच्छणी सहरयणामई अच्छायणे ।

सा णं पउमवरवेइया एगमेगेमं हेमजालेणं गवक्खजालेणं खिंखिणीजालेणं घंटाजालेणं जुत्तामालेणं मणिजालेणं कणगजालेणं रयणजालेणं पउमजालेणं सच्चतो समंता संपरिखित्ता, ते णं दामा तवणिज्जलंबूसगा जाव चिट्ठंति । तीसे णं पउमवरवेइयाए तत्थ २ देसे २ तहिं २ बहवे हयसंघाडा जाव उसभसंघाडा सच्चरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा पासादीया ४ जाव वीहीतो पंतीतो मिहुणाणि लयाओ ।

से केणट्टेणं भंते ! एवं बुच्चति-पउमवरवेइया २ ?, गोयमा ! परमवरवेइया णं तत्थ २ देसे २ तहिं २ वेइयासु वेइयाबाहासु य वेइयफलतेसु य वइयपुडतरेसु य खभेसु खंभसीसेसु खंभपुटंतरेसु सुयीसुसुयीमुखेसु सूइफलएसु सूईपुटंतरेसु पक्खेसु पक्खबाहासु पक्खपेरंतरेसु पक्खपुडंतरेसु बहुयाइं उप्पलाइं पउमाइं कुमुयाइं नलिनाति सुभगाइं सोगंधिदायइं पुंडरीयाइं महापुंडरीयाणि सयवत्ताइं सहस्सवत्ताइं सच्चरयणामयाइं अच्छाइं पडिरूवाइं महया वासिकयच्छत्तसमाणाइं पन्नत्ताइं समणाउसो !, से एएणं अट्टेणं गोयमा ! एवं बुच्चइ-पउमवरवेइया

पउमवरवेइया णं भंते ! किं सासया ० ?, गोयमा ! सिय सासया सिय असासया, से केणट्टेणं भंते ! एवं बुच्चइ-सिय सासया सिय असासया ?, गोयमा ! दच्चइयाए सासया वन्नपज्जवेहिं गंधपज्जवेहिं रसपज्जवेहिं फासपज्जवेहिं फासपज्जवेहिं असासया, से तेणट्टेणं गोयमा ! एवं बुच्चति-सिय सासया सिय असासया ।

पउमवरवेइया णं भंते ! कालओ केवचिरं होइ ?, गोयमा ! न कयावि नासि न कयावि नत्थि न कयावि न भविस्सइ, भुवं च हवइ य भविस्सइ य, धुवा निइया सासया अक्खया अव्वया अवट्टिया निच्चा पउमवरवेइया ।

से णं वणसंडे देसूणाइं दो जोयणाइं चक्कवालविक्खंभेणं उवयारियालेणसमे परिक्खेवेणं, वनसंडवण्णतो भाणितच्चो जाव विहरंति । तस्स णं उवयारियालेणस्स चउदिसिं चत्तारि तिसोवाणपडिरूवगा पन्नत्ता वण्णओ, तोरणा झयआ छत्ताइच्छत्ता, तस्स णं उवयारियालयणस्स उवरिं बहुसमरमणिज्जे भूमिभागे पन्नत्ते जाव मणीणं फासो ॥

श्रू. तच्च एकया पच्चवरवेदिकया एकेन वनखण्डेन सर्वतः-सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सामस्थेन सम्यग् परिक्षिप्तं 'सा णं पउमवरवेइया' इत्यादि, सा पच्चवरवेदिका अंद्धं योजनमूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन पञ्च धनुःशतानि विष्कम्भतः परिक्षेपेण 'उपकारिकालयनसमाना' उपकारिकालयन-

परिक्षेपपरिमाणा प्रह्लाता, 'तीसेण' मित्यादि, तस्याः—पद्मवरवेदिकाया अयमेतद्दूपो 'वर्णावासो' वर्ण—श्लाघा यथावस्थितस्वरूपकीर्तनं तस्यावासो—निवासो ग्रन्थपद्धतिरूपो वर्णावासो, वर्णक-निवेश इत्यर्थः, प्रज्ञप्तो मया शेषतीर्थकैश्च, तद्यथेत्यादिना तमेव दर्शयति, इह सूत्रपुस्तकेष्वन्यथा-ऽतिदेशबहुलः पाठो दृश्यते ततो मा भूमतिसंमोह इति विनेयजनानुग्रहाय पाठ उपदर्शयते ।

'वयरामया निम्मा रिट्टामया पड्डाणा वेरुलियामया खंभा सुवन्नरुप्पमया फलया लोहियक्खमईओ सूईओ वइरामया संधी नानामणिमया कडेवरा नानामणिथा कलेवरसंघाडा नानामणिमया रूवा नानामणिमया रूवसंघाडा अंकाया पक्खा अंकायया पक्खबाहाओ जोईरसा-मया वंसा वंसकवेल्लुया रईयामइओ पट्टियाओ जावरूवमई ओहाडणी वयरामइ उवरिंपुंछणी सव्वरयणामए अच्छायणे' एतत् सर्वं द्वारवत् भावनीयं नवरं कलेवराणि मनुष्यशरीराणि कलेवरसंघाटा— मनुष्यशरीरयुग्मानि रूपाणि—रूपकाणि रूपसंघाटा—रूपकयुग्मानि ।

'सा णं पउमवरवेइया तत्थर देसे एगमेगेणं हेमजालेणं एगमेगेणं गवक्खजालेणं एगमेगेणं घंटाजालेणं एगमेगेणं खिंखिणीजालेणं एगमेगेणं मुत्ताजालेणं एगमेगेणं कणगजालेणं एगमेगेणं मणिजालेणं एगमेगेणं रययजालेणं एगमेगेणं सव्वरयणजालेणं एगमेगेणं पउमजालेणं सव्वतो समंता संपरिखित्ता, ते णं जाला तवणिज्जलंबूसगा सुवन्नपरयरमंडि नानामणिरय विविहहार-द्धहारउवसोभियसमुद्धयरूवा इसिमन्नमन्नमसंपत्ता पुव्वावरदाहिणुत्तरागएहिं वाएहिं मंदायं मंदायमेइज्जमाणा एइज्जमाणा पवंचमाणा २ पड्डंज्जमाणा पड्डंज्जमाणा ओरालेणं मणुत्तेणं मनहरेण कण्णमणनिव्वुइकरेणं सदेणं ते पदेसे सव्वतो समंता आपूरेमाणा सिरीए उवसोंभाणा । चिडंति, तीसे पउमवरवेइयाए तत्थर देसे तहिंर हयसंघाडा नरसंघाडा किनरसंघाडा किंपुरिससंघाडा-महोरगसंवाडा गंधव्वसंघाडा उसभसंघाडा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा ।

एवं पंतीओवि वीहीओवि मिहुणाइं, तीसे णं पउमवरवेइयाए तत्थर देसे तहिंर बहुयाओ पउमलयाओ नागलयाओ असोगलयाओ चंपगलयाओ वनलयाओ वासंतियलयाओ अइमुत्तग-लयाओ कुंदलयाओ सामलयाओ निच्चं कुसुभियाओ निच्चं मउलियाओ निच्चं लवइयाओ निच्चं थवइयाओ निच्चं गुलइयाओ निच्चं गोच्छियाओ निच्चं जमलियाओ निच्चं जुधलियाओ निच्चं विणमियाओ निच्चं पणमियाओ निच्चं सुविभत्तपडिमंजरिवडंसगधरीओ निच्चं सुकुमियउलियलवइ-य थवइयगुलइयगोच्छियजमलियजुयलियविणमियपणमियसुविभत्तडिमंजरिवडिसगधरीओ सव्वरयणामईओ अच्छा जाव पडिरूवाओ' इति ।

अस्य व्याख्या—'सा' एवंस्वरूपा 'ण' मिति वाक्यालङ्कारे पद्मवरवेदिका तत्र प्रदेशे एकैकेन हेमजालेन—सर्वात्मना हेममयेन लम्बमानेन दामसमूहेन एकैकेन गवाक्षजालेन—गवाक्षाकृतिर-त्वविशेषदामसमूहेन एकैकेन किङ्किणीजालेन, किङ्किण्यः—क्षुद्रघण्टिकाः, एकैकेन घण्टाजालेन—किङ्किण्यपेक्षया किंचिन्महत्यो घण्टा घण्टाः, तथा एकैकेन मुक्ताजालेन—मुक्ताफलमयेन दामसमूहेन एकैकेन रत्नजालेन एकैकेन पद्मजालेन सर्वरत्नमयपद्मात्मकेन दामसमूहेन सर्वतः सर्वासु दिक्षु समन्ततः—सर्वासु विदिक्षु परिक्षिप्ता—व्याप्ता, एतानि च दामस-मूहरूपाणि हेमजालादीनि जालानि लम्बमानानि देवितव्यानि, तथा चाह—

'ते णं जाला' इत्यादि, तानि सूत्रं पुंस्त्वनिर्देशः प्राकृतत्वात्, प्राकृते हि लिङ्गमनियतं,

णमिति वाक्यालङ्कारे, हेमजालादीर्ननि जालानि, क्वचित् दामा इति पाठः, तत्र तावत् हेमजालादिवरूपा दामान इति, 'तवणिञ्जलंबूसगा' इत्यादि हयसंघाटादिसूत्रं लतासूत्रं च प्राग्बत् । सम्प्रति पद्मवरवेदिकाशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं जिज्ञासुः पृच्छति—

'से केण्ड्रेण भंते !' इत्यादि, सेशब्दोऽथशब्दार्थे, केनार्येण—केन कारणेन भदन्त ! एवमुच्यते—पद्मवरवेदिका पद्मवरवेदिकेति, किमुक्तं भवति ? पद्मवरवेदिकेत्येवंरूपस्य शब्दस्य तत्र प्रवृत्तौ किं निमित्तमिति, एवमुक्ते भगवानाह—गौतम ! पद्मवरवेदिकायां तत्र तत्र एकदेशे तस्यैव देशस्य तत्र तत्र एकदेशे वेदिकासु—उपवेशनयोग्यभक्तवारणरूपासु वेदिकाबाहासु—वेदिकापाश्वेषु 'वेइयपुडंतरेसु' इति द्वे वेदिके वेदिकापुटं तेषामन्तराणि—अपान्तरालानि तानि वेदिकापुटान्तराणि तेषु, तथा स्तम्भेषु सामान्यतः स्तम्भबाहासु—स्तम्भपाश्वेषु 'खंभसीसेसु' इति स्तम्भशीर्षेषु 'स्तम्भपुटंतरेसु' इति द्वौ स्तम्भौ स्तम्भपुटं तेषामन्तराणि स्तम्भपुटान्तराणि तेषु, सूचाषु—फलकसंबन्धविघटनभावहेतुपाकास्थानीयासु तासामुपरीतितात्यर्थार्थः, 'सूर्इमुहेसु' इति यत्र प्रदेशे शूची फलकं भित्वा मध्ये प्रविशति तत्रत्यासन्नो देशः सूचीमुखं तेषु तथा सूचीफलकेषु सूचिभि संबन्धिने ये फलकप्रदेशास्तेऽप्यपचारात् सूचिकफलकानि तेषु सूचीनामधुपरिवर्तमानेषु तथा 'सूर्इपुटंतरेसु' इति द्वे सूच्यौ सूचीपुटं तदन्तरेषु पक्षाः पक्षबाह वेदिकैकदेशविशेषास्तेषु ।

बहुनि उत्पलानिगर्दभकानि पद्मानि—सूर्यविकासीनि कुमुदानि—चन्द्रविकासीनि नलिनानि—ईषदरक्तानि पद्मानि सुभगानि—पद्मविशेषरूपाणि सौगन्धिकानि—कल्हाराणि पुण्डरीकाणि—सिताम्बुजानि तान्येव महान्ति महापुण्डरीकाणि शतपत्राणि—पत्रशतकलतानि सहस्रपत्राणि—पत्रसहस्रोपेतानि, शतपत्रसहस्रपत्रे च पद्मविशेषौ पत्रसंख्याविशेषाच्च पृथगुपात्ते ।

एतानि सर्वरत्नमयानि 'अच्छा' इत्यादि विशेषणाजातं प्राग्बत्, 'महया वासिक्रुत्त-समाणाइं' इति महान्ति—महाप्रमाणाना वार्षिकाणि—वर्षाकाले पानीयरक्षार्थं यानि कृतानि वार्षिकाणि तानि चतानि छत्राणि च तत्समानानि प्रज्ञप्तानि हे श्रमण ! हे आयुष्मन् !—

'से एण्ड्रेण' मित्यादि, तदेतेन अर्थेण—अन्वर्थेण गौतम ! एवमुच्यते—पद्मवरवेदिकेति, तेषु तेषु यथोक्तरूपेषु प्रदेशेषु यथोक्तरूपाणि पद्मानि पद्मवरवेदिकाशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तमिति भावः, व्युत्पत्तिश्चैवं—पद्मवरा—पद्मप्रधाना वेदिका पद्मवरवेदिकेति । 'पउमवरवेइया णं भंते ! किं सासया' इत्यादि, पद्मवरवेदिका 'ण' मिति पूर्ववत् किं शाश्वती स्यादशाश्वती, कथंचिन्त्रित्याकथञ्चिदनित्या इत्यर्थः, स्याच्छब्दो निपातः कथंचिदित्येतदर्थवाची, 'से केण्ड्रेण' मित्यादि प्रश्नसूत्रं सुगमं, भगवानाह—गौतम ! द्रव्यार्थतया—द्रव्यास्तिकनयमतेन शाश्वती, द्रव्यास्तिकनयो हि द्रव्यमेव तात्विकमभिमन्यते न पर्यायान्, द्रव्यं चान्वयि पिणामित्वात्—अन्वयित्वाच्च सकलकालभावीति भवति द्रव्यार्थतया शाश्वती, वर्णपर्यायैरतत्सदन्त्यसमुत्पद्यमवर्णविशेषरूपैः, एवं गन्धपर्यायैः रसपर्यायैः स्पर्शपर्यायं उपलक्षणमेतत् तदन्यपुद्गलविचटनोच्चटनैश्च अशाश्वती—

किमुक्तं भवति ? पर्यायारितकनयमतेन पर्यायाप्रधान्यविवक्षायामशाश्वती, पर्यायाणां प्रतिक्षणभावितया कियत्कालभावितया विनाशित्वात्, 'से एण्ड्रेण' मित्युद्युपसंहारवाक्यं सुगमं, इह द्रव्यास्तिकनयवादी स्वमतप्रतिष्ठापनार्थमेवमाह—नात्यन्तासत् उत्पादो नापि सतो नाशः 'नासतो विघते भावो, नाभावो विघते सतः' इति वचनात्, यौ तु इश्येते प्रतिवस्तु उत्पादविनाशौ

तदाविर्भावतिरोभावमात्रं, यथा सर्पस्य उत्फणत्वविफणत्वे, तस्मात्सर्वं वस्तु नित्यमिति, एवं च तन्मतचिन्तायां संशयः—

किं घटादिवत् द्रव्यार्थतया शाश्वती उत सकलकालमेकरूपेति, ततः संशयापनोदार्थं भगवन्तं भूयः पृच्छति—‘पउमवरवेइया ण’मित्यादि, पद्मवरवेदिका प्राग्वत् भदन्त ! कालतः कियच्चिरं—कियन्तं कालं यावद्भवति ?, एवंरूपा हि कियन्तं कालमवतिष्ठति इति ?, भगवानाह— गौतम ! न कदाचिन्नासीत् सर्वदैवासीदिति भावः अनादित्वात्, तथा न कदाचिन्न भवति, सर्वदैव वर्तमानकालचिन्तायां भवतीति भावः सदैव भावात्, तथा न कदाचिन्न भविष्यति, किंतु भविष्यच्चिन्तायां सर्वदैव भविष्यतीति प्रतिपत्तव्यं, अपर्यवसितत्वात्, तदेवं कालत्रयचिन्तायां नास्तित्वप्रतिषेधं विधाय सम्प्रत्यस्तित्वं प्रतिपादयति—‘भुविं च’ इत्यादि, अभूच्च भवति च भविष्यति चेति, एवं त्रिकालावस्थायित्वात् ध्रुवा मेवादिवत् ध्रुवत्वादेव सदैव स्वस्वरूपनियता नियतत्वादेव च ।

शाश्वती—शाश्वद्भवनस्वभावा शाश्वतत्वादेव च सततं गङ्गासिन्धुप्रवाहप्रवृत्तावपि पौण्डरीकहृद इवानेकपुद्गलविचटनेऽपि तावन्मात्रान्यपुद्गलोच्चटनसंभवादक्षा, न विद्यते यो—यथोक्तस्वरूपाकारपरिभरंशो यस्याः सा अक्षया, अक्षयत्वादेव अव्यया—अव्ययशब्दवाच्या मनागपि स्वरूपचलनस्य चातुचिदप्यभावात्, अव्ययत्वादेव सदैव स्वस्वप्रमाणेऽवस्थिता, मानुषोत्तराद्वाहि समुद्रवत्, एवं स्वप्रमाणे सदावस्थानेन चिन्त्यमाना नित्या धर्मास्तिकायादिवत् ।

‘से ण’मित्यादि, सा ‘ण’ मिति वाक्यालङ्कारे पद्मवरवेदिका एकेन वनखण्डेन सर्वतः समन्तात् परिक्षिप्ता, स च वनखण्डो देशोने द्वे योजने चक्रवालविष्कम्भवतः उपकारिकालयनपरिक्षेपपिणामो, वनखण्डवर्णकः ‘किण्हे किण्होभासे’ इत्यादिरूपः समस्तोऽपि प्राग्वत् यावद्विहरन्ति, ‘तस्स ण’मित्यादि, तस्—उकारिकालयनस्य ‘चउहिंसं’ति चतुर्दिशिवत्सृषु दिक्षु एकैकस्यां दिशि एकैकभावेन चत्वारि त्रिसोपानप्रतिरूपकाणि—प्रतिविशिष्टरूपकाणि त्रिसोपानानि प्रज्ञप्तानि, त्रिसोपानवर्णको यानविमानवत् वक्तव्यः ।

तेषां च त्रिसोपानप्रतिरूपकाणां पुरतः प्रत्येकमेकैकं तोरणं, तोरणवर्णकोऽपि तथैव, ‘तस्स ण’मित्यादि, तस्य उपकारिकालयनस्य ‘बहुसमरमणिजे भूमिभागे’ इत्यादिना भूमिभागवर्णनकं यानविमानवर्णकवत्तावद्वाच्यं यावन्मणीनां स्पर्शः ॥

मू. (३५) तस्स णं बहुसमरमणिजस्स भूमिभागस्स बहुमज्जदेसभाए एत्थ णं महेगे पासायवडेंसए पन्नत्ते, से णं पासायवडेंसते पंच जोणसयाइं उट्ठं उच्चत्तेणं अट्ठाइज्जाइं जोयणसयाइं विक्खंभेणं अब्भुग्गयमूसिय वण्णतो भूमिभागो उल्लोसो सीहासणं सपरिवार भाणियव्वं, अट्ठमंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता ।

से णं मूलपासायवडेंसगे अन्नेहिं चउहिं पासायवडेंसएहिं तयत्तुच्चत्तप्पमाणमेत्तेहिं सब्वतो-समंता संपरिखित्ता, ते णं पासायवडेंसगा अट्ठाइज्जाइं जोयणसयाइं उट्ठं उच्चत्तेणं पणवीसं जोयणसयं विक्खंभेणं जाव वण्णओ, ते णं पासायवडेंसया अण्णेहिं चउहिं पासायवडेंसएहिं तयद्घुच्चत्तप्पमाणमेत्तेहिं सब्वओ समंता संपरिखित्ता, ते णं पासायवडेंसया पणवीसं जोयणसयं उट्ठं उच्चत्तेणं बावट्ठिं जोयणाइं अत्तजोयणं च विक्खंभेणं अब्भुग्गयमूसिय वण्णओ भूमिभागो उल्लोओ सीहासणं सपरिवारं भाणियव्वं ।

अद्वष्टमंगलगा झया छत्तातिच्छत्ता, ते णं पासायवडेंसगा अन्नेहिं चउहिं पासायवडेंसएहिं तदद्दुच्चत्तपमाणमेतेहिं स्व्वतो समंता संपरिखित्ता, ते णं पासायवडेंसगा बावडिं ज्योणाइं अद्दुज्योणं च उहं उच्चतेणं एक्कवीसं ज्योणाइं कोसं च विक्खंभेणं वण्णओ उल्लोओ सीहासणं सपरिवां पासायउवरिं अद्वष्टमंगलगा झया छत्तातिच्छत्ता ।

वृ. तस्य च बहुसममणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागे अत्र महानेको मूलप्रासादावतंसकः प्रज्ञप्तः स च पञ्च योजनशतान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्व अर्द्धतृतीयानि योजनशतानि विष्कम्भतः 'अब्भुग्गयमूसियपहसियाविवे' त्यादि तस्य वर्णनं मध्येभूमिभागवर्णनमुल्लोकवर्णनं द्वारबहिस्थितप्रासादवद्भावनीयं, तस्य च मूलप्रासादावतंसकस्य बहुमध्ये देशभागेऽत्र महती एका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, अथै योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्यतः सर्वात्मना मणिमयी अच्छा इत्यादि विशेषणकदम्बकं प्राग्वत् ।

'तीसेण'मित्यादि, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि महदेकंसिंहासनं प्रज्ञप्तं, तस्य सिंहासनस्य वर्णनं, परिवारभूतानि शेषाणि भद्रासनानि प्राग्वद्वक्तव्यानि, 'से ण' मित्यादि, स मूलप्रासादावतंसकोऽन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैस्तदूर्ध्वोच्चत्वप्रमाणैः सर्वतः समन्ततः परिक्षितः, तदूर्ध्वोच्चत्वप्रमाणमेव दर्शयति—अर्द्धतृतीयानि योजनशतान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन, पञ्चविंशं योजनशतं विष्कम्भेन, तेषामपि 'अब्भुग्गयमूसियपहसियाविवे' त्यादि स्वरूपवर्णनं मध्यभूमिभागवर्णनमुल्लोकवर्णनं च प्राग्वत्, तेषां च प्रासादावतंसकानां बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं २ सिंहासनं प्रज्ञप्तं, तेषां च सिंहासनानां वर्णनं प्राग्वत्, नवरमत्र शेषाणि परिवारभूतानि भद्रासनानि वक्तव्यानि ।

'ते णं पासायवडेंसया' इत्यादि, ते प्रासादावतंसा अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैः 'तयद्दुच्चत्तपमाणमेतेहिं' तेषां मूलप्रासादावतंसकपरिवारभूतानां प्रासादावतंसकानां यदूर्ध्वं तदुच्चत्वप्रमाणमात्रैः—मूलप्रासादावतंसकापेक्षया चतुर्भागमात्रप्रमाणैः सर्वतः समन्तात्संपरिक्षिताः, तदर्धोच्चत्वप्रमाणमेव दर्शयति ।

'ते ण'मित्यादि, ते प्रासादावतंसकाः पञ्चविंशं योजनशतमूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन द्वाषष्टियोजनानि अर्द्धयोजनं च विष्कम्भतः, तेषामपि अब्भुग्गयमूसियपहसियाविवे' त्यादि स्वरूपवर्णनं मध्यभागे भूमिवर्णनमुल्लोकवर्णनं सिंहासनवर्णनं च सर्वं प्राग्वत्, केवलमत्रापि सिंहासनं सपरिवारं वक्तव्यं, 'ते ण' मित्यादि, ते च प्रासादावतंसका अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैस्तदूर्ध्वोच्चत्वप्रमाणैः अनन्तरोक्तप्रासादावतंसकाूर्ध्वोच्चत्वप्रमाणैर्मूलप्रासादावतंसकापेक्षया (अष्ट) भागप्रमाणैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिताः, तदर्धोच्चत्वप्रमाणमेव दर्शयति ।

'ते ण'मित्यादि, ते च प्रासादावतंसका द्वाषष्टियोजनानि अर्धयोजनं च ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन एकत्रिंशत् योजनानि क्रोशं च विष्कम्भतः, एषामपि 'अब्भुग्गयमूसिए' त्यादि स्वरूपवर्णनं मध्यभागे भूमिवर्णनं उल्लोकवर्णनं सिंहासनवर्णनं च परिवाररहितं प्राग्वत्, 'ते ण' मित्यादि, तेऽपि प्रासादावतंसका अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैस्तदूर्ध्वोच्चत्वप्रमाणैः अनन्तरोक्तप्रासादावतंसकाूर्ध्वोच्चत्वप्रमाणैर्मूलप्रासादावतंसकापेक्षया षोडशभागप्रमाणैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिताः, तदर्धोच्चत्वप्रमाणमेव दर्शयति—एकत्रिंशद्योजनानि क्रोशं च ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन पञ्चदश योजनानि अर्द्धतृतीयांश्चैव क्रोशान् विष्कम्भतः, एतेषामपि स्वरूपादिवर्णनमनन्तरोक्तं ।

'ते ण'मित्यादि, तेऽपि च प्रासादावतंसका अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैस्तद-
र्द्धोच्चत्वप्रमाणैः—अनन्तरोक्तप्रासादावतंसकार्द्धोच्चत्वप्रमाणैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिप्ताः,
तदर्द्धोच्चत्वप्रमाणमेव दर्शयति—पंचदश योजनानि अर्द्धतृतीयांश्च क्रोशान् ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन देशोनान्यथै
योजनानि विष्कम्भेन, एषामेव स्वरूपव्यावर्णनं भूमिभागवर्णनं उल्लोकवर्णनं सिंहासनवर्णनं च
परिवारवर्जितं प्राग्वत् ॥

भू. (३६) तत्स णं मूलपासायवडेंसयस्स उत्तरपुरच्छिमेणं एत्थ णं सभा सुहम्मा पन्त्ता,
एगं जोयणसयं आयामेणं पन्नासं जोयणाइं विक्खंभेणं बावत्तरिं जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं
अनेगखंभसयसंनिविद्धा अब्भुग्गयसुकयवयरवेइयातोरणवररइयसालिभंजिया जाव अच्छर-
गणसंघविष्पकिण्णा पासादीया ४ ।

सभाए णं सुहम्माए तिदिसिं तओ दारा पन्त्ता, तंजहा—पुरत्थिमेणं दाहिणेणं उत्तरेणं, ते
णं दारा सोलस जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं अट्ठ जोयणाइं विक्खंभेणं तावतियं चेव पवेसेणं सेया
वरकणगधूभियागा जाव वणमालाओ —,

तेसि णं दाराणं उवरिं अट्ठमंगलगा झया छत्ताइछत्ता, तेसि णं दाराणं पुरओ पत्तेयं २
मुहमंडवा पन्त्ता, तेणं मुहमंडवा एगं जोयणसयं आयामेणं पन्नासं जोयणाइं विक्खंभेणं साइरेगाइं
सोलस जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं वण्णओ सभाए सरिसो ।

तेसि णं मुहमंडवाणं तिदिसिं ततो दारा पन्त्ता, तंजहा—पुरत्थिमेणं दाहिणेणं उत्तरेणं, ते
णं दारा सोलस जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं अट्ठ जोयणाइं विक्खंभेणं तावइयं चेव पवेसेणं सेया
वरकणगधूभियागा जाव वणमालाओ —,

तेसि णं मुहमंडाणं भूमिभागा उल्लोया, तेसि णं मुहमंडवाणं उवरिं अट्ठमंगलगा झया
छत्ताइछत्ता । तेसि णं मुहमंडवाणं पुरतो पत्तेयं २ पेच्छाघरमंडवे पन्त्ते, मुहमंडववत्तव्वया जाव
दारा भूमिभागा उल्लोया ।

तेसि णं बहुसमरमणिज्जाणं भूमिभागाणं बहुमज्झदेसभाए पत्तेयं २ वइरामए अक्खाडए
पन्त्ते, तेसि णं वयरामयाणं अक्खाडगाणं बहुमज्झदेसभागे एत्तेयं २ मणिपेढि या पन्त्ता,
ताओ णं मणिपेढियातो अट्ठ जोयणाइं आयामविक्खंभेणं चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमइओ
अच्छाओ जाव पडिरूवाओ, तासि णं मणिपेढियाणं उवरिं पत्तेयं २ सीहासणे पन्त्ते,
सीहासणवण्णओ सपरिवारो ।

तेसि णं पेच्छाघरमंडवाणं उवरिं अट्ठमंगलगा झया छत्तातिछत्ता, तेसि णं पेच्छाघरमंडवाणं
पुरओ पत्तेयं २ मणिपेढियाओ पन्त्ताओ, ताओ णं मणिपेढियातो सोलस जोयणाइं आयाम-
विक्खंभेणं अट्ठ जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमइओ अच्छाओ पडिरूवाओ, तेसि णं उवरिं पत्तेयं
२ धूभे पन्त्ते ।

ते णं धूभा सोलस जोयणाइं आयामविक्खंभेणं साइरेगाइं सोलस जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं,
सेया संखंक्कुंददगरयअमयमहियफेणपुंजसंनिगासा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा ।

तेसि णं धूभाणं उवरिं अट्ठमंगलगा झया चत्तातिछत्ता, तेसि णं धूभाणं चउदिसिं पत्तेयं २
मणिपेढियातो पन्त्ताओ, ताओ णं मणिपेढियातो अट्ठ जोयणाइं आयामविक्खंभेणं चत्तारि

जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमईओ अच्चाओ व पडिरूवातो ।

तेसि णं मणिपेढियाणं उवरिं चत्तारि जिनडिमातो जिणुस्सेहपमाणमेत्ताओ संपलियंक-
निसन्नाओ थूमाभिमुहीओ सत्रिखित्ताओ चिडंति, तंजहा-उसभा १ वद्धमाणा २ चंदानना ३
वारिसेना ४ ।

तेसि णं थूभाणं पुरतो पत्तेयं २ मणिपेढियातो पन्नत्ताओ, ताओ णं मणिपेढियातो सोलस
जोयणाइं आयामविकखंभेणं अट्ट जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमईओ जाव पडिरूवातो, तासि
णं मणिपेढियाणं उवरिं पत्तेयं २ चेइयरुक्खे पन्नत्ते, ते णं चेइयरुक्खा अट्ट जोयणाइं उट्टं उच्चत्तेणं
अट्ट जोयणाइं उव्वेहणं दो जोयणाइं खंधा अट्टजोयणं विकखंभेणं छजोयणाइं विडिमा
बहुमज्झदेसबाए अट्ट जोयणाइं आयामविकखंभेणं साइरेगाइं अट्ट जोयणाइं सव्वग्गेणं पन्नत्ता

तेसि णं चेइयरुक्खाणं इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते, तंजहा-वयरामया मूला रययसु-
पइड्डिया सुविडिमा रिट्टामयविउला कंदा वेरुलिया रुइला खंधा सुजायवरजायरूवपढमगा
विसालसाला नानामणिमयरयणविविहसाहप्पसाहवेरुलियपत्तवणिज्जपत्तबिंदा जंबूणयरत्तम-
उयसुकुमालपवालसभिया वरंकरुंग्गसिहरा विचित्तमणिरयणसुरभिकुसुमफलभरेणनमियसाला
अहियं मननयननिव्वुइकरा अमरयरसरससरसफला सच्छाया सप्पभा सससिरीया सउज्जोया
पासाईया ४ ।

तेसि णं चेइयरुक्खाणं उवरिं अट्टमंगलगा झया छत्ताइछत्ता, तेसि णं चेइयरुक्खाणं
पुरतो पत्तेयं २ मणिपेढियाओ पन्नत्ताओ, ताओ णं मणिपेढियाओ अट्ट जोयणाइं आयामविकखंभेणं
चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमईओ अच्चाओ जाव पडिरूवाओ ।

तासि णं मणिपेढियाणं उवरिं पत्तेयं २ महिदज्झया पन्नत्ता, ते णं महिदज्झया सट्ठिं
जोयणाइं उट्टं उच्चत्तेणं जोयणं उव्वेहणं जोयणं विकखंभेणं वइरामया वद्लट्टसुसिलिद्ध-
परिघट्टमट्टसुपतिट्टिया विसिद्धा अनेगवरपंचवण्णकुडभिसहस्सपरिमंडियाभिरामा वाउद्धुयविजय-
वेजयंतीपडागा छत्ताइच्छत्तकलिया तुंगा गयनतलमभिलंघमाणसिहरा पासादीया ४, अट्टमंगलगा
झया छत्तातिछत्ता ।

तेसि णं महिदज्झयाणं पुरतो पत्तेयं २ नंदा पुक्खरिणीओ पन्नत्ताओ, ताओ णं पुक्खरिणीओ
एगं जोयणसयं आयामेणं पन्नासं जोयणाइं विकखंभेणं दस जोयणाइं उव्वेहणं उव्वेहणं अच्चाओ
जाव वण्णाओ एगइयाओ उदगरसेणं पन्नत्ताओ, तत्थे २ पउमवरवेइयापरिखित्ताओ पत्तेयं २
वनसंडपरिखित्ताओ, तासि णं नंदाणं पुक्खरिणीणं तिदिसिं तिसोवाणपडिरूवगा पन्नत्ता,
तिसोवाणपिरूवगाणं वण्णाओ, तोरणा झया छत्तातिछत्ता ।

सभाए णं सुहम्माए अडयालीसं मनोगुलियासाहस्सीओ पन्नत्ताओ, तंजहा-पुरच्छिमेणं
सोलससाहस्सीओ पच्चच्छिमेणं सोलससाहस्सीओ दाहिणेणं अट्टसाहस्सीओ उत्तरेणं अट्टसाह-
स्सीओ, तासु णं मनोगुलियासु बहवे सुवण्णरूपमया फलगा पन्नत्ता, तेसु णं सुवन्नरूपमएसु
फलगेसु बहवे वइरामया नागदंता पन्नत्ता, तेसु णं वइरामएसु नागदंतएसु किण्हसुत्तवद-
वग्धरियमल्लदामकलावा चिडंति ।

सभाए णं सुहम्माणे अडयालीसं गोमाणसियासाहस्सीओ पन्नत्ताओ, जह मनोगुलिया

जाव नागदंतगा, तेसुणं नागदंतएसु बहवे रययामया सिक्का पन्त्ता तेसुणं रययामएसु सिक्कासेसु बहवे वेरुलियामइओ धूवडियाओ पन्त्ताओ, ताओणं धूवघडियाओ कालागुरुप- वरजावचिद्धंति।

सभाए णं सुहम्माए अंतो बहुसमरमणिज्जे भूमिभागे पन्त्ते जाव मणीहिं उवसोभिए मणिफासो य उल्लोयओ य, तस्स णं बहुसमरमणिज्जस्स भूमिभागस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महेगा मणिपेटिया पन्त्ता सोलस जोयणाइं आयामविक्खंभेणं अइ जोयणाइं बाहल्लेणं सब्ब-मणिमयी जाव पडिरूवा, तीसे णं मणिपेटियाए उवरिं एत्थ णं मानवए चेइयखंभे पन्त्ते, सडिं जोयणाइं उट्ठं उच्चतेणं जोयणं उव्वेहेणं जोयणं विक्खंभेणं अडयालीसं अंसिए अडयालीसं सइकं, डीए अडयालीसं सइविग्गहिए सेसं जहा महिंदज्झयस्स ।

मानवगस्स णं चेइयखंभस्स उवरिं बारस जोयणाइं ओगाहेत्ता हेट्ठावि बारस जोयणाइं वज्जेत्ता मज्जे बत्तीसाए जोयणेसु एत्थ णं बहवे सुवण्णरुपमया फलगा पन्त्ता, तेसु णं सुवण्ण-रुपामएसु फलएसु बहवे वइरामया नागदंता पन्त्ता, तेसु णं वइरामएसु नागदंतेसु बहवे रययामया सिक्का पन्त्ता ।

तेसुणं रययामएसु सिक्काएसु बहवे वइरामया गोलवद्दसमुग्गया पन्त्ता, तेसुणं वयरामएसु गोलवद्दसमुग्गएसु बहवे जिनसकहातो संनिखित्ताओ चिद्धंति । तातो णं सूरियाभस्स देवस्स अन्नेसिं च बहूणं देवाण य देवीण य अच्चणिज्जाओ जाव पञ्जुवासणिज्जातो माणवगस्स चेइयखंभस्स उवरिं अट्ठइ मंगलगा ज्ञया छत्ताइच्छत्ता ॥

बृ. 'तस्स ण' मित्यादि, तस्य मूलप्रासादावतंसकस्य 'उत्तरपुरच्छिमेणं' ति उत्तरपूर्वस्यामी-शानकोणे इत्यर्थः, अत्र सभा सुधर्मा प्रज्ञासा, सुधर्मा नाम विशिष्टच्छन्दकोपेता, सा एवं योजनशत-मायामतः पञ्चाशत् योजनानि विष्कम्भतः द्वासप्ततियोजनानि ऊर्ध्वं मुञ्चैस्त्वेन, कथंभूता सा ? इत्याह— 'अनेगे' त्यादि, अनेकस्तम्भशतसन्निविष्टा 'अब्भुग्गयसुकयवयरवेइ यातोरणवररइयसालि भंजियासुसिलिद्धविसिद्धलद्धसंठियपसत्यवेरुलियविमलखंभा' इति, अभ्युद्गता आभरमणीयतया द्रष्टृणां प्रत्यभिमुखं उत—प्राबल्येन स्थिता सुकृतेव सुकृता निपुणाशील्परोचतीतभावः, अभ्युद्गता चासौ सुकृता च अभ्युद्गतसुकृता वज्रवेदिका—द्वारमुण्डिकोपरि वज्ररत्नमया वेदिका तोरणं च अभ्युद्गतसुकृतं यत्र सा तथा, वराभि—प्रधानाभि रचिताभि रतिदाभिर्वा सालिभञ्जिकाभिः सुश्लिष्टाः—संबद्धा विशिष्टं—प्रधानं लष्टं—मनोज्ञं संस्थितं—संस्थानं येषां ते विशिष्टलष्टसंस्थिताः प्रशस्ताः—प्रशंसास्पदीभूता वैडूर्यस्तम्भा—वैडूर्यरत्नमयाः स्तम्भा यस्यां सा तथा, वररचित-शालभञ्जिकासुश्लिष्टविशिष्टलष्टसंस्थितप्रशस्तवैडूर्यस्तम्भास्ततः पूर्वपदेन कर्मधारयः समासः, तथा नानामणिकनकरत्नानि खचितानि यत् स नानामणिकनकरत्नखचितः, क्तान्तस्य परनिपातः सुखादिदर्शनात् ।

नानामणिकनकरत्नखचित उज्वलो—निर्मलो बहुसमः—अत्यन्तसमः सुविभक्तो निचितो—निविडो रमणीयश्च भूमिभागो यस्यां सा नानामणिकनकरत्नखचितरन्तो ज्वलबहुसमसुविभक्त (निचित) भूमिभागा, 'इहामियउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिन्नररुकरभचरमरकुंजरवण-लयपउमलयभत्तिचित्ता खंभुग्गयवरवेइयाभिरामा विज्जाहरजमलजुगलजंतजुत्ताविव

अञ्जीसहस्समालिणीया रूवगसहस्सकलिया भिसिमीणा भिब्भिसमीणा चक्खुल्लोयणलेसा सुहपासा सस्सिरीयरूवा कंचणमणिरयणधूभियागा नानाविहपंचवण्णघंटापडागपरिमंडियग्गसिहरा धवला मरीइकवचं विणिम्मुयंती लाउल्लोइयमहिया गोसीससरससुरभिरत्तचंदणदद्वरदित्रपंचंगुलितला उपचितयचंदणकलसचंदणघडुकयतोरणपडिदुवारदेसभागा आसोतोसत्तविउलवद्वग्धारिय-मल्लदामकलावा पंचवण्णसरससुरभिमुक्कपुप्फपुंजोवयारकलिया कालागुरुपवरकुंदुरुक्क-तुरुक्कधूवडज्जंतमधमघंतगंधुद्धुयाभिरामा सुगंधवरगंधिया गंधवट्टिभूया अच्छरगणसंघसंविक्किण्णा दिव्वतुडियसहसंपणादिया सव्वरयणांमया अच्चा जाव पडिरूवा' इति प्राग्वत् ।

'सभाए ण' मित्यादि, सभायाश्च सुधर्मायास्त्रिदिशितिसुषुदिक्षु एकैकस्यां दिशि एकैक-द्वारभावेन त्रीणि द्वाराणि प्रज्ञप्तानि, तद्यथा—एकं पूर्वस्यामेकं दक्षिणस्यामेकमुत्तरस्यां, तानि च द्वाराणि प्रत्येकं षोडश २ योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन अथौ योजनानि विष्कम्भतः 'तावइयं चेवे'ति तावन्येवाथौ योजनानीतिभावः प्रवेशेन, 'सेया वरकणगधूभिया' इत्यादि प्रागुक्तद्वारवर्णनं तदेव तावद्वक्तव्यं यावद्वनमाला इति, तेषां च द्वाराणां पुरतः प्रत्येकं २ मुखमण्डपः प्रज्ञप्तः, ते च मुख-मण्डपा एकं योजनशतमायामतः पञ्चाशत योजनानि विष्कम्भतः सातिरेकामि षोडश योजनानि ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन, एतेषामपि 'अनेगखंभसयसंनिविट्ठा' इत्यादि वर्णनं सुधर्मसभाया इव निरवशेषं द्रष्टव्यं ।

तेषां च मुखमण्डपानां पुरतः प्रत्येकं २ प्रेक्षागृहमण्डपः प्रज्ञप्तः, ते च प्रेक्षागृहमण्डपा आयामविष्कम्भोच्चैस्त्वैः प्राग्वत् तावद्वायं यावन्मणीनां स्पर्श, ते, च बहुरमणीयानं भूमिभागानां बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं २ वज्रमयोऽक्षपाटकः प्रज्ञप्तः, तेषां च वज्रमयानामक्षपाटकानां बहुमध्य-देशभागे प्रत्येकं २ वज्रमयोऽत्रपाटकः प्रज्ञप्तः, तेषां च वज्रमयानामक्षपाटकानां बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं २ मणिपीठिका अष्ट योजनान्यामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्येन—पिण्डभावेन सर्वात्मना मणिमयाः 'अच्छाओ' इत्यादि विशेषणजातं प्रागिव । तासां च मणिपीठिकानामुपरि प्रत्येकं २ सिंहासनं प्रज्ञप्तं, तेषां च सिंहासनानां वर्णनं परिवारश्च प्राग्वद्वक्तव्यः, तेषां च प्रेक्षागृह-मण्डपानामुपरि अष्टावथौ मङ्गलकानि बहवः कृष्णचामरध्वजा इत्यादि प्राग्वत्, तेषां प्रेक्षागृह-मण्डपानां पुरतः प्रत्येकं २ मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, ताश्च मणिपीठिकाः प्रत्येकं षोडश योजनान्याया-मविष्कम्भाभ्यामथौ योजनानि बाहल्येन सर्वात्मना मणिमयाः 'अच्छा' इत्यादि विशेषणकदम्बकं प्राग्वत्, तासां च मणिपीठिकानामुपरि प्रत्येकं २ चैत्यस्तूपः प्रज्ञप्तः, ते च चैत्यस्तूपाः षोडश योजनान्यायामविष्कम्भा-भ्यां सातिरेकाणि षोडश योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन 'संखंके' त्यादि तद्वर्णनं सुगमं ।

तेषां च चैत्यस्तूपानामुपर्यष्टावथौ स्वस्तिकादीनि मङ्गलकानि 'जाव सहस्सपत्तहत्थया' इति यावत्करणात् 'तेसिं चेइयथूभाणं उप्पिं बहवे किण्हचामरज्जया जाव सुक्कल्लचामरज्जया अच्छा सण्हा रुप्पपट्टवइरदंडा जमलजामलगंधी सुरूवा पासाइया जाव पडिरूवा, तेसिं चेइयथूभाणं उप्पिं बहवे छत्ताइच्छत्ता पडागा घंटाजुगला उप्पलहत्थगा जाव सयसहस्सपत्तहत्थगा सव्वरयणांमया जाव पडिरूवा' इति, एतच्च समस्तं प्राग्वत् ।

'तेसि ण' मित्यादि, तेषां चैत्यस्तूपानां प्रत्येकं २ 'चउर्दिस'ति चतुर्दिशि—चतसृषु दिक्षु एकैकस्यां दिशि एकैकमणिपीठिकाभावेन चतस्र मणिपीठिकाः प्रज्ञप्ताः अथौ योजनान्यायाम-

विष्कम्भ्याभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्येन सर्वात्मना मणिमया अच्छा इत्यादि प्राग्वत्, तासां च मणिपीठिकानामुपरि एकैकप्रतिमाभावेन चतस्र जिनप्रतिमा जिनोत्सेधप्रमाणमात्राः, जिनोत्सेध उत्कर्षतः पञ्च धनुःशतानि जघन्यतः सप्त हस्ताः, इह तु पञ्च धनुःशतानि संभाव्यन्ते, 'पलियंक-संनिस्त्राउ' इति पर्यङ्कासनसत्रिषण्णाः, स्तूपाभिमुख्यः संनिक्षिप्ताः, तता जगत्स्थितिस्वाभाव्येन सम्यग्निवेशितास्तिष्ठन्ति, तद्यथा—ऋषभा वर्द्धमाना चन्द्रानाना वारिषेणा इति ।

'तेसि ण' मित्यादि, तेषां चैत्यस्तूपानां पुरतः प्रत्येकं २ मणिपीठिकाः प्रज्ञप्ताः, ताश्च मणिपीठिकाः षोडश योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यामथौ योजनानि बाहल्यतः 'सव्वमणिमइओ' इत्यादि प्राग्वत्, तासां च मणिपीठिकानामुपरि प्रत्येकं २ चैत्यवृक्षा अथौ योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेना-र्द्धयोजनमुद्वेधेन—उण्डत्वेन द्वे योजने उच्चैस्त्वेन स्कन्धः स एवार्धं योजनं विष्कम्भतया बहुमध्य-देशभागे विडिमा—ऊर्ध्वं विनिर्गता शाखा सा ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन षड् योजनानि अथौ योजनानि विष्कम्भेन सर्वाग्रिण सात्तिरेकेणाथौ योजनानि प्रज्ञप्तास्तेषां च चैत्यवृक्षाणामयमेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तस्तद्यथा—'वड्रामयमूला रययसुपइड्डियविडिमा' वज्राणि—वज्रमयानि मूलानि येषां ते वज्रमयमूला रजते सुप्रतिष्ठिता विडिमा—बहुमध्यदेशभागे ऊर्ध्वं विनिर्गता शाखा येषां ते रजतसुप्रति-ष्ठितविडिमास्ततः पूर्वपदेन कर्मधारयः समासः, 'रिड्ढामयकंदे वेरुलियरुड्डलखंधे' रिष्ठमयो-रिष्ठरत्नमयः कन्दो येषां ते रिष्ठमयकन्दाः ।

तथा वैडूर्यरत्नमयो रुचिरः स्कन्धो येषां ते तथा, ततः पूर्वपदेन कर्मधारयः, 'सुजाय-वरजायरूवपढमगविसालसाला' सुजातं—मूलाद्रव्यशुद्धं वरं—प्रधानं यत् जातरूपं तदात्मकाः प्रथमका—मूलभूता विशालाः शाखा येषां ते सुजातवरजातरूपप्रथमकविशालशालाः 'नानामणिर-यणविविहसाहपसाहवेरुलियपत्तवणिज्जपत्तबिंटा' इति नानामणिरलात्मिका विविधाः शाखाः प्रशाखा येषां ते तथा वैडूर्याणि—वैडूर्यमयानि पत्राणि येषां ते तथा तपनीयमयानि पत्रवृन्तानि येषां ते तथा, ततः पूर्ववत् पदद्वयं २ मीलनेन कर्मधारयः ।

जंबूणयरत्तमउयसुकुमालपवालपल्लववरं कुरधरा जाम्बूनदा—जाम्बूनदसुवर्णविशेषमया रक्ता—रक्तवर्णा मृदवः—मनोज्ञाः सुकुमाराः—सुकुमारस्पर्शा प्रवाला—ईषदुन्मीलितपत्रभावाः पल्लवाः—संजातपरिपूर्णप्रथमपत्रभावरूपा वराङ्कुराः—प्रथम-मुद्भिभद्यमाना अङ्कुरास्तान् धरन्तीति जाम्बूनदरक्त-मृदुसुकुमारप्रवालपल्लवाङ्कुरधराः 'विचित्तमणिरयणसुरभिकुसुमफल-भरेणनभियसाला' इति विचित्रमणिरत्नमयानि यानि सुरभीनि कुसुमानि फलानि च तेषां भरेण नमिताः शालाः—शाखा येषां ते तथा, तथा सती—शोभना छाया येषां ते सच्छायाः, सती—शोभन प्रभा—कान्तिर्येषां तस्यभाः, अत एव सश्रीकाः, तथा सह उद्योतेन वर्तन्ते मणिरत्नानामुद्योतभावात् सोद्योताः, अधिकं नयनमनोनिर्वृतिकरा अमृतरसमरसानि फलानि येषां ते तथा, 'पासाईया' इत्यादि- विशेषणचतुष्टयं प्राग्वत् ।

एते च चैत्यवृक्षा अन्यैर्बहुभिस्तिलकलवकच्छत्रौपगशिरीषसप्तपर्णदधिपर्णलुब्धकध-वलघन्दननीपकुटजनसतालतमालप्रियालप्रियङ्गुपारापतराजवृक्ष न्दिवृक्षैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिप्ताः, ते च तिलका यावन्नन्दिवृक्षा मूलमन्तः कन्दमन्त इत्यादि सर्वमशोकपादवर्णनायामिव तावद्वक्तव्यं यावत् परिपूर्णं लतावर्णनं, 'तेसि ण' मित्यादि, तेषां चैत्यवृक्षाणामुपरि अष्टावथौ

मङ्गलकानि बहवः कृष्णचामरध्वजा इत्यादि चैत्यस्तूप इव तावद्वक्तव्यं यावद्बहवः सहस्रपत्रहस्तकाः सर्वरत्नमया यावत् प्रतिरूपका इति ।

‘तेसि ण’ मित्यादि, तेषां च चैत्यवृक्षाणां पुरतः प्रत्येकं मणियीठिकाः प्रज्ञप्ताः, ताश्च मणिपीठिका अष्टौ योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्यतः ‘सव्वरयणामईओ’ इत्यादि प्राग्वत्, तासां च मणिपीठिकानामुपरि प्रत्येकं महेन्द्रध्वजाः प्रज्ञप्ताः, तेच महेन्द्रध्वजाः षष्टियोजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन अर्द्धक्रोशं अर्द्धगव्युत्तमुद्धेधेन—उण्डत्वेन अर्द्धक्रशं विष्कम्भतः ‘वइरामयवदलद्वसंठियसुसिलिद्वपरिघट्टमद्वसुपइड्डिया’ इति वज्रमया—वज्ररत्नमया तथा वृत्तं—वर्तुलं लष्टं—मनोज्ञं संस्थितं—संस्थानं येषां ते वृत्तलष्टसंस्थितास्तथा सुश्लिष्टा यथा भवन्ति एवं परिघृष्टा इव खरशाणया पाषाणप्रतिमेव सुश्लिष्टपरिघृष्टाः मृष्टाः सुकुमारशाणया पाषाणप्रतिभावात् सुप्रतिष्ठिता मनागपि चलनासंभवात्, ततो विशेषणसमासः ।

‘अनेगवरपंचवक्त्रकुडभीसहस्सपरिमंडियाभिरामा वाउध्द्यूयविजयवेजयंतीपडागा छताइच्छत्तकलिया तुंगा गगनतलमभिलंघमाणसिहरा पासाईया जावपडिरूवा’ इति प्राग्वत्, ‘तेसि ण’ मित्यादि, तेषां महेन्द्रध्वजानामुपरि अष्टवष्टौ मङ्गलकानि बहवः कृष्णचामरध्वजा इत्यादि तोरणवत् सर्वं वक्तव्यं, तेषां च महेन्द्रध्वजानां पुरतः प्रत्येकं नन्दानिधाना पुष्करिणी प्रज्ञप्ता, एकं योजनशतमायामतः पञ्चाशत् योजनानि विष्कम्भतः द्वाससियोजनान्युद्धेधेन—उण्डत्वेन, तासां च नन्दापुष्करिणीनां ‘अच्छाओ सण्हाओ रययामयकूलाओ’ इत्यादि वर्णनं प्राग्वत्, ताश्च नन्दापुष्करिण्यः प्रत्येकं २ पद्मवरवेदिकया प्रत्येकं २ वनखण्डेन परिक्षिप्ताः, तासां च नन्दापुष्करिणीनां परत्येकं त्रिदिशि त्रिसोपानप्रतिरूपकतोरणवर्णनं प्रागिव ।

‘सभाए णं सुहम्माए’ इत्यादि, सभायां सुधर्मायामष्टत्वारिंशन्मनोगुलिकासहस्राणि—पीठिकासहस्राणि प्रज्ञप्तानि, तद्यथा—पूर्वस्यां दिशि षोडश मनोगुलिकासहस्राणि, षोडश सहस्राणि पूर्वतः षोडश सहस्राणि पश्चिमायामष्टौ सहस्राणि दक्षिणतोऽष्टौ सहस्राणि उत्तरतः, तेष्वपि फलकनागदन्तकमाल्यदामवर्णनं प्राग्वत्, सिक्कगवर्णनं धूपघटिकावर्णनं द्वारवत् । ‘सभाए णं सुहम्माए’ इत्यादि, सभायां सुधर्मायां अष्टचत्वारिंशत् गोमानसिकाः—शय्यारूपस्थानविशेषास्तेषां सहस्राणि प्रज्ञप्तानि, तद्यथा—षोडश सहस्राणि पूर्वतः षोडश सहस्राणि पश्चिमायामष्टौ सहस्राणि दक्षिणतोऽष्टौ सहस्राणि उत्तरतः, तास्वपि फलकवर्णनं नागदन्तवर्णनं सिक्कगवर्णनं धूपघटिकावर्णनं च द्वारवत् ।

‘सभाए णं सुहम्माए’ इत्यादिना भूमिभागवर्णनं ‘सभाए णं सुहम्माए’ इत्यादिना उल्लोकवर्णनं च प्राग्वत्, ‘तस्स ण’ मित्यादि, तस्य बहुसमरमणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागेऽत्र महती एका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, षोडश योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां अष्टौ योजनानि बाहल्यतः सर्वरत्नमयी इत्यादि प्राग्वत्, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि महानेको माणवकनामा चैत्यस्तम्भः प्रज्ञप्तः, षष्टियोजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन योजनमुद्धेधेन योजनं विष्कम्भेण अष्टचत्वारिंशदग्निकः ‘अडयालीसइकोडीए अडयालीसइविग्गहिए’ इत्यादि सम्प्रदायगम्यं, ‘वइरामयवदलद्वसंठिए’ इत्यादि महेन्द्रध्वजवत् वर्णनं निरवशेषं तावद्वक्तव्यं यावत् ‘सहस्सपत्तहत्थगा सव्वरयणामया जाव पडिरूवा’ इति ।

तस्य च माणवकस्य चैत्यस्तम्भस्य उपरि द्वादश योजनानि अवगाह्य, उपरितनभागात् द्वादश योजनानि वर्जयित्वेति भावः, अधस्तादपि द्वादश योजनानि वर्जयित्वा मध्ये षट्त्रिंशति योजनेषु 'बहवेसुवणरूपामया फलका' इत्यादि फलकवर्णनं नागदन्तवर्णनं सिक्ककवर्णनं च प्राग्वत्, तेषु च रजतमयेषु सिक्ककेषु बहवो वज्रमया गोलवृत्ताः समुद्रगकः प्रज्ञप्ताः, तेषु च वज्रमयेषु समुद्रकेषु बहूनि जिनसक्थीनि सत्रिक्षिप्तानि तिष्ठन्ति, यानि सूर्याभस्य देवस्य अन्येषां च बहूनां वैमानिकानां देवानां देवीनां च अर्चनीयानि चन्दनैः वन्दनीयानि स्तुत्यादिना पूजनीयानि पुष्पादिना माननीयानि बहुमानतः सत्करणीयानि वस्त्रादिना कल्याणं मङ्गलं दैवतं चैत्यमिति बुद्ध्या पर्युपासनीयानि, 'तस्स णं चेइयसंभस्स उवरि बहवे अट्टमंगलगा' इत्यादि प्राग्वत् ॥

मू. (३७) तस्स माणवगस्स चेइयखंभस्स पुरच्छिमेणं एत्थ णं महेगा मणिपेढिया पन्नत्ता, अट्ट जोयणाइं आयामविकखंभेणं चत्तारि जोअणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमई अच्छा जाव पडिरूवा, तीसे णं मणिपेढियाए उवरिं एत्थ णं महेगे सीहासन०वण्णतो सपरिवारो ।

तस्स णं माणवगस्स चेइयखंभस्स पच्चत्थिमेमं एत्थ णं महेगा मणिपेढिया पन्नत्ता अट्ट जोयणाइं आयामविकखंभेणं चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमई अच्छा जाव पडिरूवा, तीसे णं मणिपेढियाए उवरिं एत्थ णं महेगे देवसयणिज्जे पन्नत्ते ।

तस्स णं देवसयणिज्जस्स इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते, तंजहा—नानामणिमया पडिपाया सोवत्रिया पा या नानामणिमयाइं पायसीसगाइं जंबूणयामयाइं गत्तागाइं नानामणिमए विच्चे रययामया तूली तवणिज्जमया गंडोवहाणया लोहयक्खमया विब्बोयणा ।

से णं सयणिज्जे उभओ विब्बोयणं दुहतो उन्नत मज्जे नयगंभीरे सालिंगमवट्टिए गंगापुलिनवालुयाउद्दालसालिसए सुविरइयरयत्ताणे उवचियखोमदुगुल्लपट्टपडिच्छायणे रत्तंसुयसंवुए सरम्भे आइणगरूयबूरणवणोयतूलफासे मउते ॥

वृ. 'तस्स णं' मित्यादि, तस्य माणवकस्य चैत्यस्तम्भस्य पूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा च अष्टौ योजनान्यायामष्किष्माभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्येन 'सव्वमणिमया' इत्यादि प्राग्वत् । तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि अत्र महदेकं देवशयनीयं प्रज्ञप्तं, तस्य च देवशयनीयस्य अयमेतद्रूपो वर्णावासो—वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा—नानामणिमयाः प्रतिपादा—मूलपादानां प्रतिविशिष्टेपष्टम्भकरणाय पादाः प्रतिपादाः, सौवर्णिकाः सुवर्णभयाः पादाः—मूलपादाः, नानामणिमानि पादशीर्षकाणि जाम्बूनदमयानि गात्राणि—ईषादीनि वज्रमया—वज्ररत्नापूरिताः सन्धयः 'नानामणिमयेविच्चे' इति नानामणिमयं व्यूतं—विशिष्टवानं रजतमयी तूली लोहिताक्षमयानि 'बिब्बोयणा' इति उपधानकानि ।

आह च जीवाभिगममूलटीकाकारः—'बिब्बोयणा—उपधानकान्युच्यन्ते' इति, तपनीयमय्यो गण्डोपधानिकाः, 'से णं देवसणिज्जे' इत्यादि, तद्देवशयनीयं सालिङ्गनवर्तिकं—सह आलिङ्गनवर्तया—शरीरप्रमाणेनोपधानेन यत् तत्तथा, 'उभओ विब्बोयणे' इति उभयतः—उभौ—शिरोऽन्तपादान्तावाश्रित्य बिब्बोयणे—उपधानं यत्र तत् उभयतो बिब्बोयणं 'दुहतो उन्नते' इति उभयत उन्नतं 'मज्जेणयगंभीरे' मध्ये नतं च तत् निम्नत्वात् गम्भीरं च—महत्वात्तगम्भीरं गङ्गापुलिनवालुकाया अवदालो—विदलनं पादादिन्यासे अधोगमनमिति भावः तेन 'सालिसए' इति सधशकं

गङ्गापुलिनवालुकावदातसद्दशकं, दृश्यते चायं प्रकारो हंसतूल्या दिष्विति ।

तथा 'उयविय' इति विशिष्टं परिकर्मितं क्षोमं-कार्पासिकं दुकूलं-वस्त्रं तदेव पट्टः उयवियक्षीमदुकूलपट्टः स प्रतिच्छदनं-आच्छादनं यस्य तत्तथा 'आईणगरूयबूरवणीयतूलफासे' इति प्राग्वत्, 'रतंसुयसंबुए' इति रक्तांशुकेन संवृतं रक्तांशुकसंवृतं अत एव सुरम्यं 'पासाइय' इत्यादपद्रवतुष्टयं प्राग्वत् ॥

मू. (३८) तस्स णं देवसयणिज्जस्स उत्तरपुरच्छिमेणं महेगा मणिपेढिया पन्नता, अट्ट जोयणाइं आयामविकखंभेणं चत्तारि जोअणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमयी जाव पडिरूवा, तीसे णं मणिपेढियाए उवरिं एत्थ णं महेगे खुड्डए महिंदज्जाए पण्णत्ते, सट्ठिं जोयणाइं उट्ठं उच्चतेणं जोयणं विकखंभेणं वइरामया वट्टलड्डसंठियसुसिलिड्डजावपडिरूवा ।

उवरिं अट्टमंगलगा झया छत्तातिच्छत्ता, तस्स णं खुड्डागमहिंदज्जायस्स पच्चत्थिमेणं एत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स चोप्पाले नाम परहरणकोसे पन्नत्ते सव्ववइरामए अच्छे जाव पडिरूवे ।

तत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स देवस्स फलिहरयणखग्गयाधणुप्पमुहा बहवे परहरणरयणा संनिखित्ता चिट्ठंति, उज्जला निसिया सुतिकखधारा पासादीया ४ । सभाए णं सुहम्माणे उवरिं अट्टमंगलगा झया छत्तातिच्छत्ता ॥

वृ. 'तस्स ण' मित्यादि, तस्य देवशयनीयस्य उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा चाष्टौ योजनान्यामविविक्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्यतः 'सव्वमणिमयी' इत्यादि प्राग्वत्, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि क्षुल्लको महेन्द्रध्वजः प्रज्ञप्तः, तस्य प्रमाणं वर्णकश्च महेन्द्रध्वजवद्वक्तव्यं, 'तस्स ण' मित्यादि तस्य क्षुल्लकमहेन्द्रध्वजस्य पश्चिमायामत्र सूर्याभस्य देवस्य महानेकः चोप्पालो नाम प्रहरणकोश-प्रहरणस्थानं प्रज्ञप्तं, किंविशिष्टं ? इत्याह- 'सव्ववइरामए अच्छे जावपडिरूवे' इति प्राग्वत् ।

'तत्थ ण' मित्यादि, तत्र चोप्पालकाभिधाने प्रहरणकोशे बहूनि परिघरत्नखड्गगदा धनुःप्रमुखादी प्रहरणरत्नानि सत्रिक्षित्तानि तिष्ठन्ति, कथंभूतानीत्यत आह-उज्वलान-निर्मलानि निशितानि-अतितेजितानि अत एव तीक्ष्णधाराणि प्रासादीयानीत्यादि प्राग्वत्, तस्याश्च सभायाः सुधर्मा उपरि बहून्यष्टावष्टौ मङ्गलकानीत्यादि सर्वं प्राग्वद्वक्तव्यम् ॥

मू. (३९) सभाए णं सुहम्माणे उत्तरपुरच्छिमेणं एत्थ णं महेगे सिद्धायतने पन्नत्ते, एणं जोयणसयं आयामेणं पन्नासं जोयणाइं विकखंभेणं बावत्तारिं जोयणाइं उट्ठं उच्चतेणं सभागमेणं जाव गोमाणसियाओ भूमिभागा उल्लोया तहेव, तस्स णं सिद्धायतणस्स बहुमज्जदेसभाए एत्थ णं महेगा मणिपेढिया पन्नत्ता, सोलस जोयणाइं आयामविकखंभेणं अट्ट जोयणाइं बाहल्लेणं ।

तीसे णं मणिपेढियाए उवरिं एत्थ णं महेगे देवछंदए पन्नत्ते, सोलस जोयणाइं आयाम-विकखंभेणं साइरेगाइं सोलस जोयणाइं उट्ठं उच्चतेणं सव्वरयणामए जाव पडिरूवे, एत्थ णं अट्टसयं जिनपडिमाणं जिनुस्सेहप्पमाणमित्तामं संनिखित्तं संविट्ठति ।

तासि णं जिनपडिमाणं इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते, तंजहा तवणिज्जमया हत्थलपायतला अंकांमयाइं नक्खाइं अंतोलोहियक्खपडिसेगाइं कणगामईओ जंघाओ कणगामया जाणू कणगामया ऊरु कणगामईओ गायलड्डीओ तवणिज्जमाओ नाभीओ रिड्डामईओ रोमराइओ तवणिज्जमया

चुचूया तवणिज्जमया सिरिवच्छा सिलप्पवालमया ओट्टा फालियामया दंता वणिज्जसईओ जीहाओ तवणिज्जमया तालुया कणगामईओ नासिगाओ अंतोलोहियक्खपडिसेगाओ अंकामयाणि अछीणि अंतोलोहियक्खपडिसेगाणि रिट्टामईओ ताराओ ।

रिट्टामयाणि अच्छिपत्ताणि रिट्टामईओ भमुहाओ कणगामया कवोला कणगामया सवणा कणगामईओ निडालपट्टियातां वडरामईओ सीसघडीओ तवणिज्जमईओ केसंतकेसभूमीओ रिट्टामया उवरि मुद्धया, -

तासि णं जिनपडिमाणं पिड्डतो पत्तेयं २ छत्तधारगपडिमाओ पन्नत्ताओ, ताओ णं छत्तधारगपडिमाओ हिमरययकुंदेदुप्पगासाइं सकोरेंटमल्लदामाइं धवलाइं आयवत्ताइं सलीलं धारेमाणीओ २ चिड्ढंति, तासि णं जिनपडिमाणं उभओ पासे पत्तेयं २ चामरधारपडिमाओ पन्नत्ताओ -,

ताओ णं चामरधारपडिमातो नानामणिकणगरयणविमलमहरिह जाव सलीलं धारेमाणीओ २ चिड्ढंति, तासि णं जिनपडिमाणं पुरतो दोदो नागपिडमातो भूयपडिमातो जक्खपडिमाओ कुंडधारपिडमाओ सव्वरयणामईओ अच्छाओ जाव चिड्ढंति, -

तासि णं जिनपडिमाणं पुरतो अड्डसयं घंटाणं अड्डसयं कलसाणं अड्डसयं भिंगाराणं एवं आयंसाणं थालाणं पाईणं सुपड्डाणं मनोगुलियाणं वायकरगाणं चित्तगराणं रयणकरंडगाणं हयकंठाणं जाव उसभकंठाणं पुफ्फचंगेरीणं जाव लोमहत्थचंगेरीणं पुफ्फपडलगाणं तेल्लसमुग्गाणं जाव अंजणसमुग्गाणं अड्डसयं धूवकडुच्छुयाणं संनिखित्तं चिड्ढंति, सिद्धायतनस्स णं उवरिअड्डमंगलगा झया छत्तातिच्छत्ता ।

वृ. 'सभाएण'मित्यादि, सभायाः सुधर्मायाः 'उत्तरपुरच्छिमेण' मिति उत्तरपूर्वस्यां दिशि महदेकं सिद्धायतनं प्रज्ञप्तम्, एकं योजनशतमायामतः पञ्चाशत् विष्कम्भतो द्वासप्ततिर्योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेनेत्यादि सर्वं सुधर्मावत् वक्तव्यं यावत् गोमानसीवक्तव्यता, तथा चाह- 'सभागमएण जाव गोमाणसियाओ' इति, किमुक्तं भवति? - यथा सुधर्मायाः सभायाः पूर्वदक्षिणोत्तरवर्तीनि त्रीणि द्वाराणि तेषां च द्वाराणां पुरतो मुखमण्डपाः तेषां च मुखमण्डपानां पुरतः प्रेक्षागृहमण्डपाः तेषां च प्रेक्षागृहमण्डपानां पुरतश्चैत्यस्तूपाः सप्रतिमाः तेषां च चैत्यतूपानां पुरतः चैत्यवृक्षाः तेषां च चैत्यवृक्षाणां पुरतो महेन्द्रध्वजाः तेषामपि पुरतो नन्दापुष्करिण्यस्तदनन्तरं गुलिका गोमानस्यश्चोक्ताः तथाऽत्रापि सर्वमनेनैव क्रमेण निरवशेषं वक्तव्यं, उल्लोकवर्णनं भूमिभागवर्णनं च प्राग्वत् ।

'तस्स ण'मित्यादि, तस्य सिद्धायतनस्यान्तर्बहुमध्यदेशभागेऽत्र महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा षोडश योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यामथौ योजनानि बाहल्यतः 'सव्वमणिमयी' त्यादि प्राग्वत् । 'तीसे ण'मित्यादि, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि अत्र महानेको देवच्छन्दक प्रज्ञप्तः, स च षोडश योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां सातिरेकाणि षोडश योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन 'सव्वरयणामए' इत्यादि प्राग्वत्, तत्र च देवच्छन्दके 'अष्टशतं' अष्टाधिकं शतं जिनप्रतिमानां जिनोत्सेधप्रमाणमात्राणां, पञ्चधनुःशतप्रमाणानामिति भावः, सत्रिक्षितं तिष्ठति ।

'तासि णं जिनपडिमाणं'मित्यादि, तासां जिनप्रतिमानामयमेतद्रूपो 'वर्णावासो'

वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तपनीयमयानि हस्ततलपादतलानि अङ्कुरलमया अन्तः—मध्ये लोहिताक्षर-
लप्रतिसेका नरवाः कनकमया जड्याः कनकमयानि जानूनि कनकमया ऊरवः कनकमय्यो
गात्रद्वयः तपनीयमया नाभयो रिष्ठमय्यो रोमराजयः तपनीयमयाः चुचुकाः—स्तनाग्रभागाः तपनी-
यमयाः श्रीवृक्षाः शिलाप्रवालमयाविद्रममया ओष्ठाः स्फटिकमया दन्ताः तपनीयमया जिह्वाः
तपनीयमयानि तालुकानि कनकमय्यो नासिकाः अन्तर्लोहिताक्षप्रतिसेकाः अङ्कमयान्यक्षीणि
अन्तर्लोहिताक्षप्रतिसेकानि रिष्ठर्मयानि अक्षिपत्राणि रिष्ठरलमय्यो भ्रुवः कनकमयाः कपोलाः
कनकमयाः श्रवणाः कनकमय्यो ललाटपट्टिकाः वज्रमय्यः शीर्षघटिकाः तपनीयमय्य केशान्त-
केशभूयः, केशान्तभूमयः केशभूमयश्चेति भावः, रिष्ठमया उपरि मूर्द्धजाः—केशाः, तासां जिनप्रति-
मानां पृष्ठत एकैका छत्रधारप्रतिमा हिमरजतकुन्देन्दुप्रकाशं सकोरेण्टमाल्यादिधवलमातपत्रं गृहीत्वा
सलीलं धरन्ती तिष्ठति, तथा तासां जिनप्रतिमानां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोर्द्वे द्वे चामरधारप्रतिमे प्रज्ञप्ते ।

ते च 'चंद्रप्यभवयरवेरुलियनानामणिरयणखचियचित्तदंडाओ' इति चन्द्रप्रभः—चन्द्रकान्तो
वज्रं वैडूर्यं च प्रतीतं चन्द्रप्रभववज्रवैडूर्याणि शेषाणि च नानामणिरत्नानि खचितानि येषु दण्डेषु ते
तथा, एवंपरुपाश्चित्रा—नानाप्रकारा दण्डा येषां तानि तथा, सूत्रे स्त्रीत्वं प्राकृतत्वात्, 'सुहुरय-
यदीहवालाउ' इति सूक्ष्मा रजतमया दीर्घा वाला येषां तानि तथा संखंककुंददगरयअमय-
महियफेणपुंजसन्निकासाओ धवलाओ' इति प्रतीतं, चामराणि गृहीत्वा सलीलं वीजयन्यस्तिठन्ति,
ताश्च 'सव्वरयणामईओ अच्छाओ' इत्यादि प्राग्वत् ।

'तासि ण' मित्यादि, तासां जिनप्रतिमानां पुरतो द्वे द्वे नागप्रतिमे द्वे द्वे यक्षप्रतिमे द्वे द्वे
भूतप्रतिमे द्वे द्वे कुण्डधारप्रतिमे सन्निक्रिसे तिष्ठतः, तस्मिंश्च देवच्छन्द तासां जिनप्रतिमानां पुरतः
अष्टशतं घण्टानामष्टशतं चन्दनकलशानामष्टशतं मङ्गलकलशानामष्टशतं भृङ्गाराणामष्टशतमा-
दर्शानामष्टशतं स्थालानामष्टशतं पात्रीणामष्टशतं सुप्रतिष्ठानामष्टशतं मनोगुलिकानां—
पीठिकाविशेषाणामष्टशतं वातकरणामष्टशतं चित्राणां रत्नकरण्डकाणामष्टशतं हयकण्ठानामष्टशतं
गजकण्ठानां अष्टशतं नरकण्ठानामष्टशतं किन्नरकण्ठानामष्टशतं किंपुरुषकण्ठानामष्टशतं
महोरगकण्ठानामष्टशतं वृषभकण्ठानामष्टशतं पुष्पचङ्गेरीणामष्टशतं माल्यचङ्गेरीमां, मुकुलानि
पुष्पाणि ग्रथितानि माल्यानि ।

अष्टशतं चर्णचङ्गेरीणामष्टशतं गन्धचङ्गेरीणामष्टशतं वस्त्रचङ्गेरीणामष्टशतमाभरण-
चङ्गेरीणामष्टशतं सिद्धार्थचङ्गेरीणामष्टशतं लोमहस्तचङ्गेरीणां, अष्टशतं लोमहस्तकानां, लोमहस्तकं
च मयूरपुच्छपुञ्जिका, अष्टशत् पुष्पपटलकानामेवं माल्यचूर्णगन्धवस्त्रभरणसिद्धार्थक-
लोमहस्तकपटलकानामपि प्रत्येकं २ अष्टशतं वक्तव्यं, अष्टशतं सिंहासनानामष्टशतं छत्राणामष्टशतं
चामराणामष्टशतं तैलसमुद्गकानामष्टशतं कोष्ठसमुद्गकानामष्टशतं पत्रसमुद्गकानामष्टशतं
चोयकसमुद्गकानामष्टशतं तगरसमुद्गकानामष्टशतमेलासमुद्गकानामष्टशतं हरिताल-
समुद्गकानामष्टशतं हिङ्गुलकसमुद्गकानामष्टशतं मनःशिलासमुद्गककानामष्टशतमञ्जनसमुद्ग-
कानां सर्वाण्यपि अमूनि तैलादीनि परमसुरभिगन्धोपेतानि, अष्टशतं ध्वजानाम्, अत्र सङ्ग्रहणिगाथा

॥ १ ॥

“चंदनकलसा भिंगारगा य आचंसया य धाला य ।

पातीई सुपइड्ढा मणगुलिका वायकरगा य ॥

॥ २ ॥

चित्ता रयणकरंडा हयगयनरकंठगा य चंगेरी ।

पडलगसीहासणछत्त चामरा समुग्गक झया य ॥

अष्टशतं धूपकडुच्छुकानां संनिक्षिप्तं तिष्ठति, तस्य च सिद्धायतनस्य उपरि अष्टावधौ मङ्गलकानि ध्वजच्छत्रातिच्छत्रादीनि तु प्राग्वत् ॥

मू. (४०) तस्स णं सिद्धायतनस्स उत्तरपुरच्छिमे णं एत्थ णं महेगा उववायसभा पन्नत्ता, जहा सभाए सुहम्माए तहेव जाव मणिपेट्टिया अट्टजोयणाइं देवसयणिज्जं तहेव सयणिज्जवण्णओ अट्टमंगलगा झया छत्तातिच्छत्ता ।

तीसे णं उववायसभाए उत्तरपुरच्छिमे णं एत्थ णं महेगे हरए पन्नत्ते एणं जोयणसयं आयामे णं पन्नासं जोयणाइं विक्खंभे णं दस जोयणाइं उव्वहे णं तहेव, तस्स णं हरयस्स उत्तरपुरच्छिमे णं एत्थ णं महेगा अभिसेगसभा पन्नत्ता, सुहम्मागमए णं जाव गोमाणासियाओ मणिपेट्टिया सीहासनं सपरिवारं जाव दामा चिद्धंति ।

तथ णं सूरियाभस्स देवस्स बहुअभिसेयभंडे संनिखित्ते चिद्धइ, अट्टमंगलगा तहेव, तीसे णं अभिसेगसभाए उत्तरपुरच्छिमे णं एत्थ णं अलंकारियसभा पन्नत्ता, जहा सभा सुधम्मा मणिपेट्टिया अट्ट जोयणाइं सीहासनं सपरिवारं ।

तथ णं सूरियाभस्स देवस्स सुबुहुअलंकारियभंडे संनिखित्ते चिद्धति, सेसं तहेव, तीसे णं अलंकारियसभाए उत्तरपुरच्छिमे णं एत्थ णं महेगा ववसायसभा पन्नत्ता, जहा उववायसभा जाव सीहासनं सपरिवार मणिपेट्टिया अट्टमंगलगा० ।

तथ णं सूरियाभस्स देवस्स एत्थ णं महेगे पोत्थयरयणे सन्निखित्ते चिद्धइ, तस्स णं पोत्थयरयणस्स इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते, तंजहा—रयणामयाइ पतगाइं रिद्धामइयो कंबिआओ तवणिज्जमए दोरे नानामणिमए गंठी वेरुलियमए लिपासणे रिद्धामए छंदणे तवणिज्जमई संकला रिद्धामई मसी वइरामई लेहणी रिद्धामयाइं अक्खराइं एत्थ णं नंदापुक्खरिणी पन्नत्ता हरयसरिसा, तीसे णं नंदाए पुक्खरणीए उत्तरपुरच्छिमे णं महेगे बलिपीढे पन्नत्ते सहरयणामए अच्छेजाव पडिरूवे ॥

बृ. तस्य च सिद्धायतनस्य उत्तरपूर्वस्यामत्र महत्येका उपपातसभा प्रज्ञप्ता, तस्याश्च सुधमगिन स्वरूपवर्णनपूर्वादिद्वारत्रयवर्णनमुखण्डपप्रेक्षागृहमण्डपादिवर्णनादिप्रकाररूपेण तावद्वक्तव्यं यवदुल्लोकवर्णनं, तस्याश्च बहुसमरमणीयभूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागेऽत्र महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा चाद्यै योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्येन 'सव्वमणिमयी' इत्यादि प्राग्वत्, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि अत्र महदेकं वशयनोयं प्रज्ञप्तं, तस्य स्वरूपं यथा सुधर्मायां सभायां देवशयनीयस्य, तस्या अप्पुपपासभाया उपरि अष्टाष्टमङ्गलकादीनि प्राग्वत् ।

'तीसे ण' मित्यादि, तस्या उपपातसभाया उत्तरपूर्वस्थां दिशि महानेको ह्रदः प्रज्ञप्तः, स चैकं योजनशतमायामतः पञ्चाशत् योजनानि विष्कम्भतो दश योजनान्युद्देशेन 'अच्छेरययामयकूले' इत्यादि नन्दापुक्खरिण्या इव वर्णनं निरवशेषं वक्तव्यं ।

'से ण' मित्यादि, स ह्रद एकया पद्मकरवेदिकया एकेन च वनखण्डेन सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिप्तः, पद्मकरवेदिकावर्णनं वनखण्डवर्णनं च प्राग्वत्, तस्य ह्रदस्य त्रिदिशि—तिसृषु दिक्षु त्रिसोपानप्रतिरूपकाणि प्रज्ञप्तानि, तेषां च त्रिसोपानप्रतिरूपकाणां तोरणानां च वर्णनं प्राग्वत्,

तस्य च हृदस्य उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येकाअभिषेकसभा प्रज्ञप्ता, सा च सुधर्मसभावत् प्रमाणस्वरूपद्वारत्रयमुखमण्डपादिप्रकारेण तावद्वक्तव्या यावद् गोमानसीवक्तव्यता, तदनन्तरं तथैव उल्लोकवर्णनं भूमिभागवर्णनं च तावत् यावन्मणीनां स्पर्श, तस्या अभिषेकसभाया बहुस-
मरमणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागे महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, साऽप्यथै
योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्यतः 'सव्वरयणामयी' इत्यादि प्राग्वत् ।

तस्या मणिपीठिकाया उपरि अत्र महदेकं सिंहसनं, सिंहासनवर्णकः प्राग्वत्, नवरमत्र परिवारभूतानि भद्रासनान च वक्तव्यानि, तस्मिंश्च सिंहासने सूर्याभस्य देवस्य सुबहु अभिषेक-
भाण्डम्—अभिषेकयोग्य उपस्कारः सन्निक्षिप्तः तिष्ठति, 'तीसेणं अभिसेयसभाए अहुड्डमंगलका'
इत्यादि प्राग्वत्, तस्याश्च अभिषेकसभाया उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका अलङ्कारसभा प्रज्ञप्ता,
सा चाभिषेकसभावत् प्रमाणस्वरूपद्वारत्रयमुखमण्डपप्रेक्षागृहमण्डपादिवर्णनप्रकारेण तावद्वक्तव्या
यावद् परिवारसिंहासनं, तत्र सूर्याभस्य देवस्य अलङ्कारिकं—अलङ्कारयोग्यं भाण्डं सन्निक्षिप्तमस्ति,
शेषां प्राग्वत् ।

तस्याश्च अलङ्कारसभाया उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका व्यवसायसभा प्रज्ञप्ता, सा च
अभिषेकसभावत् प्रमाणस्वरूपद्वारत्रयमुखमण्डपादिचर्चनस्कारेण तावद्वक्तव्या यावत् सिंहासनं
सपरिवारं, तत्र महदेकं पुस्तकरत्नं सन्निक्षिप्तमस्ति, तस्य च पुस्तकरत्नस्य अयमेतद्रूपो 'वर्णावासो'
वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, रिष्ठमय्यौ—रिष्ठरत्नमय्यौ कम्बिके पृष्ठके इत भावः, रत्नमयो दवरको यत्र
पत्राणि प्रोतानि सन्ति, नानामणिमयो ग्रन्थि दवरकस्यादौ येन पत्राणि निर्गच्छन्ति, अङ्गरत्नमयानि
पत्राणि, नानामणिमयं लिव्यासनं, मषीभाजनमित्यर्थः, तपनीयमयी शृङ्खला मषीभाजनसत्का,
रिष्ठरत्नमयं उपरितनं तस्य छादनं, रिष्ठमयी—रिष्ठरत्नमयी मषी, वज्रमयी लेखनी, रिष्ठमयान्यक्ष-
राणि, धार्मिकं लेख्यं, क्वचित्—

'धम्मिए सत्थे' इति पाठः, तत्र धार्मिकं शास्त्रमिति व्याख्येयं, तस्याश्च उपपातसभाया
उत्तरपूर्वस्यां दिशि महदेकं बलिपीठं प्रज्ञप्तं, तद्याथै योजनानि आयामविष्कम्भतः चत्वारि योजनानि
बाहल्यतः सर्वरत्नमयं 'अच्छ' मित्यादि प्राग्वत् । तस्य च बलिपीठस्य उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र
महत्येका नन्दापुष्करिणी प्रज्ञप्ता, सा च हृदप्रमाणा, हृदस्येव च तस्या अपि त्रिसोपानवर्णनं
तोरणवर्णनं च प्राग्वत् ।

तदेवं यत्र याद्गुरूपं च सूर्याभस्य देवस्य विमानं तत्र ताद्गुरूपं चोपनर्णितं, सम्प्रति सूर्याभो
देव उत्पन्नः सन् यदकरोत् यथा च तस्याऽभिषेकोऽभवत् तदुपदर्शयति—

सू. (४१) तेणं कालेणं तेणं समएणं सूरियाभे देवे अहुणोववण्णाभित्ताए चैव समाणे पंचविहाए
पज्जतीए पज्जतीभावं गच्छइ, जहा—आहारपज्जतीए सररीपज्जती इंदियपज्जतीए आणपाणपज्जतीए
भासामणपज्जतीए ।

तएणं तस्स सूरियाभस्स देवस्स पंचविहाए पज्जतीए पज्जतीभावं गयस्स समाणस्स इमेयारूवे
अब्भत्थिए चित्तिए पत्थिए मनोगए संकप्पे समुपज्जित्था—किं मे पुब्बिं करणिज्जं ? किं मे पच्छा
करणिज्जं ? किं मे पुब्बिं सेयं ? किं मे पच्छा सेयं ? किं मे पुब्बिपि पच्छावि हियाए सुहाए खमाए
निस्सेसाए आनुगामियत्ताए भविस्सइ ?

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स सामानियपरिसोववन्नगा देवा सूरियाभस्स देवस्स इमेयारूवमब्भत्थियं जाव समुप्पन्नं समभिजाणित्ता जेणेव सूरियाभे देवे तेणेव उवागच्छंति, सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं सरिसावत्तं मत्थए अंजलि कट्टु जएणं विजएण वद्धावित्ति वद्धावित्ता एवं वयासी –

एवं खलु देवाणुप्पियाणं सूरियाभे विमाने सिद्धायतनंसि जिनपडिमामं जिणुस्सेहप-माणमित्ताणं अट्टसयं संनखित्तं चिद्धति, सभाए णं सुहम्माए माणवए चेइए खंभे वइरामएसु गोलवट्टसमुग्गएसु बहूओ जिनसकहाओ संनिखित्ताओ चिद्धंति ।

ताओ णं देवाणुप्पियाणं अन्नेसिं च बहूणं वेमाणियाणं देवाण य देवीण य अच्चणिज्जाओ जाव पञ्चुवासणिज्जाओ, तं एयं णं देवाणुप्पियाणं पुब्बि करणिज्जं, तं एयं णं देवाणुप्पियाणं पच्छा करणिज्जं तं एयं णं देवाणुप्पियाणं पुब्बि सेयं त एयं णं देवाणुप्पियाणं पच्छा सेयं तं एयं णं देवा-णुप्पियाणं पुब्बिपि पच्छावि हियाए सुहाए खमाए निस्सेसाए आनुगामियत्ताए भविस्सति ॥

वृ. 'तेणं कालेणं तेणं समएण' मित्यादि, तस्मिन् काले तस्मिन् समये सूर्याभो देवः सूर्याभे विमाने उपपातसभायां देवशयनीये देवदूष्यान्तरे प्रथमतोऽङ्गुलासंख्येयभागमात्रयाऽवगाहनया समुत्पन्नः 'तए ण' मित्यादि सुगमं, नवरं इह भाषामनःपर्याप्तयोः समाप्तिकालान्तरस्य प्रायः शेषपर्याप्तिसमाप्तिकालान्तरापेक्षया स्तोक्त्वादेकत्वेन विवक्षणमिति 'पंचविहाए पञ्जत्तीए पञ्जत्तीभावं गच्छइ' इत्युक्तं ।

'तएण' मित्यादि, ततस्तस्य सूर्याभस्य देवस्य पञ्चविधया पर्याप्तया पर्याप्तभावमुपगतस्य सतोऽयमेतद्रूपः संकल्पः समुदपद्यत – 'अब्भत्थिए' इत्यादि पदव्याख्यानं पूर्ववत्, किं 'मे' मम पूर्व करणीयं किं मे पश्चात्करणीयं ? किं मे पूर्वं पश्चात् श्रेयः ? , तथा किं मे पूर्वमपि च पश्चादपि च हिताय भावप्रधानोऽयं निर्देशा हितत्वाय – परिणामसुन्दरतायै सुखायः शर्मणे क्षमाय – अयमपि भावप्रधानो निर्देशः संगतत्वाय निश्रेयसायनिश्चितकल्याणाय अनुगामिकतायैः परम्पशुभा – नुबन्धसुखाय भविष्यतीति, इह प्राक्तनो ग्रन्थः प्रायोऽपूर्वो भूयानपि च पुस्तकेषु वाचनाभेदस्ततो माऽभूत् शिष्याणां सम्मोह इति कापि सुगमोऽपि यथावस्थितवाचनाक्रमप्रदर्शनार्थं लिखितः, इत ऊर्ध्वं तु प्रायः सुगमः प्रागव्याख्यातस्वरूपश्च न च वाचनाभेदोऽप्यतिबाध इति स्वयं परिभावनीयो, विषमपदव्याख्या तु विधास्यते इति

मू. (४२) तए मं सूरियाभे देवे तेसिं सामानियपरिसोववन्नाणं देवाणं अंतिए एयमट्टंसोच्चा निसम्म हट्टुत्तु जाव हयहियए सयणिज्जाओ अब्भुट्ठेति सयणिज्जाओ अब्भुट्ठेत्ता उववायसभा पुरच्छिमिल्लेणं दारेणं निग्गच्छइ ।

जेणेव हरए तेणेव उवागच्छति, उवागच्छित्ता हरयं अणुपयाहिणी करेमाणे० करेमाणे पुरच्छिमिल्लेणं तोरणेणं अनुपविसइ अनुपविसित्ता पुरच्छिमिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवएणं पच्चोरुहइ पच्चोरुहिता तोरणेणं अनुपविसइ अनुपविसित्ता पुरच्छिमिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवएणं पच्चोरुहइ पच्चोरुहिता जलावगाहं जलमज्जणं करेइ २ जलकिडुं करेइ २ जलाभिसेयं करेइ २ आयंतं चोक्खे परमसुईभूए हरयाआ पच्चोत्तरइ २ ।

जेणेव अभिसेयसभा तेणेव उवागच्छति तेणेव उवागच्छित्ता अभिसेयसभं अनुप-

याहिणीकरेमाणे० करेमाणे पुरच्छिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसइ २ जेणेव सीहासने तेणेव उवागच्छइ २ सीहासनवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निसन्ने ।

तए णं सूरियाभस्स देवस्स सामानियपरिसोववन्नगा देवा आभिओगिए देवे सद्दावेति सद्दावित्ता एवं वयासी-खिप्पामेव भो ! देवाणुप्पिया ! सूरियाभस्स देवस्स महत्थं महग्धं महरिहं विउलं इंदाभिसेयं उवडुवेह, तए णं ते आभिओगिआ देवा सामानियपरिसोववन्नेहिं देवेहिं एवं वुत्ता समाणा हट्ठा जाव हियया करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु -

—एवंदेवो ! तहत्ति आणाए विनएणं वयणं पडिसुणंति, पडिसुणित्ता उत्तरपुरच्छिमंदिसीभागं अवक्कमंति, उत्तरपुरच्छिमं दिसीभागं अवक्कमित्ता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति समोहणित्ता संखेज्जाइं जोयणाइं जाव दोच्चपि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणित्ता अट्टसहस्स सोवन्नियाणं कलसाणं १ अट्टसहस्सं रूपमयाणं कलसाणं २ अट्टसहस्सं मणिमयाणं कलसाणं ३ अट्टसहस्सं सुवण्णरूपमयाणं कलसाणं ४ अट्टसहस्सं सुवन्नमणिमयाणं कलसाणं ५ अट्टसहस्सं रूपमणिमयाणं कलसाणं ६ अट्टसहस्सं सुवण्णरूपमणिमयाणं कलसाणं ७ अट्टसहस्सं भोमिज्जाणं कलसाणं ८

—एवं भिगाराणं आयंसाणं धालीणं पाईणं सुपतिट्ठाणं रयणकरंडगाणं पुप्फचंगेरीणं जाव लोमहत्थचंगेरीणं पुप्फपडलगाणं जाव लोमहत्थपडलगाणं छत्ताणं चामराणं तेल्लसमुग्गाणं जाव अंजणसमुग्गाणं अट्टसहस्सं घूवडुच्छुयाणं विउव्वंति, विउव्वित्ता ते साभाविए य वेउव्विए य कलसे य जाव कडुच्छुए य गिण्हंति गिण्हित्ता सूरियाभाओ विमाणाओ पडिनिक्खमंति पडिनिक्खमित्ता ताए उक्किट्ठाए चवलाए जाव तिरियमसंखेज्जाणं जाव वीतिवयमाणे वीतिवयमाणे जेणेव खीरोदयसमुद्दे तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता खीरोयणं गिण्हंति जाइं तत्थुप्पलाइं ताइं गेण्हंति जाव सयसहस्सपत्ताइं गिण्हंति २ जेणेव पुक्खरोदए समुद्दे तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता पुक्खरोदयं गेण्हंति गिण्हित्ता जाइं तत्थुप्पलाइं सयसहस्सपत्ताइं ताइं जाव गिण्हंति गिण्हित्ता जेणेव समयखेत्ते जेणेव भरहेरवयाइं वासाइं जेणेव मागहरदामपभासाइं तित्थाइं तेणेव उवागच्छंति तेणेव उवागच्छित्ता तित्थोदगं गे० गेण्हित्ता तित्थमट्ठियं गेण्हंति २ ।

जेणेव गंगासिंधुरत्तारत्तवईओ महानईओ तेणेव उवागच्छंति २ सलिलोदगं गेण्हंति सलिलोदगं गेण्हित्ता उभओकूलमट्ठियं गेण्हंति मट्ठियं गेण्हित्ता जेणेव चुल्लहिमवंतसिहरीवासहरपव्वया तेणेव उवागच्छंति तणेव उवागच्छित्ता दगं गेण्हंति सव्वतुयरे सव्वपुप्फे सव्वगंधे सव्वमल्ले सव्वोसहिसिद्धत्थए गिण्हंति गिण्हित्ता ।

जेणेव पउमपुंडरीयदहे तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता दहोदगं गेण्हंति गेण्हित्ता जाइं तत्थ उप्पाइं जाव सयसहस्सपत्ताइं ताइं गेण्हंति गेण्हित्ता जेणेव हेमवयएरवयाइं वासाइं जेणेव रोहियरोहियंसासुवण्णकूलरूपकूलाओ महानईओ तेणेव उवागच्छंति, सलिलोदगं गेण्हंति २ उभओकूलमट्ठियं गिण्हंति २ जेणेव सद्दावतिवियडावतिपरियागा वट्टवेयट्टपव्वया तेणेव उवागच्छन्ति उवागच्छित्ता सव्वतुयरे तहेव ।

जेणेव महाहिमवंतरुप्पिवासहरपव्वया तेणेव उवागच्छंति तहेव जेणेव महापउमहापुंडरीयदहा तेणेव उवागच्छंति उवागच्छित्ता दहोदगं गिण्हंति तहेव जेणेव हरिवासरम्मगवासाइं जेणेव हरिकंतनारिक्ताओ महाणईओ तेणेव उवागच्छंति तहेव जेणेव गंधावइमालवंतपरियाया

वड्वेयडपव्वया तेणेव तहेव ।

जेणेव निसढनीलवंतवासधरपव्वया तहेव जेणेव तिगिच्छिकेसरिद्वहाओ तेणेव उवागच्छंति उवागच्छिता तहेव जेणेव महाविदेहे वासे जेणेव सीतासीतोदाओ महानदीओ तेणेव तहेव जेणेव सव्वचक्रवड्विविजया जेणेव सव्वमागहवरदामपभासाइं तित्थाइं तेणेव उवागच्छंति तेणेव उवागच्छितातित्थोदगं गेण्हंति गेण्हिता सव्वंतरनईओ ।

जेणेव सव्ववक्खारपव्वया तेणेव उवागच्छंति सव्वतुयरे तहेव जेणेव मंदरे पव्वते जेणेव भइसालवने तेणेव उवागच्छंति सव्वतुयरे सव्वपुप्फे सव्वमल्ले सवोवसहिसिद्धत्थए य गेण्हंति गेण्हिता जेणेव नंदनवने तेणेव उवागच्छंति उवागच्छिता सव्वतुयरे जाव सव्वोहिसिद्धत्थए य सरसगोसीसचंदनं गिण्हंति गिण्हिता जेणेव सोमनसवने तेणेव उवागच्छंति सव्वतुयरे जाव सव्वोसहिसिद्धत्थए य सरसगोसीसचंदनं च दिव्वं च सुमणदामं दहरमलयसुगंधिए य गंधे गिण्हंति गिण्हिता एगतो मिलायंति २ ता ताए उक्किड्डाए जाव -

-जेणेव सोहम्पे कप्पे जेणेव सूरियाभे विमाणे जेणेव अभिसेयसभा जेणेव सूरियाभे देवे तेणेव उवागच्छंति उवागच्छिता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कड्डु जएणं विजएणं वड्ढाविंति वड्ढावित्ता तं महत्थं महग्धं महरिहं विउलं इंदाभिसेयं उवड्डुवेति तए णं तं सूरियाभं देवं चत्तारि सामानियसाहस्सीओ अग्गमहिहीओ सपरिवारातो तिन्नि परिसाओ सत्त अनियाहिवइणो जाव अत्रेवि बहवे सूरियाभविमानणवासिणो देवा य देवीओ य तेहिं साभाविहि य वेउव्विएहिय वरकमलइड्डाणेहिय सुरभिवरवारिपडिपुत्रेहिं चंदनकयचच्चिएहिं आविद्धकंठेगुणेहि य पउमुप्पलपिहाणेहिं सुकुमालकोमलकरयलपरिग्गहिएहिं अड्डसहस्सेणं सोवन्नियाणं कलसाणं जाव अड्डसहस्सेणं भोभिज्जाणं कलसाणं सव्वोदएहिं सव्वमट्टियाहि सव्वतूयेरेहिं जाव सव्वोसहिसिद्धत्थएहिय सव्विडडीए जाव वाइएणं महया २ इंदाभिसेएणं अभिसिंचंति तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स महया २ इंदाभिसेए वड्डुमाणे अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं नच्चोयगं नातिमट्टियं पविरलफुसियरयरेणुविमासणे दिव्वं सुरभिगंधोदगं वासं वासंति ।

अप्पेगतिया देवा हयरयं नड्डरयं भड्डरयं उवसंतरयं पसंतरयं करंति, अप्पेगतिया देवा सूरयाभं विमानं आसियसंमज्जिओवलित्तं सुइसंमड्डरत्थंतरावणवीहियं करंति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमानं मंचाइमंचकलियं करंति, अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमानं नानाविहरागोसियं झयपडागाइपडामडियं करंति अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमानं लाउल्लोइयमहियं गोसीससरसत्तचंदनदहरदिण्णपंचंगुलितलं करंति अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमाणं उवचियचंदनकलसं चंदघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागं करंति ।

अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमानं आसत्तोसत्तविउलवड्डवग्घारियमल्लदामकलावं करंति अप्पेगतिया देवा सूरियाभं विमानं पंचवण्णसुरभिमुक्कपुप्फपुंजोवयारकलियं करंति, अप्पेगतिया देवा सूरियाभं कालागरूपवरकुंदरूककुतुरुक्कधूवमघमघदंगंधुड्डूयाभिरामं करंति, अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमानं सुगंधगंधियं गंधवड्डिभूतं करंति, -

-अप्पेगतिया देवा हिरण्णवासं वासंति सुवण्णवासं वासंति रययवासं वासंति वड्डरवासं० पुप्फवासं० फलवामं० मल्लवासं० गंधवासं० चुण्णवासं० आभणवासं वासंति अप्पेगतिया देवा

हिरण्यविहिं भाएति, एवं सुवन्नविहि भाएति रयणविहिं पुष्पविहि फलविहिं मल्लविहिं चुण्णविहिं वत्थविहिं गंधविहिं० ।

तथ्य अप्पेगतिया देवा आभरणविहि भाएति, अप्पेगतिया चउच्चिहं वाइतं वाइति ततं विततं घनं झुसिरं, अप्पेगइया देवा चउच्चिहं गेयं गायंति, तं—उक्खित्तायं पायत्तायं मंदायं रोइतावसाणं, अप्पेगतिया देवा दुयं नट्टविहिं उवदंसेति अप्पेगतिया विलंबियनट्टविहिं उवदंसेति अप्पेगतिया देवा दुतविलंबियं नट्टविहिं उवदंसेति,—

—एवं अप्पेगतिया अंचियं नट्टविहिं उवदंसेति अप्पेगतिया देवा आरभडंभसोलं आरभडंभसोलंउप्पयनिचयपमतं सकुचियपसारियं रियारियं भंतसंभतणामं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति अप्पेगतिया देवा चउच्चिहं अभिनयं अभिनयंति, तंजहा—दिट्ठितियं पाडंतियं सामंतो-वणिवाइयं लोगअंतोमज्जावसाणियं, अप्पेगतिया देवा बुक्कारेति अप्पेगतिया देवा पीणेति ।

अप्पेगतियं वासेति अप्पेगतिया हक्कारेति अप्पेगतिया विणांति तडवेति अप्पेगइया वगंति अप्पोडेति अप्पेगतिया अप्पोडेति वगंति अप्पे० तिवइं छिंदति अप्पेगतिया हयहेसियं करेति, अप्पेगतिया हत्थिगुलगुलाइय करेति, अप्पेगतिया रहघणघणाइयं करेति, अप्पेगतिया हयहेसियहत्थिगुलगुलाइयरहघणघणाइयं करेति अप्पेगतिया उच्छोलेंति ।

अप्पेगतिया पच्छोलेंति अप्पेगतिया उक्किट्टियं करेतिअ० उच्छोलेंति करेति अप्पेगतिया उच्छोलेंति । अप्पेगतिया पच्छोलेंति अप्पेगतिया उक्किट्टियं करेतिअ० उच्छोलेंति पच्छोलेंतिउ० अप्पेगतिया तिन्निवि, अप्पेगतिया उवायंति अप्पेगतिया उववायंति अप्पेगतिया परिवयंति अप्पेगइया तिन्निवि, अप्पेगइया सीहनायंति अप्पेगतिया दहरयं करेति अप्पेगतिया भूमिचवेडं दलयंति । अप्पे० तिन्निवि

अप्पेगतिया गज्जति अप्पेगतिया विज्जुयायंति अप्पेगइया वासं वासंति अप्पेगतिया तिन्निवि करेति, अप्पेगतिया जलंति अप्पेगतिया तवंति अप्पेगतिया पतवेति अप्पेगतिया तिन्निवि, अप्पेगतिया हक्कारेति अप्पेगतिया थुक्कारिति अप्पगतिया थक्कारेति, अप्पेगतिया साइं २ नामाइं साहेति अप्पेगति । चत्तारिवि ।

—अप्पेगइया देवा देवसन्निवायं करेति—अप्पेगतिया देवुज्जोयं करेति, अप्पेगइया देवुकलियं करेति, अप्पेगइया देवा कहकहगं करेति, अप्पेगतिया उप्पलहत्यगया जाव सयसहस्सपत्तहत्यगया अप्पेगतिया कलसहत्यगया जाव धूवकडुच्छुयहत्यगया हट्ट तुट्ट जाव हियया सब्वतो समंता आहावंति परिघावंति ।

तएणं तं सूरियाभं देवं चत्तारि सामाणियसाहस्सीओ जाव सोलस आयरक्खदेवसाहस्सीओ अन्ने य बहवे सूरियाभरायहाणिवत्थवा देवा य देवीओ य महया महया इंदाभिसेगेणं अभिसिंचति अभिसिंचित्ता पत्तेयं २ करयलपरिग्गहियं सिरसावतं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं वयासी—

जय २ नंदा जय २ भद्दा जय जय नंदा भद्दं ते अजियं जिणाहि जियं च पालेहि जियमज्जे वसाहि इंदो इव देवाणं चंदी इव ताराणं चमरो इव अपुराणं धरणो इव नागाणं भरहो इव मणु—याणं बहूइं पलिओवमाइं बहूइं सागरोवमाइं बहूइं पविओवमसागरोवमाइं चउण्हं सामाणि—यसाहस्सीणं जाव आयरक्खदेवसाहस्सीणं सूरियाभस्स विमाणस्स अन्नेसिं च बहूणं सूरियाभ—

विमानवासीणं देवाण य देवीण य आहेवच्चं जाव महया २ कारेमाणे पालेमाणे विहराहितिकड्डु जय २ सद्दं पउंजंति ।

तए णं से सूरियाभे देवे महया २ इंदाभिसेगेणं अभिसित्ते समाणे अभिसेयसभाओ पुरच्छिमिल्लेणं दारेणं निग्गच्छति निग्गच्छिता जेणेव अलंकारियसभा तेणेव उवागच्छति उवा- गच्छिता अलंकारियसभं अनुप्पयाहिणीकरेमाणे २ अलंकारियसभं पुरच्छिमिल्लेणं दारेणं अनुप- विसति २ जेणेव सीहसने तेणेव उवागच्छति सीहानवरगते पुरत्थाभिमुहे सन्निसत्ते ।

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स सामाणियपरिसोववन्नगा अलंकारियभं उवड्डवेति, तएण णं से सूरियाभे देवे तप्पढमयाए प्पहलसूमालाए सुरभीए गंधकासाइए गायाइं लूहेति लूहिता सरसेणं गोसीसचंदनेणं गायाइं अनलिपति अनुलिपित्ता नासानीसासवायवोज्जं चक्खुहरं वन्नफरिसजुत्तं हयलालापेलवातिरेणं धवलं कणगखचियन्तकम्भं आगासफालियसमप्यभं दिव्वं देवदूसजुयलं नियंसेति नियंसेत्ता हारं पिणद्धेति २ अद्धहारं पिणद्धेइ २ -

—एगावलिं पिणद्धेति २ मुत्तावलिं पिणद्धेति २ ता रयणावलिं पिणद्धेइ २ ता एवं अंगयाइं केंयूराइं कडगाइं तुडियाइं कडिसुत्तं दसमुद्दामंतं विकच्छसुत्तं मुरविं पालं वं कुंडलाइं २ चूडामणि मउडं पिणद्धेइ २ गंधिमवेढिमपूरिमसंधाइमेणं मल्लेणं कप्प रुक्खगंपिव अप्पाणं अलंकियविभूसियं करेइ २ दहरमलयसुगंधगंधिएहिं गायाइं भुखंडेइ दिव्वं च सुमनदाणं पिणद्धेइ ।

वृ. 'तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स सामाणियपरिसोववन्नगा देवा इममेयारुव' मित्यादि 'आयंतं' इति नवानामपि श्रोतसां शुद्धोदकप्रक्षालनेन आचान्तो—गृहीताचमनश्चोक्षः स्वल्पस्यापि शङ्कितमलस्यापनयनात् अत एव परमशुचिभूतो, 'महत्थं महग्घं महरिहं विउलं इंदामिखेय' मिति, महान् अर्थो—मणिकनकरत्नादिक उपयुज्यमानो यस्मिन् स महार्थं तं, तथा महान् अर्ध—पूजा यत्र स महार्थं तं, महम्—उत्सवमहतीति महार्हस्तं, विपुलं—विस्तीर्णं शक्रभिषेकवत् इन्द्राभिषेक-मुपस्थापयत 'अद्धसहस्सं सावण्णियाण कलसाणं विउव्वंती' त्यादि, अत्र भूयान् वाचना भेद इति यथावस्थितवाचनाप्रदर्शनाय लिख्यते ।

अष्टसहस्रं—अष्टाधिकं सहं सौवर्णिकानां कलशानां १ अष्टसहस्रं रूयमयानां २ अष्टसहस्रं मणिमयानां ३ अष्टसहस्रं सुवर्णमणिमयानां ४ अष्टसहस्रं सुवर्णरूयमयानां ५ अष्टसहस्रं रूयमणि-मयानां ६ अष्टसहस्रं सुवर्णमणिमयानां ७ अष्टसहस्रं भौमयानां कलशानां ८ अष्टसहस्रं भृङ्गाराणामेव-मादशेस्थालपात्रीसुप्रतिष्ठितवातकरकचित्ररलकरण्डकपुष्पचङ्गेरी यावज्जोमहस्तकपटलक-सिंहासन-च्छत्रवामरसमुद्गक्वज धूपकडुच्छुकानां प्रतयेक २ मष्टसहस्रं २ विकुर्वति विकुर्वित्वा 'ताए उक्किहाए' इत्यादि व्याख्यातार्थं, 'सव्वतुवरा' इत्यादि, सर्वान् त्वरान्—कषायान् सर्वाणि पुष्पाणि सर्वान् गन्धान्—गन्धवासादीन् सर्वाणि माल्यानि ग्रन्थितादिभेदभिन्नानि सर्वौषधीन सिद्धार्थकान्—सर्षपकान् गृह्णन्ति, इहैवं क्रमः—पूर्वक्षीरसमुद्रे उपागच्छन्ति तत्रोदकमुत्पलादीनि च गृह्णन्ति, ततः पुष्करोदे समुद्रे तत्रापि तथैव ।

ततो मनुष्यक्षेत्रे भरतैरावतवर्षेषु मागधादिषु तीर्थेषु तीर्थोदकं तीर्थमृत्तिकां च गृह्णन्ति, ततो गङ्गासिन्धुवक्तारवतीषु नदीषु सलिलोदकं—नद्युदकमुभयतटमृत्तिकां च गृह्णन्ति, ततः क्षुल्लहिमवत्खिखरिषु सर्वत्वरसर्वपुष्पसर्वमाल्यसर्वौषधिसिद्धार्थकान्, ततस्तत्रैव पद्महृद-

पौण्डरीकहृदेषु हृदोदकमुत्पलादीनि च तद्गतानि, ततो हेमवतैरण्यवतवर्षेषु रोहिताराहितांशा सुवर्णकूलारूपकूलासु महानदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां ।

तदनन्तरं शब्दापातिविकटापातिवृत्तवैताद्वयेषु सर्वतूवरादीन्, ततो महाहिमवद्रूपिवर्षधरपर्वतेषु सर्वतूवरादीन्, ततो महापद्मपुडरीकहृदेषु हृदोदकादीनि, तदनन्तरं हरिवर्षरम्यकवर्षेषु हरिषलिलाहरिकान्तानरकान्तानीकान्तासु महानदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां च, ततो गन्धापातिमाल्यवतपर्यायवृत्तवैताद्वयेषु तूवरादीन्, ततो निषधनीलवद्वर्षधरपर्वतेषु सर्वतूवरादीन्, तदनन्तरं तद्गतेषु तिगिच्छिकेसरिमहाहृदेषु हृदोदकादीनि, ततः पूर्वविदेहापविदेहेषु सीतासीतोदानदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां च, ततः सर्वेषु चक्रवर्त्तिविजेतव्येषु मागधादिषु तीर्थेषु तीर्थोदकं तीर्थमृत्तिकां च ।

तदनन्तरं वक्षस्कारपर्वतेषु सर्वतूवरादीन्, ततः सर्वासु अन्तरनदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां च, तदनन्तरं मन्दरपर्वते भद्रशालवने तूवरादीन्, ततो नन्दनवने तूवरादीन् सरसं च गोशीर्षचन्दनं, तदनन्तरं सौमनसवने सर्वतूवरादीन् सरसं च गोशीर्षचन्दनं दिव्यं च सुमनोदाम गृह्णन्ति, ततः पण्डकवने तूवरपुष्पगन्धमाल्यसरसगोशीर्षचन्दनदिव्यसुमनोदामानि, 'दह्रमलए सुगंधिए ए गंधे गिण्हंति' इति दर्दरः—चीवरावनद्धं कुण्डिकादिभाजनमुखं तेन गालितं तत्र पक्क यत् मलयोद्भवतया प्रसिद्धत्वात् मलयजं—श्रीखण्डं येषु तान् सुगन्धिकान् परमगन्धोपेतान् गन्धान् गृह्णन्ति ।

'आसियसंमज्जिओवलित्तं सुइसम्मट्टरत्थंतरावणवीहियं करेइ' इति आसिक्तम्—उदकच्छटकेन सम्मार्जितं—संभाव्यमानकचरवरशोधनेन उपलिप्तमिव गोमयादिना उपलितं तथा सिक्तानि जलेनात एव शुचीनि—पवित्राणि संमृष्टानि कचवरापनयनेन रथ्यान्तराणि आपणवीथय इव हृद्गर्गा इवापणवीथयो—रथ्याविशेषा यस्मिन् तत्तथा कुर्वन्ति, 'अप्येगइया देवा हिरण्यविहिं भाएंति' अप्येककाः—केचन देवा हिरण्यविधिं—हिरण्यरूपं मङ्गलभूतं प्रकारं भाजयन्ति—विश्राणयन्ति, शेषदेवभ्यो ददतीति भावः, एवं सुवर्णरत्नपुष्पफलमाल्यगन्धचूर्णाभरणविधिभाजनमपि भावनीयम् । 'उप्यायनिवये'त्यादि, उत्पातपूर्वो निपातो यस्मिन् स उत्पातनिपातस्तं, एवं निपातोत्पातं संकुचितप्रसारितं 'रियारिय' मिति गमनागमनं भ्रान्तसंभ्रान्तनामं आरभटभसोलं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयति, अप्येकका देवा 'बुक्कारेति' बुक्काशब्दं कुर्वन्ति, 'पीणंति' पीनयन्ति—पीनमात्मानं कुर्वन्ति स्थूला भवन्तीत्यर्थः ।

'लासंति' लासयन्ति लास्यरूपं नृत्यं कुर्वन्ति, 'तंडवति'ति ताण्डवयन्ति—ताण्डवरूपं नृत्यं कुर्वन्ति, बुक्कारत बुक्करं कुर्वन्ति 'अप्फोडति' आस्फोटयन्ति, भ्यूयादिकमिति गम्यते, 'उच्छलंति'ति उच्छलयन्ति 'पोच्छलंति' प्रोच्छलयन्ति 'उवयंति'ति अवपतन्ति 'उप्पयंति'ति उत्पतन्ति 'परिवयंति'ति परिपतन्ति तिर्यक्निपतन्तीत्यर्थः 'जलंति'ति ज्वालामालाकुला भवन्ति 'तविति'ति तप्ता भवन्ति प्रतप्ता भवन्ति 'थुक्कारेति'ति महता शब्देन थूक्कुर्वन्ति 'देवोक्कलियं करेति'ति देवानां वातस्येवोत्कलिका देवोत्कलिका तां कुर्वन्ति, 'देवकहकहं करेति'ति प्राकृतानां देवानां प्रमोदभरवशतः स्वेच्छावचनेर्वालकोलाहलो देवकहकहकस्तं कुर्वन्ति 'दुहदुहकं करेति' दुहदुहकमित्यनुकरणमेतत् ।

‘तप्पदमयाए पम्हलाए सुकुमालाए सुरभीए गंधकासाइयाए गायार्इ लूहइ’ इति तत्प्रथम-
तया-तस्यामलङ्कारसभायां प्रथमतयां पक्षमला च सा सुकुमार च पक्षमलसुकुमारा तथा सुरभ्या
गन्ध काषायिक्या-सुरभिगन्धकाषायिक्यासुरभिगन्ध कषायद्रव्यपरिकर्मितालघुशाटिक्या
गात्राणि रूक्षयति, ‘नासानीसासवायवोज्झ’मिति नासिकानिश्वासवातवाह्यमनेन ततश्चक्षणाता-
माह, ‘चक्खुहर’मिति चक्षुर्हरति-आत्मवशं नयति विशिष्टरूपातिशयकलितत्वात् इति चक्षुर्हरं
‘वण्ण-फरिसजुत्त’मिति वर्णेन स्पर्शेन चातिशयेनेति गम्यते युक्तं वर्णस्पर्शयुक्तं, ‘हयलालापेल-
वाइरेग’मिति हयलाला-अश्वलाला तस्या अपि पेलवमतिरेकेण हयलालापेलवातिरेकं ‘नाम
नाम्नैकार्थे समासो बहुल’मिति समासः ।

अतिविशिष्टमृदुत्वलघुत्वगुणोपेतमिति भावः, धवलं-श्वेतं, तथा कनकेन खचितानि-
निच्छुरितानि अन्तर्कर्माणि-अञ्चलयोर्वानलक्षणानि यस्य तत् कनकखचितान्तर्कर्म आकाश-
स्फटिकं नामातिस्वच्छः स्फटिकविशेषस्तत्समप्रभं दिव्यं देवदूष्ययुगलं ‘नियसेइ’ परिधत्ते परिधाय
हारादीन्याभरणानि पिनह्यति, तत्र हारः-अष्टादशसरिकः अर्द्धहारो-नवसरिकः एकावली-
विचित्रमणिका मुक्तावली-मुक्ताफलमयी रत्नावली-रत्नमयमणिकात्मिका प्रालम्बः-तपनीय-
मयोविचित्रमणिरत्नभक्तिचित्र आत्मनः प्रमाणेन सुरमाण आभरण विशेषः, कुटकानि-कलाचि-
काभरणानि त्रुटितानि-बाहुरक्षिकाः अङ्गदानि-बाह्याभरणविशेषाः दशमुद्रिकानन्तकं-
हस्ताङ्गुलिसम्बन्धि मुद्रिकादशकं कुण्डले-कर्णाभरणे, -

-‘चूडामणि’मिति चूडामणिनाम सकलपार्थिवरत्नसर्वसारो देवेन्द्रमनुष्येन्द्रमूर्द्धकृतनिवासो
निशेषामङ्गलाशान्तिरोगप्रमुखदोषापहारकारी प्रवरलक्षणोपेतः परममङ्गलभूत आभरणविशेषः
‘चित्तरयणसंकडं मउडमिति’ चित्राणि-नानाप्रकाराणि यानि रत्नानि तैः संकटश्चित्ररत्नसङ्कटः
प्रभुतरत्ननिचयोपेत इति भावः, तं ‘दिव्यं सुमणदामं’ ति पुष्पमालां, ‘गंधिमे’ त्यादि, ग्रन्थिमं-ग्रन्थनं
ग्रन्थस्तेन निर्वृत्तं ग्रन्थिमं ‘भावादिमः प्रत्ययः’ यत्सूत्रादिना ग्रन्थ्यते तद्ग्रन्थिममिति भावः, पूरिमं
यत् ग्रथितं सत् वेष्टयते, तथा पुष्पलम्बूसको गण्डक इत्यर्थः, पूरिमं येन वंशशलाकामयं पञ्जरादि
पूर्यते, संघातिमं यत् परस्परतो नालसंघातेन संघात्यते ।।

मू. (४३) तए णं से सूरियाभे देवे केसालंकारेणं मल्लालंकारेण आभरणांलंकारेण वत्यालं-
कारेणं चउव्विहेण अलंकारेण अलंकियविभूसिए समाणे पडिपुन्नालंकारे सीहासणाओ अब्भुट्ठेति
२ अलंकारियसभाओ पुरच्छिमिल्लेणं दारेणं पडिनिक्खमइ २ ता जेणेव ववसायसभा तेणेव
उवागच्छति ववसायसभं अणुपयाहिणीकरेमाणे २ पुरच्छिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसति, जेणेव
सीहासनवरए जाव सन्निसन्ने ।

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स सामानियपरिसोववन्नागा देवा पोत्थयरयणं उवणेत्ति,
तते णं से सूरियाभे देवे पोत्थयरयणं गिण्हति २ पोत्थयरयणं मुयइ २ पोत्थयरयणं विहाहेइ २
पोत्थयरयणं वाएति पोत्थयरयणं वाएत्ता धम्मिय विसाय गिण्हति गिण्हिता पोत्थयरयणं वाएत्ता
धम्मिय विसाय गिण्हति गिण्हिता पोत्थयरयणं पडिनिक्खिबइ सीहासनातो अब्भुट्ठेति अब्भुट्ठेत्ता
ववसायसभातो पुरच्छिमिल्लेणं दारेणं पडिनिक्खमइ २ ता, -

—जेणेव नंदा पुक्खरणी तेणेव उवागच्छति उवागच्छिता नंदापुक्खराण पुरच्छिमिल्लेणं तोरणेणं पुरच्छिमिल्लेणं तिसोवाणपडिरुवएणं पच्चोरुहइ पच्चोरुहिता हत्थपादं पक्खालेति पक्खालिता आयंते चौक्खे परमसुइभूए एगं महं सेयं रययामयं विमलं सलिलपुन्नं मत्तगयमुहा-
गितिकुंभसमाणं भिंगारं पणेणहति २ जाइं तत्थ उप्पलाइं जाव सतसहस्सपत्ताइं ताइं गेणहति २ नंदातो पुक्खरिणीतो पच्चोरुहति पच्चोरुहिता जेणेव सिद्धायतने तेणेव पहारेत्थ गमणाए ।

बृ. 'जेणेव ववसायसभा' इति व्यवसायसभानम व्यवसायनिबन्धनभूता सभा, क्षेत्रादेरपि कर्मोदयादिनिमित्तत्वात्, उक्तं च—

॥ १ ॥ “उदयकखेयक्खओवसमीवसमा जं च कम्भुणो भणिया ।

दब्बं खेतं कालं भावं घ भव च संपपे ॥” ति ।

‘पोत्थयरयणं सुयइ’ इति उत्सङ्गे स्थानविशेषे वा उत्तमे इति द्रष्टव्यं, ‘विहाडेइ’ इति उद्घाटयति, ‘धम्मियं ववसायं ववसइ’ इति धार्मिकं—धर्मानुगतं व्यवसायं व्यवस्यति, कर्तुमभिल-
पतीति भावः ।

मू. (४४) तए णं तं सूरियाभं देवं चत्तारि य सामाणियसाहस्सीओ जाव सोलस आय-
रक्खदेवसाहस्सीओ अन्ने य बहवे सूरियाभ जाव देवीओ य अप्पेगतिया देवा उप्पलहत्थगया
जावसयसहस्सपत्तहत्थगया सूरियाभं जाव देवं पिड्डतो २ समणुगच्छंति ।

तए णं तं सूरियाभं देवं बहवे आभिओगिया देवा य देवीओ य अप्पेगतिया कलसहत्थगया
जाव अप्पेगतिया धूवकडुच्छुयहत्थगता हट्टतुइ जाव सूरियाभं देवं पिड्डतो समणुगच्छंति ।

तए णं से सूरियाभे देवे चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं जाव अन्नेहि य बहूहि य सूरियाभ
जाव देवेहि य देवीहि य सद्धिं संपरिवुडे सच्चिद्धीए जाव नातियरवेणं जेणेव सिद्धायतणे तेणेव
उवागच्छति २ सिद्धायतणं पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसति अणुपविसिता ।

जेणेव देवच्छंदए जेणेव जिनपडिमाओ तेणेव उवागच्छति २ जिनपडिमाणं आलोए पणांमं
केति २ लोमहत्थगं गिणहति २ जिनपडिमाणं लोमहत्थएणं पमज्जइ पमज्जिता जिनपडिमाओ
सुरभिणां गंधोदएणं ण्हाणेइ ण्हाणिता सरसेणं गोसीसचंदनणं गायाइं अणुलिंपइ अणुलिंपइत्ता
सुरभिगंधकासाइएणं मल्लारुहणं गंधारुहणं चुण्णारुहणं वन्नारुहणं वत्थारुहणं आभरणारुहणं
करेइ करित्ता आसत्तोसत्तविउलवद्वग्धारियमल्लादमकलावं करेइ मल्लादमकलावं करेता
कयग्गहयहियकरयलबब्भइविप्पमुक्केणं दसद्धवन्नेणं कुसुमेणं मुक्कपुक्कपुंजोवयारकलियं करेति
करित्ता—जिनपडिमाणं पुरतो अच्छेहिं सण्हेहिं रययामएहिं अच्छरसातंदुलेहिं अड्डइ मंगले आलिहइ
तंजहा—सोत्थिय जाव दप्पणं, तयानंतरं च णं चंदप्पभरयणवइरवेलुलियविमलदंडं
कंचणमणिरयणभत्तिचित्तं कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूवमधमधंतगंधुत्तमाणुविद्धं च धूववडिं
विणिम्भुयंतं वेरुलियमयं कडुच्छुयं पग्गहिय पयत्तेणं धूवं दाऊणजिणवराणं अड्डसयविसुद्धगन्थ-
जुत्तेहिं अत्थजुत्तेहिं अपुणरुत्तेहिं महावित्तेहिं संथणइ २ सत्तइ पयाइं पच्चोसकइ २ ता —

—वामं जाणुं अचेइ २ ता दाहिणं जाणुं धरणितलंसि निहड्डु तिक्खुत्तो मुद्धाणं धरणितलंसि
नवाडेइ २ ता ईसिं पच्चुण्णमइ २ करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कडु एवं वयासी
नमोत्थु णं अरहंताणं जाव संपत्ताणं, वंदइ नमंसइ २ ता जेणेव देवच्छंदए० जेणेव

सिद्धायतनस्स बहुमज्झदेसभाए तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ २ रिद्धायतनस्स बहुमज्झदेसभागं लोमहत्थेणं पमज्जति, दिव्वाए दगधाराए अब्भुक्खेइ, सरसेणं गोसीसचंदनेणं पंचगुलितलं मंडलगं आलिहइ २ कयग्गाहयगहियं जावपुंजोवयारकलियं करेइ करेत्ता घूवं दलयइ – जेणेव सिद्धायतनस्स दाहिणिल्ले दारे तेणेव उवागच्छति २ लोमहत्थगं परामुसइ २ ता दारचेडीओ य सालभंजियाओ य वालरूवए य लोमहत्थएणं पमज्जइ २ ता दिव्वाए दगधाराए अब्भुक्खेइ २ सरसेणं गोसीसचंदनेणं चच्चए दलयइ दलइत्ता पुप्फारुहणं मल्ला जाव आभरणारुहणं करेइ करेत्ता आसत्तोसत्त जाव घूवं दलयइ २ ता जेणेव दाहिणिल्ले दारे मुहमंडवे जेणेव दाहिणिल्लस्स मुहमंडवस्स बहुमज्झदेसभाए तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ २ ता बहुमज्झदेसभागं लोमहत्थेणं पमज्जइ २ ता दिव्वाए दगधाराए अब्भुक्खेइ २ सरसेणं गोसीसचंदनेणं पंचगुलितलं मंडलगं आलिहइ २ कयग्गाहगहगहिय जाव घूवं दलयइ २ ता –

–जेणेव दाहिणिल्लस्स मुहमंडवस्स पच्चत्थिमिल्ले दारे तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ २ ता दारचेडीओ य सालिभंजियाओ य वालरूवए य लोमहत्थेणं पमज्जइ २ ता दिव्वाए दगधाराए० सरसेणं गोसीसचंदनेणं चच्चए दलयइ २ पुप्फारुहणं जाव आभरणारुहणं करेइ २ आसत्तोसत्त० कयग्गाहग्गहियं० घूवं दलयइ २ ता जेणेव दाहिणिल्लमुहमंडवस्स उत्तरिल्ला खंभपंती तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थं परामुसइ २ ता थंभे य सालिभंजियाओ य वालरूवए य लोमहत्थएणं पम० जहा चेव पच्चत्थिमिल्लस्स दारस्स जाव घूवं दलयइ २ ता –

–जेणेव दाहिणिल्लस्स मुहमंडवस्स पुरत्थिमिल्ले दारे तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसति दारचेडीओ तं चेव सव्वं जेणेव दाहिणिल्लस्स मुहमंडवस्स दाहिणिल्ले दारे तेणेव उवागच्छइ २ ता दारचेडीओ य तं चेव सव्वं जेणेव दाहिणिल्ले पेच्छाघरमंडवे जेणेव दाहिणिल्लस्स पेच्छाघरमंडवस्स बहुमज्झदेसभागे जेणेव वइरामए अक्खाडए जेणेव मणिपेटिया जेणेव सीहासणे तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ २ ता अक्खाडगं च मणिपेटियं च सीहासनं च लोमहत्थएणं पमज्जइ २ ता दिव्वाए दगधाराए सरसेणं गोसीसचंदनेणं चच्चए दलयइ, पुप्फारुहणं आसत्तीसत्तजाव घूवं दहेइ २ ता –

–जेणेव दाहिणिल्लस्स पेच्छाघरमंडवस्स पच्चत्थिमिल्ले दारे० उत्तरिल्ले दारे तं चेव जं चेव पुरत्थिमिल्ले दारे तं चेव, दाहिणे दारे तं चेव, जेणेव दाहिणिल्ले चेइयथूमे तेणेव उवागच्छइ २ ता तूभं च मणिपेटियं च० देव्वाए दगधाराए अब्भु० सरसेण गोसीस० चच्चए दलेइ २ पुप्फारु० आसत्तो० जावघूवं दलेइ, जेणेव पच्चत्थिमिल्ला मणिपेटिया ।

जेणेव पच्चत्थिमिल्ला जिनपडिमा तं चेव, जेणेव उत्तरिल्ला जिनपडिमा तं चेव सव्वं, जेणेव पुरत्थिमिल्ला मणिपेटिया जेणेव पुरत्थिमिला जिनपडिमा तेणेव उवागच्छइ २ तं चेव, दाहिणिल्ला मणिपेटिया दाहिणिल्ला जिनपडिमा तं चेव –

–जेणेव दाहिणिल्ल चेइयरुकखे तेणेव उवागच्छइ २ तं चेव, जेणेव महिंदज्जए जेणेव दाहिणिल्ला नंदापुकखरणी तेणेव उवगच्छति लोमहत्थगं परामुसति तोरणे य तिसोवाणपडिरूवए सालिभंजि-याओ य वालरूवए य लोमहत्थएणं पमज्जइ दिव्वाए दगधाराए सरसेणं गोसीसचंदनेणं० पुप्फारुहणं० आसत्तोसत्त० घूवं दलयति, सिद्धाययनं अणुपयाहिणीकरेमाणे जेणेव उत्तरिल्ला

नंदापुकखरिणी तेणेव उवागच्छति २ तं चेव -

—जेणेव उत्तरिल्ले चेइयरुकखे तेणेव उवागच्छति, जेणेव उत्तरिल्ले चेइयधूभे तहेव, जेणेव पच्चत्थिमिल्ला पेढिया जेणेव पच्चत्थिमिल्ला जिनपडिमा तं चेव, उत्तरिल्ले पेच्छाघरमंडवे तेणेव उवागच्छति २ ता जा चेव दाहिणिल्लवत्त्वया सा चेव सव्वा पुरत्थिमिल्ले दारे, दाहिणिल्ला खंभपंती तं चेव सव्वं ।

जेणेव उत्तरिल्ले मुहमंडवे जेणेव उत्तरिल्लस्स मुहमंडवस्स बहुमज्झदेसभाए तं चेव सव्वं, पच्चत्थिमिल्ले दारे तेणेव० उत्तरिल्ले दारे दाहिणिल्ला कंभपंती सेसं त चेव सव्वं, जेणेव सिद्धायतनस्स उत्तरिल्ले दारे तं चेव ।

जेणेव सिद्धायतणस्स पुरत्थिमिल्ले दारे तेणेव उवागच्छइ २ ता तं चेव, जेणेव पुरत्थिमिल्ले मुहमंडवे जेणेव पुरत्थिमिल्लस्स मुहमंडवस्स बहुमज्झदेसभाए तेणेव उवागच्छइ २ ता तं चेव, पुरत्थिमिल्लस्स मुहमंडवस्स दाहिणिल्ले दारे पच्चत्थिमिल्ला खंभपंती उत्तरिल्ले दारे तं चेव, पुरत्थिमिल्ले दारे तं चेव -

जेणेव पुरत्थिमिल्ले पेच्छाघरमंडवे, एव धूमे जिनपडिमाओ वेइयरुकखा महिंदज्झया नंदा पुक्खरिणी त चेव जाव धूवं दलइ २ ता जेणेव सभा सुहम्मा तेणेव उवागच्छति २ ता सभं सुहम्म पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसइ २ ता -

—जेणेव माणवाए चेइयखंभे जेणेव वइरामए गोलवट्टसमुग्गे तेणेव उवागच्छइ उवागच्छइता लोमहत्थयं परामुसइ २ विरामए गोलवट्टसमुग्गाए लोमहत्थेणं पमज्जइ २ वइराए गोलवट्टसमुग्गाए विहाडेइ २ जिनसगहाओ लोमहत्थेणं पमज्जइ २ ता सुरभिणा गंधोदएणं पक्खालेइ पक्खालिता अग्गेहिं वरेहिं गंधेहि य मल्लेहि यअच्चेइ धूवं दलयइ २ ता जिनसकहाआ वइरामएसु गोलवट्टसमुग्गाएसु पडिनिक्खिवइ माणवणं चेइयखंभं लोमहत्थेणं पमज्जइ दिव्वाए दगधाराए सरसेणं गोसीसचंदनेणं चच्चए दलयइ, पुष्फारुहणं जाव धूवं दलयइ, -

—जेणेव सीहासने तं चेव, जेणेव देवसयणिज्जे तं चेव, जेणेव खुड्ढागमहिंदज्झए तं चेव, जेणेव पहरणकोसे चोप्पालए तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थयं परामुसइ २ ता पहरणकोसं चोप्पालं लोमहत्थेणं पमज्जइ २ ता दिव्वाए दगधाराए सरसेणं गोसीसचंदनेणं चच्चा दलेइ पुष्फारुहणं आसत्तोसत्त जाव धूवं दलयइ ।

जेणेव सभाए सुहम्माए बहुमज्झदेसभाए जेणेव मणिपेढिया जेणेव देवसयणिज्जे तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थयं परामुसइ देवसयणिज्जं च मणिपेढियं च लोमहत्थेणं पमज्जइ जाव धूवं दलयइ २ ता जेणेव उववायसभाए दाहिणिल्ले दारे तहेव अभिसेयसभासरिसं जाव पुरत्थिमिल्ला नंदा पुक्खरिणी, -

जेणेव हरए तेणेव उवागच्छइ २ ता तोरणे य तिसोवाणे य सालिभंजियाओ य बालरूवाए य तहेव, जेणेव अभिसेयसभा तेणेव उवागच्छइ २ ता तहेव सीहासणं च मणिपेढियं च सेसं तहेव आययणसरिसं जाव पुरत्थिमिल्ला णंदा पुक्खरिणी जेणेव अलंकारियसभा तेणेव उवागच्छइ २ ता जहा अभिसेयसभा तहेव सव्वं, -

जेणेव ववसायसभा तेणेव उवागच्छइ २ ता तहेव लोमहत्थयं परामुसति पोत्थयरयणं

लोमहृत्पाएणं पमज्जइ पमज्जिता दिव्वाए दग्धाराए अग्गेहिं वरेहि य गंधेहिं मल्लेहि य अच्चेति २
ता मणिपेढियं सीहासनच सेसं तं चेव, पुरत्थिमिल्लानंदा पुक्खरिणी जेणेव हरए तेणेव उवागच्छइ
२ ता तोरणे य तिसोवाणेय सालिभंजियाओ य वालरूवए य तहेव ।

जेणेव बलिपीढं तेणेव उवागच्छइ २ ता बलिविसज्जणं करेइ, आभिओगिए देवे सद्दावेइ
सद्दावित्ता एवं वयासीखिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! सूरियाभे विमाणे सिंघाडएसु तिएसु चउक्कसु
चद्धरेसु चउमुहेसु महापहेसु पागारेसु अट्टालएसु चरियासु दारेसु गोपुरेसु तोरणेसु आरामेसु
उज्जाणेसु वनेसु वनराईसु काननेसु वनसंडेसु अच्चणियं करेह अच्चणियं करेत्ता एवमाणसियं
खिप्पामेव पच्चप्पिणह ।

तए णं ते आभिओगिया देवा सूरिभामेणं देवेणं एवं वुत्ता समाणा जाव पडिसुडिणित्ता
सूरियाभे विमाणे सिंघाडएसु तिएसु चउक्कएसु चद्धरेसु चउमुहेसु महापहेसु पागारेसु अट्टालएसु
चरियासु दारेसु गोपुरेसु तोरणेसु आरामेसु उज्जाणेसु वणेसु वणरातीसु काननेसु वनसंडेसु अच्चणियं
करेइ २ ता ।

जेणेव सूरियाभे देवे जाव पच्चप्पिणंति, तते णं से सूरियाभे देवे जेणेव नंदा पुक्खरिणी
तेणेव उवागच्छइ २ ता नंदापुक्खरिणिं पुरत्थिमिल्लेणं तिसोमाणपडिरूवएणं पच्चोरुहति २ ता
हत्थपाए पक्खालेइ २ ता णंओ पुक्खरिणीओ पच्चुत्तरइ जेणेव सभा सुधम्मा तेणेव पहारित्थ
गमणाए ।

तएणं से सूरियाभे देवे चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं जाव सोलसहिं आयक्खदेवसाहस्सीहिं
अत्रेहि य बहूहिं सूरियाभविमाणवासीहिं वेमामिएहिं देवीहिं देवीहिं य सद्धिं संपरिवुडे सच्चिद्धीए
जाव नाइयरवेणं जेणेव सभा सुधम्मा तेणेव उवागच्छइ सभं सुधम्मं पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसति
२ अमुपविसित्ता जेणेव सीहासणे तेणेव उवागच्छइ २ ता सीहासनवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निस्सने

वृ. 'अच्छरसातंदुलेहिं' अच्छो रसो येषु ते अच्छरसाः, प्रस्यासन्नवस्तुप्रतिबिम्बाधारभूता
इवातिनिर्मला इत्यर्थः, अच्छरसाश्च ते तन्दुलाश्च तः, दिव्यतन्दुलरिति भावः, 'पुष्पपुंजोवयारकलियं
करित्ता' 'चंदप्पभवइरवेरुलियविमलदंड' मिति चन्द्रप्रभवज्रवैडूर्यमयो विमलो दण्डो यस्य स
तथा ते, काञ्चनमणिरत्नभक्तिचित्रं कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कसत्केन धूपेन उत्तमगन्धिनाऽ-
नुविद्धा कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूपगन्धोत्तमानिविद्धा प्राकृतत्वात् पदव्यत्ययः धूपवर्ति
विनिर्मुञ्चन्तं वैडूर्यमयं धूपकडुक्युयं प्रगृह्य प्रयत्नतो धूपं दत्त्वा जिनवरेभ्यः, सूत्रे षष्ठी प्राकृतत्वात्,
सप्ताष्टानि पदानि पश्चादपसृत्य दशाङ्गुलिमञ्जलिं मस्तके रचयित्वा प्रयत्नतो 'अट्टसयवि-
सुद्धगंधजुत्तेहि'न्ति विशुद्धो-निर्मलो लक्षणदोषरहित इति भावः यो ग्रन्थः-शब्दसंदर्भस्तेन
युक्तानि, अष्टशतं च तानि विशुद्धग्रन्थयुक्तानि च तैः अर्थयुक्तैः-अर्थसारैरपुनरुक्तैर्महावृत्तैः,
तथाविधेदेवलम्बिप्रभाव एषः, संस्तौति संस्तुत्य वामं जानुं अञ्जति इत्यादिना विधिना प्रणामं
कुर्वन् प्रणिपातदण्डकं पठति, तद्यथा- 'नणोऽस्त्यु णमरिहंताण' मित्यादि, नमोऽस्तु 'ण' मिति
वाक्यालङ्कारे देवादिभ्योऽतिशयपूजामर्हन्तीत्यर्हन्तस्तेभ्यः, सूत्रे षष्ठी 'छद्धीविभतीए भन्नइ चउत्थी'
इति प्राकृतलक्षणवशात्, ते चार्हन्तो नामादिरूपा अपि सन्ति ततो भावार्हन्तित्पत्यर्थमाह -

'भगवद्भ्यः' भगः-समग्रैश्वर्यादिलक्षणः स एषामस्तीति भगवन्तस्तेभ्यः, आदि-धर्मस्य

प्रथमा प्रवृत्तिस्तत्करणशीलाः आदिकरास्तेभ्यः, तीर्यते संसारसमुद्रोऽनेनेति तीर्थं—प्रवचनं तत्करणशीलास्तीर्थकराः तेभ्यः, स्वयम्—अपरोपदेशेन सम्यग वरबोधिप्राप्तया बुद्धा—मिथ्यात्वनिद्रापगमसंबोधेन स्वयंसंबुद्धास्तेभ्यः ।

तथा पुरुषाणामुत्तमाः पुरुषोत्तमाः, भगवन्तो हि संसारमत्यावसन्तः सदा परार्थव्यसनिन उपसर्जनीकृतस्वार्था उचितक्रियावन्तोऽदीनभावाः कृतज्ञतापतयोऽनुपहतचित्ता देवगुरुबहुमानिन इति भवन्ति पुरुषोत्तमास्तेभ्यः, तथा पुरुषाः सिंहा इव कर्मगजान् प्रति पुरुषसिंहास्तेभ्यः, तथा पुरुषवरपुण्डरीकाणीव संसारजलासङ्गादिना कर्ममलाभावतो वा पुरुषेषु वरपुण्डरीकाणि तेभ्यः, तथा पुरुषवरगन्धहस्तिन इव परचक्रदुर्भिक्षमारिप्रभृतिक्षुद्रगजनिराकरणेनेति पुरुषवरगन्धहस्तिनस्तेभ्यः, तथा लोको—भव्यसत्वलोकः तस्य सकलकल्याणैकनिबन्धनतया भव्यत्वभावेनोत्तमा लोकोत्तमास्तेभ्यः, तथा लोकस्य यथा—योगक्षेमकृतो लोकनाथास्तेभ्यः, तत्र योगो बीजाधानोद्भेदपोषणकरणं क्षेमं च तत्तदुपद्रवाद्यभावापादनं, तथा लोकस्य—प्राणिलोकस्य पञ्चास्तिकायात्मकस्य वा हिता—हितोपदेशेन सम्यकरूपणया वा लोकहितास्तेभ्यः, तथा लोकस्य—देशनायोग्य प्रदीपा देशनांशुभिर्ध्यावस्थितवस्तुप्रकाशका लोकप्रदीपास्तेभ्यः, तथा लोकस्य—उत्कृष्टमतेर्भव्यसत्वलोकस्य प्रद्योतनं प्रद्योतकत्वविशिष्टा ज्ञानशक्तिस्करणशीला लोकप्रद्योतकराः ।

तथा च भवन्ति भगवत्प्रसादात्तत्क्षणमेव भगवन्तो गणभृता विशिष्टज्ञानसंपत्समन्विता यद्वशाद् द्वादशाङ्गमारचयन्तीति, तेभ्यः, तथा अभयं—विशिष्टमात्मनः स्वास्थ्यं, निश्रेयसधर्मभूमिक निबन्धनभूता परमा धृतिरिति भावः, ततः अभयं ददतीत्यभयदास्तेभ्यः, सूत्रे च कः प्रत्ययः स्वार्थिकः प्राकृतलक्षणवशात्, एवमन्यत्रापि, तथा चक्षुरिव चक्षु—विशिष्ट आत्मधर्मं तत्त्वावबोधिनिबन्धनः श्रद्धास्वभावः, श्रद्धाविहीनस्याचक्षुष्मत इव रूपं तत्त्वदर्शनायोगात्, तद् ददतीति चक्षुर्दास्तेभ्यः, तथा मार्गो—विशिष्टगुणस्थानावाप्तिप्रगुणः स्वरसवाही क्षयोपशमविशेषस्तं ददतीति मार्गदाः

तथा शरणं—संसारकान्तरगतानामतिप्रबलरागादिपीडितानां समाश्वसनस्थानकल्पं तत्त्वचिन्तारूपमध्यवसानं तद्ददतीति शरणदास्तेभ्यः, तथा बोधि—जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिस्त्वार्थश्रद्धानलक्षणसम्यग्दर्शनरूपा तां ददतीति बोधिदास्तेभ्यः, तथा धर्म—चारित्ररूपं ददतीति धर्मदास्तेभ्यः, कथं धर्मदा ? इत्याह—धर्मं दिशन्तीति धर्मेशकास्तेभ्यः, तथा धर्मस्य नायकाः—स्वामिनस्तद्वशीकरणभावात् तत्फलपरिभोगाच्च धर्मनायकाः तेभ्यः, धर्मस्य सारथय इव सम्यक् प्रवर्तनयोगेन धर्मसारथयस्तेभ्यः, तथा धर्म एव वरं—प्रधानं चतुरन्तहेतुत्वात् चतुरन्तं चक्रमिव चतुरन्तचक्रं तेन वर्तितुं शीलं येषां ते येषां ते तथा तेभ्यः, तथा अप्रतिहते—अप्रतिस्खलिते क्षायिकत्वात् वरे—प्रधाने ज्ञानदर्शने धरन्तीति अप्रतिहतवरज्ञानदर्शनधरास्तेभ्यः ।

तथा छादयन्तीति छद्म—घातिकर्मचतुष्टयं व्यावृत्तम्—अपगतं छद्म येभ्यस्ते व्यावृत्तच्छद्मानस्तेभ्यः तथा रागद्वेषकषायेन्द्रियपरीषहोपसर्गघातिकर्मशूत्रन् स्वयं जितवन्तोऽन्यांश्च जापयन्तीति जिनाः जापकास्तेभ्यो जिनेभ्यो जापकेभ्यः, तथा भवार्णवं स्वयं तीर्णवन्तोऽन्यांश्च तारयन्तीति तीर्णास्तारकास्तेभ्यः, तथा केवलवेदसा अवगतत्वा बुद्धा अन्यांश्च बोधयन्तीति बोधकास्तेभ्यः, मुक्ताः कृतकृत्यानिष्ठितार्था इति भावस्तेभ्योऽन्यांश्च मोचयन्तीति मोचकास्तेभ्यः, सर्वज्ञेभ्यः सर्वदर्शिभ्यः, शिवं सर्वोपद्रवरहितत्वात् अचलं स्वाभाविकप्रायोगिकचलनक्रयाऽपोहात्

अरुजं शरीरमनसोरभावेनधिव्याध्यसम्भवात् अनन्तं केवलात्मनाऽनन्तत्वात् अक्षयं विनाश-
कारणाभावात् अव्याबाधं केनापि बाधयितुमशक्यममूर्तत्वात् न पुनरावृत्तिर्यस्मात् तदपुनरावृत्ति
सिद्ध्यन्ति—निष्ठितार्था भवन्त्यस्यामिति सिद्धि—लोकान्तक्षेत्रलक्षणा सैव गम्यमानत्वात् गति
सिद्धिगतिरेव नामधेयं यस्य तत् सिद्धिगतिनामधेयं स्थानं तत्संप्राप्तेभ्यः, एवं प्रणिपातदृढकं
पठित्वा ।

ततो 'वंदइ नमंसइ' इति वन्दते ताः प्रतिमाश्चैत्यवन्दनविधिना प्रसिद्धेन, नमस्करोति
पश्चात्प्रणिधानादियोगेनेत्येके, अन्ये त्वभिमदधति—विरतिमतामेव प्रसिद्धश्चैत्यवन्दनविधिरन्येषां
तथाऽभ्युपगमपुरस्सरकायव्युत्सर्गासिद्धेरिति वन्दते सामान्येन नमस्करोति आशयवृद्धेरभ्युत्थान-
मस्कारेणेति, तत्त्वमत्र भगवन्तः परमर्षयः केवलिनो विदन्ति, अत ऊर्ध्वं सुगमं केवलं भूयान्
विधिविषयो वाचनाभेद ति यथावस्थितवाचनाप्रदर्शनार्थं विधिमात्रमुपदर्शयति—तदनन्तरं
लोमहस्तकेन देवच्छन्दकं प्रमार्जयति पानीयधारया अभ्युक्षति, अभिमुखं सिञ्चतीत्यर्थः, तदनन्तरं
गोशीर्षचन्दनेन पश्चाद्गुलितलं ददाति, ततः पुष्पारोहणादि धूपदहनं च करोति, तदनन्तरं
सिद्धायतनबहुमध्यदेशभागे उदकधाराभ्युक्षणचन्दनपश्चाद्गुलितलप्रदानपुष्पपुञ्जोपचारधूपदानादि
करोति, ततः सिद्धायतनदक्षिणद्वारे समागत्य लोमहस्तकं गृहीत्वा तेन द्वारशाखे शालिमञ्जिका-
व्यालरूपाणि च प्रमार्जयति, तत उदकधारायाऽभ्युक्षणत्रणं गोशीर्षचन्दनचर्चापुष्पाद्यारोहणं धूपदानं
करोति ।

ततो दक्षिणद्वारेण निर्गत्य दक्षिणात्यस्य मुखमण्डपस्य बहुमध्यदेशभागे लोमहस्तकेन
प्रमाज्योदकधाराभ्युक्षणं चन्दनपश्चाद्गुलितलप्रदानपुष्पपुञ्जोपचारधूपदानादि करोति, कृत्वा
पश्चिमद्वारे समागत्य पूर्ववत् द्वारार्चनिकां करोति कृत्वा च तस्यैव दक्षिणात्यस्य मुखमण्डपस्योत्तर-
स्यां स्तम्भपङ्क्तौ समागत्य पूर्ववत्तदार्चनिकां विधत्ते, इह यस्यां दिशि सिद्धायतनादिद्वारं तत्रेतरस्य
मुखमण्डपस्य स्तम्भपङ्क्ति, ततस्तस्यैव दक्षिणात्यस्य मुखमण्डपस्य पूर्वद्वारे समागत्य तत्पूजां
करोति, कृत्वा तस्य दक्षिणात्यस्य मुखमण्डपस्य दक्षिणद्वारे समागत्य पूर्ववत्पूजां विधाय तेन
द्वारेण विनिर्गत्य प्रेक्षागृहमण्डपस्य बहुमध्यदेशभागे समागत्याक्षपाटकं मणिपीठिकां सिंहासनं
च लोमहस्तकेन प्रमाज्योदकधारायाऽभ्युक्ष्य चन्दनचर्चापुष्पपूजाधूपदानानि कृत्वा तस्यैव
प्रेक्षागृहमण्डपस्य क्रमेण पश्चिमोत्तरपूर्वदक्षिणद्वाराणामर्चनिकां कृत्वा दक्षिणद्वारेण विनिर्गत्य चैत्यस्तूपं
मणिपीठिकां च लोमहस्तकेन प्रमाज्योदकधारायाऽभ्युक्ष्य सरसेन गोशीर्षचन्दनकन पश्चाद्गुलितलं
दत्त्वा पुष्पाद्यारोहणं च विधाय धूपं ददाति ।

ततो यत्र पाश्चात्या मणिपीठिका तत्रागच्छति, तत्रागत्यालोके प्रणामं करोति, कृत्वा
लोमहस्तकेन प्रमार्जनं सुरभिगन्धोदकेन स्नानं सरसेन गोशीर्षचन्दनेन गात्रानुलेपनं देवदूष्य-
युगलपरिधानं पुष्पद्यारोहणं पुरतः पुष्पपुञ्जोपचारं धूपदानं पुरतो दिव्यतन्दुलैरष्टमङ्गलकालेखन-
मद्येतरशतवृत्तैः स्तुतिं प्रणिपातदण्डकपाठं च कृत्वा वन्दते नमस्यति ।

त तएवमेव क्रमेण उत्तरपूर्वदक्षिणप्रतिमा नामप्यर्चनिकां कृत्वा दक्षिणद्वारेण विनिर्गत्य
दक्षिणस्यां दिशि यत्र चैत्यवृक्षः तत्र समागत्य चैत्यवृक्षस्य द्वारवदार्चनिकां करोति, ततो महेन्द्रध्वजस्य
ततो यत्र दक्षिणात्या नन्दा पुष्करिणी तत्र समागच्छति, समागत्य तोरणत्रिसोपानप्रतिरूपकग-

तशालभञ्जिकाव्यालकरूपाणां लोमहस्तकेन प्रमार्जनं जलधारयाऽभ्युक्षणं चन्दनचर्चा पुष्पाद्यारोहणं धूपदानं च कृत्वा सिद्धायतनमनुप्रक्षिणीकृत्योत्तरस्यां नन्दापुष्करिण्यां समागत्य पूर्ववत्तस्या अर्चनिकां करोति, तत उत्तराहे मेहन्द्रध्वजे तदनन्तरमुत्तराहे चैत्यवृक्षे तत उत्तराहे चैत्यस्तूपे ततः पश्चिमोत्तरपूर्वदक्षिणजिनप्रतिमानां पूर्ववत् पूजां विधायोत्तराहे प्रेक्षागृहमण्डपे समागच्छति

तत्र दक्षिणात्यप्रेक्षागृहमण्डपवत् सर्वा वक्तव्यता वक्तव्या, ततो दक्षिणस्तम्भपंक्या विनिर्गत्योत्तराहे मुखमण्डपे समागच्छति, तत्रापि दक्षिणात्यमुखमण्डपवत् सर्वं पश्चिमोत्तर-पूर्वद्वारक्रमेण कृत्वा दक्षिणस्तम्भपंक्या विनिर्गत्य सिद्धायतनस्योत्तरद्वारे समागत्य पूर्ववदर्चनिकां कृत्वा पूर्वद्वारेण समागच्छति, तत्रार्चनिकां पूर्ववत् कृत्वा पूर्वस्य मुखमण्डपस्य दक्षिणद्वारे पश्चिमस्तम्भपंक्योत्तरपूर्वद्वारेषु क्रमेणोक्तरूपां पूजां विधाय पूर्वद्वारेण विनिर्गत्य पूर्वप्रेक्षागृहमण्डपे समागत्य पूर्ववत् द्वारमध्यभागदक्षिणद्वारपश्चिमस्तम्भपंक्योत्तरपूर्वद्वारेषु पूर्ववदर्चनिकां करोति

ततः पूर्वप्रकारेणैव क्रमेण चैत्यस्तूपजिनप्रतिमाचैत्यवृक्षमेहन्द्रध्वजं नन्दापुष्करिणीनां, ततः सभायां सुधर्मायां पूर्वद्वारेण प्रविशति, प्रविश्य यत्रैव मणिपीठिका तत्राऽऽगच्छति, आलोके च जिनप्रतिमानां प्रणामं करोति, कृत्वा यत्र माणकचैत्यस्तम्भो यत्र वज्रमया गोलवृत्ताः समुद्गकाः तत्रागत्य समुद्गकान् गृह्णाति, गृहीत्वा विघाटयति विघाटय च लोमहस्तकं परामृश्य तेन प्रामर्ज्योदकधारया अभ्युक्ष्यं गोशीर्षचन्दनेनानुलिम्प्रति ततः प्रधानैर्गंधमालैरत्यति धूपं दहति तदनन्तरं भयोऽपि वज्रमयेषु गोलवृत्तसमुद्गेषु प्रतिनिक्षिपति, प्रतनिक्षिप्यतान् वज्रमवान् गालवृत्त-समुद्गकान् स्वस्थान प्रीतीनीक्षीपति, तेषु पुष्पगन्धमपवाभरणानि चारपियात्, ततो लोमहस्तकेन माणकचैत्यस्तम्भं प्रामर्ज्योदकधारयाऽभ्युक्षणचन्दनचर्चापुष्पाद्यारोपणं धूपदानं च करोति, कृत्वा च सिंहासनप्रदेशे समागत्य मणिपीठिकायाः सिंहासनस्य च लोमहस्तकेन प्रमार्जनादिरूपां पूर्ववदर्चनिकां करोति, कृत्वा यत्र मणिपीठिका यत्र च देवशयनीयं तत्रोपागत्य मणिपीठिकाया देवशयनीयस्य च द्वारवदर्चनिकां करोति, तत् उक्तप्रकारेणैव क्षुल्लकेन्द्रध्वजे पूजां करोति, ततो यत्र चोप्यालको नाम प्रहरणकोशस्तत्र समागत्य लोमहस्तकेन परिधरत्नप्रमुखाणि प्रहरणरत्नानि प्रमार्जयति,

प्रामर्ज्योदकधारयाऽभ्युक्षणं चन्दनचर्चा पुष्पाद्यारोपणं धूपदानं च करोति, तत सभायाः सुधर्मायां बहुमध्यदेशभागेऽर्चनिकां पूर्ववत् करोति, कृत्वा सुधर्मायाः सभाया दक्षिणद्वारे समागत्य तस्य अर्चनिकां पूर्ववत् कुरुते, ततो दक्षिणद्वारेण विनिर्गच्छति, इत ऊर्ध्वं यथैव सिद्धायतन-नात्रिष्कमतो दक्षिणद्वारादिका दक्षिणनन्दापुष्करिणीपर्यवसाना पुनरपि प्रविशतः उत्तर-नन्दापुष्करिण्यादिका उत्तरद्वारान्ता ततो द्वितीयद्वारात्रिष्कमतः पूर्वद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करि-णीपर्यवसाना अर्चनिका वक्तव्यता सैव सुधर्मायां सभायामभ्यन्यातिरिक्ता वक्तवया, ततः पूर्वनन्दापुष्करिण्या अर्चनिकां कृत्वा उपपातसभां पूर्वद्वारेण प्रविशति, प्रविश्य च मणिपीठिकाया देवशयनीयस्य तदनन्तरं बहुमध्यदेशभागे प्राग्वदर्चनिकां विदधाति ।

ततो दक्षिणद्वारे समागत्य तस्यार्चनिकां कुरुते, अत ऊर्ध्वमत्रापि सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसानाऽर्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करि-णीतोऽपक्रम्य हृदे समागत्य पूर्ववत् तोरणार्चनिकां करोति, कृत्वा पूर्वद्वारेणाभिषेकसभां प्रविशति,

प्रविश्य मणिपीठिकायाः सिंहासनस्याभिषेकभाण्डस्य बहुमध्यदेशभागस्य च क्रमेण पूर्वदर्चनिकां करोति ।

ततोऽत्रापि सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसानाऽर्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिणीतः पूर्वद्वारेणालङ्कारिकसभां प्रविशति, प्रविश्य मणिपीठिकायाः सिंहासनस्य बहुमध्यदेशभागस्य च क्रमेण पूर्वदर्चनिकां करोति, तत्रापि क्रमेण सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वाराऽऽदिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसानाऽर्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिणीतः पूर्वद्वारेण व्यवसायसभां प्रविशति, प्रविश्य पुस्तकरत्नं लोमहस्तकेन प्रमृज्योदकधारया अभ्युक्ष्य चन्दनेन चर्चयित्वा वरगन्धमाल्यैरर्चयित्वा पुष्पाद्यारोपणं धूपदानं च करोति, तदनन्तरं मणिपीठिकायाः सिंहासनस्य बहुमध्यदेशभागस्य च क्रमेण पूर्वदर्चनिकां करोति ।

तदनन्तरमत्रापि सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसाना अर्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिणीतो बलिपीठे समागत्य तस्य बहुमध्यदेशभागवत् अर्चनिकां करोति, कृत्वा चाभियोगिकदेवान् शब्दापयति, शब्दापयित्वा एवमवादीत् ।

‘खिष्पामेवे’ त्यादि सुगमं यावत् ‘तमाणलियं पञ्चम्पिणति’ नवरं शृङ्गाटक-शृङ्गाटकाऽऽकृतिपथयुक्तं त्रिकोणं स्थानं त्रिकं यत्र रथ्यात्रयं मिलति, चतुष्कं चतुष्पथयुक्तं, चत्वरं-बहुरथ्यापातस्थानं, चतुर्मुखं यस्माच्चतुष्पिदिक्षुपन्थानो निस्सरन्ति, महापथोः-राजपथः शेषः सामान्यः पन्थाः पन्थाः प्रकारः प्रतीः, अट्टालकाः-प्राकारस्योपरि बृत्याश्रयविशेषाः, चरिका अष्टहस्तप्रमाणो नगरप्राकारान्तरालमार्ग द्वाराणि-प्रासादादीनां गोपुराणि-प्राकारद्वाराणि तोरणानि-द्वारदिसम्बन्धीनि आरमन्ते यत्र माधवीलतागृहादिषु दम्पत्यावित्यसावारामः, पुष्पादिमयवृक्षसंकुलमुत्सवादी बहुजनोपभोग्यमुद्यानं, सामान्यवृक्षवृन्दनगरासन्नं काननं, नगरविप्रकृष्टं वनम्, एकाऽनेकजातीयोत्तमवृक्षसमूहो वनखण्डः, एकजातीयोत्तमवृक्षसमूहो वनराजी ।

‘तएण’ मित्यादि, ततः सूर्याभदेवो बलिपीठे बलिविसर्जनं करोति, कृत्वा चोत्तरपूर्वानन्दापुष्करिणीमनुप्रदक्षिणीकुर्वन् पूर्वतोरेणानुप्रविशति, अनुप्रविश्य च हस्ती पादौ प्रक्षालयति प्रक्षाल्य नन्दापुष्कारण्याः प्रत्यवतीर्य सामानिकादिपरिवारसहितः सर्वर्ध्यां यावद्दुन्दुभिनिर्घोषनादितरवेण सूर्याभविमाने मध्यमध्येन समागच्छन् यत्र सुधर्मास सभा तत्रागत्य तां पूर्वद्वारेण प्रविशति, प्रविश्य मणिपीठिकाया उपरि सिंहासने पूर्वाभिमुखो निषीदति ॥

मू. (४५) तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स अवरुत्तरेणं उत्तरपुरच्छिमेणं दिसिभाएणं चत्तारि य सामानियसाहस्सीओ चउसु भद्दासमसाहस्सीसु निसीयंति तए णं तस्स सूरियाभस्स देवसुस पुरत्थिमिल्लेणं चत्तारि अग्गमहिस्सीओ चउसु भद्दासनेसु निसीयंति ।

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स दाहिणपुरत्थिमेणं अब्भित्तरियपरिसाए अट्ट देवसाहस्सीओ अट्टसु भद्दासनसाहस्सीसु निसीयंति, तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स दाहिणेणं मज्झिमाए परिसाए दस देवसाहस्सीओ दससु भद्दासणसाहस्सीसु निसीयंति ।

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स दाहिणपच्चत्थिमेणं बाहिरियाए परिसाए बारस देवसाहस्सीतो बारससु भद्दासनसाहस्सीसु निसीयंति, तए णं तरस सूरियाभस्स देवस्स पच्चत्थिमेणं

अथतअणियाहिवइणो सत्तहिं भद्दासणेहिं णिसीयंति ।

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स चउट्ठिसिं सोलस आयरक्खदेवसाहस्सीओ सोलसहिं भद्दासनसाहस्सीहिं निसीयंति, तंजहा-पुरत्थिमिल्लेणं चत्तारि साहस्सीओ दाहिणेमं चत्तारि साहस्सीओ पच्चत्थिमेणं चत्तारि साहस्सीओ उत्तरेणं चत्तारि साहस्सीओ ।

ते णं आयरक्खा सन्नद्धबद्धवम्मियकवया उप्पीलियसरासणपट्टिया पिणद्धगेविज्जा बद्धआविद्धविमलवरचिंघपट्टा गहियाउहपहरणा तिणयाणि तिसंधियाइं वयरामयाइं कोडीणि धणूइं पगिज्झ पडियाइयकंडकलावा नीलपाणिणो पीतपाणिणो रक्तपाणिणो चावपाणिणो चारुपामिणो चम्मपाणिणो दंडपाणिणो खग्गपाणिणो पासपाणिणो नीलपीयरक्तचावचारु-चम्मदंडखग्गपासधरा आयरक्खा रक्खोवगया गुत्ता गुत्तपालिया जुत्ता जुत्तपालिया पत्तेयं २ समयओ विनयओ किंकरभूया चिट्ठंति ॥

वृ. ततः प्रागुपदर्शितसिंहासनक्रमेण सामानिकादय उपविशन्ति, 'ते णं आयक्खा' इत्यादि, ते आत्मरक्षाः सन्नद्धबद्धवर्मिकवचा उत्पीडितशरासनपट्टिकाः पिणद्धग्रैवेया-ग्रैवेयकाभरणाः आविद्धविमलवरचिह्नपट्टा गृहीताऽऽयुधप्रहरणानितानि आदिमध्यावसानेषु नमनभावात् त्रिसन्धीनि आदिमध्यावसानेषु संधिभावात् वज्रमयकोटीनि धनूषि अभिगृह्य ।

'परियाइयकंडकलावा' इति पर्याप्तकाण्डकलापा विचित्रकाण्डकलापयोगात्, केऽपि 'नीलपाणिणो' इति नीलः काण्डकलाप इति गम्यते पाणौ येषां ते नीलपाणयः, एवं पीतपाणयो रक्तपाणयः चापं पाणौ येषां ते चापपाणयः चारु-प्रहरणविशेषः पाणौ येषां ते चारुपाणयः चर्म अंगुष्ठांगुल्पोराच्छादनरूपं येषां ते चर्मपाणयः, एवं दण्डपाणयः खण्डपाणयः पाशपाणयः ।

एतदेव व्याचष्टे-यथायोगं नीलपीतर्तचापचारुचर्मदंडखग्गपासधरा आत्मरक्षाः रक्षामुपगच्छंति तदेकचित्ततया तत्परायणा वर्तन्ते इति रक्षोपगाः गुप्ता न स्वामिमेदकारिणः, तथा गुप्ता-पराप्रवेश्या पालि-सेतुर्येषां ते गुत्तपालिकाः, तथा युक्ताः-सेवकगुणोपेततया उचितास्तथा युक्ताः-परस्परसंबद्धान्तु बृहदन्तरा पालिर्येषां ते युक्तपालिकाः, समयतः-आचारतः आचारेणेत्यर्थः विनयतश्च किंकरभूता इव तिष्ठंति, न खलुते किंकराः, किन्तु तेऽपि मान्याः, तेषामपि पृथगासननिपातनात्, केवलं ते तदानीं निजाचारपरिपालनतो विनीतत्वेन च तथाभूता इव तिष्ठंति, तत उक्तं किंकरभूता इवेति, 'तेहिं चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं, इत्यादि सुगमं, यावत् 'दिव्वाइं भोगभोगाइं मुंजमाणे विहरति' इति ॥

मू. (४६) सूरियाभस्स णं भंते ! देवस्स केवइयं कालं ठिती पन्नत्ता ?, गोयमा ! चत्तारि पलिओवमाइं ठिती पन्नत्ता, सूरियाभस्स णं भंते ! देवस्स सामाणियपरिसोववण्णगाणं देवाणं केवइयं कालं ठिती पन्नत्ता ?

गोयमा ! चत्तारि पलिओवमाइं ठिती पन्नत्ता, महिद्धीए महजुत्तीए महब्बले महायसे महासोक्खे महाणुभागे सूरियाभे देवे, अहो णं भंते ! सूरियाभे देवे महिद्धीए जाव महाणुभागे ।

वृ. 'सूरियाभस्स णं भंते ! देवस्स केवइयं कालं' मित्यादि सुगमं ।

मू. (४७) सूरियाभे णं भंते ! देवे णं सा दिव्वा देविद्धी सा दिवा देवजुइं से दिव्वे देवानुभागे

किष्णा लद्धे किष्णा पत्ते किष्णा अभिसमन्नागए ? पुव्वभवे के आसी ? किं नामए वा को वा गुत्तेणं ? कयरंसि वा गामंसि वा जाव सन्निवेसंसि वा ?

किं वा दद्या किं वा भोद्धा किं वा किद्धा किं वा समायरित्ता कस्स वा तहारुवस्स समणस्स वा माहणस्स वा अंतिए एगमवि आरियं धम्मियं सुवयणं सुद्धा निसम्म ? जण्णं सूरियाभेणं देवेणं सा दिव्वा देविद्धी जाव देवाणुभागे लद्धे पत्ते अभिसमन्नागए ॥

वृ. 'गामंसि वे' ति प्रसते बुद्धयादीन् गुणान् यदिव गम्यः शास्त्रप्रसिद्धानामष्टादशानां करणामिति ग्रामस्तस्मिन् 'नगरंसि वे' ति न विद्यते करो यस्मिन् तन्नगरं तस्मिन् निगमः— प्रभूततरवणिग्वर्गावासः राजाधिष्ठानं नगरं राजधानी पांशुप्राकारनिबद्धं खेटं क्षुल्लकप्राकारवेष्टितं कर्बटं अर्धगव्युततृतीयान्तर्ग्रामान्तररहितं मंडपं, 'पट्टणंसि वे' पट्टनं—जलस्थलनिर्गमप्रवेशः, उक्तं च—

॥ १ ॥

पट्टनं शकटैर्गम्यं, घोटकैर्नौभिरेव च ।

नौभिरेव तु यद् गम्यं, पत्तनं तत्प्रचक्षते ॥

द्रोणमुखं—जलनिर्गमप्रवेशं, पत्तनमित्यर्थ, आकरो—हरिण्याकरादि आश्रमः—तापसाव-सथोपलक्षित आश्रयविशेषः संबाधो—यात्रासमागतप्रभूतजननिवेशः सन्निदेशः—तथाविधप्राकृत-लोकनिवासः 'किं वा दद्धे'त्यादि, दत्त्वा अशनादि मुक्त्वा अन्तप्रान्तादि कृत्वा तपःशुभध्यानादि समार्चय प्रत्युपेक्षाप्रमार्जनादि ।

सूर्याभदेवस्य प्रकरणं समाप्तं

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादीता राजप्रश्नीयउपाङ्ग सूत्रे
सूर्याभदेवः बक्तव्यतयाः मलयगिरिआचार्य विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

प्रदेशी राजन्-प्रकरणं

मू. (४८) गोयमाइं ! समणे भगवं महावीरं भगवं गोयमं आमंतेत्ता एवं वयासी—एवं खलु गोयमा ! तेणं कालेणं तेणं समएणं इहेव जंबुद्वीवे दीवे भारहे वासे केयइअद्धे नामे जनवए होत्था, रिद्धत्थिमियसमिद्धे, तत्थ णं केइयअद्धे जनवए सेयविया नामं नगरी होत्था, रिद्धत्थिमिय-समिद्धा जाव पडिरूवा ।

तीसे णं सेयवियाए नगरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभागे एत्थ णं मिगवने नामं उज्जाणे होत्था, रम्मे नंदनवनप्पगासे सव्वोउयफलसमिद्धे सुभसुराभिसीयलाए छायाए सव्वओ चैव समनुबद्धे पासादीए जाव पडिरूवे, एत्थ णं सेयवायिए नगरीए पएसी नामं राया होत्था, महयाहिम- वंत जाव विहरइ ।

अधम्मिए अधम्मिद्धे अधम्मक्खाई अधम्माणुए अधम्मपलोई अधम्मपजणणे अधम्म-सीलसमुयारे अधम्मणे चैव वित्तिं कप्पेमाणे हणछदभिंदापवत्ताए चंडे रुद्धे खुद्धे लोहियपाणि साहस्सीए उक्कचणवंचणमायानियडिकूडकवडसायिसंपओगबहुले ।

निस्सीले निव्वए निग्गुणे निम्भेरे निप्पच्चक्खाणपोसहोववासे बहूणं दुपयचउप्पय-मियपसुपक्खीसिरिसवाण घायए वहाए उच्छेणयाए अधम्मकेऊ समुद्धिए, गुरुणं नो अब्भुद्धेति

नो विनयं पउंजइ, समण० सयस्सवि य णं जनवयस्स नो सम्मं करभरवित्तिं पवत्तेइ ॥

बृ. 'केइयअद्धे जणवए होत्था' केकयीनामार्द्ध—अर्धमात्रमार्यत्वेनेति गम्यते, सहि परिपूर्णो जनपदः, केवलमर्धमार्धमर्द्धं चानार्यमार्येण चेह प्रयोजनमित्युद्धमित्युक्तं, जनपद आसीत्, 'सव्वोउयफलसमिद्धे रम्भे नन्दनवनप्पकासे' इत्यादि, सर्वर्तुकैः—सर्वर्तुभाविभि पुष्पैः फलैश्च समृद्धिमत्, एवं रम्यं—रमणीयं नन्दनवनप्रतिमं शुभसुरभिशीतलया छायया सर्वतः समनुबद्धं 'पासाईए' इत्यादि पदचतुष्टयं पूर्ववत् । 'महया हिमवंते' त्यादि राजवर्णनं प्राग्वत्, 'धम्मिए' इति धर्मेण चरति धार्मिको न धार्मिकः अधार्मिकः, तत्र सामान्यतोऽप्यधार्मिकः स्यादत आह—अधर्मिष्ठः—अथिशयेनाधर्मवान् अत एवाधर्मेण ख्यातिर्यस्यासावधर्मख्याति ।

'अधम्माणुए' इति अधर्ममनुगच्छति अधर्मानुगतः तथा अधर्ममेव प्रलोकते—परिभावयतीत्येवंशीलोऽधर्मप्रलोक्री 'अधम्मपजणणे' इति अधर्मप्रकर्षेण जनयति—उत्पादयति लोकानामपीत्यधर्मप्रजननः अधर्मशीलसमुदाधारो न धर्मात् किमपि भवति तस्यैवाभावादित्येव-मधर्मेणैव वृत्ति—सर्वजन्तूनां यापनां कल्पयन् 'हणछिंदभिदापवत्ताए' जहिं छिंछि भिंछि' इत्येवं प्रवर्तकोऽत एव लोहितपाणि—मारयित्वा हस्तयोरप्यप्रक्षालनात् अत एव पापः पापकर्मकारित्वात् चण्डः तीव्रकोपावेशात् रौद्रो निस्तृशकर्मकारित्वात् साहसिकः परलोकभयाभावात् ।

'उक्कंणवंचणमायानियडिक्ककवडसाइसंपओगबहुले' इति ऊर्ध्वं कंचन-मुक्तंचन—हीनगुणस्य गुणोत्कर्षप्रतिपादनं वंचनं—प्रतारणं माया—परवंचनबुद्धि निकृति—बकवृत्या गलकर्त्तकानामिवावस्थानं कूटम्—अनेकेषां मृगादीनां ग्रहणाय नानाविधप्रयोगकरणं कपटं—नेपथ्यभाषाविपर्ययकरणं एभिरुक्तञ्चनादिभि सहातिशयेन यः संप्रयोगो—योगस्तेन बहुलः, अथवा सातिसंप्रयोगो नाम यः सातिशयेन द्रव्येण कस्तूरिकादिना अपरस्य संप्रयोगः, उक्तं च सूत्रकृताङ्गचूर्णिकृता—

॥ १ ॥

“सो होइ साइजोगो दव्वं ज छुहिय अन्नदव्वेसुं ।

दोसगुणा वयणेसु य अत्थविसंवायणं कुणइ ॥” इति ।

तत्संप्रयोगे बहुलः, अपरे व्याख्यानयन्ति—उत्कंचनं नाम उत्कोचा, निकृति—वञ्चनप्रच्छादनकर्म सातिः—क्षान्त्यादिगुणाभावात् निर्मर्यादः परीपरिहारादिमर्यादालोपित्वात् निष्प्रत्याख्यानपोषधोपवासः—प्रत्याख्यानपरिणामपर्वदिवसोपवासपरिणामाभावात्, बहूनां द्विपदचतुष्पदमृगपशुपक्षिसरिसृपानां घाताय—विनाशाय वधाय—ताडनाय उच्छादनाय—निर्मूलाभावीकरहणाय अधर्मरूपः केतुरिव—ग्रहविशेष इव समुत्थितः ।

न च गुरूणां—पित्रादीनामगच्छतानामभ्युत्तिष्ठति—अभिमुखमूर्ध्वं तिष्ठति, न च विनयं प्रयुंक्ते, नापि श्रमणब्राह्मणभिक्षुकाणामभ्युत्तिष्ठति, न च विनयं प्रयुंक्ते, नापि स्वकस्यापि—आत्मीयस्यापि जनपदस्यापि सम्यक्करभरवृत्तिं प्रवर्त्तयति ॥

मू. (४९) 'तस्स णं पएसिस्स रन्नो सूरियकंता नाम देवी होत्था, सुकुमालपणिपाणिपाया धारिणीवण्णओ, पएसिणा रन्ना साद्ध अनरत्ता अविरत्ता इट्ठे सद्दे रूवे जाव विहरइ ॥

बृ. तस्स णं पएसिस्स रन्नो सूरिकंता नाम देवी होत्था, सुकुमालपणिपाया इत्यादि देवीवर्णनं

प्राग्वत् । प्रदेशिना राज्ञा सार्द्धमनुरक्ता अविरक्ता—कथञ्चिद्विप्रियकरणेऽपि विरागाभावात् ।

मू. (५०) तस्स णं पएसिया रन्नो जेट्ठे पुत्ते सूरियकंताए देवीए अत्तए सूरियकंते नाम कुमारे होत्था, सुकुमालपाणिपाए जाव पडिरुवे ।

से णं सूरियकंते कुमारे जुवरायावि होत्था, पएसिस्स रन्नो रज्जं च रट्ठं च बलं च वाहणं च कोसं च कोट्टागारं च अंतेउरं च जनवयं च सयमेव पच्चुवेक्खमाणे २ विहरइ ।

वृ. कुमारवर्णनं 'सुकुमालपाणिपाए' इत्याद जाव 'सुन्दरे' इति, अत्र यावत्करणात् 'अहीनपंचिदियसरीरे लक्खणवज्जणगुणोववेए माणुम्माणपमाणपडिपुन्नसुजायसव्वंगसुन्दरंगे ससिसोमाकारे कंते पियदरिसणे सुरुवे' इति द्रष्टव्य, एतच्च देवीवर्णकवत् स्वयं परिभावनीयं ।

स च सूर्यकान्तो नाम कुमारो युवराजा अभूत्, प्रदेशिनो राज्ञो राज्यं—राष्ट्रादिसमुदायात्मकं राष्ट्रं च—जनपदं च बलं च—हस्त्यादिसैन्यं वाहनं च वेगसरदिकं क्रोशं च—भाण्डागारं कोष्ठागारं च—धान्यगृहं पुरं च—नगरमन्तःपुरं च—अवरोधं चात्मनैव—स्वयमेव समुद्रेक्षमाणो—व्यापारयन्

मू. (५१) तस्स णं पएसिस्स रन्नो जेट्ठे भाउयवयंसए चित्ते नामं सारही होत्था अट्ठे जाव बहुजनस्स अपरिभूए सामदंडभेयउवप्पयाणअत्थसत्थईहामइविसारए उप्पत्तियाए वेणत्तियाए कम्मयाए पारिणामियाए चउव्विहाए बुद्धीए उववेइ ।

पएसिस्स रन्नो बहुसु कज्जेसु य कारणेसु य कुडुंबेसु य मंतेसु य गुज्जेसु य रहस्सेसु य ववहारेसु य निच्छएसु य आपुच्छणिज्जे मेढी पमाणं आहारे आलंबणं चक्खू मेढिभूए पमाणभूए आहारभूए आलंबणभूए सव्वड्ढाणसव्वभूमियासु लद्धपच्चए विदिन्नविचारे रज्जधुराचिंताए आवि होत्था ।

वृ. 'चित्ते नाम सारही होत्था अट्ठे दित्त' इति आढयः—समृद्धो दोस्तः—कान्तिमान् वित्तः—प्रतीतो यावत्करणात् 'विलभवणसयणासणजाणवाहणाइण्णे बहुदासीदासगोमहिसगवेलगप्पभूते बहुधनबहुजायरुवरयए विच्छड्डियपउरभत्तपाणे' इति परिग्रहः, अस्य व्याख्या राजवर्णकवत् परिभावनीया, 'बहुजनस्स अफरिभूए' राजमान्यत्वात् स्वयं च जात्यक्षत्रियत्वात्, 'सामभेयदंडउवप्पयाणअत्थसत्थईहामइविसारए' इति, सामभेददण्डोपप्रदानलक्षणानां नीतीनाम- रथशास्त्रस्य अर्थोपायव्युत्पादनग्रन्थस्य ईहा—विमर्शस्तत्रधानाम मतिरीहामतिस्तया विशारदो—विचक्षणः सामभेददण्डोपप्रदानार्थशास्त्रेहामतिविशारदः उत्पत्तिक्या—अदृष्टश्रुताननुभूत-विषयाकस्माद्भवन्शीलया वैनयिक्या—विनयलभ्यशास्त्रार्थसंस्कारजन्यया कर्मजया—कृषिवाणिज्यादिकर्मभ्यः सप्रभावया पारिणामिक्या—प्रायोयोविपाकन्यया एवरूपया चतुर्विधया बुद्धया उपपेतः ।

प्रदेशिनो राज्ञो बहुषु कार्येषु—कर्तव्येषु कारणेषु—कर्तव्योपाये, कुटुम्बेषु स्वकीयपरकीयेषु विषयभूतेषु मन्त्रेषु—राज्याचिन्तारूपेषु गुह्येषु—बहिर्जनप्रकाशनोयेषु रहस्येषु—तेष्वेवाषडक्षीणेषु 'निश्चयेषु' निश्चीयंते इति निश्चयाः—अवश्यकर्णीयाः कर्तव्यविशेषास्तेषु व्यवहारेषु—आवाहनविसर्जनादिरूपेषु आपृच्छनीयः—सकृत पृच्छनीयः प्रतिप्रच्छनीयः—असकृत पृच्छनीयः, कमिति ?, यतोऽसौ 'मेढी' इति मेढी—खलकमध्यवर्तिस्थूणा यस्यां नियमिता गोपंक्तिर्धान्यं ग्राहयति तद्वद् यमालम्ब्य सकलं मन्त्रिमण्डलं मन्त्रणीयान् अर्थान् धान्यमिव विवेचयति स मेढि

तथा प्रमाणं—प्रत्यक्षादि तद्वन् यस्यददृष्टानामर्थानामव्यभिचारित्वेन तत्रव मान्त्रणा प्रवृत्तिनिवृत्तिभावात् स प्रमाणः, आधार आधेयस्येव सर्वकार्येषु लोकानामुपकारित्वात्, तथा

‘आलम्बनं’ रञ्जादितद्वत् आपदगतादिनिस्तारकत्वात् आलम्बनं, तथा चक्षु-लोचनं तद्वल्लोकस्य यो विविधकार्येषु प्रवृत्तिनिवृत्तिनिवृत्ति विषयदर्शक स चक्षु, एतदेव प्रपञ्चयति-‘मेढिभूए’ इत्यादि, अत्र भूतशब्द औपम्यार्थः, मेढिसदृश इत्यर्थः, ‘सर्व्वद्वानसर्व्वभूमियासु लद्धपव्वए’ इति, सर्वेषु स्थानेषु-कार्येषु संधिविग्रहादिषु सर्वासु भूमिकासु-मन्त्र्यमात्यादिस्थानरूपसु लब्धः-उपलब्धः प्रत्ययः-प्रतीति अविसंवादवचनता यस्य स तथा, ‘विङ्णविचारो’ इति वितीर्णो- राज्ञाऽनुज्ञातो विचारः अवकाशो यस्य विश्वसनीयत्वात् स वितीर्णविचारः सर्वकार्यादिष्विति प्रकृतं, किं बहुना ? -राज्यधुराचिन्तकश्चापि-राज्यनिर्वाहकश्चाप्यभवत् ।

मू. (५२) तेणं कालेणं तेणं समएणं कुणाला नाम जनवए होत्था, रिद्धत्थिमियसमिद्धे, तत्थ णं कुणालाए जनवए सावत्थी नाम नयरी होत्था रिद्धत्थिमियसमिद्धा जाव पडिरूवा ।

तीसे णं सावत्थीए नगरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए कोट्टए नामंचेइए होत्था, पोराणे जाव पासादीए ४, तत्थ णं सावत्थीए नयरीए पएसिस्स रत्तो अंतेवासी जियसत्तू नामं राया होत्था, महयाहिमवंतं जाव विहरइ ।

तए णं से पएसी राया अत्रया कयाइ महत्वं महग्धं महरिहं विउलं रायारिहं पाहुडं सज्जावेइ, सज्जावित्ता चित्तं सारहिं सद्दावेइ सद्दावित्ता एवं वयासी-गच्छं णं चित्ता ! तुमं सावत्थिं नगरिं जियसत्तुस्स रत्तो इमं महत्थं जाव पाहुडं उवणेहि, जाइं तत्थ रायकज्जाणि य रायकिच्चाणि य रायनीतीओ य रायववहारा य ताइं जियसत्तुणा सद्धिं सयमेव पच्चवेकखमाणे विहराहित्तिकडु विसज्जिए ।

तए णं से चित्ते सारही पएसिणा रत्ता एवं बुत्ते समाणे हडु जाव पडिसुणेत्ता तं महत्थं जाव पाहुडं गेणहइ, पएसिस्स रत्तो जाव पडिनिक्खमइ २ ता सेयवियं नगरिं मज्झमज्झेणं जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छति उवागच्छित्ता तं महत्थं जाव पाहुडं ठवेइ, कोडुंबियपुरिसे सद्दावेइ २ ता एवं वयासी-खिप्पामेव भो ! देवाणुप्पिया ! सच्छत्तं जाव चाउग्घंटं आसरहं जुत्तामेव उवडुवेह जाव पच्चप्पिणह ।

तए णं ते कोडुंबियपुरिसा तहेव पडिसुणिता खिप्पामेव सच्छत्तं जावजुद्धसज्जं चाउग्घंटं आसरहं जुत्तामेव उवडुवेन्ति, तमाणत्तिं पच्चप्पिणांति, तए णं से चित्ते सारही कोडुंबियपुरिसाण अंतिए एयमडुं जाव हियाए ण्हाए कयबलिकम्मे कयकोउयमंगलपायच्छित्ते सन्नद्धबद्धवम्मियकवए उप्पोलियसरासणपट्टिए पिण्डुगेविज्जे बद्धआविद्धविमलवरचिंधपडे गहियाउहपहरणे तं महत्थं जाव पाहुडं गेणहइ २ ।

जेणेव चाउग्घंटं आसरहे तेणेव उवागच्छइ २ चाउग्घंटं आसरहं दुरूहेति, बहुहिं पुरिसेहिं सन्नद्ध जाव गहियाउहपहरणेहिं सद्धिं संपरिवुडे सकोरिंटमल्लादामेणं छतेणं धरेज्जमाणेणं २ महया भडचडगररहपहकरविंदपरिक्खित्ते साओ गिहाओ निग्गच्छइ सेयवियं नगरिं मज्झमज्झेणं छइ २ ता सुहेहिं वासेहिं पायरासेहिं नाइविकिड्डेहिं अंतरा वासेहिं वसमाणे २ कैइयअद्धस्स जमवयस्स मज्झमज्झेणं जेणेव कुमालाजनवए ।

जेणेव सावत्थी नयरी तेणेव उवागच्छइ २ ता सावत्थीए नयरीए मज्झमज्झेणं अनुपविसइ, जेणेव जियसत्तुस्स रत्तो गिहे जेणेव बाहिरिया उवड्डाणसाला तेणेव उवागच्छइ २ ता तुरए

निगिण्हइ २ ता रहं ठवेति २ ता रहाओ पच्चोरुहइ, तं महत्थं जाव पाहुडं गिण्हइ २ ता जेणेव अब्भितरिया उवट्ठाणसाला जेणेव जियसत्तू राया तेणेव उवागच्छइ २ ता जियसत्तुं रायं करयल-परिग्गहियं जाव कट्ठु जएणं विजएणं वट्ठावेइ २ तां तं महत्थं जाव पाहुडं उवणेइ ।

तए ण से जियसत्तू राया चित्तस्स सारहिस्स तं महत्थं जाव पाहुडं पडिच्छइ २ चित्तं सारहिं सक्कारेइ २ सम्माणेतिर पडिविसज्जेइ रायमग्गमोगाढं च से आवासं दलयइ ।

तए णं से चित्ते सारही विसज्जिते समामे जियसत्तस्स रत्तो अंतियाओ पडिनिक्खमइ २ ता जेणेव बाहिरिया उवट्ठाणसाला जेणेव चाउग्घंटे आसरहे तेणेव उवागच्छइ २ ता चाउग्घंटे आसरहं दुरुहइ, सावत्थिं नगरिं मज्झमज्झेणं जेणेव रायमग्गमोगाढे आवासे तेणेव उवागच्छइ २ ता तुरए निगिण्हइ २ ता रहं ठवेइ २ रहाओ पच्चोरुहइ ।

ण्हाए कयबलिकम्भे कयकोउयमंगलपायच्छित्ते सुद्धप्पावेसाइं मंगलाइं वत्थाइं पवर परिहिते अप्पमहग्घाभरणालं कियसरिरे जिमियश्रुत्तुरागएऽवि य णं समाणे पुब्बावरण्हकालसमयंसि गंधव्वेहि य नाडगेहि य उवनच्चिज्जमाणे २ उवगाइज्जमाणे २ उवलालिज्जमाणे २ इट्ठे सदफ-रिसरसरुवगंधे पंचविहे माणुस्सए कामभोए पच्चुणुभवमाणे विहरइ ॥

बृ. 'पएसिस्स रन्तो अंतेवासी'ति अन्ते-समीपे वसतीत्येवंशीलोऽन्तेवासी-शिष्यः, अंतेवासीव सम्यगाज्ञाविधायी इति भावः । 'सन्नद्धबद्धवम्भियकवाए' इति कवचं-तनुत्राणं वर्म-लोहमयकत्तलकादिरूपं संजातमस्येति वर्मितं, सन्नद्धं शरोरारोपणात् बद्धं गाढन्तरबन्धनेन बन्धनात् वर्मितं कवचं येन स सन्नद्धबद्धवर्मितकपचः, 'उत्पीलियसरसणपट्टिए' इति उत्पीडिता-गाढीकृता शरा अस्यन्ते-क्षिप्यन्ते अस्मिन्निति शरासनं-इषुधितस्तस्य पट्टिका ।

पिणद्धा येन स उत्पीडितशरासनपट्टिकः 'पिणद्धगेवेज्जविमलवरचिंधपट्टे' इति पिणद्धं प्रवैयकं-ग्रीवाऽऽभरणं विमलवरचिह्नपट्टश्च येन स पिणद्धप्रवैयकविमलवरचिह्नपट्टः 'गहिया-उहपहरणे' इति आयुध्यतेऽनेनेत्यायुवं-खेटकादि प्रहरणम्-असिकुन्दाति गृहीतान्यायुधानि प्रहरणानि च येन स गृहीतायुधप्रहरणः ॥

मू. (५३) तेणं कालेणं तेणं समएणं पासावच्चिजे केसी नाम कुमारसमणे जातिसंपन्ने कुलसंपन्ने बलसंपन्ने रुवसंपन्ने विणयसंपन्ने नाणसंपन्ने दंसणसंपन्ने चरित्तसंपन्ने लज्जासंपन्ने लाघवसंपन्ने लज्जालाघवसंपन्ने ओयंसी तेयंसी वच्चंसी जससी -

-जियकोहेजियमाणे जियमाए जियलोहेजियणिदेजित्तिंदिए जियपरीसहेजीवियासमरण-भयविष्पमुक्के वयप्पहाणे गुणप्पहाणे करणप्पहाणे चरणप्पहाणे निग्गहप्पहाणे अज्जवप्पहाणे महवप्पहाणे लाघवप्पहाणे खंतिप्पहाणे मुत्तिप्पहाणे -

-विज्जप्पहाणे मंतप्पहाणे बंभप्पहाणे नयप्पहाणे नियमप्पहाणे सच्चप्पहाणे सोयप्पहाणे नाणप्पहाणे दंसणप्पहाणे चरित्तप्पहाणे चउदसपुब्बी चउनाणोवगए पंचहिं अनगारसएहि सद्धिं संपरिवुडे पुब्बाणुपुब्बि चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहंसुहेणं विहरमाणे ।

जेणेव सावत्थी नयरी जेणेव कोट्टु वेइए तेणेव उवागच्छइ २ ता सावत्थीए नयरीए बहिया कोट्टुए वेइए अहापडिरुवं उग्गहं उग्गिण्हइ उग्गिण्हिता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ॥

वृ. 'केसीनामं कुमारसमणे जाइसंपन्ने' इत्यादि, जातिसंपन्नः—उत्तममातृपक्षयुक्त इति प्रतिपत्तव्यम्, अन्यथा मातृपितृपक्षसंपन्नत्वं पुरुषमात्रस्यापीति नास्त्योत्कर्ष कश्चिदुक्तो भवति, उत्कर्षाभिधानार्थं चास्य विशेषणकलापोपादानं चिकीर्षितमिति, एवं कुलसंपन्नोऽपि नवरं कुलं—पितृपक्षः बलं—संहननविशेषसमुत्थः प्राणः रूपम्—अनुपमं शरीरसौन्दर्यं विनवादीनि प्रतीतानि, नवरं लाघवं—द्रव्यतोऽल्पोपधित्वं भावतो गौरवत्रयत्यागः 'लज्जा' मनोवाङ्कायसंयमः 'ओयंसी'ति ओजो—मानसोऽवष्टम्भस्तद्वान् ओजस्वी तेजः—शरीरप्रभा तद्वान् तेजस्वी 'वचो' वचनं सौभाग्याद्युपेतं यस्यास्ति स वचस्वी अथवा वर्च—तेजः प्रभाव इत्यर्थस्तद्वान् वर्चस्वी यशस्वी—ख्यातिमान्, इह च विशेषणचतुष्टयेऽप्यनुस्वारः प्राकृतत्वात्, जितक्रोध इत्यादि तु विशेषणसप्तकं प्रतीतं, नवरं क्रोधादिजय उदयप्राप्तक्रोधदिविफलीकरणतोऽवसेयः, तथा जीवितस्य—प्राणधोरणस् आशाः वाञ्छा मरणाद्भयं ताभ्यां विप्रमुक्तो जीविताशामरण-भयविप्रमुक्तः, तदुभयोपेक्षक इत्यर्थः ।

तथा तपसा प्रधानः—उत्तमः शेषमुनिजनापेक्षया तपो वा प्रधानं यस्य स तपःप्रधानः, एवं गुणप्रधान नवरं गुणाः—संयमगुणाः, एतेन च विशेषणद्वयेन तपःसंयमौ पूर्वबद्धाभिनवयोः कर्मणो निर्जरानुपादानहेतू मोक्षसाधने मुमुक्षूमामुपादेयौ प्रदर्शितौ, गुणप्राधान्यप्रपञ्चनार्थ-मेवाह 'करणम्पहाणे' इति यावत् 'चरित्तम्पहाणे' इति, करणं—पिण्डविशुद्ध्यादि, उक्तञ्च—

॥ १ ॥ "पिंडविसोही समिई भावन पडिमा य इंदियनिरोहो ।
पडिलेहण गुत्तीओ अभिग्गहा चैव करणं तु ॥"
—चरणं—महाव्रतादि, उक्तञ्च—

॥ १ ॥ वय समणधम्म संजम वेयावच्चं च बंभगुत्तीओ ।
नामाइतियं तव कोहनिग्गहाई चरणमेयं ॥

निग्रहः—अनाचारप्रवृत्तेर्निषेधनं । निश्चयः—तत्त्वानां निर्णयः विहितानुष्ठानेष्ववश्य-मभ्युपगमो वा आर्जवं—मायानिग्रहो लाघवं—क्रियासु दक्षत्वं क्षान्ति—क्रोधनिग्रहः गुप्ति—मनोगुप्त्या-यादिका मुक्ति—निर्लोभता विद्या—प्रज्ञप्तयादिदेवताऽधिष्ठिता वर्णानुपूर्व्यः मन्त्रा—हरिणेगमेष्यादि-देवताधिष्ठिताः अथवा ससाधना विद्या साधनरहिता मन्त्रा, ब्रह्मचर्यं—बस्तिनिरोधः सर्वमेव वा कुशलानुष्ठानं वेदः—आगमो लौकिकलोकोत्तरिककुप्रावचनिकभेदभिन्नः ।

नया—नैगमादयः सप्त प्रत्येकं शतविधा, नियमा—विचित्रा अभिग्रहविशेषाः सत्यं—भूतहितं वचः शौचं—द्रव्यतो निर्लेपता भावतोऽनवद्यसमाचारता ज्ञानं—मत्यादि दर्शनं—सम्पत्त्वं चारित्रं—बाह्यं सदनुष्ठानं, यच्चेह चरणकरणग्रहणेऽपि आर्जवादिग्रहणं तत् आर्जवादीनां प्राधान्यख्यापनार्थं, ननु जितक्रोधत्वादीनामार्जवादीनां च कः प्रतिविशेषः ?

उच्यते, जितक्रोधादिविशेषणेषु तदुदयविफलीकरणं मार्दवप्रधानादिषु उदयनिरोधः, अथवा यत् एव जितक्रोधादि अत एव क्षमादिप्रधान इत्येवं हेतुहेतुमद्भावाद् विशेषः, तथा ज्ञानसम्पन्न इत्यादौ ज्ञानादिमत्वमात्रमुक्तं ज्ञानप्रधान इत्यादौ तद्वतां मध्ये तस्य प्राधान्यमत्येवम-न्यत्राप्यपौनरुक्त्यं भावनीयं, तथा 'ओराले' इति उदारः—स्फाराकारः 'घोरे घोरगुणे घोरतवस्सी घोरबंभचेरवासी ओच्छूढसरीरे संखितविउलतेउलेसे चउइसपुव्वी चउनाणोवगए' इति पूर्ववत्,

‘पंचहिं अगारसएहिं’ इत्यादिकं वाच्यं।

मू. (५४) तए णं सावत्थीए नयरीए सिंघाडगतिचउक्कचच्चरचउमुहमहापहपहेसु महया जनसहेइ वा जनवूहेइ वा जनकलकलेइ वा जनबोलेइ वा जनउम्मीइ वा जनउक्कलियाइ वा जनसन्निवाएइ वा जाव परिसा पञ्जुवासइ ।

तए णं तस्स सारहिस्स तं महाजनसदं च जनकलकलं च सुणेत्ता य पासेत्ता य इमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था, किण्णं अज्झ जाव सावत्थीए नयरीए इंदमहेइ वा खंदमहेइ वा रुद्धमहेइ वा मउंदमहेइ वा नागमहेइ वा भूयमहेइ वा जक्खमहेइ वा धूममहेइ वा चेइयमहेइ वा रुक्खमहेइ वा गिरिमहेइ वा दरिमहेइ वा अगडमहेइ वा नईमहेइ वा सरमहेइ वा सागरमहेइ वा जं णं इमे बहवे उग्गा भोगा राइन्ना इक्खागा खत्तिया नाया कौरव्वा जाव इब्भा इब्भपुत्ता ण्हाया कयबलिकम्भा जहोववाइए जाव अप्पेगतिया हयगया जाव अप्पेगतिया गयगया पायचारविहारेणं महया २ वंदावंदएहिं निग्गच्छंति, एवं संपेहेइ २ कंचूइजपुरिसं सद्दावेइ सद्दावित्ता एवं वयासी -

किण्णं देवाणुप्पिया ! अज्ज सावत्थीए नगरीए इंदमहेइ वा जाव सागरमहेइ वा जेणं इमे बहवे उग्गा भोगा० निग्गच्छंति ?, तए णं से कंचुईपुरिसे केसिस्स कुमारसमणस्स आगमणप्पिया ! अज्ज सावत्थीए नयरीए इंदमहेइ वा जाव सागरमहेइ वा जेणं इमे बहवे जाव विंदाविंदएहिं निग्गच्छंति, एवं खलु भो देवाणुप्पिया ! पासावच्चिञ्जे केसीनामं कुमारसमणे जाइसम्पन्ने जाव दूइज्जमाणे इहमागए जाव विहरइ ।

तेण अज्ज सावत्थीए नयरीए नयरीए बहवे उग्गा जाव इब्भा इब्भपुत्ता अप्पेगतिया वंदणवत्तियाए जाव महया वंदावंदएहिं निग्गच्छइ, तए णं से चित्ते सारही कंचुइपुरिसस्स अंतिए एयमदं सोच्चा निसम्म हट्टुट्टु जाव हियाए कोडुंबियपुरिसे सद्दावेइ सद्दावित्ता एवं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! चाउग्घंटं आसरहं जुत्तामेव उवट्टवेह जाव सच्छतं उवट्टवेत्ति ।

तए णं से चित्ते सारही ण्हाए कयबलिकम्मे कयकोउयमंगलपायच्छित्ते शुद्धप्पावेसाइ मंगल्लाइं वत्थाइं पवर परिहिते अप्पमहग्घाभरणाळंकियसरीरेजेणेव चाउग्घंटं आसरहे तेणेव उवागच्छइ उवागच्छित्ता चाउग्घंटं आसरहं दुरुहइ २ ता सकोरिंटमल्लदामेणं छत्तेणं धरिज्जमाणेणं महया भडचडगरेण विंदपरिखित्ते सावत्थीनगरीए मज्झंमज्झेणं निग्गच्छि २ ता -

—जेणेव कोइए वेइए जेणेव केसीकुमारसमणे तेणेव उवागच्छइ २ ता केसिकुमारसमणस्स अदूरसामंते तुरए निगिण्हइ रहं ठवेइ य, ठवित्ता पच्चोरुहति २ ता जेणेव केसीकुमारसमणे तेणेव उवागच्छइ २ ता केसिकुमारसमणं तिकखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ करित्ता वंदइ नमंसइ २ ता नच्चासण्णे नातिदूरे सुस्सूसमामे नमंसमाणे अभिमुहे पंजलिउडे विनएण पञ्जुवासइ

तए णं से केसीकुमारसमणे चित्तस्स सारहिस्स तीसे महतिमहालियाए महच्चपरिसाए चाउज्जामं धम्मं परिकहेइ, तं० सव्वाओ पाणाइवायाओ वेरमणं सव्वाओ मुसावायाओ वेरमणं सव्वाओ अदिन्नादाणाओ वेरमणं सव्वाओ बहिद्धादाणाओ वेरमणं ।

तए णं सा महतिमहालया महच्चपरिसा केसिस्स कुमारसमणस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म

जामेव दिसिं पाउब्भूया तामेव दिसिं पडिगया, तए णं से चित्ते सारही केसीस्स कुमारसमणस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हट्ट जावहियए उट्टाए उट्टेइ २ ता केसिं कुमारसमणं तिक्खुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ २ वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी –

सद्दहामि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं पत्तियामि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं रोएमि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं अब्भुट्ठेमि णं भंते ! निग्गंथं पावयणं एवमेयं निग्गंथं पावयणं तहमेयं भंते ! ० अवितहमेयं भंते ! ०, असंदिद्धमेयं ० सच्चे णं एस अट्ठे जण्णं तुब्भे ववहत्तिकट्ठु वदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी –

जहा णं देवाणुप्पियाणं अंतिए बहवे उग्गा भोगा जाव इब्भा इब्भपुत्ता चिच्चा हिरण्णं चिच्चा सुवण्णं एवं धणं धन्नं बलं वाहणं कौसं कौट्टागारं पुरं अंतेउरं चिच्चा विउलं धणकणगर-यणमणिमोत्तियसंखसिलप्पवालसंतसारसावएज्जं विच्छइइत्ता वगोवइत्ता दाणं दाइयाणं परिभाइत्ता मुंडे भवित्ता आगारा अनगारियं पव्वयंति, नो खलु अहंता संचाएमि चिच्चा हिरण्णं तं चेव जाव पव्वइत्तए ।

अहण्णं देवाणुप्पियाणं अंतिए पंचाणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं दुवालसविहे गिहिधम्मं पडिवज्जितए, अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंधं करेहि, तए णं से चित्ते सारही केसीकुमारसमणस्स अंतिए पंचाणुव्वितियं जाव गिहिधम्मं उवसंपज्जित्ताणं विहरति, तए णं से चित्ते सारही केसिकुमार-समणं वंदइ नमंसइ २ ता जेणेव चाउग्घंटे आसरहे तेणेव पहारेत्थ गमणाए चाउग्घंटे आसरहं दुरुहइ २ जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए ।।

बृ. 'महया जनसहेइ वा' इति महान् जनशब्दः परस्परालापादिरूपः इकारो वाक्यालङ्कारार्थः वाशब्दः पदान्तरापेक्षया समुच्चयार्थः, जनव्युहो-जनसमुदायः, 'जनबोलेइ वा' इति बोलः-अव्यक्तवर्णो ध्वनि, 'जनकलकलेइ वा' कलकलः स एवोपलभ्यमानवचनविभागः 'जनउम्भीइ वा' उर्भि-संबाधः 'जनउक्कलियाइ वा' लघुतरसमुदायः 'जनसत्रियाएइ वा' सत्रिपातः-अपरापर-स्थानेभ्यो जनानामेकत्र मीलनं, 'जाव परिसा पञ्जुवासइ' इति, यावत्करणात् 'बहुजणो अन्नमन्नस्स एवमाइक्खइ एवं भासइ एवं पन्नवेइ एवं खलु देवाणुप्पिया ! पासावच्चिजे केसीनामं कुमारसमणे जाइसंपन्ने जाव गामाणुगामं दुइजमाणे इहमाणे इह संपत्ते इह समोसढे इहेव सावत्थीए नयरीए कोट्टए चेइए अहापडिरूवं उग्गहं उग्गिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ, तं महप्फलं खलु देवा ० तहारूवाणं समणाणं नामगोयस्सवि सवणयाए' इत्यादि प्रागुक्तसमस्तपरिग्रहः

'इंदमहेइ वा' इत्यादि, इन्द्रमहः-इन्द्रोत्सवः इन्द्रः-शक्र, स्कन्दः काल्तिकेयः रुद्रः प्रतीः मकुन्दो-बलदेवः शिवो-देवताविशेषः वैश्रमणो-यक्षराट्नागो-भवनपति विशेषः यक्षो भूतश्चव्यन्तरविशेषौ स्तूपः-चैत्यस्तूपश्चैत्यं-सिमा वृक्षदरिगिरीअवटनदीसरःसागराः प्रतीताः, 'बहवे उग्गा उग्गपुत्ता भोगा जावलेच्छइपुत्ता' इति, उग्गाः आदिदेवावस्थापिता इक्षुवंशजाताः उग्रपुत्राः तएव कुमाराद्यवस्थाः, एवं भोगाः-आदिदेवैर्नैवावस्थापितगुरुवंशजाता राजन्याः-भगवद्वयस्य-वंशजाः यावत्करणात् 'खसिया माहणा भडा जोहा मल्लइ मल्लइपुत्ता लेच्छइ २ पुत्ता' इति परिग्रहः, तत् क्षत्रियाः-सामान्यराजकुलीना भटाः-शौर्यवन्तः योधाः-तेभ्यो विशिष्टतराः ।

मल्लकिनो लेच्छकिन्श्च राजविशेषाः, यथा चेटकराजस्य श्रूयन्ते अष्टादश गण राजानव

मल्लकिनो नव लेच्छकिनःअन्ने य बहवे राइसर त्यादि, राजाना—मण्डलीका ईश्वरा—युवराजान-
स्तलवराः—परितुष्टनरपति-प्रदत्तपट्टन्धविभूषिता राजस्थानीयाः माडम्बिकाः—चित्रमण्डपाधिपाः
कुटुम्बिकाः— कतिपय- कुटुम्बस्वाभिनोऽवलगकाः इभ्या—महाधनिनः श्रेष्ठिनः—श्रीदेवताध्या
सितसौवर्णपट्टविभूषितोत्तमाङ्गाः सेनापतयो—नृपतिनिरुषिताश्चतुरङ्गसैन्यनायकाः
सार्धवाहाः—सार्धनायकाः प्रभृतिगृहणात् मन्त्रिमहामन्त्रिगणकदौवारिकपीठमर्दादिपरिग्रहः, तत्र
मन्त्रिणः प्रतीताः महामन्त्रिणो— मन्त्रिमण्डलप्रधानाः हस्तिनासाधनोपरिका इतिवृद्धाः
गणका—गणितज्ञा भाण्डागारिका इति वृद्धाः ज्योतिषिका इत्यपरे दौवारिकाः—प्रतीहारा
राजद्वारिकावा पीठमर्दा—आस्थाने आसन्न-प्रत्यासन्नसेवका वयस्या इति भावः ‘जाव अंबरतलमिव
फोडेमाणा’ इति यावत्करणात् ।

‘अप्येगतिया’ वंदणवत्तियं अप्येगइया पूअणवत्तियं एवं सक्कारवत्तियं सम्माणवत्तियं
कोउहलवत्तियं असुयाइं सुणिस्सामो सुयाइं निस्संकियाइं करिस्सामो मुंडे भवित्ता आगाराओ
अनगारियं पव्वइस्सामो पंचाणुव्वयाइं सत्त सिक्खावयाइं दुवालसविहं गिहिधम्मं पडिवज्जिस्समो,
अप्येगइया जिनभत्तिराणेणं अप्येगइया जीयमेयंतिकट्ट णहाया कयबलिकम्मा कयकोउ-
यमंगलपायच्छित्ता सिरसाकंठेमालाकडा आविद्धमणिसुवण्णा कप्पियहारद्धहारतिसरयपालंब-
पलंबमाणकडिसुत्तयसोभाभरमा वत्थ पवर परिहिया चंदनोलित्तगायसरीरा अप्येगइया ह्यगया
अप्येगइया गयगया अप्येगइया रहगया अप्येगिया सिबिकागया अप्येग० संदमाणियागया अप्येगइया
पायविहारचारिणो पुरिसवग्गुराय परिक्खित्ता महया उक्किट्टिसीहनाइया बोलकलकलरवेणं
समुद्धरवभूयं पिव करेमाणा अंबरतलंपिय फोडेमाणा’ इति परिग्रहः ।

एतच्च प्रायः सुगमं, नवरं गुणव्रतानामपि निरन्तरमभ्यस्यमानतया शिक्षाव्रतत्वेन विवक्षणात्
‘मन सिक्खावयाइं’ त्युक्तं, स्नाताः—कृतस्नानाःअनन्तरं कृतं बलिकर्म—स्वगृहदेवाभ्यो यैस्ते
कृतबलिकर्माणः, तथा कृतानि कौतुकमङ्गलान्येव प्रायश्चित्तानि दुःस्वप्नादिविधातार्थं यैस्ते
कृतकौतुकमङ्गलप्रायश्चित्ताः, तत्र कौतुकानि—मषीतिलकादीनि मङ्गलानिसिद्धार्खदध्यक्षत-
दूर्वादीनि, तथा शिरसि कण्ठे च कृता माला यैस्ते, प्राकृतत्वात्पदव्यत्ययो विभक्तिव्यत्ययश्चेति
शिरसाकण्ठेमालाकृताः ।

तथा आविद्धानि—परिहितानि मणिसुवर्णानि यैस्ते तथा, कल्पितो—विन्यस्तो हारः—
अष्टादशसरिकोऽर्द्धहारो—नवसरिकस्त्रिसरिकंप्रतीतमेव यैस्ते तथा, तथा प्रलम्बो शुंबनकंलम्बमानो
येषां ते तथा, कटिसूत्रेण अन्यान्यपि सुकृतशोभान्याभरणानि येषां ते कटिसूत्रसुकृतशोभाभरणाः,
ततः पदत्रयस्यापि पदद्वयमीलनेन कर्मधारयः, चन्दनावलित्तानि गात्राणि यत्र तत्तथाविधं शरीरं
येषां ते चन्दनावलित्तगात्रशरीराः, ‘पुरिसवग्गुरापरिक्खित्ता’ इति, पुरुषाणां वागुरेव वागुरा—
परिकरस्तया परिक्षिताः—व्याप्ताः, ‘महया’ इति महता उत्कृष्टिश्च—आनन्दमहाध्वनि सिंहनादश्च—
सिंहस्येव नादः बोलश्च—वर्णव्यक्तिवर्जितो ध्वनि, कलकलश्च—व्यक्तवचनः स एव एतल्लक्षणो
यो रवस्तेन समुद्धरवभूतमिव—समुद्रमहाघोषप्राप्तमिव श्रावस्तीं नगरीमिति गम्यते, कुर्वाणाः
अम्बरतलमिव—आकाशतलमिव स्फोटयन्तः ।

‘एगदिसाए’ इति, एकया दिशा पूर्वोत्तरलक्षणया एखाभिमुखा—एकं भगवन्तं प्रति

अभिमुखाः, 'चाउर्घटं' ति चतो घण्टा अवलम्बमाना यस्मिन् स तथा, अश्वप्रधानो रथोऽश्वरथः तं युक्तमेव अश्वादिभिरिति गम्यते, शेषं प्रागव्याख्यातार्थं, 'जह जीवा बज्जन्ती' त्यादिरूपा धर्मकथा औपपातिकग्रन्थादवसेया, लेशतस्तु प्रागेव दर्शिता ।

'सद्दहामी' त्यादि, श्रद्धे-अस्तीत्येवं प्रतिपद्ये नैर्ग्रन्थं प्रवचनं-जैशासनम्, एवं 'पत्तियामि' इति प्रत्ययं करोम्यत्रेतिभावः, रोचयामि-करणरुचिविषयीकरोमि चिकीर्षामा तात्पर्यार्थः, किमुक्तं भवति? -अभ्युत्तिष्ठामि, अभ्युपगच्छामीत्यर्थः, एवमेतत् यद्भवद्भिः प्रतिपादितं तत् तथैव भदन्त तथैवैतद् भदन्त ! यथास्यवृत्या वस्तु अवितथमेतत् भदन्त !, सत्यमित्यर्थः, असंदिग्धमेतत् भदन्त !, सम्यक् तथ्यमेतदिति भावः, ।

'इच्छियपडिच्छियमेयं भंते !' इति, इष्टम्-अभिलषितं प्रतीष्टम्-आभिमुख्येन सम्यक् प्रतिपन्नमेतत् यथा यूयं वदय, 'चिच्चा हिरण्ण' मित्यादि, हरिण्यम्-अघटितं सुरवर्णं धनं-रूप्यादि धान्यबलवाहनकोशकोष्ठागारपुरान्तःपुराणि व्याख्यातानि प्रतीतानि च, 'चिच्चा विउल धणे' त्यादि, धनं-रूप्यादि कनकरत्नमणिमौक्तिकशङ्खाः प्रतीताः शिलाप्रवालं-विद्रुम सत्-विद्यमानं सारं-प्रधानं यत् स्वापतेयं-द्रव्यं 'विच्छर्दयित्वा भावतः परित्यज्य 'विगोवइत्ता' प्रकटीकृत्य, तदनन्तरं दानं-दीनानाथादिभ्यः परिभाव्य पुत्रादिषु विभज्य ॥

मू. (५५) तएणं सेचित्ते सारही समणोवासए जाए अहिगयजीवाजीवे उवलद्धपुन्नपावे आसवसंवरनिज्जरकिरियाहिगरमबंधमोक्खकुसले असहिजे देवासुरनागसुवण्णजक्खक्खसकिन्नरकिंपुरिसगरुलगंधव्वमहोरगाईहिं देवगणेहिं निग्गंथाओ पावयणाओ अणइक्कमणिजे निग्गंथे पावयणे निस्संकिए निक्कंखिए निव्वित्तिगिच्छे लद्धडे गहियडे पुच्छियडे विणिच्छियडे अभिगयडे अट्टिमिंजपेम्माणुरागरत्ते, अयमाउसो ! निग्गंथे पावयणे अट्टे अयं परमट्टे सेसे अणडे, ऊसियफलिहे अवंगुयदुवारे चियत्तंतेउरघरप्पवेसे चाउइसड्डमुद्धिड्डपुन्नमासिणीसु पडिपुन्नं पोसहं सम्मं अणुपालेमाणे -

-समणे निग्गंथे फासुएसणिजेणं असनपानखाइमसाइमेणं पीढफलगासेज्जासंधारेणं वत्थपडिग्ग हकंबलपायपुंछणेणं ओसहभेसजेणं पडिलाभेमाणे २ बहूहिं सीलव्वयगुणवेरमणपच्चक्खाणपोसहोववासेहि य अप्पाणं भावेमाणे जाइं तत्थ रायकज्जाणि य जाव रायववहाराणि य ताइं जियसुत्तणा रण्णा सद्धिं सयमेव पच्चुवेक्खमाणे २ विहरइ ।

वृ. 'अभिगयजीवाजीवे' इति, अभिगती-सम्यग् विज्ञाती जीवाजीवौ येन स तथा, उपलब्धे- यथावस्थितस्वरूपेण विज्ञाते पुण्यपापे येन स उपलब्धपुण्यपापः, आश्रवाणां-प्राणातिपातादीनां संवरस्य-प्राणातिपातादिप्रत्याख्यानरूपस्य निर्जरायाः-कर्मणां देशतो निर्जरणस्य क्रियाणां-कायिक्यादीनामधिकरणानां-खड्ग्रादीनां बन्धस्य-कर्मपुद्गलजीव-प्रदेशान्योऽन्यानुग मरूपस्य मोक्षस्य-सर्वात्मना कर्मापगमरूपस्य कुशलः-सम्यक् परिज्ञाता आश्रवसंवरनिर्जराक्रियाधिकर्मबन्धमोक्षकुशलः 'असहेजे' इति अविद्यमानसाहाय्यः, कुतीर्थिकप्रेरितः सम्यक्त्वाविचलनं प्रति न परसाहाय्यमपेक्षते इति भावः, तथा चाह -

'देवासुरनागजक्खरक्खसकिन्नरकिंपुरिसगरुलगंधव्वमहोरगाइएहि देवगणेहिं निग्गंथाओ पावयणाओ अणइक्कमणिजे' सुगमं, नवरंगरुडाः-सुवर्णकुमाराः, एवं चैतत् यतो निर्ग्रन्थे प्रवचने

‘निस्संकिये’ निस्संशयः ‘निष्कंखिये’ दर्शनान्तराकाङ्क्षारहितः ‘निव्वितिगिच्छे’ फलं प्रति निशङ्कः ‘लद्धट्ठे’ अर्थश्रवणतः ‘गहिअट्ठे’ अर्थावधारणतः ‘पुच्छियट्ठे’ संशये सति ‘अहिगयट्ठे’ सम्यगुत्तरश्रवणतो विमलबोधात्, ‘विनिच्छियट्ठे’ पदार्थोपलम्भात् ‘अट्ठिमिजपेम्माणुरागरत्ते’ अस्थीनि प्रसिद्धानि तानि च मिज्जा चन्तमन्मध्यवर्ती मज्जा अस्थिमिज्जानः ते प्रेमाणुरागेण-सर्वज्ञप्रवचनप्रीतिलक्षणकुसुम्भादिरागेण रक्ता इव रक्ता यस्य स तथा, केनोल्लेखेनेत्यत आह-
 ‘अयमाउसो ! निग्गंथे पावयणे अट्ठे परमट्ठे’ सेसे अणट्ठे’ आउसो इति आयुष्मन् !, एतच्च सामर्थ्यं पुत्रादेरामन्त्रणं, शेषमिति-धनधान्यपुत्रदारराज्यकुप्रवचनादि, ‘ऊसियफल्लिहे’ इति उच्छ्रितं स्फाटिकमिव स्फाटिकम्-अन्तःकरणं यस्य स तथा, मौनीन्द्रप्रवचनावाप्तया परितुष्टमना इत्यर्थ, एषा वृद्धव्याख्या, अपरेत्वाहुः-उच्छ्रितः-अर्गलास्थानादपनीय ऊर्ध्वोक्तो न तिरश्चीनः, कपाटपश्चाद्भागदपनीत इत्यर्थः, उत्सृतो वा अपगतः परिधा-अर्गला गृहद्वारे यस्यासौ उच्छ्रितपरिधे उत्सृतपरिधो वा, औदार्यातिरेकतोऽतिशयदानदायित्वेन भिक्षुकप्रवेशार्थमनर्गलितगृहद्वार इत्यर्थः, ‘अवंगुयदुवारे’ अप्रावृत्तद्वारः भिक्षुकप्रवेशार्थं कपाटानामपि पश्चात्करणात्, वृद्धानां तु भावनावाक्यमेवं-सम्यगदर्शनलाभे सति न कस्माच्चित् पाखण्डिकाद्विभेति शोभनमार्गपरिग्रहेण उद्घाटितशिरास्तिष्ठतीति भावः ।

‘चियत्ततेउरघरपवेसे’ ‘वियत्ते’ति नाप्रीतिकरः अन्तःपुरगृहे प्रवेशः-शिष्टजनप्रवेशनं यस्य स तथा, अनेनानीर्ष्यालुत्वमस्योक्तम्, अथवा चियत्तः-प्रीतिकरो लोकानामन्तःपुरे गृहे वा प्रवेशो यस्यातिधार्मिकतया सर्वत्रानाशङ्कनीयत्वात् स तथा, ‘चाउदसड्ढमुद्दिट्ठपुन्नमासिणीसु पडिपुत्रं पोसहं सम्मं अणुपालेमाणे’ इति, चतुर्दश्यामष्टम्यामुद्दिष्टमित्यवमावास्यां पोर्णमास्यां च प्रतिपूर्णा-अहोरात्रं यावत् भोषधम्-आहारादिपोषधं सम्यक् अनुपालयत् ।

‘पीढफल्लगे’ति पीढम्-आसनं फलकम्-अवष्टम्भार्थं ‘सिज्जा’ वसति शयनं वा यत्र प्रसारितपादैः सुप्यते संस्तारको लघुतरः-वत्थपडिग्गहकंबलपायपुंछणेण’ति वस्त्रं प्रतीतं भक्तं पानं वा गृह्णातीति पतद्ग्रहः लिहादित्वादचपत्वयः-पात्रं पादप्रोज्जनकं-रजोहरणं औषधं प्रतीतं भेषजं-पथ्यं ‘अहापरिग्गहेहिं तवोकम्भोह अप्पाणं भावेमाणे विहरइ’ सुगमं, क्वचित्पाठः-‘बहूहिं सीलव्वयगुणवेरमणपोसहोववासेहिं अप्पाणं भावेमाणे विहरइ’ इति, तत्र शीलव्रतानि-स्थूलप्राणातिपातविरमणादीनि गुणव्रतानि-दिग्ब्रतानि-दिग्ब्रतादीनि पौषधोपवासाः-चतुर्दश्यादिपर्वतिथ्युपवासादित्स्तरात्मानं भावयन् विहरतिआस्ते ॥

मू. (५६) तए णं से जियसत्तुराया अन्नया कयाइ महत्थं जाव पाहुडं सज्जेइ २ ता वित्तं सारहिं सद्दावेइ सद्दावित्ता एवं वयासी-गच्छाहि णं तुमं चित्ता ! सेयवियं नगरिं पएसिस्स रत्तो इमं महत्थं जाव पाहुडं उवणेहि, मम पाउग्गं वणं जहाभणियं अवितहमसंदिद्धं वयणं विन्नवेहितिकट्टु विसज्जिए ।

तए णं से चित्ते सारही जियसत्तुणा रत्ता विसज्जिए समाणे तं महत्थं जाव गिण्हइ जाव जियसत्तुस्स रत्तो अंतियाआ पडिनिक्खमइ २ ता सावत्थीनगरीएमज्झंमज्जेणं निग्गच्छइ २ जेणेव रायमग्गमोगाढे आवासे तेणेव उवागच्छति २ तां तं महत्थं जाव ठवइ, ण्हाए जाव सरीरे सकोरंटं० महया० पायचारविहारेण महया पुरिसवग्गुरापरिक्खित्ते, रायमग्गमोगाढाओ आवा-

साओ निग्गच्छइ २ ता सावत्थीनगरीए मज्झमज्झेणं निग्गच्छति २ ता जेणेव कोट्टए चेइए जेणेव केसीकुमारसमणे तेणेव उवागच्छति २ ।

केसिकुमारसमणस्स अंतिए धम्मं सोच्चा जाव हड्डं उट्टाए जाव एवं वयासी—एवं खलु अहं भंते ! जियसत्तुणा रत्ता पएसिस्स रत्तो इमं महत्थं जाव उवणेहित्तिक्कट्टु विसाञ्जिए, तं गच्छामि णं अहं भंते ! सेयवियं नगरिं,

पासादीया णं भंते ! सेयविया नगरी, एवं दरिसणिज्जा णं भंते ! सेयविया नगरी, अभिरूवा णं भंते ! सेयविया नगरी, पडिरूवा णं भंते ! सेतविया नगरी, समोसरह णं भंते ! तुब्भ सयविय नगरी, तए णं स केसाकुमारसमणे चित्तेणं सारहिणा एवं वुत्ते समणे चित्तस्स सारहिस्स एयमट्ठं नो आढाइ नो परिजाणाइ तुसिणीए संचिद्धइ, तए णं से चित्ते सारही केसीकुमारसमणं दोच्चपि तच्चपि एवं वयासी —

एवं खलु अहं भंते ! जियसत्तुणा रत्ता पएसिस्स रत्तो इमं महत्थं जावविसाञ्जिए तं चेव जाव समोसरह णं भंते ! तुब्भे सेयवियं नगरिं, तए णं केसीकुमारसमणे चित्तेण सारहिणा दाच्चपि तच्चपि एवं वुत्ते समाणे चित्तं सारहिं एवं वयासी —

चित्ता ! से जहानामए वणसंडे सिया किण्हे किण्होभासे जाव पडिरूवे, से नूनं चित्ता ! से वनसंडे बहूण दुपयचउप्पयमियपसुपक्खीसिरीसिवाणं अभिगमणिञ्जे ?, हंता अभिगमणिञ्जे, तंसि च णं चित्ता ! वनसंडंसि बहवे भिलुंगा नाम पावसउणा परिवसंति, जे णं तेसिं बहूणं दुपयचउप्पयमियपसुपक्खीसिरीसिवाण ठियाणं चेव मंससोणियं आहारति ।

से नूनं चित्ता ! से वनसंडे तेसिं णं बहूणं दुपय जाव सिरीसिवाणं अभिगमणिञ्जे ?, नो ति०, कम्हाणं ?, भंते ! सोवसग्गे, एवामेव चित्ता ! तुब्भंपि सेवियाए नयरीए पएसिनामं राया परिवसइ अहम्मिए जाव नो सम्मं करभरवित्तिं पवत्तइ तं कहं णं अहं चित्ता ! सेयवियाए नगरीए समोसरिस्सामि ?, तए णं से चित्ते सारही केसिं कुमारसमणं एवं वयासी —

किं णं भंते ! तुब्भं पएसिणा रत्ता कायव्वं ?, अत्थि णं भंते ! सेयवियाए नगरीए अन्ने बहवे ईसरतलवरजाव सत्थवाहपभिइयो जे णं देवाणुप्पियं वंदिस्संति नमंसिस्संति जाव पञ्जुवासिस्संति विउलं असनं पानं खाइमं साइमं पडिलाभिस्संति, पडिहारिएण पीढफलगसेज्जासंधारणं उवनिमंतिस्संति, तए णं से केसीकुमारसमणे चित्तं सारहिं एवं वयासी—अवियाइ चित्ता ! समोसरिस्सामो ॥

बृ. 'जेणेव केसीकुमारसमणे तेणेव उवागच्छित्ता केसीकुमारसमणं पंचविहेणं अभिगमेणं अभिगच्छइ, तंजहा—सचित्तानां द्रव्यानां पुष्पताम्बूलादीनां 'विउसरणयाए' इति व्यवसरणेन—व्युत्सर्जनेन, अचित्तानां द्रव्याणाम्—अलङ्कारवस्त्रादीनामव्यवसरणेन—अव्युत्सर्गेण, क्वचित् 'विउसरणयाए' इति पाठः, तत्र अचित्तानां द्रव्याणां—छत्रादीनां व्युत्सर्जनेन परिहारेण, उक्तं च—

॥ १ ॥

अवणेइ पंच ककुहाणि रायवरचिंघभूयाणि ।

छत्तं खग्गो वाणह मउडं तह चामराओ य ॥ इति ।

एका शाटिका यस्मिन् तत्तथा तच्च तत् उत्तरासंगकरणं च—उत्तरीयस्य न्यासविशेषरूपं तेन, चक्षुसस्पर्श—दर्शने 'अंजलिपग्गहेण' हस्तजोटनेन, मनस एकत्वीकरणेन—एकत्वविधानेन,

‘पाडिहारिएण पीढफलगसेज्जासंधारणेणं निमंतेहिंति’ प्रातिहारिकेण—पुनः समर्पणीयेन । ‘अवियाइं चित्ता १ जाणिस्सामो’ इति ‘अवियाइं’ इति अपि च चित्ते परिभावयामो ‘लग्गा’ इति भावः, क्वचित्पाठः ‘आवियाइं चित्ता ! समोसरिस्सामो’ इति, तत्र अपि च—एतदपि च परिभाव्य समवस- रिष्यामो इति भावः, कचित्पाठः ‘आवियाइं चित्ता ! समोसरिसामो’ इति, तत्र अपि च—एतदपि च परिभाव्य समवसरिष्यामो वर्तमानयोगेन ।

मू. (५७) तए णं से ते सारही केसिकुमारसमणं वंदइ नमंसइ २ केसिस्स कुमारसमणस्स अंतियाओ कोट्टयाओ वेइयओ पडिनिक्खमइ २ जेणेव सावत्थी नगरी जेणेव रायमग्गमोगाढे आवासे तेणेव उवागच्छइ २ ता कोडुंबियपुरिसे सद्दावेइ सद्दावित्ता एवं वयासी -

खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! चाउग्घंटं आसरहं जुत्तामेव उवडुवेह जहासेयवियाए नगरीए निग्गच्छइ तहेव जाव वसमाणे २ कुणालाजणवयस्स मज्झमज्झेणं जेणेव केइयअद्धे जेणेव सेयविया नगरी जेणेव मियवणे उज्जाणे तेणेव उवागच्छइ २ उज्जाणपालए सद्दावेइ २ ता एवं वयासी -

जया णं देवाणुप्पिया ! पासावच्चिज्जे केसीनाम कुमारसमणे पुव्वाणुपुव्विं चरमाणे गामाणुगाम दूइज्जमाणे इहमागच्छिज्जा तथा णं तुज्जे देवाणुप्पिया ! केसिकुमारसमणं वंदिज्जाह नमंसिज्जाह वंदित्ता नमंसित्ता अहापडिरूवं उग्गहं अणुजाणेज्जाह पडिहारिएणं पीढफलग जाव उवनिमंतिज्जाह, एयमाणत्तियं खिप्पामेव पच्चप्पिणेज्जाह ।

तए णं ते उज्जाणपालगा चित्तेणं सारहिणा एवं वुत्ता समाणा हट्टुत्तुइ जाव हियया करयलपरिग्गहियं जाव एवं वयासी—तहत्ति, आणाए विनएणं वयणं पडिसुणंति ।

मू. (५८) तए णं चित्ते सारही जेणेव सेयविया नगरी तेणेव उवागच्छइ २ ता सेयवियं नगरिं मज्झमज्झेणं अणुपविसइ २ ता जेणेव पएसिस्स रन्नो गिहे जेणेव बाहिरिया उवड्डाणसाला तेणेव उवागच्छइ २ ता तुरए निगिण्हइ २ रहं ठवेइ २ ता रहाओ पच्चोरुहइ २ ता तं महत्थं जाव गेण्हइ २ जेणेव पएसी राया तेणेव उवागच्छइ २ ता पएसिं रायं करयल जाव वड्ढावेत्ता तं महत्थं जाव उवणेइ । तए णं से पएसी राया चित्तस्स सार हिस्स तं महत्थं जाव पडिच्छइ २ ता चित्तं सारहिं सक्कारेइ २ ता सम्माणेइ २ पडिविसज्जेइ ।

तए णं से चित्ते सारही पएसिणा २ न्ना विसज्जिए समाणे हट्टु जाव हियए पएसिस्स रन्नो अंतियाओ पडिनिक्खमइ २ ता जेणेव चाउग्घंटं आसरहे तेणेव उवागच्छइ २ चाउग्घंटं आसरहं दुरुहइ २ ता सेयवियं नगरिं मज्झमज्झेणं जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ २ ता तुरए निगिण्हइ २ रहं ठवेइ २ रहाओ पच्चोरुहइ २ ण्हाए जाव उप्पिं पासायवरगए फुट्टमाणेहिं मुइंगमत्थएहिं बत्तीसइबद्धएहिं नाडएहिं वरतरुणीसंपउत्तेहिं उवणच्चिज्जमाणे २ उवगाइज्जमाणे २ उवलालिज्जमाणे २ इट्ठे सद्दफरिस जाव विहरइ ॥

वृ. ‘फुट्टमाणेहिं मुइंगमत्थएहिं’ ति स्फुट्टिभरतिरभसास्फालनात् मर्वलमुखपुट्टैः द्वात्रिंशद्विधैः द्वात्रिंशत्पात्रनिबद्धनाटकैर्वरतरुणयुक्तैरुपनृत्यमानः तदभिनयपुरस्सरं नर्त्तनात् उपगीयमानः तदगुणानां गानात् ।

मू. (५९) तए णं केसीकुमारसमणे अन्नया कयाइ पाडिहारियं पीढफलगसेज्जासंधारणं पच्चप्पिणइ २ सावत्थीओ नगरीओ कोट्टयाओ वेइयाओ पडिनिक्खमइ २ पंचहिं अनगारसएहिं

जाव विहरमाणे जेणेव केयइअद्धे जनवए जेणेव सेयविया नगरी जेणेव मियवणे उज्जाणे तेणेव उवागच्छइ २ ता अहापडिरूवं उग्गहं उग्गिण्हिता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति ।

तए णं सेयवियाए नगरीए सिंघाडग महया जनसहेइ वा० परिसा निग्गच्छइ, तए णं ते उज्जाणपालगा इमीसे कहाए लद्धुत्तु जावहियया जेणेव केसीकुमारसमणे तेणेव उवागच्छंति २ ता केसिं कुमारसमणं वंदंति नमंसंति २ ता अहापडिरूवं उग्गहं अणुजाणंति पाडिहारिएणं जाव संथारएणं उवनिमंतंति नामं गोयं पुच्छंति २ ता ओघारोति २ ता एगंतं अवक्कमंति अन्नमन्नं एवं वयासी -

जस्स णं देवाणुप्पिया ! चित्ते सारही दंसणं कंखइ दंसणं पत्थेइ दंसणं पीहेइ दंसणं अभिलसइ जस्स णं नामगोयस्सवि सवणयाए हट्टुत्तु जाव हियए भवति से णं एस केसीकुमारसमणे पुव्वाणुपुव्वि चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे इहमागए इह संपत्ते इह समोसठे इहेव सेयवियाए नगरीए बहिया मियवणे उज्जाणे अहापडिरूवं जाव विहरइ ।

तं गच्छामो णं देवाणुप्पिया ! चित्तस्स सारहिस्स एयमट्ठं पियं निवेएमा पियं से भवउ, अन्नमन्नस्स अंतिए एयमट्ठं पडिसुणेति २ जेणेव सेयविया नगरी जेणेव चित्तस्स सारहिस्स गिहे जेणेव चित्तसारही तेणेव उवागच्छंति २ ता चित्तं सारहिं करयल जाव वद्धावेति २ ता एवं वयासी -

जस्स णं देवाणुप्पिया ! दंसणं कंखंति जाव अभिलसंति जस्स णं नामगोयस्सवि सवणयाए हट्टुजाव भवह से णं अयं केसी कुमारसमणे पुव्वाणुपुव्वि चरमाणे समोसठे जाव विहरइ ।

तए णं से चित्ते सारही तेसिं उज्जाणपालगाणं अंतिए एयमट्ठं सोच्चा निसम्म हट्टुत्तु जाव आसमाओ अब्बुट्ठेति पायपीढाओ पच्चोरुहइ २ ता पाडयाओ ओमुयइ २ ता एगसाडियं उत्तरा-संगंकरेइ, अंजलिमउलियग्गहत्थे केसिकुमारसमणाभिमुहे सत्तइ पयाइं अनुगच्छइ २ ता करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं वयासी -

नमोत्थु ण अरहंताणं जाव संपत्ताणं, नमोऽत्थु णं केसियस्स कुमारसमणस्स मम धम्मायरियस्स धम्मोवदेसगस्स वंदाभि णं भगवंतं तत्थगयं इहगए पासउ मे त्तिक वंदइ नमसइ, ते उज्जाणपालए विउलेणं वत्थगंधमल्लालंकारेणं सक्कारेइ सम्माणेइ विउलं जीवियारिहं पीइदाणं दलयइ २ ता पडिविसज्जेइ २ कोडिंबियपुरिसे सद्दावेइ ३ एवं वयासी-खिप्पामेव भो ! देवाणुप्पिया चाउग्घटं आसरहं जुत्तामेव उवड्वेह जाव पच्चप्पिणह ।

तए णं ते कोडुंबियपुरिसा जाव खिप्पामेव सच्छत्तं सज्झयं जाव उवड्ववित्ता तमाणत्तियं पच्चप्पिणांति, तए णं से चित्ते सारही कोडुंबियपुरिसाणं अंतिए एयमट्ठं साच्चा निसम्म हट्टुत्तु जावहियए ण्हाए कयबलिकम्मे जाव सरीरे जेणेव चाउग्घटे जाव दुरुहिता सकोरंट० महया भडजडगरेणं तं चैव जाव पञ्जुवासइ धम्मकहाए जाव ॥

वृ. 'दंसणं कंखेइ' इत्यादि, काङ्क्षति प्रार्थयते स्पृहते अभिलषति चत्वारोऽप्येकार्थाः ।

मू. (६०) तए णं से चित्ते सारही केसिस्स कुमारसमणस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हट्टुत्तु इट्ठाए तहेव एवं वयासी-एवं खलु भंते ! अहं पएसी राया अधम्मिए जाव सयस्सवि णं जनवयस्स नो सम्मं करभरवित्तिं पवत्तेइ ।

तं जइ णं देवाणुप्पिया ! पएसिस्स रन्नो धम्ममाइक्खेज्जा बहुगुणतरं खलु होज्जा पएसिस्स रन्नो तेसिं च बहूणं दुपयवउप्पयमियपसुपक्खीसिरीसवाणं, तेसिं च बहूणं समणमाहणभिक्खुयाणं, तं जइ णं देवाणुप्पिया ! पएसिस्स बहुगुणं होज्जा सयस्सवि य णं जनवयस्स ॥

मू. (६१) तए णं केसीकुमारसमणे चित्तं सारहिं एवं वयासीएवं खलु चउहिं ठाणेहिं चित्ता ! जीवा केवलिपन्नत्तं धम्मं नो लभेज्जा सवणयाए, तं०—आरामगयं व उज्जाणगयं वा समणं वा माहणं वा नो अभिगच्छइ नो वंदइ नो नमंसइ नो सक्करिइ नो सम्माणेइ नो कल्याणं मंगलं देवयं वेइयं पज्जुवासेइ नो अट्ठाइं हेऊइं पसिणाइं कारणाइं वागरणाइं पुच्छइ ।

एएणं ठाणेणं चित्ता ! जीवा केवलिपन्नत्तं धम्मं नो लभन्ति सवणयाए १ उवस्सयगयं समणं वा तं चैव जाव एतेणवि ठाणेणं चित्ता ! जीवा केवलिपन्नत्तं धम्मं नो लभन्ति सवणयाए २ गोरग्गयं समणं वा माहणं वा जाव नो पज्जुवासइ, नो विउलेणं असनपानखाइमसाइमेणं पडिलाभइ० नो अट्ठाइं जाव पुच्छइ, एएणं ठाणेणं चित्ता ! केवलिपन्नत्तं० नो लभइ सवणयाए ३ जत्थवि णं समणेण वा माहणेण वा सद्धिं अभिसमागच्छइ तत्थवि णं हत्थेण वा वत्थेण वा छत्तेण वा अप्पाणं आवरित्ता चिद्धइ, नो अट्ठाइं जाव पुच्छइ ।

एएणवि ठाणेणं चित्ता ! जीवे केवलिपन्नत्तं धम्मं नो लभइ सवणयाए ४, एएहिं च णं चित्ता ! चउहिं ठाणेहिं जीवे णो लभइ केवलिपन्नत्तं धम्मं सवणयाए ।

चउहिं ठाणेहिं चित्ता ! जीवे केवलिपन्नत्तं धम्मं लभइ लवणयाए, तं०—आरामगयं वा उज्जाणगयं वा समणं वा माहणं वा वंदइ नमंसइ जाव पज्जुवासइ अट्ठाइं जाव पुच्छइ, एएणवि जाव लभइ सवमयाए, एवं उवस्सगयं गायग्गयं सणं वा जाव पज्जुवासइ विउलेणं जाव पडिलाभेइ अट्ठाइं जाव पुच्छइ, एएणवि०, जत्थवि य णं समणेणं वा अभिसमागच्छइ तत्थवि य णं नो हत्थेण वा जाव आवरेत्ताणं चिद्धइ ।

एएणवि ठाणेणं चित्ता ! जीवे केवलिपन्नत्तं धम्मं लभइ सवणयाए, तुज्झं च णं चित्ता ! पएसि राया आरामगयं वा तं चैव सक्वं भाणियव्वं आइल्लएणं गमएणं जाव अप्पाणं आवरेत्ता चिद्धइ, तं कहं णं चित्ता ! पएसिस्स रन्नो धम्ममाइक्खिस्सामो ?

तए णं से चित्ते सारही केसिकुमारसमणं एवं वयासी—एवं खलु भंते ! अन्नया कयाइं कंबोएहिं चत्तारि आसा उवनयं उवनीया ते मए पएसिस्स रन्नो अन्नया चैव उवनीया ।

तं एएणं खलु भंते ! कारणेणं अहं पएसिं रायं देवाणुप्पियाणं अंतिए हव्वमाणेस्सामो, तं मा णं देवाणुप्पिया ! तुब्भे पएसिस्स रन्नो धम्ममाइक्खमाणा गिलाएज्जाह, अगिलाए णं भंते ! तुब्भे पएसिस्स रन्नो धम्ममाइक्खेज्जाह, छंदेणं भंते ! तुब्भे पएसिस्स रन्नो धम्ममाइक्खेज्जाह, तए णं से केसीकुमारसमणे चित्तं सारहिं एवं वयासी—अविद्याइं चित्ता ! जाणिस्सामो ।

तए णं से चित्ते सारही केसिं कुमारसमणं वंदइ नमंसइ २ जेणेव चाउग्घंटे आसरहे तेणेव उवागच्छइ २ ता चाउग्घंटे आसरहं दुरुहइ जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए ॥

वृ. 'चउहिं ठाणेहिं' इति आरामादिगतं श्रमणादिकं नाभिगच्छतत्यादिकं प्रथमं कारणं, उपाश्रयगतं नाभिगच्छतीत्यादि द्वितीयं, प्रातिहारिकेण पीठफलकादिना नामन्त्रयतीत्यादि तृतीयं, गोचरगतं नाशनादिना प्रतिलाभयतीत्यादि चतुर्थं, एतैरेव चतुर्भिः स्थानैः केवलिपन्नत्तं धर्मं लभते

श्रवणतया—श्रवणेनेति भावः, 'जत्यवियण' मित्यादि ।

यत्रापि श्रमणः—साधुः माहनः—परमगीतार्थं श्रावकोऽभ्यागच्छति तत्रापि हस्तेन वस्त्राञ्चलेन छत्रेण वाऽऽत्मानमावृत्य न तिष्ठति इदं प्रथमं कारणं, एवं शेषाण्यपि कारणानि प्रत्येकमेव भावनीयानि, 'तुञ्जं च णं चित्ता ! पएसी राया आरामगयं वा तं चैव सच्चं भाणियच्चं' 'आइल्लग- मएणं' ति प्रथमगमकेन, तद्यथा—युष्माकं प्रदेशी राजा हे चित्र ! आरामादिगतं न वन्दते, यत्रापि च श्रमणोऽभ्यागच्छति तत्रापि हस्तादिनाऽऽत्मानमावृत्य तिष्ठति, 'तं कहन्नं चित्ता इत्यादि सुगमं ॥

मू. (६२) तए णं से चित्ते सारही कळं पाउप्यभायाए रयणीए फुल्लुप्लकमल-कोमलुम्मिलियंमि अहापंडुरे पभाए कयनियमावस्सए सहस्सरस्सिमि दिनयरे तेयसा जलंते साओ गिहाओ निग्गच्छइ २ ता जेणेव पएसिस्स रत्तो गिहे जेणेव पएसी राया तेणेव उवागच्छइ २ ता पेसिं रायं करयल जाव तिकट्टु जएणं विजएणं वद्धावेइ २ ता एवं वयासी —

एवं खलु देवाणुप्पियाणं कंबोएहिं चत्तारि आसा उवनयं उवनीया ते य मए देवाणुप्पियाणं अन्नया चैव विणइया तं एह णं सामी ! ते आसे चिट्ठं पासह, तए णं से पएसी राया चित्तं सारहिं एवां वयासी—गच्छाहिं णं तुमं चित्ता ! तेहिं चैव चउहं आसेहिं आसरहं जुत्तामेव उवट्टवेहि २ ता जाव पच्चप्पिणाहि ।

तए णं से चित्ते सारही पएसिणा रत्ता एवं वुत्ते समाणे हट्टुट्टु जाव हियए उवट्टवेइ २ ता एयमाणत्तियं पच्चप्पिणइ । तए णं से पएसी राया चित्तसस सारहिस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा निसम्म हट्टुट्टु जाव अप्यमहग्घाभरणालकियसरीरे साओ गिहाओ निग्गच्छइ २ ता जेणामेव चाउग्घंटे आसरहे तेणेव उवागच्छि २ चाउग्घंटे आसरहं दुरुहइ, सेयवियाए नगरीए मज्झमज्झेणं निग्गच्छइ ।

तए णं से चित्ते सारही तं रहं नेगाइं जोयणाइं उब्भामेइ, तए णं से पएसी राया उपहेण य तण्हाए य रहवाएणं परिकिलंते समाणे चित्तं सारहिं एवं वयासी—चित्ता ! परिकिलंते मे सरीरे परावत्तेहि रहं ।

तए णं से चित्ते सारही रहं परावत्तेइ, जेणेव मियवने उज्जाणे तेणेव उवागच्छइ, पएसिं रायं एवं वयासी—एस णं सामी ! मियवने उज्जाणे एत्थ णं आसाणं समं किलामं सम्मं पवीणेमो, तए णं से पएसी राया चित्तं सारहिं एवं वयासी—एवं होउ चित्ता ।

तए ण से चित्ते सारही जेणेव मियवने उज्जाणे जेणेव केसिस्स कुमारसमणस्स अदूरसामंते तेणेव उवागच्छइ २ तुरए निगिण्हेइ २ रहं ठवेइ २ ता रहाओ पच्चोरुहइ २ ता तुरए मोएतिरत्ता पएसिं रायं एवं वयासी—एह णं सामी ! आसाणं समं किलामं पवीणेमो ।

तए णं से पएसी राया रहाओ पच्चोरुहइ, चित्तेण सारहिणा सद्धिं आसाणं समं किलामं सम्मं पवीणेमाणे पासइ जत्थ केसीकुमारसमणे महइमहालियाए महच्चपरिसाए मज्झगये महया २ सद्देणं धम्ममाइक्खमाणं, पासइत्ता इमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पजित्था—जइहा खलु भो जइं पञ्जुवासंति मुंडा खलु भो मुंडं पञ्जुवासंति मूढा खलु भो मूढं पञ्जुवासंति अपंडिया खलु भो ! अपंडियं पञ्जुवासंति निव्विण्णाणा खलु भो ! निव्विण्णाणं पञ्जुवासंति, से केस णं एस पुरिसे जइ

मुंडे मूढे अपंडिए निव्विण्णाणे सिरिए हिरीए उवगए उत्तप्पसरिरे ।

एस णं पुरिसे किमाहारमाहारेइ ? कि परिणामेइ ? किं खाइ किं पियइ किं दलइ किं पय-
च्छइ जणं एमहालियाए मणुस्सपरिसाए मज्झगए महया २ सदेणं वुयाए ?, एवं संपेहेइ २ ता
चित्तं सारहिं एवं वयासी-चित्ता ! जड्डा खलु भो ! जड्डं पञ्जुवासंति जाव वुयाइ, साएवि य णं
उज्जाणभूमीए नो संचाएमि सम्मं पकामं पवियरित्तए ।

तए णं से चित्ते सारही पएसीरायं एवं वयासी-एस णं सामी ! पासावच्चिजे केसीनामं
कुमारसमणे जाइसंपन्ने जाव चउनाणोवगए आहोहिए अन्नाजीवी ।

तएणं से पएसी राया चित्तं सारहिं एवं वयासी-आहोहियं न वदासि चित्ता ! अन्नजीवियत्तं
णं वदासि चित्ता ?, हंता ! सामी ! आहोहिअण्णं वयामि०, अभिगमणिज्जे णं चित्ता ! अहं एस
पुरिसे ?, हंता ! सामी ! अभिगमणिज्जे, अभिगच्छामो णं चित्ता ! अन्हे एयं पुरिसं ?, हंता सामी
अभिगच्छामो ।

वृ. आसाण सम किलामि सम्म समा इति, अश्वीनी सम-श्रम खेद क्लम-ग्लानि सम्यक्
रूपनियाम्-स्फोटयाम् 'जडा खलु जड' मित्यादि, जडमूढअपण्डितनिर्विज्ञानशब्दा एकार्थिका
मौख्यप्रकर्षप्रतिपादनार्थं चोक्ताः, 'सिरिए सिरिए उवगए उत्तप्पसरिरे' इति श्रिया-शोभया
हिया-लज्जया उपगतो-युक्तः, परमपरिषदादिशोभया गुप्तशरीरचेष्टाकतया चोपलम्भात्,
उत्तप्तशरीरो-देदीप्यमानशरीरः, अत्रैव कारणं विमृशति-एष किमाहारयति-किमाहारं गृह्ण-
ति ?, न खलु कदन्नभक्षणे एवंरूपायाः शरीरकान्तेरुपपत्ति, कण्डूत्यादिसद्भावतो विच्छाय-
त्वप्रसक्तेः, तथा किं परिणामयति-कीदृशोऽस्य गृहीताहारपरिणामो ?, न खलु शोभनाहाराभ्य-
वहारेऽपि मन्दाग्नित्वे यथारूपा कान्तिर्भवति, एतदेव सविशेषमाचष्टे-'किं खाइ किं पियइ ?,
तता किं दलयति-ददादि, एतदेव व्याचष्टे-किं प्रयच्छति ?, येनैतावान् लोकः पर्युपास्ते, एतदेवाह-
'जन्नं एस एमहालियाए माणुसपरिसाए महया २ सदेण वूया' इति ब्रूते, यस्मिंश्चेत्ये चेष्टमाने
'साएविय णं'मित्यादि स्वकीयायामपि उद्यानभूमौ न संचाएमो-न शक्नुमः सम्यक्-प्रकाशं
स्वेच्छया प्रविचरितुं, एवं संप्रेक्षते-स्वचेतसिपरिभावयति, संप्रेक्ष्य चित्रं सारथिमेवमवादीत्-
'चित्ता' इत्यादि ।

मू. (६३) तए णं से पएसी राया चित्तेण सारहिणा सद्धिं जेणेव केसीकुमारसमणे तेणेव
उवागच्छइ २ ता केसीस्स कुमारसमणस्स अदूरसामंते ठिच्चा एवं वयासी-तुब्भेण भंते ! आहोहिया
अन्नजीविया ?

तए णं केसी कुमारसमणे पएसिं रायं एवं वदासी-पएसी ! से जहानामए अंकाणियाइ
वा संखवाणियाइ वा दंतवाणियाइ वा सुकं भंसिउंकामा नो सम्मं पंथं पुच्छइ, एवामेव पएसी
तुब्भेवि विनयं भंसेउकामो नो सम्मं पुच्छसि ।

से नूनं तव पएसी ममं पासित्ता अयमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था-जड्डा खलु
भो ! जड्डं पञ्जुवासंति, जाव पवियरित्तए, से णूणं पएसी अट्ठे समत्थे ?, हंता ! अत्थि ॥

वृ. 'अघोवहिए' इति अघोऽवधिकः-परमावधेरघोवत्ववधियुक्तः, 'अन्नजीविए' इति
अन्नेन जीवितं-प्राणधारणं यस्यासावन्नजीवितः ।

‘से जहानामए’ इत्यादि, ते यथा नाम इति वाक्यालङ्कारे ‘अंकवणिजो’ अङ्गरलवणिजः शङ्खवणिजो मणिवणिजो वा शुल्कं—राजदेयं भां भ्रंशयितुकामाः शङ्कातो न सम्यग् पन्थान पृच्छन्ति, एवमेव तुम’ मित्यादि, दार्ष्टान्तिकयोजना सुगमा ।

मू. (६४) तए णं से पएसी राया केसिं कुमारसमणं एवं वदासी—से केणट्टेणं भंते ! तुज्जे नाणे वा दंसणे वा जेणं तुज्जे मम एयारूवं अज्झत्थियं जाव संकप्पं समुप्पन्नं जाणह पासह ।

तए णं से केसीकुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासी—एवं खलु पएसी अहं समणाणं निग्गंथाणं पंचविहे नाणे पण्णत्ते, तंजहा—आभिनिबोहियणाणे सुयनाणे ओहिनाणे मनपज्जवनाणे केवलनाणे ।

से किं तं आभिनिबोहियनाणे ?, आभिणिबोहियनाणे चउव्विहे पण्णत्ते, तंजहा—उग्गहो ईहा अवाए धारणा । से किं तं उग्गहे ?, उग्गहे दुविहे पन्नत्ते, जहा नंदीए जाव से तं धारणा, से तं आभिनिबोहियनाणे ।

से किं तं सुयनाणे ?, सुयनाणे दुविहे पन्नत्ते, तंजहा—अंगपविट्ठं च अंगवाहिरं च, सब्बं भाणियव्वं जाव दिट्ठिवाओ ।

ओहिनाणं भवपच्चइयं खओवसमियं जहा नंदीए ।

मनपज्जवनाणे दुविहे पन्नत्ते, तंजहा—उज्जुमई य विउलमई य,

तहेव केवलनाणं सब्बं भाणियव्वं ।

तत्थ णं जे से आभिनिबोहियनाणे से णं ममं अत्थि, तत्थ णं जे से सुयनाणे सेऽविय ममं अत्थि, तत्थ णं जे से ओहिनाणे सेवि य ममं अत्थि, तत्थ णं जे से मनपज्जवनाणे सेऽविय ममं अत्थि, तत्थ णं जेसे केवलनाणे से णं ममं नत्थि ।

से णं अरिहंताणं भगवंताणं, इच्चएणं पएसी अहं तव चउव्विहेणं छउमत्थेणं नाणेणं इमेयारूवं अज्झित्थियं जाव समुप्पएणं जाणामि पासामि ॥

मू. ‘उग्गहे’ त्यादि, तत्राविबक्षिताशेषविशेषस्य सामान्यरूपस्यानिर्देश्यस्य रूपादेरवग्रहणमवग्रहः तदर्थगतासद्भूतसद्भूतविशेषालोचनमीहा प्रक्रन्ताविशेषनिश्चयोऽपायः अवगतार्थविशेषधारणं धारणा, ‘से किं तं उग्गहे’ इत्यादि, यथा नन्दौ ज्ञानप्ररूपणा कृता तथाऽत्रापि परिपूर्णा कर्तव्या, ग्रन्थगौरवभयाच्च न लिख्यते, केवलं तट्टीकैवावलोकनीया, तस्यां सप्रपञ्चमस्माभिरभिधानात् ॥

मू. (६५) तए णं से पएसीराया केसिं कुमारसमणं एवं वयासी—अह णं भंते ! इहं उवविसामि पएसी ! एसाए उज्जाणभूमीए तुमंसि चव जाणए, तए णं से पएसी राया चित्तेणं सारहिणा सट्ठि केस्सिस्स कुमारसमणस्स अदूरसामंते उवविसइ ।

केसिकुमारसमणं एवं वदासी—तुब्भेणं भंते ! समणाणं निग्गंथाणं एसा सन्ना एसा पइन्ना एसा विट्ठी एसा रुई एस हेऊ एस उवएसे एस संकप्पे एसा तुला एस माणे एस पमाणे एस समोसरणे जहा अन्नो जीवो अन्नं सरीरंणो तं जीवो तं सरीरं ? ।

तए णं केसी कुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासी—पएसी ! अहं समणाणं निग्गंथाणं एसा सन्ना जाव एस समोसरणे जहा अन्नो जीवो अन्नं सरीरं नो तं जीवो नो तं सरीरं ।

तए णं से पएसी राया, केसिं कुमारसमणं एवं वयासी—जति णं भंते ! तुब्भं समणाणं णिग्गंथाणं एसा सन्ना जाव समोसरणे जहा अन्नो जीवो अन्नं सरीरं नो तं जीवो तं सरीरं, एवं खलुममं अज्जए होत्था ।

इहेव जंबूदीवे दीवे सेयवियाए नगरीए अधम्मिए जाव संगस्सविय णं जनवयस्स नो सम्मं करभरवित्तिं पवत्तेति, से णं तुब्भं वत्तव्वयाए सुबहुं पावं कम्मं कलिकलुसं समज्जिणित्ता कालमासे कालं किच्चा अन्नयरेसु नरएसु नेरइयताए उववन्ने ।

तस्स णं अज्जगस्स णं अहं नत्तुए होत्था इट्ठे कंते पिए मण्णे थेजे वेसासिए संमए बहुमए अणुमए रयणकरंडगसमाणे जीविउत्सविए हिययणंदिजणणे उंबरपुप्फपिव दुल्लभे सवणयाए, किमंग पुण पासणयाए ।

तं जति णं से अज्जए ममं आगंतुं वएज्जा—एवं खलु नत्तुया ! अहं तव अज्जए होत्था, इहेव सेयवियाए नयरीए अधम्मिए जाव नो सम्मं करभरवित्तिं पवत्तेमि, तए णं अहं सुबाहुं पावं कम्मं कलिकलुसं समज्जिणित्ता नरएसु उववन्नो तं मा णं नत्तुया ! तुमपि भवाहि अधम्मिए जाव नो सम्मं करभरवित्तिं पवत्तेहि, मा णं तुमपि एवं चेव सुबहुं पावकम्मं जाव उववज्जिहिंसि ।

तं जइ णं से अज्जए ममं आगंतुं वएज्जा तो णं अहं सदहेज्जा पत्तिएज्जा रोएज्जा जहा अन्नो जीवो अन्नं सरीरं णो तं जीवो तं सरीरं, जम्हा णं से अज्जए ममं आगंतुं नो एवं वयासी तम्हा सुपइ-द्विया मम पइन्ना समणाउसो ! जहा तज्जवो तं सरीरं ।

तए णं केसी कुमारसमणे पएसिं रायं एवं वदासी—अत्थि णं पएसी ! तव सूरियकंता नामं देवी ?, हंता अत्थि, जइ णं तुमं पएसी तं सूरियकंतं देविं ण्हायं कयबलंकम्मं कयकोउयमंगल-पायच्छित्तं सच्चालंकारविभूसियं केणइ पुरिसेणं ण्हाएणं जाव सच्चालंकारभूसिएणं सद्धिं इट्ठे सदफरिसरसरूवगंधे पंचविहे माणुस्सते कामभोगे पच्चणुब्भवमाणिं पासिज्जसि तस्स णं तुमं पएसी ! पुरिसस्स कं डंडं निव्वत्तेज्जासि ।

अहन्नं भंते ! तं पुरिसं हत्थच्छिन्नगं वा सूलायगं वा सूलभिन्नगं वा पायच्छिन्नगं वा एगाहच्चं कूडाहच्चं जीवियाओ ववरोवएज्जा, अहन्नं पएसी से पुरिसे तुमं एवं वदेज्जा—मा ताव मे सामी ! मुहुत्तगं हत्थच्छिन्नगं वा जाव जीवियाओ ववरोवेहि जाव तावाहं मित्तनाइनियगसय-णसंबंधिपरिजणं एवं वयामि —

एवं खलु देवाणुप्पिया ! पावाइं कम्माइं समायरेत्ता इमेयारूवे आवईं पाविज्जामि, तं मा णं देवाणुप्पिया ! तुब्भेवि केइ पावाइं कम्माइं समायरउ, मा णं सेऽवि एवं चेव आवइं पाविज्जिहिइ जहा णं अहं ।

तस्स णं तुमं पएसी ! पुरिसस्स खणमवि एयमइं पडिसुणेज्जासि ?, नो तिणइं समइे, जम्हा णं भंते ! अवराही णं से पुरिसे, एवामेव पएसी ! तववि अज्जए होत्था इहेव सेयवियाए नयरीए अधम्मिए जाव णो सम्मं करभरवित्तिं पवत्तेइ ।

से णं अहं वत्तव्वयाए सुबहुं जाव उववन्नो, तस्स णं अज्जगस्स तुमं नत्तुए होत्था इट्ठे कंते जाव पासणयाए, से णं इच्छइ माणुसं लोगं हव्वमागच्छित्तए, नो चेव णं संचाएति हव्वमागच्छित्तए, चउहिं ठाणेहिं पएसी अहुणोववन्नए नरएसु नेरइ इच्छइ माणुसं लोगं हव्वमागच्छित्तए नो चेव

णं संचाएइ अहुमोववन्नए नरए नेरइए, से णं तत्थ मबत्भूय वेयणं वेदेमामे इच्छेज्जा माणुस्सं लोगं हव्वं० नो चेव णं संचाएइ० १ ।

अहुणोववन्नए नरए नेरइए नयरपालेही भुज्जो २, समहिद्विज्जमाणे इच्छइ माणुसं लोगं हव्वमागच्छित्तए नो चेवणं संचाएइ २ अहुणोववन्नए नरएसु नेरइए निरयवेयणिज्जंसि कम्मंसि अकरवीणंसि अवेइयंसि अनिज्जिन्नंसि इच्छइ माणुसं लोगं० नो चेव णं संचाएइ ३ ।

एवं नेरइए निरयाउयंसि कम्मंसि अक्खीणंसि अवेइयंसि अनिज्जिन्नंसि इच्छइ माणुसं लोगं० नो चेव णं संचाएइ हव्वमागच्छित्तए ४, इच्छेइहं चउहिं ठाणेहिं पएसी अहुणोववन्ने नरएसु नेरइए इच्छइ माणुसं लोगं० नो चेव णं संचाएइ०, तं सदहाहि णं पएसी ! जहा अन्नो जीवो अन्नं सररीरं नो तं जीवो तं सररीरं १ ।

बृ. 'तुज्झ णं भंते ! समण्णाणं निग्गंथाणं एसा सन्ना' इत्यादि, संज्ञानं-संज्ञा सम्यग्ज्ञानमित्यर्थ, एषा च प्रतिज्ञानिश्चयरूपऽभ्युपगमः एषा-दृष्टि दर्शनं स्वतत्त्वमिति भावः, एषा रुचि-परमश्रद्धानुगतोऽभिप्रायः, एष हेतुः समस्ताया अपि दर्शनवक्तव्यतायाः, एतन्मूलं युष्मद्दर्शनमिति भावः, एष सदैव भवतां तात्त्विकोऽध्यवसायः, एषा तुला यथा तुलायां तोलितं सम्यगित्यवधारयते तथाऽनेनाप्यभ्युपगमेनाङ्गीकृतेन च यद्विचार्यमाणं संगतिमुपैति तत् सम्यगित्यवधारयते न शेषमिति, तुलेव तुला तथा, एवमेतन्मानमित्यपि भावनीयं, नवरं मानं-प्रस्थादि, 'एसप्पमाणे' इति एतत् प्रमाणं, यथा प्रमाणं प्रत्यक्षाद्यविसंवादि एवमेषोऽप्यभ्युपगमोऽविसंवादीति भावः, 'एस समोसरणे' इति, एतत् समवसरणं-बहूनामेकत्र मीलनं, सर्वेषामपि तत्वानामस्मिन्नभ्युपगमे संसुलनमिति भावः ।

'इट्ठे कंते पिए' इत्यादि, इष्टः इच्छाविषयत्वात् कान्तः कमनीयतमत्वात् प्रिया प्रेमनिबन्धनत्वात् मनोज्ञो मनसा सम्यगुपादेयतया ज्ञातत्वात् मनसा अन्यते-गम्यते इति मनोऽमः स्थैर्यगुणयोगात् स्थैर्यो विश्वासको विश्वासस्थानं संमतः कार्यकरणेन बहुमतो बहुत्वेन अनल्पतया मतो बहुमतः कार्यविधातस्य पश्चादपि मतो बहु (अनु) मतः रत्नकरण्डसमानो, रत्नकरण्ड-कवदेकान्तेनोपादेय इति भावः, 'जीविउस्सविए' इति जोवितस्योत्सव इव जीवितोत्सवः स एव जीवितोत्सविकः, हृदयनन्दिजननः, उदुम्बरपुष्पं ह्यलभ्यं भवति ततस्तेनोपमानं, 'सूलाइयं वा' इत्यादि शूलायामतिशयेन गतं शूलातिगं, एतदेव व्याचष्टे-शूलायां भिन्नः शूलाभिन्नः स एव सूलाभिन्नकस्तं, तथा 'एगाहच्च' मिति एकं गातं, एकेन घातेनेति भावः, 'कूडाहच्च' मिति कूटाघातं, कुटपतितस्य मृगस्तेव घातेनेति भावः ।

चउहिं ठाणेहि' इत्यादि, तत्र समुहद्भूतनरकवेदनावेदनमेकं कारणं द्वितीयं परमाधार्मिकैः कदर्थनं तृतीयं नरकदेवनीयकम्मक्षियत उद्विजनं चतुर्थं नकरायुष्काक्षपत उद्विजतं ।

मू. (६६) तए णं से पएसी राया केसिं कुमारसमणं एवं वदासी-अत्थि णं भंते ! एसा पन्ना उवमा, इमेण पुण कारणेणं नो उवागच्छइ ।

एवं खलु भंते ! मम अज्जिया० होत्था इहेव सेयवियाए नगरीए धम्मिया जाव वित्तिं कप्पेमाणी समणोवासिया अभिगयजीवा० सव्वो वन्नाओ जाव अप्पाणं भावेमाणी विहरइ, सा णं तुज्झं वत्तवयाए सुबहुं पुत्रोवचयं समज्जिणित्ता कालमासे कालं किच्चा अन्नयरेसु देवलोएसु देवत्ताए उववन्ना, तीसे णं अज्जियाए अहं नत्तुए होत्था इट्ठे कंते जाव पासणयाए ।

तं जइ णं सा अज्जिया मम आगंतुं एवं वएज्जा-एवं खलु नत्तुया ! अहं तव अज्जिया होत्था, इहेव सेयवियाए नयरीए धम्मिया जाव वित्तिं कप्पेमाणि सण्णोवासिया जाव विहरामि तए णं अहं सुबहुं पुण्णोवचयं समज्जिणित्ता जाव देवलोएसु उववण्णा, तं तुमंपि नत्तुया भवाहि धम्मिए जाव विहराहि ।

तए णं तुमंपि एयं चेव सुबहुं पुण्णोवचयं सम० जाव उववज्जिहिसि, तं जइ णं अज्जिया मम आगंतुं एवं वएज्जा तो णं अहं सद्दहेज्जा पत्तिएज्जा रोइज्जा जाह अन्नो जीवो अन्नं सरीरं नो तं जीवो तं सरीरं, जम्हा सा अज्जिया समं आगंतुणो एवं वदासी -

तम्हा सुपइइयिया मे पइन्ना जहा तं जीवो तं सरीरं नो अन्नो जीवो अन्नं सरीरं । तए णं केसीकुमारसमणे पएसीरायं एवं वयासी-जति णं तुमं पएसी ! ण्हाय कयबलिकम्मं कयकोउ-यमंगलपायच्छित्तं उल्लपडसाडगं भिगारकडुच्छुयहत्थगयं देवकुलमनुपविसमामं केइ य पुरिसे वच्चघरंसि ठिच्चा एवं वदेज्जा ।

इ ए ह ताव सामी ! इह मुहुत्तगं आसयह वा चिइह वा निसीयह वा तुयइह वा, तस्स णं तुमं पएसी ! पुरिसस्स खणमवि एयमइं पडिसुणिज्जासि ?, नो ति० कम्हा णं ?, भंते ! असुइ २ सामंत, एवामेव पएसी ! तववि अज्जिया होत्था इहेव सेयवियाए णयरीए धम्मिया जाव विहरति, सा णं अहं वत्तवयाए सुबहुं जाव उववन्ना, तीसे णं अज्जियाए तुमं नत्तुए होत्था इइ० किमंग पुण पासणयाए ।

सा णं इच्छइ माणुसं लोगं हव्वमागच्छित्तए, नो चेव णं संचाएइ हव्व मागच्छित्तए, चउहिं ठाणेहिं पएसी अहुणोववन्ने देवे देवलोएसु इच्छेज्जा माणुसं लोगं० नो चेव णं संचाएइ० अहुणोववन्ने देवे देवलोएसु दिव्वेहिं कामभोगेहिं मुच्छिए गिद्धे गट्टिए अज्झोववन्ने से णं माणुसे भोगे नो आढाति नो परिजाणाति, से णं इच्छिज्ज माणुसं नो चेव णं संचाएति १ ।

अहुणोववन्ने देवे देवलोएसु दिव्वेहिं कामभोगेहिं मुच्छिए जाव अज्झोववन्ने, तस्स णं माणुस्से पेम्मे वोच्छिन्नए भवति दिव्वे पिम्मे संकंते भवति, से णं इच्छेज्जा माणुसं० नो चेव णं संचाएइ २ ।

अहुणोववन्ने देवे दिव्वेहिं कामभोगेहिं मुच्छिए जाव अज्झोववन्ने, तस्स णं एवं भवइ इयाणिं गच्छं मुहुत्तं गच्छ जाव इह अप्याउया नरा कालधम्मणा सजुत्ता भवंति, से णं इच्छेज्जा माणुसं० नो चेव णं संचाएइ ३ ।

अहुणोववन्ने देवे दिव्वेहि जाव अज्झोववन्ने, तस्स माणुस्सए उराले दुग्गंधे पडिकूले पडिलोमे भवइ, उट्ठंपि य णं चत्तारि पंच जोयणसयाइं असुभे माणुस्सए गंधे अभिसमागच्छइ, से णं इच्छेज्जा माणुसं० नो चेव णं संचाइज्जा ४ ।

इच्चेएहिं ठाणेहिं पएसि ! अहुणोववन्ने देवे देवलोएसु इच्छेज्ज माणुसं लोगं हव्वमागच्छित्तए नो चेव णं संचाएइ हव्वमागच्छित्तए, तं सद्दहाहि णं तुमं पएसी ! जहा अन्नो जीवो अन्नं सरीरं नो तं जीवो तं सरीरं २ ॥

बु. 'चउहिं ठाणेहिं अहुणोववन्ने देवे' इत्यादि सुगमं नवरं 'चत्तारि पंच वा जोअणसए असुभे गंधे हवइ' इति इह यद्यपि नवभ्यो योजनेभ्यः परतो गन्धपुद्गला न घ्राणेन्द्रियग्रहणयोग्या

भवन्ति, पुद्गलानां मन्दपरिणामभावात् घ्राणेन्द्रियस्य च तथाविधशक्तयभावात्, तथापि ते अत्युक्तगन्धपरिणामा इति नवसु योजनेषु मध्ये अन्यात् पुद्गलान् उत्कटगन्धपरिणामेन परिणमयति, तेऽपि ऊर्ध्वं गच्छन्तः परतोऽन्यान् तेऽप्यत्यानिति चत्वारि पञ्च वा योजनशतानि यावत् गन्धः, केवलमूर्ध्वमूर्ध्वं मन्दपरिणामो वेदितव्यः, तत्र यदा मनुष्यलोके बहूनि गोमृतककलेवरादीनि तदा पञ्च योजनशतानि यावत् गन्धः शेषकालं चत्वारि तत उक्तं चत्वारि पञ्चेति ॥

मू. (६७) तए णं से पएसी राया केसिं कुमारसमणं एवं वयासी-अत्थि णं भंते ! एस पन्नाउवमा, इमेणं पुण मे कारणेणं वा उवागच्छति, एवं खलु भंते ! अहं अन्नया कयाइं बाहिरियाए उवद्वाणसालाए अनगगणनायकदंडणायगईसरतलवरमाडंविद्यकोडुंबियइम्सेड्डिसैनावइसत्थवा-हमंतिमहामंतिगणगदोवारियअमच्चचेडपीढमहन गनिगमदूयसंधिवालेहिं सद्धिं सपरिवुडे विहरामि तए णं मम नगरगुत्तिया ससक्खं सलोहं सगेवेज्जं अवउण (वाउड) बंधणबद्धं चोर उवणेति तए णं अहं तं पुरिसं जीवंतं चेव अउकुंभीए पक्खिवावेमि अउमएणं पिहाणएणं पिहावेमि अएण य तउएण य आयावेमि आयपच्चइयएहि पुरिसेहिं रक्खावेमि, तए अहं अन्नया कयाइं जेणामेव सा अउकुंभी तेणामेव उवागच्छामि उवागच्छिता तं अउकुंभुं उग्गलच्छावेमि उग्गलच्छा-वित्ता तं पुरिसं सयमेव पासामि णो चेव णं तीसे अयकुंभीए केइ छिडेइ वा विवरेइ वा अंतरेइ वा राई वा जओ णं से जीवे अंतोहिंतो बहिया निग्गए ।

जइ णं भंते तीसे अउकुंभीए होज्जा केइ छिडे वा जावराई वा जओ णं से जीवे अंतोहितो बहिया निग्गए, तो णं अहं सइहेज्जा पतिएज्जा रो एज्जा जहा अन्नो जीवो अन्नं सरीरं नो तं जीव तं सरीरं, जम्हा णं भंते ! तीसे अउकुंभीए नत्थि केइ छिडे वा जाव निग्गए तम्हा सुपतिट्ठिया मे पन्ना जहा तं जीवो तं सरीरं नो अन्नो जीवो अन्नं सरीर ।

तए णं केसीकुमारसमाणे पएसिं रायं एवं वयासी पएसी ! से जहा नामए कूडागारतला सिया दुहओलि गुला गुत्तदुवार सिवाय गंभीरा, अहण्णं केइ पुरिसे भेरिं च दंडं च गहाय कूडागारसालाए अंतो २ अणुप्पविसइ २ ता तीसे कूडागारसालाए सब्वतो समंता घणनिचियनिरंतरणिच्चिड्डाइं दुवारवयणाइं पिहेइ, तीसे कूडागासालाए बहुमज्जदेसभाए ठिच्चा तं भेरिं दंडएणं महया २ सहेणं तालेज्जा ।

से नूनं पएसी ! से सदे णं अंतोहिंतो बहि निग्गच्छइ ? हंता निग्गच्छइ, अत्थि णं पएसी तीसे कूडागारसालाए केइ छिडे वा जावराई वा जओ णं से सदे अंतोहिंतो बहिया निग्गए ?, नो तिणइ समडे, एवामेव पएसी ! जीवेवि अप्पडिहयगई पुढविं भिच्चा सिलं भेच्चा पव्वयं भिच्चा अंतोहिंतो बहिया निग्गच्छइ तं सहाहि णं तुणं पएसी ! अन्नो जीवो तं चेव ३ ।

तए णं पएसी राया केसिकुमारसमण एवं वदासी-अत्थि णं भंते ! एस पन्नाउवमा इमेण पुण कारणेणं नो उवागच्छइ, एवं खलु भंते ! अहं अन्नया कयाइ बाहिरियाए उवद्वाणसालाए जाव विहरामि, तए णं ममं नगरगुत्तिया ससक्खं जाव उवणेति, तए णं अहं (तं) पुरिसं जीवियाओ ववरोवेमि जीवियाओ ववरोवेत्ता अयोकुंभीए पक्खिवामि २ ता अउमएणं पिहावेमि जाव पच्चइएहिं पुरिसेहिं रक्खावेमि ।

तए णं अहं अन्नया कयाइं जेणेव सा कुंभी तेणेव उवागच्छइ २ ता तं अउकुंभिं उग्गलच्छावेमि

२ ता तं अउकुंभीं किमिकुंभिपिव पासामि नो चव णं तीसे अउकुंभीए केइ छिड्डेइ वा जावराई वा जताणं ते जीवा बहियाहितो अणुपविट्ठा, जति णं तीसे अउकुंभीए होज्ज केइ छिड्डेइ वा जाव अणुपविट्ठा तेषं अहं सद्वहेज्जा जहा अन्नो जीवो तं चव, जम्हा णं तीसे अउकुंभीए नत्थि कोइ छिड्डेइ वा जाव अणुपविट्ठा तम्हा सुपतिट्ठिआ मे पन्ना जहा तं जीवा तं सरिीरं तं चव ।

तए णं केसीकुमारसमणं पएसीं रायं एवं वयासी—अत्थि णं तुमे पएसी ! कयाइ अए धंतपुच्चे वा धमावियपुच्चे वा ? हंता अत्थि, से नूनं पएसी ! अए धंते समाणे सव्वे अगनिपरिणाए भवति ?, हंता भवति, अत्थि णं पएसी ! तस्स अयस्स केइ छिड्डेइ वा जेणं से जोई बहियाहितो अंतो अणुपविट्ठे ?, नो इणट्ठे समट्ठे, एवामेव पएसी ! जोवीऽवि अप्पडिहयगई पुढविं भिच्चा सिलं भिच्चा बहियाहितो अणुपविसइ, तं सद्वहाहि णं तुमं पएसी ! तहेव ४ ।।

मू. (६८) तए णं पएसी राया केसीकुमारसमणं एवं वयासी—अत्थि णं भंते ! एस पन्ना उवमा इमेण पुण मे कारणेणं नो उवागच्छइ, अत्थि णं भंते ! —

—से जहानाम केइ पुरिसे तरुणे जाव सिप्पोवगए पभू पंचकंडगं निसिरित्तए ? हंता पभू जति णं भंते ! सोच्चेव पुरिसे बाले जाव मंदविन्नाणे पभू होज्जा पंचकंडगं निसिरित्तए, तो णं अहं सद्वहेज्जा ३ जहा अन्नो जीवो तं चव, अम्हा णं भंते ! स चव से पुरिसे जाव मंदविन्नाणे नो पभू पंचकंडयं निसिरित्तए तम्हा सुपड्डिया मे पन्ना जहा तं जीवो तं चेवा तए णं केसीकुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासी —

से जहानामए केइ पुरिसे तरुणे जाव सिप्पोवगए णवएणं धणुणा नवियाए जीवाए नवएणं इसुणा पभू पंचकंडगं निसिरित्तए ?, हंता, पभू, सो चव णं पुरिसे तरुणे जाव निउणसिप्पोवगते कोरिण्णं धणुणा कोरिण्णियाए जीवाए कोरिण्णं उसुणा पभू पंचकंडगं निसिरित्तए ?, नो तिणट्ठे समट्ठे ।

कम्हा णं ?, भंते ! तस्स पुरिस्स अपज्जत्ताइं उवगरणाइं हवंति, एवामेव पएसी ! सो चव पुरिसे बाले जाव मंदविन्नाणे अपज्जत्तोवगरणे, नो पभू पंचकंडयं निसिरित्तए, तं सद्वहाहि णं तुमं पएसी ! जहा अन्नो जीवो तं चव ५ ।

मू. (६९) तए णं पएसी राया केसीकुमारसमणं एवं वयासी—अत्थि णं भंते ! एस पन्ना उवमा इमेण पुण कारणेणं नो उवागच्छइ, भंते ! —

—से जहा नामए केइ पुरिसे तरुणे जाव सिप्पोवगते पभू एगं महं अयभारगं वा तउयभारगं वा सीसगभारगं वा परिवहित्तए ?, हंता पभू, सो चव णं भंते ! पुरिसे जुन्ने जराजज्जरियदेहे सिद्विलवलितयाविण्णट्ठगते वंडपरिग्गहियग्गहत्थे पविरलपरिसड्डियदंतसेदी आउरं किसिए पिवासिए दुब्बले किलंतं नो पभू एगं महं अयभारगं वा जाव परिवहित्तए ।

जति णं भंते ! सच्चेव पुरिसे जुन्ने जराजज्जरियदेहे जाव परिकिलंतं पभू एगं महं अयभारं वा जाव परिवहित्तए तो णं सद्वहेज्जा ३ तहेव, जम्हा णं भंते ! से चव पुरिसे जुम्मे जाव किलंतं नो पभू एगं महं अयभारं वा जाव परिवहित्तए तम्हा सुपतिट्ठिता मे पन्ना तहेव ।

तए णं केसीकुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासी—से जहानामए केइ पुरिसे तरुणे जाव

सिम्पोवगए नवियाए विहंगियाए नवएहिं सिक्कएहिं नवएहिं पच्छियपिंडएहिं पहु एगं महं अयभारं जाव परिवहित्तए ? हंता पभू ।

पएसी ! से चेव णं पुरिसे तरुणे जाव सिम्पोवगए जुन्नियाए दुब्बलियाए धुणक्खइयाए विहंगियाए जुण्णएहिं दुब्बलएहिं धुणक्खइएहिं सिद्धिलतयापिण्णइएहिं सिक्कएहिं जुण्णएहिं दुब्बलएहिं धुणक्खइएहिं पच्छिपिंडएहिं पभू एगं महं अयभारं वा जाव परिवहित्तए ?, नो तिण०, कम्हा णं ?, भंते ! तस्स पुरिसस्स जुन्नाइं उवगरणाइं भवंति, पएसी ! से चेव से पुरिसे जुन्ने जाव किलंते जुत्तोवगरणे तो पभू एगं महं अयभारं वा जावपरिवहित्तए, तं सदहाह णं तुमं पएसी ! जहा अन्नो जीवो अन्नं सरीरं ६ ।

मू. (७०) तए णं से पएसी केसिकुमारसमणं एवं वयासी-अत्थि णं भंते ! जाव नो उवागच्छइ, एवं खलु भंते ! जाव विहरामि, तए णं मम नगरगुत्तिया चोरं उवणेति ।

तए णं अहं तं पुरिसं जीवंतणं चेव तुलेमि तुलेत्ता छविच्छेयं अकुब्बमाणे जीवियाओ ववरोवेमि २ ता मयं तुलेमि नो चेव णं तस्स पुरिसस्स जीवंतस्स वा तुलियस्स वा मुयस्स वा तुलियस्स (नत्थि) केइ आणत्तं वा नाणत्ते वा ओमत्ते वा तुच्छत्ते वा गुरुयत्ते वा लहुयत्ते वा जति णं भंते ! तस्स पुरिसस्स जीवंतस्स वा तुलियस्स मुयस्स वा तुलियस्स केइ अन्नत्ते वा जाव लहुयत्ते वा तो णं अहं सदहेज्जा तं चेव, जम्हा णं भंते ! तस्स पुरिसस्स जीवंतस्स वा तुलियस्स मुयस्स वा तुलियस्स नत्थि केइ अन्नत्ते वा लहुयत्ते वा० तम्हा सुपत्तिट्ठिया मे पन्ना जहा तं जीवो तं चेव ।

तए णं केसीकुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासी-अत्थि णं पएसी ! तुमे कयाइ वत्थी धंतपुब्बे वा धमावियपुब्बे वा ?, हंता अत्थि, अत्थि णं पएसी ! तस्स वत्थिस्स पुण्णस्स वा तुलियस्स अपुण्णस्स वा तुलियस्स केइ अनत्ते वा जाव लहुयत्ते वा ?

नो तिण्णे समट्ठे, एवामेव पएसी ! जीवस्स अगुरुलघुयत्तं पडुच्च जीवंतस्स वा तुलियस्स मुयस्स वा तुलियस्स नत्थि केइ आणत्ते वा जाव लहुयत्ते वा, तं सदहाहि णंतुमं पएसी ! तं चेव ७

मू. (७१) तए णं पएसी राया केसिं कुमारसमणं एवं वयासी-अत्थि णं भंते ! एसा जाव नो उवागच्छइ एवं खलु भंते ! अहं अन्नया जाव चोरं उवणेति, तए णं अहं तं पुरिसं सब्वतो समंता समभिलोएमि, नो चेव णं तत्थ जीवं पासामि ।

तए णं अहं तं पुरिसं दुहा फालियं करेमि २ ता सब्वतो समंता समभिलोएमि, नो चेव णं तत्थ जीवं पासामि, एवं तिहा चउहा संखेज्जा फालियं करेमि णो चेव णं तत्थ जीवं पासामि, जइ णं भंते ! अहं तं पुरिसं दुहा वा तिहा वा चउहा वा संखेज्जहा वा फालियमि वा जीवं पासंतो तो णं अहं सदहेज्जा नो तं चेव, जम्हा णं भंते ! अहं तंसि दुहा वा तिहा वा चउहा वा संखिज्जहा वा फालियमि वा जीवं न पासामि तम्हा सुपत्तिट्ठिया मे पन्ना जहा तं जीवो तं सरीरं तं चेव ।

तए णं केसिकुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासि-मूढतराए णंतुमं पएसी ! ता तुच्छतराओ, केणं भंते ! तुच्छतराए ?, पएसी ! से जहानामए केइ पुरिसे वणत्थी वणोवजीवी वणगवेसणयाए जोइं च जोइभायणं च गहाय कट्ठाणं अडविं अणुपविट्ठा ।

तए णं ते पुरिसा तीसे अगामियाए जाव किंचिदेसं अणुप्पत्ता समाणा एगं पुरिसं एवं वयासी -

अम्हे णं देवाणुप्पिया ! कट्ठाण अडवि पविसामो, एत्ता णं तुमं जोइमायणाओ जाइ गहाय अम्हे असनं साहेज्रासि, अहं तं जोइभायणे जोई विज्जायमेव एत्तो णं तुमं कट्ठाओ जोई गहाय अम्हं असणं साहेज्रासितिकट्ट कट्ठाणं अडविं अनुपविट्ठा ।

तए णं से पुरिसे तओ मुहुत्तरस्स तेसिं पुरिसाणं असणं साहेमित्तिकट्ट जेणेव जोतिभायणे तेणेव उवागच्छइ जोइभायणे जोई विज्जायमेव पासति, तए णं से पुरिसे जेणेव से कट्टे तेणेव उवागच्छइ उवागच्छिता तं कट्टं सब्बओ समंता समभिलोएति नो चेव णं तत्थ जोई पासति ।

तए णं से पुरिसे परियरं बंधइ फरसुं गिण्हइ तं कट्टं दुहा फालियं करेइ सब्बतो समंता समभिलोएइ नो चेव णं तत्थ जोई पासइ, एवं जाव संखेज्जफालियं करेइ सब्बतो समंता समभिलोएइ नो चेव णं तत्थ जोई पासइ, तए णं से पुरिसे तंसि कट्टंसि दुहाफालिए वा जाव संखेज्जफालिए वा जोई अपासमाणे संते तंते परिसंते निव्विण्णे समाणे परसुं एगंते एडेइ २ परियरं मुयइ २ एवं वयासी -

अहो ! मए तेसिं पुरिसाणं असने नो साहिएत्तिकट्ट ओहियमनसंकम्पे चिंतासोगसागर-संपविट्टे करयलपल्लत्थमुहे अट्टज्जाणोवगए भूमिगयदिट्टिए झियाइ, तए णं ते पुरिसा कट्ठाइं छिंदंति २ ता जेणेव से पुरिसे तेणेव उवागच्छंति २ ता तं पुरिसं ओहियमनसंकम्पं जाव झियायमाणं पासति २ ता एवं वयासी-किंत्तं तुमं देवाणुप्पिया ! ओहियमनसंकम्पे जाव झियायसि ?

तए णं से पुरिसे एवं वयासी-तुज्जे णं देवाणुप्पिया ! कट्टणं अडविं अणुपविसमाणा ममं एवं वयासी-अम्हे णं देवाणुप्पिया ! कट्टाणं अडविं जाव एविट्ठा, तए णं अहं तत्तो मुहुत्तरस्स तुज्जं असणं साहेमित्तिकट्ट जेणेव जोई जाव झियामि ।

तए णं तेसिं पुरिसाणं एगे पुरिसे छेदे दक्खे पत्तट्टे जाव उवएसलद्धे ते पुरिसे एवं वयासी-गच्छह णं तुज्जे देवाणुप्पिया ! ण्हाया कयबलिकम्मा जाव हव्वमागच्छेह जाणं अहं असनं साहेमित्तिकट्ट परियरं बंधइ २ परसुं गिण्हइ २ ता सरं करेइ सरेण अरणि महेइ जेइ पाडेइ २ जोई संधुक्खेइ तेसिं पुरिसाणं असणे साहेइ, तए णं ते पुरिसा ण्हाया कयबलिकम्मा जाव पायच्छिता जेणेव से पुरिसे तेणेव उवागच्छंति ।

तए णं से पुरिसे तेसिं पुरिसाणं सुहासनवरगयाणं तं विउलं असनं पानं खाइमं साइमं उवणेइ, तए णं ते पुरिसा तं विउलं असनं ४ आसाएमाणा वीसाएमाणा जावविहरंति, जिमियभुत्त तरागयाविया णं समाणा आयंता चोक्खा परमसुइभुया तं पुरिसं एवं वयासी -

अहो णं तुमं देवाणुप्पिया ! जट्टे मूढे अपंडिए निव्विणाणे अणुवएसलद्धे जे णं तुमं इच्छ-सि कट्टंसि दुहाफालियंसि वा जोतिं पासित्तए, से एएणट्टेणं पएसी ! एवं बुद्धइ मूढतारए णं तुमं पएसो ! ताओ तुच्छतराओ ८ ॥

मू. (७२) तए णं पएसी राया केसिकुमारसमणं एवं वयासी-जुत्तए णं भंते ! तुब्भं इयच्छेयाणं दक्खाणं बुद्धाणं कुसलाणं महामइणं विणीयाणं विण्णाणपत्ताण उवएसलद्धाणं अहं इमीसाए महालियाए महच्चपरिसाए मज्जे उच्चावएहिं आउसेहिं आउसित्तए उच्चावयाहि उद्धंसणाहिं

उद्धंसित्तए एवं निम्भंछणाहिं० निच्छोडणाहिं० ?

तएणं केसीकुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासी—जाणासि णं तुमं पएसी ! कति परिसा पन्नत्ताओ ?, भंते ! जाणामि चत्तारि परिसाओ पन्नत्ता, तंजहा—खत्तियपरिसा गाहावइपरिसा माहणपरिसा इसिपरिसा, जाणासि णं तुमं पएसी राया ! एयासिं चउण्ह परिसाणं कस्स का दंडनीई पन्नत्ता ?, हंता ! जाणामि जे णं खत्तियपरिसाए अवरज्झइ से णं हत्थच्छिन्नए वा पायचछिण्णए वा सीसच्छिन्नए वा सुलाइए वा एगाहच्चे कूडाहच्चे जीवियाओ ववरोविज्जइ ।

जे णं गाहावइपरिसाए अवरज्झइ से णं तएण वा वेढेण वा पलाणेण वा वेढित्ता अग्निकाएणं झामिज्जइ, जे णं माहणपरिसाए अवरज्झइ से णं अनिद्धाहिं अकंताहिं जाव अमणामाई वग्गूहि उवालंभित्ता कुंडियालंछणए वा सूणगलंछणए वा कीरइ निव्विसए वा आणविज्जइ, जे णं इसिपरिसाए अवरज्झइ से णं नाइअनिद्धाहिं जाव नाइअमणामाहिं वग्गूहिं उवालब्भइ ।

एवं च ताव पएसी ! तुमं जाणासि तहावि ण तुमं ममं वामं वामेणं दड दंडेणं पडिकूलं पडिकूलेणं पडिलोमं पडिलोमेणं विवच्चासं विवच्चासेणं वट्टसि तए णं पएसी राया केसिं कुमारसमणं एवं वयासी—एवं खलु अहं देवाणुप्पिएहिं पढमिल्लुएणं चव वागरणेणं सेलत्ते तए णं ममं इमेयारूवे अब्भत्थिए जाव संकप्पे समुपज्जित्था,

जहा जहा णं एयस्स पुरिसस्स वामं वामेणं जाव विवच्चासं विवच्चासेणं वट्टिस्सामि तहा तहा णं अहं नाणं च नाणोवलंभं च करणं च करणोवलंभं च दंसणं च दंसणोवलंभं च जीवं च जीवोवलंभं च उलभिस्सामि, तं एएणं अहं कारणेणं देवाणुप्पियाणं वामं वामेणं जाव विवच्चासं विवच्चासेणं वट्टिए, तए णं केसीकुमारसमणे पएसीरायं एवं वयासी—

जाणासि णं तुमं पएसी ! कइ ववहारगा पन्नत्ता ?, हंता जाणामि, चत्तारि ववहारगा पन्नत्ता—देइ नामेगे नो सन्नवेइ सन्नवेइ नामेगे नो देइ एगे देइवि सन्नवेइवि एगे नो देइ नो सन्नवेइ, जाणासि णं तुमं पएसी ! एएसिं चउण्हं पुरिसाणं के ववहारी के अब्बवहारी ?, हंता जाणामि, तत्थ णं जे से पुरिसे देइ णो सण्णवेइ से णं पुरिसे ववहारी ।

तत्थ णं जे से पुरिसे नो देइ सन्नवेइ से णं पुरिसे ववहारी, तत्थ णं जे से पुरिसे देइवि सन्नवेइवि से पुरिसे ववहारी, तत्थ णं जे से पुरिसे नो देइ नो सन्नवेइ से णं अववहारी, एवामेव तुमं पुरिसे ववहारी, नो चेव णं तुमं पएसी अववहारी ।

मू. (७३) तए णं पएसी राया केसिकुमारसमणं एवं वयासी—तुज्झे णं भंते ! इयछेया दक्खा जाव उवएसलद्धा समत्था णं भंते ! ममं करयलंसि वा आमलयं जीवं सरीराओ अभिनिवट्टित्ताणं उवदंसित्तए ।

तेणं कालेणं तेणं समएणं पएसिस्स रन्नो अदूरसामंते वाउयाए संवत्ते तणवणस्सइकाए एयइ वेयइ चलइ फंदइ घट्टइ उदीरइ तं तं भावं परिणमइ, तए णं केसीकुमारसमणे पएसिरायं एवं वयासी—पाससि णं तुमं पएसीराया ! एयं तणवणस्सइ एयंतं जाव तं तं भावं परिणमत ?, हंता पासाभि, जाणासि णं तुमं पएसी ! एय तणवणस्सइकायं किं देवो चालेइ असुरो वा चालेइ

णनगो वा किन्नरो वा चालेइ किंपुरिसो वा चालेइ महोरगो वा चालेइ गंधव्वो वा चालेइ ?

हंता जाणामि, नो देवो चालेइ जाव नो गंधव्वो चालेइ वाउयाए चालेइ, पाससि णं तुमं पएसी ! एतस्स वाउकायस्स सरूविसस्स सकामस्स सरागस्स समोहस्स सवेयस्स सलेयस्स ससरीरस्स रूव ? , नो तिण्ढे०, जइ णं तुमं पएसी राया ! एयस्स वाउकायस्स सरूविसस्स जाव ससरीरस्स रूवं न पासति तं कहं णं पएसी ! तव करयलंसि वा आमलगं जीवं उवदंसिस्सामि ?

एवं खलु पएसी ! वसड्ढाणाइं छउमत्थे मणुस्से सव्वभावेणं न जाणइ न पासइ, तंजहा-धम्मत्थिकायं १ अधम्मत्थिकायं २ आगासत्थिकायं ३ जीवं असरीरबद्धं ४ परमाणुपोगगलं ५ सहं ६ गंधं ७ वायं ८ अयं जिने भविस्सइ वा नो भविस्सइ ९ अयं सव्वदुक्खाणं अंतं करेस्सइ वा नो वा १० ।

एतानि चेव उप्पन्नानाणदंसणधरे अरहा जिने केवली सव्वभावेणं जाणइ पासइ, तं० धम्मत्थिकायं जाव नो वा करिस्सइ, तं सदहाहि णं तुमं पएसी ! जहा अन्नो जीवो तं चेव ९ ।

मू. (७४) तए णं से पएसीराया केसिं कुमारसमणं एवं वयासी-से नूनं भंते ! हत्थिस्स कुंथुस्स य समे चेव जीवे ? , हंता पएसी ! हत्थिस्स य कुंथुस्स य समे चेव जीवे, से नूनं भंते ! हत्थीउ कुंथु अप्पकम्मतराए चेव अप्पकिरियतराए चेव अप्पासवतराए चेव एवं आहारनीहार-उस्सासनी सासइहीए महजुइअप्पतराए चेव, एवं च कुंथुओ हत्था महाकम्मतराए चेव महाकिरिय जाव ?

हंता पएसी ! हत्थीओ कुंथु अप्पकम्मतराए चेव कुंथुओ वा हत्थी महाकमतराए चेव तं चेव, कम्हा णं भंते ! हत्थिस्स य कुंथुस्स य समे चेव जीवे ? , पएसी ! से जहा नामए कूडागारसाला सिया जाव गभीरा अह णं केइ पुरिसे जोइं व दीवं व गहाय तं कूडागारसालं अंतो २ अणुपविसइ तीसे कूडागारसालाए सव्वतो समंता घणनिचियनिरंतराणि णि छिड्ढाइं दुवारवयणाइं पिहेति २ तीसे कूडागारसालाए सव्वतो समंता घणनिचियनिरंतराणि णि छिड्ढाइं दुवारवयणाइं पिहेति २ तीसे कुडागारसालाए बहुमज्झदेसभाए तं पईवं पलीवेज्जा ।

तए णं से पईवे तं कूडागारसालं अंतो २ ओभासइ उज्जोवेइ तवति पभासेइ, नो चेव णं बाहिं, अह णं से पुरिसे तं पईवे इड्ढरणं पिहेज्जा, तए णं से पईवे तं इड्ढरयं अंतो ओभासेइ, नो चेव णं इड्ढरगस्स बाहिं णो चेव णं कूएगारसालाए बाहिं ।

एवं किलिंजेणं गंडमाणियाए पच्छिपिंडएणं आढतेणं अद्धाढतेणं पत्थाएणं अद्धपत्थाएणं अद्धभाइयाए चाउम्भाइयाए सोलसियाए छत्तीसियाए चउसड्ढियाए दीवचंपएणं तए णं से पदीवे दीवचंपगस्स अंतो ओभासति ४ ।

नो चेव णं दीवचंपगस्स बाहिं, नो चेव णं चउसड्ढियाए बाहिं, णो चेव णं कूडागारसालं नो चेव णं कूडागारसालाए बाहिं, एवामेव पएसी ! जीवेवि जं जारिसयं पुव्वकम्मनिबद्धं बोदिं निव्वत्तेइ तं असंखेअहेहि जीवपदेसेहि सचित्तं करेइ खुड्ढियं वा महालियं वा, तं सदहाहि णं तुमं पएसी ! जहा अन्नो जीवो णं चेव णं ॥

वृ. 'अत्थि णं भंते ! एस पन्नाउवमा' अस्ति भदन्त ! प्रज्ञातो-बुद्धिविशेषादुपमा, 'अनेगगण-

नायगे' त्यादि, गणनायकाः—प्रकृतिमहतराः दण्डनायकाः—तन्त्रपाला राजेश्वरतलवरमाड-
म्बिककौटुम्बिकेभ्यश्चेष्टिसेनापतिसार्थवाहमन्त्रिमहान्त्रिगणकदौवारिकः प्रागुक्तस्वरूपाः
अमात्या—राज्याधिष्ठायकाः चेटाः—पादमृलिकाः पीठमर्द्दाः—प्रागुक्ता नगरं—नगरवासिप्रकृतयः
निगमाः—कारणिकाः दूता—अन्येषां गत्वा राजादेशनिवेदकाः संधिपाला—राज्यसन्धिरक्षकाः
'नगरगुत्तिया' इति नगररक्षाकारिणः 'ससक्खं' इति ससाक्षि सहोढं—सलोद्धं 'सगेवेअं'
ग्रीवानिबद्धकिं चिल्लोध्रमित्यर्थः, 'अवाउडं' अप्रवृत्तबन्धनबद्धं चौरमिति ।

'भेरिं दंडं चे'ति भेरी—ढक्का दण्डो वादनदण्डः । 'वामं वामेण' भित्त्यादि, वामं वामेन एवं
दंडं दंडेणेत्याद्यपि भावनीयं ।

'देइ नामेगे नो सन्नवेइ' इति ददाति—दाने प्रयच्छति न संज्ञापयति—न सम्यगालापेन
संतोषयति, चतुर्भङ्गी पाठसिद्धा ।

'एवामेव पएसि ! तुमंपि ववहारी' इति यद्यपि त्वं न सम्यगालापेन मां संतोषयसि तथापि
मम विषये भक्तिबहुमानं च कुर्वन् आद्यपुरुष इव व्यवहार्येव नाव्यवहारी, एतावता च 'मूढतराए
तुमंपएसी ! तओ कट्टहारयाओ' इत्यनेन वचसा यत् कालुष्यमापादितं तदपनीतं परमं च संतोषं
प्रापित इति ।

'हंता पएसी हत्थिस्स ! कुंथुस्सय समे चेव जीवे' इति प्रदेशानां तुल्यत्वात्, केवलं
संकोचविकोचधर्मत्वात् कुंथुशरीरे संकुचितो भवति, हस्तिशरीरे विस्तृतः उक्तञ्च—

“आसज्ज कुंथुदेहं तत्तियमित्तो गयंमि गयमित्तो ।

न य संजुअइ जीवो संकोयविकोयदोवेहिं ॥

अत न संयुज्यते जीवः संकोचविकोचदशाभ्यामिति, तयोस्तस्य स्वभावतयाऽभ्युपगमात्,
तथा चात्र प्रदीपदृष्टान्तो वक्ष्यते, अथवा 'कम्मतराए चेवे' त्यादि, 'कम्म' आयुष्कलक्षणं क्रिया-
कायिक्याद आश्रवः—प्राणाति पातादि आहारनीहारीच्छ्वासनिश्वासादि द्युतयः प्रतीताः,
इडुरकं—महत् पिटकं, येन सवस्वापि रसवती स्थस्यते ।

गोकलिअं नाम यत्र गोभक्तं प्रक्षिप्यते, पच्छिकापिटकं च प्रतीतं, गण्डयुक्ता भाणिका
२ देशविशेषप्रसिद्धा, आढकाधार्ढकप्रस्थकार्द्धप्रस्थककुलवार्द्धकुलवा मगधदेशप्रसिद्धा धान्य-
मानविशेषाः ।

चतुर्भागिकाष्टभागिकाषोडशिकाद्वात्रशक्ता भगवदेशप्रसिद्धा एव रसमानविशेषाः,
दीपचम्पको—दीपस्थगनकं, 'एवामेवे' त्यादि निगमतं कण्ठयं, उक्तं चैतदन्यत्रापि—

॥ १ ॥

“जह दीवो महइ घरे पलीविओ तं घरं पगासेइ ।

अप्पपयारे तं तं एवं जीवो सदेहाइं ॥” इति ॥

मू. (७५) तए णं पएसी राया केसिं कुमारसमणं एवं वयासी—एवं खलु भंते ! मम
अज्जगस्स एस सन्ना जाव समोसरणे जहा तज्जीवो तं सरिं नो अन्नो जीवो अन्नं सरिं, तयानंतरं
च णं ममं पिउणोऽवि एस सन्ना तयानंतरं ममवि एसा सन्ना जाव समोसरणं ।

तं नो खलु अहं बहुपुरिसपरंपरागयं कुलनिस्सियं दिद्धिं छंडेस्सा, तए णं केसीकुमारसमणे पएसी रायं एवं वयासी ना णं तुमं पएसी ! पच्छाणुताविए भवेज्जासि जहा व से पुरिसे अयहारए के णं भंते ! से अयहारए ?, पएसी ! से जहाणामए केई पुरिसा अत्यत्थी अत्यगवेसी अत्यलुद्धगा अत्यकंखिया अत्तपिवासिया अत्यगवेसणयाए विउलं पणियभंडमायाए सुबहुं भत्तपान पत्थयणं गहाय एगं महं अकामियं छिन्नावायं छिन्नावायं दीहमद्धं अडविं अनुपविद्धा ।

तए णं ते पुरिसा तीसे अकामियाए अडवीए कंचि देसं अणुपत्ता समाणा एगमहं अयागर पा तसि, अएणं सद्दता समंता आइण्णं विच्छिण्णं सच्छडं उवच्छडं फुडं गाढं अवगाढ पासति २ ता हट्टतुट्ट जावहियया अन्नमन्नं सद्दावेत्ति २ ता एवं वयासी –

एस णं देवाणुप्पिया ! अयभंडे इडे कंते जाव मणामे, तं सेयं खलु देवाणुप्पिया ! अहं अयभारए बंधित्तएत्तिकट्टु अन्नमन्नस्स एयमद्धं पडिसुणेत्ति २ ता अयभारं बंधंति २ अहाणुपुव्वीए संपत्थिया, तए णं ते पुरिसा अकामियाए जाव अडवीए किचि देसं अणुपत्ता समाणा एगं महं तउआगरं पासंति, तउएणं आइण्णं तं चेव जाव सद्दावेत्ता एवं वयासी ।

एस णं देवाणुप्पिया ! तउयभंडे जाव मणामे, अप्पेणं चेव तउएणं सुबहुं अए लब्भति, तं सेयं खलु देवाणुप्पिया ! अयभारए छड्ढेत्ता तउयभारए बंधि एत्तिकट्टु अन्नमन्नस्स अंतिए अयमद्धं पडिसुणेत्ति २ ता अयभारं छड्ढेत्ति २ ता तउयभारं बंधंति, तत्थ णं एगे पुरिसे णो संचाएइ अयभारं छड्ढेत्तए तउयभारं बंधित्तए, तए णं ते पुरिसा तं पुरिसं एवं वयासी ।

एस णं देवाणुप्पिया ! तउयभंडे जाव सुबहुं अए लब्भति, तं छड्ढेहि णं देवाणुप्पिया ! अयभारगं, तउयभारगं बंधाहि, तए णं से पुरिसे एवं वदासी—दूराहडे मे देवाणुप्पिया ! अए चिराहडे मे देवाणुप्पिया ! अए अइगाढबंधणबद्धे मे देवाणुप्पिया ! अए असिलिद्धबंधणबद्धे देवाणुप्पिया ! अए घणियबंधणबद्धे देवाणुप्पिया ! अए, नो संचाएमि अयभारगं छड्ढेत्ता तउयभारगं बंधित्तए ।

तए णं ते पुरिसा तं पुरिसं जाहे नो संचायंति बहूहिं आघवणाहि य पन्नवणाहि य आघवित्तए वा पन्नवित्तए वा तया अहाणुपुव्वीए संपत्थिया, एवं तंवागरं रुप्पागरं सुवन्नागरं रयणागरं वइरागरं, तए णं ते पुरिसा जेणेव सया जणवया जेणेव साइं २ नगराइं तेणेव उवागच्छन्ति २ ता वयरविक्रणयं करोत्ति २ ता सुबहुदासीदासगोमहि सगवेलगं गिण्हंति २ ता अट्टतलमूसियवडंसगे करावेत्ति णहाया कयबलिकम्मा उप्पिं पासायवरगया फुट्टमाणेहिं मुइंगमत्थएहिं बत्तीसइबद्धएहिं नाडएहिं वरतरमीसंपउत्तेहिं उवणच्चिअमाणा उवलालिअमाणा इट्टे सद्दफरिस जाव विहरंति ।

तए णं पुरिसे अयभारेण जेणेव सए नगरे तेणेव उवागच्छइ अयभारेणं गहाय अयविक्रिण्णं करोत्ति २ ता तंसि अप्पमोल्लंसि निहियंसि झीणपरिव्वए ते पुरिसे उप्पिं पासायवरगए जाव विहरमाणे पासति २ ता एवं वयासी –

अहो णं अहं अघन्नो अपुन्नो अकयरथो अकयलकखणो हिरिसिरिवज्जिए हीणपुण्णचाउइसे दुरंतपंलवखणे, जति णं अहं भित्ताण वा नाईण वा नियगाण वा सुणेत्ताओ तो णं अहंपि एवं चेव

उपिं पासायवरगए जाव विहरंतो, से तेणद्वेणं एसी एवं वुच्चइ—मा णं तुमं पएसी पच्छाणुताविए भविज्जासि, जहा व से पुरिसे अयभारिए ।

मू. (७६) एत्थ णं से पएसी राया संबुद्धे केसिकुमारसमणं वंदइ जाव एवं वयासी—नो खलु भंते ! अहं पच्छाणुताविए भविस्सामि जहा व से पुरिसे अयभारिए ।

तं इच्छामि णं देवाणुप्पियाणं अंतिए केवलपन्नत्तं धम्मं निसामित्तए, अहासुहं देवाणुप्पिया मा पडिबंध, धम्मकहा जहा चित्तस्स, तहेव गिहिधम्मं पडिवज्जइ २ ता जणेव सेयविया नगरी तेणेव पहारेत्थ गमणाए ।

मू. (७७) तए णं केसी कुमारसमणे पएसिं रायं एवं वयासीजाणासि तुमं पएसी ! कइ आयरिया पन्नत्ता ?, हंता जाणामि, तओ आयरिआ पन्नत्ता, तंजहाकलायरिए सिप्पायरिए धम्मायरिए, जाणासि णं तुमं पएसी ! तेसि तिण्हं आयरियाणं कस्स का विनयपडिवत्ती पजंजियव्वा ?

हंता जाणामि, कलायरियस्स सिप्पायरियस्स उवलेवणं संमज्जणं वा करेज्जा पुरओ पुप्फाणि वा आगवेज्जा मज्जावेज्जा मंडावेज्जा भोयाविज्जा वा विउलं जीवतारिहं पीइदाणं दलएज्जा पुत्ताणुपुत्तियं वित्तिं कप्पेज्जा, जत्थेव धम्मायरियं पासिज्जा तत्थेव वंदेज्जा नमंसेज्जा सक्कारेज्जा सम्माणेज्जा कलाणं मंगलं देवयं वेइयं पञ्जुवासेज्जा फासुएसणिज्जेणं असनपानखाइमसाइमेणं पडिलाभेज्जा पाडिहारिएणं पीढफलगसिज्जासंधारएणं उवनिमंतेज्जा ।

एवं च ताव तुमं पएसी ! एवं जाणासि तहावि णं तुमं ममं वामं वामेणं जाव वट्टित्ता ममं एयमदुं अक्खामित्ता जेणेव सेयविया नगरी तेणेव पहारेत्थ गमगाए, तए णं से पएसी राया केसि कुमारसमणं एवं वदासी —

एवं खलु भंते ! मम एयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था एवं खलु अहं देवाणुप्पियाणं वामं वामेणं जाव वट्टिए तं सेयं खलु मे कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते अंते-उरपरियाल सद्धिं संपरिवुडस्स देवाणुप्पिए वंदितए नमंसित्तए एतमदुं भुज्जो २ सम्मं विनएणं खामित्तएत्तिकइ जामेव दिसिं पाउब्भूते तामेव दिसिं पडिगए ।

तए णं से पएसीराया कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते हट्टुइ जाव हियए जहेव कूणिए तहेव निग्गच्छइ अंतेउरपरियाल सद्धिं संपरिवुडे पंचविहेणं अभिगमेणं वंदइ नमंसइ एयमदुं भुज्जो २ सम्मं विनएणं खामेइ ।

मू. (७८) तए णं केसी कुमारसमणे पएसिस्स रन्नो सूरियकंतप्पमुहाणं देवीणं तीसे य महतिमहालियाए महच्चपरिसाए जाव धम्मं परिकहेइ । तए णं से पएसी राया धम्मं सोच्चा निसम्म उट्ठाए उट्ठेति २ केसिकुमारसमणं वंदइ नमंसइ २ ता जेणेव सेयविया नगरी तेणेव पहारेत्थ गमणाए ।

तए णं केसी कुमारसमणे पएसिरायं एवं वदासी—मा णं तुमं पएसी ! पुच्चिं रमणिज्जे भवित्ता पच्छा अरमणिज्जे भविज्जासि, जहा से वनसंडे इ वा नट्टसालाइ वा इक्खुवाडए इ वा खालवाडए इवा, कहं णं भंते !, वनसंडे पत्तिए पुप्फिए फलिए हरियगरेरिज्जमाणे सिरीए अतीव

उवसीभेमाणे २ चिड्डइ ।

तया णं वनसंडे रमणिजे भवति, जया णं वणसंडेनो पत्तिए नो पुष्फिए नो फलिए नो रहियगरिरेज्जमाणेणो सिरीए अईव २ उवसोभेमाणे चिड्डइ तया णं जुन्ने झडे परिसडियपंडुपत्ते सुक्करुक्खे इव मिलायमाणे चिड्डइ तया । तया णं वणे णो रमणिजे भवति,

जया णं नट्टसालावि गिज्जइ वाइज्जइ नच्चिज्जइ हसिज्जइ रमिज्जइ तया णं नट्टसाला रमणिजा भवइ, जया णं नट्टसाला नो गिज्जइ जाव नो रमिज्जइ तया णं नट्टसाला अरमणिजा भवति, जया णं एवं खुवाडे छिज्जइ भिज्जइ सिज्जइ पिज्जइ विज्जइ तथा णं इवखुवाडे रमणिजे भवइ, जया णं इवखुवाडे णो छिज्जइ जाव तया इकखुवाडे अरमणिजे भवइ

जया णं खलवाडे उच्छुब्भइ उडुइज्जइ मलइज्जइ मुणिज्जइ खज्जइ पिज्जइ विज्जइ तया णं खलवाडे रमणिजे भवति, जया णं रूलवाडे नो उच्छुब्भइ जाव अरमणिजे भवति ।

से तेणट्टेणं पएसी एवं वुच्चइ मा णं तुमं पएसी ! पुव्वि रमणिजे भवित्ता पच्छा अरमणिजे भविज्जासि जहा वणसंडेइ वा, तए णं पएसी केसिं कुमारसमणं एवं वयासी -

नो खलु भंते ! अहं पुव्वि रमणिजे भवित्ता पच्छा अरमणिजे भविस्सामि, जहा वनसंडेइ वा जाव खलवाडेइ वा, अहं णं सेयवियानगरीपमुवखाइं सत्त गामसहस्साइं चत्तारि भागे करिस्सामि एगं भागं बलवाहणस्स दलइरसामि, एगं भागं कुट्टागारे छुभिस्सामि, एगं भागं अंतेउरस्स दलइरसामि, एगेणं भागेणं महत्तिमहलयंकूडागारसालं करिस्सामि, तत्थ णं बहूहिं पुरिसेहिं दित्र भइ भत्तवेयणेहिं विउलं असनं० उवक्खडावेत्ता बहूणं समणमाहणभिवखुयाणं पंथियपहियाणं परिभाएमाणे २ ।

बहूहिं सीलव्वयगुणव्वयवेरमणपच्चवखाणपोसहोववासस्स जाव विहरिस्सामत्तिकट्टु जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए ।

मू. (७९) तए णं से पएसी राया कल्लं जाव तेयसा जलंते सेयवियापामोक्खाइं सत्त गामसहस्साइं चत्तारि भाए कीरइ, एगं भागं बलवाहणस्स दलइ जाव कूडागारसालं करेइ, तत्थ णं बहाहू पुरिसेहिं जाव उववखडेत्ता बहूणं समण जीव परिभाएमाणे विहरइ ।

मू. (८०) तए णं से पएसीराया समणोवासए अभिगयजीवाजीवे० विहरइ, जप्पभिइं च णं पएसीराया समणोवासए जाए तप्पभिइं च णं रज्जं च रट्ठं च बलं च बाहणं च कोसं च कोट्टागारं च पुरं च अंतेउरं च जनवयं च अनाढायमाणे यावि विहरति ।

तए णं तीसे सूरियकंताए देवीए इमेयारूवे अज्जत्थिए जाव समुप्पज्जित्था—जप्पभिइं च णं पएसी राया समाणोवासए जाए तप्पभिइं च णं रज्जं च रट्ठं जाव अंतेउरं च ममं जनवयं च अनाढायमाणे विहरइ, तं सेयं खलु मे पएसिं रायं केणवि सत्थपओएण वा अग्गिपओएण वा मंतप्पओगेणवा विसप्पओगेण वा उहवेत्ता सूरियकंतं कुमारं रजे ठवित्ता सयमेव रज्जसिरिं कारेमाणीए पालेमाणीए विहरित्तएत्तिकट्टुएवं संपेहेइ संपेहिता सूरियकंतं कुमारं सदावेइ सदावित्ता एवं वयासी -

जप्पभिइं च णं पएसी राया समणोवासए जाए तप्पभिइं च णं रज्जं च जाव अंतेउरं च णं जनवयं च माणुस्सए य कामभोगे अनाढायमाणे विहरइ, तं सेयं खलु तव पुत्ता ! पएसिं रायं केणइ सत्थप्पयोगेण वा जाव उद्वित्ता सयमेव रज्जसिरिं कारेमाणे पालेमाणे विहरितए ।

तए णं सूरियकंते कुमारे सूरियकंताए देवीए एवं वुत्ते समाणे सूरियकंताए देवीए एयमड्डं नो आढाइ नो परियाणाइ तुसिणीए संचिड्डइ, तए णं तीसे सूरियकंताए देवीए इमेयारूवे अज्झत्थिए जाव समुप्पज्जित्था मा णं सूरियकंते कुमारे पएसिस्स रन्नो इमं रहस्सभेयं करिस्सइ त्तिकड्डु पएसिस्सरन्नो छिद्वाणि मग्गाणि य रहस्साणि य विवराणि य अंतराणि य पडिजागरमाणीर विहरइ ।

तए णं सूरियकंता देवी अन्नया कयाइ पएसिस्स रन्नो अंतरं जाणइ असनं जाव खाइमं सव्ववत्थगंधमल्लालंकारं विसप्पजोगं पउंजइ, पएसिस्स रन्नो ण्हायस्स जाव पायच्छित्तस्स सुहासणवरगयस्स तं विससंजुत्तं असनं वत्थं जाव अलंकारं निसिरेइ घातइ ।

तए णं तस्स पएसिस्स रण्णो तं विससंजुत्तं असनं ४ आहारेमाणस्स सरीरगंमि वेयणा पाउब्भूया उज्जला विपुला पगाढा कक्कसा कड्डुया चंडा तिव्वा दुक्खा दुग्गा दुरहियासा पित्तजरपरिगयसरीरे दाहवच्चंति यावि विहरइ ।

वृ. 'कल्लं पाउप्पभायाए रयणीए जाव तेयसा जलंते' इति, अत्र यावतकरणात् 'फुल्लप्पलक-पलकोमलुम्मिलियंमि अहापंडुरे पभाए रत्तासोगकिंसुयसुयमुहपलासपुष्फगुंजद्धरागसरिसे कमलागरनल्लिणिपोडवोहए उट्ठियंमि सुरे सहस्सरस्सिम्मि दिणयरे' इति परिग्रहः ।

अस्यायमर्थः—कल्यमिति श्वः प्रादुः—प्राकाशये, ततः प्रकाशप्रभातायां रजन्यां फुल्लोत्पलकमललोमलोन्मीलिते फुल्लं—विकसितं तच्च तत् उत्पलं तच्च कमलश्च—हरिणविशेषः फुल्लोत्पलकमलौ तयोः कोमलम्—अकठोरमुन्मीलितं यथासंख्यं दलानां च नयनयोश्च यस्मिन् तत्तथा तस्मिन् ।

अथ रजनीविभातानतरं पाण्डुरे—शुक्ले प्रभाते, 'रत्तासोगे' त्यादि, रक्ताशोकस्य प्रकाशः स च किंशुकं च—पलाश—पुष्पं शुकमुखं च गुञ्जा—फलविशेषो रक्तकृष्णस्तर्धं च तानि तेषां सध्धे—आरक्तया समाने 'कमलागरनल्लिणि संडबोहए' इति कमलाकराः—हृदास्तेषु नल्लिनीखण्डास्तेषां बोधके 'उत्थिते' उदयप्राप्ते 'सूरिए' आदित्ये सहसरश्मौ 'दिनकरे' दिवसकरणशीले तेजसा ज्वलिते ।

'रेरिजमाणे' इति हरिततया देदीप्यमाने 'माणं तुमे पुव्वं रमणिजे भवित्ता पच्छा अरमणिजे भविज्जासि' इत्यादेर्ग्रन्थस्यायं भावार्थ—पूर्वमन्येषां दात्रा भूत्वा सन्प्रति जैनधर्मप्रतिपत्त्या तेषामदात्रा न भवितव्यमस्माकमंतरायस्य जिनधर्मापन्नाजनस्य च प्रसक्तेः ।

'वेयणा पाउब्भूया उज्जला' इत्यादि, उज्जला दुःखरूपतया निर्मला सुखलेशेनाप्यकलङ्कितेति भावः विपुला—विस्तीर्णा सकलशरीरव्यापनात् प्रगाढा—प्रकर्षेण मर्मप्रदेशिव्यापितया समवगाढा, कर्कश इव कर्कशा, किमुक्तं भवति ? ।

यथा कर्कशपाषाणसंघर्ष शरीरस्य खण्डानि त्रोटयति एवमात्मप्रदेशान् त्रोटयंतो या वेदनोपजायते सा कर्कशा, तथा कटुका पित्तप्रकोपपरिकलितस्य रोहण्यादिकटुद्रव्यमिवोपभुज्यमानमतिशयेनाप्रीतिजनिकेति भावः, परुषा मनसोऽतीव रूक्षत्वजनिका, निष्ठुरा—अशक्य-प्रतीकारतया दुर्भेदाऽत एव चण्डा—रुद्रा तीव्रा—अतिशायिनी दुःखा—दुःखरूपा दुर्लङ्घ्या पित्तज्वरपरिगतशरीरे व्युत्क्रान्त्याचापि—दाहोत्पत्त्या चापि विहरति—तिष्ठति ।

मू. (८१) तएणं से पएसी राया सूरियकंताए देवीए अत्ताणं संपलद्धं जाणित्ता सूरियकंताए देवीए मनसावि अप्पदुस्समाणे जेणेव पोसहसाला तेणेव उवागच्छइ २ ता पोसहसालं पमज्जइ २ ता उच्चारपासवणभूमिं पडिलेहेइ २ ता दब्भसंधारगं संथरेइ २ ता दब्भसंधारगं दुरुहइ २ ता पुरत्थाभिमुहे संपलियंकनिसन्ने करयलपरिग्गहियं सिरसावतं अंजलिं मत्थएत्तिकइ एवं वयासी—नमोऽत्थु णं अरहंताणं जाव संपत्ताणं ।

नमोऽत्थु णं केसिस्स कुमारसमणस्स मम धम्मोवदेसगस्स धम्मायरियस्स, वंदामि णं भगवंतं तत्थ गयं इह गए, पासउ मे भगवंतं तत्थ गए इह गयंतिकइ घंदइ नमंसइ, पुब्बिपि णं मए केसिस्स कुमारसमणस्स अंतिए थूलपाणाइवाए पच्चक्खाए जाव परिग्गहे ।

तं इयाणिपि णं तस्सेव भगवतो अंतिए सव्वं पाणाइवायं पच्चक्खामि जाव परिग्गहं सव्वं कोहं जाव मिच्छादंसणसद्धं, अकरणिजं जोयं पच्चक्खामि, सव्वं असणं चउच्चिहंपि आहारं जावज्जीवाए पच्चक्खामि ।

जपि य मे सरীরं इड्डं जाव फुसंतुत्तिं एयंपि य णं चरिमेहिं ऊसासनिस्सासेहिं वीसिराभित्तिकइ आलोइयपडिक्कंते समाहिते कालमासे कालं किच्चा सोहम्हे कप्पे सूरियाभे विमाणे उववायसभाए जाव वण्णे ।

तएणं से सूरियाभे देवे अहुणोववन्नए चेव समाणे पंचविहाए पज्जतीए पज्जतिभावं गच्छति, तं०—आहारपज्जतीए सरीरपज्जतीए इंदियपज्जतीए आनपाणपज्जतीए भासमनपज्जतीए, तं एवं खलु भो! सूरियाभेणं देवेणं सा दिव्वा देविट्ठी दिव्वा देवजुती दिव्वे देवाणुभावे लद्धे पते अभिसमन्नागए

वृ. 'संपलियंकनिसन्ने' इति पञ्चासनसन्निविष्टः 'सव्वं कोहं' मित्यादि क्रोधमानमायालोभाः प्रतीताः प्रेम—अभिष्वंगमात्रं द्वेषः—अप्रीतिमात्रः अभ्याख्यानम्—असद्दोषारापणं पैशून्यं—पिशुनकर्मपरिवादः—विप्रकीर्णापरदोषकथा अरतिरती धर्मावम्मङ्गिषु मायामृषा—वेषान्तरकरणतो लोकविप्रतारणं मिथ्यादर्शनं—मिथ्यात्वं तत् शल्यमिव मिथ्यादर्शनशल्यं ।

मू. (८२) सूरियाभस्स णं भंते ! देवस्स केवतियं कालं ठिती पन्नत्ता ?, गोयमा ! चत्तारि पलिओवमाइं ठिती पन्नत्ता, सेणं सूरियाभे देवे ताओ लोगाओ आउक्खएणं भवक्खएणं ठिइक्खएणं अनंतरं चइत्ता कहिं गमिहिति कहिं उववज्जिहिति ?

गोयमा ! महाविदेहे वासे जाणि इमाणि कुलाणि भवन्ति, तं०—अट्ठाइं दित्ताइं विउलाइं विच्छिन्नविपुलभवणसयणासणजाणवाहणाइं बहुधणबहुजातरुवरययाइं आओगप ओगसंपउत्ताइं विच्छडियपउरभत्तापाणाइं बहुदासीदासगोमहिसगवेलगप्पभूयाइं बहुजनस्स अपरिभूताइं, तत्थ

अन्यरेसु कुलेसु पुतत्ताए पद्दाइस्सइ ।

तए णं तंस्स दारगंसि गब्भगयंसि चेव समाणांसि अम्मापुऊणं धम्मे दढा पइण्णा भविस्सइ तए णं तस्स दारयस्स नवण्हं मासाणं बहुपडिपुत्राणं अद्धइमाण राइंदियाणं वितिकंताणं सुकुमालपाणिपायं अहीनपडिपुन्नपंचिंदियसरीरं लक्खणवंजणगुणोववेयं भाणुम्मामपमाणपडिपुत्रसुजायसव्यंगसुंदरंगं सत्तिसोमाकारं कंतं पियदंसणं सुरूवं दारयं पयाहिसि ।

तए णं तस्स दारगस्स अम्मापियरो पढमे दिवसे ठितिपडियं करेहिति तियदिवसे चंदसूरदंसणिगं करिस्संति छट्ठे दिवसे जागरियं जागरिस्संति एक्कारसमे दिवसे वोइकंते संपत्ते बारसाहे दिवसे निव्वित्ते असुइ जायकम्मकरणे चोक्खे संमज्जिओवलित्ते विउलं असनपानखाइमसाइभं उवक्खडावेस्संति २ मित्तनाइनियगसयणसंबधि परिजणं आमंतेत्ता तओ पच्छा णहाया कयबिकम्मा जाव अलंकिया भोयणमंडवंसि सुहासणवरगया ते मित्तगाइ जाव परिजणेण सद्धि विउं असनं ४ आसाएमाणा विसाएमाणा परिभुंजेमाणा परिभाएमाणा एवं चेव णं विहरिस्संति ।

जिमियभुत्ततरागयावि य णं समामा आयंता चोक्खा परससुइभूया तं मित्तगाइ जाव परिजनं विउलेणं वत्थगंधमल्लालंकारेणं सक्कारेस्संति सम्माणिस्संति २ ता तस्सेव मित्त जाव परिजनस्स पुरती एवं वइस्संति—जम्हा णं देवाणुण्णिया ! इमंसि दारगंसि गब्भगयंसि चेव समाणांसि धम्मे दढा पइण्णा जाया तं होऊ णं अहं एयस्स दारयस्स दढपइण्णे नामेणं ।

तए णं तस्स दढपइण्णस्स दारगस्स अम्मापियरो नामधेज्जं करिस्संति—दढपइण्णो य २, तए णं तस्स अम्मापियरो अणुपुव्वेणं ठितिवडियं च चंदसूरियदरिसणं च धम्मजागरियं च नामधिज्जकरणं च पजेमणगं च पडिवद्धावणगं च पचंकमगणं च कन्नवेहणं च संवच्छरपडिलेहणगं च चूलोवणयं च अत्राणि य बहूणि गब्भाहाणजम्पणाइयाइं महया इहीसक्कारसमुदएणं करिस्संति

३. 'अह्वाइं' इत्यादि, 'आजोगपगसंपउत्ताइं' इति, आयोगस्य—अर्थलाभस्य प्रयोगाः उपायाः संप्रयुक्ता—व्यापारिता यैस्तानि आयोगप्रयोगसंप्रयुक्तानि 'विच्छडियपउरभत्तपाणाइं' इति विच्छर्हिते त्यक्ते बहुजनबहुभोजनदानेनाविशिष्टोच्छिष्टसंभवात् संजातविच्छर्द्धे वा—नानाविधभक्तिके भक्तपाने येषां तानि तता, बहुदासोदासणोमहिपगवेलकाः प्रभूता येषां तानि तथा ।

'पढमेदिवसे ठिइपडियं करेति' इति स्थितौ—कुलमर्यादायां पतिता—अन्तर्भूता या प्रक्रिया पुत्र जन्मोत्सवसम्बन्धिनो सा स्थितिपतिता तां, तृतीये दिवसे चन्द्रसूर्यदर्शनत्सवं, षष्ठे दिवसे जागरिकां—रात्रिजागरणरूपां 'निवत्ते असुइजम्मकम्मकरणे' इति निर्वृत्ते—अतिक्रान्ते अशुचीनां—जातिकर्मणां करणे 'आसाएमाणा' इति परिभोजयति आस्वादयंतौ 'वीसाएमाणा' विविधखाद्यादि स्वादयंतौ 'परिभाएमाणा' इति परिभाजयन्तौ—अन्योऽन्यमपि यच्छन्तौ मातापितराविति प्रक्रमः, 'जिमितौ' भुक्तवन्तौ 'भुत्तरे'ति भुक्तोत्तरकालं 'आगत'ति आगतौ उपवेशनस्थाने इति गम्यते, 'आयन्ता' इति आचान्तौ शुद्धोदकयोगेन चौक्षी लेपसिकथाद्यपनयनेन अत एव परमशुवि भूतौ 'तए णं तस्स दढपइण्णस्स अम्मापियरो अणुपुव्वेणं ठिइपडियं'मित्याद्युक्तमनुक्तं च

संक्षेपत उपदर्शयति, सुगमंचैवत्, नवरं प्रजेमतं—भक्तग्रहणं प्रचडक्रमणं—पाभ्यां गमनं 'पजंपणग-
'मिति जल्पनं 'कण्णवेहगणगं' कर्णविधत्तं 'दच्छरपडिलेहणगं' संवत्सरप्रतिलेखनं प्रथमः
संवत्सरोऽभूदित्येवं संवत्सरलेखनपूर्वं महोत्सवकरणं 'चूलोवणयण' चूडोपनयनं मुण्डनं ।

अत्राणि य बहूणि इत्यादि, अन्धानि च बहूनि गर्भाधाजन्मादीनि 'कौतुकानि' उत्सववि-
शेषरूपाणि 'महया इट्ठीसक्कारसमुदएणं' ति महत्या ऋद्ध्या महता सत्कारेण—पूजया महता समुदयेन
जनानामिति ।

मू. (८३) तए णं दढपतिन्ने दारए पंचधाईपरिक्खित्ते खीरधाईए मज्झणधाईए मंडणधाईए
अंकोधाईए विलावणधाई, अत्राहि य बहूहिं चिलाइयाहिं वामणियाहिं वडभियाहिं बब्बराहिं
बउसियाहिं जोण्हियाहिं पण्णवियाहिं ईसिणियाहिं वारुणियाहिं लासियाहिं लाउसियाहिं दमिलीहिं
सिंहलीहिं आरबीहिं पुलादीहिं पक्कणीहिं बहलीहिं मुरंडीहिं पारसोहिं ।

नानादेसीविदेसपरिमंडियाहिं सदेसणेवत्थगहियवेसाहिं इंगियाचतियपत्थियपवियाणाहिं
निउणकुसलाहिं विणीयाहिं चेडियाचक्कवालतरुमिवंदपरियाल परिवुडे वरिसघरकंचुइम-
हयरवंदपरिक्खित्ते ।

हत्याओ हत्थं साहरिज्जमाणे उवनच्चिज्जमाणे २ अंगेणं अंगं परिभुज्जमाणे उवगिज्जमाणे २
उवलालिज्जमाणे २ अवतासि० २ परिचुंबिज्जमाणे २ रम्मेसु मणिकोट्टिमतलेसु परंगमाणे २
गिरिकंदरमल्लीणे विव चंपगवरपायवे णिवाघायंसि सुहंसुहेणं परिवड्डिस्सइ ।

तए णं तं दढपतिण्णं दारगं अम्मापियरो सातिरेगअट्टवासजायगं जाणित्ता सोभणंसि
तिहिकरणकखत्तमुहुत्तंसि ण्हायं कयबलिकम्मं कयकोउअमंगलपायच्छित्तं सव्वालंकारविभूसियं
करेत्ता महया इट्ठीसक्कारसमुदएणं कलायारियस्स उवणेहिति ।

तए णं से कलायारिए तं दढपतिण्णं दारगं लेहाइयाओ अणियप्पहाणाओ सउणरुयपज्जव-
साणा बावत्तरिं कलाओ सुत्तओ अत्थओ पसिक्खावेहि य सेहावेहि य, तं० लेहं गणियं रुवं नइं
गीयं वाइयं सरगयं पुक्खरगयं समतालं जूयं जनवयं पासगं —

—अट्टावयं पारेकव्यं दगमट्टियं अत्रविहिं पाणविहिं वत्थविहिं विलेवणविहिं सयणविहिं
अज्जं पहेलियं मागहियं निद्दाइयं गाहं गीइयं सिलोगं हिरण्णजुत्तिं सुवण्णजुत्तिं आभरणविहिं
तरुणीपडिकम्मं इत्थिलक्खणं पुरिसलक्खणं हयलक्खणं गयलक्खणं कुक्कडलक्खणं छत्तलक्खणं
चक्कलक्खणं दंडलक्खणं असिलक्खणं मणिलक्खं कागणिलक्खणं वत्थुविज्जं गगरमामं खंधवारं
माणवारं पडिचारं वूहं पडिवूहं चक्कवूहं गरुलवूहं सगडवूहं जुद्धं नियुद्धं जुद्धजुद्धं अट्टिजुद्धं
मुट्टिजुद्धं बाहुजुद्धं लयाजुद्धं ईसत्थं छरुप्पवायं धणुवेयं हिरण्णपागं सुवण्णपागं मणिपागं धाउपागं
सुत्तखेइं वट्टखेइं णालियाखेइं पत्तच्छेज्जं कडगच्छेज्जं सज्जीवनिज्जीवं सउणरुयमिति ।

तए णं से कलायारिए तं दढपट्टिण्णं दारगं लेहाइयाओ गणियप्पहाणाओ सउणरुयपज्जव-
साणाओ बावत्तरिं कलाओ सुत्तओ य अत्थओ य गंधओ य करणओ य सिक्खावेत्ता सेहावेत्ता
अम्मापिऊणं उवणेहिति ।

तए णं तस्स दढपइन्त्तस्स दारगस्स अम्मापियरो तं कलायरियं विउलेणं असनपान-
खाइमसाइमेणं वत्थगंधमल्लालंकारेणं सक्कारिस्संति सम्पाणिस्संति २ विउलं जीवियारिहं पीतीदाणं
दलहस्संति विउलं जीवियारिहं० दलइत्ता पडिविसज्जेहिंति ॥

बृ. 'खीरधाईए' इत्यादि, क्षीरधात्र्या-स्तनदायिन्या मण्डनधात्र्या-मण्डयित्र्या
मज्जनधात्र्या-स्नापिकया क्रीडनधात्र्या-क्रीडाकारिण्या अङ्कधात्र्या-उत्सङ्गधारिण्या 'अन्नाहि
य बहूहिं' इत्यादि, कुम्भिकाभि-वक्रजङ्घाभिलासिकाभिलकुसिकाभिर्द्रमिलाभि सिंहलोभि
पुलिंद्रीभि पक्कणीभि बहलीभि मुरण्डीभि शबरोभि पारसीभि एवंभूताभिर्नानादेशैः-
नानादेशीभिर्नानाविधानार्यप्रदेशोत्पन्नाभिः ।

'विदेसपरिमंडियाहिं' इति विदेशः-तदोयपदेशापेक्षया दृढप्रतिज्ञजन्मदेशसतस्य
परिमण्डिकाभि इङ्कितं-नयनाविचेष्टाविशेषः चिंतित-परेण स्वहृदि स्थापितं प्रार्थितं च-अभिलषितं
च विजानते यास्तास्तथा ताः, स्वदेशेयत् नेपथ्यं-परिधानादिरचना तद् गृहीतो वेषो यकाभिस्सत्था
ताभिः, निपुणाणां मध्ये या अतिशयेन कुशलास्ता निपुणकुशलस्ताभि ।

अत एव नविनीताभिः, 'चेडियाचक्कवाले'ति चेटि रुचिकवालेनाय स्वदेशसंभवेन
वर्षधराणां-वर्द्धितकप्रयोगेण नपुंसकीकृतानामन्तःपुमहल्लकानां कञ्चुकिनाम्-अन्तः-पुरप्रयोजन-
निवेदकानां प्रतिहाराणां वा महत्तरकाणां च-अन्तःपुरकार्यचिन्ककानां वृन्देन परिक्षितः, तता
हस्ताद् हस्तं-हस्तान्तरं संहियमाणः अङ्कादङ्कं परिभोज्यमानः परिगीयमानस्तथाविध-वबालोचि-
तगीतविशेषैः उपलाल्यमानः क्रीडादिलालनया ।

'उवगूहिज्जमाणे' इति आलिङ्ग्यमानः 'अवयासेज्जमाणे' इति आलिङ्गनविशेषेण
'परियंदिज्जमाणे' इथि स्तूयमानः 'परिचुबिज्जमाणे' इति परिचुम्ब्यमानः 'गिरिकंदरमल्लीणे इव
चंपगवरपायवे' इति गिरिकन्दरायां लोन इव चम्पकपादपः सुखंसुखेन परिवर्द्धिष्यते ।

'अर्थत' इति व्याख्यानतः करणतः-प्रयोगतः 'सेहावेहइ' सेधयिष्यति-निषादयिष्यति
सिक्षापयिष्यति-अभ्यासं कारयिष्यति ॥

मू. (८४) तए णं सेदढपतिन्ने दारए उम्मुक्कबालभावे विन्नायपरिणयमित्ते जोव्वणगमणुपत्ते
बावत्तरिकलापंडिए अट्टारसविहदेसिप्पगारभासाविसारए नवंगमुत्तपडिबोहए गीयर्इ
गंधवणइकुसले सिंगारागारचारुवेसे संगयगयहसियभणियचिड्ढिविलाससंलावसिणजुत्तोव-
यारकुसले हय जोही गयजोही बाहुजोही बाहुप्पमही अलं भोगसमत्थे साहसीए वियालचारीयावि
भविस्सइ ।

तए णं तं दढपइन्त्तं दारगं अम्मापियरो उम्मुक्कबालभावं जाव वियालचारिं च वियाणित्त
विउलेहिं अन्नभोगेहि य पानभोगेहि य लेनभोगेहि य वत्थभोगेहि य सयनभोगेहि य उवनिमतिहिंति

तए णं दढपइन्ने दारए तोह विउलेहिं अन्नभोएहिं जाव सयणभोगेहिं नो सज्जिहिंति नो
गिज्जिहिंति नो मुच्छिहिंति नो अज्जोववज्जिहिंति, से जहा नामए पउमुप्पलेति वा पउमेइ वा
जाव सयसहस्सपत्तेति वा चंके जाते झले संवुट्ठे नोवलिप्पइ पंकरएणं नोबलिप्पह जलरएणं,

एवामेव ददपइण्णेवि दारए कामेहिं जाते भोगेहिं संवहिए नोवलिप्पिहिति० मित्तनाइनि-
यगसयणसंबंधिपरिजणेणं ।

से णं तथारूवाणं धेराणं अंतिए केवलं बोहिं बुज्झिहिति केलं मुंडे भवित्ता अगाराओ
अनागारिवं पव्वइस्सति, से णं अनगारे भविस्सइ ईरियासमिए जाव सुहुयहुयासणो इव तेयसा
जलंते ।

तस्स णं भगयतो अनुत्तरेणं नाणेणं एव दंसणेणं चरित्तेणं आलएणं विहारेणं अज्जवेणं
मद्दवेणं लाघणं खंतीए गुतीए मुत्तीए अनुत्तरेणं सव्वसंजमतवसुचरियफलनिव्वाणमग्गेणं अप्पाणं
भावेमाणस्स अनंतं अनुत्तरे कसिणे पडिपन्ने निरावरण निव्वाधाए केवलवरणाणदंसणे समुपज्झिहिति
तएणं से भगवं अरहा जिने केवली भविस्सइ सदेवमणुयासुरस्स लोगस्स परियागं जाणहिति
तं०—आगतिं गतिं ठितिं चवणं उववायं तक्कं कडं मनोमानसियं खइयं भुत्तं पडिसेवियं आवीकम्मं
रहोकम्मं अरहा अरहस्सभागी तंतं मणवयकायजोगे वट्टमाणणं सव्वलोए सव्वजीवाणं सव्वभावे
जाणमाणे पासमाणे विहरिस्सइ ।

तए णं ददपइत्रे केवली एयारूवेणं विहारेणं विहरमाणे बहूइं वासाइं केवलि परियागं
पाउणिता अप्पणो आउसेसं आभोएत्ता बहूइं भत्ताइं पच्चक्खाइस्सइ २ ता बहूइं । भत्ताइं अणसणाए
छेइस्सइ २ ता —

—जस्सट्ठाए कीरइ नग्गभावे केसलोचबंभचेरवासे अण्हाणगं अदंतवणं अणुवहाणगं
भूमिसेज्जाओ फलहसेज्जाओ परघरपवेसो लद्धावलद्धाइं माणावमाणाइं परेसिं हीलणाओ खिसणाओ
गरहणा उच्चावया विरुवा बावीसं परीसहोवसग्गा गामकंटगा अहियासिज्जति तमडुं आराहेइ २
ता चरिमेहिं उस्सासनिस्सासेहिं सिज्झिहिति मुच्चिहिति परिनिव्वाहिति सव्वादुक्खाणमतं करेहिति
वू. 'नवंगसुत्तपडिबोहिए' इति द्वे श्रोत्रे द्वे नयने द्वे नासिके एका जिह्वा एका त्वक् एकं
मन इति सुप्तानीव बाल्यादव्यक्तचेतनानि प्रतिबोधितानि—यौवनेन व्यक्तवेतनावंति कृतानि
यस्य स तथा, व्यवहारभाष्ये 'सोत्ताइं नव सुत्ताइं' इत्यादि ।

अद्वारसविहदेसीप्पयारभासाविसारए अष्टादशविधाया—अष्टादशभेदाया देशीप्रका-
राया—देशीस्वरूपाया भाषाया विशारदो—विचक्षणः, तथा गीतरति तथा गन्धर्वे गीते नाट्ये च
कुशलः हयेन युध्यते इति हययोधी एवं गजयोधी रथयोधी बाहुयोधी तथा बाहुभ्यां प्रमृद्नातीति
बाहुप्रमर्द्धी साहसिकत्वात् विकाले चरतीति विकालचारी ।

सव्वसंजतमतवसुचरियफलनिव्वाणमग्गेणंति सर्वसंयमः सर्वगानां मनोवाक्कायानां संयमनं
तस्य सुचरितस्य च आशंसादिदोषरहितस्य तपसो यत्फलं—निर्वाणं तन्मार्गेण, किमुक्तं
भवति ?—सर्वसंयमेन सुचरितेन च तपसा, निर्वाणग्रहणमनयोर्निर्वाणफलत्वख्यापनार्थं ।

'मनोमानसियं'ति नसि भवं मानसिकं तच्च कदाचिद्धचसापि प्रकटितं भवति तत्
उच्यते—मनसि व्यवस्थितं, 'खइयं'ति क्षपितं क्षयं नीतमिति भावः, 'पडिसेवियं'ति प्रतिसेवितं
स्यात् स्त्रयादि अधःकर्म—भूमौ निखातं रहःकर्मगुप्तस्थानकृतं 'परेसिं हीलणाओ' इति हीलनानि

सद्भूतहीनोत्पत्याद्युदघट्टनानि निन्दनानि—परोक्षे जुगुप्सा आतापनानि खिंसनानि 'धिग् मुंड ते' इत्यादि वाक्यानि र्जनानि अङ्गुल्या निक्षेपपुरस्सरं निरभर्त्सनानि ताडनानि कशादिघाताः ।

मू. (८५) सेवं भंते ! सेवं भंते ! त्ति भगवं गोयम समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ वंदित्ता नमंसित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरति ।

नमो जिणाणं जियभयाणं । नमो सुयदेवयाए भवगतीए । नमो पन्नतीए भगवईए । नमो भगवओ अरहओ पासस्स पस्से सुपस्से पस्सवणा नमो ९ ।

प्रदेशी राजा प्रकरणं समाप्तम्

॥ १ ॥

प्रत्यक्षरं गणनतो, ग्रन्थमानं विनिश्चितम् ।

सप्तत्रिंशच्छतान्यत्र, श्लोकानां सर्वसंख्यया ॥

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादीता राजप्रश्नीयउपाङ्गसूत्रस्य

मलयगिरिआचार्य विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

१३ द्वितीयं उपाङ्ग सूत्रं—राजप्रश्नीयं समाप्तम् ।

ભાવભરી વંદના

જેમના દ્વારા સૂત્રમાં ગુંથાયેલ જિનવાણીનો ભવ્ય વારસો
વર્તમાનકાલીન “આગમસાહિત્ય”માં પ્રાપ્ત થયો
એ સર્વે સૂરિવર આદિ આર્ષ પૂજ્યશ્રીઓને-

પંચમ ગણધર શ્રી સુધર્મા સ્વામી	ચૌદ પૂર્વધર શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી		
દશ પૂર્વધર શ્રી શય્યંભવસૂરિ	(અન્નામી) સર્વે શ્રુત સ્થવીર મહર્ષિઓ		
દેવવાચક ગણિ	શ્રી સ્થામાચાર્ય		
દેવદ્વિગણિ ક્ષમાશ્રમણ	જિનભદ્ર ગણિ ક્ષમાશ્રમણ		
સંઘદાસગણિ	સિદ્ધસેન ગણિ		
જિનદાસ ગણિ મહત્તર	અગત્યસિંહ સૂરિ		
શીલાંકાચાર્ય	અભયદેવસૂરિ		
મલયગિરિસૂરિ	ક્ષેમકીર્તિસૂરિ		
હરિભદ્રસૂરિ	આર્યરક્ષિત સૂરિ (?)		
દ્રોણાચાર્ય	ચંદ્ર સૂરિ		
વાદિવેતાલ શાંતિચંદ્ર સૂરિ	મલ્લધારી હેમચંદ્રસૂરિ		
શાંતિચંદ્ર ઉપાધ્યાય	ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય		
ગુણરત્નસૂરી	વિજય વિમલગણિ		
વીરભદ્ર	ઋષિપાલ	બ્રહ્મમુનિ	તિલકસૂરિ
સૂત્ર-નિર્યુક્તિ - ભાષ્ય - ચૂર્ણિ - વૃત્તિ - આદિના રચયિતા અન્ય સર્વે પૂજ્યશ્રી			

વર્તમાન કાલિન આગમ સાહિત્ય વારસાને

સંશોધન-સંપાદન-લેખન આદિ દ્વારા મુદ્રીત/અમુદ્રીત સ્વરૂપે રજૂ કર્તા
સર્વે શ્રુતાનુરાગી પૂજ્યપુરુષોને

આનંદ સાગરસૂરિજી	ચંદ્રસાગર સૂરિજી	મુનિ માણેક
જિન વિજયજી	પુન્યવિજયજી	ચતુરવિજયજી
જંબુ વિજયજી	અમરમુનિજી	કનૈયાલાલજી
લાભસાગરસૂરિજી	આચાર્ય તુલસી	ચંપક સાગરજી

સ્મરણાંજલિ

બાબુ ધનપતસિંહ	પં૦ બેચરદાસ	પં૦ જીવરાજભાઈ
પં૦ ભગવાનદાસ	પં૦ રૂપેન્દ્રકુમાર	પં૦ હીરાલાલ
શ્રુત પ્રકાશક સર્વે સંસ્થાઓ		

४५ आगम भूषण तथा विवरणानुं श्लोक प्रमाणादर्शक कोष्टक

क्रम	आगमसूत्रनाम	मूल श्लोक प्रमाण	वृत्ति-कर्ता	वृत्ति श्लोकप्रमाण
१.	आचार	२५५४	शीलाङ्गाचार्य	१२०००
२.	सूत्रकृत	२१००	शीलाङ्गाचार्य	१२८५०
३.	स्थान	३७००	अभयदेवसूरि	१४२५०
४.	समवाय	१६६७	अभयदेवसूरि	३५७५
५.	भगवती	१५७५१	अभयदेवसूरि	१८६१६
६.	ज्ञाताधर्मकथा	५४५०	अभयदेवसूरि	३८००
७.	उपासकदशा	८१२	अभयदेवसूरि	८००
८.	अन्तकृद्दशा	९००	अभयदेवसूरि	४००
९.	अनुत्तरोपपातिकदशा	१९२	अभयदेवसूरि	१००
१०.	प्रश्नव्याकरण	१३००	अभयदेवसूरि	५६३०
११.	विपाकश्रुत	१२५०	अभयदेवसूरि	९००
१२.	औपपातिक	११६७	अभयदेवसूरि	३१२५
१३.	राजप्रश्निय	२१२०	मलयगिरिसूरि	३७००
१४.	जीवाजीवाभिगम	४७००	मलयगिरिसूरि	१४०००
१५.	प्रज्ञापना	७७८७	मलयगिरिसूरि	१६०००
१६.	सूर्यप्रज्ञप्ति	२२९६	मलयगिरिसूरि	९०००
१७.	चन्द्रप्रज्ञप्ति	२३००	मलयगिरिसूरि	९१००
१८.	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति	४४५४	शान्तिचन्द्रउपाध्याय	१८०००
१९थी	निरयावलिका	११००	चन्द्रसूरि	६००
२३.	(पञ्च उपाङ्ग)	-	-	-
२४.	चतुःशरण	८०	विजयविमलयगणि	(?) २००
२५.	आतुर प्रत्याख्यान	१००	गुणरत्नसूरि (अवचूरि)	(?) १५०
२६.	महाप्रत्याख्यान	१७६	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतभाषा)	१७६
२७.	भक्तपरिज्ञा	२१५	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतभाषा)	२१५
२८.	तन्दुल वैचारिक	५००	विजयविमलयगणि	(?) ५००
२९.	संस्तरक	१५५	गुणरत्न सूरि (अवचूरि)	११०
३०.	गच्छाचार*	१७५	विजयविमलयगणि	१५६०
३१.	गणिविद्या	१०५	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतभाषा)	१०५

ક્રમ	આગમસૂત્રનામ	• મૂલ શ્લોક પ્રમાણ	વૃત્તિ-કર્તા	• વૃત્તિ શ્લોકપ્રમાણ
૩૨.	દેવેન્દ્રસ્તવ	૩૭૫	આનન્દસાગરસૂરિ (સંસ્કૃત છાયા)	૩૭૫
૩૩.	મરણસમાધિ ★	૮૩૭	આનન્દસાગરસૂરિ (સંસ્કૃત છાયા)	૮૩૭
૩૪.	નિશીથ	૮૨૧	જિનદાસગણિ (ચૂર્ણિ) સહ્નદાસગણિ (ભાષ્ય)	૨૮૦૦૦ ૭૫૦૦
૩૫.	વૃહત્કલ્પ	૪૭૩	મલયગિરિ+ક્ષેમકીર્તિ સહ્નદાસગણિ (ભાષ્ય)	૪૨૬૦૦ ૭૬૦૦
૩૬.	વ્યવહાર	૩૭૩	મલયગિરિ સહ્નદાસગણિ (ભાષ્ય)	૩૪૦૦૦ ૬૪૦૦
૩૭.	દશાશ્રુતસ્કન્ધ	૮૧૬	- ? - (ચૂર્ણિ)	૨૨૨૫
૩૮.	જીતકલ્પ ★	૧૩૦	સિદ્ધસેનગણિ (ચૂર્ણિ)	૧૦૦૦
૩૯.	મહાનિશીથ	૪૫૪૮	-	-
૪૦.	આવશ્યક	૧૩૦	હરિભદ્રસૂરિ	૨૨૦૦૦
૪૧.	ઓઘનિર્યુક્તિ	નિ.૧૩૫૫	દ્રોણાચાર્ય	(?)૭૫૦૦
-	પિન્ડનિર્યુક્તિ ★	નિ. ૮૩૫	મલયગિરિસૂરિ	૭૦૦૦
૪૨.	દશવૈકાલિક	૮૩૫	હરિભદ્રસૂરિ	૭૦૦૦
૪૩.	ઉત્તરાધ્યયન	૨૦૦૦	શાંતિસૂરિ	૧૬૦૦૦
૪૪.	નન્દી	૭૦૦	મલયગિરિસૂરિ	૭૭૩૨
૪૫.	અનુયોગદ્વાર	૨૦૦૦	મલધારીહેમચન્દ્રસૂરિ	૫૧૦૦

નોંધ :-

- (૧) ઉક્ત ૪૫ આગમ સૂત્રોમાં વર્તમાન કાળે પહેલાં ૧ થી ૧૧ અંગસૂત્રો, ૧૨ થી ૨૩ ઉપાંગસૂત્રો, ૨૪થી૩૩ પ્રકીર્ણકસૂત્રો ૩૪થી ૩૯ છેદસૂત્રો, ૪૦ થી ૪૩ મૂલસૂત્રો, ૪૪-૪૫ ઘૂલિકાસૂત્રોના નામે હાલ પ્રસિદ્ધ છે.
- (૨) ઉક્ત શ્લોક સંખ્યા અમે ઉપલબ્ધ માહિતી અને પૃષ્ઠ સંખ્યા આધારે નોંધેલ છે. જો કે તે સંખ્યા માટે મતાંતર તો જોવા મળે જ છે. જેમકે આચાર્ય સૂત્રમાં ૨૫૦૦, ૨૫૫૪, ૨૫૨૫ એવા ત્રણ શ્લોક પ્રમાણ જણાવા મળેલ છે. આવી મત-ભેદ અન્ય સૂત્રોમાં પણ છે.
- (૩) ઉક્ત વૃત્તિ-આદિ જે નોંધ છે તે અમે કરેલ સંપાદન મુજબની છે. તે સિવાયની પણ વૃત્તિ-ચૂર્ણિ આદિ સાહિત્ય મુદ્રિત કે અમુદ્રિત અવસ્થામાં હાલ ઉપલબ્ધ છે જ.
- (૪) ગચ્છાચાર અને મરણસમાધિ ના વિકલ્પે ચંદાવેજ્ઞય અને વીરસ્તવ પ્રકીર્ણક આવે છે. જે અમે “આગમસુતાણિ” માં મૂળ રૂપે અને “આગમદીપ”માં અક્ષરશઃ ગુજરાતી અનુવાદ રૂપે આપેલ છે. તેમજ જીતકલ્પ જેના વિકલ્પ રૂપે છે એ

પંચકલ્પનું માધ્ય અમે “આગમસુત્તાણિ”માં સંપાદીત કર્યું છે.

- (૫) ઓઘ અને પિણ્ડ એ બંને નિર્યુક્ત વિકલ્પે છે. જે હાલ મૂળસૂત્ર રૂપે પ્રસિધ્ધ છે. જે બંનેની વૃત્તિ અમે આપી છે. તેમજ તેમાં માધ્યની ગાથાઓ પણ સમાવિષ્ટ થઈ છે.
- (૬) ચાર પ્રકીર્ણક સૂત્રો અને મહાનિશીઘ એ પાંચ આગમની કોઈ વૃત્તિ આદિ ઉપલબ્ધ થવાનો ઉલ્લેખ મળતો નથી. પ્રકીર્ણક ની સંસ્કૃત છાયા ઉપલબ્ધ છે તેથી મૂકી છે. નિશીઘ-દશા-જિતકલ્પ એ ત્રણેની ચૂર્ણિ આપી છે. જેમાં દશા અને જીતકલ્પ એ બંને ઉપરવૃત્તિ મળતી હોવાનો ઉલ્લેખ છે, પણ અમે તે મેળવી શક્યા નથી. જ્યારે નિશીઘ ઉપર તો માત્ર વીસમા ઉદ્દેશક:ની જ વૃત્તિ નો ઉલ્લેખ મળે છે.

► વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ નિર્યુક્તિ: ◀

ક્રમ	નિર્યુક્તિ	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	નિર્યુક્તિ	શ્લોકપ્રમાણ
૧.	આચાર-નિર્યુક્તિ	૪૫૦	૬.	આવશ્યક-નિર્યુક્તિ	૨૫૦૦
૨.	સૂત્રકૃત-નિર્યુક્તિ	૨૬૫	૭.	ઓઘનિર્યુક્તિ	૧૩૫૫
૩.	વૃહત્કલ્પ-નિર્યુક્તિ *	-	૮.	પિણ્ડનિર્યુક્તિ	૮૩૫
૪.	વ્યવહાર-નિર્યુક્તિ *	-	૯.	દશવૈકાલિક-નિર્યુક્તિ	૫૦૦
૫.	દશાશ્રુત૦-નિર્યુક્તિ	૧૮૦	૧૦.	ઉત્તરાધ્યયન-નિર્યુક્તિ	૭૦૦

નોંધ :-

- (૧) અહીં આપેલ શ્લોક પ્રમાણ એ ગાથા સંખ્યા નથી. “૩૨ અક્ષરનો એક શ્લોક” એ પ્રમાણથી નોંધાયેલ શ્લોક પ્રમાણ છે.
- (૨) ★ વૃહત્કલ્પ અને વ્યવહાર એ બંને સૂત્રોની નિર્યુક્તિ હાલ માધ્ય માં ભળી ગઈ છે. જેનો યથાસંભવ ઉલ્લેખ વૃત્તિકાર મહર્ષિ એ માધ્ય ઉપરની વૃત્તિમાં કર્યો હોય તેવું જોવા મળેલ છે.
- (૩) ઓઘ અને પિણ્ડનિર્યુક્તિ સ્વતંત્ર મૂળઆગમ સ્વરૂપે સ્થાન પામેલ છે તેથી તેનું સ્વતંત્ર સંપાદન આગમ-૪૧ રૂપે થયેલ છે. (તેમજ આ સંપાદનમાં પણ છે.)
- (૪) બાકીની છ નિર્યુક્તિમાંથી દશાશ્રુતસ્કન્ધ નિર્યુક્તિ ઉપર ચૂર્ણિ અને અન્ય પાંચ નિર્યુક્તિ ઉપરની વૃત્તિ અમે અમારા સંપાદનમાં પ્રકાશીત કરી છે. જ્યાં આ છ નિર્યુક્તિ સ્પષ્ટ અલગ જોઈ શકાય છે.
- (૫) નિર્યુક્તિકર્તા તરીકે મદ્રવાહુસ્વામી નો ઉલ્લેખ જ જોવા મળે છે.

વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ માષ્યં

ક્રમ	માષ્ય	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	માષ્ય	ગાથાપ્રમાણ
૧.	નિશીષમાષ્ય	૭૫૦૦	૬.	આવશ્યકમાષ્ય *	૪૮૩
૨.	વૃહત્કલ્પમાષ્ય	૭૬૦૦	૭.	ઓઘનિર્યુક્તિમાષ્ય *	૩૨૨
૩.	વ્યવહારમાષ્ય	૬૪૦૦	૮.	પિણ્ડનિર્યુક્તિમાષ્ય *	૪૬
૪.	પણ્ચકલ્પમાષ્ય	૩૧૮૫	૯.	દશવૈકાલિકમાષ્ય *	૬૩
૫.	જીતકલ્પમાષ્ય	૩૧૨૫	૧૦.	ઉત્તરાધ્યયનમાષ્ય (?)	-

નોંધ :-

- (૧) નિશીષ, વૃહત્કલ્પ અને વ્યવહારમાષ્ય ના કર્તા સહ્વદાસગણિ હોવાનું જણાય છે. અમારા સંપાદનમાં નિશીષ માષ્ય તેની ચૂર્ણિ સાથે અને વૃહત્કલ્પ તથા વ્યવહાર માષ્ય તેની-તેની વૃત્તિ સાથે સમાવિષ્ટ થયું છે.
- (૨) પણ્ચકલ્પમાષ્ય અમારા આગમસુત્તાણિ ભાગ-૩૮ માં પ્રકાશીત થયું.
- (૩) આવશ્યકમાષ્ય માં ગાથા પ્રમાણ ૪૮૩ લખ્યું જેમાં ૧૮૩ ગાથા મૂળમાષ્ય રૂપે છે અને ૩૦૦ ગાથા અન્ય એક માષ્યની છે. જેનો સમાવેશ આવશ્યક સૂત્ર-સટીક માં કર્યો છે. [જે કે વિશેષાવશ્યક માષ્ય ખૂબજ પ્રસિધ્ધ થયું છે પણ તે સમગ્ર આવશ્યકસૂત્ર- ઉપરનું માષ્ય નથી અને અધ્યયનો અનુસારની અલગ અલગ વૃત્તિ આદિ પેટા વિવરણો તો આવશ્યક અને જીતકલ્પ એ બંને ઉપર મળે છે. જેનો અત્રે ઉલ્લેખ અમે કરેલ નથી.]
- (૪) ઓઘનિર્યુક્તિ, પિણ્ડનિર્યુક્તિ, દશવૈકાલિકમાષ્ય નો સમાવેશ તેની તેની વૃત્તિ માં થયો જ છે. પણ તેનો કર્તા વિશેનો ઉલ્લેખ અમોને મળેલ નથી. [ઓઘનિર્યુક્તિ ઉપર ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ માષ્યનો ઉલ્લેખ પણ જોવા મળેલ છે.]
- (૫) ઉત્તરાધ્યયનમાષ્યની ગાથા નિર્યુક્તિમાં ભળી ગયાનું સંભળાય છે (?)
- (૬) આ રીતે અંગ - ઉપાંગ - પ્રકીર્ણક - છૂલિકા એ ૩૫ આગમ સૂત્રો ઉપરનો કોઈ માષ્યનો ઉલ્લેખ અમારી જાણમાં આવેલ નથી. કોઈક સ્થાને સાક્ષી પાઠ-આદિ સ્વરૂપે માષ્યગાથા જોવા મળે છે.
- (૭) માષ્યકર્તા તરીકે મુખ્ય નામ સહ્વદાસગણિ જોવા મળેલ છે. તેમજ જિનભદ્રગણિ-ક્ષમાશ્રમણ અને સિદ્ધસેન ગણિ નો પણ ઉલ્લેખ મળે છે. કેટલાંક માષ્યના કર્તા અજ્ઞાત જ છે.

વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ ચૂર્ણિ:

ક્રમ	ચૂર્ણિ	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	ચૂર્ણિ	શ્લોકપ્રમાણ
૧.	આચાર-ચૂર્ણિ	૮૩૦૦	૧.	દશાશ્રુતસ્કન્ધચૂર્ણિ	૨૨૨૫
૨.	સૂત્રકૃત-ચૂર્ણિ	૧૧૦૦	૧૦.	પન્નકલ્પચૂર્ણિ	૩૨૭૫
૩.	ભગવતી-ચૂર્ણિ	૩૧૧૪	૧૧.	જીતકલ્પચૂર્ણિ	૧૦૦૦
૪.	જીવાભિગમ-ચૂર્ણિ	૧૫૦૦	૧૨.	આવશ્યકચૂર્ણિ	૧૮૫૦૦
૫.	જંબૂદ્વીપપ્રજ્ઞસિ-ચૂર્ણિ	૧૮૭૧	૧૩.	દશવૈકાલિકચૂર્ણિ	૭૦૦૦
૬.	નિશીથચૂર્ણિ	૨૮૦૦૦	૧૪.	ઉત્તરાધ્યયનચૂર્ણિ	૫૮૫૦
૭.	વૃહલ્કલ્પચૂર્ણિ	૧૬૦૦૦	૧૫.	નન્દીચૂર્ણિ	૧૫૦૦
૮.	વ્યવહારચૂર્ણિ	૧૨૦૦	૧૬.	અનુયોગદારચૂર્ણિ	૨૨૬૫

નોંધ :-

- (૧) ઉક્ત ૧૬ ચૂર્ણિમાંથી નિશીથ , દશાશ્રુતસ્કન્ધ, જીતકલ્પ એ ત્રણ ચૂર્ણિ અમારા આ સંપાદનમાં સમાવાઈ ગયેલ છે.
- (૨) આચાર, સૂત્રકૃત, આવશ્યક, દશવૈકાલિક, ઉત્તરાધ્યયન, નન્દી, અનુયોગદાર એ સાત ચૂર્ણિ પૂજ્યપાદ આગમોદ્ધારક શ્રી એ પ્રકાશીત કરાવી છે.
- (૩) દશવૈકાલિકની બીજી એક ચૂર્ણિ જે અગત્યસિંહસૂરિકૃત છે તેનું પ્રકાશન પૂજ્ય શ્રી પુન્યવિજયજીએ કરાવેલ છે.
- (૪) જંબૂદ્વીપપ્રજ્ઞસિચૂર્ણિ વિશે હીરાલાલ કાપડીયા પ્રશ્નાર્થચિહ્ન ઉભું કરે છે. ભગવતી ચૂર્ણિ તો મળેજ છે, પણ હજી પ્રકાશીત થઈ નથી. તેમજ વૃહલ્કલ્પ , વ્યવહાર, પન્નકલ્પ એ ત્રણ હસ્તપ્રતો અમે જોઈ છે પણ પ્રકાશીત થયાનું જાણમાં નથી.
- (૫) ચૂર્ણિકાર તરીકે જિનદાસગણિમહત્તરન્ડુ નામ મુખ્યત્વે સંભળાય છે. કેટલાકના મતે અમુક ચૂર્ણિના કર્તાનો સ્પષ્ટોલ્લેખ મળતો નથી.

“આગમ-પંચાંગી” એક ચિન્ત્ય બાબત”

- ૧ વર્તમાન કાળે પ્રાપ્ત આગમ સાહિત્યની વિચારણા પછી પરંપર આગમના પાંચ અંગોમાં કેટલું અને શું ઉપલબ્ધ છે તે જાણ્યા પછી એક પ્રશ્ન થાય કે આગમ પંચાંગી ની વાતો કેટલી ચિન્ત્ય છે. અંગ-ઉપાંગ-પ્રકીર્ણક-ચૂલિકા એ ૩૫ આગમો ઉપર ભાષ્ય નથી. એટલે ૩૫ આગમનું એક અંગ તો અપ્રાપ્ય જ બન્યું. સૂત્ર પરત્વે ઉપલબ્ધ નિર્યુક્તિ ફક્ત છ છે. એટલે ૩૫ આગમોનું એક અંગ અપ્રાપ્ય જ બન્યું. આ રીતે ક્યાંક ભાષ્ય, ક્યાંક નિર્યુક્તિ અને ક્યાંક ચૂર્ણિના અભાવે વર્તમાન કાળે સુવ્યવસ્થિત પંચાંગી એક માત્ર આવશ્યક સૂત્રની ગણાય.
- ૨ નન્દીસૂત્ર માં પંચાંગીને બદલે સંગ્રહણી, પ્રતિપત્તિઓ વગેરેના પણ ઉલ્લેખ છે.

◆ ૪૫ આગમ અંતર્ગત વર્તમાન કાળે ઉપલબ્ધ વિભાગો ◆

[સૂચના :- અમે સંપાદીત કરેલ આગમસુત્તાણિ-સટીક માં બેકી નંબરના પૃષ્ઠો ઉપર જમણી બાજુ આગમસૂત્ર ના નામ પછી અંકો આપેલ છે. જેમકે ૧/૩/૬/૨/૫૪ વગેરે. આ અંકો તે તે આગમના વિભાગીકરણને જણાવે છે. જેમકે આચારમાં પ્રથમ અંક શ્રુતસ્કન્ધનો છે તેના વિભાગ રૂપે બીજો અંક ચૂલા છે તેના પેટા વિભાગ રૂપે ત્રીજો અંક અધ્યયન નો છે. તેના પેટા વિભાગ રૂપે ચોથો અંક ઉદ્દેશક નો છે. તેના પેટા વિભાગ રૂપે છેલ્લો અંક મૂલનો છે. આ મૂલ ગદ્ય કે પદ્ય હોઈ શકે. જો ગદ્ય હોય તો ત્યાં પેરેબ્રાફ સ્ટાઈલથી કે છુટુ લખાણ છે અને ગાથા/પદ્ય ને પદ્યની સ્ટાઈલથી ॥ - ॥ ગોઠવેલ છે.

પ્રત્યેક આગમ માટે આ રીતે જ ઓબ્લિકમાં (//) પછી ના વિભાગને તેના-તેના પેટા-પેટા વિભાગ સમજવા.

જ્યાં જે-તે પેટા વિભાગ ન હોય ત્યાં (/) ઓબ્લિક પછી ડેસ મુકીને તે વિભાગ ત્યાં નથી તેમ સુચવેલું છે.]

- (૧) આચાર - શ્રુતસ્કન્ધ:/ચૂલા/અધ્યયન/ઉદ્દેશક:/મૂલં
ચૂલા નામક પેટા વિભાગ બીજા શ્રુતસ્કન્ધ-માં જ છે.
- (૨) સૂત્રકૃત - શ્રુતસ્કન્ધ:/અધ્યયન/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩) સ્થાન - સ્થાન/અધ્યયન/મૂલં
- (૪) સમવાય - સમવાય:/મૂલં
- (૫) મગવતી - શતક/વર્ગ:-અંતરશતક/ઉદ્દેશક:/મૂલં
અહીં શતકના પેટા વિભાગમાં બે નામો છે. (૧) વર્ગ: (૨) અંતરશતક કેમકે શતક ૨૧, ૨૨, ૨૩ માં શતક ના પેટા વિભાગનું નામ વર્ગ: જ જાણવેલ છે. શતક - ૩૩, ૩૪, ૩૫, ૩૬, ૪૦ ના પેટા વિભાગને અંતરશતક અથવા શતકશતક નામથી ઓળખાવાય છે.
- (૬) જ્ઞાતાધર્મકથા- શ્રુતસ્કન્ધ:/વર્ગ:/અધ્યયન/મૂલં
પહેલા શ્રુતસ્કન્ધ માં અધ્યયન જ છે. બીજા શ્રુતસ્કન્ધ નો પેટાવિભાગ વર્ગ નામે છે અને તે વર્ગ ના પેટા વિભાગમાં અધ્યયન છે.
- (૭) ઉપાસકદશા- અધ્યયન/મૂલં
- (૮) અન્તકૃદશા- વર્ગ:/અધ્યયન/મૂલં
- (૯) અનુત્તરોપપાતિકદશા- વર્ગ:/અધ્યયન/મૂલં
- (૧૦) પ્રશ્નવ્યાકરણ- દ્વાર/અધ્યયન/મૂલં
આશ્રવ અને સંવર એવા સ્પષ્ટ બે ભેદ છે જેને આશ્રવદ્વાર અને સંવરદ્વાર કહ્યા છે. (કોઈક દ્વાર ને બદલે શ્રુતસ્કન્ધ શબ્દ પ્રયોગ પણ કરે છે)
- (૧૧) વિપાકશ્રુત- શ્રુતસ્કન્ધ:/અધ્યયન/મૂલં
- (૧૨) ઔપપાતિક- મૂલં
- (૧૩) રાજપ્રશ્નીય- મૂલં

- (૧૪) જીવાજીવાભિગમ- *પ્રતિપત્તિ:/* ઉદ્દેશક:/મૂલં
આ આગમમાં ઉક્ત ત્રણ વિભાગો કર્યા છે તો પણ સમજણ માટે પ્રતિપત્તિ: પછી એક પેટાવિભાગ નોંધનીય છે. કેમકે પ્રતિપત્તિ -૩-માં નેરદ્ય, તિરિક્ષજોગિય, મનુષ્ય, દેવ એવા ચાર પેટાવિભાગો પડે છે. તેથી તિપત્તિ/(નેરદ્યઆદિ)/ઉદ્દેશક:/મૂલં એ રીતે સ્પષ્ટ બલગ પાડેલા છે, એજ રીતે દશમી પ્રતિપત્તિ ના ઉદ્દેશક: નવ નથી પણ તે પેટાવિભાગ પ્રતિપત્તિ: નામે જ છે.
- (૧૫) પ્રજ્ઞાપના- પદં/ઉદ્દેશક:/દ્વારં/મૂલં
પદના પેટા વિભાગમાં ક્યાંક ઉદ્દેશક: છે, ક્યાંક દ્વારં છે પણ ૫૬-૨૮ના પેટા વિભાગમાં ઉદ્દેશક અને તેના પેટા વિભાગમાં દ્વારં પણ છે.
- (૧૬) સૂર્યપ્રજ્ઞાસિ- પ્રામૃતં/પ્રામૃતપ્રામૃતં/મૂલં
- (૧૭) ચન્દ્રપ્રજ્ઞાસિ- પ્રામૃતં/પ્રામૃતપ્રામૃતં/મૂલં
આગમ ૧૬-૧૭માં પ્રામૃતપ્રામૃત ના પણ પ્રતિપત્તિ: નામક પેટા વિભાગ છે. પણ ઉદ્દેશક: આદિ મુજબ તેનો વિશેષ વિસ્તાર થાયેલ નથી.
- (૧૮) જમ્બૂદીપપ્રજ્ઞાસિ- વક્ષસ્કાર:/મૂલં
- (૧૯) નિરયાવલિકા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૦) કલ્પવર્તાસિકા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૧) પુષ્પિતા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૨) પુષ્પચૂલિકા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૩) વણ્હદશા - અધ્યયનં/મૂલં
આગમ ૧૯ થી ૨૩ નિરયાવલિકાદિ નામથી સાથે જોવા મળે છે કેમકે તેને ઉપાંગના પાંચ વર્ગ તરીકે સુત્રકારે ઓળખાવેલા છે. જેમાં વર્ગ-૧, નિરયાવલિકા, વર્ગ-૨ કલ્પવર્તાસિકા... વગેરે જાણવા
- (૨૪ થી ૩૩) ચતુ:શરણ (આદિ દશોપયત્રા) મૂલં
- (૩૪) નિશીથ - ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૫) મૃહત્કલ્પ - ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૬) વ્યવહાર - ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૭) દશાશ્રુતસ્કન્ધ - દશા/મૂલં
- (૩૮) જીતકલ્પ - મૂલં
- (૩૯) મહાનિશીથ - અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૪૦) આવશ્યક - અધ્યયનં/મૂલં
- (૪૧) ઓઘ/પિણ્ડનિર્યુક્તિ - મૂલં
- (૪૨) દશવૈકાલિક - અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૪૩) ઉત્તરાધ્યયન - અધ્યયનં/મૂલં
- (૪૪- ૪૫) નન્દી-અનુયોગદ્વાર - મૂલં

અમારા સંપાદીત ૪૫ આગમોમાં આવતા મૂલ નો અંક તથા તેમાં સમાવિષ્ટ ગાથા

ક્રમ	આગમસૂત્ર	મૂલં	ગાથા	ક્રમ	આગમસૂત્ર	મૂલં	ગાથા
૧.	આચાર	૫૫૨	૧૪૭	૨૪.	ચતુ:શરણ	૬૩	૬૩
૨.	સૂત્રકૃત	૮૦૬	૭૨૩	૨૫.	આતુરપ્રત્યાહ્યાન	૭૧	૭૦
૩.	સ્થાન	૧૦૧૦	૧૬૯	૨૬.	મહાપ્રત્યાહ્યાનં	૧૪૨	૧૪૨
૪.	સમવાય	૩૮૩	૯૩	૨૭.	ધક્તપરિજ્ઞા	૧૭૨	૧૭૨
૫.	ભગવતી	૧૦૮૭	૧૧૪	૨૮.	તંદુલવૈચારિક	૧૬૧	૧૩૯
૬.	જ્ઞાતાધર્મકથા	૨૪૧	૫૭	૨૯.	સંસ્તારક	૧૩૩	૧૩૩
૭.	ઉપાસક દશા	૭૩	૧૩	૩૦.	ગચ્છાચાર	૧૩૭	૧૩૭
૮.	અન્તકૃદ્દશા	૬૨	૧૨	૩૧.	ગણિવિદ્યા	૮૨	૮૨
૯.	અનુતરોપપાતિક	૧૩	૪	૩૨.	દેવેન્દ્રસ્તવ	૩૦૭	૩૦૭
૧૦.	પ્રશ્નવ્યાકરણ	૪૭	૧૪	૩૩.	મરંણસમાધિ	૬૬૪	૬૬૪
૧૧.	વિપાકશ્રુત	૪૭	૩	૩૪.	નિશીષ	૧૪૨૦	-
૧૨.	ઔપપાતિક	૭૭	૩૦	૩૫.	બૃહલ્કલ્પ	૨૧૫	-
૧૩.	રાજપ્રશ્નિય	૮૫	-	૩૬.	વ્યવહાર	૨૮૫	-
૧૪.	જીવાભિગમ	૩૯૮	૯૩	૩૭.	દશાશ્રુતસ્કન્ધ	૧૧૪	૫૬
૧૫.	પ્રજ્ઞાપના	૬૨૨	૨૩૧	૩૮.	જીતકલ્પ	૧૦૩	૧૦૩
૧૬.	સૂર્યપ્રજ્ઞા	૨૧૪	૧૦૩	૩૯.	મહાનિશીષ	૧૫૨૮	૮
૧૭.	ચન્દ્રપ્રજ્ઞા	૨૧૮	૧૦૭	૪૦.	આવશ્યક	૯૨	૨૧
૧૮.	જન્મ્બૂદીપપ્રજ્ઞા	૩૬૫	૧૩૧	૪૧.	ઓષનિર્યુક્તિ	૧૧૬૫	૧૧૬૫
૧૯.	નિરયાવલિકા	૨૧	-	૪૧.	પિષ્ઠનિર્યુક્તિ	૭૧૨	૭૧૨
૨૦.	કલ્પવતંસિકા	૫	૧	૪૨.	દશવૈકાલિક	૫૪૦	૫૧૫
૨૧.	પુષ્પિતા	૧૧	૨	૪૩.	ઉત્તરાધ્યયન	૧૭૩૧	૧૬૪૦
૨૨.	પુષ્પવૃલિકા	૩	૧	૪૪.	નન્દી	૧૬૮	૯૩
૨૩.	વર્ણદશા	૫	૧	૪૫.	અનુયોગદ્વાર	૩૫૦	૧૪૧

નોંધ :- ઉક્ત ગાથા સંખ્યાનો સમાવેશ મૂલં માં થઈ જ ના્ય છે. તે મૂલ સિવાયની અલગ ગાથા સમજવી નહીં. મૂલ શબ્દ એ અમો સૂત્ર અને ગાથા બંને માટે નો આપેલો સંયુક્ત અનુક્રમ છે. ગાથા બધાંજ સંપાદનોમાં સામાન્ય અંક ધરાવતી હોવાથી તેનો અલગ અંક આપેલ છે. પણ સૂત્રના વિભાગ દરેક સંપાદકે ભિન્નભિન્ન રીતે કર્યા હોવાથી અમે સૂત્રાંક જુદો પાડતા નથી.

—: અમારા પ્રકાશનો :-

- [૧] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૧ - સત્તાજી વિવરણમ્
 [૨] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૨ - સત્તાજી વિવરણમ્
 [૩] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૩ - સત્તાજી વિવરણમ્
 [૪] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૪ - સત્તાજી વિવરણમ્
 [૫] યુદ્ધન્તમાલા
 [૬] ચૈત્યવન્દન પર્વમાલા
 [૭] ચૈત્યવન્દન સદ્ગ્રહ - તીર્થજિનવિશેષ
 [૮] ચૈત્યવન્દન ઘોવિશી
 [૯] શમુજ્જય ભક્તિ [આવૃત્તિ-દો]
 [૧૦] અભિનવ જૈન પચ્ચાજ્ઞ - ૨૦૪૬
 [૧૧] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૧- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧ થી ૧૧
 [૧૨] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૨- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧૨ થી ૧૫
 [૧૩] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૩- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧૬ થી ૩૬
 [૧૪] નવપદ - શ્રીપાલ (શાશ્વતી ઓળીના વ્યાખ્યાન રૂપે)
 [૧૫] સમાધિ મરણ [વિધિ - સૂત્ર - પદ્ય - આરાધના-મરણભેદ-સંગ્રહ]
 [૧૬] ચૈત્યવન્દન માળા [૭૭૯ ચૈત્યવન્દનોનો સંગ્રહ]
 [૧૭] તત્વાર્થ સૂત્ર પ્રબોધટીકા [અધ્યાય-૧]
 [૧૮] તત્વાર્થ સૂત્રના આગમ આધાર સ્થાનો
 [૧૯] સિદ્ધાચલનો સાથી [આવૃત્તિ - બે]
 [૨૦] ચૈત્ય પરિપાટી
 [૨૧] અમદાવાદ જિનમંદિર ઉપાશ્રય આદિ રિરેક્ટરી
 [૨૨] શમુજ્જય ભક્તિ [આવૃત્તિ - બે]
 [૨૩] શ્રી નવકારમંત્ર નવલાખ જાપ નોંધપોથી
 [૨૪] શ્રી ચારિત્ર પદ એક કરોડ જાપ નોંધપોથી
 [૨૫] શ્રી બારવ્રત પુસ્તિકા તથા અન્ય નિયમો - [આવૃત્તિ - ચાર]
 [૨૬] અભિનવ જૈન પંચાંગ - ૨૦૪૨ [સર્વપ્રથમ ૧૩ વિભાગોમાં]
 [૨૭] શ્રી જ્ઞાનપદ પૂજા
 [૨૮] અંતિમ આરાધના તથા સાધુ સાધ્વી કાળધર્મ વિધિ
 [૨૯] શ્રાવક અંતિમ આરાધના [આવૃત્તિ ત્રણ]
 [૩૦] વીતરાગ સ્તુતિ સંચય [૧૧૫૧ ભાવવાહી સ્તુતિઓ]
 [૩૧] (પૂજ્ય આગમોદ્ધારક શ્રી ના સમુદાયના) કાયમી સંપર્ક સ્થળો
 [૩૨] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૧
 [૩૩] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૨
 [૩૪] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૩
 [૩૫] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૪

- [૩૬] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૫
 [૩૭] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૬
 [૩૮] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૭
 [૩૯] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૮
 [૪૦] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૯
 [૪૧] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૧૦

પ્રકાશન ૧ થી ૪૧ અભિનવશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૪૨] આચારો	[આગમસુત્તાણિ-૧]	પદ્મં અંગસુત્તં
[૪૩] સૂયગડો	[આગમસુત્તાણિ-૨]	વીઅં અંગસુત્તં
[૪૪] ઠાણં	[આગમસુત્તાણિ-૩]	તદ્વયં અંગસુત્તં
[૪૫] સમવાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૪]	ચતુર્થં અંગસુત્તં
[૪૬] વિવાહપત્રતિ	[આગમસુત્તાણિ-૫]	પંચમં અંગસુત્તં
[૪૭] નાયાધમ્મકહાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૬]	છટ્ઠં અંગસુત્તં
[૪૮] ઉવાસગદસાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૭]	સત્તમં અંગસુત્તં
[૪૯] અંતગઢદસાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૮]	અદ્વમં અંગસુત્તં
[૫૦] અનુતોવવાઇયદસાઓ	[આગમસુત્તાણિ-૯]	નવમં અંગસુત્તં
[૫૧] પળ્હાવાગરણં	[આગમસુત્તાણિ-૧૦]	દસમં અંગસુત્તં
[૫૨] વિવાગસૂયં	[આગમસુત્તાણિ-૧૧]	એક્કરસમં અંગસુત્તં
[૫૩] ઉવવાઇયં	[આગમસુત્તાણિ-૧૨]	પદ્મં ઉવંગસુત્તં
[૫૪] રાયપ્પસેગિયં	[આગમસુત્તાણિ-૧૩]	વીઅં ઉવંગસુત્તં
[૫૫] જીવાજીવાભિગમં	[આગમસુત્તાણિ-૧૪]	તદ્વયં ઉવંગસુત્તં
[૫૬] પત્રવળાસુત્તં	[આગમસુત્તાણિ-૧૫]	ચતુર્થં ઉવંગસુત્તં
[૫૭] સૂરપત્રતિ:	[આગમસુત્તાણિ-૧૬]	પંચમં ઉવંગસુત્તં
[૫૮] ચંદપત્રતિ:	[આગમસુત્તાણિ-૧૭]	છટ્ઠં ઉવંગસુત્તં
[૫૯] જંબૂહીયપત્રતિ	[આગમસુત્તાણિ-૧૮]	સત્તમં ઉવંગસુત્તં
[૬૦] નિરયાવલિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૧૯]	અદ્વમં ઉવંગસુત્તં
[૬૧] કપ્પવડિંસિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૦]	નવમં ઉવંગસુત્તં
[૬૨] પુપ્ફિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૧]	દસમં ઉવંગસુત્તં
[૬૩] પુપ્ફચૂલિયાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૨]	એક્કરસમં ઉવંગસુત્તં
[૬૪] વળિહિદસાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૩]	બારસમં ઉવંગસુત્તં
[૬૫] ચડસરણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૪]	પદ્મં પડ્ડિણ્ણગં
[૬૬] આરપદ્ધક્ષાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૫]	વીઅં પડ્ડિણ્ણગં
[૬૭] મહાપદ્ધક્ષાણં	[આગમસુત્તાણિ-૨૬]	તીદ્વયં પડ્ડિણ્ણગં
[૬૮] ભત્તપરિણ્ણા	[આગમસુત્તાણિ-૨૭]	ચતુર્થં પડ્ડિણ્ણગં

[૬૧] તંદુલવેયાલિયં	[આગમસુત્તાણિ-૨૮]	પંચમં પર્ઈણગં
[૭૦] સંધારાં	[આગમસુત્તાણિ-૨૯]	છટ્ઠં પર્ઈણગં
[૭૧] ગચ્છાચાર	[આગમસુત્તાણિ-૩૦/૧]	સત્તમં પર્ઈણગં-૧
[૭૨] ચંદાવેજ્ઞયં	[આગમસુત્તાણિ-૩૦/૨]	સત્તમં પર્ઈણગં-૨
[૭૩] ગણિવિજ્ઞા	[આગમસુત્તાણિ-૩૧]	અઢમં પર્ઈણગં
[૭૪] દેવિંદત્થઓ	[આગમસુત્તાણિ-૩૨]	નવમં પર્ઈણગં
[૭૫] મરણસમાહિ	[આગમસુત્તાણિ-૩૩/૧]	દસમં પર્ઈણગં-૧
[૭૬] વીરત્થવ	[આગમસુત્તાણિ-૩૩/૨]	દસમં પર્ઈણગં-૨
[૭૭] નિસીહ	[આગમસુત્તાણિ-૩૪]	પઢમં છેયસુત્તં
[૭૮] બુહલ્કપ્પો	[આગમસુત્તાણિ-૩૫]	ઘીઅં છેયસુત્તં
[૭૯] વવહાર	[આગમસુત્તાણિ-૩૬]	તદ્દયં છેયસુત્તં
[૮૦] દસાસુયક્વંધં	[આગમસુત્તાણિ-૩૭]	ચડત્તયં છેયસુત્તં
[૮૧] જીયકપ્પો	[આગમસુત્તાણિ-૩૮/૧]	પંચમં છેયસુત્તં-૧
[૮૨] પંચકપ્પમાસ	[આગમસુત્તાણિ-૩૮/૨]	પંચમં છેયસુત્તં-૨
[૮૩] મહાનિસીહં	[આગમસુત્તાણિ-૩૯]	છટ્ઠં છેયસુત્તં
[૮૪] આવસસ્સયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૦]	પઢમં મૂલસુત્તં
[૮૫] ઓહનિજ્ઞુત્તિ	[આગમસુત્તાણિ-૪૧/૧]	ઘીઅં મૂલસુત્તં-૧
[૮૬] પિંડનિજ્ઞુત્તિ	[આગમસુત્તાણિ-૪૧/૨]	ઘીઅં મૂલસુત્તં-૨
[૮૭] દસવેયાલિયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૨]	તદ્દયં મૂલસુત્તં
[૮૮] ઉત્તરજ્ઞયણં	[આગમસુત્તાણિ-૪૩]	ચડત્તયં મૂલસુત્તં
[૮૯] નંદીસૂયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૪]	પઢમા ચૂલિયા
[૯૦] અનુઓગદારં	[આગમસુત્તાણિ-૪૫]	વિતિયા ચૂલિયા

પ્રકાશન ૪૨ થી ૮૦ આગમશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૯૧] આચાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	પહેલું અંગસૂત્ર
[૯૨] સૂયગડ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	ઘીજું અંગસૂત્ર
[૯૩] ઠાણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	ત્રીજું અંગસૂત્ર
[૯૪] સમવાય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	ચોથું અંગસૂત્ર
[૯૫] વિવાહપત્રત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૨]	પાંચમું અંગસૂત્ર
[૯૬] નાયાધમ્મકહા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	છટ્ઠું અંગસૂત્ર
[૯૭] ઉવાસગદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	સાતમું અંગસૂત્ર
[૯૮] અંતગડદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	આઠમું અંગસૂત્ર
[૯૯] અનુતરોપપાતિકદસા-	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	નવમું અંગસૂત્ર
[૧૦૦] પશ્ચાવાગરણ-	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	દશમું અંગસૂત્ર

[૧૦૧]	વિવાગસૂચ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	અગિયારમું અંગસૂત્ર
[૧૦૨]	ઉવવાઈય	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	પહેલું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૩]	રાયપ્પસેણિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	બીજું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૪]	જીવાજીવાભિગમ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	ત્રીજું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૫]	પત્રવણાસુત્ર	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	ચોથું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૬]	સૂરપત્રતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	પાચમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૭]	ચંદપત્રતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	છઠ્ઠું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૮]	જંબુદીવપત્રતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	સાતમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૯]	નિરયાવલિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	આઠમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૦]	કપ્પવડિંસિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	નવમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૧]	પુષ્કિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	દશમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૨]	પુષ્કયુલિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	અગિયારમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૩]	વહિહદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	બારમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૪]	ચઉસરણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પહેલો પયત્રો
[૧૧૫]	આઉરપ્પચ્ચકખાણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	બીજો પયત્રો
[૧૧૬]	મહાપચ્ચકખાણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ત્રીજો પયત્રો
[૧૧૭]	ભતપરિણ્ણા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ચોથો પયત્રો
[૧૧૮]	તંદુલવેયાલિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પાંચમો પયત્રો
[૧૧૯]	સંચારગ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	છઠ્ઠો પયત્રો
[૧૨૦]	ગચ્છાચાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	સાતમો પયત્રો-૧
[૧૨૧]	ચંદાવેજ્જય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	સાતમો પયત્રો-૨
[૧૨૨]	ગણિવિજ્જા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	આઠમો પયત્રો
[૧૨૩]	દેવિદત્યઓ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	નવમો પયત્રો
[૧૨૪]	વીરત્યવ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	દશમો પયત્રો
[૧૨૫]	નિસીહ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પહેલું છેદસૂત્ર
[૧૨૬]	બુહતકપ્પ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	બીજું છેદસૂત્ર
[૧૨૭]	વવહાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ત્રીજું છેદસૂત્ર
[૧૨૮]	દસાસુયકૂખંધ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ચોથું છેદસૂત્ર
[૧૨૯]	જીયકપ્પો -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પાંચમું છેદસૂત્ર
[૧૩૦]	મહાનિસીહ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	છઠ્ઠું છેદસૂત્ર
[૧૩૧]	આવસ્સય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	પહેલું મૂલસૂત્ર
[૧૩૨]	ઓહનિજ્જુતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજું મૂલસૂત્ર-૧
[૧૩૩]	પિંડનિજ્જુતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજું મૂલસૂત્ર-૨
[૧૩૪]	દસવેયાલિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	ત્રીજું મૂલસૂત્ર

[૧૩૫] ઉત્તરજૂઝમણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	ચોથું મૂલસુત્ર
[૧૩૬] નંદીસુતં -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	પહેલી ચૂલિકા
[૧૩૭] અનુયોગદ્વાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજી ચૂલિકા

પ્રકાશન ૯૧ થી ૧૩૭ આગમદીપ પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૧૩૮] દીક્ષા યોગાદિ વિધિ			
[૧૩૯] ૪૫ આગમ મહાપૂજન વિધિ			
[૧૪૦] આચારાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧
[૧૪૧] સૂત્રકૃતાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૨
[૧૪૨] સ્થાનાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૩
[૧૪૩] સમવાયાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૪
[૧૪૪] મગવતીઅન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૫/૬
[૧૪૫] જ્ઞાતાધર્મકથાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૬] ઉપાસકદશાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૭] અન્તવૃદ્ધશાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૮] અનુત્તરોપપાતિકદશાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૯] પ્રશ્નવ્યાકરણાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૫૦] વિપાકશ્રુતાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૮
[૧૫૧] ઔપપાતિકઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૮
[૧૫૨] રાજપ્રશ્નિયઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૮
[૧૫૩] જીવાજીવાભિગમઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૯
[૧૫૪] પ્રજ્ઞાપનાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૦/૧૧
[૧૫૫] સૂર્યપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૨
[૧૫૬] ચન્દ્રપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૨
[૧૫૭] જન્મ્બૂદ્ધીવપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૩
[૧૫૮] નિરયાવલિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૫૯] કલ્પવતંસિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૦] પુષ્પિતાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૧] પુષ્પચૂલિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૨] યગ્નિદસાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૩] ચતુઃશરણપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૪] આતુપ્રત્યાવ્યાનપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૫] મહાપ્રત્યાવ્યાનપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્છાયં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૬] ભક્તપરિજ્ઞાપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્છાયં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪

[૧૬૭]	તંદુલવૈચારિકપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૮]	સંસ્તારકપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૯]	ગચ્છાચારપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૦]	ગણિવિદ્યાપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૧]	દેવેન્દ્રસ્તવપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૨]	મરણસમાધિપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૩]	નિશીઘછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૫-૧૬-૧૭
[૧૭૪]	ઘૃહલ્કલ્પછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૮-૧૯-૨૦
[૧૭૫]	વ્યવહારછેદસૂત્રં સટીકં	આગમ સુત્તાણિ સટીકં-૨૧-૨૨
[૧૭૬]	દશાશ્રુતસ્કન્ધછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૭]	જીતકલ્પછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૮]	મહાનિશીઘસૂત્રં (મૂલં)	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૯]	આવશ્યકમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૪-૨૫
[૧૮૦]	ઓષનિર્યુક્તિમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમ સુત્તાણિ સટીકં-૨૬
[૧૮૧]	પિષ્ઠનિર્યુક્તિમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૬
[૧૮૨]	દશવૈકાલિકમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૭
[૧૮૩]	ઉત્તરાધ્યયનમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૮-૨૯
[૧૮૪]	નન્દી-ચૂલિકાસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૩૦
[૧૮૫]	અનુયોગદ્વારચૂલિકાસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૩૦

પ્રકાશન ૧૩૮ થી ૧૮૫ આગમશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

—: સંપર્ક સ્થળ :-

‘આગમ આરાધના કેન્દ્ર’

શીતલનાથ સોસાયટી-વિભાગ-૧, ફ્લેટ નં-૧૩, ૪થે માળે
શ્રી નમિનાથ જૈન ટેરાસરજી પાછળ, બ્લોઈ સેન્ટર, ખાનપુર
અમદાવાદ-૧

“आगमसुत्ताणि-सटीकं” भाग १ थी ३० नुं विवरण

आगमसुत्ताणि	समाविष्टाआगमाः
भाग-१	आचार
भाग-२	सूत्रकृत
भाग-३	स्थान
भाग-४	समवाय
भाग-५-६	भगवती (अपरनाम व्याख्याप्रज्ञप्ति)
भाग-७	ज्ञाताधर्मकथा, उपासकदशा, अन्तकृद्दशा, अनुत्तरोपपातिकदशा, प्रश्नव्याकरण
भाग-८	विपाकश्रुत, औपपातिक, राजप्रश्निय
भाग-९	जीवाजीवाभिगम
भाग-१०-११	प्रज्ञापना
भाग-१२	सूर्यप्रज्ञप्ति, चन्द्रप्रज्ञप्ति
भाग-१३	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति
भाग-१४	निरवायलिका, कल्पवत्सिका, पुष्पिका, पुष्पचूलिका वण्हिदशा, घतुःशरण, आतुरप्रत्याख्यान, महाप्रत्याख्यान, भक्तपरिज्ञा, तन्दुलवैवारिक, संस्तारक, गच्छाचार, गणिविद्या, द्वेन्द्रस्तव, भरणसमाधि
भाग-१५-१६-१७	नीशीथ
भाग-१८-१९-२०	बृहत्कल्प
भाग-२१-२२	व्यवहार
भाग-२३	दशाश्रुतस्कन्ध, जीतकल्प, महनिशीथ
भाग-२४-२५	आवश्यक
भाग-२६	ओघनियुक्ति, पिण्डनियुक्ति
भाग-२७	दशवैकालिक
भाग-२८-२९	उत्तराध्ययन
भाग-३०	नन्दी, अनुयोगद्वार

वृत्तिः

चूर्णिः

भाष्यं

निर्युक्तिः

मूलं